

49
Aὐτ. Ἀρ. 161

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜ. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ

ΙΑΤΡΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΟΥΤΕΛΗ

Ἐν Βεροιά τῇ 19

ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

+200

Αριθ. εισ.

584

ΔΩΡΕΑ

Τζαμτζεζ

GRVCP - 00153

Ac 48.10/5/937
V. H.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διεύθυνση Κεντρική Βιβλιοθήκη Βελόρας

ΔΙΩΝΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΙ
Λ Ο Γ Ο Ι.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΙΩΝΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λ Ο Γ Ο Ι

Ὁ γ δ ο ἡ κ ο υ τ α .

37/05/1953
Ἐπεξεργασθέντες καὶ Εἰδοθέντες

π α ρ ᾶ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

εἰς τόμους τρεῖς.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Ἐκ τῶν Ἀποστολῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Ἑλλάδος

EN BIENNE, THS ΑΟΥΣΤΡΙΑΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΕΝΔΩΤΟΥ.

1 8 1 0 .

Αρ. Εισ. 392

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Φιλοσοφεῖτε πολλάκις, ἢ ἀναπνεῖτε· κρεῖττον γὰρ τὸ εὖ
ζῆν, ὃ πειεῖ φιλοσοφία, τῷ ζῆν, ὃ ποιεῖ ἀναπνοή.

Κράτης.

Τῷ Εὐτιμοτάτῳ καὶ φιλογενεστάτῳ κυρίῳ
Ἀνασασίῳ Ζωσιμᾷ καὶ τοῖς αὐταδέλφοις
Νεόφυτος Δέκας εὖ πράττειν.

Ἰκανῶς ἀπέδειξεν ὁ σοφώτατος Ὅμηρος τῆς πατρίδος
τὸν πόθον, ἔνθα παρακαίνει τὸν φρόνιμον Ὀδυσσεύα κα-
ταφλεγόμενον τοσῶτον πολλὰ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς Ἰθά-
κης, ὥσε εὐχαρισεῖτο καὶ μόνον καπνὸν νὰ ἰδῇ μακρόθεν
ποθὲν ἀναδύνοντα ἀπ' αὐτῆς, καὶ τῶτο ἦν ἱκανὸν αὐτῷ
νὰ σβέσῃ τῆς ἐπιθυμίας τὴν φλόγην· τοσῶτον τῶν Ἑλ-
λῆνων ὁ ἦρωας καὶ τῶν Τρώων ὁ νικητὴς ἐνικάτο ἀπὸ τῆς
πατρίδος τὸν ἔρωτα· εἰς τὴν ὁποίαν καὶ τὸ ζῆν αὐτὸ ἔλα-
βε, καὶ τὸ γάλα ἐθήλασε, καὶ τὰς ὑψηλοτέρας τιμὰς
παρὰ πάντων ἀπήλασε.

Ἀλλ' ἐκεῖνο μένει πῶς ἔτι περὶ τῷ Ὀδυσσεύῳ ἀμ-
φοβολον, ἂν αὐτὸς ἐπεθύμει τῷ ὄντι τὴν ἀπόλαυσιν τῆς
πατρίδος διὰ νὰ ὠφελήσῃ αὐτήν, καὶ νὰ καταπαύσῃ τὰς ἐν
αὐτῇ συμβάσας ἐν ταῖς τότε διὰ πολλὰ οἰκικὰς ταραχάς,
ἢ τὸναντίον, τεταλαιπωρημένος καὶ πρότερον μὲν εἰς τὸν
πόλεμον δέκα ἔτη, καὶ ἔπειτα αὖθις εἰς τὴν πλάνην ἄλλα
τοσαῦτα, ἥθελε μόνον νὰ ἀπαλλαγῇ τοσέτων κακῶν, καὶ
ἔτω νὰ ἀναπαύσῃ ἐξῆς τὸ γῆρας αὐτοῦ ἐν αὐτῇ. Ἀλλὰ
περὶ τούτου, εἰ ἔτως ἢ ἄλλως ἔχει, ἄλλοι λεγέτω-
σαν ὅτι ποτὲ σοχάζεται ἕκαστος καὶ τὰ πράγματι πι-
θανώτερον, καὶ τῷ Ἡρώϊ προσηύεσκον· ἐγὼ δὲ ἐξετάζω
ἤδη τὸ αὐτὸ μόνον εἰς τὰς Ἡέρας Ζωσιμάδας, καὶ ἐξετά-

ζων, εὐρίσκω τὸ πρῶτον τῷ ὄντι γε ἀληθέσειον· ἐπεὶ δὴ ἑμὸν παρέδωκεν τὴν ἐν τῇ πατρίδι ἰδίαν ἀνάπαυσιν, ἀλλὰ καὶ πόνης ἐπὶ πόνοις ἀναλαμβάνει, καὶ φροντίδας ἐπὶ φροντίσι κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις, διηρημένοι μὲν τοῖς σώμασιν ἀπ' ἀλλήλων, συνημμένοι δὲ ταῖς ψυχαῖς καὶ τῇ φυσικῇ ἀδελφότητι, διὰ τὰ δυνήθωσιν ἐντεῦθεν τὰ ὠφελήσωσι περισσότερον τὴν πατρίδα κατὰ τὴν ἐνδόμυχον αὐτῶν ἐπιθυμίαν καὶ βέλησιν.

Ὅθεν λαβόντες ἤδη θεόθεν τὸν πόθον πεπληρωμένον, δύνανται μὲν μᾶλλον τῆς προαιρέσεως, προαιεῖνται δὲ πλέον ἐπιθυμίας, καὶ πάλιν ἐπιθυμῶσιν ἐπέκεινα τῆς δυνάμεως· καὶ περισκοπῶσι τῷ ὄντι κατὰ τὸν ἐνθερμον πόθον, ὡς ἀπὸ ὑψηλῆς σκοπίας, ἐχὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα, τῆτο δὴ τὸ ζοφερὸν ἀποφύσσημα καὶ σύμβολον τῆ πυρὸς, ἀλλὰ φῶς ἐκ φωτὸς καθαρόν ἀναλάμπον, τὲς ἐκ τῆς γεωργίας αὐτῶν πανταχῇ ἀναφυσμένους καὶ ἀναθάλλοντας τῆς ἀρετῆς ἀφθόνας καρπὸς, ἀρετουμένους αἰεὶ διὰ τῶν ἀειάνων ναμάτων τῆς εὐεργετικῆς αὐτῶν προαιρέσεως· τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἀληθῶς τὴν ἀρετὴν εἰς φιλοπάτριδος.

Ἀλλὰ σεῖς μὲν, Εὐεργέται, ἐκπληρεῖτε ἤδη κατὰ θυμὸν τὸν πόθον τῆτον εἰς τὴν πατρίδα, ἐξ ἧν ὁ θεὸς δοκιμάσας πρότερον τὴν καρδίαν σας, ἐχορήγησεν ἀναλογως τὰς δωρεάς καὶ τὰς χάριτας· ὅταν ὅμως ἕτερός τις κινῆται μὲν καὶ αὐτὸς ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸ κοινὸν τῆτο χρέος, δὲν ἔχῃ ὅμως ἀνάλογον μὲ τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν εἰς τὸ τὰ ἑμῶν εἰς τὸν ἴδιον ἔρανον, ἕτος τί πρέπει τὰ κάμη; καὶ ποίαν τὰ συνεισφέρει βοήθειαν; ἕδεμίαν ἄλλην σοχάζομαι, παρ' ἣν συνεισέφερον καὶ οἱ σοφοὶ ἡμῶν ἐκείνοι προπάτορες, Σόλωνες, καὶ Πυθαγόραι, καὶ Πλά-

τῶνες, ὡς μικρὸν πρὸς μέγα παραβαλλόμενον· οἵτινες ἀποδημῶντες ἀπὸ τῆς πατρίδος πρὸς τε τὰς Αἰγυπτίους καὶ πρὸς ἕτερα ἔθνη, καὶ ἐραυιζόμενοι πανταχόθεν τὰ χρησιμα καὶ ὠφέλιμα, ἔτω προσέφερον τῇ πατρίδι· ὁ δὲ Σωκράτης ὁ σοφώτατος χρηματίσας ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ εὐεργετικώτατος πάσης τῆς ἀνθρωπίνης γενόμενος φύσεως μὲ μόνον τὸν λόγον ὑπερέβη εἰς τὸτο καὶ αὐτὸ τῷ ῥωμαλαιοτάτῃ Ἡρακλῆες, καὶ πάντων τῶν κραταιοτάτων βασιλέων τὴν δύναμιν, ὡς ἄλλος θεὸς καλλιεργήσας πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα· καὶ διὰ τὸτο εἶναι καὶ ὀνομάζεται τῆς οἰκεμένης διδάσκαλος, καὶ τῷ ἀνθρώπινῃ γένει αἰεὶ εἰς τὴν ἀτελεύτητον διαδοχὴν τῶν αἰώνων κοινὸς παιδαγωγὸς καὶ τῶν ἡδῶν παιδευτής.

Ὡς ἐ δύναται ὁ ἄνθρωπος καὶ λόγῳ μόνῳ νὰ ὠφελήσῃ, ὅταν ἔχῃ κατεπειγόντα καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν κοινὴν τὴν βελτίωσιν· καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ μόνον μὲ τὸτο τὸ χρέος πρὸς τὴν ὠφέλειαν τῆς ἰδίας πατρίδος· καὶ μάλιστα ὅταν παραγγελλώμεθα νὰ συμπροθυμηθῶμεν εἰς τὸτο καὶ παρὰ τῆς Εὐαγγελικῆς ἐντολῆς· τὸ ὅποιον ἔχοντες αἰδάνομαι νὰ ἀναγκάσῃ ἡμᾶς, καὶ ἡδὴ καὶ εἰς τὸν λόγον τῷτον ἐκίνησε, καὶ ὡς χρεϊσιανὸν πρὸς τὴν ὠφέλειαν τῷ πλησίον, καὶ ὡς ἐλάχισον ἐν τοῖς πεπαιδευμένοις, εἴτι καὶ δύναμαι, πρὸς τὴν κοινὴν συνεισφορὰν τῆς πατρίδος καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν βελτίωσιν τῇ ἐν Ἰωαννίνοις σχολεῖν.

Ὁ δὲ λόγος ὁμῶς διὰ νὰ ἐμφυτευθῇ εὐτυχῶς καὶ εὐσώχως εἰς τὰς καρδίας, πρέπει νὰ σπείρηται προσφυῶς καὶ εἰς πρόσωπα δεκτικὰ, δι' ὧν δύναται νὰ καρποροήσῃ πολλαπλασίως, ὡς εἰς ἀγαθὴν γῆν σπειρόμενος· καὶ περὶ πραγμάτων μάλιστα, τὰ ὅποια ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων τὴν θέλησιν· ἔτω πολλοὶ καὶ τῶν ἀγ.

χαλῶν σοφῶν ἐπανερωθῶσαν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ βελτίωσιν
ὁλόκληρα ἔσθῃ, καὶ τὰς τέχνας καὶ ἐπισήμας εἰσὶν ἡγαγον,
διδάξαντες μόνον τὰς ἀρχηγὰς αὐτῶν τὰ καθήκοντα, καὶ
ἀποδείξαντες αὐτὰς ἅμα ἀξίους ἡγεμόνας καὶ τῆς τῶν λαῶν
εὐτυχίας.

Ὅταν λοιπὸν ὁ λόγος μὲ ἀποτείνῃται περὶ βελτιώ-
σεως τῆ σχολαίᾳ, καὶ μάλιστα τῆς ἰδιαίτης κατείδος,
ἐν ἣ ἐγεννήθην, καὶ ἀνεντράφην, καὶ ἠυξήθην, καὶ τὰς ἀρχὰς
τῶν ὁλίγων μοι φάτων ἔλαβον, εἰς ποῖον ἄλλον δύναται
να προσαρμόδῃ προσφύεσθαι, εἰμὴ πρὸς τὰς φιλομά-
σας καὶ φιλογενεῖς Ζωσιμάδας; τὰς ὁποῖας ὁ χρόνος αὐτὸς
μετὰ τοσούτων μαρτυριῶν ἀπέδειξε κοινὰς εὐεργέτας,
καὶ μόνον διὰ τὴν ἀνάσασιν καὶ περιθαλψιν τῇ ἐν Ἰωαννίνοις
σχολαίᾳ, ἀλλ' ὅτι καὶ εἰς τὴν τῶν ἄλλων ἀπάντων βελ-
τίωσιν, τὸτο μὲν τῷ οἰκίῳ διεγείραντες παραδείγματι,
τὸτο δὲ καὶ ἐκ πολλῶν καὶ ἀκενῶν δωρεῶν, εἰς τὰ αὐτὰ
παροτρύναντες, τὰς πάντας πανταχόσε ἐκίνησαν; ἐγὼ
δὲ σοχαζομαι, ὅτι ἔχω καὶ χρέος τι περισσότερον ἀπὸ
ἄλλου, να λάβω τοιοῦτον θάρρος πρὸς τοιαύτης φιλοπά-
τρειας, καὶ να ἀναδεχθῶ τῆς συμβεβηκυίας τὸν ἀγῶνα περὶ
τῆς βελτιώσεως τῆ σχολαίᾳ, καὶ ὡς συμπατριώτης ἰδαι-
τέρως, καὶ ὡς ἱερεὺς πρὸς τῆς ἐντολῆς τὴν ἐκπλήρωσιν
εἰς τὸ να μεταδώσω τὸ δοθέν μοι τάλαντον παρὰ τῇ Δε-
σπότῃ· ἀλλ' ὅσον αὐξάνει τὸ χρέος μὲ τὸτο ἔτω μετρώ-
μενον, τισσέτω αἰδάνομαι ἑμαυτὸν τολμηρότερον· ἐλεύ-
θερον μὲν ἀπὸ πάσης αἰχρᾶς κολακείας, εὐπαρρησίας
δὲ πρὸς τῆς ἀληθείας τὸ κήρυγμα.

Ὅθεν ἐπεὶ ὁ λόγος ὁρμάται περὶ διαθήσεως τῆ
σχολαίᾳ, μὴ εὐχεσθάνετε, ἂν φανῇ καὶ παρρησιασικώτερος
τῇ προσήκοντος· καθότι, ἂν ἤμην ἱατρός, καὶ ἠδένει ἢ

μήτηρ, ἔπρεπε νὰ προσφέρω εἰς αὐτὴν ἰατρικὰ δρακτικά-
 τατα, καὶ ἂν ἦσαν αὐτὰ ἄλλως ἀνδράστα καὶ συγγικά εἰς
 τὴν γεῦσιν, διὰ νὰ σώσω τὴν φιλότινὴν μητέρα μου· καὶ
 πάλιν ἂν ἦγον χρεῖα τομῆς, ἢ καύσεως τινὸς μέλους αὐ-
 τῆς, ὑπὸ πάθος τινὸς σεσηπότος, δὲν ἐνέδιδον παντελῶς
 εἰς τὰς φωνὰς αὐτῆς καὶ τὰ δάκρυα, καὶ ἂν μὲ ὠργίζετο
 καὶ ἐκαταράτο αὐτὴν, ἀποτεινόμενος πρὸς μόνην τὴν ἐκ
 τέτων μετὰ ταῦτα ὑγείαν καὶ σωτηρίαν· ἔτω δὲ καὶ ὁ
 λόγος, ὡς περὶ κοινῆς μητρὸς τῆς πατρίδος γινάμενος,
 ἐὰν εὖρητι τυχὸν μεταξὺ πεσηπὸς καὶ σαθρόν, ἀναγ-
 καδίησεται, ὡς εἰκὸς, νὰ μεταχειριδῇ καὶ τὸ πῦρ καὶ
 τὸν σίδηρον, ἂν μέλλῃ νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ὑγείαν τῷ ἀσ-
 θενῆς.

Ὅθεν ἀπαιτεῖται εἰς τῷτο καὶ ὑπομονὴ πολλή, καὶ
 σωπὴ ἐφεξῆς· ἄλλως δὲ, μήτε ὁ λέγων ἐκ κολακείας
 κατωρθώσει ποτὲ τὸ σκοπόμενον, μήτε ὁ ἀκῶν ὠφελι-
 θήσεται, ἀλλὰ καὶ τὸν ἱατρὸν αὐτὸν θέλει μισήσῃ· καὶ
 μισήσας θέλει καταδικάσῃ αὐτὸν ὡς ἀναίδητον· καθὼς
 καὶ ὁ Διρεῖος, ὡς λέγουσιν, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν,
 πεσὼν ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ ἐκδιπλὼν τὸν ἀεράγαλον ἐν
 Αἰγύπτῳ, κατεδίκασε τὰς ἱατρὰς τε εἰς θάνατον, ὅτι
 θλίψαντες τὸ σφυρὸν νὰ ἐπαέλθῃ εἰς τὸν ἴδιον τόπον,
 ἀπροξένυσαν ὀδύνην εἰς τὴν ὑπερτάτην μεγαλειότητα·
 ἵνα μὴ ἐκπέσωμεν λοιπὸν ἀμφοτέρω τῷ σκοπῷ, ὑπόμει-
 νον ἐν ὀλίγῳ τῷ λόγῳ τὴν αὐξηρότητα, τὴν ἀπὸ τέτοι
 μέχρι τέλους θηρεῶν ὠφελίαν.

Τὰ μεγαλάνημα Ἰωάννινα, κύριε Ἀναστάσιε, ἐ-
 χρημάτισαν ποτὲ πόλις ἀληθῶς τῶν Μερσῶν· ἐπεὶ δὲ ἐξερ-
 ρύησαν ἐκεῖθεν τοσῶτοι ρύακες, ὥστε ἐγένοντο ἱκανοὶ νὰ
 πατίσωσι πᾶσαν τὴν διψῶσαν Ἑλλάδα, καὶ μάλιστα ἐν

τῷ μεγίστῳ ἐκείνῳ αὐχμῷ, καθ' ὃν ἂν ἐξέλειπε καὶ ἡ πολυκρῖνος αὐτῇ Καλλιρρόῃ, ἀνάγκη ἦν, δὸς εἰπεῖν, νὰ συνεκλείψωσι καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας τὰ σπέρματα· ἀλλ' οἱ σοφώτατοι ἐκεῖνοι καὶ θεσπέσιοι ἄνδρες, Μελέτιοι, καὶ Μεθόδιοι, καὶ Σεγδορεῖς, καὶ Βησσαρίωνες, καὶ τελευταῖοι Παλάνοι ἐκ διαδοχῆς μέχρι τῆς σήμερον ἀναθάλλοντες, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὑπ' ἐκείνων διδαχθέντες καὶ παιδευθέντες ἱκανῶς, καὶ σαλέντες, ὡς ἀπὸ μέσου τῷ ποταμῷ ὄχетоι κατὰ πάσας τὰς πόλεις, καὶ ἔτω καταρθεύσαντες αὐτὰς μετ' τῶν λόγων τὰ πότιμα νάματα, ἀνέστησαν σπέρματα πολλαπλάσια, ἐξ ὧν ὁ καρπὸς ἐπιφέρει τὴν σήμερον ὅπως ἐν καὶ ἐξω τῶν ὁρίων πολλαχῇ τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἦσαν τότε.

Νῦν δέ, ὦ πόσῃ θλίψιν αἰδανόμην νὰ τὸ ἐκφω-
τίσω! πόσῃ δὲ αἰχύνῃ περιγεομένην εὐθύς εἰς τὸ πρόσ-
σωπόν μου! καὶ εἰς πόσῃ ἀναιδησίᾳ καταδικάζω αὐτὸς
ἐμαυτὸν, ὅταν ταλμῶ νὰ μεμψῶ τὴν ἰδίαν πατερίδα μου!
ἀλλ' ἐπεὶ ὁ λόγος ἀποβλέπει τὴν σωτηρίαν τῷ πάχον-
τος μέλους, ἀνάγκη ἔχει νὰ μεταχειριδῇ καὶ τὸ πῦρ
καὶ τὸν σίδηρον· ἄλλως δὲ ἂν ὑποπέσῃ εἰς καλακείας χα-
μῆρπειαν καὶ μέχρις ὑπονοίας μικρᾶς, δὲν θέλει κατορ-
θῶσιν ἔδεν, ὧν ἐνεκα ἄρμησε· καὶ τὸ πάθος ἤδη διὰ
πολλῷ ἀμελόμενον, καὶ κατ' ὀλίγον ἀχρεΐαις ὕλαις ὑ-
ποτροφεύμενον, κινδυνεύει νὰ σφακελίσῃ, καὶ ἐντεῦθεν νὰ
ἐπιφέρει ἀποτελέσματα χεῖρις. Νῦν, λέγω, τὸ σχο-
λεῖον τῆτο, ὅπερ ἦν ποτὲ ἡ κοινὴ πηγὴ τῆς σοφίας, ἡ
πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ποτίζουσα, ἐκ ἐστὶ σχολεῖον τῷ ὄντι,
ἀλλὰ θορύβος τις κοινός, καὶ κρότος κενός, καὶ πάντῃ
ἀδιανόητος· καὶ τὸ λέγω μετ' ἀνείκασον τῆς καρδίας μου θλί-
ψιν· καθότι ὁμοιάζει μετὰ τὰ σμήνη τῶν μελισσῶν τῶν

ἀκάρπων· ἔν ὀλίγῳ καιρῷ θέλει φθάσῃ εἰς ἀνάγκην
 νὰ ἔχῃ χρεῖαν διδασκάλων ἀλλοδαπῶν· αὐτὸ τῷτο τὸ
 ποτὲ ἐκπύμπον τὴς διδασκάλης ἀνὰ πᾶσαν τὴν καθ' ἡ-
 μᾶς οἰκεμένην, ὡς ἀπὸ τῆς κέντρης πρὸς πᾶσαν τὴν περι-
 φέρειαν· ἀλλ' ὁ λόγος χωρεῖτω ἔτι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν
 ἐλευθέρως, ἔν μὴδὲν ταραττέτωσε, κύριε Ἀναστάσιε,
 μέχρι τέλους· ταύτην τὴν χάριν ζητῶ ἐν τῷ παρόντι πα-
 ρὰ τῆς σῆς τιμιότητος, νὰ ἀκόσῃς μεθ' ὑπομονῆς καὶ
 τῆς δυνατῆς προσοχῆς μέχρι τέλους· ἔν εἰ μὲν ὁρθῶς ἔ-
 χει, σπεῦσον ὅσον τάχος νὰ βάλῃς αὐτὸν ἔν εἰς πρᾶ-
 ξιν· εἰ δὲ μὴ, παραδοθῇτω τῷ πυρὶ, ὡς ἄξιον αὐτῆς
 παρὰνάλωμα.

Ὅταν ἐγὼ πολλάκις, κύριε Ἀναστάσιε, ἀποπαυό-
 μενος ἤδη ἀπὸ τῶν συνήθων μοι ἔργων, κατακλίνωμαι
 εἰς τὴν κλίνην, ἵνα δώσω μικρὸν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου,
 ἔν ἐντεῦθεν ἐκτείνω μετὰ πλείονος προσοχῆς τὴν σκέψιν
 εἰς τὴν κατάστασιν τῶν Ἑλλήνων, περιερχόμενος νοερώς
 ἀνὰ πᾶσαν πόλιν ἔν χώραν, εὐρίσκω τῷ ὄντι μεγίστην
 μεταβολὴν ἐν τῇ δεκάδι μαλιστα ταύτῃ τῇ παρόντος αἰῶ-
 νος εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Ἑλλάδος· εὐρίσκω τὴν προ-
 θυμίαν τῇ γένει συναυξανομένην καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἔν
 συμπροῖδισαν τῷ χρόνῳ ἀναλόγως πρὸς τὸν ζήλον τῆς
 σῆς τιμιότητος ἔν τῶν ἄλλων, ὅσοι ἔν φρονέσι ἔν ἐπιθυ-
 μιᾷσι ἔν συμπράττεσι πρὸς τὸ κοινὸν τῷτο ὄφελος, εὐ-
 ρίσκω μίαν πληθύν ἑλλογίμων ἱκανῶν ἔν δυναμένων ἔν
 βελομένων νὰ ἀποκαταστήσωσι πᾶν τὸ γένος φιλόσοφον,
 εἰάν εὗρωσι συμπροθυμημένην ἔν συμπράττεσαν ἔν τῶν
 δυνατῶν τὴν προαίρεσιν· εὐρίσκω λέγω πολλὰς τοιαύτας
 πεπαιδευμένες, ἀλλὰ μετὰξὺ αὐτῶν κατὰ δυστυχίαν ἔδε-
 να ἐν τῶν νεωτέρων Ἰωαννίτην· ἔν τῷτό ἐστι τὸ προξενεῖν

μοι ἐρύθημα εἰς τὸ πρόσωπον· ἀλλὰ καὶ ἂν εὕρω τινὰ μεταξύ πη τῶν ἄλλων, εὐρίσκω τῷ ὄντι ἢ ἀδύνατόν τι ψυχάριον, ἢ τελειοποιηθὲν μετὰ ταῦτα εἰς ἄλλο σχολεῖον· καὶ ἰδὲ αὖθις ὁ λόγος γίνεται δηκτικός· ἀλλὰ τί ποιῶμεν, ὅταν τὸ πρᾶγμα βιάσῃ, καὶ τὸ πάθος αὐτὸ ζητῇ τὴν τομὴν; καὶ ἄκκέμε, παρακαλῶ, μεθ' ὑπομονῆς μέλει τέλος.

Δὲν εἶναι ἱκανὸν, κύριε Ἀναστάσιε, εἰς ἐν ταῦτον μέγα σχολεῖον τοσῶτον πεπαικισμένον, νὰ καυχᾶται μόνον, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ δεινός, παιδευθεὶς εἰς αὐτὸ, ἔμαθε νὰ ὀρθογραφεῖ, καὶ νὰ καταγράψῃ κατὰσιχα, καὶ νὰ θεωρῇ λογαριασμούς, τὰ ὁποῖα πάντα ἀνέγκσι μόνον εἰς τὴν ἰδίαν ὠφέλειαν· ἀλλ' ὀφείλει μάλιστα μεταξὺ δέκα τοιούτων νὰ ἀποδείξῃ καὶ ἓνα κατὰ καιρὸς ἄξιον νὰ μεταδύτῃ τὰ αὐτὰ καὶ εἰς ἄλλους, καὶ ταῦτα ἔχι μὲ τὰς ἐξηγησεις τῶν διδασκάλων μηχανικῶς, ἀλλ' ἱκανὸν νὰ κρῖνῃ καὶ ἐκείνας ἀφ' ἑαυτῶ, καὶ περαιτέρω νὰ ἐξετάσῃ τι περισσότερον ἐξ οἰκείας δυνάμεως· καὶ εἰς τοιούτους ἐκαυχᾶτο τὸ σχολεῖον τέτο τὸ πάλαι, καὶ ἡ καύχησις αὐτῶ ἐπαινεῖται καὶ δικαιοῦται· μετ' ὅλον ὅτι δὲν με λανθάνουσι πολλοί, ὅτι καὶ νῦν τὰ τοιαῦτα καυχῶνται καὶ ἐπαγγέλλονται, ἀλλ' ἐμὲ τότε πείσουσιν, ὅταν ἰδῶ αὐτῶν πραγματικόν τι κατάρθωμα· ὅταν ἰδῶ τι ἐκ τῆς γραφίδος αὐτῶν προκύψαν εἰς φῶς· τέτο τῷ ὄντι γενήσεται αὐταῖς δοκίμιον ἀληθείας, καὶ μαρτύριον ἀψευδέστων εἰς πληροφορίαν· ἄλλως δὲ ἐκ λόγων μόνον εἶναι σοφώτατοι, καὶ τὸ πιεῦσσι μάλιστα καὶ αὐτοί· ὅταν ὅμως ἄψωνται μόνον γραφίδος, τότε εὐθὺς συναιδῶσονται τὴν ἀπάτην.

Εἰς τὸν παρελθόντα αἰῶνα, κύριε Ἀναστάσιε, τὰ περισσότερα ἐκδοθέντα βιβλία φαίνονται, ὅτι ἔχουσι

συγγραφεῖς ἢ καθ' αὐτὸ Ἰωαννίτας, ἢ ἐκ τῆς σχολαίης
 τῆς ἐν Ἰωαννίνοις προκύψαντας· καὶ μάλιστα ἐν τοιούτῳ αὐχ-
 μηροτάτῳ καιρῷ, ὅτε αἱ Μῆσαι δὲν εἶχον ἔξωθεν ἐδὲ πα-
 ραμικρὰν θεωρείαν· καταδουλοῦντες δὲ πολλὰς καὶ μεγά-
 λην ταραχὴν πρὸς τὰς διδασκάλας διὰ τὰς ἐπιτηρείας τῶν
 ὀνυχωτρωκτῶν καὶ κακοτρόπων ἀνδρώπων· νῦν δὲ, ὅτε καὶ
 ἡ φιλοτιμία τῶ γένους πρὸς τὰς μαθήσεις ἠυξήθη, καὶ οἱ
 μιστοὶ τῶν διδασκάλων ἀδρότεροι, καὶ αἱ τιμαὶ παρὰ πάν-
 των ἀνέκωσαι, καὶ ἐδὲν ἔγκλημα πρόσθεν, ἀλλὰ καὶ βιβλία
 πολλὰ, καὶ ταῦτα ἀπονεμόμενα δωρεάν, καὶ βιβλιοφῆ-
 και ἀρετιμελεῖς, καὶ μιστοὶ εἰς μαθητὰς πτωχοὺς ἱκανοί,
 καὶ τὰ πάντα λαμπρὰ καὶ ὑπὲρ λόγον θαυμάσια, ὥς
 μεγίστης ἐλευθεριότητος μεγάλα ἀποτελέσματα, καὶ
 εὐεργετικῆς προαιρέσεως σαφέστατα τῷ ὄντι γνωρίσματα·
 νῦν λέγω, ὅταν αὐτὰ πάντα πανταχόθεν συρρέωσι,
 τότε τῇ σχολαίᾳ τέττι ὁ κάλαμος ἔπαυσε, καὶ παντε-
 λῶς ἐνεκρώθη, ἐν ᾧ ἐξ ἀπάντων τῶν σχολαίων καὶ αὐ-
 τῶν μάλιστα τῶν ταπεινοτάτων φαίνονται καθ' ἐκάστην
 ἐλλόγιμοι διάφορα βιβλία ἐκδίδοντες, τὰ μὲν μεταφρά-
 ζοντες, τὰ δὲ καὶ συνθέμενοι, καθ' ὃ καὶ δύναται καὶ
 ἡδύνεται ἕκαστος, καὶ καθ' ὃ μᾶλλον ὑπολαμβάνει, ὅτι
 ὠφελεῖ, εἰς τὸ κοινὸν συνεισφέρων τὸν ἔρανον· δὲν ἔχω δι-
 καιον λοιπὸν νὰ παραπονῶμαι καὶ νὰ δεινοπαθῶ διὰ τῆτος,
 καὶ ἐντεῦθεν νὰ μεταχειριζῶ τὴν παρρησίαν τῇ λόγῳ
 δηκτικωτέραν; ἀλλ' ὅσον δικαίως αἰαξιοπαθῶ διὰ τῆτος,
 τοσούτον κινῶμαι εἰς δικαιότεραν καὶ διπλασίαν χαρὰν δι'
 ἐκεῖνο, ὅταν βλέπω καὶ τῇ σχολαίᾳ τέττι εἰς αὐτὸν τὸν
 καιρὸν ἄξιον σύγγραμμα, ἂν δὲν μὲ λανθάνῃ ἡ εὐνοια·
 τὴν Ἑλληνικὴν ἰσορίαν λέγω τῇ Ἑλλογιμωτάτῃ κυρίᾳ
 Γρηγορίᾳ τῇ Παλιωρίτῃ· ἔτος ὁ ἀνὴρ, καὶ εἴτις ἕτερος μὲ

λανθάνει τοῦτος, εἶναι ἄξιός να ἀπολαμβάνῃ τῶν ζωσι-
μῶν τὴν εὐνοίαν· καὶ τῷτο ἄρκεῖ να κινήσῃ καὶ ἄλλος
εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ ἔτι μείζω καὶ τελειότερα μάλιστα.

Νῦν δὲ ἐξετάσωμεν καὶ τὸ αἷτιον τῆς ταιαύτης ἀπο-
νεκρώσεως· μήπως ἔχει τί ἐμπόδιον ἔξωθεν ἀπὸ τῆς ἐ-
ξεσίας, ὡς τινες προφασίζονται; δὲν φαίνεται τῷτο καθό-
τι τὸ σχολεῖον αὐτὸ, ὡς ἀκῶ εὔρεν ἐκεῖθεν καὶ ὑπερά-
σπισιν· καὶ ἔ μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ
ἐν τῇ Εἰλλάδι σχολεῖα· πάντα μὲν, ἐπεὶδὴ πρὸς ὀλίγη
καιρὸς ἐξεδόθη παρὰ τῷ κραταιοτάτῳ βασιλέως καὶ ψή-
φισμα βασιλικὸν πρὸς τὰς πρεῖχοντας τῷ γένει ἡμῶν
εἰς σύσασιν τῶν σχολείων· αὐτὸ δὲ τὸ ἡμέτερον ἰδιαιτέ-
ρως ἀπήλαυσε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν εὐνοίαν τῷ Τοπάρε-
χῳ· καὶ βεβαιῶμε τὸν λόγον ἢ πρὸς τὸν σεβασόν μοι δι-
δάσκαλον Οἰκονόμον τὸν Μακαρίτην Κοσμᾶν εὐνοία αὐτῷ
καὶ τὸ σέβας· δὲν ἔχει λοιπὸν ἐδεμίαν αἰτίαν ἐντεῦθεν·
τί δέ; μήπως προερχεται ἐξ ἀδυναμίας, ἢ ἀπειρίας, ἢ
καὶ τρίτον ἀμελείας τῶν διδασκάλων; μὴ γένοιτο! ἐπεὶδὴ
πῶς εἶναι δυνατόν οἱ τοῖτοι να εἶναι ἀδύνατοι οἱ ἐγκατα-
γνηράσαντες εἰς τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην; πῶς δὲ να εἶναι
ἀπειροὶ εἰς τὸ να μεταδώσωσι τὰς ἰδίας μαθήσεις καὶ εἰς
τὰς ἄλλας οἱ διὰ πολλῶν ἐτῶν γυμναζόμενοι εἰς τὴν τέχ-
νῃ αὐτήν; πῶς δὲ να ἀμελήσωσι τὸ σχολεῖον αὐτὸ, τῷ
ὅποιε δικαίῳ να εἶναι κύριοι διὰ πάντα, ἔ μόνον διὰ
τὸ να εἶναι αὐτόχθονες, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐξ ἀμνημονεύτων
αἰῶνων πατρώθεν ἐκ διαδοχῆς εἰς διαδοχὴν εἰς αὐτὸ σχο-
λαρχῶσι; καὶ πρὸς τί τέλος να ἀμελήσωσι; τίς δὲ ἀγνοεῖ,
ὅτι διδάσκαλος ἀφιλότιμος, καὶ ἀνὴρ ἄτεκνος εἰς τὸ αὐτὸ
ἀτύχημα περιπίπτει; μὲ ὅλον ὅτι τὸ τῷ διδασκάλῳ
φαίνεται παρὰ τοῖς φρονίμοις καὶ δυσυχέτερον· ἐπεὶδὴ τῷτο

μὲν γίνεται ἀναμφιβόλως ἐκείσιον, τὸ δὲ τῶν ἀτέκνων ἀ-
κρίσιον πάντοτε· καὶ τέττε μὲν οἱ μαθηταὶ εὐτυχήσαντες,
καὶ τὸν διδάσκαλον εἰκότως τιμήσῃσι, καὶ τὸ κοινὸν ὠφελή-
σασιν ἐκτελέντες τὸ χρέος τῶν, καὶ μεταδιδόντες, ὅπερ
λαβόντες ὀφείλῃσι· τῶν δὲ πατέρων ἡ πολυτεκνία ἐκ οἴ-
δαμεν πολλῶν εἰς ποῖον ἔρχεται τέλος· ἐπεὶ δὲ βλέπο-
μεν πολλὰς ἐκδεδομένους εἰς ἀσωτίας, καὶ ἄλλας πολλὰς
ἀτοπίας· καὶ ἐντεῦθεν καὶ τὸς πατέρας αὐτῶν καταχύνῃσι
καὶ τὸς ἄλλους συνδιαφθείρῃσι, καὶ τὴν κοινωρίαν ἀπάντων
βλάπτῃσι· οἱ δὲ πεπαιδευμένοι καὶ χρηστοὶ τῶν μα-
θητῶν καὶ τὸ κοινὸν ὠφελῇσι διὰ τὴν μετάδοσιν τῆς μα-
θήσεως, καὶ τὸς διδασκάλους τιμῶσι διὰ σωφροσύνην καὶ
χρηστούθειαν· πρὸς δὲ τέτοις οἱ μὲν παῖδες ἀπομετρεῖσι
τὸ πρὸς τὸς γονεῖς αὐτῶν χρέος κατ' ἀνάγκην τῆς φύ-
σεως· οἱ δὲ μαθηταὶ ἀποδίδῃσι τέτο πρὸς τὸς διδασκά-
λους ὡς εὐεργετικῆς προαιρέσεως ὄφλημα· ὅσον λοιπὸν
ἀνάγκης κρεῖττον προαίρεσις, τοσούτοι οἱ πολυκαρποὶ δι-
δάσκαλοι ἀπολαμβάνῃσι περισσοτέραν ἡδονὴν τῶν πολυ-
τέκνων πατέρων· ὅθεν κατ' ἐδῆνα τρόπον δὲ εἶναι δυνα-
τὸν νὰ προσέρχεται ἡ ἀπονέκρωσις τῇ σχολαίᾳ ἐξ ἀφιλο-
τιμίας ἢ ἀμελείας τῶν διδασκάλων· ἐδὲ δύναμαι νὰ εὕρω
τινὰ αἰτίαν ἐνταῦθα, μὲ ὅλον ὅτι θέλω καὶ νὰ συκο-
φαντήσω τὸς ἄνδρας ὅ,τι καὶ δύναμαι.

Ὡς τόσον, ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος ὥρμησεν εὐπαρρησία-
σος ἄνωγεν, καὶ ὑποπτεύεται πανταχόθεν ὡς εἰκὸς καὶ
τὴν κολακείαν, μὴ παρεισφύσῃ ποθὲν λαθῆσα ἡ δό-
λιος, καὶ ἐντεῦθεν δείξῃ αὐτὸν ψευδόμενον τὴν ὑπόχρεσιν,
εἰπωμέντι ἐλευθερώτερον καὶ πρὸς τέττες, ὅσον δύναμαι
νὰ ἐννοήσω ἀπὸ τοσούτων ἡμερῶν μακρὰ διαστήματα, διὰ
νὰ μὴ ὑπολάβῃ τις μάλιστα, ὅτι ὑπερασπίζω ἐξεπίτηδες

τὸ ἐπαγγεῆμα. Ἄν λοιπὸν θέλῃ τις νὰ ἐξελέγξῃ τι συκοφαντικώτερον τῷ σχολεῖς τὲς διδασκάλης, ἄλλο τι δὲν εὐρίσκει, εἰ μὴ τὰ δύο ἐκεῖνα· πρῶτον μὲν, ὅτι δὲν ἠξίωσαν νὰ μεταβάλλωσι τὴν μέθοδον τῆς παραδόσεως παντελῶς· δεύτερον δὲ, ὅτι πρὶν νὰ ἐξακριβώσωσιν ἐντελῶς τῆς γραμματικῆς τὲς κανόνας, καὶ νὰ ἀποδείξωσιν τὰς μαθητᾶσιν ἐγκρατεσέρες τῆς γλώσσης, ἀναβιβάζουσιν αὐτὰς εὐθύς πρὸ καιρῷ ἀτελεῖς ἔτι εἰς φιλοσοφικὰς ἀκροάσεις· ὅπερ ἀπὸ τῶ ἴσου φαίνονται ἀμφοτέρω ἐλαττώματα· καὶ τὸ μὲν πρῶτον βεβαιῶται ἐκ τῆς εἰς ἄλλα σχολεῖα γενομένης μεταβολῆς, ἐξ ὧν ἐφάνη πλῆθος πολλὸ μαθητῶν, καὶ μαθητῶν τοιούτων, οἷος ἐζήτει ἀνωτέρω ὁ λόγος· ὅθεν ἐδὲ εἶναι πλεοντὶς χρεῖα λόγων πολλῶν εἰς ἀπόδειξιν τούτου· περὶ δὲ τῶ δευτέρου λέγωμεν ἤδη.

Εἶναι πολλοὶ τῶν σπουδαίων, κύριε Ἀναστάσιε, οἱ ὅποιοι, ὡς ἀπὸ ὑψηλότερας κινέμενοι γνώμης, καταφερόντι τῆς γραμματικῆς τὴν ἀκριβείαν· καὶ τὰ τοιαῦτα φιλολογήματα ὀνομάζουσιν αὐτοὶ μάταια ψιττανίσματα· διὰ τούτο παραβιάζουσι τὲς μαθητὰς αὐτῶν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὲς λιμῶνας τῆς φιλοσοφίας, ὡς λέγουσιν, ἐνθα δουνηθήσονται νὰ ἀποθισσαυρίσωσι πράγματα πανταχόθεν ἀντὶ τῶν ματαίων τῆς γραμματικῆς ὀνομάτων· ἀλλ' οἱ λόγοι αὐτῶν ἦσαν καλοὶ καὶ σοφοί, ἂν εἶχον καὶ τὰ ἐπαγγελλλόμενα πράγματα· ἐγὼ δὲ μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν, ὅσοι ἐσκέφθησαν ὠριμώτερον περὶ τῶ τοιούτου, φρονῶ ἐκδιαμέτρεν τὸ ἐναντίον, ὅτι μαθητὴς χωρὶς νὰ μάθῃ καλὰ γραμματικὰ εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ γένη φιλόσοφος· τὸ ἐναντίον δὲ καλὸς γραμματικὸς εἶναι βέλτεια καὶ φιλόσοφος· καὶ μοι ἔτυχεν νὰ ἰδῶ ἐν Βυκορεσίοις μαθητὰς ἐξ Ἰωαννίνων ἐπαγγελλομένους φιλοσοφίαν, καὶ

ἄλλας ἐπιδόσεις μεγάλας, οἱ ὅποιοι ἐβιάσθησαν τέλος πάντων νὰ ἀκέσωσιν αὐτόθι ἐκ δευτέρῃ γραμματικά διὰ νὰ εὕρωσιν ἐντεῦθεν τῆς ζωῆς των τὸν πόρον· ὅθεν δὲν πρέπει νὰ γίνεται παντελῶς ἐδὲ παραμικρὰ ἀμέλεια εἰς τὴν γλῶσσαν, διὰ τῆς ὁποίας θέλει προβῇ οἱ μαθητευόμενοι εἰς τὴν φιλοσοφίαν· ἄλλως δὲ, θέλει τρέχει τὴν ὁδὸν ταύτην ἀκροβατῶντες καὶ ὑποσκελιζόμενοι πανταχῶ, ὡς οἱ ἔχοντες τὰ δεσμά εἰς τὰς πόδας· τὴναντίον δὲ ὁ καλὸς γραμματικὸς θέλει τρέχει εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ὡς ἵππος εἰς τὸ πεδίον, ἐξ ὀλίγης ἀφορμῆς καὶ ὁδηγίας τῶν διδασκάλων, ὡς ἱκανὸς ὢν ἐκ τῆς εἰς τὰ γραμματικά ἐξασκήσεως νὰ συνάψῃ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἰδέαν φιλόσοφον, καὶ ἄλλην νὰ διαιρέσῃ, καὶ ἐπὶ ταύτης νὰ οἰκοδομήσῃ ἐτέραν· καὶ ἐν συντόμῳ, ἀφ' ἧς ἀκέσῃ τι δύναται νὰ ἐννοήσῃ παρὰ τῆτο καὶ ἄλλα δέκα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀνέφερε καλὰ γραμματικά ἀνωτέρω, ἵνα μὴ δώσωμεν αἰτίαν σκανδάλου, πρέπει νὰ ἐξηγήσω τὴν ἰδέαν μου ταύτην καὶ περαιτέρω, ὅτι καλὰ γραμματικά ἐγὼ ἐννοῶ, ἐχί ὅ,τι ποτὲ καὶ ἕτερός τις ἐννοεῖ, ἢ ἐνόησεν, ἢ ἐλάχισον ὑπωπτεύθη, ὅτι ἔτως ἐνόησεν, ἀλλ' ἐννοῶ μάλιστα αὐτὰ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πάντα· εἰς τὰ ὁποῖα ἐξασκηθέντες οἱ μαθηταὶ ἱκανῶς, δύνανται νὰ ἐννοήσωσι τὴν γλῶσσαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τῶν τε συγγραφέων καὶ ποιητῶν, καὶ νὰ τὴν γράψωσι μάλιστα, ὅσον τὸ δυνατόν κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων· δεύτερον, νὰ γυμναδῶσιν εἰς γεωγραφίαν· τρίτον, εἰς τὴν ἱστορίαν· καὶ τέταρτον εἰς τὴν ῥητορικὴν καὶ ἀριθμητικὴν· αὐτὰ ὅλα περιέχονται εἰς τὰ καλὰ μὲν ταῦτα γραμματικά, εἰς τὰ ὁποῖα περιώριζεν ὁ σοφώτατος Σωκράτης τὴν μαθητὰς τε· καθότι ἡ συχὴ καὶ μετ' ἀκριβείας

τῶν συγγραφῶν μελέτη κάμει τὸν μαθητὴν ἢ μόνον
 γυμνὸν γραμματικόν, ὥς τινες ὀλιγόνοες τερατευόμενοι
 λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφον μάλιστα· ἐπειδὴ ἐνταῦθα
 εἶναι ἐνεσπαρμένη πᾶσα ἡ φιλοσοφία τῇ ἡδύς, τῷτο δὲ
 τὸ κυριώτερον καὶ ἀναγκαϊότερον εἰς τὸν ἀνθρώπον· οἷον
 εἰς τὸν Πλάτωνα, Ἀριστοτέλη, Ξενοφῶντα, Πλέταρχον,
 Δίωνα, Ἐπίκτητον, Θεμισίον, Μάξιμον, καὶ τὸν ἄλλον
 χαρὸν τῶν σοφῶν· τὲς ὁποῖες ὁ τὰ καλὰ γραμματικὰ
 διδασκόμενος ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐγκόλπιον, εἰάν θελῇ νὰ
 γένῃ καὶ γραμματικὸς καὶ φιλόσοφος, καθὼς καὶ ὁ θέ-
 λων νὰ γένῃ θεολόγος χρεωσθεῖ νὰ καταγίνεται εἰς τὰς
 βίβλους τῶν ἀγίων Πατέρων, καὶ ὁ ἰατρός εἰς ἰατρικὰς,
 καὶ ἄλλος εἰς ἄλλας, καθ' ὃ ἔχει ἐπάγγελμα· τὸν τοῦ-
 τον λοιπὸν ὤρισεν ἡμῖν ὁ λόγος ἀνωτέρω γραμματικόν
 καὶ φιλόσοφον τὸν τελειοποιήσαντα τὸ ἑαυτοῦ λογικόν·
 τὸ ὁποῖον ἔχει βάσιν ἡ Σωκρατικὴ φιλοσοφία· τὸν δὲ μὴ
 τοῦτον ἔδὲ φιλόσοφον.

Διὰ νὰ προχωρῶσι λοιπὸν οἱ μαθητευόμενοι εὐπε-
 τῶς εἰς τὰς ἐπισήμας, ἀνάγκη εἶναι νὰ γένωσι τοῦτοι
 γραμματικοφιλόσοφοι πρότερον, ἔξασκούμενοι εἰς τὰ κα-
 λὰ ταῦτα γραμματικά· ἄλλως δὲ ἀποτεύχονται τῇ σκο-
 πῇ καθ' ἑκάτερον, ἢτε γραμματικοὶ ἀπλῶς, ἢτε ἄλ-
 λως ἐπισήμονες κατ' ἑδῆνα τρόπον γινόμενοι, ἀλλὰ σπέρ-
 ματά τινα ὑπηνέμια, καὶ ὀνειράτα ἐπιπόλαια.

Ἀλλ' ὁ λόγος προῖόν κατ' ὀλίγον ἐξωλίβησε καὶ
 πέρα τῆ πρέποντος, καὶ ὑποπτεύεται ἐκ τῆς ἑαυτοῦ συνε-
 χείας, ὅτι διέτριψεν εἰς τὰ εἰρημένα ἰδιαιτέρον εἰς κατη-
 γορίαν τῶν διδασκάλων τῇ ἡμετέρᾳ σχολεῖν· μὴ γένοιτο!
 ἀλλ' ἐκεῖνα ἐρρέθησαν ἀπλῶς περὶ πάντων· οἱ δὲ διδάσ-
 καλοι ὅτοι μοι εἶναι πολλὰ σεβασοί, καὶ μάλιστα διὰ τὴς

πολυετείς ἰδρῶτας αὐτῶν, τῶν τε νῦν καὶ τῶν Μακαρίων ἐκείνων ἱερῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν τῆτε πατρὸς καὶ τῆ ἀδελφεῖ· καὶ ἐντεῦθεν νομίζω, ὅτι εἶναι καὶ πρόθυμοι νὰ δεχθῶσι μίαν μεταβολὴν γενικὴν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ σχολεῖον, ἐὰν τὴς συνδράμῃ καὶ συνερεθίσῃ καὶ τῶν κυρίων Ζωσιμάδων ἢ φιλογένεια, καὶ τῶν ἐπιτρόπων ἐκεῖ ἢ φιλόκαλος θέλησις. Ἀλλὰ τίς ἔσαι ἡ τοιαύτη μεταβολή; καὶ πῶς ἔξει βᾶσιν, ὥστε νὰ εἶναι ἀξία τῆς τοιαύτης φροντίδος πρὸς ἀπόλαυσιν τῆ ἐλπιζομένης; τῆτο μὲν καὶ οἱ ἐμπειρικάτατοι ἄνδρες ἐκεῖνοι εὐρήσασι τάχιστα, ὡς καὶ τῶν πραγμάτων αὐτόθι εἰδήμονες· ἐπεὶ δὲ ὁμως καὶ ὁ λόγος ἔτος ἔχει ὑπόχεσιν τὴν διάθεσιν τῆ σχολείας, συγχωρεῖδω καὶ μοι, ἵνα εἰπῶ τὴν γνώμην μου.

Εἶναι γνωστὸν, κύριε Ἀναστάσιε, ὅτι τῶν κοινῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων αἱ μεταβολαὶ ἔχουσι χρεῖαν καὶ περισσοτέρας ἐπιμελείας, καὶ ὠριμωτέρας σκέψεως καὶ φροντίδος· τὸ ὁποῖον αὐξάνει κατὰ τὸ εἶκος καὶ τὰς κόπης· ἀλλ' ὅσον ἐπίπονος ὑποτίθεται ἡ ἐπιμέλεια αὕτη, τοσούτον τῆ πράγματος ἡ ἐκτέλεσις, ὅταν λάβῃ ἔκδοσιν εὐτυχῆ, εἶναι μᾶλλον χαρμόσυτος καὶ γλυκεῖα· διὰ τῆτο καὶ οἱ ἔρξασαι τῶν καλῶν δὲν ἀποδειλιῶσι πρὸς τὴν δυσχερείαν τῶν φροντίδων, ἀλλ' ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐκ τούτων μετὰ ταῦτα γενησομένην ἀνάπαυσιν· μήτε σκοπῶσι τὴς ἐν ὀλίγῳ κόπης καὶ πόνους, ἀλλὰ θηρῶσι τὴς μετὰ ταῦτα διὰ παντὸς καρπὸς καὶ ἐπαίνες· καθάπερ οἱ τὰς σωματικὰς δυνάμεις θαυμάζοντες καὶ ἀσκῶντες ἀφορῶσιν, ἔχοντες τὰς ὀλιγοχρονίας δυσχερείας ἐν ταῖς ἀγῶσιν, ἐνθα τυχόντες καὶ τὸν πόδα ἐκβάλλουσι, καὶ τὴν χεῖρα ἐκσερέφουσι, καὶ ἄμμον πολλὴν καταπίνουσι, καὶ τῶς ἡλὶς τὴν θερμότητα καὶ τὴν ἄλλην ἀπὸ τῆ καιρῶ κακοπάθειαν ὑπομένουσιν· ἀλλ'.

ἀποτείνουσι μάλιστα τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ὅλην δι' ὅλης εἰς
 τῆς νίκης τὸν εἶφανον, καὶ τὴν ἐκ τῶν πολυχρόνιον δό-
 ξαν· διὰ τῆτο σοχάζομαι, ὅτι καὶ ἡ ὑμετέρα ἐντιμότης
 δὲν θέλει δυσφορήσῃ εἰς τὴν ἀκοὴν τῆ προβλήματος, ἀν-
 φανῇ κατὰ τι βαρὺ· μήτε θέλει ἀποναρκήσῃ νὰ τὸ φέρῃ
 εἰς ἑκάσιν, ὅταν καταλάβῃ τὴν ἐκ τῆς εἰς τὸ κοινὸν
 γεννησομένην ωφέλειαν, καὶ τὸν ἴδιον πόσον πληρωθισό-
 μενον. Ἀλλὰ τί ἔσαι τῆτο; μέγα μὲν καὶ παραδόξον εἰς
 τὴν ἀκοὴν κατ' ἀρχάς, μικρὸν δὲ καὶ εὐτέλεσον μετὰ ταῦ-
 τα, τῆς ὑμετέρας τυχὸν προθυμίας καὶ προαιρέσεως.

Εἶναι τὴν σήμερον εἰς τὰ Ἰωάννινα, κύριε Ἀναστά-
 σιε, δύο σχολεῖα Ἑλληνικά, ἱκανὰ μὲν καὶ κατὰ τὰ εἰσο-
 δήματα, καὶ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ἐν αὐτοῖς μαθη-
 τευομένων· ἐπεὶ δὲ ὅμως εἶναι διηρημένα καὶ κατὰ τὰς δυ-
 νάμεις, καὶ κατὰ τὰς γνώμας, συμβαίνει νὰ εἶναι καὶ ἀ-
 ναλόγως ἀδύνατα καὶ ἀτελεσφόρητα· πρῶτον μὲν, διὰ
 τὴν διαίρεσιν τῶν δυνάμεων· δεύτερον δὲ, διὰ τὰ συμβαί-
 νοντα τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις ἐκείθεν σκάνδαλα· αὐτὰ
 δὲ εἰάν ἐνωθῶσιν εἰς ἓν, θέλει αὐξηθῇ ἐκ τῆς εἰκότος καὶ
 τῶν εἰσοδημάτων ἡ δύναμις, καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἡ καρ-
 ποφορία· καὶ τῆτο μάλιστα ἐχὶ ὡς ἐν πρὸς δύο, ὡς ὑπό-
 χεται τὸ πρᾶγμα ἀπλῶς θεωρούμενον, ἀλλ' ἐν τετρα-
 πλασίονι λόγῳ· καθὼς καὶ οἰκός τις, ἢ συγγενικός, ἢ
 ἐμπορικός, ὅταν πολλοὶ ἀδελφοὶ ὄντες δὲν χωρίζονται ἀπ'
 ἀλλήλων· ἢ οἱ σύντροφοι μένοντες εἰς ταῦτόν, προσπα-
 θῶσι σύμφαντες ὁμοψύχως, ἕκαστος ὡς οἱ πάντες, καὶ
 πάντες ὡς ἕκαστος διὰ τὸ κοινὸν κέρδος τῆς συντροφίας,
 ὁ τοιοῦτος βέβαια οἶκος, ὡς ἡνωμένος ἔχων καὶ δυνάμεις καὶ
 γνώμας, εἶναι πάντοτε δυνατώτερος· τὸ αὐτὸ λοιπὸν
 θεωρεῖται ἐκ παραβολῆς καὶ πρὸς τὰ σχολεῖα τῶν πό-

λεων, εἰς τὰς ὁποίας ἀνεφυτεύθη πρόνοια τῇ κοινῇ καλῶς
 καὶ συμφέροντος· ὣθεν καὶ εἰς τὰς μεγίστας πόλεις ἐν τῇ
 Εὐρώπῃ ἦνωσαν τὸ πᾶν εἰς μίαν ἀκαδημίαν, μὲ ὅλον ὅτι
 τὰ μέλη αὐτῆς πληθύνονται ἰσως πλέον τῶν 100 διδασκά-
 λων· τῶν ὁποίων αἱ δυνάμεις ἠνωμέναι εἰς μίαν, ὡς πρὸς
 ἐν τὸν κοινὸν φωτισμὸν ἀποβλεπόντων ἀπάντων, καὶ ἐκά-
 στε τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐντελῶς ἐκτελέντων, γίνονται δρα-
 σικώταται καὶ ἐνεργητικώταται πρὸς ὃ ἀποβλέπῃσι τέ-
 λος· ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς κατ' εὐταξίαν ὑπαλληλίας εἶναι ὁ εἰς
 ὡς οἱ πάντες, καὶ οἱ πάντες θεωρεῖνται ὡς εἷς, ὡς ἄλ-
 σός τις ὑπὸ πολλῶν κρίκων συντεθειμένη· διὰ τῆτο καὶ αἱ
 ἐπιδόσεις αὐτῶν μᾶλλον καὶ μᾶλλον προβαίνουσι διὰ τὴν
 ἔνωσιν, καὶ τὴν εὐταξίαν, καὶ τὴν ὁμόνοιαν· ἔτω καὶ πόλεις
 ὁμονοῦσαι μεγάλα κατώρθωσαν· καὶ στρατόπεδα ὀλιγά-
 ριθμα μὲν, εὐτακτα δὲ, ὑπὸ μόνῃ τῇ στρατηγῇ τῇ γνώ-
 μη κινέμενα, ἀντέστησαν πολλάκις πρὸς πολυάριθμα,
 καὶ τὴν νίκην ἐκέρδησαν· καὶ τίς ἢ χρεῖα νὰ ἀπαριθμῶμεν
 τὰ ἐκ τῆς ἐνώσεως καὶ ὁμονοίας καλὰ, ἐν ᾧ βλέπομεν ἐξ
 ἐναντίας εἰς τὴν ἰσορίαν, πόσων κακῶν πρόξενος ἐγένετο
 ἢ διαίρεσις καὶ διχόνοια; ἐπεὶ δὲ ὅπερ παρεῖσέ φησεν αὕτη,
 ἀφῆκεν αὐτόθι ἀποτελέσματα κάκιστα· καὶ οἶκος διέφθει-
 ρε, καὶ σχολεῖα ἀνέτρεψε, καὶ πόλεις κατηδάρισε, καὶ βα-
 σίλεια ὅλα κατέστρεψε· διὰ τῆτο φευκτέα μὲν πανταχῶς
 ἢ διαίρεσις, ἀσπασέα δὲ ἐξ ἐναντίας ἢ ἔνωσις ἢ μήτης
 τῶν καλῶν, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων πρόξενος εὐτυχίας·
 καὶ ἂν ἦτον δυνατόν, καὶ δύο πόλεις ὁμῶς, καλὸν ἦν νὰ ἐ-
 νώσωσι τὰ ἑαυτῶν σχολεῖα εἰς ἓν· πόσῳ δὲ μᾶλλον ἐπι-
 βλαβὲς ἢ μία καὶ ἡ αὐτὴ νὰ εἶναι διηρημένη εἰς δύο; ἐπει-
 δὲ πρὸς τῇ ὠφελείᾳ τῶν νέων ἐν τοῖς μαθήμασι, ἔξει καὶ
 αὕτη ἢ πόλις, τῆτέστι τὸ κοινὸν σύστημα τῶν ἀνθρώπων,

έντεῦθεν πολλήν τὴν ὠφέλειαν· καὶ ἵνα γένη ὁ λόγος σαφέστερος, θεωρήσωμεν τὸ πρᾶγμα πλατύτερον, πόσα καλὰ ἐκ τούτου συμβήσονται.

Εὐνοθέντων κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν σχολείων εἰς ἓν, εὐθύς οἱ διδάσκαλοι πολλαπλασιασθέντες ἐκ τῆ εἰκότος, καὶ λαβόντες ἕκαστος μίαν τάξιν ὑπάλληλον, τὴν ὁποῖαν ὁ κλῆρος, ἢ ἡ ἐμπειρία, ἢ ἄλλως θέλει διορίσῃ εἰς αὐτὸν ἢ προαίρεσις, πρῶτον μὲν θέλει φιλοτιμηθῇ ἕκαστος αὐτῶν νὰ δείξῃ καρπὸν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ δίδῃ λόγον τῇ ἐπαγγελματός καθ' ἐξάμηνον, ὡς ὁ λόγος κατωτέρω θέλει προσδιορίσῃ· καὶ ἰδὲ τῶν μαθητῶν ἡ ἐπίδοσις· Δεύτερον δὲ, εἰς τὰ δύο σχολεῖα διηρημένως συμπασῶνται διδάσκαλοι δώδεκα, αὐτὰ εἰς ἑνὸς εἰς ἓν, συμπληρεῖται ἡ χρεία, καὶ μάλιστα πληρεστέρα, διὰ μόνον ὀκτώ· οἱ δὲ λοιποὶ θέλῃσι λάβῃ ἐπάγγελμα εἰς ἑτέρας γλώσσας καὶ ἐπισήμας· καὶ ἰδὲ ἡ τελειότης· Τρίτον δὲ, ἕκαστος τῶν μαθητῶν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν καθ' ἐξάμηνον προβαίνων εἰς τὰ ἄνω, θέλει εὐεργετηθῇ ἐν μέρει ὑπὸ πάντων τῶν διδασκάλων, καὶ έντεῦθεν θέλει γνωρίσῃ πάντας ὡς δευτέρας πατέρας· καὶ ἰδὲ ἡ ἀγάπη πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸ σέβας· Τέταρτον δὲ, ὁ διαδοχικὸς ἔτος προδιδασμός θέλει ἐνώσῃ ἕκαστον ἄλλοτε μὲ ἄλλης συμμαθητῆς, καὶ έντεῦθεν, ὡς τὸ εἶκος, θέλει συνδέσῃ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν διὰ τῆς κοινωνίας τῶν μαθημάτων· καὶ ἰδὲ ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλαδελφία· Πέμπτον δὲ, οἱ διδάσκαλοι ἔτοι, ἡνωμένοι ἔτω κατὰ τὰς γνώμας, θεωρήσῃσι πάντας τὰς μαθητῆς ἕκαστος ἕκαστον ὡς ἴδιον ἑαυτοῦ· καθότι διὰ πάντων αὐτῶν ἕκαστος προδιδασκόμενος, γενήσεται μαθητῆς ἑκάστῃ ἐν μέρει· καὶ ἰδὲ ἡ πρὸς τὰς μαθητευομένας αὐτῶν ἐπιμέλεια· καὶ ταῦτα μὲν ὡς

ἐν συντόμῳ ἔχει ἡ ἑνώσις, προϋποτιθεμένης τῆς ὑπαλλήλου τάξεως μετὰ τῶν ἑξαμήνων, ὅσον ἀνήκει εἰς τῶν μαθητῶν τὴν ὠφέλειαν· τὸ δὲ συμφέρον τῆς πόλεως, ὅπερ μετὰ τῶν ἄλλων ὑπεχέθη ἀνωτέρω ὁ λόγος, ὅποιον ἐντεῦθεν γενήσεται, εἰπώμεν.

Εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς πόλεις, κύριε Ἀναστάσιε, δὲν σὲ λανθάνει, σοχάζομαι, ὅπόσον ἐπιμελῆνται διὰ τῶν σχολείων τὴν εὐταξίαν καὶ αὐξησιν· τῆτο δὲ γίνεται παρ' αὐτοῖς ἢ μόνον διὰ τὸ συμφέρον τῷ κοινῷ εἰς τὴν μάθησιν, ἀλλ' ἵνα ἐλκύωσι μάλιστα καὶ τὲς ξένες νὰ συρρέωσιν εἰς αὐτὰς πανταχόθεν, ὡς μέγα κέρδος ἔχοντες καὶ ἐντεῦθεν· ὑποτεθείσης λοιπὸν τῆς ἐνώσεως καὶ εὐταξίας τῷ ἡμετέρῳ σχολεῖ, καὶ ἐντεῦθεν αὐξηθέντος ἐκ τῷ εἰκότος, καὶ διδόντος ἐλπίδας χρησὰς πρὸς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐλπιζομένων, καὶ ἀκρεδείσης τῆς φήμης ταύτης, ποῖοι ἀπὸ ποίας χώρας καὶ πόλεως δὲν θέλωσι συρρεύσῃ εἰς Ἰωάννινα; ποίας ἐπαρχίας ταπεινοτέρας δὲν θέλει μείνῃ τὸ σχολεῖον κενὸν μαθητῶν, ὅταν ἀκέσωσι τοιαύτην εὐταξίαν καὶ μεταβολὴν; ποῖα ὄρη, ποῖα θάλασσα, ποῖα διαστήματα ἐμποδίσωσι τὲς ἐρασὰς τῶν Μισσῶν, ὅταν ἀκέσωσιν, ὅτι αὐταὶ ἀφεῖσαι τὸν Παρνασσὸν κατοικῆσιν εἰς Ἰωάννινα; ποῖος ἔπαινος, πόσαι εὐχαὶ ἐντεῦθεν πρὸς τὲς συνίστορας τῷ σχολεῖ; ποῖα τιμὴ, καὶ πόση δόξα τῆς πόλεως; πόση δὲ καὶ ἡ ἐντεῦθεν ὠφέλεια εἰς αὐτὴν, εἰσαγομένων τοσάτων χρημάτων ἐκασαχόθεν καὶ αὐξανομένε τῷ ἐμπορίῳ εἰς αὐτὴν πανταχόθεν; ποῖος πτωχὸς δὲν θέλει εὖρητι ἔργον εἰς ἰατρειάν τῆς ἀπορίας τε; ποῖα πτωχὴ δὲν θέλει προφθάσῃ τὴν δυσυχίαν της; καθότι οἱ πανταχόθεν ἐλπίζοντες νὰ συρρέωσιν εἰς ἀπάκτησιν τῶν μαθησέων, ἔχουσιν

ὡς εἰκὸς καὶ τρόπον τῷ ζῆν εὐπορώτερον, καὶ ἐντεῦθεν ζήσασσι καὶ βίον ἀβρότερον εἰς ὅλα τὰ ἀναγκαῖα· ἐξ ὧν ἀπάντων τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ὠφελεῖται· καὶ ὠφελημένοι αἰεὶ, αὐξήθησεται· καὶ αὐξηθεῖσα, γενήσεται ἑαυτῆς καὶ δυνατωτέρα καὶ λαμπροτέρα· ὅπερ μετὰ ταῦτα ἡ ἰσορρία δικαίως θέλει τὸ ἀποδώσῃ εἰς τῆς μεταβολῆς τὰς αἰτίαι, καὶ εὐεργέτας.

Ὡς τόσον τὴν ἐκ τῆς ἐνώσεως εἰς τὸ κοινὸν γνησομένην ὠφέλειαν εἰς τε τὸ χολεῖον καὶ εἰς τὴν πόλιν κοινῶς γνωρίζει ἀκριβῶς καὶ ἡ σὴ τιμιότης καὶ χωρὶς τῶν ἐμῶν ἀποδείξεων· ὑποπτεύει ὅμως αἰτία τινὰ, ὡς σοχάζομαι, τὰ ὁποῖα δυσκολεύουσιν τρόπον τινὰ τὴν ἐνωσιν ταύτην· ἐξ ὧν πρῶτον ἴσως φαίνεται ὑποπτον τὸ τῶν διδασκάλων· ὅτι δὲν θέλουσιν ὑποφέρειν δῆθεν νὰ εἶναι ὑπάλληλοι, ἐν ᾧ διηρημένοι πρωτεύουσιν, καὶ ἐντεῦθεν ὡς χολαρχεῦντες κατὰ χώραν ἑκάτεροι, ἀπολαμβάνουσιν τυχὸν περισσοτέρας τιμᾶς· ἀλλ' ὅσον μὲν περὶ τῶν πρωτείων, καὶ ἐνταῦθα εἰς ὑποιοιδήποτε τάξιν ταχθῇ ἕκαστος, εἰς αὐτὴν καὶ πρωτεύσει· ἔπειτα αὐτοὶ, ὡς σαφοὶ καὶ φρόνιμοι ἄνδρες, καὶ πείραν πολλῶν ἔχοντες ἐκ τε τῆς ἡλικίας αὐτῆς καὶ ἐκ φιλοσοφίας ὁμοίως, δὲν ἀγνοοῦσιν, ὅτι οἱ πρωτεύοντες εἰς ὁποιοῦνδήποτε ἔργον, δὲν ἀπολαμβάνουσιν τὰς τιμὰς ταύτας ἀπλῶς διὰ τὰ πρωτεῖα, ἀλλ' ὅτι εἰσὶν ἄξιοι μάλιστα τέτων, διὰ τὸ τοιμῶνται· τὴναντίαν δὲ, ἀντὶ τῆς τιμῆς προσρίβεται ἀτιμία· καὶ τὸ το δεικνύει ἢ μόνον ἡ πρὸς ἡμῶν ἰσορρία εἰς ἡγεμόνας καὶ στρατηγὰς καὶ τῶν πόλεων ἄρχοντας, ἀλλὰ καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς ἡδὴ καθημερινὴ πείρα εἰς τὰς μεταβολὰς τῶν πραγμάτων· ἔπειτα δὲ, ἡ τοιαύτη φιλοτιμία αὐτῶν ἀπαιτεῖται μάλιστα καὶ εἰς ματαίας καὶ ἀνωφελεῖς προσδράς

ἐν ὀλίγῳ καιρῷ, ἀλλ' ἐν τῇ τῷ κοινῷ ὠφελείᾳ πρὸς δόξαν
ἀθάνατον, καὶ διὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἐκείνην ὑπόχρεσιν,
καθ' ἣν ἀκέσθῃ παρὰ τῷ Δεσπότη, εὖγε ὄφλε ἀγα-
θὲ καὶ πιστῇ, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῷ κυρίῳ. καὶ μά-
λιστα αὐτοὶ ὡς αὐτόχθονες ὄντες καὶ συμπολῖται, καὶ ἐκ
πολλῶν ἐτῶν εἰς τὰ χολεῖα ταῦτα ἰδρύντες καὶ κοπιῶντες,
συμπροθυμηθήσονται ἐκ τῷ εἰκότος καὶ ἀφ' ἑαυτῶν εἰς
τὴν βελτίωσιν τῷ χολεῖ, εἰδότες καὶ ἐκεῖνο ἀφεικτον
τοῖς ἀνθρώποις γενόμενον, ὅτι ἡ ἀντιζηλία τῶν ἐπιτη-
δευμάτων γεννᾷ πανταχῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ πάθη.
ἡ δὲ ἔνωσις ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἐργῶν καταπαύει αὐτὰ,
καὶ παντελῶς ἀποσβύει· καθὼς συμβαίνει πολλάκις καὶ
αὐτοῖς τοῖς ἐμπόροις· ἐν οἷς δύο τινὲς τυχὸν ἐχθροὶ ὄν-
τες ἐξ ἀντιζηλίας τῶν ἐκ τῆς ἐμπορίας κερδῶν, εὐθὺς
ἂν τύχῃ ποτὲ νὰ συνέλθωσιν εἰς τινα συντροφίαν, παύ-
σι παρευθὺς τὴν ἐκ τῷ φθόνου ἀντιπάθειαν πρὸς ἀλλή-
λους, καὶ ἀποβλέψασιν συναμφοτέροι μὴ καὶ τῇ αὐτῇ προ-
θυμίᾳ πρὸς ἓν, τὸ κοινὸν αὐτοῖς ὠφελος· ἐπεὶ δὲ τῶν
ἐπιτηδευμάτων καὶ ἐπαγγελμάτων ἡ ἔνωσις πέφυκε νὰ ἐ-
νώη καὶ τῶν ἐπιτηδευόντων τὰς γνώμας εἰς τὸ αὐτό. Διὰ
τῆτο σοφωτάτη μοι φαίνεται ἡ πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα καὶ
Ἀρεϊσίδη ποτὲ γενομένη ψήφος τῶν Ἀθηναίων· οἱ ὁποῖοι
μὴ ἀνεχόμενοι νὰ βλέπωσι τοιούτους ἐνδόξους ἄνδρας διηρη-
μένους κατὰ τὰς γνώμας, ἐξ ὧν προέχετο μεγάλη βλάβη
τῇ πόλει, ἐξεῖλαν αὐτὰς ἀμφοτέρους συνάμα εἰς ἐ-
τέραν πόλιν νὰ πρεσβεύσωσι περίτινος κοινῆς ὑποθέσεως·
ἐν ᾗ ἦσαν βεβιασμένοι νὰ συμφωνήσωσιν· ὅθεν φθάσαν-
τες εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἀττικῆς, διηλλάγησαν πρότερον πρὸς
ἀλλήλους, καὶ ἔτω χωρήσαντες, κατώρθωσαν τὰ προ-
σεταγμένα παρὰ τῆς πατρίδος. Ταῦτα λοιπὸν καὶ τὰ

τοιαῦτα μὲ πείθουσιν, ὅτι ἐκ μέρους σοφῶν ἀνδρῶν δὲν
 θέλει ἀπαντήσῃ ἕδεμία δυσκολία εἰς τὸ σκοπόμενον·
 ἀλλὰ πέποιθα μάλιστα, ὅτι οἱ αὐτοὶ καὶ συμπροθυ-
 μηθήσονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆ αὐτῆς καὶ ὡς συμπα-
 τριῶται, καὶ ὡς φιλόσοφοι, καὶ τὸ μέγιστον ὡς φιλό-
 τιμοι τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν φιλοτιμίαν, καὶ τῆς δεσπο-
 τικῆς ἐντολῆς θεράποντες προθυμότατοι εἰς τὴν μετάδο-
 σιν τῆ ταλάντης· τῆ ὁποῖα τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχουσι βε-
 βαίαν ἐκ δεσποτικῆς ὑποχέσεως.

Δεύτερον δὲ αἷτιον ἴσως δυσκολεῦσαν τὴν ἔνωσιν ταύ-
 την εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τῶ ὄντι καὶ σέβας
 μέγα, καὶ σκέψιν ὠριμωτέραν· καὶ ὅσον εἶναι σεβασμίων,
 τοσῶτον ἀπαραιτίαν, καὶ τῆς ἐμῆς ἀνώτερον κρίσεως·
 διὰ τῆτο καὶ ἀπέχομαι κατὰ πάντα τῆ εἰπεῖν τι ἀποφαν-
 τικῶς περὶ τῆς, εἰ μὴ ὅσον μόνον νὰ δείξω τὴν γνώμην
 μου· ἐπειδὴ, τὸ ἕτερον τῶν σχολείων τὰ νεοῦσαθὲν παρὰ
 τῆ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένη Μακαρίτῃ Ζῶν Κων-
 σταντίνῃ Καπλάνῃ, συνέση ἤδη χωρὶς, καὶ συνδέεται ἀ-
 λύτοις ἀραῖς καὶ ἐπιτιμίαις τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας·
 πρὸς ὃ τίς ἀντιστήσεται; τίς δὲ καὶ τολμήσει νὰ λύ-
 σῃ τὰ ἔτιω συνδεδεμένα καὶ μέχρῃς ἐπινοίας ψιλῆς; τίς
 δὲ παραξιάσει καὶ τὸν σκοπὸν τῆ συνίστορος, καὶ τῆς Ἐκ-
 κλησίας εἰς τῆτο τὴν πρόνοιαν; ἕδεις, καὶ ἀσεβέστατος
 τίς, καὶ τύραννος, καὶ παντάπασι ἀσυνείδητος τύχη·
 καὶ διὰ τῆτο ἀπέχομαι τῆς προθέσεως ταύτης.

Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ὅμως ἡ ταῦτα συνδέσασα,
 καὶ ἐπιτιμίαις ἀλύτοις καθυποβαλῶσα, εἴ τίς τολμήσῃ
 νὰ λύσῃ τι τῶν τοιούτων, αὐτὴ ἔσαι κυρία καὶ νὰ λύ-
 σῃ πάλιν ἀνθεντικῶς τὰ συνδεδεμένα, καὶ νὰ τὰ συνδέ-
 σῃ αὐθις ἐπὶ τὸ συμφερότερον, ἐχὶ ἐλαττωσά τι, ἢ

ἀχρεῖῃσα τὰ καλῶς δεδογμένα, ἀλλ' ἐπ' αὐξήσει καὶ
 βελτιώσει τῶν ὄντων πρότερον ἀτελῶν ἐπὶ τὰ βελτίω καὶ
 ἐντελέσεια· καθότι ἂν ὁ σκοπὸς ἔτος ἀπέδραπεν εἰς ἀ-
 φαίρεσιν τινος τῶν προσόντων, ἐδὲ αὐτὴ εἶχεν ἰσχὺν,
 τολμῶ εἰπεῖν, νὰ ἀναιρέσῃ τὴν προτέρα ἀπόφασιν· ἐνθα
 δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα αὐτόθεν ζητεῖ τὴν διόρθωσιν, ἢ
 μᾶλλον εἰπεῖν, τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω μεταβολὴν, μηδενὸς
 ἑτέρου κωλύοντος, ἀνεύθυνον γίνεται ὅ,τι ποτὲ δόξει τῇ
 ἱερά καὶ ἀγία Συνόδῳ· καθὼς καὶ νόμοι πολλάκις ἐν τοῖς
 ἔθνεσι μετατίθενται, ἄλλοι δὲ καὶ παντελῶς ἀκυρῶνται,
 ὅταν ὁ καιρὸς ἀποδείξῃ αὐτὰς ἐπιβλαβεῖς, ἢ ἄλλως ἀ-
 νωφελεῖς· καὶ ἑτέροι δὲ ἀντείσάγονται τῇ κοινῇ γνώμῃ τῶν
 ἀρχόντων πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν καὶ συμφέρον προσηρμοσ-
 μένοι· ἔτιω λοιπὸν καὶ τὸ περὶ τοῦ λόγος ὡς ὑποκείμενον
 εἰς τὴν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ἀπόφασιν, ἐκεῖ ἀναγό-
 μενον προβληθήσεται, καὶ ἔτιω ἔξει κανονικῶς ἐκεῖθεν
 κατὰ θυρὸν καὶ τὴν ἔκδοσιν· ἂν ὅμως ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἐ-
 ναντίας εὗρητι ἐναντίωμα, καὶ ἐντεῦθεν ἀνανεύσῃ τὴν κρί-
 τησιν, τότε δεξάμενοι τὴν γνώμην αὐτῆς ὡς ἱεράν καὶ κυ-
 ρίαν, καὶ πειθόμενοι αὐτῇ μὲ τὸ προσήκον σέβας, ὡς
 τὰ βελτίω καὶ ποιῶσα καὶ βελομένη περὶ ἡμῶν, πειρασό-
 μεθα νὰ φέρωμεν τὸν σκοπὸν τῆτον εἰς ἔκδοσιν κατὰ
 δεύτερον λόγον, καθ' ὃν καὶ ἡ ἑνώσις τῶν σχολείων νὰ
 λάβῃ πέρας καὶ τὴ συναινετικὴν γεάμματος ἡ κυριότης νὰ μέ-
 νῃ ἀπαρabiάσας· τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος,
 εἰὰ κατορθωθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τὸν τρόπον.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ μεγαλῆτερα ἤδη σχολεῖα, φίλε
 συμπατριῶτα, παραδίδονται, ἢ πρέπει νὰ παραδίδονται
 ἢ μόνον γραμματικά, ἀλλὰ καὶ ἡ φιλοσοφία καὶ ἐπιστήμαι
 καὶ πρὸς τέτοις καὶ γλῶτται διάφοροι· διὰ τῆτο εἶναι δυ-

νατὸν νὰ εἶναι τὰ δύο ταῦτα σχολεῖα διηρημένα μὲν ταῖς
δυνάμεσιν, ἡνωμένα ὁμῶς ταῖς γνώμας· καὶ ἔτι εἴςονται
τῷ ὄντι καὶ δύο καὶ ἓν· τὸ μὲν διωρισμένον εἰς τὰ γραμμα-
τικά· τὸ δὲ, εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ εἰς τὰς γλώσσας,
ἀνὰ πέντε διδασκάλους ἔχον ἑκάτερον· οἱ ὁποῖοι εἴςονται
ἔτις ἡνωμένοι κατὰ τὰς γνώμας, ὥς μὴ εἰς αὐτῶν εἰς
τὸ τῷ ἑτέρῳ καταγινόμενος, μὴδὲ σκάνδαλον ἐντεῦθεν τοῖς
ἄλλοις γινόμενος, δὲν θέλει φέρει εἰς ὑδὲνα ὑδεμίαν ὑδέ-
ποτε σύγχυσιν· ἀλλ' ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀφορῶντες,
καὶ περὶ τῆτο ἐνασχολούμενοι, ἀποβλέψουσιν ὅλοι συμφώνως
εἰς τὸ αὐτὸ τέλος, ὅς ἐστι τῶν μαθητῶν τὴν ἐπίδοσιν καὶ
βελτίωσιν, συνεισφέρων ἕκαστος τὸ καθ' αὐτὸν ἐπιβάλ-
λον, ἐν ᾧ ἐκλήθη, οἱ μὲν εἰς τὰ γραμματικά προ-
δωρισμένοι, τῆτο αὐτὸ θεωρῶντες, ὅπως τελειοποιήσονται
τὰς μαθητάς αὐτῶν εἰς τῶν Ἑλλήνων τὴν γλῶσσαν, καὶ
ἐντεῦθεν προκατασκευάσαντες αὐτὰς ἀξίους τῆς δεσποίνης
φιλοσοφίας, νὰ συστήσωσιν αὐτὰς εἰς αὐτὴν μετ' εὐφη-
μίας καὶ κρότης· οἱ δὲ φιλόσοφοι αὐτῶν δεξάμενοι ἐντεῦ-
θεν αὐτὰς προσηνῶς, ἀποπληρώσονται αὐτοῖς εὐτυχῶς καὶ
τὸ ἐπίλοιπον σάδιον· καὶ ἔτι ταῦ δύο σχολεῖα, καὶ ταὶ
διηρημένα καθ' ἑαυτὰ, εἴσονται ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τῇ κοινῇ
ὠφελείᾳ ἡνωμένα εἰς ἓν, εἴαν κατὰ δυσυχίαν δὲν κατορ-
θῶν νὰ ἐνωθῶσι κατὰ πάντα, ὥς εἵπομεν ἀνωτέρω.

Καὶ λοιπὸν τῆτο εἶναι τὸ πρῶτον, κύριε Ἀναστά-
σιε, ὅπερ ἀποβλέπει ὁ λόγος, καὶ εἰς ὃ παρακαλεῖ τὴν
σὴν τιμιότητα ἐν τῇ κορυφῇ τῶν φιλάτων σε αὐταδέλ-
φων, τῶν ὁμοψύχων καὶ μεγαλοψύχων ἀπὸ τῆ ἰσῆ καὶ
ὄντων καὶ ἐσομένων, εἰς τὸ νὰ ἀναλάβῃς καὶ αὐτὴν τὴν
τελευταίαν φροντίδα, νὰ τὸ φέρῃς εἰς ἑκδοσιν· τὸ ὅποιον
βέβαια θέλεις τὸ κατορθώσῃ εὐκόλως καὶ διὰ τὴν ἔμφυ-

τόν σε πρὸς τὰ τοιαῦτα προαίρεσιν, καὶ διὰ τὴν θείαν
 ἀνωθεν συιεργίαν· ἐπεὶ δὲ ἔπαυσεν ὁ θεὸς ἔτι κηρό-
 μενος καὶ παντὸς τῆ γένεος ἀπλῶς, καὶ ἰδίᾳ μᾶλλον τῶν
 Ἰωαννίων· ἐξ ὧν ἀνέστησε μάλιστα καὶ τὰ ὄργανα τῆς ἀ-
 ναγεννήσεως τῶν Ἑλλήνων, εὐρῶν σκευὴ ἐκλογῆς, εὐρῶν
 ἀνδρας κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ ἐμπνεύσας εἰς τὰς
 καρδίας αὐτῶν τὸν ἔρωτα τῶν καλῶν καὶ συμφερόντων εἰς
 τὸ κοινόν· ὁ αὐτὸς δὲ ἔτι καὶ νῦν θέλει φωτίσῃ ὡσαύτως
 τὴν καρδίαν σε, Εὐεργέτα κοινέ, εἰς τὸ νὰ κατορθώσῃς
 καὶ τῆτον τὸν ἄθλον τῆς δόξης σε, καὶ νὰ ἐπισφραγίσῃς
 ἐντεῦθεν τῆς ἀρετῆς σε τὸ πλήρωμα· καθ' ὃ θέλει εὖρῃ
 καὶ ὁ ζήλος σε τὸ ποθέμενον μᾶλλον, καὶ ἡ προαίρεσις
 τῶν μεγάλων σκοπῶν τὴν ἐκπλήρωσιν, πάντων τῶν ἄλ-
 λων ἐχόντων καλῶς, ὅσα πρὸ χρόνων ἐμελετήθη πρὸς
 τὴν τῆ γένεος ἀφέλειαν καὶ βελτίωσιν. Μὴ ἀναμείνης λοι-
 πόν, κύριε Ἀναστάσιε, μὴ παρακαλῶ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν,
 παρακαλεῖ ἡ πόλις τὰ Ἰωάννινα, καὶ μετ' αὐτῆς ἅπαν
 τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος, ζητῶντες εἰς τῆτο καὶ τὴν ἐξ ὕ-
 ψους φωτίσιν καὶ βελτίωσιν, καὶ ὁ θεὸς εἰσακέει ἤδη τὰς
 δεήσεις ἡμῶν· μὴ ἀναβάλης τὸν καιρὸν παντελῶς εἰς τὴν
 ἔκβασιν τῆ προδλήματος· καθότι δὲ εἶναι οἱ καιροὶ με-
 νετοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ φεύγασιν ὁξύτερον ποταμῷ,
 καταλιπόντες ἡμᾶς πολλάκις ἀπράκτες ἐν μέσῳ τῶν ἐ-
 πιχειρημάτων· ἐντεῦθεν ἄρα καὶ ζωγράφων παῖδες, τὴν
 φύσιν τῆς χροῆς ἐξηγῶντες, ζωγραφῶσιν αὐτὸν εἰς ἀν-
 θρώπου μορφήν, ἐμπροσθεν μὲν δασύν, ὅπισθεν δὲ πάντο-
 θεν φαλακρόν, καὶ ἄψαυτον παντελῶς, δηλῶντες ἐντεῦ-
 θεν, ὅτι ὁ προλαβὼν τὸν καιρὸν, ἐν οἷς ἐργάζεται, κα-
 τορθοῖ τὸ σκοπούμενον· ὁ δὲ μὴ προλαβὼν, ἀλλ' ἐπακο-
 λαβὼν ὅπισθεν ἐδέετοτε εὐκαιρεῖ, καὶ διώκων ἐδύναται φθά-

σαι· ἐ φθάσας, εἴποτε τύχοι, ἢ δύναται καταχεῖν· ἐ
τῷτο μοι πρῶτον τῷ λόγῳ κεφάλαιον.

Δεύτερον δὲ μετὰ τῷτο ζητεῖ ὁ λόγος τῷ σχολεῖ
τὴν εὐταξίαν, τὴν ὑπαλληλίαν τῶν διδασκάλων, τὴν εὐ-
μέθοδον τῶν μαθημάτων παράδοσιν, τὴν καθ' ἐξάμνηνον
ἀνάκρισιν ἐ ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν μαθητῶν, τὸν προδι-
βασμὸν τῶν εὐδοκιμούντων, ἐ ἀρισεύοντων, τὴν φιλοδω-
ρίαν εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, ἐ τὰ τοιαῦτα·
περὶ ὧν ἀπάντων συγγέγραπται μοι πρὸ ἐτῶν ἡδὴ τὸ
Ἑγχειρίδιον, ὅπως ποτέ μοι συγγέγραπται, ἐ ὅ,τι ἐν
τῷ τότε περὶ τέττε ἐφρόνεν· ὅθεν ἐν τῷ παρόντι ἔδεν πε-
ρισσότερον λέγω· εἰδέ τι ἀτελὲς ἐκεῖ φαίνεται, ἢ μὴ κα-
λῶς ἔχον ἄλλως, τῷτο τῶν διδασκάλων ἢ ἐμπειρία με-
ταβαλεῖ εἰς τὸ κρεῖττον· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ παρόντι προδή-
σω τινὰ, ἅπερ μοι φαίνονται ἐκεῖ ἐλλιπῆ, ὅσον ἀνήκει εἰς
τὴν παρῆσαν ὑπόθεσιν.

Τὸ ὄγδοον τῷ Ἑγχειρίδις κεφάλαιον περιέχει, ὁ-
ποῖα δῶρα ἐ πῶς πρέπει νὰ δίδωνται ταῦτα εἰς τὰς ἀρι-
σεύοντας ἢ εὐδοκιμούντας τῶν μαθητῶν ἐν ταῖς καθ' ἐξά-
μνηνον δοκιμασίαις τῶν διδασκάλων· τὰ δὲ δῶρα ταῦτα
εἶναι προσδιωρισμένα αὐτόθι εἰς βιβλία· ἀλλ' ἡ τοιαύτη
φιλοδωρία, ἐπειδὴ ἔγινεν ἡδὴ ἔργων τῆς εὐεργεσίας τῆς
σῆς ἐντιμότητος πρὸς τὰς ἀπόρους τῶν μαθητῶν, ἀφαιρεῖ
κατὰ τὸ εἶκος τὴν φιλοτιμίαν τῆς δόξης· καθότι ὁ μὲν
πτωχὸς ἀποβλέπει εἰς τῷτο μόνον πρὸς θεραπείαν τῆς
ἀπορίας τε· ὁ δὲ πλούσιος αὐθις ἔτε καταδέχεται ἴσως
νὰ λαμβάνῃ ταῦτα ὡς ἔλεος· ἐ μάλιστα ἐν ᾧ ἡ δωρεὰ
δὲν ἔχει τι γνῶρισμα ἰδίων πρὸς διαφορὰν τῶν πωλεμένων
ἐ ἀγοραζομένων βιβλίων· πρέπει λοιπὸν νὰ προσδιοριδῇ
μία τοιαύτη δωρεὰ, ἥτις νὰ κνίσῃ τῶν μαθητῶν τὴν καρ-

δίαν μόνον πρὸς φιλοτιμίαν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἄλλοις τις νὰ μὴ δύναται νὰ προσφέρει εἰς ἄλλον, εἰ μὴ μόνον οἱ ἐπίτροποι τῆ σχολαίᾳ κατὰ τὴν ἐκ τῆς δοκιμασίας τῶν διδασκαλῶν ἀπόφασιν· μήτε ἄλλοις τις νὰ δύναται νὰ φερῇ, εἰμὴ μόνον ὁ ἀξιωθεὶς μαθητὴς ἐν καιροῖς ἐπισήμοις πρὸς ἰδίαν τιμὴν, προσμαρτυρῶσαν τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τὴν βελτίωσιν ἐν τοῖς ἥθεσι.

Διδόδωσαν λοιπὸν τὰ βιβλία συνήθως κατὰ τὰ ἐξάμηνια ἀπλῶς εἰς τὰς προδιδαζομένους τῶν μαθητῶν, ὡς εἴρηται μοι ἐν τῷ Εὔχειριδίῳ· καθότι καὶ ἄλλως δωρεὰν αὐτὰ, ὡς ἀκέω, λαμβάνουσι παρὰ τῆς μεγαλοψυχίας καὶ γενναίας ψυχῆς τῆς σῆς ἐντιμότητος· ὅσοι δὲ εὐδοκίμησῶσιν, ἢ ἄλλως ἀριεύσωσιν ἀφ' ἑνὸς ἐξαμήνου κατὰ πάντα τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἢ καὶ χρηστὰ ἥθη δείξωσιν ἢ συγγράψωσί τι, ἢ μεταφράσωσι καὶ ἐκδώσωσιν ἄξιον, εἰς τὰς τοιούτους ὀφείλεται ἐξαίρετόν τι εἰς τιμὴν, τὸ ὅποῖον νὰ εἶναι ἱκανὸν καὶ αὐτὸς τὸς ἀξιωθέντας νὰ ἐπιδεικνύῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπισημοτέρους, καὶ τῶν ἄλλων τὰς καρδίας νὰ ὑποκνίξῃ πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς τιμῆς.

Πρὸ πάντων λοιπὸν, ὅσα ἂν ἐπινοήσῃ τις περὶ τέττε, προτιμιτέα μοι ἐφάνη ἡ Δακτυλίθρα, μία ζῶντι δηλονότι ἐκ μετάλλου περὶ τὸν δάκτυλον δακτυλιαία τὰ πλάτος εὐφυῶς κατεσκευασμένη· ἐπεὶ δὲ ὅμως ἡ τῶν μαθητῶν εὐδοκίμησις γενήσεται πολλαχῶς ὡς ἐν τῷ Εὔχειριδίῳ μοι εἴρηται, ἀνάγκη καὶ ἡ δωρεὰ αὕτη νὰ ἔχῃ διαφορὰς βαθμοὺς ἀναλόγως μὲ τὰς ἐπιδόσεις· ὅθεν καλὸν ἐστὶ νὰ δώσωμεν καὶ ἐνταῦθα τοιούτους ὅρους.

Ἡ δακτυλίθρα αὕτη ἔσω ἢ μὲν, χρυσή· ἢ δὲ, ἀργυρᾷ· τῶν δὲ αὐτῶν ἐκατέρω ἐχέτω τρεῖς βαθμοὺς· ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐχέτω ἐγκεκαραγμένην τὴν τῷ Ἀπόλ.

λωνος Λύραν· ὁ δὲ δεύτερος ἐν τῇ παράσημον τῶν Μουσῶν, ὅσον τὴν Σάλπιγγα· ὁ δὲ τρίτος (τρίτος μὲν διὰ τὴν τῷ λόγῳ ἐν τῷ παρόντι συνέχειαν, εἰς δὲ τὴν τιμὴν μάλιστα πρῶτος) ἔσω ἐξαίρετος τῶν ἡδῶν, καὶ ἐχέτω ἐγκεχαραγμένην τὴν Γλαῦκα, τῷτο δὴ τὸ ἐν τῇ ἀσπίδι τῆς Ἀθηνᾶς καταχωριδὲν διὰ φρόνησιν· τέτων λοιπὸν ἔτω διατεθειμένων, ἔξομεν ἐξ βαθμῆς τῆς δωρεᾶς πρὸς τὰς νέας· πῶς δὲ καὶ εἰς ποίως ἐκάστη τάξις δοθήσεται, τῷτο ἡδὴ λεκτέον.

Προσδιορίζεται λοιπὸν τὸ τοῦτον μόνον εἰς τὴν ἀνωτάτην τάξιν τῶν μαθητῶν· οἱ ὁποῖοι ἐξεταδέντες ἡδὴ τὸ τελευταῖον ἐν τοῖς γραμματικαῖς, μέλλουσι νὰ περᾶσωσι λαμπρῶς καὶ εὐφύμῳ εἰς τὸν φιλόσοφον· ὅθεν ἀφ' ἧς προπαρασκευαδῇ τὸ συνέδριον, καθ' ὃ μοι προσδιώξεις ἐν τῷ ὀγδόῳ κεφαλαίῳ τῷ Ἐγχειριδίῳ (ἐκεῖ ζητηθήτωσαν καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα παρατρέχω ἐν τῷ παρόντι διὰ συντομίαν·) καὶ παρασαθῶσιν οἱ προσδιωρισμένοι τῶν μαθητῶν νὰ λαβῶσι τὴν τιμὴν, ὅς τις ἐξ αὐτῶν ἔχει ἀποδεικτικά, ὅτι ἠέρισευεν ἀφ' ἐνὸς ἐξαμήνου κατὰ πάντα τῆς δοκιμασίας τὰ διασήματα, καὶ μαρτυρεῖται ἔτω καὶ παρὰ τῶν διδασκάλων, ἔτος λαβέτω τὴν ἀργυρεάν τῷ Ἀπόλλωνος Λύραν· ὅστις δὲ εὐδόκμησε μόνον ἀφ' ἐνὸς ἐξαμήνου, ἢ ἠέρισευεν ἀπὸ ἑτὸς, ἔτος λαβέτω τὴν ἀργυρεάν τῶν Μουσῶν· ὅς τις δὲ μετὰ τῶν τοιούτων ἐπιδόσεων δείξῃ καὶ ἡθος χρησὸν μεταξὺ, προσλαβέτω ἔτι καὶ τὴν ἀργυρεάν Γλαῦκα τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ ἔτω λαμβάνει τέλος ὁ πρῶτος αἰών. Μετὰ δὲ τῷτον, εἴ τις μετὰ ταῦτα ἢ μεταφράσῃ ἢ καὶ συγγράψῃ τί ἄξιον καὶ ἐκδόσεως, ἔτος εἰ μὲν ἐλαβε προλαβόντως τὴν ἀργυρεάν ὁποιασδήποτε τάξεως, λαβέτω ἡδὴ καὶ τὴν χρυσὴν Λύραν· εἰ δὲ μὴ, λαβέτω τὴν χρυ-

στην μονον Σελπιγία· εἰσεῖ τις πρὸς τὴ τῆς αὐτῆς φιλοπονία
 καὶ φιλομαθία δείξῃ καὶ ἡθὺς χερσὸν, προσλαβέτω ὁ τοιαύ-
 τος καὶ τὴν χρυσὴν Γλαῦκα, τὸτο δὲ τὸ ἀνώτατον· ὁ δὲ
 λαβὼν τέτων ὅποιανδήποτε, θέλει λάβῃ ἅμα καὶ ἀπο-
 δεικτικὸν τῆς ἀξιώσεως ταύτης ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τε
 τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἐπιτρόπων· καὶ ἔτω καὶ ὁ δεύτε-
 ρος ἀγὼν λαμβάνει τέλος ἐνταῦθα· φορητῶσαν δὲ ταύ-
 τας τὰς δωρεὰς οἱ ἀξιοθέντες ἐχὶ ἀπλῶς κατ' ἐκάστην
 ἡμέραν, ἵνα μὴ ἔλθωσιν εἰς κατάχρησιν τῆς τιμῆς· ἀλλ'
 ἐν μόναῖς ταῖς ἐπισήμοις τῶν ἐορτῶν, καὶ ἄλλαις τισὶν
 πανηγύρεσιν· ὅθεν πρέπει νὰ ἐπαγρυπνώσιν οἱ διδάσκα-
 λοι περὶ τούτου διὰ νὰ φυλάττωνται κατὰ πάντα ἀπαρε-
 βίασα· εἰ δέ τις τῶν μαθητῶν καταφρονῶν, παραβαίνει
 τὸν νόμον, ἢ αὐτὸς καταχρώμενος τῇ ἀξίᾳ, ἢ εἰς ἄλλον
 παραχωρῶν αὐτὴν παρ' ἀξίαν, ἴκταιον εἶναι νὰ τὴν σερη-
 θῇ, ὡς ἄξιος μὲν γενόμενος νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, ἀνάξιος
 δὲ φανείῃ καὶ νὰ τὴν φυλάξῃ· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τέτων.

Ἀλλὰ δὲν με λανθάνει κακεῖνο, κύριε Ἀναστάσιε,
 ὅτι πολλοὶ καταγελάσασί με διὰ ταῦτα ὡς παίζοντος
 τῶν παιδῶν τὰ παίγνια· ἀλλ' οἶδα κακεῖνο, ὅτι ἡ μω-
 ρία δὲν ἔχει κέρατα εἰς τὸ νὰ γένῃ πασίδηλος· σὺ δὲ
 ὡς τόσον εἰδὼς, ὅτι τὰ τοιαῦτα φιλοτιμήματα ἔχουσι
 τῆς αὐτῆς ἰχὺν, ὥστε γοντεύουσι καὶ τὰς ψυχὰς τῶν Ἑρώων
 εἰς τὸ νὰ ῥιψοκινδυνεύουσι καὶ εἰς πῦρ καὶ εἰς σίδηρον, πολ-
 λῶ μᾶλλον τῶν τρυφερῶν τὰς καρδίας, ἐξακολούθει τὰ
 παραγγέλματα· τὰ ὅποια ὑπόχονται νὰ ἐκπληρώσωσι
 τὸν Θεοφελὴ καὶ φιλογενῆσε σκοπόν. Ἐγὼ δὲ προδίδεις ἔτι
 καὶ τὸ περὶ γλωσσῶν, θέλω ἐπιφέρει καὶ τὸ τέλος τῆς λόγου.

Ὡς ἀναγκαῖον ἀπαιτῶσιν ἤδη οἱ καιροί, κύριε Ἀνα-
 στάσιε, νὰ εἰσέλθῃ τὸ πνεῦμα τῶν γλωσσῶν καὶ εἰς τὴν

Ἑλλάδα· ἐπεὶ δὲ διὰ τῆς κοινωνίας τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὰ ἄλλα γένη, καὶ διὰ τῶν πολλῶν ἐν αὐτοῖς βιβλίων, εἰσαχθήσεται ἔτι καλὸν λείπει παρ' ἡμῖν ἐκ φιλοσοφίας· διὰ τὸ καὶ αἱ γλῶσσαι αὐταὶ ἔσονται αἱ πρὸς ἑκάτερα ὠφελεῖσθαι· εἰς μὲν τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, ἡ Γαλλικὴ· εἰς δὲ τὴν σπερδὴν, ἡ Λατινικὴ· καθ' ἑκάτερα δὲ ἡ βαθύνης Γερμανικὴ· ἐπεὶ δὲ αὐτὴ καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν πανταχῶς ἐξετάθη, καὶ εἰς τὴν φιλολογίαν ὑπερέχει τῶν ἄλλων· εἰ δὲ φαίνεται δύσκολον τὸτο, ἔσω γὰρ ἡ Λατινικὴ ἀπαραίτητος διὰ τῆς ἐν τῇ μέλλουσι διδασκαλίας, εἰς τὰς ὁποῖας τὸ γένος ἐπισηρίζει τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν, καὶ πρὸς ἧς ἀποβλέπει, ὥσπερ καὶ ὁ ἐμπορικὸς εἰς τὸ χρηματικὸν τῆς ἐμπορίας κεφάλαιον, καὶ ὁ γεωργὸς ἀποθησαυρίζει εἰς τὴν ἀποθήκην τὸν σπόρον διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος· ἐπεὶ δὲ οἱ διδάσκαλοι, ὅσον εἰσὶ τελειότεροι ἐν οἷς ἐπαγγέλλονται, τοσῶτον μᾶλλον ὠφελεσι καὶ διδάσκοντες καὶ συγγράφοντες· καὶ πρὸς τούτοις ὁ εἰς δύναται καὶ ὠφελήσῃ ἑκατόν· οἱ δὲ τὰς γλῶσσας μανθάνοντες μόνον διὰ καὶ συμφέρονται τοῖς ἀνθρώποις, εἰς ἑαυτοὺς μόνους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περιορίζεσι τὴν ὠφέλειαν· διὰ τὸτο ἂν ἦτον δυνατόν καὶ συνεργήσῃ τις καὶ σωλῶσιν ἐδῶ εἰς Βιένναν τρεῖς νέοι ἐκεῖθεν εὐφρεῖς καὶ πτωχοὶ μετ' ἐξοδα τῆς κοινότητος, καὶ μετ' συμφωνίαν καὶ ἐπανελθῶσι διὰ καὶ μείνωσιν ἐκεῖ διάδοχοι τῶν σχολείων, ἀφ' ὧν διδάσκαλοι τὴν φιλοσοφίαν, ὠφελιμώτερον ἔργον δὲν γίνεται ἄλλο· καὶ ἂν κατ' ὥρην τὸτο ἑκάστη πόλις ἐπισημοτέρα, εἰς ὀλίγον καιρὸν ἐπληρῆτο καὶ τὸ προθέμενον· καὶ ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ, ἵνα μὴ παραβαρύνω τὰς κοινὰς εὐεργέτας μετὰ τὰ ζητήματα, καὶ ἐντεῦθεν ἀπαμβλύνω τὴν προθυμίαν αὐτῶν καὶ εἰς τὰ κυριώτερα, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπει ὁ λόγος.

δοξον πόλιν ἀπὸ τὴν τυπογραφίαν καὶ τὰ παραδοξότερον,
 ὅτι ὅσον μέγα καὶ ἐπωφελές, τοσῦτον εὐκόλον καὶ ὀλιγοέξο-
 δον· εὐκόλον μὲν, ὅτι μὲ δύο χιλιάδας γροῖσια κατορθύ-
 ται· ἐπωφελές δὲ εἰς τὸ σχολεῖον, ὅτι θέλει κινήσῃ τὴν
 φιλοτιμίαν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων νὰ μεταφρά-
 ζωσι, νὰ συγγράφωσι, νὰ ἐκδίδωσι· ἐπωφελές δὲ καὶ εἰς
 τὴν πόλιν διὰ τὰς λόγους ἐκείνας, τὰς ὁποίας εἶπον ἀνω-
 τέρω εἰς τὴν ἔνωσιν τῆ αὐτῆ· καὶ τέλος πάντων, ἀφ' ὅ
 σοχαῶης ἢ τιμιότης σου, πόσα ἐξωδεύσατε εἰς τυπογρα-
 φας, εἰς βιβλιοδέτας, εἰς μετακομισὰς, εἰς ἀγῶγια,
 πόσοι ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ πόσα πρὸς δέκα ἐτῶν ἤδη ἐκδίδουσι
 καὶ ἐκδώσουσι, καὶ πόσοι ἕτεροι μάλιστα ἤδη φιλοτιμῶνται,
 καὶ φιλοτιμηθήσονται ἐφεξῆς ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐπίδοσιν
 τῶν Ἑλλήνων· ὅταν ἀναπολήσῃς, λέγω, αὐτὰ καὶ ἄλλα
 ἔτι πολλὰ ἐκ τούτων κρεμάμενα, θέλεις εὖρη εὐθύς τῆς
 πόλεως τὴν ὠφέλειαν· ἔπειτα καὶ τὰ βιβλία εἰσονται πολ-
 λά εὐθυηρότερα· καθότι ἕως ὅτου νὰ ἐκδώσῃ τις βιβλίον εἰς
 ξένην πόλιν, θέλει κάμῃ ἀνάλογα ἔξοδα μὲ τὴν τιμὴν
 τοῦ βιβλίου· καὶ ὅπως ἐπιφορτίζεται τὸ διπλὸν εἰς τὰς πτω-
 χὰς νέας ἐκείνας· ἀλλὰ περὶ τούτου ἡ πείρα σὰς ἐδίδαξεν
 ἑναργῶς, καὶ διὰ τούτο περιττὸν νὰ ἐκταθῶ περαιτέρω,
 ἵνα μὴ φανῶ καὶ ἀδόλεχος πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ βαρετός,
 φροντίδας ἐπὶ φροντίσιν ἐπιφορτίζων τὴν καλὴν καὶ ἀγα-
 θήν σας προαίρεσιν, καὶ διὰ τούτο καταπαύω ἐνταῦθα τὸν
 λόγον μου.

Τούτο λοιπὸν ἐγγνώριζον ὄφλημα ἑμαυτῷ καὶ χρέος

χρεῶν δικαιοτάτου πρὸς τὴν πατρίδα, κύριε Ἀναστάσιε·
 νὰ δείξω τὴν γνώμην μου περὶ τῆς βελτιώσεως τῆ σχολ-
 αίης αὐτόθι· καὶ ἐπειδὴ ἀπεφάσισα ἤδη νὰ ἐκδώσω τὸν
 ἀνὰ χεῖράς σοι συγγραφεῖα, (τὸν ὁποῖον καὶ προσφέρω εἰς
 τὰς ἀγκάλας τῆς σῆς τιμιότητος, χρέος μὴ καὶ τῶτο με-
 τρῶν ἢ σμικρὸν διὰ τὴν πρὸς τὸ γένος εὐεργετικὴν σε
 προαίρεσιν, καὶ σὺ καὶ τῶν σῶν φιλατάτων, καὶ ὁμοψύχων, καὶ
 μεγαλοψύχων σε ἀγαδελφῶν, καὶ παρακαλῶ, ἀποδεξά-
 μενοι εὐμενῶς συνισᾶτε εἰς τὴν φιλομύσῃ, κατὰ τὴν
 ἄνωθεν ἐμφυτόν σας φιλανθρωπίαν) διὰ τῆτο λέγω καὶ
 ἔγραψα τὸ χρέος μου, καὶ τύποις ἐξέδωκα, εἴπως καὶ ἄλλοι
 τις ἔξειτι ὄφελος ἐξ αὐτῆς δυνατὸς ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι,
 ἢ ἐπίτροπος ὢν, ἢ ἄλλως φιλόμυστος· περαιτέρω δὲ ἕτερόν τι
 ἔτε δύναμαι, ἔτε ἔχω, εἰμὴ νὰ ζητήσω ἄνωθεν καὶ τὴν
 θείαν βοήθειαν εἰς τὸ νὰ ἐμπνεύσῃ δύναμιν καὶ προθυμίαν
 εἰς τὴν εὐεργετικὴν σε καρδίαν καὶ τῶν φιλατάτων σε ἀγ-
 ταδελφῶν, νὰ φέρετε εἰς ἔκβασιν τὸ ζητούμενον, γινόμενοι
 ἐντεῦθεν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις παράδειγμα τῆς ἐπὶ τὸ
 κρεῖττον ταύτης μεταβολῆς· περὶ ὃ καὶ δὲν ἀμφιβάλλω καὶ
 διὰ τὴν ἐμφυτόν σας καλοκαγαθίαν πρὸς τὴν κοινὴν τῆ
 γένους ὠφέλειαν· καὶ διὰ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποῖαν ἡ θεία
 πρόνοια ἐκ δοκιμασίας τῶν καρδιῶν σας προέχει καὶ προ-
 χέει εἰς ὠφέλειαν καὶ βελτίωσιν τῆ κοινῆς· ἐπειδὴ ἡ τῆ
 θεῆς εὐδοκία ἔτω συνηθίζει, ὅταν θέλῃ νὰ ἀναστήσῃ ἢ
 πόλιν, ἢ ἔθνος ὅλον, ἐπινεύει εἰς τὴν καρδίαν ἑνὸς, τὸν
 ὁποῖον φθὰς ἐδοκίμασεν ἄξιον τῆ τοιῆυ, καὶ δι' αὐτῆς ἐνε-
 γεῖ τὸ ἐπίλοιπον· διὸ καὶ ὁ λόγος ἐκεῖνος σοφώτατος, ὅτι
 ἀνδρὸς ἑνὸς εὖ φρονούντος ἡδὲ οἱ πάντες συνάμα ἀντάξιοι·
 ἐκ δὲ τῆς ἀρετῆς ἐκεῖνης συνβελτιωθήσονται σύμπαντες
 κατ' ὀλίγον· ὅθεν τοιαύτην εὐκαιρίαν ἔχοντες, τιμιώτα-

τοι Εὐεργέται, καὶ ἐκ φυσικῆς διαθέσεως, καὶ ἐκ θείας
 προνοίας, ἀναζώσατε τὰς ὁσφύας ὑμῶν, ἔχετε τὴν προ-
 βλήματος, καὶ δείξατε τὴν αὐτὴν προθυμίαν καὶ μέχρι
 τέλους· τὸτο ἐπιθυμοῦσιν οἱ μαθηταί, τὸτο ζητοῦσι δι-
 δάσκαλοι, τὸτο παρακαλεῖ ἡ πατερίς, καὶ ζητεῖ προδύ-
 κην εὐεργεσίας παρὰ τῶν ἑαυτῆς εὐεργετῶν· τὸτο εὐχον-
 ται καὶ πατέρας πλουσίων, καὶ μητέρες πτωχῶν, καὶ πᾶσα
 ἡ νεολαία, χεῖρας ἱκέτιδας ἄραντες, καὶ θεόθεν ζητῶντες,
 ἔμπνευσιν καὶ ἐνδυνάμωσιν εἰς τὴν τοιαύτην ὠφελιμωτάτην
 μεταβολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισηρίζεται καὶ τῶν νῦν καὶ
 τῶν μεταγενεσέρων ἡ εὐτυχία· εἰς τὸτο κινεῖ καὶ αὐτὸς ὁ
 θεὸς ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς καὶ μεταξὺ τῶν ἠνωμένων
 ἐπὶ καλῶ καὶ ὁμονοούντων ἀναπαυόμενος· δέξαδε λοιπόν,
 ἄνδρες γενναῖοι καὶ μεγαλόψυχοι, σπεύσατε, συνεργή-
 σατε, συμπροθυμήθητε, εἰς ἑκάσιν φέρετε, καὶ συ-
 ναυξήσατε ὅτω καὶ τῶν ἐπαίνων τὰς ὑποθέσεις, πολλα-
 πλασιάσατε τὰς αἰτίας τῆς δόξης, πλατύνετε τῆς ἀ-
 θανασίας τὴν βίβλον, ἵνα ἡ ὑμῶν ἐν πᾶσι τὸ τέλειον,
 καὶ προδοποιὸν τῆς ἐπερανίας δόξης ἐκείνης· πρὸς ἣν καὶ
 ταῦτα πρᾶττοντες ἀποδλέπετε, ἐντολὴν πληρῶντες τὴν
 τῷ κυρίῳ, παρ' ἧς ἔχετε τὴν ὑπόχρεσιν ἐκπεπληρωμένην, ὅ-
 ταν ἀκύσητε τῆς δεσποτικῆς αὐτῷ ἐκείνης φωνῆς· Εὐγε
 δεῖλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοί, ἐπ' ὀλίγα ἦτε πιστοί, ἐπὶ πολ-
 λῶν ὑμᾶς καταστήσω· δεῦτε, εἰσέλθετε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
 κυρίου ὑμῶν· γένοιτο! γένοιτο! γένοιτο.

Τοῖς Παισὶ τῶν Ἑλλήνων χαίρειν.

Τὸ τῶν Ἀχαιῶν περὶ τὸν πόλεμον πρόθυμον δηλώσαντες
 βεβηλόμενος Ὀμήρου, διπλῶ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο, ὥδ' εἰ-
 πὼν· „πάντες μὲν ἔφερον, καὶ ὕδεις ἦν ἀξυντελής“ ἀλλ'
 ἐκεῖ μὲν ἦν εὐρεῖν τυχὸν καί τινα τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀμελή-
 σαντα ἦτοι ὅκω τῶν κινδύνων, ἢ δέει τῶν πολεμίων· εἰ-
 δέ γε τις πρὸς τὸν κοινὸν βίον μεθαρμόσειε γενικώτερον
 τὸ ἔπος ἐκεῖνο, ἔξει τὰ πρᾶγματα προσμαρτυρεῖντα αὐ-
 τῷ τὴν ἀλήθειαν· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἐπὶ τι τέλος
 κινημένους ἀνάγκη κινεῖσθαι· τὸ δὲ τέλος τιτὶ, καὶ τοῖς
 ἴδιον ἐκάστω δοκεῖ, ὅπως ἀπλῶς θεωρούμενον, ἀλλ' εἴ τις
 ἐξετάσειεν ἀκριβέστερον, εἰς τὸν κοινὸν βίον αὐθις φαίνεται
 συγκεντρώμενον· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, καίτοι ἄλλως πρὸς
 ἄλλο ὡς πρὸς ἴδιον ἀφορῶντες, περὶ πλείω ὅσα ὕδ' ἀ-
 ριθμήσασθαι ἂν τῷ βεβηλόμενῳ ἐξείη, ἐναχάλλεσθαι καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν ὀρῶνται· ὁ μὲν πολιτικὸς περὶ ἀρχάς,
 φέρε, καὶ νόμους καὶ θέμιστας ἔχων· ὁ δὲ στρατιωτικὸς ὁ-
 πλοῖς χαίρων, καὶ στρατοπέδοις ἐμπρέπων, καὶ παρὰ
 τάξεσιν· ὁ δ' ἐμπορικὸς αὐθις ὑπείρες ὅλας περινοσῶν,
 καὶ πελάγεσιν ἀχανέσι παραδὸς ἑαυτὸν· ὁ δὲ τῆς γῆς
 ἐργάτης πάλιν γεωργῶν τὰς ἀρέρας· καὶ ὁ τεχνήτης
 τοῖς ἔργοις ἐγκύπτων ταῖς κατὰ τὴν τέχνην, ἧς ἐγένετο
 ἐγκρατής· καὶ ἄλλος ἐς ἄλλο καταγιγνώμενος τῶν κατὰ
 τὸν βίον, ἀλλ' ἅπαντες ὅτι πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον τὰ

τοιαῦτα πονῆσιν, ἔρανόν τιν' ὀφειλόμενον τῷ πρὸς ἀλλήλους κοινωνικῷ, καθάπερ ἐκ λειμώνων αἱ μέλισσαι, ἢ ἐκ τῶν ἄλων οἱ μύρμηκες, τὸ οἰκεῖον συνεισφέροντες ἕκαστος, οἱ μὲν ἰατροί, νοσημάτων καὶ ἀνθρώπων σωτήρες γινόμενοι· οἱ δὲ διδάσκαλοι, παιδευμάτων καὶ τῆς ἀρετῆς περιεσθαι νομιζόμενοι· καὶ οἱ μὲν ἀσικῶν βουλευμάτων ἀπτόμενοι, οἱ δὲ ἀγροικικῶν ἔργων ἀντιλαμβάνομενοι, οἱ δ' αὖ θαλαττίων πόνων ἐπιμελόμενοι, οἱ δὲ τῶν κατ' ἡπείρου ἀντεχόμενοι· καὶ ὅτως ὁ βίος συναρμολογούμενος ἐξ ἀπάντων ἀρεῖα διασώζεται.

Αἰ. ὁ λόγος συνεισήγαγε καλῶς ἐξ ἀπάντων τί χρήσιμοι εἰς τὸν βίον· τὸ δὲ Θέμα τέτι, τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς διαφόρως ἀνασχεφόμενον, ἔμενεν ἐν ταῖς ὄχλοις, ἐδ' ἐν ἀγοραῖς, ἐδ' ὅπερ γε θεοῦδός τις ἀκρόοιτο, ἀλλ' ἐν γωνίαις πῃ αἰεὶ διαδύον, ἰδιόρρυθμόν τε καὶ σκεπτικόν, ὃ φιλόσοφον ἢ φιλολόγον καλεῖσθαι ἐθέλει, ὡς ἀπὸ τῶν λόγων καὶ πρὸς λόγους ὁρμώμενον, τί τοι δὴ τί ποτ' ἂν φαίμεν ξυμβαλεῖσθαι τῷ βίῳ, ὥς μὴ ψεύσασθαι τὴν ὑπόθεσιν; καὶ τί ποτ' ἂν αὐτῷ τῷ κοινῷ περιγένοιτο ὄφελος; μέγα μὲν ἔμοιγε, καὶ λόγος κρείττον παντός· καὶ ἐδὲ καθ' ἐν τῶν ἀνθρωπίνων, πρὸς πάντα δὲ τυγχάνει γε ξυντελεῖν· τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀπάντων ἕκαστον περὶ ἑαυτοῖς, καὶ ἰδίον τι ἔχει τέλος βιωτικόν· ἡ δὲ γε φιλοσοφία θεῖόν τι χεῖμα δοκεῖ, πάντ' ἐφορῶσα καὶ πάντ' ἰδύουσα κατὰ γε τὸ συναμφοτέρον, καὶ τέλος ἰδίου παισμένη τὰ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐφορευμένων τε καὶ δι' αὐτοῦμένων ἕκαστον, ὁποῖόν ποτ' ἂν ἦ τῆτο, τῷ ἰδίῳ τέλει εὐσόχως τυγχάνειν· διὸ καὶ τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν παρὰ σοφοῖς ἀνδράσιν ὀρίζεται, ἅτε δὴ καὶ ἐφευρεῖσθαι ἐκεῖνα, καὶ τοῖς ἐφευρεθεῖσι τάξιν καὶ νόμους ὀρίσασθαι.

Ἐπειδὴ ἔν ξύμπαντες, ὃ ἂν δύνηται ἕκαστος, συνεισφέρεισί τι ἐν τῷ βίῳ, καὶ ὑδεῖς ἂν εἴη ἀξυτελής, εἰμὶ ἀμβολιεργός τις ὢν καὶ Ἡσίοδον ἀτῆσι βέλοιοτο πρὸς παλαίειν, ὡς κηφῆνι ἐλόμενος παντάπασιν εοικέναι, δίκαιον καὶ με φυλάττειν τὴν τάξιν, ἐν ἣ τεταγμένος τυγχάνω, καὶ τὸ ὄφλημ' ἐκτίσαι, ὃ ἂν οἷός τε ᾖ, τῷ κοινῷ ξυντελῆντα· καὶ γὰρ δίκαιον ὑδὲ πρέπον ὑδὲ τῶν ἄλλων ἐδένα, ὅσοι Μῦσαις συνοργιάζουσι σιωπᾶν· ὑδὲ τεταμειῦνθαι ἐν τῇ ψυχῇ θησαυρὸν ἄγοναν, ἀργόντε, καὶ ἄκαρπον, μηδὲν αὐτῇ ὀνήσεσθαι μέλλοντα, μηδ' ὠφελήσειν ἑτέροις τὰ δυνατά· τί γὰρ ἂν εἴη ἄλλο ἀπραγμοσύνη καὶ ἰδιορρυθμία, ἢ νεκρῷ ἐναργὴς ιδιότης; εἰ μὲν γὰρ τὸ πρέπον τι τῷ κοινῷ ξυντελῆν ἔρημον ἢ ἀρετῆς, καλῶς εἴχον διώκοντας αὐτήν, ἀπέχεσθαι ἐκείνη παντάπασιν, ρασώνη πολλῇ, καὶ ἀπολύτῳ ἀνέσει παραδιδόντας σφᾶς αὐτές· ἐδέγε ἀνδρὸς ἀρετῇ καὶ λόγος ἀργός, ὑδὲ πράξεως ἀμοιβὴ ἀλλ' ἔργον μετὰ λόγου, καὶ προᾶξις ἐν κοινωνίᾳ, καὶ χρῆσις βίῃ πολιτικῇ, πῶς ἐκ ἂν ἡδῶς τὸ δυνατόν τῷ κοινῷ συνευέγκοιμι; δύναμαι δ' ὑδὲν παρ' ἐμαυτῷ· τὰ γὰρ ἐμοὶ λιτάτε, εὖ ἴσε, καὶ ταπεινά, καὶ ὑδενὸς λόγου ἀξία· λόγου δὲ, καὶ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολὺς, καὶ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ μέγ' ὄνομα ἔχοντος ὑμῖν, ὧ παῖδες Ἑλλήνων, ἥδη προσήνεγκαν· ἐπεὶ γὰρ ἅπαρ φυλάττειν τὴν τάξιν, ἐν ἣ θεὸς αὐτὸς με κατέταξε, καὶ ἐμμένειν ἔγνω, ἐν ᾧ ἐκλήθην, ἅμα τέλος ἐπιθεῖς, ὃν ἐξέδωκα ἑναγχος, καὶ ταυτὶ προδῆναι ὑμῖν ἀπορῆσιν ἐκ ἀπηξίωσα, ὅτε πόνων φεισάμενος, ὅτε δαπάνης, καὶ ταῦτ' ἐν ἡματι, ὡς εἶπεῖν, ἀναγκαίῳ, καὶ ἐν χωρίῳ σκληρῷ, πλείστην ὅσῃ ἔχοντι τὴν ἀπὸ τοῦ κλίματος ἀδυνατίῳ καὶ καχεκτικῷ σώματι τὴν ἐπήρειαν.

Οὐρῶν γὰρ ὑμᾶς γ' ἥδη, ὧ παῖδες Ἑλλήνων, προ-

βαίνοντας εὐτυχῶς ἐν τοῖς λόγοις, καὶ παιδεῖα Ἑλληνικῇ ἐπιδιδόντας τὰ μάλιστα, πρὸς τὴν κατεφάν ἀρετὴν ἀμετασβεπτεῖ κατατείνοντας, ἐπεχείρησα τῷ ἔργῳ, καὶ ἐπεξεργασάμενος τῷ ὅμοι ἦν δυνατόν, τύποις ἐξέδωκα, ἐκ ἀγνοῶν μενὲν τὴν ἑμαυτὲ περὶ ταῦτα ἀδυναμίαν, ἀλλὰ συνεπισάμενος καὶ τὴν περὶ ὑμᾶς ἔσσει προθυμίαν· διὸ καὶ εἴτι ἐλάττωμι ἐν τῷ πρώτῳ μοι πρόσσει, δίκαιός εἰμι τυγχάνειν συγγνώμης διὰ τὸ δεύτερον, καὶ μάλιστα ἐπιχειρήσας ἐπεξεργάσασθαι συγγραφέα, ὅς μέγας μὲν, εὐδ' εὐκαταφρόνητος ἐν τῷ πραγματικῷ μέρει τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τὸ λεκτικὸν αὐτῷ ὁ χρόνος, καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκ περιστάς δοκεῖ διαφθεῖραι· ἐντεῦθεν ἄρα καὶ τὸ ἀσυνάρετον πολὺ ἐν τῷ λόγῳ, καὶ ἀσάφεια ἐν πολλοῖς παρεισέφρασεν· εἰμή τι καὶ ἐκόντι αὐτῷ εὐδ' ὅπερ παρημέληται τὰ τοιαῦτα, τὴν ἀπὸ τῷ λόγῳ ὠφέλειαν, ὡς αὐτός πε φησὶ, διώκοντι πανταχῷ· ὅπερ καὶ Πλάταρχος πεπονθέναι δοκεῖ· μνήμης γὰρ ζωηρᾶς οἱ ἄνδρες εὐμοιρῆσαντες ἔτοι, καὶ ἄλλων ἐπ' ἄλλαις ἐννοιῶν αὐτοῖς παρισσάμενων, ἐν οἷς σπυρὴν ἐνεσῆσαντο, ἀμελήσαι τῆς περὶ τὰ τῶν λόγων συνεχῆς ἀκριβοῦς παρέχουσι δόκησιν· τὰ γεμὴν πλεῖστα τῶν ἁμαρτημάτων εἰσὶ γραφικά· διὸ καὶ πολυμυρότερον ἐκίνησα τὸ κείμενον ἐν πολλοῖς, τὰ μὲν ἀπ' ἑμαυτῆ μεταβαλὼν εἰς τὸ δεῖν, τὰ δὲ καὶ ἑτέρων εἰκασίᾳ ἐπόμενος· κρεῖττον γὰρ ἑμοίγ' ἔδοξε ἅπαξ συναρτῆσαι τὸν λόγον, μεταβαλόντα μικρὸν τὴν γραφὴν, καὶ εἰ μὴ ἀκριβοῶς τύχοιμι τῆς κυρίας, ἢ δεῖ τῷ ἀποτυχεῖν, πράγματ' ἔχειν ὑμᾶς, τῷ παντὸς σεβόμενος· ὑπεσημειωσάμην ἄλλ' ἔν γε καὶ τὴν πρώτην ἐν τοῖς πλείοις, ὅπερ γε μάλιστα ὑπέσι τὸ ἀμφίβολον, δυοῖν ἕνεκα· πρῶτον μὲν, ἵν' εἴπετις ἔτοι ἐξ ἑαυτῆ βαθυτέρᾳ χρήσαιο εἰκασίᾳ,

ἢ χειρογράφῳ τινὸς εὐμαιρήσειεν, ἢ ἐκδόσεως τύχοι ἐ-
τέρας, ἐπανορθώσῃ κατ' ἐκεῖνο· ἔπειτα, ἵνα μὴ δῶμεν
καὶ αὐθις αἰτίαν τοῖς βεβήλοις καὶ κατηχημένοις ὀνυχωτρώκ-
ταις, καὶ ἄλλα καθ' ἡμῶν ἐκδέναι φυλλάδια, τυμωρευχίας
καὶ μορμολυκίας, καὶ ταιαῦτ' ἅττα, ὡς ἐκ θησαυροῦ τῆς σφῶν
αὐτῶν καρδίας ἡμῶν κατεμῆντας· καί τοι ὁ μῶμος αἰεί τι
εὕρησιν, ὥστε ποιῆσαι τὸ ἑαυτῷ, καθάπερ καὶ χοῖρος, φα-
σιν, ἐπειδὴν μὴ τύχη βαρβόρεν, ἐρήσας πῃ ἐν χοί, ἄσ-
μενος τάτῳ ἐγκαλινδεῖται· ἀλλ' ἡμεῖς γε καταπτύομεν
φθονερῶν ἀνθρωπαρέων ὀνυχωτρώγματα· καὶ εἶπε αἰδοί-
μεθ' αὐτὰς πειρωμένους αὐθις ἡμᾶς ἐκτοξεῦσαι, ἀπαν-
τήσομέν γε ἄξιως πρὸς τὰ αὐτῶν μηχανήματα, ἐξηγέ-
μενοι ἐναεργῶς, ὅχ ἦττον ἢ καὶ πυροδόλος τὸν πυρίτην λί-
θον ἐκτρέψας, δημοσιεύει τὸ ἐγκείμενον πῦρ, πῦ ποτ'
ἀφορᾷ αὐτῶν τῷ τρέβωνος ἢ ὑπόκεισιν, μέχρ' ἔ γενόμε-
νοι τῷ καθήκοντος, παύσωσιν ἡμῖν ἐπεμβαίνοντες· ἄλ-
λως γὰρ ὅφονται ἀτεχνῶς οἷόν ἐστι τὸ ἀψαῖναι τῆς πτε-
ρυγος τέττιγος· τί γὰρ κακὸν αὐτὰς πεπαιήκαμεν, δι' ὃ
τοσούτον ἂν εἴησαν ἡμῖν ἐγκοτῆρες, ὥστε καὶ τὰς πόνας
τὰς ἐμὰς ἐπιχειρεῖν διαβάλλειν, ὅς ἐγὼ ὑπὲρ τῷ κοινῷ
κοπιῶ, πολὺ καὶ ἄπεπτον φλέγμα τὸ σφῶν αὐτῶν κατε-
ξεῶντες ἐκείνων; τί γὰρ πειράζετέ με, ὃ ἄνθρωποι;
μήτι ὑμᾶς ἠδίκησα; μήτι ὑμῖν ὀφείλω; τί ἔν ἐπέγκισ-
θέ μοι, περιλείχοντές με τὰς ὀνυχας, καὶ ἐκ ἐατέ με φυλάτ-
τειν τὴν τάξιν, ἐν ᾗ θεὸς αὐτός με κατέταξε; τί βέλε-
δέ με αὐτῆς ἀποσῆσαι; καὶ τί ὑμῖν ἐκ τῆς πλέον γενή-
σεται, πλὴν τῷ θεραπεύειν τῷ φθίνῳ; τί δὲ τῶν ἐμῶν
ἢ καλῶς ἢ κακῶς ἔχον ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς; τίς κατέστησεν
ὑμᾶς δικασὰς ἐπ' ἐμέ; μήτι ἐκ κοινῆς γνώμης τεταγμέ-
νος ποιῶ ἐγὼ, ἢ ποιῶ; μήτι ἐκ δημοσίου, ἢ ἄλλως ἄλ-

λατρίας τροφῆς καὶ δαπάνης ὀρεγόμενος; καὶ διὰ τῆτο ἀξιό-
τέμε ἀπαιτεῖν λόγον, ὡν τοῖς νέοις κατὰ τε δεσποτικὴν
ἐντολὴν, καὶ ἰδίαν προαίρεσιν συνεισήνεγκα; ἔκ· ἀλλ' ἐ-
λεύθερος ὢν, ἔδ' ἀναγκαίαν τινὰ ποθεῖν τῆς ἀρχαλίας
ταύτης ἔχων αἰτίαν, πλὴν τῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸ
ὁμογενὲς ὀφειλῆς, ὅπερ ἀπὸ τῆ ἴσῃ κοινὸν καὶ τοῖς ἄλλοις
ἅπασιν γίγνεται· τί ἔν; μή τινα προεδρίαν, ἢ ἀτέλειαν,
ἢ προνομίαν ἐκ τῶν δημοσίων ἀπήτησα, δι' ὃ καὶ φθόνος
τις ἐξ ἀντιζηλίας ὑμῖν ὑποφύομενος ὑποπτεύοιτο; ἔδὲ τῶ-
ν ἔδὲν· δι' ὃ ὡς ἐλεύθερος ἀπὸ πάντων, κατατέταγ-
μαι, ἐν ᾧ θεὸς αὐτὸς με κατέταξεν, ἐν ᾧ με ἐκάλεσεν·
ἐ παραβαίνω τὴν κλῆσιν· ἐ καταλείψω τὴν τάξιν, καὶ
διαρρήγῃθ' ὑμεῖς διαβάλλοντες· ἐν τούτῳ ἔγνω ἅτ'
ἐμαυτὸ καὶ ἐμαυτὸν δαπανῆσαι, ἵνα γενοίμην τὸ δυνατόν
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὄφελος, οἷς τὰμὰ ταῦτ' ἐσπέδασαι
τί ἔν, ὧ βέλτιστοι, τέττε μ' εἰργεῖν διὰ σπουδῆς ὑμῖν ἐ-
σιν ὅτι πλείους; τί δὲ διαβάλλειν πειρᾶσθε, κακουργότερόν
με καταμυκόμενοι, καὶ συκοφαντικώτερον ἐπεγχείμενοι,
οἷς εἰλόμην ἐκ προαιρέσεως ἐξεργάσασθαι, καὶ ἐξ οἰκείας
δαπάνης, μηδενὶ ἐνοχλῶν, εἰς τὸ κοινὸν συνεισφέρειν;
ὄρεᾷθ' ὑμεῖς γ' αὐτοὶ εἴ τινα ὑπερβολὴν κακίας καταλε-
λοίπατε, ταῦτα κατ' ἐμὲ σκευωρῆντες· ἀλλ' ἴσε κα-
κεῖνο, μᾶλλον δὲ καλῶς πέπειδτε, ὅτι ὅσω γε μηδενὸς
ἐξαρτῶμενοι ταῦτα πράττομεν, τοσούτῳ ἐλευθερώτερον
ἐπιπληρόσομεν, εἰ καὶ μικρόν ὑπαιδαίμεθα ψίλλης δα-
κούσης·

„Πῶποτε εἴση πρὸ πύργων;

Ὡς τί μ' ἐρωτᾷς;

„Τῷ δ' ἀντιτάξομαι κτενώνσε·

Κἀμὲ τῷ δ' ἔρως ἔχει.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἐκείνους, ὅσον προεπιτεῖν αὐ-
τοῖς, ὅτι τοῖς ἰδίῃς πτεραῖς τοξευθήσονται· καὶ ὑπο-
σκάπτοντες τὰ ταιαῦτα τῆς ἰδίας αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἐξο-
ρῶνται· ἡμεῖς δὲ ἐπανελάθωμεν, ὅθεν ἐξέβημεν· καὶ εἴ-
πωμεν περὶ τῶν τῷ συγγραφέως ἐκδόσεων· σύνηθες γὰρ
τοῖς ἐκδόταις προσιδέναι καὶ τῷ τοῖς ἑαυτῶν προοιμίῳ·
ἀλλ' ὑμεῖς γ', ὦ παῖδες, ἐν ἐκείνῳ μάλισ' εἰδέναι δεῖ, ὅτι
νῦν πρῶτον ἐν Ἑλλάδι καὶ ἔπος, καὶ εἴ τις ἕτερός μοι πρὸ
τάττε, ἐκδίδεται· τὸ δὲ παρὰ ταῦτα πολυπράγμονεῖν
ἤκει ἐπὶ πολὺ, καὶ ἄλλον ἅμα λόγον ὑποκρύπτει τοῖς
ταῦτα ἐπιτηδεύουσιν, ὑμῖν δ' ἕδεν ἐκ τῆς πλέον ὁρῶ γε-
νησόμενον, εἰμὴ ὀνόματα ἐκεῖνα μαθεῖν, Κασαβώνον καὶ
Φείσκιον, καὶ Μορέλλον, καὶ τὰ ταιαῦτα, πρὸς ἕδεν ὑμῖν,
οἰμαί γε, ξυμβαλλόμενα· τί γὰρ ὑμῖν συνοίσει εἰδέναι,
ὅτι ἐν Μεσάνῳ τὸ πρῶτον τῷ 1476 ἔτει εἰς μῆκος μέ-
γα ἐκδίδεται; ἢ ἐν Βενετίᾳ τὸ δεύτερον τῷ 1551 εἰς
ὄγδοον; ἢ ἐν Παρισίοις τὸ τρίτον τῷ 1604 εἰς τέλειον
μῆκος καὶ αὐτῇ; καὶ αὐτῇ δις καὶ τρίς εἰς ὄγδοον ἐν Λει-
ψία; ἀλλὰ καὶ βίβλοι ἤδη ἐκδοθεῖσαι, τῶν αὐτῶν ὑπόθε-
σιν ἐνσησάμεναι, περιττὰ δεικνύουσι τὰ ταιαῦτα σεμνολο-
γήματα· ὑμῖν δὲ καθήκον, ὅσον πρὸς τὸ παρὸν, χρη-
δαί τῇ βίβλῳ εὐγνωμονέστερόν τε καὶ συγγνωμονικώτερον,
τῶν τ' ἐλαττωμάτων ἕνεκα τῶν ἐμῶν, καὶ τῆς περὶ ὑμᾶς
προθυμίας· ἕδεν γὰρ ἐσίασιν τινα πολυτελεῖ παραθήσε-
σαι ταῦθ'· ὑμῖν ὑποχρῶνται, λιτάτε ὄντα καὶ ταπεινὰ
καθ' αὐτά· τροφήν δὲ μᾶλλον ἀναγκαίαν πενήτωσι, καὶ
πρὸς τὴν νῦν χρεῖαν ἀποματράμενα. Ὑμεῖς δ' αὖριον ἔ-
σεσθε ἡμῶν πολλῶν κάρρνες· ἔρρωθε.

Δίων δὲ ὁ Χρυσόσομος ὁ τῆ Πασικράτης ἐκ τῆς κατὰ τὴν Βιθυνίαν ἦν Πρέσης, δυνατῶν καὶ πατρὸς καὶ πάππης, ὡς αὐτὸς πολλαχῇ ἐν τοῖς λόγοις αὐτῷ διαμνημονεύει, γενόμενος· εἰς ἅκρον δ' ἑλλητικῶς τῆς κατὰ τὴν ῥητορείαν παιδείας, ἔγραψε πολλὰ κατὰ τε φιλοσόφων καὶ ποιητῶν ἐν σοφιστικῷ ἐπαγγέλματι, ὡς καὶ ὁ Τρωϊκὸς αὐτῷ μαρτυροῖ, σφοδρότερος ἢ προσῆκεν ἐπιρρέυσας ἐπὶ τὸν Ὀμηρον· εἴτα μεταβαλὼν, φιλοσοφικὸν βίον μετήλθε, πρὸς τὴν τῶν Στωϊκῶν αἵρεσιν μεταστὰς, καὶ τὰ ἤδη τῶν ἀνθρώπων ὕλην τῶν ἑαυτῷ ἐνησιάζμενος λόγων· ἐνθεν καὶ τὸ ἐπώνυμον ἐπεδόθη Χρυσόσομος τῆς ἀπὸ τῶν λόγων χάριτος οἱ βεβαβεῖον.

Νεὸς δ' ὢν, περιῆλθέ, φασί, πολλὰ μαθήσεως ἕνεκα καὶ μέχρις αὐτῆς Αἰγύπτου, πολλὰ ἄση ἰδεῖν, καὶ νόον ἀνθρώπων γινῶναι βεβλόμενος· ἐλευθερία δὲ ἀπολύτῳ χρώμενος ἐν τοῖς λόγοις, εἰς κίνδυνον μέγαν κατέστη ἐπὶ Δομητιανῷ Αὐτοκράτορος, ἀποκτείναντος ἤδη τῶν αὐτῷ φίλων τινά· ἐντεῦθεν ἄρα φυγὼν ἐκ Ρώμης, μετεβαλὼν καὶ σχῆμα καὶ ὄνομα, ἐπήλθε λαθῶν πάσας πόλεις καὶ ἔθνη ἕς ἐπὶ Μυστὸς καὶ Θερᾶκας καὶ Γέτας, καὶ ἐπέκεινα διαδύς μέχρις ἐπὶ τῆς Σκύθας, ἀλήτης πλανώμενος, καὶ τὰ πάντα μεταβαλλόμενος, γεωργὸς, κηπεργὸς, ξυλευτὴς, θῆς, ἐν στρατοπέδοις πολλάκις εἰσδύς, καὶ ὅποτε τὸ τῆς ἐνδείας ἠνάγκαζεν ἀποζῆν. Ἀπολεσθέντος δὲ τῷ Δομητιανῷ, εἰσὶν λαμπρὰν ἐν στρατοπέδῳ ἀναφανείσαν, ἧμ' ἀναγνωρίσας αὐτὸς ἑαυτὸν τοῖς στρατιώταις, κατέπαυσεν· ἦν γὰρ ἐν ἀξιώματι μεγάλῳ παρὰ τῶν Ρωμαίων· ὅθεν ἀναρρήθεις μετὰ τῦτον ὁ Νέρβας, ἀνεκαλέσατο αὐτὸν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐτίμησε· καὶ μετὰ ταῦτα μᾶλλον Τραιανός· ὅς τις τοσούτον

ἦν φιλῶν αὐτὸν, ὡς καὶ ἐν φορεῖᾳ ἔχε συγκαθεζόμενον· καὶ εἰς τὴν θριαμβευτικὴν, φασιν, εἰσήγαγεν ἅμαξαν· φα-
νῆναι δὲ ἔξω πολλάκις φασὶ καὶ λεοντὴν ἐνημμένον. Ἐπανελ-
θὼν δὲ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ καταπαύσας τὰς εἰσεῖς
πρὸς τε ἑαυτὴν καὶ τὰς γειτνιώσας τῶν πόλεων, διώκει
ἐνταῦθα μέχρι γήρεως βαθυτάτῃ καὶ λιπαρῇ ἐν πάσῃ δι-
καιοσύνῃ καὶ ἐπιεικείᾳ· ἔξ ὧν δὲ συνέγραψε, διεσώθησαν
εἰς ἡμᾶς μόνοι οἱ ὀγδοήκοντα ἔτι λόγοι· περὶ ὧν Φωτίῳ
τῷ σοφωτάτῳ καὶ κριτικωτάτῳ ἐκεῖνα ἔρηται.

Ἀνεγνώσθι Διάνος βιβλίον ἐν λόγοις ὀγδοήκοντα· ἕτος
εἰσι μὲν τὴν πατρίδα Περσασεύς· φυγὰς δ' ἐγεγονέει τὴν
τῆς τυραννίδος ἐκκλίνων δαλείαν· καὶ πολλὴν ἐπῆλθε πλα-
νώμενος γῆν· δεξιὸς δὲ περὶ τῆς λόγης ἔδοξεν εἶναι, καὶ
μάλιστα τὸς ὅσοι ῥυθμίζουσιν συμβελεύουσι τὰ ἥδη· ἤκ-
μασε δὲ κατὰ τὸς χρόνους τῷ βασιλεῶς Τραϊανῷ, καὶ πλεῖ-
στον διέτριψε χρόνον παρ' αὐτῷ, καὶ τῆς ὅτι μάλιστα τιμῆς
καὶ δεξιώσεως ἔτυχεν, ὡς καὶ συγκαθεζεσθαι αὐτὸν τῷ βα-
σιλεῖ ὀχύματι· πάντες μὲν ἦν ἕτος Πασικράτης, σοφι-
στὴς δὲ καὶ φιλόσοφος τὸ ἐπιτήδευμα· ἐπὶ τοσῷτον δ' αὐ-
τὸν τῆς κατὰ τὸ σχῆμα φασὶ σεμνότητος ἀντιποιεῖσθαι,
ὡς καὶ λεοντὴν πολλάκις ἐνημμένον ποιεῖσθαι τὴν πρόοδον,
φωνὴν δ' ἡγεμαίαν ἡφείει καὶ σαθεράν· καὶ σχολαῖον μὲν,
ἀλλ' ἐκ ἀναβεβλημένον βράδισμα· καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν κι-
νημάτων ἐκ ἀσύμφωνον· ἰχνὸς τε ἦν, καὶ ἔδὲ μέγας τὸ
σῶμα· τῷτον πολλὰς φασὶ καὶ ποικίλης γράψαι λόγους·
οἱ δ' εἰς ἡμετέραν φθάσαντες γινώσκουσιν, τὸν ὀγδοήκοντα ἐ-
πλήρην ἀριθμόν. Χρυσόσομον δ' αὐτὸν οἱ λόγοι τῇ κατ'
αὐτὸν γενεᾷ διώκασιν ἐπονομάζειν· εἰσι μὲν ἔν, ὅπερ ἔ-
φη, τὸ πλεῖστον αὐτῷ τῶν λόγων, ἔς ἡμεῖς ἴσμεν, συμ-
βελευτικόν· οἷα δ' εἰκὸς καὶ τῷ συμβελευτικῷ παραπλε-

κόμενον τὸ οἷον δικανικόν, παραπλήσιον τὴν ἀρετὴν καὶ
 τῷ μέρει τῷ δὲ τῷ λόγῳ δεικνύει, καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ὁ
 Ῥωδιακός· δριμύς τε γὰρ ἐστὶ τοῖς ἐνθυμήμασι, καὶ τὸ συ-
 νεσραμμένον, πρὸς γε τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα τῶν λόγων ἔ-
 χων, καὶ τὸ ἔντονον μετὰ τῷ γονίμῳ πλετών· ἄριστος δὲ
 τοῖς παραδείγμασι, καὶ πολὺς ἐστὶ πανταχῶς, καὶ ποιικίλης
 ὕλης λαμβάνων αὐτὰ, καὶ προσφυῶς ἀεμοζόμενος· χαίρει
 δὲ μάλιστα καὶ μυθολογήμασι τὰς παραινέσεις συνδιαπλέ-
 κειν, διὸ καὶ τὸ ἀφελές διώκειν δοκεῖ· σπάνιον γὰρ εἴ τις
 εὔρει κατὰ τὸν Πλατωνικὸν ζῆλον τοῖς διάγραμμα καὶ ὄγκον
 ἐνεργαζομένοις τῷ λόγῳ, ὥσπερ ἐν τῷ Βορυθηνικῷ, μύ-
 θοις αὐτὸν ἀποχερόμενον· ἀφελὴς μὲν ὅν ἐστι τὰ πολλὰ,
 ὡς ἔφθην εἰπὼν, ταῖς ἐννοίαις· καὶ τῶν τε καθωμιλημέ-
 νων αὐτῷ καὶ ἐπιπολαζουσῶν αἱ λέξεις· καὶ ἔδεν ἔδ' ἢ σύν-
 ταξις ἔδ' ἐπὶ τὸ βαθυτέρον, ἔδ' ἐπὶ τὸ καθυδυνόμενον,
 ἐκνεωτερίζει· καὶ τό γε ἐπὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ συμπλο-
 κῇ τῶν ὀνομάτων, τῷ σαφῶς ἄν τις ἐλπίζετο τὸν συγγρα-
 φέα κατεσοχάσθαι· ἀλλὰ τό γε διὰ μακροῦ τὴν τῆς δια-
 νοίας ἀπόδοσιν προϊέναι, καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς ἐκ τῷ ἐπὶ
 πλείστον τὸν λόγον διαπεπλέχθαι, ἐκ ἐπὶ μικρῷ τῆς
 τοιαύτης αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ιδέας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν παραλ-
 λαγὴν ιδέας, καὶ χαρακτῆρος ἰδίωμα, ἀλλ' ἐκ αἰτίας ἰσως
 ἐνδειξιν ἔχει· τὸ δ' ἐπὶ μακρότατον ἀποτείνειν τὰ προσι-
 μια, ἢ τὰ οἷον προσιμια, ἐκ ἔτι ἀφήσιν αὐτὸν τὸ μὴ
 ἀντὶ [ἐχθρῶ] πολιτικῆς καὶ συγγραφικῆς τύπῃ τὸν ἐπὶ ταῖς
 συνθεταῖς ἀλλάξασθαι παραδεδυκότα, καὶ μείζω τὴν κε-
 φαλήν, ὡς ἐν τῷ λόγῳ, τῷ λοιπῷ σώματος διαπλάτ-
 τειν· τῶν τοίνυν λόγων αὐτῷ τέσσαρες, περὶ βασιλείας
 μὲν εἰσιν εἰρημένοι· καὶ ὁ πέμπτος δὲ, Λιβυκὸς ἐπιγεγράφ-
 μενος, μῦθον μὲν Λίβυν ἀπαγγέλλει, ἐκείνων δ' ἐστὶν ἐ-

ζημμένος· ὁ δ' ἔκτος, καὶ περὶ τυραννίδος δίδεισι· καὶ περὶ
 ἀρετῆς ὁ ἐπὶ τέτῳ· ὁ δὲ ὄγδοος, Διογένης μὲν ἢ Ἰδι-
 κὸς ἐπιγραφήν ἔχει, περὶ δὲ τίνα καὶ λόγους Διογένης
 κατὰ τὰ Ἰδιμια διαγγέλλει· καὶ ὁ Θ', Διογένης, ἢ περὶ
 οἰκετῶν· καὶ παραινέει μὲν ἅπαντας δι' ἐνὸς προσώπου (αὐ-
 τῷ) ἕκαστον μὲν πολλὴν ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι
 αὐτῷ, ὀλίγην δὲ τῶν ἑξωθεν συμπιπτόντων· καὶ μὴ χρῆ-
 ναι φεύγοντα διώκειν οἰκέτην· ἄτοπον γὰρ ἐκείνους μὲν
 κακὸς ὄντας ἐλπίζειν ἄνευ τῶν δεσποτῶν ἄμεινον βιώσε-
 σθαι, τὸς δεσπότης δὲ μὴ ἀξιῶντας φαύλους εἶναι, μὴ
 νομίζειν ἄμεινον διάξειν, εἰ μὴ παραπολαύοιεν τῆς τῶν
 δεσπετῶν σκαλιότητος· ὁ δὲ δέκατος, Τρωϊκὸς μὲν ἔλ-
 κει τὴν ἐπιγραφήν, ὑπὲρ τῆς μὴ ἀλῶναι δὲ τὸ Ἰλῖον,
 διεσπένδασαι· Ὁμήρῳ τε κατὰ τὸ τραχύτερον προσφέ-
 ρεται· καὶ ὅσα ἄλλα κατὰ τὴν Ἰλιάδα αὐτῷ πεποιή-
 ται, τὰναντία τέτοις πραγματεύεται· ὁ δὲ Ὀλυμπι-
 κὸς, ἢ περὶ τῆς πρώτης τῆς θεῶν ἐννοίας· αὐτὸ τῷτο
 πειρώμενος ἐπιδεικνύειν, ἐνδέκατός ἐστιν· ὁ δὲ δωδέκατος
 ἐν Ἀθήναις περὶ φυγῆς ἐπιγραφήν ἔχων, εἴρηται μὲν
 ἐν αὐταῖς, δίδεισι δὲ, ὡς ἔδεν ἡ φυγὴ χαλεπὸν· καὶ
 ὅτι πλοῦτος μὲν καὶ δόξα καὶ δυναστεία θάττον ἀπὸ
 τῶν ἐχόντων ἐπὶ τὸς μὴδ' ἐλπίσαντας μεταρρεῖ· τὸ
 δὲ φιλοσοφεῖν, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀσκεῖν, διὰ βίη τε κτῆμα
 διαμένει ἀγαθόν, καὶ ἀπαρχομένοις συνέπεται· ὁ δὲ τρις-
 καιδέκατος Εὐβοϊκὸς ἢ κυνηγετικὸς ἔλαχεν ἐπιγραφήν·
 εἰσάγει δέ τινας ἐν Εὐβοίᾳ ταῖς τοῦ βίον βιῶντας· δι' ὧν
 κατασκευάζει, ὡς ὁ ἀπράγμων βίος, εἰ καὶ πενόμενος
 εἴη, πολλὰ τῶν ἐν ἄσει θορυβεμένων τε καὶ τρυφῶντων ἡ-
 δίων τε καὶ λυσιτελέεστος. Ῥωδιακὸς δὲ ὁ ἰδ' ἐπιγράφε-
 ται· ἐν τέτῳ ἕθρος ἄλογον παρὰ Ῥωδίοις ἐπιτιμᾷ ἐπι-

πολάζον· τὸ δ' ἦν, ὅς ἐθέλοντα τιμᾶν ἀνδράσι, τέτοις
 μὲν ἀνδριάντα ἀνίστασαν ἐδένα· τὲς δὲ τοῖς πάλαι ἀνεση-
 κάτας, τέτων ἀρα ἢ τὰς ἐπιγραφὰς μεταξέοντες, εἰς
 τὰ τῶν μελλόντων τιμηθῆναι ὀνόματα· ἢ τῷ χρόνῳ μὴδὲ
 φαινομένων ἐπιγράφοντες· τῶν τε οἰχομένων, τό γε ἐπ'
 αὐτοῖς, τιμὴν ἐλυμαίνοντο· καὶ ὅς τιμᾶν ὑπεπλάττον-
 το, ἀλλοτρίαις καὶ κατ' ἐδὲν οἰκυῖαις εἰκόσιν ἐνύθειον·
 ἐν τῷ δὲ τῷ λόγῳ μεγάλη τῷ ἀνδρὸς τῆς ἀνασκευαστικῆς
 ἰσχὺς διαφαίνεται· ὁ δὲ πεντεκαίδεκατος πρὸς Ἀλεξαν-
 δρεῖς μὲν ἐπιγέγραπται· ὅμμε δὲ φύσιν ἀναπτύσσων,
 ταύτης κατατρέχει· καὶ ὅτι μὴ χερὶ τὸν Ἀλεξανδρέων δῆ-
 μον, ἴδια πολλὰ, τὰ πρὸς ἀρετὴν παρακαλῶντα ἔχοντα,
 τῆς ἐν τῷ κοινῷ ἐπιπολαζούσης ταραχῆς καὶ ἀταξίας καὶ
 αὐτὸν εἶναι ἀνδράποδον· μάλιστα δὲ παραφυλάττεσθαι τὰ
 ἀμάρτημα, κατὰ τὰς δημοτελεῖς πανηγύρεις, καὶ τὰ
 θέατρα. Ταρσικοὶ δὲ δύο ἐφεξῆς ἐπιγραφῆς ἔτυχον· ὃν
 ὁ μὲν πρῶτος ἐπαινόντινα τῆς πόλεως ἐπιτρέχων, ἐκ
 εὐδαίμονας ἐκείνας ἀποφαίνει τῶν πόλεων, ὅσαι κρήνας
 καὶ ποταμὸς καὶ κάλλι σαῶν, καὶ οἰκοδομημάτων, καὶ καρ-
 πῶν ἀφθονίας καὶ τὰ παραπλήσια προσβάλλονται· ἀλλ' ἐν
 ὅσαις τάξις καὶ ἀρετὴ τῶν πολιτευομένων διαδείκνυται· ὅ-
 τος ὁ λόγος καὶ παράλογόν τι καὶ ἐφύθειρον ἔδος κατὰ φω-
 νῆς ἀπήχισιν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι πραττόμενον εὐθυίας
 ὑπάγει, παραινῶν ἀπέχεσθαι τὰς χρωμένους, ἢ μᾶλλον
 αὐτὸς πληκτικώτερον καταπτόμενος· ὁ δὲ δεύτερος πα-
 ραινῇ, μὴ συκοφαντικῶς πρὸς τὰς ἄρχοντας διακείσθαι,
 μὴδ' ἐπὶ τοῖς βραχέσι τῶν παραλυπέντων, εὐθύς ἀνε-
 ρεθίζεσθαι, καὶ ἐπαιτιᾶσθαι τέτους· ὁ δὲ καὶ, ὅς ἐκ ἐπι-
 γέγραπται, ἐν Κελαιναῖς ἐρρήθη τῆς Φρυγίας· διαλαμ-
 βάνει δὲ, ὡς ἐκ ἀρετῆς εἰς σημεῖον τὰ κομᾶν, ὥσπερ ἐδ'

ἄλλό τι τῶν σχημάτων (τῶν) περὶ τὸ σῶμα, ὥσπερ ἔδὲ
 τῶν τὰ ἐναντία· διαπλέκεται δ' αὐτῷ καὶ τῆς πόλεως
 ἔπαινος· τὸν δὲ ἰδ' μνησκει ἡ ἐπιγραφὴ, ῥηθῆναι μὲν ἐν
 τῷ Βορυδένει, ἀναγινώσκειν δὲ ἐν τῇ πατρίδι· ἐν ᾧ ἄλ-
 λά τε δεισιν ὁ συγγεφεὺς, καὶ κατὰ τὸν Πλατωνικὸν
 συνομολογεῖ ζῆλον περὶ τῆ ἡμιεργῆ τῶν ὅλων ταῖς Βο-
 ρυδενίταις διειλέχθαι, τῆς τε τῆ παντὸς διακοσμήσεως
 καὶ κινήσεως, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σοικείων· ἔχεται δέ τινος
 λαμπρότητος καὶ σεμνότητος ἕτος ὑπὲρ τὴς ἄλλης ὁ λό-
 γος· καὶ ὁ Κορινθιακὸς δὲ κ' ὢν, ἐν Κορίνθῳ μὲν ἐρρήθη,
 ἐπιτίμησιν δ' αὐτῶν διαπεραίνει· ἀνδ' ὢν εἰκόνι τὰ πρῶ-
 τα τιμήσαντες αὐτὸν, ὕψερρον ἀποδημήσαντος, ἐκ διαβο-
 λῆς καὶ δικαίας περιείλοντο τὸ γέρας· ἐγγὺς δ' ἔσι τῇ Ρο-
 διακῇ κατὰ τὴν ἐν λόγοις ῥύμην καὶ ἀρετὴν ἕτος· ἡ δὲ
 τῷ ὅσον προσιμῇ παράτασις κἀνταῦθα, ὥς καὶ παρὰ μι-
 κρόν πανταχῶ, τῆς ἀρετῆς καὶ μετέχει· τῷ δὲ εἰκοσῇ πρῶ-
 τε ἡ ἐπιγραφὴ περὶ τῆς πρὸς Νικαεῖς ὁμονοίας τῶν Νι-
 κομηδέων ἔσι· καὶ τῷ τὸν ὑπέεχεται τὸν ἀγῶνα ὁ λόγος,
 εὐκαίρως διὰ τῆς ἡδοῆς προσηνεγμένος· μᾶλλον γὰρ ἕτω
 ταῖς ψυχαῖς τὸ πιθανὸν ἐθέλει διαδύειν· τὸν δὲ δευτέρου
 καὶ εἰκοσὸν ἐν Νικαίᾳ εἰσῆδαι ἡ ἐπιγραφὴ δηλοῖ, περὶ ὁ-
 μονοίας, πεπαυμένης τῆς εἰσεως· αὐτὸ δὲ τῷ διατίθη-
 σιν ὁ ἀνὴρ, ἔπαινον τῷ γεγονότος· ὁ δὲ κη', περὶ τῆς
 πρὸς Ἀπαμεῖς ὁμονοίας εἰρήναι ἐν τῇ πατρίδι· αὐτὸ δὲ
 διαπεράττεται τῷ καὶ ὁ ἐφεξῆς δὲ περὶ ὁμονοίας, πρὸς
 τὴς Περσασεῖς παρακαλεῖ τὴς Ἀπαμεῶς· ὁ δὲ κέ, διάλε-
 ξίς ἔστι ἐν τῇ πατρίδι· ἀγνοίαν δὲ ὑποπλάττεται τῆς αἰ-
 τίας ὁ διαλεγόμενος, δι' ἣν μηδὲν χρήσιμον αὐτῷ τῶν λό-
 γων προβεβλημένων, ἡδέως καὶ ποθόντες ἀκύνει· πολιτι-
 κὸς δὲ ἐσι τῷ εἰκοσῇ ἕκτω ἡ ἐπιγραφὴ· (κ) εἰρήναι ἐν τῇ

πατρίδι· ὥσπερ καὶ ὁ ἐφεξῆς φιλοφρονητικὸς ὑπάρχων αὐ-
 τῇ, ἀνθ' ὧν τιμαῖς τὸν φιλοφρανέμενον ἐδεξίστο· ἀπολα-
 γισμὸς δέ ἐστιν ὁ μετ' αὐτὸς, ὅπως δέκεται πρὸς τὴν πα-
 τρίδα· ὁ δὲ καὶ, πρὸ τῆ φιλοσοφεῖν μὲν ἐν τῇ πατρίδι ἐ-
 πιγράφεται, τὸς δ' ἐπιχειρήσαντας καταλείβειν αὐτόν τε
 καὶ σὺν αὐτῷ ἕτερον· εἴτα δὲ καὶ περὶ τὴν οἰκίαν δῆναι·
 τῆς ἡρέμα πως ἐπιτιμῶν, τὸ πλανᾶσθαι ἐπὶ τῆς ξένης,
 τῆς οἴκου διατριβῆς διὰ τὰς ἐν πόλει ἀταξίας ἄμεινον
 κατασκευάζει· ἡ δὲ τῶν πολιτῶν ὀργὴ κατ' αὐτὴν, διότι
 φησὶ, καταρρέεσαν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀνέλαβε τὴν οἰκίαν· καὶ
 ὁ λ'. δὲ δημηγορία ἐν τῇ πατρίδι τὴν ἐπιγραφὴν φέρων,
 εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἀποδίδει· καὶ ὁ πρῶτος καὶ τρια-
 κοστὸς ἐν τῇ πατρίδι μὲν ἐλέχθη, πολιτικὸς δ' ἐπιγέ-
 γραπται ἐν ἐκκλησίᾳ· καὶ συμβαλεῖται τῶν εἰς ἀλλήλους
 ὕβρεων ἀποχομένους καὶ προπηλακισμῶν, τὴν εἴσιν εἰς ὁ-
 μῶνοιον διαλύειν· ὡσαύτως ἐν τῇ πατρίδι μὲν ἐλέχθη καὶ
 ὁ ἐφεξῆς· ὁ δὲ ἐπιγράφεται, παραιτήσις ἀρχῆς ἐν τῇ
 βελῇ, τῆτο καὶ ἐνδείκνυται· ἐκ ψηφίσματος γὰρ ἀρχὴν
 ὁ συγγραφεὺς ἡρημένος παραιτεῖται· ὁ δὲ λγ', περὶ τῶν
 ἔργων ἐν βελῇ τὴν ἐπιγραφὴν παρέχων, ἔπαινον μὲν τινα
 τῆς βελῆς ἐπιτρέχει, ἀπαλογεῖται δὲ ὑπὲρ ὧν ὁ Δίων
 ὑπενόετο, ὡς μὴ τὰ τῆ παιδὸς ἔργα καὶ αἱ πράξεις αἱ
 κατὰ τὴν πόλιν τῆς πατρικῆς εἰσὶ βελῆς ἐξημμέναι· ὁ
 ἐφεξῆς δὲ πρὸς Διόδωρον ἐπιγραφόμενος, προτροπὴν μὲν
 τινα ἐπ' ἀρετὴν εἰσάγει· ἐπαινεῖν δὲ τὴν πόλιν φησὶ, δι
 ὧν τὸν ἐγκωμιάσαντα Διόδωρον ἐπαίνοισι περιβάλλει· ὁ δὲ
 λέ, περὶ Αἰχύλου, καὶ Σοφοκλέους, καὶ Εὐριπίδου, ἡ περὶ τῶν
 Φιλοκτῆτε τόξων ἐπιγεγραμμένος, τὴν τῆ Φιλοκτῆτε
 πλάττει ἐξαπάτην, ἣν προδεδλιμένος Ὀδυσσεύς, λαδῶν
 ὤχετο τὰ τόξα· τῷ δὲ ε'. καὶ λ'. λόγῳ ἡ μὲν ἐπιγραφὴ

περὶ Ομήρου λέγει, ἔπαινός τις δὲ τῷ ποιητῇ διῶφαινεται ὥσπερ καὶ τῷ περὶ Σωκράτους ἐπιγεγραφομένῳ τῷ φιλοσόφῳ· ὁ δὲ περὶ Ομήρου καὶ Σωκράτους λόγος ὢν, ζηλωτὴν Ομήρου Σωκράτην καὶ μαθητὴν ἐπιδεικνύει· καὶ τότε οἰκείου τῆς (τῶν παραδειγμάτων) μεταχειρίσεως ἐκείθεν ἀναμαθεῖν τὸν φιλόσοφον ἐπιδεικνύει, καὶ τὴν ἄλλην τῷ λόγῳ χάριν καὶ δύναμιν ἐναπομάζαντα· ὁ δὲ λθ', Ἀγαμέμνων ἢ περὶ βασιλέως ἐπιγεγράφος, διέξεισιν, ὡς δεῖ συμβάλλων τοῖς ἀρίστοις τὸν βασιλέα κεχρημένον, ἐκείνοις τε πείθεσθαι, καὶ μὴ κατὰ τὸ δοκῆν ἀπαυθαδιάζειν· καὶ ὧ δὲ Νέσῳ ἢ ἐπιγραφῇ, ὅπως κεχρηῖσθαι προσήκε τῇ πρὸς τὰς βασιλεῖς παραινέσει περιλαμβάνεται· ὁ δὲ ἐφεξῆς, Ἀχιλλεὺς ὁ πειδόμενος τῷ Χείρῳ, προνοία καὶ τέχνη, ἀλλὰ μὴ θράσει καὶ χειρῶν ἰχύϊ συμβαλεόντι μεταχειρίζεσθαι πόλεμον, ὕστερον ἐκ ἀπώνατο τῆς ἀπειθείας· καὶ ὁ Φιλοκτῆτης δὲ, παράφρασις ἐστὶ τῇ κατ' αὐτὸν ἀτυχήματος· ἐφ' οἷς ὁ Νέσος καὶ ἡ Διϊάνειρα, τῶν ἀπιδάνως περὶ αὐτὰς πεπλασμένων διὰ τινος θραπέας, εἰς εἰρμόν τινα καὶ τάξιν δοκεῖ τὸ ἀπιδανὸν μεταρρῦθμίζειν· καὶ ὁ Χρυσῆϊς, ἔπαινός ἐστι Χρυσῆϊδος· ὁ δὲ περὶ βασιλείας καὶ τυραννίδος, περὶ αὐτῶν τέτων διαλαμβάνει· καὶ οἱ ἐφεξῆς δὲ τρεῖς περὶ τύχης λόγοι, χαρίεντά τινα καὶ φιλοσοφίας ἅμα ἐχόμενα θεωρήματα διατυπῶσιν· ὡσαύτως καὶ οἱ μετὰ τέττες περὶ δόξης τρεῖς λόγοι, συμβαλεῦσι καὶ παραινέσει, μηδένα λόγον τῆς τῶν πολλῶν δόξης ποιεῖσθαι· καλὰ δὲ καὶ ὠφέλιμα τῇ παραινέσει συνδιαπλέκεται θεωρήματα· ὁ δὲ νβ', περὶ ἀρετῆς καὶ ἐπιγράφεται καὶ διείσι· περὶ φιλοσοφίας δὲ ἐστὶν ὁ νγ'. καὶ ὁ μὲν νδ', περὶ τῷ φιλοσόφῳ· ὁ δὲ νε', περὶ τῷ χήματι ἐπιγεγεγραμμένος, δείκνυσιν, ὡς ὁ χιτῶν καὶ ὑποδήματι φιλοσόφων, ὁ κατεχνημα-

τισμένῳ εἶδει, φιλόσοφος ἐστίν· ὁ δὲ νσ', περὶ πίσεως ἐπι-
 γραφῆς τυχῶν, καὶ ὁ ἐφεξῆς περὶ ἀπιστίας, προτρέπονται
 φυλάσσεσθαι τὸ θαρρῆν, καὶ καταπιστεύειν καὶ τοῖς μάλιστα
 φιλεῖν δοκεῖσι· πολλοῖς γὰρ πιστεύουσι μὲν, μεγάλην ἀπὴν-
 τησε συμφορὰ· ἀπιστία δὲ φραξαμένοις λαμπρὰ περιγέ-
 γονε σωτηρία· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὁ περὶ ἀπιστίας λόγος·
 ὁ δὲ πρὸ αὐτῶ διέξεισιν, ὡς καὶ τὸ πιστεύεσθαι ὡς ἐπίπαν,
 μέγала τῆς πιστευομένης ἐξημίωσεν· ἢ δ' ὑπόθεσις τῆ νή,
 λόγῳ, ὥσπερ καὶ ἡ ἐπιγραφή, περὶ νόμου ἐστίν· ὡς καὶ ἡ τῷ
 νδ'. περὶ ἔθους· ὁ πρᾶττει μὲν ὅσα ὁ νόμος, ἀποδείκνυσιν
 μεθ' ἡδονῆς δὲ καὶ πειθῆς μᾶλλον, ἢ βίας, καὶ ἀσφαλέςε-
 ρον· δύο δὲ οἱ ἐφεξῆς περὶ φθόνου διαλαμβάνουσι· καὶ ὁ ξβ'.
 περὶ πλῆθους, τὸ ὀχληρὸν αὐτῷ καὶ ἐπίδολον σκλητεῦον,
 καὶ πολλῶν λυσιτελεσέραν αὐτῷ παρισῶν τὴν μετὰ δικαιοσύ-
 νης πενίαν· ὁ δὲ ξγ'. ἐπιγράφεται, τῶν ἐν Κιλικίᾳ, περὶ
 ἐλευθερίας· ἐκείνοι δὲ ἐλεύθερον παρισῶ, ὅς τῶν ἐν αὐτῷ
 κύριος εἴη παθῶν, καὶ μὴ μυρίοι ἔξωθεν αὐτῷ τῷ σώματος
 ὥσι δεσπότηται· καὶ δέλον ἐκείνον, ὅς ἀνδράποδόν ἐστι παθῶν,
 εἰ καὶ πάσης ἄρχῃ τῆς οἰκεμένης δοκεῖ· εἰς τὴν αὐτὴν δ' ἀ-
 ναφέρεται διάνοιαν καὶ ὁ ἐφεξῆς, περὶ δαλίας καὶ ἐλευθερίας
 ἐπιγραφὴν ἔχων· ὥσπερ καὶ ὁ ἐφεξῆς δεύτερος, περὶ δέλων
 ὧν· καὶ ὁ μετ' αὐτὸν δὲ, περὶ λύπης, ὡς ἔχει παρεγγυᾶ-
 ται τὸν γενναῖον καὶ νῦν ἔχοντα ἄνδρα ὑποκατακλινέσθαι τῷ
 πάθει, περιορᾶν δὲ μᾶλλον, καὶ ἀποτρεῖσθαι· καὶ ὁ ξδ',
 περὶ πλεονεξίας ὧν, ἀποτρέπεσθαι ταύτῃ παρεγγυᾶ· καὶ
 ὁ ξε', ὥσπερ ἐπιγράφεται περὶ λόγου καὶ ἀσκήσεως, τοιαύ-
 τῃ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ὑποβάλλει· περὶ δὲ τῆς αὐτῆς φιλικότητος
 ὁ ξς', καὶ ἐπιγράφεται καὶ διαλαμβάνει· ὁ δὲ ὁ, ἐπιγραφῆς
 μὲν περὶ ἀναχωρήσεως τυγχάνει· κατασκευάζει δὲ, ὡς
 ἔχει τὸ τὰς ἐρήμους διώκειν, ἀναχωρήσεις ἐς παθῶν καὶ τῶν

ἐν βίῳ θαρύειν· ἀλλὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἐπεσεῖν, καὶ σπεύδειν γινῶναι ἑαυτὸν τῆς ἀπὸ τῶν ἄλλων κακίας παρ' ὀλίγον ἔχοντα λόγον· περὶ κάλλους δὲ ὁ μετὰ τῆτον λόγος, ὃν ἐπιγέγραπται τρόπον, τὸν αὐτὸν καὶ περὶ νεανίσκου διέξισιν· ἐν ᾧ ὡς καὶ παρὰ πᾶσιν ἔθνεσι καὶ βασιλεύουσιν τὸ αὐτὸ νομίζεται κάλλος, ἄλλο δὲ παρ' ἄλλοις νικᾷ· ὁ δὲ οὐδ', περὶ εἰρήνης, καὶ πολέμου, τὴν τε ἐπιγραφὴν προβάλλεται, καὶ διαλαμβάνει· ὁ δὲ οὐδ', ὅτι εὐδαίμων ὁ σοφός· καὶ ὁ ἐπ' αὐτῷ, περὶ εὐδαιμονίας· ὁ δὲ ἐπὶ τέτοις, περὶ τῆς δαίμονος· δαίμονας δὲ καλεῖ, τὰς ὅσοι λαχόντες ἀρχὴν ἑτέρων, ἄμεινον πράττειν τὰς ἀρχομένους ἢ καὶ χεῖρον μετεσκεύασαν· περὶ δὲ τῆς βαλεῦσαι ὁ οὐδ'. διαλαμβάνει· ὁ δὲ οὐδ'. διατριβὴ περὶ τῶν ἐν συμποσίῳ τὴν ἐπιγραφὴν πεποιημένος, τινὰ τῶν ἐν αὐτῇ διέξισι συμπιπτόντων· καὶ ὡς ὁ πολὺς ἄνθρωπος τῆνικαὺτα πρὸς φιλοσοφίαν ὁρᾷ εἰσθύνει, ἡνίκα αὐτῷ ὁ βίος ἀνίσταται περιρρεῖται· ὁ δὲ οὐδ', καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Μελαγκόμος, ἁ. καὶ β'. ἐπιγεγραμμένοι, ἐπαινόν τε διαγράφει τῇ νεανίσκῃ, καὶ μνήμην ἐπὶ χρηστοῖς τελευτήσαντος καὶ λύπην· ὁ δὲ π', Χαρίδημος μὲν αὐτῷ ἡ ἐπιγραφὴ· ἐπαινον δὲ καὶ πένθος ἐπὶ τελευτήσαντι συνδιαπλέκει τῷ νέῳ.

Ἐκ τῶν Σουίδα.

Δίων ὁ Πασικράτης, Πρεσβυεύς, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος· ὃν Χρυσόστομος ἐκάλει· ἀντεποιεῖτο δὲ σεμνότητος, ὡς καὶ λεοντὴν φορῶντα προΐεναι· ἦν δὲ λεπτός τὸ σῶμα· καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ Τραϊανῷ Καίσαρι· ὡς καὶ συγκαθέζεσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι· ἔγραψεν, εἰ φθαρτός ὁ κόσμος· ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος· ὑπὲρ ὁμήρου πρὸς Πλάτωνα, δ' περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν, ἡ.

Εκ τῶν Φιλοσεάτη, περὶ Δίωνος.

Δίωνα δὲ τὸν Πρῶτον, ἐκ οὗ ὅτι καὶ προσεπειν, δια τὴν ἐς πάντα ἀρετὴν· ἀμαλθείας γὰρ κέρας ἦν, τὸ τῷ λόγῳ, ξυγκείμενος μὲν τῶν ἄριστων εἰρημένων τοῖς ἀρίστοις, βλέπων δὲ πρὸς τὴν Δημοδένους ἡχώ, καὶ Πλάτωνος, ἣ καθάπερ αἱ μαγάδες τοῖς ὀργάνοις προσηχεῖ ὁ Δίων τὸ ἑαυτοῦ ἴδιον ζῆν ἀφελεία ἐπεσεραμμένη· ἀρίστη δὲ ἐν τοῖς Δίωνος λόγοις καὶ ἡ τῷ ἡθῶς κρᾶσις· ὑβερίζουσαι τε γὰρ πόλεσι πλείεσσιν ἐπιπλήξας, καὶ φιλολαϊδορας, εὐδὲ ἀνδρὶς ἔδοξεν, ἀλλ' οἷον ἵππων ὑβεῖν χαλινῷ καταρτύνων μᾶλλον ἢ μάστιγι· πόλεων τε εὐνομεμένων ἐς ἐπαινεύς κατασᾶς, ἐκ ἐπαινεῖν αὐτὰς ἔδοξεν, ἀλλ' ἐπιστρέφειν μᾶλλον ὡς ἀπολαύμενας, εἰ μεταβάλλονται· ἦν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας ἡθῶς καὶ κοινόν, εὐδὲ εἰρωνίζον, καὶ ἐμβεβηθῶς μὲν ἐγκείμενον, κεχρωσμένον δὲ οἷον ἡδύσματι, τῇ περὶ ἀρετῆς· ὡς δὲ καὶ ἰσορίαν ἱκανὸς ἦν συγγράφειν, δηλοῦν τὰ Γετικά· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐς Γέτας ἦλθεν, ὅποτε ἡλᾶτο· τὸν δὲ Εὐδοέα, καὶ τὸν τῷ Ψιττακῷ ἐπαινον, καὶ ὅποσα ἐκ ὑπὲρ μεγάλων ἐσπέδασαι τῷ Δίῳ, μὴ μικρὰ ἡγάμεθα, ἀλλὰ σοφιστικά· σοφιστὴ γὰρ τὸ καὶ ὑπὲρ τοιούτων σπευδάσειν· γεινόμενος δὲ κατὰ χρόνους, ὡς Ἀπολλωνίος τε ὁ Τυανεύς, καὶ Εὐφράτης ὁ Τύριος ἐφιλοσόφον, ἀμφοτέροις μὲν ἐπιτηδείως εἶχε, καὶ τοὶ διαφερομένοις πρὸς ἀλλήλους, ἔξω τῆς φιλοσοφίας ἡθῶς· τὴν δὲ ἐς τὰ Γετικά ἔθνη πάροδον τῷ ἀνδρὶ, φυγὴν μὲν ἐκ ἀξιώ ὀνομάζειν, ἐπεὶ μὴ προσετάχθη αὐτῷ φυγεῖν, εὐδὲ ἀποδημίαν, ἐπεὶ τῷ φανερῶς ἐξέστη, κλέπτων ἑαυτὸν ὀφθαλμῶν τε, καὶ ὧτων, καὶ ἄλλα ἐν ἄλλῃ γῇ πράττων, δεῖ τῶν κατὰ τὴν Ρωμαίων τυραννίδα, ὑφ' ὧν ἡλαύνετο

φιλοσοφία πᾶσα· φυτεύων δὲ, καὶ σκάπτων, καὶ ἐπαντ-
λῶν βαλανείois, καὶ κήποις, καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τρο-
φῆς ἐργαζόμενος, ὁ δὲ τῷ σπυδαίνειν ἡμέλει, ἀλλ' ἀπὸ
δυοῖν βιβλίων ἑαυτὸν ξυνεῖχε· ταυτὶ δὲ ἦν ὅ, τε Φαίδων ὁ
τῷ Πλάτωνος, καὶ Δημοδένους ὁ κατὰ τῆς πρεσβείας· θα-
μνίζων δὲ εἰς στρατόπεδα, ἐν οἷσπερ εἰώθει τεύχεσθαι, καὶ
τὸς στρατιώτας ὁρῶν εἰς νεώτερα ὁρμῶντας ἐπὶ Δομετια-
νῷ ἀπεσφαγμένῳ, ἐκ ἐφείσαστο, ἀταξίαν ἰδὼν ἐκτραγεῖ-
σαν, ἀλλὰ γυμνὸς ἀναπηδήσας ἐπὶ βωμὸν ὑψηλόν, ἤρ-
ξατο τῷ λόγῳ ὥδε·

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθῃ ῥακέων πολύμητις Οὐδισσεύς·
καὶ εἰπὼν ταῦτα, καὶ δηλώσας ἑαυτὸν, ὅτι μὴ πτωχὸς,
μηδ' ὄν φροντο, Δίῳ δὲ εἰή ὁ σοφὸς, ἐπὶ μὲν τὴν κατη-
γορίαν τῷ τυράννῃ πολὺς ἐπνευσε, τὸς δὲ στρατιώτας ἐ-
δίδαξεν ἄμεινον φρονεῖν τὰ δοκῦντα Ρωμαίοις πράττοντας·
καὶ γὰρ καὶ ἡ παιδὴ τῷ ἀνδρὸς, οἷα καταθέλξει καὶ τὸς
μὴ τὰ Ἑλλήνων ἀκριβοῦντας. Τραϊανὸς γὰρ αὐτοκράτωρ
ἀναθέμενος αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ρώμης εἰς τὴν χερυθὴν ἄμα-
ξαν, ἐφ' ἧς οἱ βασιλεῖς τὰς ἐκ τῶν πολέμων πομπὰς
πομπεύουσιν, ἔλεγε θαμὰ ἐπιστρεφόμενος πρὸς τὸν Δίω-
να, τί μὲν λέγεις ἐκ οἷδα· φιλῶ δέ σε ὡς ἑμαυτόν· σο-
φιστικώτατον δὲ τῷ Δίωνος αἰ τῶν λόγων εἰκόνες, ἐν αἷς
εἰ καὶ πολὺς, ἀλλὰ καὶ ἐνεργής, καὶ τοῖς ὑποκειμένοις ὁ-
μοιος.

Δ Ι Ω Ν Ο Σ
Τ Ο Υ
Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Υ
Λ Ο Γ Ο Ι .

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Περὶ Βασιλείας.

α. Φασίποτε Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ τὸν αὐλητὴν
Τιμόθεον, τὸ πρῶτον ἐπιδεικνύμενον αὐλῆσαι κατὰ
τὸν ἐκεῖνε τρόπον μάλα ἐμπίεως καὶ μεσικῶς· ὁ
μαλακὸν αὐλημα, ἐδὲ ἀναβεβλημένον, ἐδὲ τῶν πρὸς
5 ἄνεσιν καὶ ῥαθυμίαν ἀγόντων· ἀλλ' αὐτὸν οἶμαι τὸν
ὄρθιον, τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐπικαλέμενον, νόμον· καὶ
τὸν Ἀλέξανδρον εὐθὺς ἀναπηδήσαι πρὸς τὰ ὄπλα,

(2) Ἐπιδεικνύμενον αὐλῆσαι κατὰ τὸν ἐκεῖνε τρόπον·]
μέσον τὸ Ῥῆμα· καὶ διερμηνευτέον ὥδε· ἐπίδειξιν τῆς ἐαυτῇ
ποιήμενον ἐπιδόσεως ἐν οἷς ἐκεῖνος (ὁ Ἀλέξανδρος) ἔχαιρεν·
ὁ ἔστιν, ἠύλησεν αὐλημα διεγείρον ἐπὶ τὰ ὄπλα· οἷος ἦν ὁ
καλέμενος τῆς Ἀθηνᾶς νόμος (χαβᾶς Τερκισί·) νόμος δὲ, κατὰ
τὸν Σαῖδαν, ὁ κιθαρωδικὸς τρόπος τῆς μελωδίας, ἀρμονίαν
ἔχων τακτὴν, καὶ ῥυθμὸν ὀρίσμενον· ἔγω δὲ καὶ Θεκυδίδης (Ε΄·
ξδ΄.) καὶ ἑκάστους τε καὶ μετὰ πολεμικῶν νόμων τὴν παρακέ-

Τόμ. Α΄.

Α

τοῖς ἐνθέοις ὁμοίως· ἔτω σφόδρα ἐπαρθῆναι αὐτὸν
 ὑπὸ τῆ μέλῃς τῆς μεσικῆς, καὶ τῆ ῥυθμῆς τῆς αὐ-
 λήσεως· τὸ δὲ τέττε αἴτιον, ἐχ' ἔτως ἢ τῆς μεσικῆς
 δύναμις, ὡς ἢ τῆ βασιλείας διάνοια σύντονος ἔσα καὶ
 5 θυμοειδής· ἐπεὶ Σαρδανάπαλον ἐκ ἂν ποτε ἤγειρεν
 ἐκ τῆ θαλάμῃς καὶ παρὰ τῶν γυναικῶν, ἐχ' ὅπως Τι-
 μόθεος, ἢ ἄλλος τις τῶν νεωτέρων, ἀλλ' ἐδὲ Μαρ-
 σύας αὐτὸς ἢ Ὀλύμπος· δοκεῖ δὲ ἔμοιγε, μὴδὲ τῆς
 Αἰθινᾶς, εἰ δυνατόν εἰπεῖν, διεξιέσης τὸν αὐτὸν νό-
 10 μον, ἄψαδαι ποτε ὅπλων ἐκείνος· πολὺ δὲ ἂν πρό-
 τερον ὀρχήσασθαι ἀνασᾶς, ἢ φυγεῖν· ἔτως ἀθλίως
 εἶχεν ὑπ' ἐξουσίας καὶ τρυφῆς.

λευσιν ποιέμενοι. (6) καὶ παρὰ τῶν γυναικῶν] κατεχρήσατο
 τῇ Προδέσει, ἀντὶ τῆς Α' πὸ μεταλαβὼν τὴν Παρά· ὁ δὲ
 Τιμόθεος ἐπομένως λυρικός ἦν, κατὰ τὸν Σεῖδαν, Μιλήσιος·
 ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἐνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἄρ-
 χαίαν μεσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγε, (διὸ καὶ φυ-
 γὴν αὐτῇ κατεψήφισαντο οἱ Ἐφοροί, ὡς φεῖροντος ἔτω τὸ
 θυμοειδές·) σύγχρονος Εὐριπίδῃ τῇ τραγικῇ γεγονώς· ὁ
 δὲ Μαρσύας Γ' ἄγνιδος ἢ Οἰάγορ κατὰ τὸν Τ' γῆνον, κατὰ
 δὲ τὸν Α' πολλόδωρον Ὀλύμπῃς ἦν ἦς, ἐφευρών, ἢ, κατὰ
 τὸν Α' πολλόδωρον, εὐρὴν αὐλόν τινα, Αἰθινᾶς ἀποβρίψα-
 σης, καὶ τὸν Φρυγικὸν καλέμενον ῥυθμόν· μνεία δ' αὐτῇ γί-
 νεται καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ ἐποχῇ τῶν Παρικῶν μαρμάρων· τὴν
 δὲ θρασύτητα αὐτῇ, τήν τε πρὸς Α' πόλωνα περὶ μεσικῆς
 ἔριν, καὶ τὸν θάνατον ὅρα Ἡρόδ. Πολυμ. Ξενοφ. Ἀναβ. βιβλ.
 Α'. β'. Οἰβιδ. Ε'. μεταμ. ὁ δὲ Ὀλύμπος αὖτις κατ' ἄλλας
 μαθητὴς γενόμενός, φασιν, τῇ Μαρσύῃ, Μυσοῦς ἦν, καὶ νόμος
 κιθαρῳδικὸς ἐξέδετο καὶ ἐδίδαξε· (9) εἰ δυνατόν εἰπεῖν]
 διώρδωταί μοι ἔτως ἀντὶ τῇ ἐρεῖν σολοίκα· καί τοι ἐν τῇ
 τῶν κωδίκων, φασί, καὶ τέτο ε' πρόσσει.

β'. Οὐκ ἔν ἐγὼ εἰκός ἐστι, μὴ χεῖρες ἀνδρὸς
 αὐλητῆ γενέσθαι, περὶ τὸ ἡμέτερον ἔργον. μηδὲ ἡ-
 τον ἀνδρείας ἐ μεγαλόφρονας εὐρεῖν λόγους, τῶν ἐ-
 κείνων κερμάτων· ἐτι δὲ, μὴ ἓνα τρόπον ἡμεροσμέ-
 5 νες, ἀλλὰ τὴς αὐτῆς σφοδρῶς τε ἐ πρᾶξας, ἐ πολε-
 μικὰς ἅμα ἐ εἰρηνικὰς, ἐ νομίμους, ἐ τῷ ὄντι βα-
 σιλικὰς, ἅτε, οἶμαι, πρὸς ἀνδρεῖον βελλόμενον εἶναι
 ἐ νόμιμον ἡγεμόνα, πολλὰ μὲν δεόμενον θάλασσαν,
 πολλῆς δὲ ἐ ἐπιεικειᾶς· ὁ γὰρ Τιμόθεος, εἰ, κα-
 10 θάρπερ πολεμικόν τινα διελθεῖν ἦδει νόμον, ἔτως ἡ-
 πίσατο δίκαιον αὐλημα, ἐ φρόνιμον, ἐ σώφρονα τὴν
 ψυχὴν, ἐ φιλάνθρωπον δυνάμενον παραχεῖν, μὴ
 πρὸς ὅπλα δρῶσαν μόνον, ἀλλὰ ἐπὶ τε εἰρήνῃν ἐ
 ὁμόνοιαν, ἐ θεῶν τιμὰς, ἐ ἀνθρώπων ἐπιμέλειαν,
 15 τῷ παντὸς ἂν ἦν ἄξιον Ἀλεξάνδρῳ παρεῖναι τε ἐ

(2) Περὶ τὸ ἡμέτερον ἔργον] ὅ ἐστι τὸ διδάσκειν· ὡς
 γὰρ οἱ αὐληταὶ διὰ τῆς μέλους ἄλλοτ' ἄλλως τῆς συνστάσεως
 διατιθέασιν τὰ πάθη κινῶντες, ἔτω καὶ οἱ φιλόσοφοι δι' ὁρᾶν
 λόγων καὶ διδασκαλίας ὑγιανέσης ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων ἐπὶ
 τὰ δίκαια, καὶ ἀπὸ φαυλότητος εἰς ἀρετὴν μεταγάγῃσι τὰς
 ψυχὰς· (6) καὶ νομίμους] δυναμένους πρὸς τὰς νόμους συναρ-
 μόζειν τῆς βασιλείας· τὸ δὲ ἐπόμενον μόριον ἅτε, ἐφέλκε-
 ται ἔξωθεν τὸ, γινομένους· ἔν τῇ, ἅτε δὴ γινομένους· (11)
 δίκαιον αὐλημα] διωρῶσαυτο δὲ ταῦτε ἕτεροι ἔτασι· ἔτως
 ἡπίσατο δὴ καὶ αὐλημα, δίκαιαν καὶ σώφρονα τὴν ψυχὴν δυ-
 νάμενον παραχεῖν· ἔμοιγε δὲ, τῷ πρώτῳ, Καὶ, περιαιρε-
 θέντος, σαφέστερον εἶναι δοκεῖ· οἶον, εἰ ἔτως ἡπίσατο δι-
 καιον (εἰς τὰ δίκαια κινῶν δηλονότι, ὡς τὰ ἀνωτέρω, σφο-
 δρῶς καὶ πρᾶξας, πολεμικὰς καὶ εἰρηνικὰς) αὐλημα, ὥστε φρόνι-
 μον, καὶ σώφρονα τὴν ψυχὴν, καὶ φιλάνθρωπον δυνάμενον·

παυλεῖν, ἢ θύοντι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλως, ὅποτε
 ἢ πενθῶν ἀκρίτως τύχοι παρὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ πρέ-
 πον, ἢ κολᾶζων πικρότερον τῷ νομίμῳ καὶ ἐπεικῆς, ἢ
 χαλεπαίνων τοῖς αὐτῷ φίλοις τε καὶ ἑταίροις, ἢ ὑπε-
 5 ρορῶν τὰς θνητὰς τε καὶ ἀληθεῖς γονεάς· ἀλλὰ γὰρ
 ἢ πᾶσαν ἴασιν, ἢ δὲ ὠφέλειαν ὁλόκληρον ἡθῶν, ἱκα-
 νὴ παραχεῖν ἢ μουσικῆς ἐπισήμη τε καὶ ἕξις· ἢ γὰρ
 ἔν, ὥς φησιν ὁ ποιητής,

Οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τέτό γ' ἔδωκε θεός.

10 μόνος δὲ ὁ τῶν φρονίμων τε καὶ σοφῶν λόγος, οἷσι γε-
 γόνασιν οἱ πολλοὶ τῶν προγόνων, ἀνενδεής καὶ τέλειος
 ἡγεμὼν, καὶ βοηθὸς εὐπειθὲς καὶ ἀγαθῆς φύσεως,
 πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν παραμυθέμενός τε καὶ ἄγων ἐπι-
 μελῶς.

15 γ'. Τίς ἂν ἔν πρέπεσα καὶ ἀξία φανείη διατρεῖδῃ
 τῆς σῆς προθυμίας; πόθεν ἂν εὕροιμεν ἡμεῖς τέ-

(2) ἢ πενθῶν ἀκρίτως τύχοι] καθάπερ ἐπὶ Ἡ' φαίσιων· ὅ-
 ρα Ἀ' ῥριανῆ βιβλ. ζ'. ιδ', 3. καὶ ἐπὶ Κ' λεῖτω· δ'. 3', 4. ἢ
 κολᾶζων πικρότερον τῷ νομίμῳ καὶ ἐπεικῆς· ὥς Β' ἡσσονα μὲν
 γ'. λ'. 10. Παρμενίωνα δὲ γ'. κς'. 6. καὶ Κ' λεῖτον δ'. η', 16.
 καὶ Καλλιθέην· δ'. ιδ', 5. ἢ χαλεπαίνων τοῖς αὐτῷ φίλοις
 ἐν Ἰνδοῖς μὲν ε'. κη', 3. ἐν Βαβυλῶνι δὲ ζ'. ια', 2. ἢ ὑπερ-
 ρῶν τὰς ἀληθεῖς γονεῖς, πρὸς Α' μμωνα τὴν ἑαυτῷ γένεσιν
 ἀναφέρων γ', γ'. 1. (8) ὥς φησὶν ὁ ποιητής.] Θέογυις ἐστὶν
 ὅστος, ἔγω δὲ λέγει.

„Εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τέτό γ' ἔδωκε θεός,

„Γ' ἴσθαι κακότητα, καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,

„Πολλὰς ἂν μισθὸς καὶ μεγάλας ἔφερον.

(11) οἱ πολλοὶ τῶν προγόνων] οἱ πολλοὶ τῶν προγεγονό-
 των λόγοι· ὧν οἱ Σωκρατικοὶ πλείους ἄξιοι.

λειον ἔτω λόγον, ἄνδρες ἀλήται, καὶ αὐτεργοὶ τῆς
 σοφίας, πόνοις τε καὶ ἔργοις ὡς δυνάμεθα χαίροντες
 τὰ πολλά· τὲς δὲ αὖ λόγους, παρακλήσεως ἕνεκεν
 φθεγγόμενοι πρὸς αὐτὲς, καὶ τῶν ἄλλων αἰετὸν ἐν-
 5 τυγχάνοντα· ὥσπερ οἱ κινεῦντες καὶ μεταφέροντες ἐκ
 εὐφορον βάρους, φθέγγονται τε καὶ ἄδασιν ἡσυχῇ τὸ
 ἔργον παρεμυθέμενοι, ἐργάται ὄντες, ἐκ ῥηϊσμοῦ τι-
 νες, ἡδὲ ποιηταὶ μελῶν;

δ'. Πολλοὶ μὲν ἐν κατὰ φιλοσοφίαν λόγοι, καὶ
 10 πάντες ἀκοῆς ἄξιοι, καὶ θαυμαστὴν ὠφέλειαν ἔχοντες,
 τοῖς μὴ παρεργῶς ἀκρωμένοις· ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐγγύς
 τε καὶ μάλιστα ἐψόμενον ἀνευρόντας, καὶ παρακαλέ-

(1) Ἀλήται] ἀντὶ τῆ ἀλήται ἀδελφῆται ἡξίωσάν τινες
 γράφονται· ἀλλ' ὅτι μὲν ἀλήτης Δίῳ ἐγένετο, αὐτὸς μάρ-
 τυς ἐστίν, ἐν οἷς λέγει παρακατιῶν ἔτασί· ὡς γὰρ ἔτυχον
 ἐν τῇ φυγῇ ποτὲ ἀλώμενος· καὶ ἐν τῷ Εὐβοϊκῷ, ὅτε ἐν ἄλῃ
 συνεχεῖ· καὶ ἐν τῇ δημηγορίᾳ ἐν τῇ πατρίδι ἐν τῷ ἐπιλόγῳ·
 εἰδ' ἄρα ἀποδημῶν ἡδομαι· διὰ ταῦτά, φημι, ἢ κινήσεως ἡ-
 σως τὸ κείμενον, καὶ μὴ δοκῇ ἀκολουθεῖν ἀναμφιβόλως τῇ
 ἐννοίᾳ τῆς λόγου· εἰδὲ γε δεῖ διορθῶσαι, ἐκ εἰς τὸ Ἀδελφῆται
 μᾶλλον, ἢ εἰς τὸ Ἀδελφῆται ἂν εἴη μετατρεπτεῖον, ἵν' ἔχῃ
 ἀναφέρεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφὴν ἀνωτέρω ἐκ παραδέσεως τὸν
 Τιμόθεον· ὥςτε εἶναι τὸ, Αὐτεργοί, οἷον ἐπεξηγήσιν τῇ
 Ἀδελφῆται. (7) ἐκ ῥηϊσμοῦ τινες] διώρδεται μοι ἀντὶ τῆ ῥηϊσ-
 μοῦ γραφικὸν ἴσως ἀμάρτημα ὅν· ἔτω γὰρ καὶ Δικαιῶς καὶ ἐν
 ἄλλοις πολλαχῇ χρῆται τῇ λέξει, καὶ τῷ Δωρίς καὶ Γαλά-
 τεια· δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίω καὶ ῥηϊσμιώτερον· καὶ ἐ-
 τέρωθι· καὶ μὴν καὶ πιεῖν εἰς τὸ ἡδιστον, καὶ ῥηϊσμιώτερον ἄλλῃ
 δόξει ἅμα ἐν συμποσίῳ.

(12) Εὑφόμενον] τὸν ἐκ τῆ ἐγγίσεως ἀκολουθήσουσα πρὸς
 τὸν σπευδασόμενον λόγον· ἕτερός δέ τις, εὑφόμενον γράφεται

σαντας Πειθώ τε καὶ Μήσας καὶ Ἀπόλλωνα, ὡς δυνατὸν προθύμως διελθεῖν· φέρε εἰπώμεν τά τε ἦδη καὶ τὴν διάθεσιν τῆ χρηστῆ βασιλείως, ἐν βραχεῖ περιλαμβάνοντες ὡς ἔνεσιν,

5 — ὃ ἔδωκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω

Σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμισας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ·
πάνυ γὰρ ἔν καλῶς σὺν ἄλλοις πλείοσιν Ὀμήρου,
ἐμοὶ δοκεῖν, καὶ τῆτο ἔφη, ὡς ἔχ' ἅπαντας παρὰ τῷ
Διὸς ἔχοντας τὸ σκῆπτρον, ἐδὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην,
10 ἀλλὰ μόνες τὲς ἀγαθές· ἐδὲ πολλοῖς τισι δικαίοις,
ἢ τῷ βελεύεσθαι καὶ φροντίζειν ὑπὲρ τῶν ἀρχομένων·
ἔχ' ὥς ἀκολασαίνειν καὶ σπαθαῖν, ἀνοίας καὶ ὕβρεως
καὶ ὑπεριφανίας, καὶ πάσης ἀνομίας ἐμπιμπλάμε-
νόν τε, καὶ ἀποπιμπλάντα ἐξ ἅπαντας αὐτῇ τὴν
15 ψυχὴν τεταραγμένην ὀργαῖς τε καὶ λύπαις καὶ φό-
βοις καὶ ἡδοναῖς, καὶ παντοίοις ἐπιθυμίαις· ἀλλ' ὡς
οἶόν τε, προσέχοντα τὸν νῦν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ὑπη-
κόοις, νομέα καὶ ποιμένα τῷ ὄντι τῶν λαῶν γιγνό-

ἀξιοῖ. (2) φέρε εἰπώμεν.] ἑλλiptές δοκεῖ τῆτο διὰ τὸ ἄ-
συνδετον· μήτι δὲ γραπτέον ἔτω, φέρε ἔν εἰπώμεν; τὸ δὲ
ἐπόμενον ἔπος ἐκ τῆς τῷ Ὀμήρῳ Ἰλιάδος B, 205 ἐστίν (8)
καὶ τῆτο ἔφη] τὸ ἔπος δηλονότι· τὸ δὲ ἐπόμενον Ἄπαντας
εἰς Αἰτιατικὴν, βέλτιον ἢν εἰς γενικὴν ἀπόλυτον· ἀλλ' εὐχρη-
στος καὶ ἡ Αἰτιατικὴ ἐν πολλοῖς, ὡς καὶ τῷ γ'. §. α', ἴδε γραμ-
ματικές. (11) ἢ τῷ βελεύεσθαι] ἔτρεψα ἔτως ἀντὶ τῆ βα-
σιλεύεσθαι ἀδιανοήτῃ, ἔτω προεικάσαντος καὶ ἐτέρῃ ἐκδότῃ·
ὁ δὲ νῦν, ἐδὲ ἐπὶ πολλοῖς δικαίοις καὶ ἀρεταῖς, ἀλλὰ μόνον
διὰ τὸ βελεύεσθαι καὶ φροντίζειν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν
ἀρχομένων· ἀλλὰ μὴ ὥς ἀκολασαίνειν κ. τ. λ. (18) νομέα
καὶ ποιμένα,] νομεύς μὲν ὁ ἀγέλης, ποιμὴν δὲ ὁ προβάτων

μενον, ἔχ' ἐσιάτορα καὶ δαιτυμόνα, ὥς ἔφη τις, ὅς τις
 ἐδὲ καθεύδειν αὐτὸν ἀξιοῖ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ὥς ἐκ
 ἔσης αὐτῷ χολῆς ῥαθυμεῖν· ταῦτα γάρ φησι καὶ Ὀ-
 5 μηρος ὁμοίως τοῖς ἄλλοις σαφοῖς τε καὶ ἀληθέσιν ἀν-
 δράσιν, ὥς ἐδείξτε ποτε πονηρὸς καὶ ἀκόλαστος καὶ φιλο-
 χρήματος, ἔτε αὐτὸς ἑαυτῷ γενέσθαι δυνατός ἄρ-
 χων, ἐδ' ἐγκρατής· ἔτε τῶν ἄλλων ἐδεὸς, ἐδ' ἔσαι
 ποτὲ ἐκεῖνος βασιλεὺς, ἐδ' ἂν πάντες φῶσιν Ἑλ-
 ληνες καὶ Βάβυλαι, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες· καὶ μὴ μό-
 10 νον ἀνδρωποὶ θαυμάζουσιν αὐτὸν καὶ ὑπακύνουσιν, ἀλλ'
 οἷ τε ὄρνιθες πετόμενοι, καὶ τὰ θηρία ἐν ταῖς ὄρεσι,
 μηδὲν ἥττον τῶν ἀνθρώπων, συγχωρεῖτε καὶ ποιεῖ
 τὸ προσαττόμενον.

Βασκός· ἐσιάτωρ δὲ ὁ ἄλλος εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν κα-
 λῶν, καὶ ἐσιῶν· δαιτυμὼν δὲ ὁ ἀριστητής καὶ εὐωχέμενος· Σαί-
 δας. (1) ὥς ἔφη τις] τις ἂν εἴη ἄτος; ἢ Ὀμηρος λέγων
 „Οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδειν βασιφόρον ἄνδρα·
 „Ωἷ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμλε. Γ' λ. β'. σ. 25, 62.
 διὰ τῆτο τὰ ἐξῆς διορθώσθαι ἔτω· ταῦτα γάρ φησιν Ὀμηρος
 ὁμοίως καὶ ἄλλοις πολλοῖς· ἄλλως γὰρ, τὸ ἔφη τις, ἔτε-
 ρον, ἢ τὸν Ὀμηρον ἐσάγει τῷ λόγῳ· διώρθωταὶ δέ μοι καὶ
 τὸ, ὅς τις ἀντὶ τῷ, ὅϊον, ἀκαταλλήλως ἔχων πρὸς τὸ,
 ἀξιοῖ· ἢ τρεπτέον γὰρ τὸ, ἀξιοῖ, εἰς τὸ μετοχικὸν ἀξιῶν·
 (9) καὶ μὴ μόνον ἀνδρωποὶ θαυμάζουσιν αὐτὸν] τὸν βελευό-
 μενον δηλονότι καὶ φροντίζοντα ὑπὲρ τῶν ἀρχομένων· ἄλλως
 γὰρ ἀσυνάρτητον· τὸ δὲ καὶ, ὄρνιθες πετόμενοι, ἐκεῖνος
 ἐνόησαν· τῆτό ἐστιν, ὅπερ ἰσορεῖται περὶ τοῦ Λιβύων βασι-
 λέως ἈΨεφᾶ μεμνηχῆσθαι διὰ ψιττακῶν ἵπταμένων καὶ κε-
 λαδέντων· ἈΨεφᾶς θεός ἐστι· ἀλλὰ ταῦτα ἀνήκει ἐπὶ πρὸς
 βασιλεία λεγόμενα μᾶλλον, ἢ ἀπλῶς πρὸς τὸν ἀνδρωπον·
 ᾧ ὑπετάγησαν ἐκ τῆς φύσεως πάντα.

ε. Οὐκὲν λέγωμεν, ὑπὲρ τῆ καθ' Ὁμυρόν τε καὶ
 τῇ ἀληθείᾳ βασιλέως· ἕτος γὰρ ὁ λόγος ἀπλῶς
 λεγόμενος ἄνευ πάσης κολακείας ἢ λοιδορίας, αὐ-
 τὸς ἀφ' αὐτῆς, τὸν μὲν ὅμοιον τῷ ἀγαθῷ γνωρίζει
 5 τε καὶ ἐπαινεῖ, καθόσον ἐστὶν ἐκείνῳ ὅμοιος· τὸν δὲ ἀ-
 νόμοιον ἐξελέγχει τε καὶ ὀνειδίζει· ἔσι δὴ, πρῶτον μὲν
 θεῶν ἐπιμελής, καὶ τὸ δαιμόνιον προτιμῶν· ὃ γὰρ
 δυνατόν ἄλλῳ τινὶ πεποιθέναι μᾶλλον τὸν δίκαιον ἄν-
 δρα καὶ ἀγαθόν, ἢ τοῖς δικαιοτάτοις τε καὶ ἀρίστοις
 10 θεοῖς· ὅσις δὲ κακὸς ὧν ἡγεῖται ποτε θεὸς ἀρέσκειν,
 κατ' αὐτὸ τῆτο πρῶτον, ἔχ' ὅσιός ἐστιν· ἢ γὰρ ἀνὴρ-
 τον, ἢ πονηρὸν νενόμικε τὸ θεῖον· μετὰ δὲ τῆς θεῆς,
 ἀνθρώπων ἐπιμελεῖται, τιμῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν τῆς
 ἀγαθῆς, κηδόμενος δὲ πάντων· τίς μὲν γὰρ ἀγέλης
 15 βοῶν κηδεταὶ μᾶλλον τῆ νέμαντος; τίς δὲ ποιμνίοις
 ὠφελιμώτερός τε καὶ ἀμείνων ποιμένος, τίς δὲ μᾶλλον
 φίλιππος τῆ πλείων μὲν ἄρχοντος ἵππων, πλείω
 δὲ ἀφ' ἵππων ὠφελεμένῃ; τίς δὲ εἰκὸς ἕτως εἶναι

(1) Οὐκὲν λέγωμεν.] μέχρι τῆτο προοίμιον ἦν πλέον
 τῆ δέοντος ἀπεχθονισμένον, ἐφ' ᾧ καὶ μέμφονται αὐτῷ οἱ περὶ
 ταῦτα δεινοί· νῦν δὲ χωρεῖ γνώμῃς ὀρθαῖς καὶ ἀληθείᾳ εἰς
 τὸν σκοτόν. (10) ἡγεῖται θεὸς ἀρέσκειν] πρὸς Αἰτιατικὴν
 ἀττικῶς, ὡς παρὰ Πλάτωνα, ἀλλ' εἰμή σε ταῦτα ἀρέσκῃ· καὶ
 ἔτις. 1. ἐλθόντα μὲν ὁ λεγόμενος βίος εὐδαίμων ἔδαμῃ ἔ-
 θαμῶς ἤρεσε· ἴδε καὶ β. καδ'. ἀρέσκω δὲ τινι ἢ τινὰ, ἀρεσὸς
 αὐτῷ φαίνομαι, δηλοῖ· ἀρέσκομαι δὲ τινι, ἀρεσός μοι φαί-
 νεται ἐκεῖνος, καὶ ἀποδέχομαι αὐτόν· ὃ τὸ ἐναντίον τὸ, ἀ-
 παρέσκομαι. (14) κηδόμενος δὲ πάντων] ἵνα καὶ τῆς πονηρῆς
 παύσας τῆς πονηρίας, πρὸς τῆς ἀγαθῆς μεταρρυσμίσας ἐ-
 παναγάγῃ, καθάπερ καὶ ὁ ποιμὴν τὸ ἀδενὲς καὶ πλανώμενον.

- φιλάνθρωπον, ἢ ὅς τις πλείων μὲν ἀνθρώπων ἐγ-
 κρατής ἐστι, μάλιστα δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων θαυμάζεται;
 δεινὸν γὰρ, εἰ οἱ ἀλλοφύλων καὶ ἀγρίων ἄρχοντες θη-
 ρίων, εὐνέσσεραίεσι τοῖς ἀρχομένοις τῷ βασιλεύον-
 5 τος ἀνθρώπων ἡμέρων καὶ ὁμοφύλων· καὶ μέντοι καὶ φι-
 λῆσι, καὶ ἀνέχονται μάλιστα πάντων ἀγέλαι μὲν νο-
 μέων, ἵπποι δὲ ἡνιόχων, κυνηγέται δὲ ὑπὸ κυνῶν φυ-
 λάσσονται καὶ ἀγαπῶνται, καὶ τὰ ἄλλα ἕτως ἀγαπᾷ
 τὰ ἀρχόμενα τὸς ἀρχοντας.
- 10 ε΄. Πῶς ἔν εἰκός, τὰ μὲν ἄφρονα καὶ ἀγνώμονα εἰ-
 δέναι καὶ φιλεῖν τὸς ἐπιμελεμένους· τὸ δὲ πάντων συνε-
 τώτατον, καὶ μάλιστα ἀποδῆναι χάριν ἐπιστάμενον, ἀ-
 γνοεῖν καὶ ἐπιβλεῦειν; ἀλλὰ γὰρ ἀνάγκη, τὸν ἡμε-
 ρον καὶ φιλάνθρωπον βασιλέα, μὴ μόνον φιλεῖσθαι
- 15 ὑπὸ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐξαῖσθαι· ταῦτ' ἔν εἰδώς, καὶ
 φύσει τοιοῦτος ὢν, ἴλεων καὶ πρᾶον παρέχει τὴν ψυ-
 χὴν πᾶσιν, ἅτε πάντας ἡγέμενος εὖνως καὶ φίλως· καὶ
 μὲν δὴ οἶεται δεῖν πλεῖον ἔχειν διὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ τῶν
 χρημάτων, εἰ δὲ τῶν ἡδονῶν, ἀλλὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ
- 20 τῶν φροντίδων· ὥστε καὶ φιλόπονος μᾶλλον ἐστίν, ἢ πολ-
 λοὶ τῶν ἄλλων φιλήδονοι καὶ φιλοχρήματοι· ἐπίσταται
 γὰρ, ὅτι αἱ μὲν ἡδοναί, τὸς αἰεὶ συνόντας, τὰ τε
 ἄλλα λυμαίνονται, καὶ ταχὺ ποιεῖσιν ἀδυνάτους πρὸς
 αὐτάς· οἱ δὲ πόνοι τὰ τε ἄλλα ὠφελῶσι, καὶ αἰεὶ μᾶλ-
- 25 λον παρέχουσι δυναμένους ποιεῖν· ἔκκεν μόνῳ ἕξεσιν αὐ-

(23) Καὶ ταχὺ ποιεῖσιν ἀδυνάτους πρὸς αὐτάς.] διὰ τοῦ
 κόρον δηλονότι· ἐπιθι δὲ ταῦτα ἀκριβεστερον ἐν τῷ τρίτῳ·
 §. κζ'. καὶ τῷ ε΄, §. δ'. (24) οἱ δὲ πόνοι τὰ τε ἄλλα ὠφε-
 λῶσι καὶ αἰεὶ] διώρδωται μοι ἀντὶ τῶ, ὠφελῶντες, αἰεὶ, γνώμη

τῶν, τὰς μὲν στρατιώτας, συστρατιώτας προσειπεῖν, τὰς συνήθεις, φίλους, μηδὲν καταγελῶντα τῷ ὀνόματος τῆς φιλίας· πατέρα δὲ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἀρχομένων ἐ λόγῳ κεκληῖσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 5 ἔργοις τῷτο ἐπιδείκνυσθαι· δεσπότην δὲ, ἐχ ὅπως τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ μηδὲ τῶν δέλων χαίρειν καλόμενον· βασιλεύειν γὰρ ἐχ αὐτῷ χάριν οἶεται μᾶλλον ἐνὸς ὄντος, ἢ τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων.

ζ'. Καὶ τοίνυν εὐεργετῶν ἥδεται πλείω τῶν εὐεργ-

καὶ ἑτέρῃ· ἄλλως γὰρ ἔδοξε ἔρρωσθαι. (4) ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις] προσέθηκε τὸν, Καὶ, ἐς τὸ πλήρες, συνδόξαν καὶ ἑτέρῳ. (8) ἢ (χάριν) τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων] τὸ μὲν, ὅτι εἴλοντο αὐτὸν βασιλεῖα, τῷτο δὲ τὸ ποιητικὸν αἵτιον· τὸ δὲ τελικόν, ἵνα ὑπὲρ πάντων βελεῖται καὶ φροντίζη.

(9) Καὶ τοίνυν εὐεργετῶν, ἥδεται πλείω τῶν εὐεργετημένων.] ὦ εὐεργεσία ἀκένωτος ἡδονῆς, πόσον λαυθάσεις τῆς μήπω σὴ γευσασμένης ἀνθρώπου! πόσον λαυθάσεις τῆς νῦν πλησίον τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι, δυνάμενοι εὖ ποιεῖν, μὴ εὖ ποιεῖσι, μὴ δὲ φροντίζουσιν ὑπὲρ τῆ κοινῇ συμφέροντος ἐν καιρῷ ἀναγκαίῳ, ὅς μονονηχὶ φωνὴν ἀφίεις, κινεῖ πάντας μεθ' ὑψηλῆς τῆ κηρύγματος βοηθεῖν τῇ πατρίδι, καὶ παιδείαν Ἑλληνικὴν ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα· ἀλλ' αὐτοὶ τὸ παράπαν πρὸς ταῦτα κοφύουσιν· ὥστε ἂν εἴ τις τὴν τῶν σειρήνων παρέπλεε νῆσον· ἀλλ' ὦ ἄνθρωποι, ἐκείνοις τὰ ὧτ' ἀποβέβυσαι εἰς ἀποφυγὴν τῶν εἰς ἀπώλειαν φερουσῶν ἡδονῶν· ἡμᾶς δὲ ἀναπεπταμένα δεῖ ἔχειν πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἡδονὴν καὶ εἰς βελτίωσιν τῶν φιλτάτων· τίτι γὰρ ἂν ἄλλω πατὴρ φιλόσοφος χαίρει, ἢ ὑψὲς καὶ συγγενεῖ, καὶ ἀπλῶς ὁμογενεῖ πεπαιδευμένῳ; τίνα δὲ οἶται ἐλάχιστα ἀμαρτάνειν, ἢ τέτον; παρὰ τίνας δ' ἂν ἐλπίζετε πλείω καλὰ γενήσεσθαι αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἢ τῇ παιδείᾳ ὀρθῆς καὶ ὑγιᾶς ἱκανῶς

- γεγεμένων, καὶ μόνῃς ταύτης τῆς ἡδονῆς εἰσιν ἀκόρε-
τος· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῆς βασιλείας ἀναγκαῖα νε-
νόμικε· τὸ δὲ τῆς εὐεργεσίας, μόνον ἐκύσιόν τε καὶ
εὐδαιμον· καὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν ἀφειδέσατός ἐστι, ὥς
5 ἐδέετο ἐπιλειψόντων· κακῷ δὲ ἦττον αἰτίος γίνεσθαι
πέφυκεν, ἥπερ ὁ ἥλιος τῷ σκότει· ὃν οἱ μὲν ἰδόντες
καὶ συγγενόμενοι ἐκ ἐθέλουσιν ἀπολιπεῖν· οἱ δὲ ἀκού-
τες ἐπιθυμῶσιν ἰδεῖν, μᾶλλον ἢ παῖδες ἀγνοημένοις
πατέρας ἀνυρεῖν· τῷτον οἱ μὲν πολέμιοι δεδοίκασι,
10 καὶ ἐδείς ὁμολογεῖ πολέμιος εἶναι, οἱ δὲ φίλοι θαρ-
ρῶσι· καὶ οἱ σφόδρα ἐγγυς, ἡγνῶνται πάντες ἐν τῷ
ἀσφαλεσάσῳ εἶναι· ὅ ταναντία ὑπάρχει τῷ κακῷ·
τὸς μὲν ἐχθρὸς θαρρύνειν· τὸς δὲ φίλος καὶ τὸς ἐγ-
γυς ἐκπλήττειν καὶ φοβεῖν· τῷ γεμῆν ἡμέρῳ καὶ ἀ-
15 θλαβεῖ τὸς μὲν προσλιπαρῶντας, μετὰ τῷ πεποι-
θότος περιγίνεται βίῃν· τὸς δὲ προσιόντας καὶ ὀ-
ρῶντας, ἐκ ἐκπληξίς ἡδὲ φόβος, ἀλλ' αἰδῶς ὑπείσι,
πολὺ κρεῖττον καὶ ἰχυρότερον φόβος· τὸς μὲν γὰρ φο-

μεταχούτος· εἶδε τις δαίμων ἀγαθός, εἶδε αὐτὴν ἡ Ἀθηνᾶ
ἀφελοὶ τὴν ἐπιπροσῆσαν ἡμῖν ἀχλὺν, ὅφρα εὖ γινώσκοιμεν,
τίς ἂν εἴη ἡ ἄριστος ἡδονή, καὶ τὰ ἀληθῶς συμφέροντα τῇ πα-
τρίδι. (11) ἡγνῶνται πάντες] πάντων γράφεσθαι ἀξιοῖ ὁ Ρ' εἰ-
σκίος· ἴν' ἧ, ἀσφαλέστατοι πάντων ἡγνῶνται εἶναι. (12) τῷ
κακῷ.] ὁ μόνον τὸν δηλὸν σημαίνει ἐνταῦθα τὸ, κακός, ὥς
οἱ τῇ χρυσῇ αἰῶνος ἐχρήσατο, τὸ δὲ ἀγαθὸς τὸν ἀνδρείον,
ἀλλ' ἐκπιπτεσθῆς κατ' ὀλίγον τῆς γλώσσης, μετέπεσον καὶ
ταῦτα εἰς τὰ νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενα, καλὸς βασι-
λεὺς, κακὸς βασιλεὺς, ἐπὶ τε ἀρετῆς καὶ κακίας ἀπλῶς.
(15) τὸς μὲν προσλιπαρῶντας] ἐμφιλοχωρῶντας παρὰ τῷ
βασίλει, καὶ περὶ τῶν ἀρχομένων συμπανῶντας ἐν τῷ συμ-

Βεμένους ἀνάγκη μισεῖν καὶ ἀποδιδράσκειν ἐθέλειν· τὲς δὲ αἰδούμενες παραμένειν καὶ θαυμάζειν.

ἢ. Τὴν μὲν ἐν ἀπλότητι καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἡ-
γεῖται βασιλικὸν καὶ φρόνιμον· τὴν δὲ πανουργίαν καὶ
5 τὴν ἀπάτην, ἀνόητον καὶ δολοπρεπὲς, ὁρῶν, ὅτι καὶ
τῶν θηρίων τὰ δειλότατα, καὶ ἀγεννέστατα ἐκεῖνα καὶ
ψεύδεται πάντων μάλιστα καὶ ἐξαπατᾷ· φιλότιμος δὲ
ὦν τὴν φύσιν, καὶ εἰδὼς, ὅτι τὲς ἀγαθὰς πεφύκασιν
οἱ ἄνθρωποι τιμᾶν, ἤττον ἐλπίζει τιμᾶσθαι ἢ ὑπὸ
10 ἀκόντων, ἢ παρὰ μισούντων φιλίᾳς τυγχάνειν· καὶ πο-
λεμικὸς μὲν ἔτιωσ ἐστίν, ὥς ἐπ' αὐτῷ εἶναι τὸ πο-

φροντίζειν καὶ συμβαλεῖσθαι. (1) καὶ ἀποδιδράσκειν ἐθέλειν.]
ἔτω διώρωμαι μοι ἀντὶ τῆς ἀποδιδράναι θέλειν· ἄλλος δὲ
τις εἰς τὸ ἀποδιδρᾶν ἡξίωσε τρέπειν, ἐπίσης διεφθαρμένου.

(6) Τὰ δειλότατα καὶ ἀγεννέστατα ἐκεῖνα καὶ ψεύδεται
πάντων μάλιστα.] τοιαῦτα μὲν ἂν εἶεν ἀλώπηκες μὲν εἰς τὸ
ἐξαπατᾶν τὰ δειλότερα ἑαυτῶν χερσαῖα τε καὶ πτηνά· ἀπο-
πνεῦσαι γὰρ προσποιούμεναι, καὶ ἀκριβῶς ἀπεικάζεσθαι ἑαυτὰς
τεθνηκυῖαις ὡς οἶόν τε, καὶ τῆς πνοῆς κρατεῖσθαι, ἐπάγονται τὰ
ἀπλῆστερα, καὶ ἔτιωσ αἰῶνις ἐξαναστᾶσαι, ἀλίσκεσιν· οἱ δὲ λα-
γωὶ αὖτις ἐπὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις ἐπινύοντες ἰχνῶν μέχρι
τινὸς, συγχέουσιν αὐτὰ ἐπὶ τῆς χιόνος, εἴτα δις καὶ τρίς
ἐκπηδῶντες ἐπὶ τὰ πλάγια, ἐκεῖ πε καθεσυχάζουσι· τῆτο
δὲ καὶ πείρα μεμάθηκα, ὅτε ποτὲ ἐν ἡβῃ μοι τὰ τοιαῦτα ἐ-
σπένδασθαι· τὸ δὲ ψεύδεται, μέσως ἐκλήφθην, τὸ ἐξαπατᾶν
θηροῖ, οἷον κρύπτειν τινὰ ἑαυτὸν, καὶ ἑτεροῦς τις σοχάζεται.

(10) καὶ πολεμικὸς μὲν ἔτιωσ ἐστίν] ὥς ἐπ' αὐτῷ καίτοι πο-
λεμεῖν, ἢ μὴ πολεμεῖν, ὥς μηδενὸς ἂν τολμῶντος ὑπάρξει
πολέμῳ· εἰρηνικὸς δὲ ἔτιωσ, ὥς μηδὲνα ἔχειν ἄξιον αὐτῷ ἀν-
τιπαράταχθῆναι· καὶ ταῦτα μὲν Δίων λέγει, ἀλλ' ἔτιωσ ἂν
ἔχοι καλῶς, εἰ καὶ μετὰ τῇ δικαίᾳ ταῦτα ποιῶν· ἄλλως

λεμῖν· εἰρηνικὸς δὲ ἔτῳς, ὥς μηδὲν ἀξιόμαχον αὐ-
τῷ λείπεσθαι.

θ'. Καὶ γὰρ δὴ καὶ τότε οἶδεν, ὅτι τοῖς κάλλιστα
πολεμῖν παρεσκευασμένοις, τέτοις μάλιστα ἔξεσιν
5 εἰρήνην ἄγειν· φιλέταιρος δὲ καὶ φιλοπολίτης, καὶ φι-
λοστρατιώτης, ὁμοίως πέφυκεν· ὅς τις μὲν γὰρ ὑπε-
ρόπτης τῶν στρατευομένων, καὶ ὑδεπάποτε ἢ σπανίως
ἑώρακε τὰς ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς κινδυνεύοντας καὶ πονῶν-
τας· τὸν δὲ ἀνόητον καὶ ἀνοπλον ὄχλον διατελεῖ θω-
10 πύων, ὁμοίον γε πέπονθε, καθάπερ εἰ ποιμὴν τὰς
συμφυλάττοντας αὐτῷ ἀγνοοίη, καὶ μήτε τροφήν αὐ-
τοῖς ὀρέγῃ, μήτε συναγρυπνήσειέ ποτε φυλάττεσιν·
ἔτος γὰρ ἐ τὰ θηρία μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς κύνας ἀ-
νακείθει, μὴ ἀπέχεσθαι τῆς ποιμνῆς· ὅς τις δὲ τὰς
15 μὲν στρατιώτας διαθρύπτει, μήτε γυμνάζων, μήτε
πονεῖν παρακελεύμενος, τῶν δὲ ἄλλων ἀνθρώπων
ἡμέλησεν, ὁμοίός ἐστι κυδερνήτῃ τὰς μὲν ναύτας δια-
φθείροντι, πλησμονῇ τε καὶ ὑπὶω δι' ἡμέρας, τῶν δὲ
ἐπιβατῶν καὶ τῆς νηὸς ἀπολλυμένης ἑδὲν φροντίζοντι·
20 εἰ δέ τις πρὸς μὲν ταῦτα ἔχει μετριώς, τὰς δὲ πλη-
σίον αὐτῷ καὶ φίλος καλεμένους ἀναγκάζει τε καὶ μὴ

γὰρ ἐπέρχεσθαι τὰ ἔθνη πολέμῳ, μηδεμίαν προσέσης αἰ-
τίας, πλὴν τῆς πλεονεξίας, καὶ τῇ ἀπὸ τῶν τοιούτων φύση-
ματος, ἐκ ἐλαστῆ βασιλείᾳς αὐ εἶη, ἀλλ' ἀδίκῃ καὶ τυράννῃ
πάν τὸ προσυχὸν ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων ἄγοντος καὶ φέροντος.

(10) Τῆς συμφυλάττοντας] ἐξηλεῖψα τὸν Μὲν παρέλκον-
τα· εἶχε γὰρ, τὰς μὲν συμφυλάττοντας· τὴν δὲ ἔφη καὶ
ὁ Ρ' εἰσικός· ἢ προσθετέον κακέῖνο εἰς ἀπόδοσιν, τοῖς δὲ λη-
σταῖς συνδιαιτῶτο. (21) ἀναγκάζει.] ὅσον ἀποζῆν, τὰ ἀ-
ναγκαῖα πρὸς τὸ ζῆν μόνον αὐτοῖς παρέχει· ἀσύνηδες δ' ὁ-

σκοπεῖ τῆτο, ὅπως δόξωσι μακάριοι καὶ ζηλωτοὶ πᾶ-
 σι, λαμβάνει προδότης αὐτῷ καὶ τῆς ἀρχῆς γενόμε-
 νος, τὸς μὲν ὄντας φίλος ἀδύμης ποιῶν, τῶν δὲ
 ἄλλων μηδὲνα ἐπιθυμεῖν τῆς αὐτῷ φιλίας ἀποσερῶν
 5 οὐδὲ αὐτὸν τῷ καλῶσι καὶ ὠφελιμωτάτῃ κτήματος φι-
 λίας· τίς μὲν γὰρ ἀσκητότερος πονεῖν, ὅταν τοιῆτε
 καιρὸς ᾗ, φίλος; τίς δὲ δυσχεραίνειν ἐτοιμότερος ἐν
 ταῖς ἀτυχίαις; ὁ παρὰ τίνος δὲ ἔπαινος ἡδίων, ἢ
 τῶν φίλων; παρὰ τίνος δὲ τάλιθ' ἀλυπότερον;
 10 τίς δὲ φρενῶν; ποῖα δὲ ἐρύματα; ποῖα δὲ ὄπλα βε-
 βασιότερα καὶ κρείττω τῆς ἀπὸ τῶν εὐνοούντων φυλα-
 κῆς; ὅποσες γὰρ ἂν τις ἢ κεκτημένος ἐταίρους, το-
 σέτοις μὲν ὀφθαλμοῖς, ἃ βέλεται, ἐρᾷ, τοσαύ-

μως τῆτο * ὅθεν ἕτερος εἰκάζει ἐλλείπειν τὸ, πεινῶν, ἢ
 τοιῆτό τι. (1) ὅπως μακάριοι, καὶ ζηλωτοὶ πᾶσι δόξωσι.]
 ἀλλὰ πόθεν ταῦτα, φιλόσοφε Δίων, τῷ σῶ ἂν γένοιτο ἀ-
 γασθῶ βασιλεῖ, ἵνα τὸς περὶ αὐτὸν μακαρίους καὶ εὐδαιμόνας
 ἀπεργάσαιο; ἐκ τῶν φόρων; τῆτο δὲ μὴ ἐκ ἑσίν ἐκ τῆ
 ὑπερήματος τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμενὴν πενήτων; πόθεν ἢ τοσαύ-
 τη τρυφῇ Ῥωμαίοις τοῖς σοῖς; πόθεν ἢ φθορὰ τασάντων ἐπαρ-
 χίων; ἐκ τῆς μακαριότητος καὶ εὐδαιμονίας τῶν κρατύντων·
 ἐντεῦθεν ἢ κατηχυμένη ἐκείνη τρυφή· ἐντεῦθεν ἢ ἐξ ὀρνιθειῶν
 γλωσσῶν πλήθους καὶ μυριοτάλαντος τράπεζα, καὶ μαργαρίται
 καταπινόμεναι, καὶ τὰ ἄλλα μακάρια· δεῖ ἔν τόν βασιλεῖα
 τὸν ἀγαθὸν εἰς σωφροσύνην καὶ μετριοτήτητα ἄγειν τὸς ἀμφ'
 αὐτὸν, καὶ τέτε μᾶλλον τὸ εὐδαιμον αὐτοῖς καὶ τὸ μακάριον
 περιποιεῖν, ἢ οἱ ἀρχόμενοι βλέποντες σέβωσι, καὶ μὴ ἄχ-
 θονται ἐπ' αὐτοῖς· καὶ τότε ἀγαθὸς μὲν ἔσαι σοι βασιλεὺς,
 μακάριοι δὲ οἱ ἀμφ' αὐτὸν καὶ εὐδαιμόνες, ὥς τὴν τῶν πολ-
 λῶν ἀγάπην πλετύνεις. (10) ποῖα δὲ ὄπλα] ἦν δὲ τῆτο,
 ποῖων ποῖα δὲ ὄπλα, ἐκ διαρρώσεως, ὡς ἔοικε, τινὸς παρρη-

ταις δὲ ἀκοαῖς, ἃ δέϊ, ἀκεί, τοσαύταις δὲ διανοαῖς
 διανοεῖται περὶ τῶν συμφερόντων· διαφέρει γὰρ ἐδὲν
 ἢ εἰπῶ θεὸς ἐν σῶμα ἔχοντι πολλὰς ψυχὰς ἔδωκεν,
 ἀπάσας ὑπὲρ ἐκείνῃ προνοημένας· ἵνα δὲ τὰ πολλὰ
 5 ἀφείς εἰπῶ τὸ φανερώτατον σημεῖον, τοιῦτός ἐστιν ὁ
 κρησὸς βασιλεὺς, ὃν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες ἐκ αἰχύνον-
 ται ἐπαπνέοντες ὅτε τὸν παρόντα χρόνον, ὅτε τὸν
 ὕστερον· καὶ μέντοι καὶ αὐτὸς, ἐπὶ τὸν παρὰ τῶν βα-
 ναύσων καὶ ἀγοραίων ἀγαπᾷ ἔπαινον, ἀλλὰ τὸν πα-
 10 ρὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ γενναίων, οἷς ἐκ ἄξιον τὸ ζῆν
 ψευσαμένοις.

ἰ. Τίς ἐν ἐκ ἂν μακαρίσειεν τὸν τοιῦτον ἄνδρα τε
 καὶ βίον; πόθεν δὲ ἐκ ἂν ἔλθοιεν ἐπὶ ἐκεῖνον ὀφόμε-
 νοί τε αὐτὸν καὶ ἀπολαύσοντες τῆς καλῆς διανοίας καὶ
 15 ἀγαθῆς; τί μὲν γὰρ σεμνότερον θέαμα, γενναῖα
 καὶ φιλοπόνε βασιλείας; τί δὲ ἥδιον ἡμέρας καὶ προσ-
 φιλῆς; πάντας μὲν εὖ ποιεῖν ἐπιθυμῶντος, ἀπαν-
 τας δὲ δυναμένῃς; τί δὲ λυσιτελέσερον ἴσθαι καὶ δικαίῃς;
 20 μοίως φυλάττεσθαι; ὁ τίς δὲ ἡδίων, ἢ τῷ μηδὲνα
 ἔχθρον ἡγεμένῃς; τίς δὲ ἀλυπότερος, ἢ τῷ μηδὲν
 ἔχοντος αὐτὸν αἰτιάσασθαι; τίς δὲ εὐτυχέσερος ἐκείνῃς
 τῷ ἀνδρὶ, ὅς τῶν ἀγαθῶν ἑδὲνα λανθάνει;

ἰα. Ἐγὼ μὲν ἐν ἀπλῶς εἶπον τὰ περὶ τὸν ἀγα.

φρησαν· διὸ καὶ ἐξήλειπται μοι τὸ ἕτερον. (9) ἀγαπᾷ ἔπαι-
 νον] ἐξωβέλισταί μοι τὸ ἄρδρον· ἦν γὰρ, τὸν ἔπαινον.

(23) Ὡς τῶν ἀγαθῶν ἑδὲνα λανθάνει] ὅστις ἀγαθὸς ὢν ἑ-
 δὲνα λανθάνει, διαρρῶσεν ἕτερος· καλῶς μὲν, ἐκ ἀναγκαιῶς
 δέ· ἔρρωται γὰρ κακείνῃς.

(24) Ἀπλῶς εἶπον] γενικῶς δηλονότι περὶ παντὸς βασι-

- θὸν βασιλέα· τέτων δὲ εἴτι φαίνεται προσήκειν σοι,
 μακάριος μὲν αὐτὸς τῆς εὐγνώμονος καὶ ἀγαθῆς φύ-
 σεως· μακάριοι δὲ ὑμεῖς οἱ συμμετέχοντες· μετὰ
 γὰρ τὸν εἰρημένον λόγον, ἐγὼ μὲν ἐπεθύμην διελθεῖν
 5 περὶ τῆς μεγίστης καὶ πρώτης βασιλείας καὶ ἀρχοντος, ὃν
 καὶ μιμημένους αἰεὶ τὰς θνητὰς καὶ τὰ τῶν θνητῶν
 διέποντας, ἐπιμελεῖσθαι πρὸς ἐκεῖνον, ὡς δυνατόν ἐ-
 σιν εὐθύνοντας καὶ ἀφομοιῶντας τὸν αὐτῶν τρόπον·
 διὰ τετο γὰρ καὶ Ὀμηρος διωτρεφείας εἶναι φησὶ τὰς
 10 ἀλκιμὰς βασιλέας, καὶ Διὶ τὴν βελὴν ὁμοίως, καὶ τὸν
 Μίνω, μεγίστην ἔχοντα δόξαν ἐπὶ δικαιοσύνῃ, τῇ Διὸς
 ὁμιλητὴν ἔφη γενέσθαι· καὶ σχεδὸν ὅσοι πώποτε ἐν
 Ἑλλάσιν, ἢ Βαρεβάρις γεγόνασιν βασιλεῖς, ἐκ ἀνά-
 ξιοι τυγχάνειν ταύτης τῆς προσηγορίας, τῇ θεῷ
 15 τέττε μαθητάς τε καὶ ζηλωτάς ὁ λόγος αὐτὸς ἀπο-
 φαίνεται.

λέως. (2) τῆς εὐγνώμονος φύσεως.] τῆς φρονίμης· ἔγω γὰρ
 πολλαχῇ χρῆται τῇ λέξει· τὸ δὲ ὑμεῖς κατωτέρω ἄμεινον
 ἢν γραφεῖται ἐν πρώτῳ προσώπῳ ἡμεῖς· ἔγω γὰρ ἐπὶ πολλῶν,
 οἷον βελεωτῶν, δοκεῖ ὁ λόγος εἰρηθεῖν. (3) μετὰ γὰρ τὸν
 εἰρημένον λόγον.] τολμηρότερον ἐνταῦθα κεκίνηταί μοι τὸ
 κείμενον, μὴ ἐνεγκόντι τοσαύτην τῇ λόγῳ τραχύτητα· εἴ-
 χε γὰρ ἔτα· μετὰ δὲ τὸν γὰρ εἰρημένον λόγον, διεφθαρ-
 μένον ἀναμφιβόλως· ὁ δὲ Ρ' εἰσάκιος τρέπει τὸ, γὰρ εἰς τὸ,
 νῦν, ἢ εἰς τὸ, νῦν ὅπως· ὁ δὲ λόγος μεταβαίνει ὡς ἐπὶ
 ἄλλῃν ὑπόθεσιν. (4) ἐγὼ μὲν.] ζητεῖ τὴν ἀπόδοσιν τέ-
 των κατωτέρω μετὰ τὰ ἔπη· τὰ δ' ἄλλα παρεκβολὴ τῆς
 λόγῳ ἐστίν. (5) περὶ τῆς μεγίστης βασιλείας] ἐννοεῖ τὸν Δία·
 περὶ γὰρ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐβύλετο διελθεῖν, ἵνα πρὸς
 τὸ κρεῖττον συνάψῃ καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἐκ μιμήσεως.

- ιβ'. Ζεὺς γὰρ μόνος θεῶν πατὴρ καὶ βασιλεὺς ἐπονομάζεται, καὶ Πολιεύς, καὶ Φίλιός τε καὶ Ἑταιρεῖος, καὶ Ομόγνιος· πρὸς δὲ τέτοις, Ἰκέσιός τε καὶ Φύξιος, καὶ Ξένιος, καὶ μυρίας ἄλλας ἐπικλήσεις ἔ-
 5 χων, πάσας ἀγαθὰς καὶ ἀγαθῶν αἰτίας· βασιλεὺς μὲν, κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δύναμιν ὠνομασμένος· πατὴρ δὲ, οἶμαι, διὰ τε τὴν κηδεμονίαν καὶ τὸ πρεῶν. Πολιεύς δὲ, κατὰ τοῦ νόμον καὶ τὸ κοινὸν ὄφελος· Ομόγνιος δὲ, διὰ τὴν τῷ γένει κοινωνίαν θεοῖς τε καὶ
 10 ἀνθρώποις· Φίλιος δὲ καὶ Ἑταιρεῖος, ὅτι πάντες ἀνθρώπους ξυνάγει, καὶ βάζεται εἶναι ἀλλήλοις φίλος, ἐχθρὸν δὲ ἢ πολέμιον μηδένα. Ἰκέσιος δὲ, ὡς ὢν ἐπήκοός τε καὶ ἴλεως τοῖς δεομένοις· Φύξιος δὲ διὰ τὴν τῶν κακῶν ἀπόφευξιν· Ξένιος δὲ, ὅτι καὶ τέτο
 15 ἀρχὴ φιλίας, μηδὲ τῶν ξένων ἀμελεῖν, μηδὲ ἀλλότριον ἠγεῖσθαι μηδένα ἀνθρώπον. Κτήσιος δὲ καὶ Ἑπικάρσιος, ἅτε τῶν καρπῶν αἰτίας, καὶ δοτὴρ πλέτε καὶ κτήσεως, ἢ πενίας, ἢ δὲ ἀπορίας· ὡς εὐθύς ἀπάσας ταύτας δεόν ἐγγενέσθαι τὰς δυνάμεις, τῇ
 20 τῷ βασιλέως δυνάμει τε καὶ κλήσει.
 ιγ'. Καλὸν ἔν εἰπεῖν ὑπὲρ τῶν ὅλων τῆς διακίσεως ὁποῖόν γε τὸ ξύμπαν, ὡς ἂν αὐτότε τὸ εὖ-

(13) Ὡς ὢν ἐπήκοος] ἔτρεψα τὸ, ἂν εἰς τὸ, ὢν, συνδόξαν πρότερον καὶ ἑτέρω. (19) δεόν ἐγγενέσθαι] ἔτω δειρωταί μοι καὶ τέτο, ἀντὶ τῷ γενέσθαι.

(22) Ὅποῖόν γε τὸ ξύμπαν] ἄλλος μὲν, ὁποῖόν τε ἀντὶ ὁποῖόν γε ἀξιοῖ γράφεσθαι, καὶ ἄλλος ἄλλως ἢ πιθανά· ὁ δὲ νῦν, εἴπωμεν πρῶτον περὶ τῆς βασιλείας τῷ Διός, ὁποῖον γὰρ δηλονότι ἐστὶ τὸ πᾶν, ἢ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν παράδειγμα βασιλείας εὐδαίμονος καὶ σωφρονος, καὶ τὰ ἐξῆς· κινεῖ δὲ

Τόμ. Α'.

B

δαιμον καὶ σώφρων αἰεὶ διαπορεύεται τὸν ἄπειρον αἰῶ-
 να, συνεχῶς ἐν ἀπείροις περιόδοις, μετὰ ψυχῆς τε
 ἀγαθῆς καὶ δαίμονος ὁμοίως, καὶ προνοίας, καὶ ἀρχῆς
 τῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀρεῖς, ἡμᾶς τε ὁμοίως παρέ-
 5 χεται, κατὰ φύσιν κοινὴν τὴν αὐτῇ καὶ τὴν ἡμετέ-
 ραν, ὅφ' ἐνὶ θεσμῷ καὶ νόμοις κεκοσμημένους, καὶ τῆς
 αὐτῆς μετέχοντας πολιτείας· ἣν ὁ μὲν τιμῶν καὶ φυ-
 λάττων, καὶ μηδὲν ἐναντίον πράττων, νόμιμος καὶ
 θεοφιλὴς, καὶ κόσμιος· ὁ δὲ ταράττων, ὅσον ἐφ' ἐ-
 10 αυτῷ, καὶ παραδαίνων καὶ ἀγνοῶν, ἄνομος καὶ ἄκοσ-
 μος, ὁμοίως μὲν ιδιώτης, ὁμοίως δὲ ἄρχων ὀνομαζό-
 μενος· πολὺ δὲ μείζων καὶ φανερωτέρα πᾶσιν ἢ πα-
 ρὰ τῷ ἄρχοντος πλημμέλεια.

ιδ'. Ὅσπερ ἂν ὅσοι στρατηγοὶ τε καὶ ἄρχοντες στρα-
 15 τοπέδων καὶ πόλεων καὶ ἐθνῶν, ὅς τις ἂν τὸν σὸν μά-
 λις αἰμῆται τρόπον, καὶ τοῖς σοῖς ἡδεσιν ὁμοίον
 αὐτὸν, ὡς δυνατόν, φαίνεται παρέχων, ἔτος ἂν εἴη
 σοὶ πάντων ἐταιρότατος καὶ προσφιλέστατος· εἰ δὲ τις
 ἐναντίας καὶ ἀνόμιος γίγνοιτο, δικαίως ἂν τυγχάναι
 20 μέμφεώς τε καὶ ἀτιμίας, καὶ αὐτῆς τε τῆς ἀρχῆς τα-
 χὺ παυθεῖς, παραχωρήσειεν ἐτέροις ἀμείνοσι τε καὶ
 ἄμεινον δυναμένοις διοικεῖν· ἔτω δὲ καὶ τῶν βασιλέων,
 ἅτε οἶμαι παρὰ τῷ Διὸς ἐχόντων τὴν δύναμιν καὶ
 τὴν ἐπιτροπὴν, ὅς μὲν ἂν πρὸς ἐκεῖνον βλέπων, πρὸς
 25 τὸν τῷ Διὸς νόμον τε καὶ θεσμόν κοσμῇ καὶ ἄρχῃ δι-

τέτοις τὸν ἀγαθὸν βασιλεῖα [μιμητὴν γενέσθαι τῷ ἐρατῇ
 βασιλείᾳ ἐν τῇ διοικήσει τῶν ἀρχομένων.

(25) Κοσμῇ διοικῇ διατάττει τὴν ἐπιτροπὴν· οἷον κόσ-
 μει ἢν ἔλαχες Σπάρταν· ἐξ ἧ καὶ κοσμήτορες λαῶν τῷ Ἀτρεΐδᾳ

- καίως τε καὶ καλῶς, ἀγαθῆς τυγχάνει μοίρας, καὶ
τέλεις εὐτυχῆς· ὅς δ' ἂν παραβῇ καὶ ἀτιμάσῃ τὸν
ἐπιτρέψαντα ἢ δόντα τὴν δωρεάν ταύτην, ἐδὲν ἀπώ-
νατο τῶν ἀπὸ τῆς πολλῆς ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, ἢ
5 τοσούτον μόνον, ὅσον φανερός πᾶσι γενέσθαι τοῖς
καθ' αὐτὸν καὶ τοῖς ὕστερον, πονηρός καὶ ἀκόλαστος ὢν,
τὸν μυθεύομενον Φαέδοντος ἀναπληρώσας πότμον·
ἄτε ἰχθυεὺς καὶ θεῖα παρὰ μοῖραν ἐπιβὰς ἄρματος,
ἐχ' ἱκανὸς ὢν ἡνίοχος· λέγει δὲ καὶ Ὀμηρος, ὡς πῶς·
10 Ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηνέα εἶδῃ,
τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοί, ἄλγέ' ὀπίσσω
Ζωῶν, ἀτὰρ τεθνεώτ' ὕ' ἐφεψιώνται ἅπαντες·
Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα εἶδῃ,
τῷ μέντοι κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέεσι
15 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ δὲ μιν ἐδῶλόν' εἶπον.
Τὸ μὲν ἔν ἐμὸν, ὅπερ ἔφην, ἡδὺς ἂν καὶ προθυμότα-
τα τέτον εἶποιμι ἂν τὸν λόγον, τὸν ὑπὲρ τῷ Διὸς,
καὶ τῆς τῷ παντός φύσεως· ἐπεὶ δὲ πλείονες παντός
τῷ καιρῷ τῷ παρόντος, καὶ δεόμενον ἀποδείξωσαν ἀκρι-

παρ' ομήρῳ ἀκέραιον. (7) τὸν μυθεύομενον τῷ Φαέδοντος πότμον.] Φαέδων γὰρ ἦν Ἡλίας αἰτήσας δὲ παρὰ τῷ πατρός μίαν ἡμέραν ἡνιοχῆσαι, καὶ ἐκδιφρευθεὶς ἀπώλετο. Ἀνικανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ Ἡλέκτρης καὶ κύκνων ᾧδε φησι· καὶ γὰρ τὸν μῦθον διηγύμην αὐτοῖς Φαέδοντα γενέσθαι Ἡλίας παῖδα, καὶ τέτον εἰς ἡλικίαν ἔλθοντα, αἰτήσαι παρὰ τῷ πατρός εὐλάσαι τὸ ἄρμα, ὡς ποιήσεις καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δύναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκ διφρευθέντα. (9) λέγει Ὀμηρος.] Ὀδυσ. Γ. 329. (16) τὸ μὲν ἔν ἐμὸν, ὅπερ ἔφην,] ἀνωτέρω οἶον, ἐγὼ μὲν ἐπεθύμην διελθεῖν παρὶ τῷ μεγίστῳ, κ. τ. λ. γινωμένῃς δὲ μακρὰς παρενθέσεως, ἐπανέλαβον τὸν λόγον ἐξ

βεσέρων, αὐθις ποτὲ ἴσως γένοιτ' ἂν χολὴ διελθεῖν
 αὐτόν· εἰ δ' ἄρα μῦθόν τινα ἐθέλοις ἀκῆσαι, μᾶλ-
 λον δὲ ὑγίῃ καὶ ἱερὸν λόγον, χήματι μύθε λεγόμε-
 νον, τυχὸν ἐκ ἀτοπός σοι φανήσεται, νῦν τε καὶ ὕσε-
 5 ρον ἐνδυμεμένῳ κατὰ σαυτὸν, ὃν ἐγώ ποτε ἤκουσα
 γυναικὸς Ἡλείας, ἢ Ἀρκαδίας ὑπὲρ Ἡρακλῆος διη-
 γημένης· ὥς γὰρ ἔτυχον ἐν τῇ φυγῇ ποτε ἀλώμε-
 νος, καὶ πολλήν γε χάριν οἶδα τοῖς θεοῖς, ὅτι με ἐκ
 εἶασαν θεατὴν γενέσθαι πολλῶν καὶ ἀδίκων πραγ-
 10 μάτων.

ἰε. Ἐπῆειν γέν ὡς ἐδυνάμην πλείσιν γῆν ἐν Ἀ-
 γύρῃ χήματι καὶ σολῇ, τῆτο μὲν παρ' Ἑλλήνας,
 τῆτο δὲ παρὰ Βαρβάρους,

Αἰτίζων ἀκόλως, ἐκ ἄσρας, ἐδὲ λέβητας.

15 καὶ δὴ ποτὲ ἀφικόμενος εἰς Πελοπόννησον, ταῖς μὲν
 πόλεσιν ἐπ' αἰνῷ προσήειν, περὶ δὲ τὴν χώραν διέτρι-
 βον, ἅτε πολλὴν ἰσχυρίαν ἔχουσιν, νομεῦσι καὶ κυνηγέ-
 ταις, γενναίοις τε καὶ ἀπλοῖς ἡθεσιν ἐπιμιγνύμενος·
 καὶ δὴ βαδίζων ὡς ἀφ' Ἡραίας εἰς Πύλον παρὰ τὸν
 20 Ἀλφειὸν, μέχρι μέντινος ἐπετύγχανον τῆς οἰᾶς, με-

ὑπαρχῆς. (1) γένοιτ' ἂν χολή.] ἄλλος δὲ τις χολὴ ἐπιβ-
 ρηματικῶς ἐκδέναι ἠξίωσε. (8) ὅτι μὲ ἐκ εἶασαν θεατὴν
 γενέσθαι πολλῶν καὶ ἀδίκων πραγμάτων.] τῶν ἐπὶ Νέρωνος
 ἀγοπημάτων φασίν· ἀλλ' ἐχ' ἥττον καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ,
 μᾶλλον δὲ τῶν ἐπὶ Διομητιανῷ, ὑφ' οὗ καὶ φυγὰς, ἐγένετο
 κατὰ τὸν Φώτιον λέγοντα· φυγὰς ἐγεγόνει, τὴν τῆς τυ-
 φανίδος ἐκλίσεων δουλείαν, καὶ πολλὴν ἐπῆλθεν πλανώμενος
 γῆν· δοκεῖ δὲ μοι ἐπὶ Διομητιανῷ ταῦτα παθεῖν, ὅτι ἕτος
 αὐτὸς ἐξήλασε τὴν σοφίαν ἐκ τῆς Ρώμης.

(14) Αἰτίζων ἀκόλως] Ὀμηρος Οἶδ. ε'. 222. (20) ἐπε-

ταξὺ δὲ εἰς ὕλην τινα καὶ δυχωρίαν ἐμπεσὼν, καὶ πλείους ἀτραπὸς ἐπὶ βεκόλια ἅττα καὶ ποιμένας φερέσας, ἐδενί συναντῶν, ἐδὲ δυνάμενος ἐρέειναι, διημάρτανόν τε καὶ ἐπλανώμενη μεσημβρία σαθερᾷ.

- 5 15. Ἰδὼν ἂν ἐπὶ ὑψηλῇ τινι δρυὼν συστροφὴν, οἶον ἄλσος, ὥχόμην ὡς ἀποψόμενος ἐντεῦθεν ὁδὸν τινα ἢ οἰκίαν· καὶ καταλαμβάνω λίθους τέ τινας εἰκὴ ξυγκειμένους, καὶ δέρματα ἱερείων κρεμάμενα, καὶ ῥόπαλα καὶ βακτηρίας, νομέων τινῶν ἀναθήματα, ὡς ἐφαί-
 10 νετο· ὀλίγον δὲ ἀπωτέρω, καθεμένην γυναῖκα ἰχυρὰν καὶ μεγάλην, τῇ δὲ ἡλικίᾳ πρεσβυτέραν, τὰ μὲν ἄλλα ἄγραφιστοισι σολὴν ἔχουσαν, πλοκάμους δὲ τινὰς πολυὰς καθείτο· ταύτην ἕκαστα ἀνθρώπων· ἡ δὲ πάνυ πρῶως καὶ φιλοφρόνως, δωρίζεσθαι τῇ φωνῇ, τόν τε τό-
 15 πον ἔφραζεν, ὡς ἱερός Ἡρακλῆς εἴη, καὶ περὶ ἑαυτῆς, ὅτι παῖδα ἔχοι ποιμένα, καὶ πολλάκις αὐτὴ νέ-

τύγχανου.] διώρδωταί μοι ἀντὶ τῆ ἀπετύγχανου, ἵνα σύμφωνον ἢ τοῖς ἐπομένοις· οἶον, μέχρι μὲν τινὸς ἐπετύγχανου τῆς ὁδῆς, ἐμπεσὼν δὲ εἰς ὕλην, διημάρτανον· προείκασε δὲ ταῦτόν καὶ Ρεῖσκιος. (2) ἐπὶ βεκόλια ἅττα καὶ ποιμένας φερέσας.] κεκίνηταί μοι κἀνταῦθα τὸ κείμενον, κακῶς ἔχον πρότερον ἔγωγε· ἐπὶ βεκολίοις ἅττα καὶ ποιμαῖς· ὅπερ ἔκ ἂν εὐοδοῖτο μὴ διορδωθέν· συνῆκε δὲ πῶς καὶ Μορέλλος ταῦτό.

(5) Δρυὼν συστροφὴν] σύστημα δένδρων ἐπὶ τινος λόφου φιλεῖ οὗτος τὰ κάτω· ἔγωγε καὶ ἀλλαχῇ κατωτέρω §. 15. συστροφὴν νεφῶν εἶπεν· τὸ δὲ ἄλσος διώρδωταί μοι ἀντὶ τῆς, ἄλσεως, γνώμης καὶ Ρεῖσκίου. (7) εἰκὴ ξυγκειμένους] ἀπλῶς, ἐκ ἐνὶ κάλλει καὶ τέχνῃ, ἐδέ μετ' ἐπιμελείας. (10) ἰχυρὰν καὶ μεγάλην] οἶον Ξενοφῶν ἰσορεῖ τὴν Πάνθηαν, εὐπρεπῇ καὶ

- μοι τὰ πρόδατα, ἔχειν δὲ μαντικὴν, ἐκ μητρὸς θεῶν
 δεδομένην, χρῆσθαι δὲ αὐτῇ τὲς τε νομέας πάντας
 τὲς πλησίον, καὶ τὲς γεωργεῖς ὑπὲρ καρπῶν καὶ βοσ-
 κημάτων γενέσεως καὶ σωτηρίας· καὶ σὺ δὲ ἐπεὶ ἐλή-
 5 λυθας, ἔφη, ἐκ ἄνευ θείας τύχης εἰς τὸν δε τὸν τό-
 πον, ἐκ ἐάσω σε ἀπελθεῖν μάτην· καὶ μετὰ τῆτο δὴ
 προέλεγεν, ὅτι ἐ πολὺς χρόνος ἔσοιτό μοι τῆς ἄλης
 καὶ τῆς ταλαιπωρίας, ἔτε σοί, εἶπεν, ἔτε τοῖς ἄλ-
 λοις ἀνθρώποις.
- 10 13. Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, ἔχ ὥσπερ οἱ πολλοὶ τῶν
 λεγομένων ἐνθεῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀδμαίνεσθαι
 καὶ περιδινῆσαι τὴν κεφαλὴν, καὶ πειρωμένη δεινὸν ἐμ-
 βλέπειν, ἀλλὰ πάνυ ἐγκρατῶς, καὶ σωφρονῶς· συμ-
 βαλεῖς δὲ, ἔφη, ποτὲ ἀνδρί τε καρτερῶ, πλείους
 15 ἄρχοντι χώρας, καὶ ἀνθρώπων· τέτῳ μήποτε ὀκνή-
 σης εἰπεῖν τὸν δε τὸν μῦθον, εἰ καὶ σε καταφρονεῖν
 τινες μέλλοιεν, ὡς ἀδόλεχθαι καὶ πλάνητος· οἱ γὰρ ἀν-
 θρώπων λόγῳ, καὶ τὰ πάντα σοφίσματα, ὑδενὸς ἄ-
 ξια πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν ἐπίπνοιαν, καὶ φήμην·

ἐλευθέριον. (1) ἐκ μητρὸς θεῶν] ἡ Πρία ἐς αὐτήν, τέξασθαι
 τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν Πλάτωνα, τὴν Ἥραν. (5)
 ἐκ ἄνευ θείας τύχης.] θείας βελῆς· ὡς καὶ Ὁμήρος Ὀδ. α.
 ἐχὶ ἄνευ θεῶν ἡδὲ γε βελή. (8) ἔτε τοῖς ἄλλοις ἀνθρώ-
 ποις] ὅσοι δηλονότι ἐπαύρουνται βασιλῆος, καὶ διὰ τὴν αὐ-
 τῇ ἀλῶνται ἀτασθαλίαν· ἐλεύσεται γὰρ μετὰ μικρὸν (ὥσει
 ἔλεγε) βασιλεὺς δίκαιος καὶ ἐπιεικής· πρὸς δὲ τὸν Τραϊανὸν
 πάντα ταῦτα ἀναφέρεται.

(19) Εὔπνοιαν] διώρθεται μοι ἀντὶ τῆς ἐπίπνοιας· τῆτο μὲν
 γὰρ ἀνθρώπινον καὶ τῆς διανοίας αὐτῶν· ἐκεῖνο δὲ θεῖον, οἷον,
 καταχερῆσαι, καταληψῆσαι, ἐνθεσιᾶν, ἐπιθειάζει, πλη-

ὅσοι γάρ ποτε σοφοὶ καὶ ἀληθεῖς κατ' ἀνθρώπους
 λόγοι περὶ θεῶν τε καὶ τοῦ ξύμπαντος, ἐκ ἄνευ θείας
 ποτὲ βελήσεως καὶ τύχης ἐν ψυχῇ ποτε ἀνθρώπων
 ἐγένοντο, ὡς ἔσι μαθεῖν διὰ τῶν πρώτων μαντικῶν
 5 τε καὶ θείων ἀνδρῶν· οἷον ἐν Θράκῃ τινὰ λέγουσιν Ὀρ-
 φέα γενέσθαι Μέσης ἡγόν, ἄλλον δὲ ποιμένα ἐν ὄρει
 τινὶ τῆς Βοιωτίας αὐτῶν ἀκῆσαι τῶν Μουσῶν· ὅσοι
 δὲ ἄνευ δαιμονίου κατοχῆς καὶ ἐπιπνοίας λόγους τινὰς
 ὡς ἀληθεῖς παρ' αὐτῶν ἐκόμισαν εἰς τὸν βίον, ἀτό-
 10 πες καὶ πονηρὲς· διόπερ δὴ ἄκκε τῷδε τῷ μύθε
 σφόδρα ἐγγηγορώς τε καὶ τὸν νῦν προσέχων, ὅπως δια-
 μνημονεύσας ἀπαγγείλῃς πρὸς ἐκεῖνον, ὃ φημί σε
 συμβαλεῖν· ἔσι δὲ περὶ τοῦδε τοῦ θεῦ, παρ' ὃ νῦν
 εἰσμέν.

ρωσθῆναι θεῶν· τὸ δὲ ἐπιπνευσθῆναι ἀδόκιμον· ἔσι δὲ ῥηματικὸν
 ἐξ αὐτῶν, ἢ ἐπιπνοία· ὡς καὶ ἐκ τῶν ἄλλων, κατοχή, κα-
 τάληψις, ἐπιχειρασμός, ἐνθεσιασμός· ἀκολουθεῖ δὲ καὶ κατω-
 στέρω τῷτο τὸ ὄνομα· οἷον κατοχή καὶ ἐπιπνοία· Πολύβιος
 δὲ ἔτω· οἱ Ῥωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας τινὸς ἐπεπλήρουντο· ταῦ-
 τὰ δὲ δοκεῖ καὶ Κασαβώνω τὸν Σταγειρίτην ἐπεισάγοντι ἔ-
 τω· τῆς νυμφολήπτης ἐπιπνοίας δαιμονία ἐνθεσιάζειν· καὶ ἄλ-
 λον ἔτι, ἡδὲ τῆς ποιητῆς αἰχυνέμεθα, οἱ καί περ ἀκριβῆ
 σύμβουλοι τῶν θεῶν ἃ ἐχοντες, ὅμως τὰ μὲν ἐκ τῆς κοινῆς
 ἐπιπνοίας τῶν ἀνθρώπων, τὰ δὲ ἐξ ἐπιπνοίας (ἐκτὴ ἐπιπνοίας,
 ὡς φέρεται) τῶν Μουσῶν, ἢ κινεῖν αὐτὰς ἐπὶ ταῦτα πέφυ-
 κε, σεμνότερα εἰρήκασιν περὶ θεῶν. (6) ποιμένα ἐν ὄρει
 τῆς Βοιωτίας] περὶ τοῦ Ἡσίοδα λέγεται ταῦτά φασι· ἴδε
 Θεογ. 23. ἀλλὰ καὶ ὁ Λυρικός Πίνδαρος ἐκ τῆς Βοιωτίας ἦν.
 (7) ὅσοι δὲ ἄνευ κατοχῆς... ἐκόμισαν.] ἀπορηματικῶς ταῦ-
 τα ἀγνῶστον· τὸ δὲ ἀτόπες καὶ πονηρὲς, ἐπεξηγήσεις ἐσι
 τῶν εἰρημένων.

5 ἡ. Ἦν μὲν γὰρ, ὡς πάντες λέγουσι, Διὸς υἱὸς
 ἐξ Ἀλκμήνης, βασιλεὺς δὲ ἔμνον Ἀργεὺς, ἀλλὰ
 καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης· τὸτο δὲ οἱ πολλοὶ ἐκ ἰσα-
 σιν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἀπεδήμει στρατευόμενος καὶ φυ-
 5 λάττων τὴν ἀρχὴν· οἱ δ' Εὐρυδίεα φασὶ βασιλεύειν
 τότε, ὅς ἦν πάντων φιλοπονάτατος, καὶ πολὺ κρείτ-
 των τῶν ἐκεῖ· ταῦτα δὲ λέγεται μάτην ὑπὸ τῶν· ἐ-
 κείνος δὲ ἔμνον τῆς Ἑλλάδος ἦν βασιλεὺς, ἀλλ'
 ἀπ' ἀνίχοντος ἡλίου μέχρι δυσμένης, πάσης ἦρχε γῆς,
 10 καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων, παρ' οἷς ἱερά ἐσιν Ἡ-
 ρακλῆες· ἦν δὲ καὶ πεπαιδευμένος ἀπλῶς, ἔμ πολὺ-
 τροπος, ἐδὲ περιττὸς σοφίσμασι καὶ πανεργήμασιν
 ἀνθρώπων κακοδαίμωνων· λέγουσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ
 Ἡρακλῆος, ὡς γυμνὸς ἦι, μόνον ἔχων λεοντὴν καὶ
 15 ῥόπαλον· τὸτο δὲ ἔτω λέγουσιν, ὅτι ἐκεῖνος ἔτε
 χρυσίαν, ἔτε ἀργύρεον, ἔτε ἐδῆτα περὶ πολλῶ ἐ-
 παιεῖτο, ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἐνόμιζε τῷ μηδενὸς ἄ-
 ξια, πλὴν ὅσον δεῖναι καὶ χαρίσασθαι· πολλοῖς γὰρ
 ἔμνον χρήματα ἄπειρα καὶ γῆν καὶ ἀγέλας ἵππων
 20 καὶ βοῶν, ἀλλὰ βασιλείας καὶ πόλεις ὅλας ἐδώκε-
 σατο· ἐπίστευε γὰρ αὐτῷ πάντα εἶναι, καὶ ἐδὲν ἀλ-
 λότριον· προσγενέσθαι δὲ τοῖς δοθεῖσι τὴν εὐνοίαν τῶν
 λαβόντων.

(7) Ὑπὸ τῶν] ἀντὶ ὑπὸ τινων, τῶν ἀγνοούντων τῆς ἀληθείας
 δηλονότι. (10) παρ' οἷς ἱερά ἐσιν Ἡρακλῆος] ἐπιτί τὸν Ἀρ-
 ριανὸν Ἰς. Ἀλέξ. βιβλ. β'. 15'. (17) τῷ μηδενὸς ἄξια] ἀνευ
 ἄλλου ἁμεινον κατὰ τὰς παλαιότερας. (22) προσγενέσθαι δὲ
 τοῖς δοθεῖσι τὴν εὐνοίαν τῶν λαβόντων.] ἀναγκαστέον δὲ μάλ-
 λον ἔτω· προσγενέσθαι δὲ ἑαυτῷ ἀντὶ τῶν δοθέντων τὴν
 εὐνοίαν τῶν λαβόντων.

19. Οὐ τοίνυν ἔδὲ ἐκείνο ἀληθές φασιν, ὅτι δὴ
 περιήει μόνον ἄνευ στρατιάς· ἡ γὰρ δυνατόν πόλεις τε
 ἐξαίρειν, καὶ τυράννης ἀνθρώπους καταλύειν, καὶ πᾶ-
 5 σι πανταχῇ προσάττειν χωρὶς δυνάμεως· ὅτι δὲ αὐ-
 τεργὸς ἦν καὶ τῇ ψυχῇ πρόθυμος, καὶ τὸ σῶμα ἰ-
 κανὸς, καὶ πάντων μάλιστα ἐπόνει, μόνον αὐτὸν ἔφα-
 σαν βαδίζειν, καὶ πράττειν ἅπαντα, ὅσα βέλτοια·
 καὶ μὴν ὅγε πατὴρ αὐτῷ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιεῖ-
 το, ὁρμάς τε ἀγαθὰς ἐπιπέμπων, καὶ εἰς ὁμιλίας
 10 ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἄγων· ἐσήμηνε δὲ καὶ δι' οἰωνῶν,
 καὶ δι' ἐμπύρων, καὶ διὰ πάσης μαντικῆς ἕκαστα· ἐ-
 πειδὴ δὲ ἑώρα βυλόμενον ἄρχειν ἑαυτῷ, καὶ τῶν ἡδο-
 νῶν, ἔδὲ τῶν πλεονεξιῶν ἐπιθυμῶντα, ὧν ἕνεκεν οἱ
 πολλοὶ πλέτε ἐρῶσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνηται πλεῖστα καὶ
 15 πλείους εὖ ποιεῖν, ἐπιστάμενος αὐτῷ γενναίαν ἦσαν
 τὴν φύσιν· ὅμως δὲ ὑπονοῶν ὅσον ἦν ἐν αὐτῷ θνη-
 τὸν, καὶ ὅτι πολλὰ παραδείγματα ἐν ἀνθρώποις πα-
 νηγὰ εἴη τρυφῆς καὶ ἀκολασίας, καὶ πολλοὶ παρα-
 τρέψουσιν ἄκοντα τὸν πεφυλαγμένον ὀρθῶς, ἔξω τῆς
 20 αὐτῷ φύσεώς τε καὶ γνώμης· ταῦτα λογισζόμενος,
 Ἐρμῆν ἐπεμψε, κελεύσας αὐτῷ δεῖ ποιεῖν.

κ'. Ο δὲ, ἀφικόμενος εἰς Θήβας, ἔνθα νέος ὢν

(10) Ἐσήμαινε δι' οἰωνῶν καὶ δι' ἐμπύρων.] οἰωνισμὸς μὲν
 ἀνῆκει εἰς τὴν ὀρυζοσκοπίαν· τὰ δὲ ἐμπύρα εἰς τὰ ἱερά,
 καὶ τὰ καίόμενα ἱερεῖα, ὡς ὁ Σαΐδας· ἔστι δ' ἐν τέτοις ση-
 μεῖα ἀποδεικνύμενα· ἐγένετο δ' ἢ ἢ τέχνη αὕτη μετὰ τι-
 νος διατάξεως, ὡς εἰκάσαι ἐξ ὧν λέγει Ἀριστοφάνης, Εἰρη.
 1026. ἢ ἢ ἂν δοκῇ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθενται· ἔνθα
 ὁ ἁρολιαστὴς· οἱ ἀπὸ τῆ πυρὸς μαντευόμενοι, τὰ φρύγανα ὑ-
 ποτιθέουσιν εἰς τὸ ἐξάψαι κατ' ἐπισήμην τὴν ἑαυτῶν.

- ἐτρέφετο Ἡρακλῆς, ἔφραζέ τε, ὃς εἶη, καὶ παρὰ τε
 πεμφθεῖς· καὶ ἄγει λαδῶν αὐτόν, ἄφρασον καὶ ἄ-
 βατον ἀνθρώποις ὁδόν, ἕως ἤλθεν ἐπὶ τινα ὑπερα-
 χὴν ὅσους περιφανῇ καὶ σφάδρα ὑψηλὴν, τὰ δὲ ἔ-
 5 ξωθεν, δεινῶς ἀπότομον κρημνοῖς ὀρθαῖς, καὶ βα-
 θεῖα φάραγγι, ποταμῷ κύκλῳ περιέρρέοντος, πο-
 λὺν ψόφον τε καὶ ἦχον ἀναδιδόντος, ὡς τοῖς κάτω-
 θεν ἀναθλέπῃσι μίαν ὀρεᾶσαι τὴν ἄνω κορυφὴν, τὸ
 δὲ ἀληθές, ἣν δίδυμος ἐκ μιᾶς ῥίζης, καὶ πολὺ γε
 10 ἀλλήλων διεσῆκεσαν· ἐκαλεῖτο δὲ αὐτῶν, ἡ μὲν,
 βασίλειος ἄκρα, ἱερὰ Διὸς βασιλέως· ἡ δὲ ἑτέρα,
 τυραννικὴ, Τυφῶνος ἐπώνυμος· δύο δὲ εἶχεν ἔξωθεν
 ἐφόδους εἰς αὐτὰς ἑκατέρα· ἡ μὲν βασίλειος, ἀσφα-
 λῇ καὶ πλαττεῖαν, ὡς ἀκινδύνως τε καὶ ἀπταισίως
 15 δι' αὐτῆς εἰσιέναι ἐφ' ἄεματος ἐλαύνοντα· εἰ τῷ δε-
 δομένον εἶη παρὰ τῷ μεγίστῃ θεῶν· ἡ δὲ ἑτέρα σενήν
 τε καὶ σκολιὰν, καὶ βιαίαν, ὡς τῆς πλείους πει-
 ρωμένους αὐτῆς, οἷχεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν καὶ τῷ
 ρεύματος, ἅτε οἶμαι παρὰ δίκην ἰόντας.
 20 κά. Φαίνεται μὲν ἔν, ὅπερ ἔφην, τοῖς πολλοῖς,

(10) Διεσῆκεσαν] αἱ κορυφαὶ δηλονότι· ἀποδίδεται δὲ
 εἰς τὸ, δίδυμος κατὰ τὸ σημαινόμενον ἑτερορίζμῳ. (12) δύο
 δὲ εἶχον ἔξωθεν ἐφόδους εἰς αὐτὰς ἑκατέρα.] καὶ πάντῃ ἐρῶ-
 μένον τὸ χωρίον, ἥτω σενολογηθέν· ἀναγνωστέον δ' ἐν ἥτω·
 δύο δὲ εἶχον ἔξωθεν ἐφόδους εἰς αὐτὰς, μίαν αὐτῶν ἑκατέρα·
 ἡ μὲν βασίλειος, ἀσφαλῇ καὶ πλατεῖαν· ὅπερ μοι καὶ διώρθω-
 ται, συνδόξαν καὶ ἄλλῳ, ἀντὶ τῆς, ἀσφαλῆς καὶ πλατεῖας·
 δῆλος δ' ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπομένων· ὁ δὲ Τυφὼν γῆς καὶ Ταρ-
 τάρου ὑπὸς ἣν ἑκατοντακάρηνος· ἀντίση δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς.
 Αἶχ. Προμ. 354.

ἄτε ὁρῶσι μακρόθεν, ἄμφω μία τε καὶ ἐν ταύ-
 τῳ χεδόν, ὑπερέχει δὲ ἡ βασιλείος κορυφή τοσούτον,
 ὥς ἐκείνη μὲν ἐπάνω τῶν νεφῶν ἐσιν, ἐν αὐτῷ τῷ τε
 καθάρᾳ καὶ αἰθρίῳ ἄερί· ἡ δὲ ἑτέρα πολὺ κατωτέρω,
 5 περὶ αὐτὴν μάλιστα τὴν τῶν νεφῶν συσροφὴν, σκο-
 τεινὴ καὶ ἀχλυνώδης· ἄγων οὖν ἐκείσε Ἑρμῆς, ἐπέ-
 δεῖξε τὴν φύσιν τῆ χωρεῖ· τῆτο δὲ ἦν Ἡρακλῆς,
 ἄτε νέε καὶ φιλοτίμῃ, προθυμεμένῃ θεάσασθαι τὰ
 ἔνδον· ἐκὺν ἔπε, φησὶν, ἵνα καὶ σαφῶς ἴδῃς τὴν δια-
 10 φορὰν τῶν ἄλλων, ἃ λανθάνει τὰς ἀνοήτους.

κβ'. Ἐπεδείκνυσεν οὖν αὐτῷ πρῶτον ἐπὶ τῆς μεί-
 ζονος κορυφῆς καθημένῃ ἐν θρόνῳ λαμπρῷ γυναῖκα
 εὐεῖδῃ, καὶ μεγάλῃ, ἐδῆτι λευκῇ κεκοσμημένην,
 σκῆπτρον ἔχουσαν ἐ χρυσῇ, ἔδὲ ἀργυρεῇ, ἀλλ' ἑτέ-

(1) Ἄτε ὁρῶσι μακρόθεν] μεταφορικώτερον ὁ λόγος
 χωρεῖ· ἀποτείνεται γὰρ πρὸς τὰς μὴ δυναμένας ἐξ ἀμαθίας
 διῶσαν καὶ διακρίνειν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τῆς τυραννίας (ὅς καὶ
 ἀνοήτους παρακατιῶν λέγει) ὅτι ἡ μὲν ἐστὶ ἀρχή, ὑπὸ νό-
 μον τοῦ ἀρχοντα ἔχουσα· ἡ δὲ δεσποτία ἀπόλυτος, καὶ ἐπὶ
 τῷ δεσπότῃ τὰ πάντα ὑποχωρεῖται, καὶ ἡ μόνον νόμος τὸ
 βύλημα. (4) καὶ αἰθρίῳ ἄερί] αἰθρίῳ ἐν ἄλλῳ φέρεται·
 ὁ καὶ μᾶλλον· ὑπεράνω γὰρ αὕτη τῆς τῶν νεφῶν συσροφῆς
 ἐν τῷ αἰθρίῳ αὐτῷ, ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς συναγεται. (7) τῆτο
 δ' ἦν Ἡρακλῆς· ἴδιον, ἢ ἔργον· ὁ δὲ Κασαβῶνος λέγεσθαι
 ἀξιοῖ, τῆτο δεηθεῖς (ὁ ἐστὶν αἰτηθεῖς ὁ Ἑρμῆς) ὑφ' Ἡρα-
 κλῆς· ἀλλὰ τὸ, δεηθεῖς ἐκ ἑρῶται ἀντὶ παθητικῆς ληψ-
 εῖς, Ἐπίμεσον οὖν αὐτονεργητικόν· εἶδε γὰρ εἰκάσαιμεν ἐλ-
 λείπειν τὸ, αἰτηθεῖς, εὐοδοῖτ' αὖν. (10) τῶν ἄλλων] ἃ
 λανθάνει τὰς μακρόθεν ὁρῶντας· ὁ ἐστὶ τὰτε δίκαια καὶ τὰ
 ἀδίκαια τὰ μὲν τῆς βασιλείας, τὰ δὲ τῆς τυραννίας.

- ρας φύσεως καθαρεῖς καὶ πολὺ λαμπροτέρας, ὅποیان
 μάλισα τὴν Ἥραν γράφουσι· τὰ δὲ πρόσωπον, φαι-
 δρὸν ὁμῶς καὶ σεμνόν, ὡς τὲς μὲν ἀγαθὸς ἅπαντας
 θαρρεῖν ἐρῶντας, κακῶν δὲ μηδένα δύνασθαι προσι-
 5 δεῖν, μὴ μᾶλλον ἢ τὸν ἀδελφεὸν τὴν ὄψιν ἀναδλέφαι πρὸς
 τὸν τῷ ἡλίῳ κύκλον· καθαεστικός δὲ καὶ ὁμοιον αὐτῇ
 τὸ εἶδος ὁραῖσθαι, καὶ τὸ βλέμμα ἢ μετατρεπόμε-
 νον· πολλὴν δ' εὐφημίαν τε καὶ ἡσυχίαν ἀθόρυβον κα-
 τέχειν τὸν τόπον, εἶναι δὲ ἅπαντα μεσὰ καρπῶν τε
 10 καὶ ζώων εὐθηνόντων ἀπὸ παντός γενέας· παρὴν δὲ καὶ
 χειρὸς αὐτόθι ἅπλετος σσεωρευμένος, καὶ ἄργυρος,
 καὶ χαλκός, καὶ σίδηρος· ἢ μὴν ἐκεῖνη γε ἔδεν τῷ
 χρυσῷ προσεῖχεν ἔδὲ ἐτέρπετο, ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς
 καρποῖς τε καὶ ζώοις.
 15 κγ'. Ἰδὼν ἔν αὐτὴν ὁ Ἡρακλῆς ἠδέσθη τε, καὶ
 ἠευθρίασε, τιμῶν καὶ σεβόμενος, ὡς ἂν ἀγαθὸς
 παῖς μητέρα γενναίαν· καὶ ἦρετο, τίς ἐσι θεῶν, τὸν
 Ἑρμῆν· ὁ δὲ εἶπεν· αὐτίσσοι μακαρία δαίμων Βασι-
 λεῖα Διὸς βασιλέως ἐκγονος· ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἐχάρη,
 20 καὶ ἐθαύρρησε πρὸς αὐτήν· καὶ αὖτις ἐπήρετο περὶ
 τῶν σὺν αὐτῇ γυναικῶν, τίνες εἰσὶν· ὡς εὐχήμενος,

(1) Ὅποیان μάλιστα] ἢ πρὸς τὸ σκηπτρον ἐκ τῆ ἐγγυῆς,
 ἀλλ' ἐς τὴν γυναῖκα ἀνωτέρω ταῦτα ἀπόδος. (10) εὐθηνόν-
 των] εὐθαλλῶν· ἐντεῦθεν εὐθηνία· ὃ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐ-
 πὶ παντός πράγματος ἀφρονίας λαμβάνεται.

(20) Καὶ αὖτις ἐπήρετο περὶ τῶν σὺν αὐτῇ γυναικῶν,
 τίνες εἰσιν· ὡς εὐχήμενος, ἔφη, καὶ μεγαλοπρεπεῖς.] τοιμη-
 ρότερον τῷ δέοντος μετὰβαλον τὴν περίοδον ταύτην, μὴ
 δυνάμενος φέρειν τὸ περινεοημένον καὶ κακοσύντακτον· εἶχε
 γὰρ ἤτοις· ἐπήρετο τὰς σὺν αὐτῇ γυναῖκας, τίνες εἰσὶ, ἔ-

ἔφη, καὶ μεγαλοπρεπεῖς, καὶ ἀρρενωποί· ἦδε μὲν,
 ἔφη, σοὶ ἡ προσορώσα γοργόν τε καὶ πρᾶον, ἐκ δε-
 ξίων καθημένη, Δίκη, πλείω δὴ καὶ φανερω-
 τάτῳ λάμπουσα κάλλει· παρὰ δὲ αὐτὴν, Εὐνομία
 5 πάνυ ὁμοία, καὶ μικρὸν διαφέρεσα τὸ κάλλος· ἐκ δὲ
 τῆ ἐπὶ θάτερα μέγας γυνὴ σφόδρα ὡραία, καὶ ἀβρῶς
 ἐσαλμένη, καὶ μειδιῶσα ἀλύπως, Εἰρήνην καλεῖσιν
 αὐτήν· ὁ δὲ ἐγγύς ἔτος ἐσικῶς τῆς Βασιλείας, παρ
 αὐτὸ τὸ σκηπτρον ἔμπροσθεν, ἰχυρὸς ἀνὴρ, πολὺς
 10 καὶ μεγαλόφρων, ἔτος δὲ καλεῖται Νόμος· ὁ δὲ αὐ-
 τὸς, καὶ λόγος ὀρθὸς κέκληται, σύμβουλος καὶ πάρε-
 δρος, ἢ χωρὶς, ἔδὲν ἐκείναις πρᾶξαι θέμις· ἔδὲ δια-
 νοηθῆναι· ταῦτα μὲν ἔν ἀκέραιον καὶ ὀρθόν, ἐτέρπετο
 καὶ προσεῖχε τὸν νῦν, ὡς ἔδέποτε αὐτῶν ἐπιλησό-
 15 μενος.

κδ'. Εὐτεῦθεν δὴ ἐπεὶ κατιόντες ἐγένοντο κατὰ
 τὴν τυρραϊνικὴν εἰσοδόν, δεῦρο, ἔφη, θάσσαι καὶ τὴν
 ἐτέραν, ἧς ἐράσιν οἱ πολλοί, καὶ περὶ ἧς πολλὰ καὶ
 παντοδαπὰ πρᾶγματα ἔχουσι, φονεύοντες ἀλλήλους
 20 καὶ ἐπιβαλεύοντες οἱ ταλαίπωροι, παῖδες τε γονεῦσι
 πολλάκις, καὶ γονεῖς παισὶ, καὶ ἀδελφοὶ ἀδελφοῖς, τὸ

φη, ὡς εὐχήμεες καὶ τλ. (6) ἀβρῶς ἐσαλμένη] λαμπρῶς
 εὐδεδυμένη· διότι ἡ εἰρήνη πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀνθρώποις πα-
 ρέχει. (10) ἔτος δὲ] παρέλκει ὁ Δις, ἐξ ἐπαναλήψεως·
 ἔτω δὲ ἐχρήσατο καὶ Ἀῤῥιανὸς πολλαχῇ· ἴδε βιβλ. α. α., 11.
 ἐμὴ ἐκδόσει, ὁλ.

(20) Παῖδες τε γονεῦσι πολλάκις] τὰ κατὰ Πολυνείκην
 καὶ Εὔτοκλέα· ἡ ἴσως πρὸς τὸν Διομητιανὸν ἀποτίνεται, ἡ
 Καμβύσην τὸν Κύρε καὶ τὸν Ἀδελφόν, καὶ Νέρωνα φονεύσαν-
 τα τὴν μητέρα.

μέγιστον κακὸν ἐπιποθεῖντες καὶ μακαρίζοντες, ἐξουσίαν μετὰ ἀνοίας· καὶ δὴ πρῶτον μὲν αὐτῷ τὰ περὶ τὴν εἴσοδον ἐδείκνυνεν, ὥς μία μὲν ἐφαίνετο, πρόδηλος καὶ αὕτη σχεδόν, ὅποιαν πρότερον εἶπον, ἐπισφαλὴς δὲ καὶ παρ' αὐτὸν φέρεσα τὸν κρημνόν· πολλοὶ δὲ ἄδηλοι καὶ ἀφανεῖς διαδύσεις, καὶ κύκλω περὶ ὑπόνομος ὁ τόπος, καὶ διατετμημένους ὑπ' αὐτὸν οἶμαι τὸν θρόνον· αἱ δὲ πάροδοι καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι, πεφυγμέναι αἵματι καὶ μεσαὶ νεκρῶν· διὰ δὲ τούτων
 10 ἔδεμναις ἤγεν αὐτὸν, ἀλλ' ἔξωθεν διὰ καθαρωτέρας, ἅτε οἶμαι θεατὴν ἐσόμενον.

κέ. Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον, καταλαμβάνουσι τὴν Τυραννίδα καθεμένην, ὑψηλὴν ἐξεπίτηδες, προσποιημένην καὶ ἀφομοιωσαν αὐτὴν τῇ Βασιλείᾳ, πολὺ δὲ,
 15 ὡς ἐνόμιζεν, ὑψηλοτέρῳ καὶ κρείττονι τῷ θρόνῳ, μυρίας τινας ἄλλας ἔχοντι γλυφὰς καὶ διαθέσεις, χρυσὴ καὶ ἐλέφαντος, καὶ ἡλέκτρε, καὶ ἐβένε, καὶ παντοδαπῶν χρωμάτων πεποικιλμένῳ· τὴν δὲ βάσιν, ἐκ ἧν ἀσφαλὴς ὁ θρόνος, ἐδὲ ἡδρασμένος, ἀλλὰ κινεμένός τε καὶ ὀκλάζων· ἦν δὲ ἐδ' ἄλλο ἐδὲν ἐν κόσμῳ διακείμενον, ἀλλὰ πρὸς δόξαν ἅπαντα καὶ ἄλαζονείας, καὶ τρυφὴν· πολλὰ μὲν σκῆπτρα, πολλὰ δὲ τιάραι, καὶ διαδήματα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ δὴ

(4) Ὅποιαν πρότερον εἶπον] τὴν προτέραν ἡξίωσαν ἄλλοι γράφεσθαι· καί γε εἰκότως ἔτως ἐννοητέον· ὡς εἶναι, τὰ περὶ τὴν εἴσοδον ἐδείκνυνεν, ἥτις μία μὲν ἐφαίνετο καὶ αὕτη, ὡς ἡ ἄλλη, ἐπισφαλὴς δὲ καὶ κρημνώδης. (10) ἀλλ' ἔξωθεν διὰ καθαρωτέρας] προσέβηκα τὴν Διὰ διὰ τὸ σαφέστερον, ἐν κακῇ ἑλλείπυσαν.

μιμνεμένη τὸ ἐκείνης ἡθους, ἀντὶ μὲν τῷ προσφιλῆς
 μειδιάματος ταπεινὸν ἐσεσέγρει καὶ ὕπελον· ἀντὶ δὲ
 τῷ σεμνῷ βλέμματι, σκυθεωπὸν ὑφεικῶτα καὶ
 ἄγριον· ἵνα δὲ φαίνοιτο μεγαλόφρων, ἔ προσέβλεπε
 5 τὴν προσιόντα, ἀλλ' ὑφείκω καὶ ἡτίμαζεν.

κς'. Ἐκ τέτῃ δὲ πᾶσιν ἀπηχθάνετο, πάντας δὲ
 ἡγνόει· καθευμένη δὲ ἀτρεμίζειν ἐκ ἡδύνατο, θαμι-
 νὰ δὲ κύκλῳ περιέβλεπε, καὶ ἀνεπήδα πολλάκις ἐκ
 τῷ θρόνῳ· τὸ δὲ χρυσίον αἰχίσα ἐφύλαττεν ἐν τοῖς
 10 κόλποις, πάλιν δὲ ἐρρίπτει φοβηθεῖσα ἀθρόον, εἴτ'
 εὐθὺς ἤεπαζεν ὅτι ἔχει τις τῶν παριόντων, καὶ τὸ
 βραχύτατον· ἡ δὲ ἐδῆς παντοδαπὴ, τῆτο μὲν ἁ-
 λωγῶν, τῆτο δὲ φοινικῶν, τῆτο δὲ κροκωτῶν· ἦσαν
 δὲ καὶ λευκοίτινες φαινόμενοι τῶν πέπλων· πολλὰ δὲ
 15 καὶ κατέρρηκτο τῆς σολῆς· χρώματα δὲ παντοδα-
 πα ἡφαί, φοβεμένη καὶ ἀγωνιώσα, καὶ ἀπισῆσα
 καὶ ὀργιζομένη· καὶ ποτὲ μὲν ὑπὸ λύπης ταπεινὴ·
 ποτὲ δὲ ὑφ' ἡδονῆς μετέωρος ἐωρᾶτο· καὶ νῦν μὲν
 ἐγγέλα τῷ προσώπῳ πᾶν ἀσελγῶς· πάλιν δὲ εὐ-
 20 θὺς ἐθερίνει· ἦν δὲ καὶ ὄμιλος περὶ αὐτὴν γυναικῶν
 ὑδὲν ἐκείναις ὁμοίων, αἷς ἔφην εἶναι περὶ τὴν Βασι-
 λείαν· ἀλλ' Ὀμότης καὶ Ὑβρις, καὶ Ἀνομία καὶ
 Στάσις, αἱ πᾶσαι διέφθειρον αὐτὴν, καὶ κάκις ἀ-
 πώλλουν· ἀντὶ δὲ Φιλίας Κολακεία παρῆν, δαλο-

(10) Πάλιν δὲ ἐρρίπτει. ἀθρόον] ἀκριβὲς περιγραφὴ ἐν
 αἰνίγματι τῶν τυράννων· οἵτινες, μὴδὲνα ἔχοντες φίλον πι-
 σόν, ἐν τῷ χρυσῷ ἔχουσι τὰς ἐλπίδας· καὶ διὰ τῆτο θησαν-
 ρίζοντες, ἐκχέουσιν ἀθρόον ἐν τοῖς κινδύνοις, ἢ ἐντεῦθεν
 σωθῶσι, τὴν σωτηρίαν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἀνέμενοι· καὶ δαπα-

- πρεπής καὶ ἀνελεύθερος, ὁδεμιᾶς ἤττον ἐπιβλεύε-
 σα ἐκείνων, ἀλλὰ μάλιστα δὴ πάντων ἀπολέσαι ζη-
 τῶσα· ὥς δὲ καὶ ταῦτα ἱκανῶς ἐθεάσατο, πυνθά-
 νεται αὐτῷ ὁ Ἑρμῆς, πότερα αὐτὸν ἀρέσειε τὰ
 5 πράγματα, καὶ πότερα τῶν γυναικῶν· ἀλλὰ τὴν
 μὲν ἑτέραν, ἔφη, θαυμάζω καὶ ἀγαπῶ, καὶ δοκεῖ
 μοι θεὸς ἀληθὴς εἶναι, ζήλῃ καὶ μακαρισμῷ ἀξία·
 ταύτην δὲ, τὴν ὑσέραν, ἐχθρίην ἔγωγε ἠγῆμαι καὶ
 μισρωτάτην· ὥς ἡδιστα ἂν αὐτὴν ὤσαιμι κατὰ τέ-
 10 τε τῷ σκοπέλῳ, καὶ ἀφανίσαιμι.
 καὶ. Ταῦτ' ἔν ἐπῆνεσεν ὁ Ἑρμῆς, καὶ τῷ Διὶ
 ἔφρασεν· καὶ κείνος ἐπέτρεψεν αὐτῷ βασιλεύειν τῷ
 σύμπαντος ἀνθρώπων γένους, ὥς ὄντι ἱκανῷ· τοι-
 γάρ ἐν ὅπῃ μὲν ἰδοὶ τυραννίδα καὶ τύραννον, ἐκόλαζε
 15 καὶ ἀνῆρει, παρὰ τε Ἑλλήσι καὶ Βαβυλώσι· ὅπῃ δὲ
 βασιλείαν καὶ βασιλέα, ἐτίμα καὶ ἐφύλαττε· καὶ
 διὰ τῆς τῆς γῆς καὶ τῶν ἀνθρώπων σωτὴρα εἶναι,
 ἔχ' ὅτι τὰ θηρία αὐτοῖς ἀπήμυνε· πῶς γὰρ ἄντι
 καὶ βλάβῃσι λείων ἢ σὺς ἄγριος; ἀλλ' ὅτι τὰς ἀ-
 20 νειμένους καὶ ποινῆς ἀνθρώπους ἐκόλαζε, καὶ τῶν
 ὑπερηφάνων τυράννων κατέλυε καὶ ἀφηρεῖτο τὴν

νήσαντες, αὐτοῖς ἀρπάξῃσι τὰ τῶν ἄλλων. (4) πότερα αὐ-
 τὸν ἀρέσειε τὰ πράγματα] πρὸς αἰτιατικὴν ἀττικῶς· ἴδε
 ἀνωτέρω §. ε'.

(17) Σωτήρα εἶναι] ἐν ἄλλῳ δὲ, σωτήρα νομιζομεν εἶ-
 ναι. (18) πῶς γὰρ καὶ βλάβῃσι λείων καὶ σὺς ἄγριος.] ἐ τὰ θη-
 ρία, φησι, ἀπήλαυνεν Ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν
 ἰσορίαν· πόσον γὰρ τὰ θηρία ταῦτα δύναιντ' ἂν βλάψαι
 ἀνθρώπους; ἀλλὰ ταῦτα τὰ θηρία ἐξήλαυνε, τὰς τυράνους καὶ
 ἀδίκους, καὶ λησῆς· τὸ δὲ ἀνειμένους, ἀνημέρους εἰκότως ὁ Μορέλλος

ἐξεσίαν. καὶ νῦν ἔτι τὸτο δεῖν, καὶ βοηθός ἐσι καὶ φύ-
λαξ τῆς ἀρχῆς, ἕως ἂν τυγχάνῃς βασιλεύων.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΣ Β'.

α. Λέγεται ποτὲ Ἀλέξανδρον τῷ πατρὶ Φιλίππῳ μεί-
ρακιον ὄντα, διαλεχθῆναι περὶ Ομήρου, μάλα ἀν-
δρείως καὶ μεγαλοφρόνως· οἱ δὲ αὐτοὶ λόγοι ἔταιχε-
δόν τι καὶ περὶ βασιλείας ἦσαν. ἐτύγχανε μὲν γὰρ
5 Ἀλέξανδρος ἐρατευόμενος ἤδη μετὰ τῷ πατρὶ, καὶ
τοὶ τῷ Φιλίππῳ κωλύοντος, ὁ δὲ ἔχ' οἷός τ' ἦν κα-
τέχειν αὐτόν, ὥσπερ οἱ γεναῖοι σκύλακες ἔχ' ὑπο-
μένεσιν ἀπολείπεσθαι τῶν ἐπὶ θήραν ἐξιόντων, ἀλ-
λὰ ξυνέπονται, πολλάκις ἀπορρήξαντες τὰ δεσμά·
10 ἐνίοτε μὲν ὅν ταραττέσιν ἐν τῷ ἔργῳ διὰ τὴν νεότη-
τα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν φθεγγόμενοι, καὶ πρὸ τῷ καί-

ἐθέλει. (2) ἕως ἂν τυγχάνῃς βασιλεύων, καὶ μὴ ἐφοκίλης εἰς
τυραννίαν κατὰ μίμησιν τῶν πρὸ σὺ Νεράων καὶ Καληγέ-
λων καὶ Δομητιανῶν, καὶ τῶν ἄλλων· ταῦτα γὰρ πρὸς Τραϊα-
νὸν ἀποτείνεται.

(4) Καὶ περὶ βασιλείας ἦσαν] διὸ καὶ φέρεται, φασίν,
ἐν τῇ τῶν κωδίκων αὐτῇ ἢ ἐπιγραφῇ. Περὶ βασιλείας Ἀλε-
ξάνδρου πρὸς τὸν πατέρα διάλεξις· ὡς δεῖ τῇ παρ' Ομήρῳ
δόξῃ τὸν βασιλέα πείθεσθαι. (7) ὥσπερ οἱ γεναῖοι σκύ-
λακες] ὁ βεβλόμενος μετελθέτω τὰ ἀπὸ τῶν τετάρτων κεφα-
λαίᾳ καὶ ἐξῆς τῆς κληρονομικῆς τῆς Ἀρριανῆς, τομ. γ'. 276.
ἢ μὴ ἐκδόσσει.

εἶ τὸ θηρίον ἀνίσαντες· ἐνίοτε γεμὴν εἶλον αὐτοὶ προ-
πηδήσαντες. τοιαῦτα ἐκείνος ἔπαχε τὸ πρῶτον, ὥς
καὶ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης τε καὶ νίκης φασὶν αὐτὸν
αἴτιον γενέσθαι, τῷ πατρὸς ἐκνήντος τὸν κίνδυνον.

- 5 β'. Τότε δ' ἐν ἀπὸ στρατίας ἦκοντες, ἐν Δίῳ τῆς
Πιερίας ἔδυσον ταῖς Μέσαις, καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀ-
λυμπίων ἐτίθεισαν, ὃν φασὶν ἀρχαῖον εἶναι παρ' αὐ-
τοῖς. ἤρετο ἐν αὐτὸν ὁ Φίλιππος ἐν τῇ συνουσίᾳ· διὰ
τί ποτε, ὦ παῖ, σφόδρα ἔτως ἐκπέπληξαι τὸν Ὀ-
10 μηρον, ὥς διατρέβεις περὶ μόνον τῶν ποιητῶν. ἐχεῖν
μέντοι μηδὲ τῶν ἄλλων ἀμελῶς ἔχειν. σοφοὶ γὰρ οἱ
ἄνδρες. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔφη, ὅτι δοκεῖ μοι, ὦ πά-
τερ, ἐκ πᾶσα ποιήσις βασιλεῖ πρέπειν, ὥσπερ ἐδ-
σολή. τὰ μὲν ἐν ἄλλα ποιήματα, ἔγωγε ἠγγέμαι.

(5) Ἀπὸ τῆς στρατίας ἦκοντες] μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ
μάχην δηλοῦσι· τὸ δὲ στρατίας ἀμεινον ἢν γράφειν στρα-
τείας· ἢν ἢ ἐκ ἐκ τῆ στρατεύματος, ἢ ἐκ τῆ στρατοπέδου
ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς Ἀθηναίης ἐκστρατείας· ἔτω γὰρ ἔχει
κατωτέρω δ. 1β'. οἶον, καὶ ταῦτα ἀπὸ τῆς στρατείας ἦκον-
τος. (5) ἐν Δίῳ τῆς Πιερίας ἔδυσον ταῖς Μέσαις] ἐν Δίῳ
ἴσως ἔδυσσε καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν ἄλυσιν τῶν
Θηβῶν, ὡς Ἀρρίανός (Α'. 1α.) φησιν· οἶον διαπραξάμενος
ταῦτα, ἐπενήλθεν εἰς Μακεδονίαν· οἱ δὲ καὶ ταῖς Μέσαις
λέγουσιν, ὅτι ἀγῶνα ἐποίησε· περὶ δὲ τῆς Ἀρχαίης ἀγῶνης
ἔτω φησὶν Ἀρρίανός αὐτόθι· καὶ τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ τῆς
δυσίας τὴν ἀπ' Ἀρχελαῆς ἔτι καθεστῶσαν ἔδυσσε, καὶ τὸν ἀ-
γῶνα ἐν Αἰγαῖς διέδηκε τὰ Ὀλύμπια. (14) τὰ μὲν ἐν ἄλ-
λα ποιήματα] σύνηδες μὲν τὸ ἡῆμα καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
ἀμεινον ὁμῶς ἢν εἰς γενικὴν ἐκφραζόμενον· διὸ καὶ προσέει-
πεν ἀκολούθως τὴν αὐτῶν αὐτανυμίαν. ἔτω καὶ Ξενοφῶν
καὶ ὅσοι τυραννεῖν ἐπιχειρήσαντες, οἱ μὲν αὐτῶν καὶ τ.

- τὰ μὲν συμποτικά αὐτῶν, τὰ δὲ ἐρωτικά, τὰ δὲ ἐγκώμια ἀθλητῶν τε καὶ ἵππων νικῶντων, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσι θρήνης, τὰ δὲ γέλωτος ἔνεκεν ἢ λοιδορίας πεποιημένα· ὥσπερ τὰ τῶν κωμωδιοδιδασκάλων, καὶ τὰ τῷ Παρίῳ ποιητῇ. ἴσως δὲ τινα αὐτῶν καὶ δημοτικά λέγοιτ' ἂν, συμβουλευόντα καὶ παραινόντα τοῖς πολλοῖς καὶ ἰδιώταις, καθάπερ οἶμαι τὰ Φωκυλίδος καὶ Θεόγνιδος· ἀφ' ὧν τί ἂν ὠφεληθῆναι δύνατο ἀνὴρ ἡμῖν ὅμοιος,
- 10 Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλων, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν, τὴν δέ γε Ὀμήρεω ποίησιν, μόνῃν ὁρῶ τῷ ὄντι γενναίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ βασιλικήν, ἣ πρέπει τὸν νῦν προσέχειν τῶν ἀνδρῶν μάλισα μὲν τὸν ἄρξειν μέλλοντα τῶν ὅποι ποτὲ ἀνδρώπων. εἰ δὲ μὴ, τῶν
- 15 πλείων καὶ φανερωτάτων, ἀτεχνῶς γε ἐσόμενον, κατ' ἐκείνον, ποιμένα λαῶν. εἰ δὲ μὴ, πῶς ἔκ ἀτοπον, ἵππῳ μὲν μὴ ἐθέλειν, ἢ τῷ ἀρίστῳ χρεῖσθαι τὸν βασιλέα, τῶν δὲ ποιητῶν καὶ τοῖς ἥττοσιν ἐντυγχάνειν, ὥσπερ σχολὴν ἄγοντα; εὖ ἴσθι, ἔφη, ὦ
- 20 πάτερ, ἐγὼ δ' ἄν μόνον ποιητὴν ἕτερον, ἀλλ' ἐδὲ μέτρον

(5) καὶ τὰ τῷ Παρίῳ] Πάριος ὁ ἐκ τῆς Πάρου. Μορέλλος δὲ τὸν Ἀρχίλοχον εἶναι εἰκάζει, περὶ ἧς Σειδῆς ἔγω φησί· τῶν σπουδαίων δὲ θανόντων οἱ θεοὶ λήθην τίθενται. Ἀρχίλοχον γὰρ ποιητὴν γενναῖον τᾶλλα, εἴ τις αὐτῷ τὸ αἰχροπρεπές, καὶ κακοῤῥήμον ἀφέλοι, καὶ οἶονεϊ κηλίδᾳ ἀπορρύψαι, ὁ Πύθιος ἡλέει τεθνεῶτα, (καὶ ταῦτα ἐν πολέμῳ, ἐνθα διήπε ξυνὸς ἐνυάλιος) τὸν φονέα αὐτῷ ἐξελάσας, εἰπὼν· „Μεσέων θεράποντα κατέκτας, ἔξιθι νῆε. (13) τῶν ἀνδρῶν μάλισα μὲν τὸν ἄρξειν] προσέθηκα τὸ ἄρξον Τὸν, ἐλλείπον, καὶ περ ἄλλως ἄλλων ἐπιδιορθώσαντων. (20) ἀλλ' ἐδὲ μέτρον

ἄλλο, ἢ τὸ Ομήρου ἡρώων ἀκέων, ἄχθομαι.

- γ'. Πάνυ ἐν αὐτὸν ὁ Φίλιππος ἡγάδη τῆς μεγαλοφροσύνης, ὅτι δῆλος ἦν ἐδὲν φαῦλον, ἐδὲ ταπεινὸν ἐπινοῶν· ἀλλὰ τοῖς τε ἡρώσι καὶ τοῖς ἡμιθέοις παρα-
 5 βαλλόμενον. ὅμως δὲ κινεῖν αὐτὸν βαλλόμενος, τὸν δὲ Ἡσίοδον, ὃν Ἀλέξανδρος, ὀλίγη κρίνεις, ἔφη, ποιητήν; ἐκ ἔγωγε εἶπεν, ἀλλὰ τῷ παντός, καὶ μέντοι βασιλεῦσιν, ἐδὲ στρατηγοῖς ἴσως. ἀλλὰ τίσι μὲν; καὶ ὁ Ἀλέξανδρος γελάσας, τοῖς ποιμέσιν, ἔφη, καὶ
 10 τοῖς τέκτοσι, καὶ τοῖς γεωργοῖς. τὸς μὲν γὰρ ποιμένας φησὶ φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν Μασῶν, τοῖς δὲ τέκτοσι μάλα ἐμπείρως παραινεῖ, πυλίκον χρὴ τὸν ἄξονα τεμεῖν. καὶ τοῖς γεωργοῖς, ὀπηνίκα ἀρξασθαι πίθου. τί ἔν; ἐχὶ ταῦτα χεῖρσιμα ἔφη τοῖς ἀνδρώ-
 15 ποις ὁ Φίλιππος; ἐχὶ ἡμῖν γε, εἶπεν, ὦ πάτερ, καὶ δὲ Μακεδόσι τοῖς νῦν, ἀλλὰ τοῖς πρότερον, ἡνίκα νέμοντες καὶ γεωργεῖντες, Ἰλλυριοῖς ἐδέλευον καὶ Τριβαλλοῖς· ἐδὲ τὰ περὶ τὸν σπόρον ἔφη καὶ τὸν ἀμνη-
 20 τὸν ὁ Φίλιππος, ἀρέσκει σοι τῷ Ἡσίοδῳ μεγαλοπρε-
 πῶς ἔτως εἰρημέναι;

τρον ἄλλο] ἀνάγνωσι ἔτω κατ' ἐμέ· ἐγὼ δ' ἐ μόνον ἑτερου ἀκέων, ἄχθομαι, ἀλλ' ἐδὲ μέτρον ἄλλο, ἢ τὸ Ομήρου ἡρώων (ἀκέων ἡδομαι) ἔτω γὰρ ἀναπληρωθὲν εὐδοεῖται, ὡς καὶ Μορέλλω ἔκασται.

(5) Παραβαλλόμενον] ἔτω μετέβαλον ἐκ τῆς Ἀορίστου εἰς Ἐνεσῶτα· ὁ δὲ Ρ' εἰσκιος ἀξιοῖ γράφεσθαι, παραμιλλώμενον, μὴ πάνυτοι ἀνάγκης ἔσης. (13) ἀρξασθαι πίθου] ἐπιθεῖ ταῖς Ἡσίοδου Ἔργα, ἐνθα εὐρήσεις ταῦτα πάντα, ἀντὶ δὲ τῷ, πίθου, γραπτέον ἴσως ἀμνητῷ. (16) ἀλλὰ τοῖς πρότερον, ἡνίκα... Ἰλλυριοῖς ἐδέλευον·] ἐπιθεῖ Ἀρρίαντι τῷ

Πληϊόδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων,
 Ἀρχεῖδ' ἀμνητῆ, ἀρότοις δὲ δυσσομενάων.

Πολύ γε μάλλον, εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος, τὰ παρ' Ὀ-
 μήω γεωργικά· καὶ πῦ περὶ γεωργίας εἰρηκεν Ὀ-
 5 μῆρος; ἤρετο ὁ Φίλιππος, ἥ τα ἐν τῇ ἀσπίδι μιμή-
 ματα λέγεις τῶν ἀρεντῶν, καὶ φερζόντων, καὶ τρυ-
 γώντων; ἠκισά γε, εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ ἐκεῖ-
 να πολὺ μάλλον·

Οἱ δ' ὥς' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν,
 10 Ὅγμον ἐλαύνουσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρεαν,
 Πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δαγμάτα ταρφέα πίπτει.
 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι φερόντες,
 Δῆεν, ἔδ' ἔτεροι μινῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

δ'. Ταῦτα μέντοι Ὀμῆρος ποίων ἡττάτα ὑπὸ Ἡσίο-
 15 δος, ὁ Φίλιππος εἶπεν· ἥ ἔκ ἀκήκοας τὸ ἐπίγραμμα
 μα τὸ ἐν Ἐλικῶνι τὸ ἐπὶ τῇ τρίποδος;

Ἡσίοδος Μέσαις Ἐλικωνίσι, τόνδ' ἀνέθηκεν,
 Ὑμνω νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Καὶ μάλα δικαίως, εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος, ἡττάτα·

ἔνατον τῷ ἐβδόμῳ. (5) ἡ τὰ ἐν τῇ ἀσπίδι μιμήματα λέ-
 γεις·] ἴδε ταῦτα Ὀμήρου Ἰλ. Σ'. σίχ. 541. καὶ ἐξῆς, τὰ δὲ
 ἐπόμενα ἐκ τῆς Α. εἰσὶν Ἰλ. σίχ. 67.

(14) Ταῦτα μέντοι] μετέβαλον τὸν Μέν-
 τοι, ἵνα ἢ σαφὲς τὸ ἐναντιωματικόν· περὶ δὲ τῆς χρονολο-
 γίας τῶν δύο αὐτῶν ποιητῶν ἔδεν σαφές, τῶν μὲν, συγ-
 χρόνες· τῶν δὲ πολλῶ ἀρχαιότερον τὸν Ὅμηρον γεγονέναι
 θελούντων. ἦσαν δ' ἐν, ὡς εἰσιν, ὁ μὲν Ὀμῆρος γέρον, ὁ
 δὲ Ἡσίοδος, νεός, ὅτε ὕμνον ἐκάτερος γράψαντες εἰς Ἀ-
 πόλλωνα ἤρισαν περὶ τῇ ἀριστείᾳ· ἐν ᾧ ἐνίκηθη ὁ γηραιότερος
 θεῖος Ὀμῆρος. ὅρα Ἀντων, περὶ ἀγῶνος Ὀμήρου καὶ Ἡσίοδου· καὶ

ἔ γὰρ ἐν βασιλευσιν ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἐν γεωργοῖς καὶ
 ιδιώταις, μᾶλλον δὲ ἐν ἀνδρώποις φιλιδάνοις καὶ μα-
 λακοῖς. τοιγαρὲν ἠμύνατο τὴς Εὐβοέας διὰ τῆς ποιή-
 σεως Ὀμήρου. πῶς, ἤρετο θαυμάσας ὁ Φίλιππος;
 5 ὅτι μόνος αὐτὸς τῶν Ἑλλήνων περιέκειρεν αἰχίαν,
 κομᾶν ὀπίθεν ἀφείς, ὥσπερ οἱ νῦν τὴς παιδας τὴς
 ἀκαλῆς. καὶ ὁ Φίλιππος γελάσας λέγει· οἶδας,
 ὦ Ἀλέξανδρε, ὅτι δεῖ μὴ λυπεῖν τὴς ἀγαθῆς ποιη-
 τᾶς, μηδὲ τὴς δεινῆς συγγραφέας, ὡς κυρίως ὄντας
 10 ὅ,τι βέλωνται περὶ ἡμῶν λέγειν; ἢ πάντως εἶπε κυ-
 ρίως. τῷ γὰρ Στησιχόρῳ ψευσαμένῳ κατὰ τῆς Ἑ-
 λλήνης, ἢ συνήνεγκεν.

ἔ. Οὐ μέντοι Ἡσίοδος, ὦ πάτερ, δοκεῖ μοι ἔδὲ αὐ-
 τὸς ἀγνοεῖν τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ὅσον ἐλείπετο Ὀμή-
 15 ρος. πῶς λέγεις; ὅτι ἐκεῖνος περὶ τῶν ἡρώων ποιή-
 σαντος, αὐτὸς ἐποίησε γυναικῶν κατάλογον, καὶ τῷ

Ἰω. Τζέτζην. προλεγ. εἰς ποιητὰς. (5) περιέκειρεν, αἰ-
 χίαν κομᾶν ὀπίθεν ἀφείς] Ἰλ. β'. 542. φασὶ δὲ ἄμενον
 λέγειν, οὐ περιέκειρεν· ὁ γὰρ Ὀμήρος κομῶντας ὀπίθεν
 ἐποίησεν αὐτὴς· ἀλλὰ περιέκειρεν ἔμπροσθεν. ἴδε λόγος ζ'. §. β'.
 (11) τῷ γὰρ Στησιχόρῳ ψευσαμένῳ κατὰ τῆς Ἑλλήνης]
 πολλὰ μὲν ἔγραψεν ἔπος, ὡς ὁ Φαβρίκιος λέγει, ἔδεν δὲ
 ἐς ἡμᾶς ἀπεσώθη, εἰμὴ ἀποσπασμάτια τινα. ἐκ τῶν δ' ἦν
 ἦν τις καὶ κατὰ τῆς Ἑλλήνης λόγος. διὸ καὶ τυφλωθῆναι λέ-
 γεται παρὰ Σείδα· εἶτα ἐξ ὀνείρου γράψαντα παλινωδῶν
 ἀναβλέψαι· περὶ ἧ καὶ Λικιανὸς ἐν τῷ περὶ ἀληθοῦς ἱστορίας.
 β'. ἔτω. Ἐν τῷ δέειπνω... ἐξάρχησι... καὶ Στησιχόρος· καὶ
 γὰρ καὶ τῶτον παρ' αὐτοῖς ἰδεασάμην, ἥδη τῆς Ἑλλήνης αὐτῷ
 διηλλαγμένης· ὅρα καὶ λόγ. ια'. §. ις'. καὶ Ἰσοκ. Ἑλῆν. ἐγ-
 κωμῶν· τόμ. Α'. σελ. 218. ἐκδ. Κορνή,

ὄντι τὴν γυναικωνῖτιν ὕμνησε, παραχωρήσας Ὀμή-
 ρῳ τὰς ἀνδρας ἐπαινεῖσαι. ἐκ τούτου δὴ ἤρετο ὁ Φίλιπ-
 πος, ἀλλὰ σὺ, ὦ Ἀλέξανδρε, πότερον ἔλοιο ἂν,
 Ἀγαμέμνων, ἢ Ἀχιλλεύς, ἢ ἐκείνων τίς γεγονέναι
 5 τῶν ἡρώων, ἢ Ὀμηρος; ἢ μέντοι, ἢ δ' ὅς ὁ Ἀλέ-
 ξανδρος, ἀλλὰ ὑπερβάλλειν πολὺ τὸν Ἀχιλλέα καὶ
 τὸς ἄλλους. ἔτε γὰρ σὲ χεῖρονα νομίζω τῷ Πηλέως,
 ἔτε τῆς Φθίας ἀδινεσέραν τὴν Μακεδονίαν, ἔτε τὸν
 Ὀλύμπου ἀδοξότερον ὄρεα τῷ Πηλίου φαῖναι ἂν· ἀλλὰ
 10 μὴν ἐδὲ παιδείας φαυλοτέρας ἐπιτετύχηκα ὑπὲρ Ἀρι-
 στοτέλους, ἢ ἐκεῖνος ὑπὸ Φοῖνικος τῷ Ἀμύντορος, φυ-
 γάδος ἀνδρὸς καὶ διαφόρου τῷ πατρὶ. πρὸς δὲ αὐτῷ τέ-
 τοις, ὁ μὲν Ἀχιλλεύς ὑπῆκεν ἑτέροις, καὶ πέμπεται
 μετὰ μικρᾶς δυνάμεως κυρίῳ ἄλλῳ συστρατευσόμε-
 15 νος· ἐγὼ δὲ ἐκ ἂν ποτε ὑπὸ ἀνθρώπων ἐδενὸς βα-
 σιλευθῆιν. καὶ ὁ Φίλιππος μικρὸν παροξυνθεὶς,
 ἀλλ' ἐχ' ὑπὲρ ἐμῶ γε καὶ βασιλεύῃ, ὦ Ἀλέξανδρε; ἐκ
 ἔγωγε εἶπεν. ἢ γὰρ ὡς βασιλέως, ἀλλ' ὡς πατρὸς
 ἀκέω σε. σὺ δὴ περὶ καὶ θεῶν φήσεις μητρὸς γεγονέ-
 20 ναι σεαυτὸν, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεύς; εἶπεν ὁ Φίλιππος·
 ἢ Ὀλυμπιάδα συμβαλεῖν ἀξιοῖς Θέτιδι; ὁ Ἀλέξαν-
 δρος ἡσυχῇ μειδιάσας, ἐμοὶ μὲν, εἶπεν, ὦ πάτερ,
 ἀνδρειότερα δοκεῖ πασῶν Νηηίδων. ἐνταῦθα ὁ Φίλιπ-

(1) Τὴν γυναικωνῖτιν] μέμνηται δὲ καὶ Λακκιανός. διάλ.
 πρὸς Ἡσίοδον τοιοῦτε τινὸς ποιήματος. ἀλλὰ τὸτο ἐδιδασ-
 θη ἔς ἡμᾶς τὸ ποίημα, εἰμὴ φήμη. (14) κυρίῳ ἄλλῳ (τῷ
 Ἀγαμέμνωνι) συστρατευσόμενος.] μετέβαλον τὸ, κυρίως εἰς
 τὸ κυρίῳ, συνδόξαν καὶ ἄλλοις. (17) ἀλλ' ἐχ' ὑπὲρ ἐμῶ γε καὶ
 βασιλεύῃ;] παρέλκει τὸ ἕτερον ἀποφατικόν, ὡς ἐξ ἀπροσ-
 δοκήτε ἴσως τῆς ὀργῆς ἐπικυκλιφθέν· ἢ γράφεσθαι μᾶλλον

πος γελάσας, ἐκ ἀνδρειοτέρα μόνον, ἔφη, ὦ παῖ,
ἀλλὰ καὶ πολεμικωτέρα. ἐμοὶ γένεσθαι παύεται πολε-
μῶσα.

- 5 ἔ. Ταῦτα μὲν ἔν ἐπὶ τοσῶτον ἅμα τῇ σπεδῇ ἐπαί-
ζατήν. πάλιν δὲ ἤρετο αὐτὸν ὁ Φίλιππος· ἀλλὰ τὸν
Ὀμηρον ἔτω σφόδρα, ὦ Ἀλέξανδρε, θαυμάζων,
πῶς ὑπεροχῆς αὐτῷ τὴν σοφίαν; ὅτι, ἔφη, καὶ τῷ
Ὀλυμπιάσι κήρυκος, ἥδις ἂν ἀκούμι ἂν φθεγγο-
μένε μέγα καὶ σαφές, ἢ μέντοι κηρύττειν ἐβελόμην
10 αὐτὸς ἐτέρους νικῶντας, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον κηρύτ-
τεσθαι. ταῦτα δὲ λέγων ἐποίησε φανερόν, ὅτι τοῦ
μὲν Ὀμηρον ἐνόμιζε δαιμόνιον καὶ θεῖον τῷ ὄντι κήρυ-
κα τῆς ἀρετῆς· αὐτὸν δὲ καὶ τὰς ἀνδρας ἐκείνους,
ἀθλητάς τε καὶ ἀγωνιστὰς τῶν καλῶν ἔργων ἠγείτο.
15 ἐδὲν μὲν ἔν ἄτοπον, εἶπεν, ὦ πάτερ, εἰ καὶ ποιητὴς
ἀγαθὸς εἴην παρεχόμενος τῆς φύσεως. ἐπεὶ τοι καὶ ρη-
τορικῆς θεοὶ ἂν τῷ βασιλεῖ. σὺ γὰρ ἀντιγράφεις
πολλὰς ἀναγκάζει, καὶ ἀντιλέγεις Δημοθέναι, μά-
λα δεινῷ ῥήτορι καὶ γόνιτι, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς Ἀθή-
20 νησι πολιτευομένοις. καὶ ἐβελόμην γε, εἶπεν ὁ Φίλιπ-
πος παίζων, παραχωρῆσαι Ἀθηναίοις Ἀμφιπόλεως.
ἀντὶ τῆς Δημοθέους δεινότητος. ἀλλὰ πῶς Ὀμηρον

ᾧδε· ἀλλ' ἐχ' ὑπ' ἐμῷ σὺ βασιλεύῃ; (2) ἐμοὶ γὰρ οὐ
παύεται πολεμῶσα·] ἑρισική τις ἦν ἡ Ἀνδρομάχη αὕτη Ὀ-
λυμπιάς, καὶ ὅπως Ξανθίππη. ἐντεῦθεν ἄρα ἐκβαλὼν αὐτὴν
ἴσως Φίλιππος, ἐτέρα συνήκισε τῇ Εὐρυδίκη. ἴδε Ἀρρί-
στ. 5, 8.

(4) Ἄμα τῇ σπεδῇ] ἁμεινόν μοι δοκεῖ, εἰ ἦν, ἅμα σὺν
τῇ σπεδῇ. (13) καὶ τὰς ἀνδρας ἐκείνους] τὰς περὶ τὸν Ἀχιλ-
λεῖα καὶ Ἀγαμέμνονα. (18) καὶ ἀντιλέγεις] ἀντιλέγειν ἐκ

οἷε διανοεῖσθαι περὶ ῥητορικῆς; δοκεῖ μοι, ἔφη, τὸ
 πρᾶγμα θαυμάζειν, ὦ πάτερ. ἐ γάρ ἄν ποτε
 Ἀχιλλεῖ διδάσκαλον τῶν λόγων ἐπήγετο τὸν Φοῖνι-
 κα. φησὶ γὰρ πεμφθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῷ πατρὸς.

5 Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, περὶ κτῆρά τε ἔργων.
 Τῶν τε ἄλλων τὰς ἀρίστες καὶ βασιλικωτάτας ἐποίησεν
 ἐσπιδακότας ἔχ' ἥττον περὶ τὴν τοιαύτην δύναμιν,
 τόν τε Διομήδη, καὶ Ὀδυσσεά, καὶ Νέστορα. τῶν μὲν
 τοι καὶ ὑπερβάλλοντα τῇ συνέσει καὶ τῇ πειθοῖ. φησὶ

10 γὰρ ἐν ἀρχῇ τῆς ποιήσεως,

Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ.

ζ'. Ὡς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα εὖχεσθαι, δέκα γέρον-
 τας αὐτῷ τοιούτους εἶναι μᾶλλον συμβέλους, ἢ νεανί-
 σκες, οἷος ὁ, τ' Αἴας καὶ Ἀχιλλεύς, ὡς θάττον ἂν

15 ἀλίσσης τῆς Τροίας. καὶ μὴν τὸ μέγεθος τῆς περὶ
 τὰς λόγους χρειᾶς, ἐδήλωσεν ἐν ἑτέρῳ. τῶν γὰρ
 Ἑλλήνων διὰ τὸ μῆκος τῷ πολέμῳ καὶ τὴν χαλεπότη-
 τα τῆς πολιολογίας, ἔτι δὲ οἶμαι διὰ τὴν ἐπιλαβῆσαν
 νόσον, καὶ τὴν σάσιν τῶν βασιλέων, τῷ τε Ἀγαμέμ-

ἔξω τῷ εἰκότως γράφεσθαι ἀξιοῖ ὁ Ρ' εἰσικός. (4) πεμ-
 φθῆναι ὑπὸ τῷ πατρὸς; τίνος πατρὸς; τῷ Ἀμύντορος; ἀλ-
 λά διάφορος ἦν πρὸς αὐτὸν καὶ φυγὰς, ὡς αὐτῷ εἴρηται ἀνω-
 τέρω. ἐπέμφθη ἔν ὑπὸ τῷ πατρὸς τῷ Ἀχιλλέως μετ' αὐτῷ
 εἰς τὸν πόλεμον. ὅρα δὲ Ὅμηρον Ἰλ. Ι. σίχ. 438. καὶ 443.

(8) τόν τε Διομήδη] μετέβαλον ἀντὶ τῷ, τόν τε Διομήδη.
 ὅρα Ὅμηρ. Ἰλ. Ι. 513. περὶ δὲ Ὀδυσ. Ἰλ. Γ'. 222.

(12) Καὶ Ἀγαμέμνονα εὖχεσθαι. Ἰλ. β'. σίχ. 371.

„Ἀλλ' γὰρ Ζεῦτε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλών,

„Τοιῶτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν.

(15) καὶ μὴν] ἀντὶ τῷ καὶ μὲν. ἢ προσθετέον τὸ ἔτι, καὶ

- νους ἔχ' Ἀχιλλέως, ἀπειρηκότων ἤδη πρὸς τὴν στρα-
 τείαν, πρὸς δὲ αὐτῶν τέτοις, δημαγωγῶν ἐπισάν-
 τος αὐτοῖς, ἔχ' ταράξαντος τὴν ἐκκλησίαν, τὸ πλῆ-
 θος ὤρευσεν ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔχ' παραχρῆμα ἐμψάν-
 5 τες, ἐδύλοντο φεύγειν, ἐδενός δυναμένῃ κατέχειν,
 ἐδὲ τῷ Ἀγαμέμνονος ἔχοντος ὅτι χεῖρηται τοῖς πα-
 ρεῦσι πράγμασιν. ἔκην ἐνταῦθα μόνος αὐτὸς ἐδυνή-
 θη μετακαλέσαι ἔχ' μεταδαλεῖν Ὀδυσσεύς· καὶ τέ-
 λος ἔπεισε δημηγορῶν μετὰ τῷ Νέστορος μένειν. ὥς
 10 τῷτο μὲν τὸ ἔργον φανερώς τῶν ῥητόρων ἐγένετο.
 πολλὰ δ' ἂν τις ἐπιδείξειε ἔχ' ἕτερα. φαίνεται δ' οὐ
 μόνον Ὀμηρος, ἀλλὰ ἔχ' Ἡσίοδος ἔτω φρονῶν, ὡς
 φιλοσοφίας τε ἅμα ἔχ' ῥητορικῆς τῆς ἀληθοῦς τῷ βα-
 σιλεῖ προσηκόντων, ἐν αἷς φησι περὶ Καλλιόπης·
 15 Ἡ γὰρ ἔχ' βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοῖσιν ὀπηδεῖ,
 ὄντινα τιμήσωσι Διὸς κῆρυι μέγαλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διατρεφέν βασιλῆων.
 ἢ. Ἐπὶ μὲν οὖν ποιεῖν, ὡς πάτερ, ἢ λόγους περὶ
 συγγράφειν, ὁποῖας σὺ τὰς ἐπισολάς, ἀφ' ὧν σφό-
 20 δρα σέ φασιν εὐδοκμεῖν, ἐ πάντως ἀναγκαῖον τοῖς
 βασιλεῦσιν, εἰ μή γε νέοις ἔσιν ἔτι, ἔχ' σχολὴν ἄ-
 γουσιν. ὥσπερ ἔχ' σέ λέγουσιν ἐν Θήβαις διαπανῆσαι

μέντοι. (7) μόνος ἐδυνήθη μετακαλέσαι·] ἴδε ταῦτα, τὴν
 μὲν νόσον ἔχ' τὴν εἶσιν ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος· τὰ δ' ἄλλα
 ἐν τῷ β'. σίχ. 188 — 333. (14) ἐν οἷς φησι περὶ Καλ-
 λιόπης] ἐν Θεογονίᾳ. σίχ. 80.

(22) Ἐν Θήβαις διαπανῆσαι τὰ περὶ τὰς λόγους·] παῖς
 γὰρ Φίλιππος ὠμίρευσεν ἐν Θήβαις. εὐθα ἐκδιδάσκειται τὴν
 πολεμικὴν τῷ Ἐπαμεινώνδῃ, ἔν' ὁψέποτε ἔχ' αὐτῶν γένοιτο
 ἐγκρατὴς ἔχ' τῶν ἄλλων Ἑλλήνων· ὕστερον δὲ ἔχ' τὴν πόλιν

- τὰ περὶ τὰς λόγους. ἔδ' αὖ φιλοσοφίας ἀπτεσθαι
 πρὸς τὸ ἀκριβέστατον, ἀπλάσως δὲ καὶ ἀπλῶς, ἐν-
 δεικνύμενον αὐτοῖς τοῖς ἔργοις φιλάνθρωπον ἦθος καὶ
 πρᾶον, καὶ δίκαιον· ἔτι δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀνδρείον, καὶ μά-
 5 λιστα δὴ χαίροντα εὐεργεσίαις, ὅπερ ἐστὶν ἐγγυτάτω
 τῆς τῶν θεῶν φύσεως. τῶν γε μὴν λόγων ἡδέως ἀκρόα-
 τα τῶν ἐκ φιλοσοφίας, ὅπότ' ἂν καιρὸς, ἅτε ἐκ
 ἐναντιῶν φαινομένων, ἀλλὰ συμφώνων τοῖς αὐτῷ τρό-
 ποις. Τέρπεσθαι δὲ ποιήσει προσέχειν τὸν νῦν ἔχ ἁ-
 10 πάσῃ, τῇ δὲ καλλίσῃ καὶ μεγαλοπρεπεστάτῃ, συμβου-
 λεύσαιμι ἂν τῷ γενναίῳ καὶ βασιλικῷ τὴν ψυχὴν, οἷαν
 μόνῃ ἴσμεν τὴν Ὀμήρου, καὶ τὴν Ἡσίοδου τὰ τοιαῦτα,
 καὶ εἴ τις ἄλλοτι λέγει χρηστόν. ἕτε γὰρ μυσικὴν,
 ἔφη, πᾶσαν μανθάνειν ἐθέλοιμι ἂν, ἀλλὰ κιθάρᾳ
 15 μόνον ἢ λύρα χρῆσθαι πρὸς θεῶν ὕμνος καὶ θεραπείας,
 ἔτι δὲ οἶμαι, τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τὰς ἐπαῖνους· ἔδὲ
 γε ἄδειν τὰ Σαπφῶς, ἢ Ἀνακρέοντος ἐρωτικὰ μέλη
 πρέπον ἂν εἴη τοῖς βασιλεῦσιν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τῶν
 Στησιχόρου μελῶν, ἢ Πινδάρου, ἐὰν ᾗ τις ἀνάγκη.
 20 τυχόν δὲ καὶ πρὸς τῷτα ἱκανὸς Ὀμηρεὺς. ἡ γὰρ, εἴ-
 πειν ὁ Φίλιππος, πρὸς κιθάραν συμφωνῆσαι τινα σοι
 δοκεῖ ἂν τῶν Ὀμήρου. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος γοργὸν ἐμ-
 βλέψας ὥσπερ λέων· ἐγὼ μὲν, εἶπεν, ὦ πάτερ,
 οἶμαι, πέπεισεν πολλὰ τῶν Ὀμήρου ἐπῶν πρὸς σάλ-
 25 πιγγα ἄδεδται, μὰ Δί' ἐπὶ τὴν ἀνακαλῶσαν, ἀλλὰ
 τὴν ἐποτρύνουσαν καὶ παρακελευομένην· ἐχὺν ὑπὸ γυ-
 ναικείᾳ χορῇ λεγόμενα, ἢ παρθένων, ἀλλ' ὑπὸ φά-

Ἰξάνδραποδίστατο Ἀλέξανδρος. (9) καὶ προσέχειν τὸν νῦν].

λαγγος ἐνόπλις, πολὺ μᾶλλον ἢ τὰ Τυρταίῃς παρὰ τοῖς Λάκωσιν.

Θ'. Εἵθα ἐπῆρσεν ὡς καλῶς αὐτὸν εἰπόντα ὁ Φίλιππος καὶ ἀξίως τῆ ποιητῆ. ἐκέν, ἢ δ' ὅς, καὶ τῶ-
 5 το, ὑπὲρ ἧ νῦν ἐμνήσθημεν, Ὅμηρος ἐπιδείκνυσσι. τὸν γὰρ Ἀχιλλεὺς πεποιήκεν ὑπερίζοντα ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀχαιῶν, ἐκ ἐκλυτα ἔδῃ ἐρωτικά μέλη ἄδοντα· καίτοι φησί γε αὐτὸν ἐρᾶν τῆς Βρισηίδος· ἀλλὰ κινδύρα μὲν χρῆσθαι, μὰ Δί' ἐκ ὠνισάμενον,
 10 ἔδ' οἰκοθεν ἄγοντα παρὰ τῷ πατρὸς· ἀλλὰ ἐκ τῶν λαφύρων ἐξελόμενον, ὅτε εἶλε τὰς Θήβας, καὶ τὸν Ἡετίωνα ἀπέκτεινε τὸν τῷ Εἵκτορος κηδεστῇν.

Τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερεπεν, αἶειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν. ὡς ἔδεποτε ἐκλανθάνεωσι δέον τῆς ἀρετῆς, ἔδῃ τῶν
 15 εὐκλεῶν πράξεων, ἔτε πίνοντα, ἔτε ἄδοντα, τὸν γενναῖον ἄνδρα καὶ βασιλικόν· ἀλλ' αἰεὶ διατελεῖν ἢ

προσέθηκεν ἐκ συναιρέσεως καὶ τῷ Ρ' εἰσκή. (1) ἢ τὰ Τυρταίῃς.] Εἰλεγιστοῖος καὶ αὐλητῆς· οὐ λόγος τοῖς μέλεσι χρῆσάμενον, παροτρύναι Λακεδαιμονίους, καὶ πολεμῦντας Μεσσηνίοις ταύτῃ ἐπικρατεστέρας ποιῆσαι, ..., ἔγραψε καὶ μέλη πολεμίστρια βιβλία πέντε. ἄλλως· οἱ Λακεδαιμόνιοι ἤρσαν, ἢ Μεσσηνίην αἰρήσειν, ἢ αὐτοὶ τεθνήξαι· χρῆσαντες δὲ τῷ θεῷ στρατηγὸν παρὰ τῶν Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταίου τὸν ποιητὴν χωλὸν ἄνδρα· ὅς ἐπ' ἀρετὴν αὐτὰς παρακαλῶν, εἶλε τῷ εἰκοσῷ ἔτει τὴν Μεσσηνίην. Σεΐδας. μετατεθείδω δὲ ὧδε καὶ τὰ κατωτέρω (σελ. 57.) περὶ τῆς ὑποσημειωθέντα.

(6) Ὑπερίζοντα] ὕψους τῶν ἄλλων μένοντα. μὴ βεβλόμενον μετὰ τῶν ἄλλων πολεμῶν, ὡς χωλῶντα ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. ἴδε Ὁ. Γ. Γλ. Γ'. σελ. 186. (11) ὅτε εἶλε τὰς Θήβας] τὰς ἐν Ἀσίᾳ ὑποπλακίους. ἴδε Ὁ. αὐτόθι καὶ Γλ. ζ'. σελ. 416.

πράττοντα αὐτὸν μέγα τι καὶ θαυμαστὸν, ἢ μεμνη-
μένον τῶν ὁμοίων.

- Ἰ. Ταῦτα δὲ ἔλεγε πρὸς τὸν πατέρα, ἐπιδεικνύ-
μενος τὴν αὐτῆ διάνοιαν. καὶ γὰρ δὴ ἐτύγχανε τὸν
5 μὲν Ὅμηρον ἀγαπῶν, τὸν Ἀχιλλεῖα δὲ ὁ μόνον ἐθαύ-
μαζεν, ἀλλὰ καὶ ἐζηλοτύπει τῆς Ὀμήρου ποιήσεως,
ὥσπερ οἱ κακοὶ παῖδες ζηλοτυπῶσι τὰς καλὰς, ἐνίο-
τε κρείττωνων ἐρασῶν τυγχάνοντας. τὸν δὲ Ἀγα-
μέμνονα ἔκ ἐμακάριζεν. ἤλπιζε γὰρ πολὺ πλειόνων
10 ἀρξέειν αὐτὸς, ἢ ὁπόσων ἐκεῖνος. τῶν δὲ ἄλλων ποιη-
τῶν ὁ σφόδρα ἐφρόντισε. Στησιχόρου δὲ καὶ Πινδάρου
ἐπεμνήσθη· τῷ μὲν ὅτι μιμητὴς Ὀμήρου γένεσθαι δο-
κεῖ, καὶ τὴν ἄλωσιν ἔκ ἀναξίως ἐποίησε τῆς Τροίας·
τῷ δὲ Πινδάρῳ διὰ τε τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως,
15 καὶ ὅτι τὸν πρόγονόν αὐτῆ καὶ ὁμώνυμον ἐπήνεσεν Ἀ-
λέξανδρον, τὸν Φιλέλληνα ἐπικληθέντα, ποιήσας εἰς
αὐτόν· Ὀλβίῳ ἐπώνυμε Δαρδανιδᾷ. διὰ τῆτο γὰρ
καὶ Θήβας ὕσερόν πορθῶν μόνην κατέλιπε τὴν οἰκίαν
ἐκεῖνη, κελεύσας ἐπιγράψαι· Πινδάρῳ τῷ μεσοποῖ
20 τὴν σέγην μὴ καίετε. ἦπε πολλὴν ὑπίσατο χάριν
τοῖς αὐτὸν ἐγκωμιάζουσι μὴ φαύλως· ὥτως ἄγαν
φιλότιμος ἦν.

(6) Καὶ ἐζηλοτύπει τῆς Ὀμήρου ποιήσεως] ἐπιδι Ἀ' ῥήμα-
νε τὸ ἰβ'. τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. (7) ὥσπερ οἱ κακοὶ παῖδες]
οἱ αἰσχροὶ, δύσμορφοι, τὴν ἀντίον τῶ καλοῖ, εὐμόρφοι· τινὲς
δὲ καλοὶ αὐτὶ τῷ κακοῖ ἠξίωσαν γράφεσθαι. (18) κατέλι-
πε τὴν ἐκεῖνη οἰκίαν] ἴδε Ἀ' ῥήμ. α'. 2', 18. εὐτεῦθεν

„Δίος Ἀλέξανδρος πρὸς τὸν Καδμήϊον ἄστυ,

„Πινδαρικῶν σεμνῶν φέισατ' ἄγει μεγάραν.

(21) ὥτως ἄγαν φιλότιμος ἦν] ἔτρεψα τὸ ὦν εἰς τὸ ἦν.

ιά. Τί δαί, εἶπεν ὁ Φίλιππος, ὦ παῖ, πάνυ γὰρ
 ἡδέως ἀκώσῃς τὰ τοιαῦτα λέγοντος, ἐδὲ οἰκῆσιν ἀ-
 ξιοῖς κατεσκευάσαι τὸν βασιλέα κεκοσμημένην χρυ-
 σῷ, καὶ ἐλέφαντι καὶ ἡλέκτρῳ, τοῖς πολυτίμοις; ἐ-
 5 δαμῶς, εἶπεν, ὦ πάτερ, πολὺ δὲ μάλλον σκύλαις
 τε καὶ ὅπλοις πολεμίων ἀνδρῶν· καὶ τὰ γε ἱερὰ τοις
 τοῖς κόσμοις ἱλάσκειν· καθάπερ καὶ ὁ Ἑκτωρ ἤξει
 προκαλέμενος τὸν ἄριστον τῶν Ἀχαιῶν· ὅτι κρατή-
 σας, τὸ μὲν σῶμα ἀποδώσει τοῖς συμμάχοις, τὰ
 10 δὲ ὅπλα, ἔφη, σκυλεύσω,

Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.
 Τῷ παντὶ γὰρ κρείττων ἔτος κόσμος τῶν ἱερῶν, ἢ
 σμαράγδων καὶ σαρδίων, καὶ ὀνύχων. οἷος ἦν ὁ Σαρ-

ως καὶ Ρεῖσκιος ἠξίωσε.

(11) Καὶ κρεμόω] ὁ Ἑκτωρ ἔτω λέγει. Γ' λ. ἡ. σίχ. 83.
 „Τεύχεα συλήσας, οἷσω ποτὶ Ἰῆλιον ἱρῆν.

„Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

(13) σμαράγδων, καὶ σαρδίων, καὶ ὀνύχων] λίθοι πολίτιμοι
 ταῦτα· λέγεται δὲ καὶ σαρδόνυξ ἐν συνθέσει τὰ τελευταῖα.
 Ἡρόδοτος δὲ φασὶν αἰνίττεσθαι· ὅστις λέγει περὶ τῆ ἐν Τύ-
 ρῳ Γερῆ τῇ Ἡρακλέας· πλεσίως κεκοσμημένον, καὶ ἐν αὐτῷ
 ἦσαν σῆλαι δύο, ἡμὲν χρυσῇ ἀπέφθε· ἡ δὲ, σμαράγδε λί-
 θε λάμποντος τὰς νύκτας. ἴδε βιβλ. α. β'. (13) Σαρδα-
 ναπάλος περὶ οἶνον] τέτ' ἀναμφιβόλως διεφθαρμένον ἐστίν.
 ὅθεν ὁ μὲν Κασαβῶνος εἰκάζει ἔτω πὸ ὑγιές· οἷος ἦν ὁ Σαρ-
 δαναπάλης περίοικος· ἢ περιττὸς οἶκος· ὁ δὲ Μορέλλος αὐ-
 ρὴς ἔτω· οἷος ἦν ὁ Σαρδαναπάλης περὶ Νίνου (πάλιν)· καὶ
 ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἑτέραν τῶν λέξεων (ἢ λέγει δὲ ποτέραν)
 ἔκτινος χειρογράφου· ὁ δὲ Ρεῖσκιος πάλιν, μὴ δοκιμάζων ταῦ-
 τα, ἀντεισάγει ἐκείνην τὴν εἰκασίαν· οἷος ἦν ὁ Σαρδανα-
 πάλος παροινῶν (οἷον κεκοσμημένος σμαράγδοις καὶ τ.λ.) ἀλλ'

δανάπαλος περὶ οἶνον. ἔ γάρ βασιλέως τὰ τοιαῦ-
τα φιλοτιμήματα ἑδάμῳς, ἀλλ' ἀνοήτε μὲν παῖγνια
κόρης, ἀκολάσε δὲ γυναικός.

ιβ'. Οὐκ ἐν δὲ Ἀθηναίῃς ἕως, ἔφη, ζηλῶ τῆς
5 δαπάνης καὶ πολυτελείας τῆς περὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ
ἱερὰ, ὅσον τῶν ἔργων, ἃ ἔπραξαν οἱ πρότερον, τὸν
ἀκινάκην τῷ Μαξδωνίῃ πολὺ σεμνότερον καὶ κρείτ-
τον ἀνάθημα ἔχουσιν, καὶ τὰς Λακάνων ἀσπίδας, καὶ
τῶν ἐν Πύλῳ ποτὲ ἀλόντων, ἢ τὰ προπύλαια τῆς
10 ἀκροπόλεως, καὶ τὸ Ὀλύμπιον ἀπὸ πλειόνων ἢ μυ-
ρίων ταλάντων. ἐκὺν, ἢ δ' ὅς ὁ Φίλιππος, ἐνταῦ-

εἰ εὐδοῖται ἢ τῷ Ρ' εἰστικῇ γνώμῃ, ἔρρωται κατὰ τὸτο καὶ
τὸ κείμενον. τὸ μὲν γὰρ παροισεῖν, παραφουεῖν ἐν οἶνῳ
κυρίως ἐστὶ, τὸ δὲ περὶ οἶνον, τὸ ἐν συμποσίῳ καὶ ἐν μέσῳ
σημαίνει. ἀλλὰ τὸτο ἐστὶ τῷ ὄντι λατῶς. διὸ τὰ τοιαῦτα
εὐχῆς ἔργον ἦν ἐκ κοινῆς γνώμης πολλῶν διορῶσθαι, καὶ
μὴ τύχῳσι ἀκριβῶς τῷ κειμένῳ τῷ συγγραφέῳ· μὴ γὰρ
Κυλῶνιον ἄγος ἐστὶ διορῶσαι καὶ τὸν συγγραφέα, εἴτετι
δέοι; καὶ πῶς διορῶσι τὰ τῶν τεκτόνων, καὶ τῶν ἄλλων τε-
χνητῶν ἐλαττώματα κατὰ τὰς κανόνας τῆς τέχνης; ἕως,
οἶμαι, ἐφεῖται καὶ τὴν λέξιν τὴν συγγραφέων, ἐν οἷς ἀνάγ-
κη, κινεῖν, φυλάττοντας τὴν ἔννοιαν ἀλώβητον πανταχῇ,
καὶ αὕτη μὴ ὑγιαίνει.

(8) Ἀνάθημα ἔχουσιν] δυσχερῶς ἀποδίδοται ἡ αἰτιατι-
κὴ ἔχουσιν ἀνωτέρω εἰς τὸ, πόλιν, φυλαττομένης καὶ τῆς
ἐννοίας· ἀποδοθήσεται δὲ προσφύεσθαι ἔτι ἀνωτέρω εἰς τὸ,
Ἀθηναίῃς, ἐκλιφθέντος, ἀντὶ τῷ περιεχομένῳ, τῷ περιέ-
χοντος, καὶ τοὶ τὸ περιέχον ἐν τῷ τοιούτῳ κήματι τροη-
γεῖσθαι σύνηδες μᾶλλον, καὶ κακόζηλον ἄλλως· γραφεῖσθαι
τοῖσιν, ἔχοντας ἀντὶ τῷ, ἔχουσιν. (9) καὶ τῶν ἐν Πύ-
λῳ ποτὲ ἀλόντων] ἐν Σφακτηρίᾳ τῇ νήσῳ. ἐπὶ Θεκυδί.

θα τὸν Ὀμηρον ἐκ αὐτῶν ἔχουσ ἐπαινεῖν. τὰ γὰρ τῷ
 Ἀλκινόῳ βασιλεία ἀνδρὸς Ἑλλήνων καὶ νησιώται διεκό-
 σμησεν ἐ μόνον κήποις, καὶ ὕδασι, ὡς ἡδιστα ἐνοικεῖν,
 ἀλλὰ καὶ ἀγάλμασι χρυσοῖς. ἔτι δὲ μᾶλλον τὴν τῷ
 5 Μενελάῳ οἰκισιν, καὶ ταῦτα ἀπὸ στρατείας ἦκοντας,
 ἃρ' ἐ Περσικὴν τινα καὶ Μηδικὴν ἐξηγεῖται, σχεδόν τι
 ἐ πολὺ ἀποδέξαν Σαμιράμιδος ἢ Δαρεῖς τε καὶ Ξέρ-
 ξε τῶν βασιλέων; φησὶ γὰρ.

Ὡς τε γὰρ ἡελίος αἴγλη πέλεν ἢ σελήνης,
 10 Δῶμα καὶ ὕψερες Μενελάῳ κυθαλίμοιο,
 Χρυσὸν τ' ἡλέκτερε τε καὶ ἀργύρεον ἢ ἐλέφαντος.
 ἡγ'· τοῖς γὰρ Τρωϊκοῖς σκύλοισι ἐχεῖν μᾶλλον
 μέλπειν αὐτὸ, ἢ τέτοις, κατὰ γὰρ τὴν σὴν διάνοιαν.
 καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐπιχῶν, ἐκ ἐγώγε, εἶπεν, τὸν
 15 Ὀμηρον εἶπεν μοι δοκῶ ἀναπολόγητον· ἴσως γὰρ
 πρὸς τὸν τῷ Μενελάῳ τρόπον ἐποίησε τὰ βασιλεία,
 ὃν φησὶ μόνον εἶναι τῶν Ἀχαιῶν μαλθακὸν αἰχμητὴν.
 σχεδὸν γὰρ οὐ ἴσκειν ὅδε τῶν ἄλλων ὅδεν μάτην ὁ
 ποιητὴς ἔτος λέγειν, ἀλλὰ καὶ σολῆν, καὶ οἰκισιν, καὶ
 20 δίαίταν πρὸς τὰ τῶν ἀνθρώπων ἡδυσ πολλάνις ἀ-
 πεικάζειν. διὰ τὸ τὰ μὲν ἐν Φαίᾳξί βασιλεία ἐκό-
 σμησεν ἄλσεσσι τε καὶ ὀπώρασι ἡδύσαις, καὶ κρήναις ἀεν-

δε τὴν τετάρτην λή. (1) τὰ γὰρ Ἀλκινόου] ἴδε Ὀμηρον
 Ὀδ. ἡ. 85. τὰ δὲ Μενελάου Ὀδυσ. Δ'. 45. (8) φησὶ γὰρ]
 φησὶ γὰρ· ἔτι δὲ καὶ ἀλλὰ καὶ αἰτιολογικῶς ἐκλαμβάνεται,
 ὡς καὶ παρὰ Ληκιανῶν συνεχῶς.

(17) Μαλθακὸν αἰχμητὴν·] Ὁ μ. Γλ. Ρ'. 588. (22)
 ἐκόσμησεν ἄλσεσσι] διαφθραταί μοι ἀντὶ τῶν ἄλσει ἐνικῶ· ὁ
 μάλωτον γὰρ καὶ τοῖς ἐπομένοις σύμφωνον κατὰ ἀριθμὸν·
 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ, Ἡδύσαις ἀντὶ τῶν, Ἡδύσαις πρὸς τὰ πρᾶσα

νάοις. ἔτι δὲ μᾶλλον τὸ τῆς Καλυψῆς, ἅτε ὥραίας
 καὶ φιλανθρωπῶς θεᾶς, ἐν νύσῳ καθ' αὐτὴν ἀπωκισ-
 μένης· τῆτο μὲν γὰρ, εὐώδη διαφερόντως φησὶ τὴν
 νῆσον, τῶν ἰδίῳ ἐν αὐτῇ θυμιαμάτων· τῆτο δὲ
 5 σύσκιον δένδροις εὐθαλέσι, κύκλῳ δὲ τὰ περὶ τὸ
 σπήλαιον, ἄμπελον περιήκυσαν ὥραIAN, βότρυσι
 βριθομένην, ἔμπροσθεν δὲ, λειμῶνας ἀπαλὲς ἀναμίξ-
 σελίνων τε καὶ ἐτέρων, ἐν δὲ τῷ μέσῳ κρήνας τέττα-
 ρας λαμπρῶ καὶ διαφανῆς ὕδατος πάντοσε ἀπορρέον-
 10 τας, ἅτε ἐκ ὄντος ἑτεροκλινῆς, ὑδὲ ἀνίστη τῇ χωρίῃ.
 πάντα γὰρ ταῦτα ὑπερφυῶς ἐρωτικά καὶ ἡδέα, κα-
 τὰ τὸν τρόπον οἶμαι τῆς θεᾶς.

ιδ'. Τὴν δὲ γε τῇ Μενελάῳ, πολυχρημάτων, καὶ
 πολύχρυσον αὐλήν, καθάπερ οἶμαι τῶν Ἀσιαγενῶν
 15 τινος βασιλέων. καὶ γὰρ ὅτος ἦν σὺ μακρὰν τῇ τε

χέερον Ὀπώραις· ὡς εἶκασαι καὶ Ρ' εἰσκή· περὶ δὲ τῆς Κα-
 λυψῆς. ἴδε Ὁδ. β'. 60. (4) τῶν ἰδίῳ θυμιαμάτων] ἐν-
 νοητέον φησὶν ὁ Ρ' εἰσκή τοι γέμεσθαι, ἢ ὀρεσθαι, ἢ ἀπο-
 πνέεσθαι, μηδὲν δεῶν. ἐστὶ γὰρ ἐλλειπτικὸν τῇ, Ἐνεκα.

(14) Καὶ πολύχρυσον] προσέδειται μοι ὁ Καί. (15) οὐ
 μακρὰν τῇ τε Ταυτάλῃ καὶ Πέλοπος·] Πέλωψ ἐκ Φρυγίας ἐλ-
 θὼν εἰς Πελοπόννησον; καὶ πλήθει χρημάτων κατὰ τὸν Θου-
 κυδίδην (Α', Β'.) ἃ ἤλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων, εἰς ἀνδρώ-
 πους ἀπόρες δυνάμιν περιποιήσάμενός, τὴν ἐπανομίαν τῆς χώ-
 ρας ἐπιλύτης ὡς ὅμως ἔχει, Ἀπίας καλεμένης τὸ πρότε-
 ρον· ὁ νῦν γένετ' Ἀίωνος καὶ τοῖς χρόνοις πλησίον ἐστὶ δεῖ-
 ξαι τὸν Μενέλαον πρὸς τὸν Πέλοπα. μίᾳ γὰρ περίτῃ ἐκα-
 τουτάστηρίδι ὑκέρει· καὶ τῇ συγγενείᾳ. τὸ ἐντεῦθεν προσ-
 φυῶς ἐπισυνάψῃ αὐτῷ καὶ τὰ ἡδὴ Ἀσιακὰ ὄντα, καὶ μήτε
 πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον μεταποιήζοντα· καὶ διὰ τῆτο εὐε-
 φυῶς ὁ θεὸς Ὀμηρὸς πρὸς τὸ Ἀσιανῶν ἦθος αὐτὸν ἐποίη-

Τόμ. Α'.

D

Ταντάλῳ καὶ Πέλοπος· ὅθεν οἶμαι καὶ τὸν χερὸν Εὐριπίδης εἰς τὸτο αἰνιττόμενον πεποίηκεν ἐν τῇ προσόδῳ τῷ βασιλέως. Μενέλαος δὲ πολλῇ ἀβροσύνῃ δηλὸς ὁραῖται, τῷ Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὢν. ἢ μὴν
 5 τὴν γε τῷ Οὔδυσσέως οἰκησιν ἑδαμῶς τέτοις ὁμοίαν, ἀλλ' ὥς ἂν ἀσφαλῆς ἀνδρὸς πεποίηκε πρὸς αὐτὸ παρεσκευασμένον. λέγει γὰρ ἕτως·

Ἐξ ἑτέρων ἑτέρ' ἐστίν, ἐπήσκηται δὲ αἱ αὐλῇ
 Τόλχῳ καὶ Θριγκῶσι. Θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶ
 10 Δίκλιδες. ἔκ ἅντις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιο.
 ἰέ. Δεῖ δὲ τῷ ποιητῇ, τὰ μὲν ὡς συμβαλλέοντος καὶ παραινέντος ἀποδέχεσθαι, τὰ δὲ ὡς ἐξηγαμένον μόνον, πολλὰ δὲ ὡς ὀνειδίζοντος καὶ καταγελῶντος. ἔοικε γεμὴν καὶ τὰ περὶ κοίτην, καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν, ἱκανὸς εἶναι παιδεύειν Ὀμήρου ἡρωϊκὴν τινα καὶ βασιλικὴν τῷ ὄντι παιδεύειν, καὶ τὰς Λακωνικὰς

σεν. ἐποίησε δὲ καὶ Εὐριπίδης τὰ δὲ περὶ αὐτῷ ἐν Ὁρέσῃ 348
 517. ἅπερ καὶ μᾶλλον προσαρμόζει τοῖς λεγομένοις.

„Καὶ μὴν βασιλεὺς ὃς δὲ δὴ ψεῖχει

„Μενέλαος ἀναξ· πολλῇ δ' ἀβροσύνῃ

„Δηλὸς ὁραῖται,

„Τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὢν.

(6) πρὸς αὐτὸ] πρὸς αὐτὸ τὸτο τὸ ἀσφαλῆ εἶναι δηλονότι. ἢ ἢ ὡς ἔχον· ἀλλ' ὥς ἂν ἐδύνατο ποιῆσαι οἰκίαν ἀνδρὸς ἀσφαλῆς προητοιμασμένον πρὸς αὐτό, τὸ εἶναι ἀσφαλῆ. ὁ δὲ Ρεῖσκιος ἐλλείπειν τί φησιν· οἶον τὸ εὐοικεῖν, ἢ τὸ ἀρκεῖν, ἢ ἀναγκαῖον· καὶ τὸ, παρεσκευασμένον, ἀξιοῖ μετατρέπειν εἰς τὸ, παρεσκευασμένην, παρὰ τὸ δέον ἐμοὶ δοκεῖ. ὅρ. Ὀμηρον Οὔδυσσ. Ρ'. 266.

(14) Ἐοικε γεμὴν] προσέζηκε τὸν Γε διὰ τὸ ὁμαλώτε-

ἐξιάσεις τῶν Φιλιτίων δειπνῶν μαθόντα παρ' ἐκείνῃ
 Λυκῆργον, νομοθετῆσαι τοῖς Σπαρτιάταις. ἐπεὶ
 τοι καὶ φασὶν αὐτὸν ἐπαινέτην Ὀμήρῳ γενέσθαι, καὶ
 πρῶτον ἀπὸ Κρήτης, ἢ τῆς Ἰωνίας κομισαὶ τὴν
 5 ποίησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. τὸν γὰρ Διομίδην πάντῃ τε-
 ρεῶς κατέκλινεν, ἐπὶ βύρσης ἀγρᾶνυε βοῶς, κύκλῳ
 περιήσας τὰ δόρατα ὀρθὰ ἐπὶ σαυρωτῆρος· ἐ κόσ-
 με χάριν, ἀλλ' ἔτοιμα λαβεῖν· εὖωχεῖ γεμὴν ἀπὸ
 κρεῶν τὴς ἥρωας καὶ τέτων βοείων, δηλονότι ἰσχύος,
 10 ἔχ' ἡδονῆς ἕνεκεν. τὸν γὰρ Ἀγαμέμνονα τὸν ξυμ-
 πάντων βασιλέα καὶ πλεσιώτατον, βῆν αἰεὶ φησι
 θύειν, καὶ ἐπὶ τῷτον καλεῖν αἰεὶ τὰς ἀρίστους. καὶ τὸν
 Αἴαντα μετὰ τὴν νίκην φιλοφρονεῖται τοῖς νότοις τῷ
 βοός. ἰχθυῶν δὲ ἔδεποτε γενομένους αὐτὸς ἐποίησεν,

ρον, καὶ τοι καὶ ἀλλαχῇ μόνον τὸ Μῆν φέρεται. (1) τῶν
 φιλιτίων] ἅπερ καὶ φιδίτια, καὶ φειδίτια, καὶ φειδύτια, καὶ συσ-
 σίτια ὀνομάζονται· καὶ ἀνδρία παρὰ τοῖς Κρησὶ· ὅθεν ἴσως
 καὶ Λυκῆργος μετήγαγεν αὐτὰ εἰς τὴν Σπάρτην. εὐθα συνε-
 σιτῆντο ἀπὸ τῆ κοινῆ Σπαρτιάται, τὸν μέλαν ζωμὸν ἐδίον-
 τες. Ξενοφ. δὲ Λακεδ. πολιτ. κεφ. Ε'. συσκήνια αὐτὰ
 καλεῖ. παρὰ δὲ τῷ Σειδᾷ ὡδε. Φιλίτια, συμπόσια, με-
 μιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τὰς πόνας. οὐ γὰρ σρωμνήτις
 ὑπέκειτο εὖωχεμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιτανθεὶς
 λίθος, ἢ ξύλον. (7) ἐπὶ σαυρωτῆρος] ἴδε Ὀμ. Ἰλ. κ. 158.
 σαυρωτῆρ δὲ εἰς τὸ ὅπισθεν ὀρθῷ τῷ δόρατος· ὃ καὶ σύραξ,
 καὶ ξυσάν, καὶ ἑρίαχος, καὶ γρόσφος, καὶ καυλός, καὶ πόρκης
 λέγεται· ὅπως ἐν ἐμπήγας τὰ δόρατα εἰς τὴν γῆν ἐπὶ τῷ
 σαυρωτῆρος, περιέσχεσε ταῦτα ὀρθὰ, ἄνω τὰς λόγχας ἔ-
 χοντα. (11) βῆν αἰεὶ φησι] ἔτρεψα ἀντὶ τῆ φασί, πρὸς
 τὸν Ὀμηρον μεταχρηματίσας τὸ πρόσωπον, ὡς καὶ ἐκ τῆ ἐ-
 πομένῃ εὖωχεῖται γίνεται δῆλον. ὅρα δὲ περὶ τῆ βοός Ὀμ.

καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάσσης στρατοπεδεύοντας, καίτοι
τὸν Ἑλλήσποντον, ὅπερ ἐστίν, ἰχθυόεντα ἐκάσποτε
καλῶν. πάνυ γὰρ ὀρθῶς αὐτὸ τῆτο ἀπεμνημόνευ-
σεν ὁ Πλάτων. ἀλλ' ἐδὲ τὲς μνηστῆρας ἰχθυῶσιν ἐ-
5 σιά, σφόδρα ἀσελγεῖς καὶ τρυφερεῖς ὄντας ἐν Ἰθάκῃ,
καὶ ταῦτα ἐσιωμένους.

15 ις'. Ὅτι γεμὴν ἐκ ἄλλως διέξεισι ταῦτα, φανε-
ρῶς αὐτὸς ἀποφαίνεται, ποίαν δὴ τινα δεῖ τὴν τρο-
φήν εἶναι, καὶ πρὸς τὴ γιγνομένην· ἣν γὰρ ἐθέλει
ἐπαινέσαι, μενσοικέα δαῖτά φησι, τὴν οἴαντε παρέ-
χειν μένος, τετέσιν, ἰσχύν. ταῦτα δὲ λέγει, διδά-
σκων καὶ παραινῶν, ὡς δεῖ καὶ τραπέζης ἐπιμελεῖσθαι
τὲς ἀγαθῆς, ἐπεὶ τροφῆς γε παντοίας καὶ πολυτε-
λείας ἐκ ἐτύγχανεν ἄπειρος ὢν. ὥς τὲς περὶ ταῦ-
15 τα νῦν ἐπτοημένους Πέρσας καὶ Σύρους καὶ τῶν Ἑλλή-

Ἰλ. Β'. 402. καὶ περὶ τῆς Διάντος Ἰλ. Η'. 314. (3) πᾶ-
ν γὰρ ὀρθῶς αὐτὸ τῆτο ἀπεμνημόνευσεν Πλάτων·] αὐτὸ,
βέλτιον ἢν αὐτῷ φησὶν ὁ Ρ'εῖσκιος, ἐκ ἀπιθανῶς πρὸς τὸν
Ὅμηρον τὰ περὶ τὸ πρόσσπον ἀποδύς. (4) ἀλλ' ἐδὲ τὲς
μνηστῆρας ἰχθυῶσιν ἐσία. ἔτι δὲ Θ'δ. Ρ'. 412. καὶ ἄλλαχῇ.

(8) Ποίαν δὴ τινα δεῖ τὴν τροφήν εἶναι, καὶ πρὸς τὴ γι-
γνομένην·] ἔτρεφα τὸ, ποίαν δὲ τινα εἰς τὸ, ποίαν δὴ τι-
να· ἀφεῖλον δὲ καὶ τὸ ἐρωτηματικὸν ἐν τῷ τέλει· καὶ ἔτοι
συναφεῖλον καὶ τὴν ἀπορίαν εἰς αὐτὰ τῇ Ρ'εῖσκίῃ. βέλτεται
γὰρ ὁ Δίων εἰπεῖν ἐκεῖνο, ὅτι ὁ ποιητὴς ἐκ εἰς μάτην διέ-
ξεισι ταῦτα, αὐτὸς φανερώς δῆλον ποιεῖ, ὅποιαν τὴν τρο-
φήν τῶν βασιλέων δεῖ εἶναι, (σερεῖαν δηλονότι καὶ βόειον·)
καὶ πρὸς τὴ τέλος γιγνομένην, (δυνατὴν δηλονότι παρέχειν
μένος·) διὰ καὶ βελλόμενος ἐπαινέσαι αὐτὴν, μενσοικέα
εἴρηκεν, ὡς ἰχύος παρεκτικὴν.

νων Ἰταλιώτας καὶ Ἰῶνας, μηδὲ ἐγγυὺς ἐφικνεῖσθαι
τῆς παρ'Ομήρῳ χορηγίας καὶ ἀξιοσύνης.

15 ἰζ'. Τί δέ; εἶπεν ὁ Φίλιππος, ὃ δίδωσιν ἐδῆτα
ὡς οἷόν τε καλλίστην τοῖς ἥρωσι; νῆ Δία γε, ἣ δ' ὅς
ὁ Ἀλέξανδρος, ὃ μέντοι γυναικείαν, ὃδὲ παικίλην,
ἀλλὰ πορφύρα μόνον ἐκόσμησε τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ
τὸν Ὀδυσσεά δὲ μιᾷ χλαίνῃ τῇ οἴκοθεν. ὃδὲ γὰρ
οἶεται δεῖν Ὀμήρου τὸν ἡγεμόνα φαίνεσθαι ταπεινόν,
ὃδὲ τοῖς πολλοῖς καὶ ἰδιώταις ὅμοιον. ἀλλὰ καὶ σολῇ καὶ
10 ὀπλίσει διαφέρειν παρὰ τὰς ἄλλας ἐπὶ τὸ μείζον καὶ
σεμνότερον· ὃ μὴν τρυφῶντάς γε ὃδὲ παίζοντας. τὸν
γὰρ Κᾶρα, τὸν χρυσῷ καλλυπιζόμενον εἰς τὸν πό-
λεμον, μάλα ὑβριστικῶς ἐλοιδορήσεν, εἰπών·

15 Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόν δ' ἵεν ἡύτε κέρη,
Νήπιος, ὃδέ τι οἷ τό γ' ἐπήρεκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Ἀλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο,
Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαί-
φρων.

Καταγελῶν αὐτῷ τῆς τρυφῆς ἅμα καὶ τῆς ἀφροσύνης,
20 ὅτι τοῖς πολεμίοις ἅθλα ἐκόμιζε τῷ θανάτῳ σχεδόν.
ιη. Οὐκ ἐν φαίνεται χρυσοφορίας ἐπαινῶν ὁ Ὀμή-

(6) Πορφύρα ἐκόσμησε] τὸν Ἀγαμέμνονα Ἰλ. Β'. στίχ.
43. τὸν δὲ Ὀδυσσεά Ἰλ. Β'. 183. καὶ Ὀδυσ. Τ. 225. (11)
τρυφῶντας καὶ Παίζοντας] πληθυντικῶς ἀναφέρεται εἰς τὰς
βασιλεῖς· τὰ δὲ ἐπόμενα ἔπει ἐκ τῆς Ἰλιάδος. Β'. 872.
(20) ἅθλα ἐκόμιζε τῷ θανάτῳ σχεδόν.] ἵνα δωρήσαιο τὸν
φονεύσαντα· τὰ γὰρ τῶν ἡττημένων ἅθλα πρόκειται τοῖς
νικήσασιν. τὸ δὲ, Σχεδόν, σκοτεινόν πως ἐστίν. εἴη δ' αὖ ἐκ
ληφθὲν ἀπὸ τῶ μετ' αὐτῶ, κατόπιν αὐτῶ, ἐκ τῶ πλη.

- ρος, καὶ ταῦτα εἰς πόλεμον, ψελλίων τε καὶ σρεπτῶν,
 ἔτι δὲ χρυσῶν φαλάργων καὶ χαλινῶν, ὅποια τῆς Πέρ-
 σας φασὶν ἐπιτιθεύειν· ὃ γὰρ ἔχουσιν ἐπιτιμητὴν
 Ὅμηρον τῶν πολεμικῶν. ἐκ δὲ τούτων τῶν ἐπιτιθεύ-
 5 μάτων τὲς τε ἄρχοντας πεποιήκεν ἀγαθὸς, καὶ τὸ
 πληθὺς εὐτακτον. προΐασι γέν αὐτοὶ σιγῇ, δειδιό-
 τεσ σημάντορας· οἱ δὲ βάρβαροι μετὰ πολλῷ θο-
 ερύδε καὶ ἀταξίας, ταῖς γεράνοισι ὁμοίως· ὥς τὺτο
 μάλισα σωτήριόν ἐστι καὶ νικηφόρον ἐν ταῖς κινδύνοισι,
 10 τὸ μὴ ἀδεεῖς εἶναι τῶν ἡγεμόνων τῆς στρατιώτας.
 ὅσοι δ' ἂν ὥσιν ἄφοβοι τῶν σφετέρων ἀρχόντων, ἔ-
 τοι τάχιστα ἂν φοδοῖντο τῆς πολεμίας, καὶ μέντοι καὶ
 νικῶντας τῆς Αἰχαιῆς, καθ' ἡσυχίαν φησὶ στρατοπε-
 δεύειν· παρὰ δὲ τοῖς Τρωσὶν ἐπειδή τι πλεονεκτεῖν
 15 ἔδοξαν, εὐθύς εἶναι δι' ὅλης τῆς νυκτός,
 Αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπῆν, ὁμαδὸν τ' ἀνθρῶπων.
 Ὡς καὶ τὺτο ἱκανὸν σημεῖον ἀρετῆς ἢ κακίας, οἵτινες
 ἂν ἐγκρατῶς τὰς εὐτυχίας, ἢ τὐναντίον, μεθ' ὕ-
 βρεως φέρωσιν.
- 20 19'. Εἰμοὶ μὲν ἔν, ὧ πάτερ, ἱκανώτατος σωφρα-
 νισῆς Ὁμηρος, καὶ ὁ τέτῳ πειρώμενος τὸν νῦν προσέ-

σίον. (1) ψελλίων] ἀπόδος τὴν γενικὴν κτητικῶς εἰς τὸ, χρυσοφορίας ἀνωτέρω. (6) δειδιότες] ποιητικῶς ἐκ τῶν πῆ Ὅμηρος ἀντὶ δεδιότες. ὅρα δὲ ταῦτα Γ' λ. δ'. καὶ γ'. εἰς 3 (9) σωτήριόν ἐστι καὶ νικηφόρον] προσέθηκα τὰ εἰς ἐν εἰς σαφένειαν. ἄλλως γὰρ ἐννόησαν τινὲς τὸ, ἂν· ὅπερ μενεῖ καὶ αὐτὸ ἀναπόδοτον· τὸ δὲ Ὡς ἐν ἀρχῇ διεκριμνευθῆ-
 τω διὰ τῆ, ὅτι αἰτιολογικῶς.

(20) Ἰκανώτατος] διώρδεται μοι ἀντὶ τῆ συγκριτικῆς ἱκα-
 νώτερος· ὡς καὶ Ρ' εἰσκήψ' ἔδοξε· ἔδαν γὰρ πως ἀνωτέρω συγ-

χειν, εὐτυχέσατός τε καὶ ἄριστος βασιλεύς. αὐτὸς γὰρ σαφῶς ὑποτίθεται δύο τὰς βασιλικωτάτας ἀρετὰς τήν τε ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην, ὅπε φησὶν·

Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

- 5 Ὡς τῶν ἄλλων ταύταις συνεπομένων. ἐ μέντοι μόνον αὐτῶν οἶμαι δεῖν διαφέρειν τὸν βασιλέα, πρὸς τὸ ἀνδρεῖον καὶ σεμνόν· ἀλλὰ μηδὲ τῶν ἄλλων ἀκείειν, μήτ' αὐλόντων, μήτε κιθαρίζοντων, μήτε ᾄδόντων
- 10 ἀνειμένα μέλη καὶ τρυφερά. μηδὲ αὖ λόγων διεφθαρῶτων κακῶς ζήλως παραδέχεσθαι, πρὸς ἡδονὴν τῶν ἀμαθυσάτων γεγονότας· ἀλλὰ πάντα τὰ τοιαῦτα, πρῶτον μὲν καὶ μάλιχα ἐκβαλεῖν ὡς πορρωτάτῳ, καὶ ἀποπέμψαι τῆς αὐτῆς ψυχῆς, ἔπειτα τῆς βασιλευσ-
- 15 σης πόλεως, γέλωτάς τε ἀκρατεῖς, καὶ τοιάτῃ γέλωτος ποιητάς μετὰ σκωμμάτων, ἐμμέτρους τε καὶ ἀμέτρους, ὀρχήσεις τε πρὸς τέτοις καταλύειν ἀσελγείας, καὶ σχήματα ἐταιρικά γυναικῶν ἐν ὀρχήσεσιν ἀκολά-
- 20 κατεαγόντα μέλη ἀμέσοις καμπαῖς, καὶ πολυφώνων ποικιλίας.

κ'. Μόνην δὲ ἡδὴν μὲν ἄσεται καὶ παραδέξεται, τὴν

κρίνεται, καὶ τὰ ἐπόμενα ἔτι μάλιχα συμφωνεῖ. (6) ὡς τῶν ἄλλων ταύταις συνεπομένων] τῶν ἄλλων ἀρετῶν δηλονότι. (6) ἐ μέντοι διαφέρειν αὐτῶν] τῶν τὰς εὐτυχίας μετ' ὕβρεως φερόντων. ὡς εἴρηται ἀνωτέρω περὶ τῶν Τρωῶν. τινὲς δὲ διορθῶσι, γράφοντες, αὐτόν· ἄλλοι δὲ, ἄρῶν· ἀλλ' εἰ δεῖ μεταβάλλειν τὴν γραφὴν, μεταβλητέον μᾶλλον εἰς τὸ, ταύταις.

(1) Μόνην δὲ ἡδὴν μὲν] προηγεῖται ὁ Μὲν τῇ δὲ ἐπομένῃ

τῷ ἐνυαλίῳ μάλα πρέπυσαν, ἰσχυρὰν ἔχοντες ἀτάκτον,
 ἔχοντες ἡδονήν, ἐδὲ ῥαθυμίαν φέροντες τοῖς ἀκύνουσιν· ἀλλ'
 ἀμήχανον φόβον ἔχοντες θάνατον, οἷον ὅτε Ἀχαιοὶ αὐτὸς
 ἡγγεῖλεν,

- 5 Οὐδὲ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρῳέσσι κελεύων.
 Οὔτε Ἀχιλλεὺς φθελόμενος μόνον, πρὶν ὀφθῆναι
 τροπὴν ἐπαίησε τῶν Τρῳέων, ἔχοντες ἀνδράσιν αἰ-
 τῖος ὑπῆρξεν ὀλέθρου παρὰ τοῖς αὐτῶν ἄεμασι καὶ
 ὅπλοισι. ἔχοντες ἐπὶ ταύτῃ ποιηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Με-
 10 σῶν τὴν ἐπιπικίον, οἷον ἐκέλευεν Ἀχιλλεὺς τοῖς Ἀ-
 χαιοῖς τὸν παιᾶνα λέγειν ἅμα τῇ τῷ Ἐκτορὸς ἀγω-
 γῇ πρὸς τὰς ναῦς αὐτὸς ἐξέρχων,

- Νῦν δ' ἄγ' αἰδόντες παιήονα κῆροι Ἀχαιῶν,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε γ' ἀγώμεν.
 15 Ἡράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἐκτορα δῖον,
 ὃ Τρῳῆες κατὰ ἄστυ θεῶν ὥς εὐχετάωντο.

Εἴ τι δὲ οἶμαι τὴν παρακλητικὴν, οἷα ἢ τῶν Λακω-

πολὺ κατωτέρω. ἴν' ἢ, ὡδὴν μὲν, χόρευμα δέ. (10) οἷον
 ἐκέλευεν] μετέβαλον εἰς τὸ ἀρσενικὸν ἀντὶ τῷ Σηλυκῇ, οἷον,
 ὁμαλώτερον πρὸς τὸ, παιᾶνα ἀναφερόμενον. ὅρ. περὶ τῆς
 Ὀμήρ. Ἰλ. Χ. στίχ. 391. (17) οἷα ἢ τῶν Λακῶνων] διώρ-
 ρωταί μοι τὸ, οἷα ἢ τῶν Λακ... πρέπυσαν, ἀντὶ τῷ, οἷα τῶν
 Λακ... πρέπυσαν. ἄλλως γὰρ ἡ γενικὴ Λακῶνων ἐστὶν ἀνα-
 πόδοτος, ὡς ἔχει ῥεῖσκιος συνήδει. τὰ δὲ Ἐμβατήρια, προει-
 σόδιοι ὕμνοι εἰσι κατ' ὀλίγων χωρῶντων πρὸς μάχην, ὡς
 Πλέταρχος ἐν Λυκέρῳ. Ἐμβατήρια παιᾶνος ἐξήρχε. πο-
 λεμικοὶ δὲ εἰσὶν οἱ Λάκωνες, ὧν ἔχοντες οἱ ἦοι τὰ Ἐμβατήρια
 μέλη ἀναλαμβάνουσιν, ἅπερ ἔχοντες ἐνόπλια καλεῖται. Αἰ. Βιβλ.
 15. Ἐκ τῶν Τυρταίᾳ παρακλητικῶν φέρονται φασί, ταῦ-
 τα τὰ ἔστι.

νικῶν Ἐμβατηρίων, μάλα πρέπεσα τῇ Λυκίᾳ πα-
λιτεία καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐκείνοις. ἄγετ', ὦ

Σπάρτας εὐάνδρῃ κῆροι πρῶτον πολίῃται,
Δαϊᾷ μέντοι ἵτυν προβάλεδδε, δόρυ δ' εὐτόλμως

5 Βάλλοντες, μὴ φειδόμενοι ζωᾶς, περὶ πάτρας.

Χόρευμα δὲ καὶ χορὸς ἀνάλογον τέτοις, ἐσφαλλόμε-
νες, ἐδὲ ἀκρατεῖς, ἀλλὰ ὡς οἶόν τε ἰχυρὲς καὶ σώφρο-
νας ἐπάγειν ἐν καθεσῶτι ρυθμῷ τὴν γιγνομένην

10 τοῖς θεοῖς ἀπαρχὴν ἅμα καὶ μελέτην τῶν πολεμικῶν.
ὄρχισίν γεμὴν ἐνόπλιον, ἧς φησὶν ὁ ποιητὴς καὶ τὸν
Μηριόνην ἔμπειρον εἶναι. τῶν γὰρ Τρώων τινὰ πε-
ποίηκε λέγοντα·

Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὄρχισήν περ εόντα,

„ Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρῃ

„ Κῆροι πατέρων πολίῃται,

„ Δαϊᾷ μὲν ἵτυν Προβάλεδδε,

„ Δόρυ εὐτόλμως βάλλοντες,

„ Μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς,

„ Οὐ γὰρ Πάτριον τᾶς Σπάρτας·

τὴν δὲ παρὰ τοῖς Λάκωσι τριχορίαν ὑπὸ Τυρταίῃ συσαθεῖ-
σαν ἐκ γερόντων, νεανίαν, καὶ παίδων, ἔτω διηγείται Βαρ-
νέσιος ἐν τῷ Περὶ τραγῳδίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Γέρ. Ἄμμες ποτ' ἤμες ἄλκιμοι νεανίαι.

Παῖδ. Ἄμμες δὲ γ' ἐσσόμεθα πολλῶν κάρρους.

Νεαν. Ἄμμες δὲ γ' εἰμὲν, αἱ δὲ λῆς, αὐγάσδεο.

(6) Χόρευμα δὲ] παραδέξεται. οὕτω γὰρ ἀποδοθήσε-
ται καὶ ὁ Δὲ εἰς τὸν Μέν, ἔτω· ὠδὴν μὲν ἄσεται καὶ παρα-
δέξεται ταύτην, χόρευμα δὲ τόδε. τὸ δὲ, σώφρονας, ἀν-
τὶ τῆ σωφροντικῆς ἐκληπτέον. τὸ δὲ ἐπάγειν ἐξαρκᾶται
μὲν ἐκ τῆ, ἰχυρὲς· ἐπάγεται δὲ ἐκ τρίτης τῆς, τὴν γινού-
μενην ἀπαρχὴν καὶ μελέτην.

Ἐγχοσ ἐμόν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβα-
λόν περ.

κά. Ἡ" σὺ οἶε ἄλλην τινὰ λέγειν ἐπίσᾶσαι τὸν
τῷ Μόλῃ υἱόν, καὶ ἐξαριθμέμενον ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν
5 Ἀχαιῶν, ἢ τὴν ἐνόπλιον, τὴν Κρητικὴν, ἥπερ ἦν
ἐπιχώριος τοῖς Κρησὶ, τὴν ὀξεῖαν καὶ ἐλαφρὰν κίνη-
σιν, πρὸς τὸ διακρίναι καὶ φυλάττειν ῥαδίως τὸ βέ-
λος; τέτοις γεμὴν ξυνέπεται, μηδὲ εὐχὰς εὐχεσ-
θαι τὸν βασιλέα τοῖς ἄλλοις ὁμοίως· μηδὲ ἐν τῇς
10 θεᾷς καλεῖν ὅπως εὐχόμενον, ὥσπερ ὁ Ἰώνων ποιη-
τῆς Ἀνακρέων·

Ὡ" νᾶξ, ὦ δαμάλης ἔρως,
καὶ νύμφαι κυκνώπιδες,
Προφυγέη τ' Ἀφροδίτη,
15 Συμπαῖζ' ἐπισρέφει
δ' ὑψηλῶν ὀρέων κορυφάς·
Γενέμαί σε, σὺ δ' εὐμενὴς,
Ἐλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχολῆς ἐπακύνειν.
20 Κλευδέλῳ δ' ἀγαθὸς γενεῖ
σύμβουλος. τὸν ἐμόν δ' ἔρωτ'
Ὡδ' εἰ νῦν σε δέχεσθαι.

Ἡ" νῆ Δία τῶν Ἀττικῶν σκολιῶν τι καὶ εὐχὰς ἐπαί-

(3) Τὸν τῷ Μόλῃ υἱόν] τὸν Μηριόνην ἴδε Οἶμ. Γ' λ. Π.
617. (7) πρὸς τὸ διακρίναι] διακρίναι εἰκάζει Ρ' εἰσκιος.
(23) ἡ νῆ Δία τῶν Ἀττικῶν σκολιῶν τι] τὸ κατάρχον Ἡ",
καὶ τὸ λῆγον Τί, διώρθωταί μοι ἀντὶ τῆς, ἢ, καὶ τε, ὡς καὶ
Ρ' εἰσκή. τὸ δὲ, εὐχὰς ἀποδίδεται ἀνωτέρω εἰς τὸ, εὐ-
χεσθαι. φράτορες δὲ ἦσαν οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας, ἢ φυλῆς
μετέχοντες, ἢ εἰς συγγενείας ἀπογραφόμενοι.

νων, ἢ βασιλεῦσι πρεπέσας, ἀλλὰ δημοταῖς, καὶ
φειότερον ἀγαθοῖς, καὶ σφόδρα ἀνειμένοις·

Εἶθε λύρα καλὴ γενοίμαν ἐλεφαντία.

Καί με καλοὶ παῖδες φερέοιεν διονύσιον εἰς χορόν.

5 Εἶθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμαν μέγα χερσίρην,

Καί με γυνὴ καλὴ φερεοῖ

Πολὺ δὲ μᾶλλον ὥς Ὀμήρος πεποιήκεν εὐχόμενον τὸν
βασιλέα τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων.

Ζεῦ κύδιζε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων.

10 Μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,

Πρὶν με καταπρηγνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον

Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δνίοιο θύρετρα·

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι,

Χαλκῷ ῥωγαλέον, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταΐροι,

15 Πρηγνέες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶξ λαζοίατο γαῖαν.

καβ'. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν παρ

Ὀμήρῳ παιδεύματα καὶ διδάγματα ἀνδρεῖα καὶ βασιλι-

κά, ὑπὲρ ὧν ἴσως μακρότερον τῷ νυν ἐπεξίεται. πλὴν

ὅτι γε τὴν αὐτὴ γνώμην ἅπασαν ἀποδείκνυται σα-

20 φῶς, ὅτι πάντα ἄριστον οἶεται δεῖν τὸν βασιλέα εἶ-

ναι. μάλιστα δὲ ἐπὶ τῷ Ἀγαμέμνονος, ὅτε τὸ πρῶ-

τον παρατάττει τὴν στρατιάν, καὶ τὰς ἄλλας ἡγεμό-

νας ζυμπαντας καταλεγει, καὶ πλῆθος τῶν νεῶν.

ἐκεῖ γὰρ ἔδὲ ἀμίλλαν τῶν ἄλλων ἔδενι καταλέλοιπεν

25 ἡρώων πρὸς αὐτὸν· ἀλλ' ὅσον ταῦρος ἀγέλης ὑπερ-

φέρει κατὰ ῥώμην καὶ μεγέθος, τασσέτον διαφέρειν

φησὶ τὸν βασιλέα, ἔτωσί λεγων·

Ἡ ὅτε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἔσοχος ἔπλετο πάντων

Ταῦρος· ὁ γὰρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομήνησι·

30 Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἡματι κείνῳ·

Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔσχατον ἠρώεσσιν.

κγ'. Τῆτο δὲ ἔχ' ἀπλῶς εἰρηκέναι μοι δοκεῖν τὴν
 ἰχθύν αὐτῇ μόνον ἐπαινῶν καὶ ἐπιδείξαι βυλόμενος· ἔ-
 τω μὲν γὰρ δὴ καὶ λέοντι παραβαλὼν, καλῶς αὐτὸν
 5 ἐδόκει ἀφομοιωθῆναι· τὸ δὲ ἡμέτερον τῆς φύσεως ἐνδεικ-
 νύμενος, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀρχομένων προμήθειαν.
 ὁ γὰρ ταῦρος, καὶ ἐσι τῶν γενναίων μόνον ζῶων, κα-
 δὲ αὐτῇ χάριν χρήται τῇ ἀλκῇ, καθάπερ ὁ, τε
 λέων καὶ σῦς, οἷτε αἰετοί, διώκοντες τὰ λοιπὰ ζῶα
 10 καὶ κρείττους γινόμενοι, τροφῆς ἕνεκα τῆς αὐτῶν. διό
 δὴ καὶ μᾶλλον ἅντις αὐτὰς φαίη τυραννίδος παραδείγ-
 μα, ἢ βασιλείας, γεγενῆσθαι. ὁ δὲ Ταῦρος σαφῶς,
 ἐμοὶ δοκεῖν, πρὸς βασιλέα καὶ βασιλέως εἰκόνα πε-
 ποίηται. τροφὴ γὰρ ἐτοίμη καὶ ῥαδίᾳ ἡσυχῇ χρη-
 15 ται νεμόμενος, ὥς τε μηδὲνα δὴ βιάζεται μηδὲ πλεον-
 νεκτεῖν ταύτης ἕνεκεν. ἀλλ' ὥσπερ τοῖς ὀλβίοις βα-
 σιλευσὶν ἀνελλιπῇ καὶ ἄφθονα ὑπάρχει τὰ τῆς ἀναγκ-
 αῖς κτήσεως. βασιλεύει δὲ καὶ ἀρχεῖ τῶν ὁμοφύ-
 λων μετ' εὐνοίας, ὡς ἂν εἴποι τις, καὶ κηδεμονίας,
 20 τῆτο μὲν ἐξηγούμενος νομῆς, τῆτο δὲ θηρίῳ φανέν-
 τος, καὶ φεύγων, ἀλλὰ πάσης τῆς ἀγέλης πρᾶμα-
 χόμενος, καὶ τοῖς ἀδενέσι βοηθῶν, καὶ πρηνιθεύμενος
 σώζειν τὸ πλῆθος ἀπὸ τῶν χαλεπῶν καὶ ἀγρίων.

(2) Εἰρηκέναι μοι δοκεῖν·] διώρθωσα ἀντὶ τῆς, δοκῶν.
 ἄλλοι δὲ μεταβαλεῖν ᾠήθησαν ἔτω, εἰρηκεν, ἐμοὶ δοκεῖν.
 (14) ἡσυχῇ χρήται νεμόμενος] προσέθηκε τὸ, χρήται εἰς
 ἀποδοσιν τῆς εὐθείας· ὁμοίως ἀκολούθως ἔγραψα δὴ, ἀντὶ
 τῆς, δεῖν· καὶ μικρὸν κατωτέρω μετὰ τὸ, ἀρχοντα προσέ-
 θηκα τὸ, δεῖν· ὅπερ συνευνοεῖ καὶ τὸ σώζειν ἔφωθεν. ὑπεση-
 μείωσαν δὲ ταῦτα καὶ ἄλλοι ἄλλως, ὅδεῖς ἢ ἐτόλμησε κινή-

ὥσπερ καὶ τὸν ἄρχοντα δεῖ, καὶ βασιλέα τῷ ὄντι, καὶ
 τῆς μεγίστης ἐν ἀνθρώποις ἐκ αἰάξιον τιμῆς. ἐνίστα-
 γεμὴν ἄλλης ἀγέλης ἐπιφανείσης, ἀγωνίζεται πρὸς
 τὸν ἐκείνης ἡγεμόνα νίκης ἕνεκα, ὡς κρείττω μὲν
 5 αὐτὸν φανῆναι, κρείττω δὲ τὴν αὐτῆ ἀγέλην.

κδ'. Καὶ μὴν τό γε ἀνθρώποις μὴ πολεμεῖν,
 ἀλλὰ τῶν ἀφρόνων ζώων ἡγεμονικώτατον καὶ ἄριστον
 πεφυκότα, ὅμως προσέδωκε τὴν τῷ κρείττονος ἡγε-
 μονίαν, ἰσχυρὴ μὲν καὶ θυμῷ καὶ βίᾳ μηδενὸς ἡττώμε-
 10 νον μηδὲ ὑπέικοντα, λογισμῷ δὲ καὶ φρονήσει ἐκόντα
 ὑποταττόμενον, πῶς ἔχει καὶ τῷτο θείῃ τις αὖ παί-
 δευμα καὶ δόγμα βασιλικὸν τῶν σωφρόνων βασι-
 λεων; τὸ δεῖν ἀνθρώπων μὲν τῶν ὁμοίων κρείττονα
 φαινόμενον, ἄρχειν, δικαίως καὶ κατὰ φύσιν ἔχοντα
 15 τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν ὑπηκόων σώ-
 ζειν, προβαλεῦντα καὶ προπολεμῆντα, ὅταν δέη, καὶ
 φυλάττοντα ἀπὸ τῶν ἀγρίων καὶ παρανόμων τυράν-
 νων. πρὸς δὲ τῆς ἄλλων βασιλείας, οἵτινες ἄρα εἶεν,
 ἀμιλλᾶσθαι περὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ ζητεῖν, εἰ δυνατόν
 20 εἴη, πάντων ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ὁποῖοτε ἀνθρώπων
 κρατεῖν. θεοῖς γε μὴν τοῖς ἀμείνοσιν ἔπεδαι, κα-
 θάπερ οἶμαι νομεῦσιν ἀγαθοῖς, καὶ τὴν κρείττω καὶ
 τὴν μακαριωτέραν φύσιν προτιμᾶν, δεσπότας αὐ-
 τῶν καὶ ἄρχοντας νομίζοντα ἐκείνης. καὶ τῷ μεγίστῃ καὶ

σαί τι, ὡς ἱερὰ καὶ ἀκίνητα. (4) ὡς κρείττω μὲν αὐτὸν
 φανῆναι.] ἀγωνίζεται ὡς φανῆναι, ἀποτελεσματικῶς ἢ δο-
 κεῖ μοι ἐβρίσθαι ἔγωγε πρὸς ἀπαρέμφατον· γραφένω ἔν, κατ'
 ἐμὲ, ὡς κρείττων μὲν αὐτὸς φανῇ, κρείττων δὲ ἢ αὐτῇ
 ἀγέλῃ.

πρώτῃ βασιλείῳ θεῷ κτῆμα ἀποφαίνοντα, πρῶτον μὲν καὶ τιμιώτατον αὐτόν, ἔπειτα τὸς ὑπ' αὐτῷ τεταγμένους.

- κέ. Καὶ γὰρ δὴ ὥσπερ οἱ σώφρονες νομεῖς, ἐπει-
 5 δὴν χαλεπὸς καὶ ἄγριος ταῦρος γενόμενος ἄρχῃ ἀσελγῶς παρὰ φύσιν, τῆς μὲν αὐτῆ καταφρονῶν ἀγέλης, καὶ λυμαινόμενος τοῖς δὲ ἔξωθεν ἐπιβιβεύουσιν ὑποχωρῶν, καὶ προβαλλόμενος τὸ ἀδύνατον πληθός, μηδενὸς δὲ χαλεπῆ παρόντος, ὑβρίζων καὶ θρα-
 10 συνόμενος, τῆτο μὲν ὅξυ καὶ ἀπειλητικὸν μυκώμενος, τῆτο δὲ ὀρθοῖς κέρασι παίων τὸν ἐκ ἀντισάμενον. ἐπιδεικνύμενος δὲ τὴν ἰχὺν ἐν τοῖς ἥττοσι καὶ τοῖς ἐμαχομένοις, τὸ δὲ τῶν βοῶν πληθός ἐκ ἐῶν νέμεσθαι καθ' ἡσυχίαν, δι' ἐκπληξιν καὶ φόβον. τότε
 15 τῆτον οἱ δεσπόται καὶ βεκόλοι μετέσισαν καὶ ἠφάνισαν, ὥς ἐκ ἐπιτήδειον ἐδὲ συμφέροντα ἡγεῖσθαι τῆς ἀγέλης. τὸν δὲ πρῶτον μὲν ταῖς ἐπομέναις βυσίν, εὐψυχον δὲ καὶ ἄφοβον πρὸς τὰ θηρία, σεμνὸν δὲ καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ δυνατόν φυλάττειν καὶ προηγεῖσθαι
 20 τῆς ἀγέλης, τοῖς δὲ γε νομεύσιν εἰκόντα καὶ πειθόμενον, ἕωςι μέχρι γήρεως ὑσάτω, καὶ ἤδη βαρύτερος τὸ σῶμα γένηται.

- κς. Οἰμοίως δὲ καὶ οἱ θεοὶ, καὶ ὁ δὴ μέγας βασιλεὺς βασιλείων, ἅτε κηδεμὼν καὶ πατὴρ κοινὸς ἀν-
 25 θρώπων καὶ θεῶν, ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν ἀνθρώπων γένηται βίαιος καὶ ἄδικος καὶ παράνομος ἄρχων, τὴν ἰσχύν οὐ τοῖς πολεμίοις ἐνδεικνύμενος, ἀλλὰ τοῖς ὑπηκόοις καὶ τοῖς φίλοις, ἀπληστος μὲν ἡδονῶν, ἀπληστος δὲ χρημάτων, ὑπονοῆσαι ταχύς, ἀμείλικτος ὀργισθεὶς, ὁ
 30 ξύτερος διαβολαῖς, ἀπειθῆς λόγοις, πανουργος, ἐπί-

βελος, ταπεινός, αὐθάδης, κακὸς αὐξων, τοῖς
 κρείττοσι φθονῶν, παιδείας ἀσύνητος, φίλον ἔδνα
 νομίζων ἐδ' ἔχων, ὡς ἔλαττον ὄν αὐτῷ τὸ κτῆμα,
 ἐκεῖον ἐκποδῶν ἐποίησατο καὶ μετέστησεν, ὡς ἐκ ἄξιον
 5 ὄντα βασιλεύειν, ἐδὲ κοιωνεῖν τῆς αὐτῷ τιμῆς καὶ
 ἐπωνυμίας, μετὰ τε αἰσχύνῃς καὶ προπηλακισμῷ.
 καθάπερ οἶμαι Φάλαριν τε καὶ Ἀπολλόδωρον καὶ πολ-
 λὰς ἄλλας τῶν ὁμοίων. τὸν δὲ γε ἀνδρεῖον καὶ φιλάν-
 θρωπον, καὶ τοῖς ὑπηκόοις εὖνεν, καὶ τιμῶντα μὲν τὴν
 10 ἀρετὴν, καὶ συναγωνιῶντα, μή τι τῶν ἀγαθῶν δόξη
 φαυλότερος, τὰς δὲ ἀδίκας μετανοεῖν ἀναγκάζοντα,
 τοῖς δὲ ἀσθενέσιν ἀρήγοντα, τῆς ἀρετῆς ἀγάμενος,
 ὡς τὸ πολὺ μὲν, ἄγει πρὸς γῆρας. καθάπερ ἀκού-
 μεν Κῦρόν τε καὶ Διόσκοιον τὸν Μῆδον, καὶ Ἀγάθυρ-
 15 σον τὸν Σκύθην, καὶ Λεύκιαν, καὶ πολλὰς τῶν Λα-
 κωνικῶν βασιλέων, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ πρότερόν
 τινας. εἰὰν δὲ τὸ τῆς εἰμαρμένης ἀναγκαῖον ἐπέλγῃ
 πρὸ τῆς γήρεως, ἀλλ' ἐν μνήμῃς τε ἀγαθῆς καὶ παρὰ
 πᾶσιν εὐφημίας εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον ἡξίωσε. καὶ
 20 καθάπερ, εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος, τὸν ἡμέτερον πρό-

(8) Ἀπολλόδωρον] μνήμης ἴσως διαμαρτία ὁ Δίων εἰ-
 σάγει Ἀλέξανδρον περὶ Ἀπολλοδώρου διαλεγόμενον, τρισὶ
 περίτε δεκάσιν ἐνιαυτῶν νεώτερον. ὁ γὰρ Κασανδρίας ἔτος
 τύραννος ὁ διὰ σκληρότητα Φαλάριδι παραβαλλόμενος ἤκα-
 σε περὶ τὴν 120 Ὀλυμπιάδα. Δίλ. ἰς. 18. 41. τῷ Ἀλε-
 ξάνδρῳ τελευτήσαντος τῇ 114. Λεύκανος δὲ Διοδώρος μέ-
 μνηται (Τομ. Α'. 713.) Πόντε τεσσαράκοντα ἔτη βασι-
 λεύσαντος. Ἀγαθύρῳ δὲ τῷ Ἡρακλέει καὶ Ἡρόδοτος μέ-
 μνηται ἐν Μελπομένη. (20) Τὸν ἡμέτερον πρόγονον Ἡρα-

γονον, τὸν νόμιμῶντα τῷ Διὸς διὰ τὴν ἀρετὴν Ἡρα-
κλέα.

κζ'. Ταῦτα δὲ ἀκέσας ὁ Φίλιππος ἤδεις, ἐ μά-
την, εἶπεν, Ἀλέξανδρε, περὶ πολλῶ ποιέμεθα τὸν
5 Ἀριστοτέλη, καὶ τὴν πατρίδα αὐτῷ συνεχωρήσαμεν
ἀνακτίζειν, Στάγειραν τῆς Ὀλυμθίας ἔσαν· ὁ γὰρ
ἀνὴρ ἄξιος πολλῶν καὶ μεγάλων δωρεῶν, εἰ τοιαῦτά
σε διδάσκει περὶ τε ἀρχῆς καὶ βασιλείας, εἴτε Ὀμη-
ρον ἐξηγούμενος, εἴτε καὶ ἄλλον τρόπον.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ Γ'.

α. Σωκράτης Ἀθήνησι, πρεσβύτης ἀνὴρ καὶ πένης,
ὃν καὶ σὺ γινώσκεις ἀκοῇ πρὸ πάντων πολλῶν ἐτῶν γε-
νόμενον, πυθομένον τινός, εἰ εὐδαίμονα νομίζοι τὸν
Περσῶν βασιλέα, τυχόν, εἶπεν, εὐδαίμων, ἐκ ἔφη
5 δὲ αὐτὸς εἶδέναι, διὰ τὸ μὴ συγγενέσθαι αὐτῷ, μηδὲ
γινώσκειν, ὁποῖός ἐστι τὴν διάνοιαν· ὡς ἐκ ἀλλαχόθεν

κλέα.] ὄρα Ἀρρία, Γς. Ἀλεξ. Βιβλ. α. ια. 13. καὶ δ. ια, 11.
ἐκδόσει ἐμῇ.

(3) Εἰ εὐδαίμονα νομίζει τῶν Περσῶν βασιλέα] καὶ μὴ
περὶ Ἀρχελάου τῷ Περδίκκῃ φασὶ μᾶλλον γενέσθαι τέρωτημα
τῷ Σωκράτει· ὅς ἐτυχεύεσθαι ἦν ἐν τῷ τότε· εἰ εὐδαίμο-
να αὐτὸν ἡγεῖται· καὶ ὅς, ἐκ οἷδα, ἔφη· ἔγω γὰρ συγγέγο-
να τῷ ἀνδρὶ· ἐδ' οἷδα, ὅπως ἔχει παιδείας καὶ δικαιοσύνης ὁ-
ρα δὲ καὶ κατωτέρω 5, ια. (6) ὡς ἐκ ἀλλαχόθεν γινόμε-
νον] αἰτιατικὴ καὶ τὴν ἂν εἴη ἀπόλυτος· ὄρα καὶ ἀνωτέρω

οἶμαι γινόμενον τὸ εὐδαιμονεῖν, ἀπὸ χρυσευμάτων,
ἢ πόλεων, ἢ χώρας, ἢ ἄλλων ἀνθρώπων· ἐκάσῳ
δὲ παρὰ τε ἑαυτῷ καὶ τῆς αὐτῆς διανοίας.

- β'. Ο' μὲν ἐν Σωκράτης, ὅτι ἐτύγχανεν ἄπειρος ὢν
5 τῷ Πέρσῃ τῆς ψυχῆς, ἄπειρος ἠγείτο εἶναι καὶ τῆς
εὐδαιμονίας αὐτῆς· ἐγὼ δὲ, ὡς γενναῖε αὐτοκράτορ,
παραγέγονά σοι, καὶ τυχὸν ἔδενός ἦττον ἔμπειρός εἰμι
τῆς φύσεως, ὅτι τυγχάνεις χαίρων ἀληθείᾳ καὶ παρ-
ρησίᾳ μᾶλλον, ἢ θωπείᾳ καὶ ἀπάτῃ· αὐτίκα τὰς μὲν
10 ἀλόγους ἡδονὰς ὑποπτεύεις, καθάπερ ἀνθρώπος κό-
λακας, τὰς δὲ πόνας ὑπομένεις, ἐλέγχεις ὑπολαμ-
βάνων εἶναι τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ καὶ ὀργῶσε, αὐτοκρά-
τορ, ἐντυγχάνοντα τοῖς παλαιοῖς ἀνδράσι, καὶ συνιέν-
τα φρονίμων καὶ ἀκριβῶν λόγων.
- 15 γ'. Φημὶ δὲ σαφῶς ἄνδρα εἶναι μακάριστον τὸν με-
γίστην μὲν ἔχοντα δύναμιν μετὰ τῆς θεῆς, κάλλιστα
δὲ τῷ δύναντα χρώμενον· ὡς γὰρ ἐξὸν ἀπάντων μὲν
ἀπολαύειν τῶν ἡδέων, μηδενὸς δὲ πειρᾶσθαι τῶν ἐ-
πιπόνων, ῥαθυμύντα δὲ ὡς οἶόν τε βιοτεύειν· συ-
20 λόντα δὲ εἰπεῖν, πράττοντα ὅ,τι βέλεται, καὶ μόνον
καλύοντος ἔδενός ὅ,τι βέλεται, ἀλλὰ καὶ ἐπαινόντων
ἀπάντων· ἔτος ὁ ἀνὴρ, ὅταν ἢ νομιμώτερος μὲν δι-
κασῆς τῶν κατὰ κλῆρον δικαζόντων, ἐπεικέσερος δὲ

λόγ. α'. §. δ'. (1) χρυσευμάτων] ἴσως ἐν παρακμῇ ἤδη
τῆς γλώσσης ἔτω προήνεγκε τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ χρύσου.

(17) Ἀπάντων μὲν ἀπολαύειν] διώρρωτά μοι ἀντὶ τῆς,
ἀπολαύοντα· ἔτω δὲ ἴσως διορρωτέον καὶ τὸ, πράττοντα
κατωτέρω εἰς τὸ, πράττειν· ἐκ τούτων προσέβηκα κατωτέρω
ἔτι καὶ τὸ, ἀπάντων· οἶον, ἐπαινόντων ἀπάντων, σωζόμενός

Τόμ. Α'.

Ε

- βασιλεὺς τῶν ὑπευθύνων ἐν ταῖς πόλεσιν ἀρχόντων,
 δικαιότερος δὲ στρατηγὸς τῶν ἐπομένων στρατιωτῶν,
 φιλοπονώτερος δὲ ἐν ἅπασι τοῖς ἔργοις τῶν ὑπ' αὐ-
 νάγκης πονέντων, ἔλαττον δὲ βεβλόμενος τρυφᾶν τῶν
 5 μηδεμιάς εὐπορέντων τρυφῆς· εὐνέστερος δὲ τοῖς ὑπη-
 κόοις τῶν φιλοτέκνων πατέρων, φοδερῶτερος δὲ τοῖς
 πολεμίοις τῶν ἀνικῶν καὶ ἀμάχων θεῶν, πῶς ἐκ
 αὐτῶν εἴποι τις, τῷ δὲ τῷ ἀνδρὸς ἀγαθὸν εἶναι τὸν δαί-
 μονα, ἐκ αὐτῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι;
 10 τῶν μὲν γὰρ πολλῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδιωτῶν, μικρὰν
 τινα ἀρχὴν ἔχοντων, ὀλίγος ὁ δαίμων, καὶ μόνον τῷ
 ἔχοντος· ὅτῳ δὲ παμπληθεῖς μὲν ὑπαέεσι πόλεις,
 πάμπολλα δὲ ἔθνη κυβερνᾶται διὰ τῆς ἐκείνου γνώ-
 μης, ἀναξίθμητα δὲ φύλα ἀνθρώπων, καὶ ἄμικτα
 15 ἀλλήλοις, ἀποβλέπει πρὸς μίαν φρόνησιν, πάντων
 δὲ ἔτος ἀνθρώπων γίνεται σωτὴρ καὶ φύλαξ, ἂν περ
 ἢ τοιοῦτος.

- δ'. Τῷ γὰρ πάντων ἀρχοντας καὶ κρατῆντος, ἢ
 μὲν φρόνησις ἱκανὴ καὶ τὸς ἀφρονας ὠφελεῖν· βελεύε-
 20 ται γὰρ ὁμοίως ὑπὲρ πάντων· ἢ δὲ σωφροσύνη καὶ
 τὸς ἀκολαστοτέρας σωφρονεσέερας ποιεῖ· ἐφορᾷ γὰρ
 ὁμοίως ἅπαντα· ἢ δὲ δικαιοσύνη καὶ τοῖς ἀδίκους αὐ-
 τῆς μεταδίδωσιν· ἢ δὲ ἀνδρία καὶ τὸς ἥττον εὐψύχους,
 καὶ μόνον σώζειν, ἀλλὰ καὶ θαρράλεωτέρας ποιεῖν δύ-

πη ἐν ἄλλοις. (14) καὶ ἄμικτα ἀλλήλοις] τολμηρότερον ἐκί-
 νησα ἐνταῦθα τὸ κείμενον· ἐδὲν γὰρ πρότερον ὑγιὲς παρεῖ-
 χεν ἔτιω ἔχον· οἷον, καὶ μικτὰ ἀνθρώποις· εἴκασε δὲ ἔτιω
 καὶ Ρ' ἔσχιος τὸ δεύτερον, Κασαβώνη πειοδεῖς, ἄμικτα ἀντὶ
 τῷ, μικτὰ ἐν τινι τῶν χειρογράφων ἀναγνόντι.

νάται· ἔτε γὰρ δειλὸς ἔτως ἄγαν ἔδεις, ὥς μὴ
 θαρρῆν ἐπόμενος, μεθ' ἧ νικᾶν ἔτοιμον· ἔτε ἐπὶ
 τὸς ἔτον ἀνείμενος, ὥς ῥαθυμεῖν, προσάττοντα ὀ-
 ρῶν, ᾧ μόνῳ τὸ προσάττειν ἐνεμεν ὁ θεός· ἐδ' αὖ
 5 σφόδρα ἔτως ἀναίχυντος, ὥς παρῶν, ᾧ τὸ πονεῖν
 ἀναγκαῖον, τέτῳ δὲ μὴ συμπονεῖν ἐθέλειν· δοκεῖ μοι
 ἔ Οἴμηρος αὐτὰ τέτο φράζειν· μνηστῆς γὰρ τῷ χρε-
 σῇ βασιλέως, ἐπὶ πᾶσιν εἴρηκεν.

— ἀρετῷσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῶ.

- 10 ἔ. Οὗ γὰρ τοιῦτος βασιλεὺς, τοῖς μὲν ἄλλοις κα-
 λὸν κτῆμα τὴν ἀρετὴν νενόμικεν, αὐτῷ δὲ ἔ ἀναγ-
 καῖον· τίμιν μὲν γὰρ δεῖ πλείονος φρονήσεως, ἢ τῷ
 βεβλουμένῳ περὶ μεγίστων; τίμιν δὲ ἀκριβοσέρας δικαιο-
 σύνης, ἢ τῷ μείζονι τῶν νόμων; τίμιν δὲ ἀνδρείας ἰχυ-
 15 ροτέρας, ἢ ὑφ' ἧ πάντα σώζεται; τίμιν δὲ σωφροσύ-
 νης ἐγκρατεσέρας, ἢ ὅτῳ πάντα ἔξῃ; τίνα δὲ μάλ-
 λον εὐφρανεῖ τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, ἢ τὸν σύμπαν-

(5) Ὡς τὸ πονεῖν ἀναγκαῖον] διώρωταί μοι τὸ πονεῖν
 ἀντὶ τῷ ποιεῖν· ὁ δὲ Ρ' εἰσκιος συμφώνως τῷ Κασαβώνῳ ἔ
 τὸ, ἧ, ἀξιοῖ προσεβῆναι· τὴν ἧ, ὁ νῆς, ὥς παρῶν τῷ βα-
 σιλεῖ, ᾧ τὸ πονεῖν ἐκ ἀναγκαῖον ἐς, τέτῳ μὴ συμπονεῖν
 ἐθέλειν· τὸ δὲ Δε παρέλκει κατὰ τι τῶν νεωτέρων ἰδίωμα·
 ἴδε Α' ῥῥι. ἰς. Α' λῆξ. α. α, 10. ἐμῇ ἐκδόσει· ἄμεινον δὲ
 ἦν μετατιθεῖναι τὸν Δε ἔτῳσι, τέτῳ μῆδε συμπονεῖν. (9)
 ἀρετῷσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῶ] εὐτυχῶσιν εὐδαιμονῶσι.] Οἴμ. Οὐδ.
 T. σίχ. 114.

(14) Τῷ μείζονι τῶν νόμων.] ἐκ ἄρα ἀγαθός βασιλεὺς,
 ἀλλ' αὐτόχρημα τύραννος· τέτῳ γὰρ διίστανται ἀλλήλων
 δεσπότης ἔ ἀγαθός βασιλεὺς· ὅτι ὁ μὲν ὑπὸ νόμον ἐστίν, ὁ
 δὲ δεσπότης ἀπόλυτον ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἔ ᾧ μόνον νόμος

- τας ἀνδρώπεις θεατὰς καὶ μάρτυρας ἔχοντα τῆς αὐ-
 τῆ ψυχῆς; ὥς μὴτε πράτταντι οἷόν τε λαθεῖν, ἢ
 μᾶλλον ἢ τῷ ἡλίῳ πορεύεσθαι διὰ σκοτῆς· πάντα
 γὰρ τὰ ἄλλα ἀναφαίνων, πρῶτον ἑαυτὸν ἐπιδείκνυσιν·
 5 καὶ λέγω ταῦτα, ἐκ ἀγνοῶν, ὅτι τὰ ῥηθέντα νῦν
 ὑπ' ἐμῆ, πλείονι χρόνῳ ἀνάγκη λέγεσθαι· ἀλλ' ἐκ
 ἔσι δέος, μήποτε ἐγὼ φανῶ τι κολακεία λέγων· ἢ
 γὰρ ὀλίγην, ἐδὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ δέδωκα βάσανον
 τῆς ἐλευθερίας.
- 10 ε'. Εἰ δὲ ἐγὼ πρότερον μὲν, ὅτε πᾶσιν ἀναγ-
 καῖον ἔδοκει ψεύδεσθαι διὰ φόβον, μόνος ἀληθεύειν
 ἐτόλμων, καὶ ταῦτα κινδυνεύων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς· νῦν
 δὲ, ὅτε πᾶσιν ἔξеси τᾶληθῆ λέγειν, ψεύδομαι, μη-
 δενὸς κινδύνου παρεσῶτος, ἐκ αὖν εἰδεῖν ἔτε παρρησίας
- 15 ἔτε κολακείας καιρὸν· καὶ τοῖνυν πάντες οἱ πράττον-
 τες ὅτιον ἐκόντες, ἢ χρημάτων ἕνεκα πράττεσιν, ἢ

τὸ βέλημα, ὡς καὶ Συνέσιος περὶ βασιλείας. (3) ἢ τῷ ἡλίῳ
 πορεύεσθαι διὰ σκοτῆς.] ὡς καὶ τῷ πρώτῳ ἔφη (5. 2.) κακῆ
 δὲ ἦττον αἷτιος γίνεσθαι πέφυκεν, ἢ ὁ ἡλιος σκοτῆς. (6)
 πλείονι χρόνῳ ἀνάγκη λέγεσθαι] τοῖς μεταγενεστέροις δηλο-
 νότι ἐν πολλοῖς αἰῶσιν ἀναγινωσκόμενα· ἀποποιεῖται δὲ τῶν
 τοῖς τῆς κολακείας τὴν δόκησιν.

(12) Καὶ ταῦτα κινδυνεύων περὶ ψυχῆς] τὴν πρὸς τὸν
 Δομητιανόν, φασί, παρρησίαν λέγει, ἢ χρησάμενος, ἀειφυ-
 γία κατεδικάσθαι· καὶ ἐντεῦθεν πολλὴν γῆν, ὡς εἴρηται καὶ αὐ-
 τῷ καὶ Φωτίῳ, περιῆλθεν ἀλώμενος. (15) καὶ τοῖνυν πάντες]
 καὶ τοὶ σύμπαντες, ἐν ἄλλοις· ἀλλὰ καὶ ἕως ἔχον, ὡς ἔ-
 χει, γραφῆς, ἀντὶ τῆς καίτοι ἐμοὶ δοκεῖν ἐκλαμβάνεται, καὶ
 ἔχ' ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς πρόβεισι τὰ τῆς λόγου· καὶ μοι σύν-
 τεινον καὶ τοῖς ἐξῆς τὴν διάνοιαν· οἷον ἐν τῷ 5. 2. καὶ κ'.

- δόξης, ἢ δι' ἡδονὴν τινα ἄλλην, ἢ λοιπὸν οἶμαι δι' ἀρετὴν, καὶ τὸ καλὸν αὐτὸ τιμῶντες· ἐγὼ δὲ χρήματα μὲν λαβεῖν παρ' ἡδενός πώποτε ἠξιώσα, πολλῶν δέναι βελομένων· τῶν ἑμαυτῆ δὲ, ὀλίγων ὑπαρχόντων, ἢ μόνον μεταδίδες ἑτέροις, ἀλλὰ καὶ ῥίπτων φανίσομαι πολλάκις· ἡδονὴν δὲ πῶς ἂν ἐθελώμην, ὅποτε καὶ τῶν κολάκων οἱ φανερώς πεποιημένοι τέχνην ταύτην, ὁμολογῶσιν ἀπάντων ἀνδέσσερον τὸ κολακεύειν; πῶς γὰρ ἡδύ, ἄλλον ἀδίκως ἐπαινεῖν, ὅς ἂν ἀγαπῇ αὐτὸν δικαίως ψέγεσθαι; καὶ μὴν ἡδὲ ἔνδοξον, ἡδὲ καλὸν εἶναι δοκεῖ τὸ κολακεύειν, ὅσις τιμῆς ἕνεκεν, ἢ δι' ἀρετὴν τῆτο ἐπιτηδεύει· πασῶν γάρ, ὥς ἔπος εἰπεῖν, τῶν κακιῶν αἰχρίσῃ ἂν εὖροι τις τὴν κολακειάν.
- 15 ζ'. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ κάλλιστον καὶ δικαιοτάτον διαφθεῖρει, τὸν ἔπαινον, ὥς μηκέτι δοκεῖν πιστὸν μηδὲ ἀληθῆ γινόμενον, ἢ τό γε πάντων δεινότατον,

καὶ κς'. καὶ λ'. (6) ἡδονὴν δὲ πῶς ἂν (αὐτὴ τῇ πάνυ) ἐθελώμην, ὅποτε καὶ τῶν κολάκων οἱ (αὐτὴ τῇ καὶ) φανερώς πεποιημένοι τέχνην ταύτην ὁμολογῶσιν (αὐτὴ τῇ, ὁμολογῆσιν)· ἔγω γὰρ μετέβαλον ταῦτα· ἐν ἄλλοις δὲ τὸ, πάνυ, ποῖαν λέγεσθαι φέρεσθαι. (11) ὅσις τιμῆς ἕνεκεν, ἢ (ἀλλ' ἔχι) δι' ἀρετὴν] ἐν ἄλλοις αὐτὴ τῇ, ὅσις, ἵνα, εὐριται· ἄλλος δέ τις, ἡδὲ τιμῆς ἕνεκεν, ἀξιοῖ γράφεσθαι· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὁρῶς ἔχειν, ὥς ἔχει, τὸ κείμενον ἐν τοιαύτῃ ἐννοίᾳ· οἶον, ἡδὲ ἔνδοξον τὸ κολακεύειν ἐστὶν ἐκείνω· ὅσις ἐπιτηδεύει τῆτο, διότι τιμᾶται, ἢ ἵνα τιμῶται, ἀλλ' ἔχι δι' ἀρετὴν τὴν ἑαυτῆ, ὥς ἐπαινῶν τὰ καλὰ, ἢ διὰ τὴν τῇ ἐπαινεμένην, ὥς ἀξίᾳ ἐπαινῶν.

(17) Μηδὲ ἀληθῆ γινόμενον] ἔτως ἔγραψα μετὰ τῇ

τὰ τῆς ἀρετῆς ἔπαθλα, τῇ κακίᾳ διδῶσιν· ὥςτε
πολὺ χεῖρον δρῶσι τῶν διαφθειρόντων τὸ νόμισμα,
οἷγε τὴν ἀρετὴν ἄπισον ἐργαζόμενοι· ἔπειτα δὲ, αἶ-
μαι, πᾶς μὲν ὁ πονηρὸς, ἀνόητος λέγεται, καὶ ἐσιν
5 ὄντως· τῷ δὲ ἄφρονι πάντας ὑπερβέβληκεν ὁ κόλαξ·
μόνος γὰρ τῶν ἀφανιζόντων τὴν ἀλήθειαν πρὸς ἐ-
κείνους θαρρῆει τὰ ψευδῆ λέγειν, τὸς μάλιστα εἰδότες,
ὅτι ψεύδεται· τίς γὰρ ἄπειρός ἐστι τῶν ἑαυτῷ πραγ-
μάτων; ἢ τίς ὑλίθιος ἔτως, ὅσις ἐκ οἶδε, πότερον
10 πόνοις ἢ ῥαθυμίᾳ χαίρει; καὶ πότερον ἡδεται πλέον
ἔχων εἶναι, ἢ τὰ δίκαια πράττων; καὶ πότερον ἡδονῶν
ἡττων ἐσιν, ἢ τῶν καλῶν πράξεων ἐραστής; καὶ τοίνυν
ὁ μάλιστα οἶεται χαρίζεσθαι τοῖς ἐπαινεμένοις, ἐμοὶ
δοκεῖ, τέττε καὶ μάλιστα ἀποτυγχάνειν· τὴναντίον

Ρ' εἰσκήσκει ἀντὶ τῆς, ἀληθείας· τὸ δὲ ἐπόμενον Η'', ἐκληπτέου
ἀντὶ τῆς, εἰδεμένη· ἢ ἢ ὁ νῦν· εἰδὲ μὴ διαφθείρει τὸν ἔπαι-
νον, δίδωσιν ἄρα τῆς ἀρετῆς τὰ ἔπαθλα, τῆτέστι τὸν ἔπαι-
νον, τῇ κακίᾳ· τὸ δὲ, διδῶσιν ἔχεται εὐθεῖαν τὸ, οἱ ἔπαι-
νοντες· εἰδὲ μὴ, γραφέω δίδωσιν (ἡκολακεία) ἐνικῶς. (3)
οἷγε τὴν ἀρετὴν] μετέβαλον τὸν, Τε εἰς τὸν, Γε· καὶ περ
καὶ τῆτον παραπληρῶντα· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ, Πᾶς κατωτέρω
ἀντὶ τῆς, Ποτὲ ἀδιανοήτως, γνώμῃ καὶ Ρ' εἰσκήσκει. (5) τῷ δὲ
ἄφρονι] ἀντὶ τῆς, τῇ δὲ ἀφροσύνῃ. (10) πλέον ἔχων εἶναι]
τῆτο δὲ ἔτω θεραπευτέον· τὸ μὲν πλέον ἔχων ἀντὶ πλεο-
νεκτῶν περιφραστικῶς, τὸ δὲ πλεονεκτῶν εἶναι, ἀνάλυσις τῆς
Ρ' ῥήματος εἰς τὴν Μετοχὴν καὶ εἰς τὸ Ἰ' παρκτικόν· οἷον τὸ,
πλεονεκτῶ εἰς τὸ, πλεονεκτῶν εἰμί· ἐντεῦθεν δὲ συνεξα-
κρίτω τὸ, εἶναι, καὶ εἰς τὸ πράττων· ἢνα ἢ ὁ νῦν ἔτω· καὶ
πότερον ἡδεται, ἀφαιρεῖται τὰ τῶν ἄλλων, ἢ δικαιοπρα-
γεῖν; εἰδὲ διερμινεῦσαι βάλει τὰ μετοχικὰ χρονικῶς, ἐξά-
λειπον τὸ, εἶναι, ὡς περιττόν· ὃ καὶ μᾶλλον. (14) τὴναντίον

γὰρ ἀπεχθάνεσθαι μᾶλλον, ἢ χαρίζεσθαι, τῷ μὴ τελέως κέφω.

ἢ. Αὐτίκα ὁ τὸν πέννητα μακαρίζων, ὡς πλέσιον, αὐτὸς μὲν ψεύδεται· τῷ δὲ μακαριζομένῳ τὴν
 5 πένιν ὀνειδίζει· πάλιν ὁ τὸν αἵχισον ὡς καλὸν ἐπαινῶν, ἄλλοτι ἢ προφέρει τὸ αἵχος αὐτῷ; ἢ ὁ τὸν ἀνάπηρον ὀλόκληρον λέγων εἶναι, πῶς ἂν χαρίζοιτο ὑπομιμνήσκων τῆς ἀτυχίας; ὁ δὲ αὖ τὸν ἀνόητον ὡς φρόνιμον ὑμνῶν, ἔτος ἂν τυχὸν ἀπάντων εἴη πιθα-
 10 νώτερος, διὰ τὴν ἀνοίαν τῆ ἀκρόντος, καὶ τοσούτον γε μείζονα ἐργάζεται βλάβην· ἀναπείδει γὰρ τὰ ὑπὲρ ἑαυτῆ βουλευέσθαι, καὶ μὴ τοῖς φρονίμοις ἐπιτρέπειν· ὁ μὲν γὰρ τὸν δειλὸν, ὡς ἀνδρεῖον θαυμάζων, ἔτος δικαιοτάτα χρεῖται τῇ ἀνοίᾳ τῆ κολακευομένη· τά-
 15 χιστα γὰρ ἂν, οἶμαι, ἀπόλοιτο πειθόμενος αὐτῷ, καὶ τῆς ἀνδρίας τὰ ἔργα ἐπιχειρῶν· καθόλου δὲ φωραθεὶς μὲν ὁ κόλαξ ἢ καταγινώσκεται μόνον, ἀλλὰ καὶ μισεῖται· δοκεῖ γὰρ καταγελῶν λέγειν· πείσας δὲ, ὡς ἀληθῶς λέγει, ἢ μεγάλης τινὸς τυγχάνει

γὰρ ἀπεχθάνεσθαι μᾶλλον, ἢ χαρίζεσθαι] ἐξήλειψα τὸ Μὴ μετὰ τῆ Ρ' εἰσκή· ἦν γὰρ, ἢ μὴ χαρίζεσθαι· ἐν ἄλλῳ δὲ αὐτὴ τῇ, ἀπεχθάνεσθαι, ἀπέχεσθαι σώζεται· ὁ δὲ νῆς, τὸ ναυτίον γὰρ δοκεῖ τῷ γε μὴ τελέως κέφω, τῆτέσι τῷ καὶ ὀλίγον τὶ ὀρθῶς φρονεῖν, ὅτι ἀπεχθὴς γίνεται μᾶλλον τοῖς ἐπαινημένοις, ἢ χαρεῖς καὶ ἀρετός.

(6) Ἀλλοτι, ἢ] ἄλλοτι ποιεῖ, ἢ τὸ αἵχος αὐτῷ προφέρει; (11) ἀναπείδει γὰρ] τὸν ἀνόητον δηλονότι βουλευέσθαι καὶ φρονεῖν τὰ ὑπὲρ ἑαυτῆ· ὅσα δηλονότι συμφέρει τῇ κολακεύοντι· ἢ δὲ σύνθετος Ἀντωνυμία κατὰ ἀντιμετάβασιν· ἔτω καὶ Θεκυδίδης· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἔπειθεν ἑαυτὸν

χάριτος· τί γὰρ ἔδοκεῖ χαρίζεσθαι τάληθ' ἢ λέγων
πολὺ γεμὴν πονηρότερός ἐστι τῶν ψευδομένων μαρτύ-
ρων· οἱ μὲν γὰρ ἔδιαφθείρουσι τὸν δικαστὴν, ἀλλὰ
μόνον ἐξαπατῶσιν· ὁ δὲ κολακεύων, ἅμα δεκάζει
5 τῷ ἐπαίνῳ.

Δ'. Ἰνα δὲ μήτε ἐγὼ κολακείας αἰτίαν ἔχω τοῖς
θέλωσι διαβάλλειν, μήτε σύ πε κατ' ὀφθαλμὸς ἐ-
θέλης ἐπαινέσθαι, ποιήσομαι τὰς λόγους ὑπὲρ τῆ
χρηστῆ βασιλείας, ὅποῖον εἶναι δεῖ, ἢ τίς ἢ διαφραῶ,
10 τῇ προσποιημένῳ ἄρχοντος εἶναι, πλείστον δὲ ἀπέ-
χοντος ἀρχῆς ἢ βασιλείας· εἰ δέ τις φήσει με τὰς
αὐτὰς ποιῆσαι λόγους, τὴν αὖ εἰη κοινὸν ἐμοὶ τὸ
ἔγκλημα ἢ Σωκράτει· φησὶ γὰρ ποτε Ἰππῖαν τὸν
Ἡλείον, διὰ χρόνου πλείονος ἀκρόντα τῷ Σωκράτῃ
15 περὶ δικαιοσύνης ἢ ἀρετῆς λέγοντας, ἢ παραβάλλ-
οντας, ὥσπερ εἶπες, τὰς κυδερνήτας ἢ ἰατρὰς,
ἢ σκυτοτόμους, ἢ κεραμέας, εἰπεῖν, αὐτε σοφιστὴν·
πάλιν σὺ ταῦτα, Σώκρατες, ἢ ὅς γελάσας, ἔφη,

πέμψαι εἰς Λακεδαιμονίης. (4) ἅμα δεκάζει τῷ ἐπαίνῳ] οἱ
μὲν, φησὶν, μόνον ἐξαπατῶσιν, ὅ ἐστι μὴ θέλοντας τὰς δι-
καστὰς ἀδικεῖν, ἐξαπατῶσι τῇ ψευδεῖ μαρτυρίᾳ, ὡς ἀληθεῖς
αὐτοῖς παριστάντες τὸ ψεῦδος· οἱ δὲ κολακες ἅμα ἢ διαφ-
θεύουσιν αὐτὰς διὰ τῷ ἐπαίνῳ· ποιοῦσι δηλονότι αὐτὰς ἢ
εἰδότες τὸ ἀδικον ἐκόντας ἀδικεῖν· ἢ ταῦτα μὲν μέχρι τῆ-
τε προσήμιον ἦν, ὅσον ἐκβολὴ ὑποπτευομένης κολακείας.

(7) Μήτε σὺ τῷ μετέλαβον τὸ Πῆ ἀντὶ τῆ Τῆ, ὡς
ἢ Ρ' εἰσκήω ἔδοξε. (11) τὰς αὐτὰς ποιῆσαι λόγους] τὰς αὐ-
τὰς εἰπεῖν λόγους, ὡς εἶπον ἢ πρότερον ἄλλοτε περὶ βασι-
λείας. (13) φησὶ γὰρ] ὁ Ξενοφῶν· (ἀπομν. Βιβλ. Δ'. δ.)
ἔμεινον ἀλλ' ἐν ἦν, φασί. (18) πάλιν σὺ ταῦτα] ἀντὶ τῆ,

καὶ περὶ τῶν αὐτῶν· σὺ μὲν γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὑπὸ σοφίας, ἐδέχοτε τὰ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν λέγεις· ἡμῖν δὲ ἐν τῷτο δοκεῖ τῶν καλλίστων εἶναι· τὴς μὲν γὰρ ψευδομένους, οἶδα πολλά, καὶ ἀνόμοια λέγοντας·
 5 τοῖς δὲ ἀληθεύουσιν, ἔχ' οἶόν τε ἕτερα εἰπεῖν τῶν ἀληθῶν.

1. Εἰ γὰρ δὲ εἰ μὲν ἑώρων ἄλλην τινὰ ὑπόθεσιν σπεκδιαστέραν, ἥ σοι μᾶλλον προσήκασαν, ἐκείνην ἂν ἐπέχειρην ποιήσασθαι· νῦν δὲ ὅτε ἰατρὸν ἄλλης τινὰς
 10 ἀκείν, ἢ λέγειν λόγους φαίνει ἂν ὀρθῶς, ἢ τὰς περὶ ὑγείας σώματος καὶ νόσου· ὅτοι γὰρ ὑγιεινοὶ καλῶνται ἰατροῖς· ὅτε κυβερνήτην, ἢ τὴς περὶ ὠρῶν καὶ ἀνέμων, καὶ ἄστρον· ὅτοι γὰρ κυβερνητικοὶ δικαίως λέγονται· ὅτε ἄρχοντας καὶ βασιλεῖα, ἢ τὰς περὶ ἀρ-
 15 χῆς τε καὶ διοικήσεως ἀνθρώπων· ὡς δὲ καὶ περὶ τῶν ἐνόμιζε Σωκράτης, πειράσομαι εἰπεῖν· μετὰ γὰρ τὴν ἀπόκρισιν τὴν περὶ τῆς εὐδαιμονίας, ἐπύθετο τῷ Σωκράτῃ, ἐκεῖνο τὸ ἐρώτημα ἐρωτήσας· ὦ Σώκρατες, ἔφη, τῷτο μὲν ἐπίσασαι παντὸς μάλ-
 20 λον, ὅτι τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων, ἐκεῖνός ἐστιν ἰχυρότατος, καὶ μηδὲ τῶν θεῶν αὐτῶν ἥττονα ἔχων δύναμιν, ὥ γε ἔνεσι καὶ τὰ ἀδύνατα δοκῶντα ποιῆσαι δυνατά· εἰ βέλοιο μὲν ποιῆσαι περὶ εὐδαιμονίας θάλασσαν, πλεῖσθαι δὲ τὰ ὄρη, τὴς δὲ ποταμὸς ἐκλείπειν
 25 ὑπὸ ἀνθρώπων πινομένους· ἢ ἐκ ἀκήκοας, ὅτι Ξέρξης, ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, τὴν μὲν γῆν ἐπαίησε θάλασσαν, διελὼν τὸ μέγιστον τῶν ὀρέων, καὶ διασήσας

ταῦτα, διώρρωταί μοι· ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐπομένων δῆλον. (4)
 οἶδα μὲν]· ἐξήλειψα τὸν Μέν, ὡς σκόλωπα κείμενον ἄχρηστον,

ἀπὸ τῆς ἡπίρευ τὸν Ἀΐθω; διὰ δὲ τῆς θαλάττης
τὸν πεζὸν στρατὸν ἄγων, ἤλαυνεν ἐφ' ἄεματος;
ὥσπερ οἶμαι τὸν Ποσειδῶνά φησιν Ὅμηρος· καὶ τυ-
χὸν ὁμοίως οἶτε δελφῖνες καὶ τὰ κήτη κάτωθεν ὑπέ-

- 5 πλεν τὴν χεδίαν, ὅποτε ἐκεῖνος ἤλαυνεν· καὶ ὁ Σω-
κράτης· ἐδὲ τῷτό σοι ἔχω εἰπεῖν, εἴτε μέγιστον ὁ ταυ-
τα παιῶν δύναται, καθάπερ σὺ λέγεις, εἴτε ἐλά-
χιστον, ἢ τὸ παράπαν ἐδέν.

- ιδ. Σκόπει γὰρ τῷτο αὐτίκα· εἰ μὲν ἦν σώφρων
10 καὶ ἀνδρείος, καὶ δίκαιος, καὶ μετὰ γνώμης ἔπραττεν
ὅσα ἔπραττεν, ἰχυρὰν αὐτὸν ἡγάμαί καὶ μεγιστὴν ἔ-
χειν τῷ ὄντι δύναμιν· εἰ δὲ αὖ δειλὸς, καὶ ἀνόητος καὶ
ἀσελγής, καὶ παράνομος, καὶ δι' ὕβριν ταῦτα ἐπιχει-
ρῶν, τὴν ἀντίου ἔμοιγε, ἀδυνέστατος εἶναι δοκεῖ τῶν
15 σφόδρα πενήτων, καὶ μηδένα γῆς κεκτημένων βῶλον,
ὥστε διατρίψαι μακέλλη τροφῆς ἔνεκεν, ἔχ' ὅπως
τὰ μέγιστα διαθρύπτειν ὄρη, καθάπερ σὺ φῆς· ὁ
γὰρ ἀδύνατος μὲν ὕβριν ἐπικαταχεῖν, πολλὰς ὑ-
πὸ σμικρῶν γιγνομένην, ἀδύνατος δὲ ἐπιθυμίαν παύ-
20 σαι τῶν αἰχίσεων, ἀδύνατος δὲ ἀπώσασθαι λύπην,
ἐνίοτε μηδενὸς λυπηρῆ παρόντος, ἐ δυνάμενος δὲ ὑ-

(3) Ὡς περ τὸν Ποσειδῶνά φησιν Ὅμηρος] ἡλαύνειν δη-
λονότι ἐφ' ἄεματος ἐπὶ τῆς θαλάσσης κύκλῳ ἔχοντα τὰ κήτη·
καὶ τὰς δελφῖνας. Ἰλ. ν'. 27. (5) τὴν χεδίαν] τὴν αὐτο-
χέιδιον γέφυραν, ἣν ὁ Ξέρξης ἐποίησεν ἐπὶ τῇ Ἑλλησπόντῃ.

(16) Οὐχ' ὅπως τὰ μέγιστα] πολλὰ μᾶλλον αὐτὸς ἀδύ-
νατος ἢ τὰ μέγιστα διαθρύπτειν ὄρη· ἀλλ' ἐκ οἷδ' ὅπως
πέπλεκται, ἀσείως μὲν, δυσερμηνεύτου δέ· ὥσει ἔλεγε· εἴ-
τερ ἀδυνέστερος ἢ τῶν πενήτων τῶν μὴ ἐχόντων διατρίψαι
μίαν γὰρ βῶλον τῇ δικέλλῃ, πῶς ἂν αὐτὸς διαθρύψει τὰ

πομῆναι πόνους, ἔδὲ τῆς ἡδονῆς ἔνεκεν γιγνομένου, ἁ-
 δύνατος δὲ τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι φόβον, ἔδεν ὠφε-
 λῦντα ἐν τοῖς δεινοῖς, ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλάπτοντα·
 πῶς ἐκ ἀδενῆς ἔτος σφόδρα, ἡττώμενος μὲν γυναι-
 5 κῶν, ἡττώμενος δὲ εὐνέχων; ἢ σὺ τῆτον ἰχυρὸν εἶ-
 ναι λέγεις, τὸν καὶ τῷ μαλακωτάτῃ πάντων ἀδενέ-
 σερον, ὕπνῃ; ὕψ' ἔξυμποδιδεῖς πολλάκις ἄνευ δεσ-
 μῶν, ἔχ' ὅπως ἄλλω, ἀλλ' ἔδ' ἑαυτῷ δύναται βοη-
 θεῖν, ἔδὲ ἐπικερὸν ἔδενά καλέσαι τῶν βελομένων
 10 ἀμύνειν.

ιβ'. Ταῦτα δὲ ἀκύσας, εἶπεν, ἐκεῖνο μὲν οἶδα
 δήπε, Σώκρατες, ὅτι ἀπάσης οἰκνύμενης τῷ πλείστῃ
 καὶ ἀρίστῃ βασιλεύει μέγας· ἔξω γὰρ τῆς Ἑλλάδος καὶ
 τῆς Ἰταλίας καὶ τινῶν ὀλίγων ἔθνῶν ἄλλων τῶν κα-
 15 τὰ τὴν Εὐρώπην, ξύμπαντα τᾶλλα ὑπ' ἑαυτῷ πε-
 ποίηται· καὶ τῆς μὲν καλεμένης Ἀσίας ὅλης ἄρχει
 μέχρις Ἰνδῶν· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῆς φασιν ὑπακύνειν
 τῆς Λιβύης τὰς πλείονας· ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ Θράκης
 καὶ Μακεδονίας ἀπάντων τέτων κρατεῖν· ὅθεν δὴ καὶ
 20 μέγας βασιλεὺς κέκληται μόνος ἐκεῖνος· καὶ ὁ Σω-
 κράτης εἶπεν· ἀλλ' ἔδὲ τῆτον οἶδα ὅλως γε, εἰ βασι-
 λεὺς ἐστὶ τὴν ἀρχὴν ὑδεμῖα πόλεως ἢ κώμης· σὺ
 ἄρα, εἶπε, μόνος ἀήκοος εἶ τέττε, ὃ ἅπαντες ἴσα-

μέγιστα, ὡς Φῆς, τῶν ὀρέων; (8) ἔχ' ὅπως ἄλλω, ἀλλ'
 καὶ ἑαυτῷ.] προσέειπαι μοι τὸ, ἀλλὰ, ἐξ ἄλλης ἐκδόσεως,

(19) Ἀπάντων τέτων κρατεῖν] κρατεῖ, ἀξιοῖ γραφεῖσθαι
 ὁ Ρ' ἱστικός. (22) ὑδεμῖα πόλεως ἢ κώμης.] ἢ καταναῶ, τί
 ποτε βέλεται τὸ, ὑδεμῖα· γραφέσθω ἔν, πόλεως τινὸς ἢ
 κώμης· τὸ δὲ Ὁ' ἐν τῷ ἐπομένῳ σίχῳ περιέκειρα, Ὁ' ὅτι

σιν· ἀκέω, ἔφη, πολλῶν λεγόντων, ἃ σὺ λέγεις,
 καὶ Ἑλλήνων καὶ Βαρδάρων· ὁ δὲ ἐκ ἐξ' με γινώσκειν ὁ
 λέγω, τοιαῦτόν ἐστιν· ἐκ οἷδα, ὧ ἄρισε, εἰ νομίμως καὶ
 δικαίως τούτων ἀπάντων προέσηκε, καὶ τοιαῦτος ἦν,
 5 ὅποσον εἰρηκας πολλήν.

17. Εἰ μὲν γὰρ εὐγνώμων καὶ φιλόανθρωπος καὶ
 νόμιμος ὢν, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀρ-
 χομένων ἐπιμελεῖται, αὐτὸς πρῶτος καὶ εὐδαίμων καὶ
 φρόνιμος ὢν, καθάπερ εἶπον, καὶ τοῖς ἄλλοις μετα-
 10 διδὼς τῆς αὐτῆς εὐδαιμονίας, ἡ δὲ δίχα θείας τότε ἐαυ-
 τῆ καὶ τὸ τῶν ἀρχομένων συμφέρον· ἀλλὰ τότε χί-
 ρων μάλισσα, καὶ τότε νομίζων ἄρισα πράττειν, ὅταν
 ὅρα καλῶς πράττοντας τὰς ἀρχαίους, δυνάμει τε
 μεγίστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀληθῶς· εἰ δὲ φιλήδονος,
 15 καὶ φιλοχερήματος, καὶ ὑβριστής, καὶ παρὰ νόμον, αὐτὸν
 αἰόμενος αὔξει μόνον, ὥς εἴη πλείστα μὲν χρήματα
 κεκτημένος, μεγίστας δὲ καὶ πλείστας καρπύμενος ἡ-
 δονὰς, ῥαθυμῶς δὲ διάγων καὶ ἀπόνως· τὰς δὲ ὑπη-
 κόας ἅπαντας ἡγούμενος δούλους, καὶ ὑπηρέτας τῆς αὐ-
 20 τῆς τευφῆς· ἡ δὲ ποιμένος ἐπιεικὲς ἔχων ἡθος, σκέ-
 πης καὶ μονῆς προνοούμενος τοῖς αὐτῆς κτήμασιν· ἔτι
 δὲ θῆρας ἀπαμύνων, καὶ φῶρος προφυλάττων· ἀλλὰ
 πρῶτος διαρπάζων τε καὶ διαφθείρων, καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἐπιτρέπων, καθάπερ, οἶμαι, πολεμίων λείαν· ἐκ

πρότερον· ὁ δὲ λόγος σαφής. (4) καὶ τοιαῦτος ἦν] διώρθω-
 ταί μοι τὸ ἦν ἀντὶ τῆς, ὦν.

(9) Καὶ τοῖς ἄλλοις μεταδιδὼς τῆς] διώρθωταί μοι ἀν-
 τὶ τῆς, καὶ τοῖς ἄλλοις διδὼς καὶ τῆς· συμφώνως καὶ Ρ' εἰσκήφ.
 (16) ὥς εἴη πλείστα] διώρθωταί μοι ἀντὶ τῆς, ὥς ἂν πλείστα·

ἂν ποτε εἴποιμι τὸν τοῦτον ἄρχοντα, ἢ αὐτοκράτο-
ρα, ἢ βασιλέα· πολὺ δὲ μᾶλλον τύραννον καὶ λησῆ-
ρα, ὅποτε προσεῖπεν ὁ Ἀπόλλων τὸν Σικυῶνιον τύ-
ραννον, εἰ καὶ πολλὰς μὲν ἔχοι τιόρας, πολλὰ δὲ σκῆ-
5 πτρα, πολλοὶ δὲ ὑπακούειεν αὐτῷ.

ιδ'. Τοιαῦτα μὲν ἐκεῖνος εἰάδει λέγειν, προτρέπων
αἰετὸς πρὸς ἀρετὴν, καὶ βελτίους ποιῶν καὶ ἄρχοντας, καὶ
ιδιότητας· ἕμοια δὲ εἰρήνασι περὶ ἀρχῆς καὶ βασιλείας
οἱ μετ' αὐτὸν ὡς οἷόν τε ἐπόμενοι τῇ σοφωτάτῃ γνώ-
10 μη· ταῦτα δὲ πρῶτα δηλοῖ τὰ ὀνόματα τὴν διαφο-
ρὰν τῶν πραγμάτων· λέγεται γὰρ ἡ μὲν ἀρχή,
νόμιμος αἰθερώπων διοίκησις, καὶ πρόνοια ἀνθρώπων
κατὰ νόμον· βασιλεία δὲ, αὐτυχεύουστος ἀρχή· ὁ
δὲ νόμος βασιλέως δόγμα· ὁ δὲ τύραννος καὶ ἡ τυραν-
15 νίς, ἐναντίον τέτοις, βίαιον, καὶ παράνομος χρησίς
ἀνθρώπων τῷ δοκῶντος ἰσχύειν πλέον.

ιε'. Οὕτω δὲ καὶ ἡμεῖς διανοόμεθα, καὶ φαμέν περὶ
τῶν θεῶν καὶ θεοφιλες καὶ αὐτοκράτορος βασιλέως· τρία
γὰρ εἶδη τὰ φανερώτατα πολιτείων νομίζεται γιγ-
20 νομένων κατὰ νόμον, καὶ δίκην, μετὰ δαίμονός τ' ἅ.

εἰ δὲ μὴ ἐξαληπτέον τὸν, ἂν. (3) ὁ ποτὲ Ἀπόλλων προσ-
εῖπεν τὸν Σικυῶνιον τύραννον] περὶ τῷ Κληιδέει εἰρηνοῦναι
ταῦτά φασι, χρησαμένῳ τῷ μαντεῖῳ· περὶ δὲ Ἡρόδοτος ἐν
Τερψιχόρῃ ταῦτα· ἐλθὼν δὲ εἰς Δελφὸς ἐχρησιμιάζετο, εἰ
ἐκβάλοι τὸν Ἀδρησον· ἡ δὲ γε Πυθίη χρᾶ οἱ, φᾶσα. Ἀδρη-
σον μὲν εἶναι Σικυωνίῳ βασιλῆα, ἐκεῖνον δὲ λησῆρα. (5)
πολλοὶ δὲ ὑπακούειεν αὐτῷ.] προσέθειται μοι τὸ, πολλοὶ δὲ
ἄλλως γὰρ ἦν τὰ τῷ λόγῳ λελωβημένα, ὡς καὶ Ρ'εῖσκιφ ἔ-
δοξε.

(10) Ταῦτα δὲ πρῶτα] ἄμεινον ἦν, αὐτὰ δὲ πρῶτον.

γαθῇ, καὶ τύχης ὁμοίας· μία μὲν ἡ πρώτη καὶ μά-
 λιστα συμβῆναι δυνατὴ, περὶ ἧς ὁ νῦν λόγος, εὐ διοι-
 κεμένης πόλεως ἢ πλείονων ἐθνῶν, ἢ συμπάντων
 ἀνθρώπων, ἐνὸς ἀνδρὸς ἀγαθῆ γνώμη καὶ ἀρετῇ· δευ-
 5 τέρα δὲ Ἀριστοκρατία καλουμένη, ἔτε ἐνὸς, ἔτε πολ-
 λῶν τινῶν, ἀλλὰ ὀλίγων τῶν ἀρίστων ἡγεμένων, πλείον
 ἀπέχεσθαι ἢ διὰ τῷ δυνατῷ καὶ τῷ συμφέροντος· τὸ το
 ἔμοιγε δοκεῖ καὶ Ὅμηρος εἰπεῖν διανοηθεῖς·

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκυραίνῃ· εἰς κοίρανος ἔσω,
 10 Εἰς βασιλεὺς, ὃ ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω.
 Τρίτῃ δὲ πασῶν ἀδυνατωτάτῃ χεδὸν σωφροσύνη καὶ
 ἀρετῇ δῆμῳ, προσδοκῶσά ποτε εὐρήσειν κατὰσασιν
 ἐπιεικῇ, καὶ νόμον, δημοκρατία προσαγορευομένη, ἐ-
 πιεικὲς ὄνομα καὶ πρᾶον, εἴπερ ἦν δυνατόν.

15 ἰς. Ταῖς τρισὶ δὲ ταύταις, ὥσπερ εἴρηται, πο-
 λιτείαις, τρεῖς ἐναντίαι καὶ παράνομοι διαφθοραί· ἡ
 μὲν πρώτη τε καὶ ἀρίστη καὶ μόνη δυνατωτάτη, τυραννίς·
 ἐνὸς ὕβρει καὶ βία, τῷ κακίῳ, τῶν ἄλλων ἀπολλυ-
 μένων· ἡ δὲ μετ' ἐκείνην ὀλιγαρχία, σκληρὰ καὶ ἄ-
 20 δικος πλεονεξία, πλεονῶν τινῶν καὶ πονηρῶν ὀλίγων
 ἐπὶ τὰς πολλὰς καὶ ἀπόρους σύσσεις· ἡ δὲ ἐξῆς ποικί-
 λη καὶ παντοδαπὴ φερά πᾶσι, ἃ δὲν εἰδότες ἀπλῶς·

(2) Συμβῆναι δυνατὴν] ἀντὶ τῆς, συζῆναι ἴσως ἐξελέλη-
 ται. (8) Καὶ Ὅμηρος εἰπεῖν] Ἰλ. Β. 204. (11) σωφροσύνη
 καὶ ἀρετῇ δῆμῳ] ἔγω διαρῶμαι μοι πᾶσα ἡ περίοδος ἐξῆς,
 ἔχεσθαι πρότερον ᾧδε. Τρίτῃ δὲ πασῶν ἀδυνατωτάτῃ χεδὸν
 καὶ σωφροσύνη, καὶ ἀρετῇ, δῆμῳ προσδοκῶσά ποτε εὐρήσειν,
 καὶ κατὰσασιν ἐπιεικῇ, καὶ νόμον, κ. τ. λ.

(15) Ταῖς τρισὶ δὲ ταύταις] προσέθεται μοι τὸ ἄρδρον,
 Ταῖς· ἀπορεῖται, διὰ τί ἐξῆς ἀρίστην τὴν τυραννίδα εἴρηκεν,

ταραττομένῃ δὲ αἰεὶ καὶ ἀγριαίνοντος ὑπὸ ἀκολάσων
 δημαγωγῶν, ὥσπερ κλυδῶνος ἀγρεῖς καὶ χαλεπῆ ὑ-
 πὸ ἀνέμων σκληρῶν μεταβαλλομένη· τέτων μὲν ἔν
 ὁ λογος ἄλλως ἐπεμνήσθη, πολλὰ παθήματα καὶ
 5 συμφορὰς ἐκάσῃς αὐτῶν ἐκ τῆ προτέρῃ χρόνῃ δεῖξαι
 δυνάμενος· περὶ δὲ τῆς εὐδαίμονός τε καὶ θείας κατα-
 σάσεως τῆς νῦν ἐπικρατέως χρηὴ διελθεῖν ἐπιμελέσεσθαι.

ἡ. Πολλαὶ μὲν ἔν εἰκόνες ἐναργεῖς, καὶ παραδείγ-
 10 ματα ἐκ ἀμυδρὰ τῆς δε τῆς ἀρεχῆς, ἔν τε ἀγέλαις
 καὶ σμήνεσιν ἐπισημαινέσης τῆς φύσεως τὴν κατὰ
 φύσιν τῆ κρείττονος τῶν ἐλαττοίων ἀρεχὴν καὶ πρό-
 νοϊαν, καὶ μὴν φανερώτερον ἐδὲ κάλλιον ἕτερον γένοιτο
 τῆς τῆ παιτὸς ἡγεμονίας, ἢ ὑπὸ τῷ πρῶτῳ τε καὶ
 15 ἀρεῖσθαι θεῷ τάττεται τῷ Διὶ· τοσούτος δὲ ὢν, πρῶ-
 -τον μὲν ἐστὶ θεοφιλὴς, ὅτε τῆς μεγίστης τυγχάνων
 παρὰ θεῶν τιμῆς καὶ πίσεως· καὶ πρῶτόν γε καὶ μάλι-
 σα θεραπεύει τὸ θεῖον ἐκ ὁμολογῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ
 πεπεισμένος εἶναι θεὸς, ἵνα δὴ καὶ αὐτὸς ἔχοι τὰς
 20 κατ' ἀξίαν ἀρεχοντας· ἡγεῖται δὲ τοῖς ἄλλοις ἀν-
 δρώποισι συμφέρον εἶναι τὴν αὐτῆ πρόνοιαν, ἔτις,
 ὡς αὐτῷ τὴν ἐκείνων ἀρεχὴν· καὶ μὴν ἐκεῖνο ἑαυτῷ
 συνειδώς, ὡς ἔποτε δῶρον δέξεται παρὰ τῶν κακῶν
 ἀνδρῶν, ἐδὲ τὰς θεὸς αἰαθήμεσιν, ἐδὲ θυσίαις οἰε-
 25 ται χαίρειν τῶν ἀδίκων ἀνδρῶν· παρὰ μόνων δὲ τῶν

ἢ ἴσως ἀντὶ τῆ κρατίστην. (4) ἄλλως ἐμνήσθη] ἐν παρέρῳ,
 ἐν συντόμῳ, καί περ δυνάμενος πολλὰ παθήματα δεῖξαι αὐ-
 τῶν γεγενημένα ἀνδρώποισι.

(21) Συμφέρον εἶναι] διώρδεται μοι ἀντὶ τῆ, συμφέρον
 εἶναι ἀκαταλλήλῃ. (25) παρὰ μόνων δὲ τῶν ἀγαθῶν] διώρ-

ἀγαθῶν προσίεσθαι τὰ δεδομένα.

- ΙΘ'. Τοιγαρὲν θεραπεύει ἀφθόνηως αὐτὸς καὶ τέ-
 τοις· ἐκείνοις γεμὴν ἐδέποτε παύσεται τιμῶν, τοῖς
 καλοῖς ἔργοις καὶ ταῖς δικαίαις πράξεσιν. ἕκαστον γε-
 5 μὴν τῶν θεῶν ἰλάσκεται, κατὰ τὴν τῷ θεῷ δύνα-
 μιν. ἡγεῖται δὲ τὴν μὲν ἀρετὴν, ὁσιότητα· τὴν δὲ
 κακίαν πᾶσαν ἀσέβειαν. εἶναι γὰρ ἐναγεῖς καὶ ἀλι-
 τηεῖς, καὶ μόνον τὸς ἱερὰ συλῶντας, ἢ λέγοντάς τι
 βλάβοφονον περὶ τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τέ-
 10 τε δειλὸς, καὶ ἀδίκος, καὶ ἀκρατεὺς, καὶ ἀνοήτος, καὶ
 καθόλου τὸς ἐναντίον τι πράττοντας τῇ τε δυνάμει
 καὶ βελήσει τῶν θεῶν. καὶ μόνον δὲ ἡγεῖται θεὸς,
 ἀλλὰ καὶ δαίμονας, καὶ ἥρωας ἀγαθούς, τὰς τῶν ἀγα-
 θῶν ἀνδρῶν ψυχὰς μεταβαλλέσας ἐκ τῆς θνητῆς
 15 φύσεως.

- ΙΘ'. Τῆτο δὲ βεβαιοῖ τὸ δόγμα, ἔχ' ἥκιστα χαρι-
 ζόμενος αὐτῷ· τὴν τε τῶν ἀνθρώπων ἐπιμέλειαν, καὶ
 πάρεργον ἐδὲ ἀσχολίαν ἄλλως νενόμικε, βαρυνόμε-
 νος, οἶμαι, τὰς φροντίδας· ἀλλὰ ἔργον αὐτῷ, καὶ
 20 τέχνην ταύτην. καὶ ὅταν μὲν ἄλλοτι ποιῇ, ἐδὲν ἡγεῖ-
 ται σπευδᾶν ἐδὲ τῶν αὐτῷ πράττειν· ὅταν δὲ ἀν-

θωταί μοι ἔτω ταῦτα ἀντὶ τῷ, παράνομον δὲ τῶν θεῶν·
 καί τοι ἄλλοι ἄλλως ἐπειράθησαν διορθῶσαι· ἔτω γὰρ ἀνα-
 φέρεται συμφώνως εἰς τὸ ἀντίθετον τὸ, τῶν ἀδίκων ἀν-
 θρῶν, εἰ μὴ τι γράφειν δεῖ αὐτὶ τῷ, ἀγαθῶν, δικαίων.

(3) Ἐκείνοις γεμὴν] διώρθωταί μοι καὶ τῆτο μετὰ Ρεῖσκιον,
 ἵνα ἢ τὰ ἐπόμενα ἐπεξηγηματικὰ πρὸς αὐτό· ἢν γὰρ, ἐκεῖ-
 νος. (5) κατὰ τὴν τῷ θεῷ δύναμιν] ἔτρεψα τὴν, Μετὰ
 εἰς τὴν Κατὰ, συνδόξαν καὶ Ρεῖσκιον. (7) εἶναι γὰρ ἐνα-
 γεῖς] ἀπόδος τὸ Ἀπαρέμφατον ἀνωτέρω εἰς τὸ, Ἡγεῖται,

θρώπῳς ὠφελῇ, τότε νομίζει τὸ προσήκον ἀποτε-
 λεῖν, ἅτε ὑπὸ τῷ μεγίστῳ θεῷ ταχθεὶς ἐπὶ τῷτο
 τὸ ἔργον, ἢ ἀπειθεῖν ἢ θέμις ἔδεν, ἐδὲ ἀχθεῖσθαι,
 ἅτε προσήκοντας αὐτῷ νομίζων. ἐδεῖ γὰρ ἔτω μα-
 5 λακὸς ἐδὲ φιλήδονος, ὃς ἔχ' ἡδεται τῇ αὐτῇ πράξει,
 καὶ τύχῃ ἐπίπονος. ὥς ἦκισα μὲν κυβερνήτης ἀχθε-
 δεῖν τοῖς ἐν θαλάττῃ πόνοις, ἦκισα δὲ γεωργὸς τοῖς
 περὶ γεωργίας ἔργοις, ἦκισα δὲ κυνηγέτης, ὃν δεῖ θη-
 ρῶντα κάμνειν. καίτοι σφόδρα μὲν ἐπίπονον γεωργία,
 10 σφόδρα δὲ κυνηγεσία· ἢ μὴν ἀπαξιοῖ τὸ κάμνειν, καὶ
 ἐνοχλεῖσθαι τῶν ἄλλων ἔνεκεν, ἐδὲ ταύτῃ χεῖρον
 πράττειν νενόμικεν, εἰ δὲ πλείους αὐτὸς ἀναδέχε-
 σθαι πόνας, καὶ πλείους πράγματα ἔχειν. (ὁρᾷ γὰρ
 καὶ τὸν ἥλιον ἐδενὸς ἐλάττω τῶν θεῶν, ἐκ ἀχθό-
 15 μενον, εἰ σωτηρίας ἔνεκεν ἀνθρώπου καὶ βίῃ τὸν αἰῶ-
 να διαπράττεται πάντα, ὅσα πράττει. καὶ τοίνυν,
 τὴν μὲν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν φρόνησιν,
 ἀναγκαίας νομίζει καὶ τοῖς ἀμελεῦσι τῷ δικαίῳ, καὶ βε-
 λομένοις τυραννεῖν.) ἐδ' εἰ τάχιστα ἀπολύνται, ἐ-

(19) Οὐδ' εἰ τάχιστα ἀπολύνται, ἐσπύδακεν, ἀλλὰ καὶ
 μάλ.] τὸ παρὸν χωρίον διόρθωσα ἕτως ἐκ τῶν ἐνόντων,
 πλέον ἢ διόρθωσίν τινα δεῖσθαι τὴν ἐξ εἰκασίας ὃν διεφ-
 θαρμένον· εἶχε γὰρ ἕτως ἄνωθεν· καὶ τοῖς βελομένοις τυ-
 ραννεῖν, ἐκ εἰ τάχιστα, ἐσπύδακεν, ἀπολύνται· ἀλλὰ κ.τ.λ.
 ἐγὼ δὲ ἀναφέρω ταῦτα ἢ πρὸς τὸ προσεχές, τὴν τυραννεῖν
 βελομένης κατὰ τὸ συνεχές τῷ λόγῳ, ἀλλ' ἀνωτέρω, ἥτοι
 εἰς τὸν ἥλιον, ἢ ἔτι ἀνωτέρω εἰς τὴν ἀγαθὴν βασιλείαν, τὰ
 δὲ ἄλλα περιέκλεισα, ἐκὼν ἄεκων ὥς ἐν παρενθέσει, ἔ-
 μμεν ἀρεσκόμενος τούτοις, ἀλλ' ἵνα τοῖς νέοις ἀφέλοιμι τι
 τῶν πόνων, ὥς ἔνεκα ταῦτα διαπιτόνεται· αἱ δὲ φιλολογίαι

Τόμ. Α'.

F

σπένδακεν· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον παρέχειν, εἴ τι τέτῃς
 ἑώρα δεομένης αὐτῆς. ὅσῳ δὲ πλείους μὲν ἔχει τέτῃς
 μισούντας, πλείους δὲ τέτῃς ἐπιβουλεύοντας, ἑδένα δὲ πι-
 5 σὺν ὑδὲ κηδόμενον· τοσούτῳ δὲ μᾶλλον, εἰ σωθῇσε-
 ταί τινα χρόνον, καὶ ἀγρυπνητέον εἶναι, καὶ φροντι-
 ζέον, καὶ ἀμυνόμενόν γε, μὴ ἡττᾶσθαι τῶν πολεμικῶν,
 καὶ ἐπιβουλεύομενον, μὴ ἀγνοεῖν τέτῃς ἐπιβουλεύοντας,
 καὶ τῶν ἡδονῶν ἀφεκτέον, καὶ γαστρί, καὶ ὕπνῳ, καὶ
 ἀφροδισίοις ἐλάχισα προσεκτέον, ἢ τῷ φιλημένῳ μὲν
 10 ὑπὸ πάντων, μηδένα δὲ ἔχοντι ἐπιβουλεύοντα. εἰ δὲ
 δεῖ τὰς αὐτὰς μὲν φροντίδας ἔχειν ἢ πλείους, πολὺ
 δὲ μείζους ἀσχολίας, ὁμοίως δὲ εὐλαβεῖσθαι τὰς ἡ-
 δονὰς, ὁμοίως δὲ τέτῃς κινδύνους ὑπομένειν, πόσῳ δὴ
 κρεῖττον μετὰ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς, ἢ μετὰ πονη-
 15 ρίας καὶ ἀδικίας πάντα ταῦτα ἐπιτηδεύειν; καὶ μετὰ

κώτεροι εἰκαζέτωσαν ἄμεινον, ἢ δύναίτο ἕκαστος· μετέβα-
 λον δὲ ταῦτ' ἔγωγε ἐν τοιαύτῃ ἐννοίᾳ· οἷον, ὁ ἀγαθὸς βασι-
 λεὺς ἐδὲ διὰ τέτο χεῖρον πράττειν νομόμικε, δι' ὅτι ὀφείλει
 μᾶλλον τῶν ἀρχομένων πονεῖν (ὁρᾷ γὰρ καὶ τὸν ἥλιον ἅπαν-
 τα τὸν αἰῶνα ἀχθόμενον· καὶ τοι (ἔγωγε γάρ μοι διερμηνεύει
 τὸ, καὶ τοῖνυν) τὴν μὲν ἀνδρίαν, τέτῃς τέτῃς τῶν ἀ-
 ρετῶν τέτων ἀναγκαίως νομίζει καὶ τοῖς τυράννοις) ἐδ' εἰ
 τάχις ἀπολῶνται, ἐσπένδακεν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον παρέχειν
 (ἐσπένδακε) εἴ τι τέτῃς ἑώρα δεομένης αὐτῆς· καὶ ταῦτα μὲν
 ἔγωγε ὡς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ τοι τὰ ἐξῆς ἀναφέρονται ἀμέσως
 αὐτῇς εἰς τέτῃς τυράννης. (3) ἑδένα δὲ πιστὸν προσέθηκε
 τὸν Δὲ διὰ τὸ συνεχέζερον. (4) τοσούτῳ δὲ μᾶλλον] πε-
 ριττεύει ἐνταῦθα ὁ Δὲ· σύνηδες δὲ τὸ τοῖτον καὶ τῷ Ἀβ-
 ῤανῷ ὡς ἐν τῷ Α'. α', 11. Ἰς. Ἀλεξ. μοι σεσημειώται.
 (11) τὰς αὐτὰς φροντίδας ἔχειν] τὸν τυραννεῖν βελλόμενον
 τῷ ἀγαθῷ βασιλεῖ.

ἐπαίνῃ φαίνεσθαι τοῖς ταν, ἢ μετὰ ψόγῃ; ἀγαπώ-
μενον μὲν ὑπὸ ἀνθρώπων, ἀγαπώμενον δὲ ὑπὸ θεῶν,
ἢ τὸναντίον μισούμενον; καὶ τοίνυν τὸ μὲν παρὸν,
βραχύ τι τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἀσυλλόγιστον, κατέχει
5 δὲ τῷ βίῃ τὸ πλεῖστον, μνήμη τῶν προγεγονότων, καὶ
ἡ τῶν μελλόντων ἐλπίς.

κ'. Πότερον ἐν τοῖν ἀνδρῶν ἡγούμεθα εὐφραίνειν
τὴν γνώμην, ἢ πότερον ἀνίαν, καὶ πότερον θαρρύν-
ειν τὰς ἐλπίδας, καὶ πότερον ἐκπλήττειν; ἔκκ' ἐν καὶ
10 ἡδύονα ἀνάγκη τὸν βίον εἶναι τῷ ἀγαθῷ βασιλέως.
ὁρᾷς γάρ, ὅτι πανταχῷ τὸ βέλτιον τῷ ἡττονος ἔτα-
ξεν ὁ θεὸς προνοεῖν τε καὶ ἄρχειν, οἷον τέχνην μὲν
ἀτεχνίας, ἀδυνείας δὲ δύνάμιν, τῷ δὲ ἀνοήτῃ τὸ φρό-
νιμον προνοεῖν καὶ προβλεῦειν ἐποίησεν. ἐν πάσαις δὲ
15 ταύταις ταῖς ἐπιμελείαις, τὸ ἄρχειν, ὑδαμῶς ῥά-
θυμον, ὑδὲ ἐπίπονον, ὑδὲ πλεον ἔχεται ἀνέσεως καὶ
σχολῆς, ἀλλὰ φροντίδων καὶ πόνων. αὐτίκα ἐν νηὶ
ἐπιβάταις ἔξερσιν ἀμελεῖν, μηδὲ ὁρᾷν τὴν θάλατταν.
ἀλλὰ μηδὲ ὅποι γῆς εἰσι, τὸ τῷ λόγῃ, τῷ το εἶδε-
20 ναι· καὶ πολλοὶ τὸν τρόπον τῷ ταν πλεονσι ταῖς εὐ-
δαίαις, οἱ μὲν πεττεῦοντες, οἱ δὲ ἄδοντες, οἱ δὲ εὐω-
χέμενοι δι' ἡμέρας· ὅταν δὲ καταλάβῃ χειμῶν, ἐγ-
καλυψάμενοι περιμένονσι τὸ συμβησόμενον· οἱ δὲ τι-
νες καθυπνῶσαντες, ὑδὲ ἀνέστησαν, ἕως γενόμενοι ὥ-

(20) Τὸ ἄρχειν] ὁ τεχνίτης δηλονότι, ὁ δυνατὸς, ὁ
φρόνιμος, καὶ ὅπως ὁ τῆς κρείττονος μοίρας· τὸ δὲ ἐπίπονον
εἰληπται ἀντὶ τῷ, ἀπεχθές· εἴγε ἐπίποννα μὲν ταῦτα,
ἀλλ' αἰρετὰ καὶ ἡδονικά· καὶ διὰ τῷ το ὑδ' ἀνέχεται ἀνέσεως καὶ
σχολῆς. (24) ὥς γενόμενοι ὥσι] προσέθεται μοι τὸ, ὥσιν,

σιν ἐν τῇ λιμένι. τῷ κυβερνήτῃ δὲ ἀνάγκη μὲν ὄρεσιν
 πρὸς τὸ πέλαγος, ἀνάγκη δὲ ἀποβλέπειν εἰς τὸν
 ἕρανον, ἀνάγκη δὲ προσκοπεῖν τὴν γῆν· ἢ μὴν ἔδὲ
 τὰ ἐν τῷ βυθῷ χρεὶ λανθάνειν αὐτὸν, ἢ λήσεται
 5 περιπεσὼν ὑφάλοις πέτραις, ἢ ἀδήλοισι ἔρμασι· μό-
 νῳ δὲ ἐκείνῳ, τῆς μὲν νυκτὸς ἦττον ἔξῃσι καθυπνώ-
 σαι, ἢ τοῖς νηχομένοις. ἡμέρας δὲ εἶπε τί βραχὺ
 κλέψειε τῷ ὕπνῳ, καὶ τῆτο μετέωρον καὶ ἀμφίβολον,
 ὡς ἀναδοᾶν πολλάκις, ἢ τὸ ἰσίον σέλλειν, ἢ παρασῃ-
 10 σαι τὸ πηδάλιον, ἢ ἄλλο τι τῶν ναυτικῶν. ὥς και-
 μόμενος ἐκεῖνος μᾶλλον ἐπιμελεῖται τῆς νεῶς, ἢ τῶν
 ἄλλων οἱ σφόδρα ἐγγηγορότες.

κά. Ἐν γεμῇ τῷ στρατεύεσθαι, τῶν μὲν στρατιω-
 τῶν ἕκαστος αὐτῷ μόνῳ ἐπιμελεῖται καὶ ὅπλων, καὶ
 15 τροφῆς, ἐνταῦθα καὶ πορίζων, ἀλλ' ἔτοιμα ἀξιῶν ἔ-
 χειν. μόνῃς δὲ φροντίζει τῆς υἰείας τῆς αὐτοῦ, μό-
 νῃς δὲ τῆς σωτηρίας. τῷ στρατηγῷ δὲ ἔργον ἐστὶν ἅ-
 παντας μὲν ὀπλίδαι καλῶς, ἅπαντας δὲ εὐπορεῖν
 σκέπης. καὶ μόνον δὲ τὰς τῶν ἀνθρώπων γαστέρας
 20 πληρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἵππων. εἰάν δὲ μὴ πάν-
 τες ἔχωσι τὰ ἐπιτήδεια, πολὺ μᾶλλον ἄχθεσθαι,
 ἢ αὐτὸς νοσῶν· σωτηρίαν γεμῇ τὴν ἐκείνων καὶ περὶ
 ἐλάττονος ποιεῖται τῆς αὐτοῦ. καὶ γὰρ δὴ νικᾶν μὲν
 ἀδύνατον ἄνευ σωτηρίας τῶν στρατιωτῶν. ὑπὲρ δὲ τῆς
 25 νίκης πολλοὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀποθνήσκουσιν αἰρεῖνται.
 κβ'. Πάλιν δὲ τοῖς καθ' ἕκαστον ἡμῶν. τὸ μὲν
 σῶμα, ἅτε ἀνόητον, ἔδὲ αὐτῷ βοηθεῖν ἱκανόν ἐστιν,

εἰς ἀπόδοσιν τῆς εὐθείας. (4) ἢ λήσεται περιπεσὼν] ἔτι
 διώρθωκα μετὰ καὶ ἑτέρῳ ἀντὶ τῆς, περιπεσεῖν σολοῖκεν.

ἔδὲ ὑπὲρ αὐτῆ φροντίζειν πέφυκεν, ὅτε, τῆς ψυχῆς ἀπολειπέσης, ἔδὲ ὀλίγον δύναται διαμένειν, ἀλλὰ παραχρῆμα λύεται καὶ ἀπόλλυται· ἡ ψυχὴ δὲ ὑπὲρ ἐκείνη, πάσας μὲν φροντίδας φροντίζει, πάσας δὲ
 5 ἐπινοίας σκύλλει, καὶ πολλὰ μὲν ἀνιάται λυπεμένη, πολλὰ δὲ φοβημένη. καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτὸ παρῆσθης μόνον αἰσθάνεται τῆς ἀλγηδόνος· ἡ ψυχὴ δὲ, πρὶν ἢ γενέσθαι τὴν ἀλγηδόνα, ἀνιάται, πολλάκις δὲ καὶ μὴ μελλέσης γίνεσθαι, διορρώδει. θανάτῳ τε σῶμα
 10 μὲν ἐδέποτε ἥσθετο· ψυχὴ δὲ καὶ τῆτο συνήσι, καὶ πολλὰ πάσχει ῥυομένη μὲν ἐκ νόσων τὸ σῶμα, ῥυομένη δ' ἐκ πολέμων, ῥυομένη δ' ἐκ χειμῶνος, ῥυομένη δ' ἐκ θαλάττης. ἔτω πανταχῇ ἐπιπονώτερον ψυχὴ καὶ ταλαιπωρότερον σώματος· ὅμως δὲ θειό-
 15 τερον καὶ βασιλικώτερον.

καγ'. Καὶ μὴν τῶν γε ἀνθρώπων πᾶς ἂν ὁμολογήσειεν ἰχυρότερον καὶ ἡγεμονικώτερον ἀνὴρ γυναικός. ἀλλ' ἐκείναις μὲν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων κατ' οἰκίαν ἐστὶ, καὶ ἄπειροι μὲν ὥς τὸ πολὺ χειμῶνων διατε-
 20 λῶσιν, ἄπειροι δὲ πολέμων, ἄπειροι δὲ κινδύνων. τοῖς

(1) Ὅτε τῆς ψυχῆς ἀπολειπέσης] αἰτιολογικῶς ἐκ-
 ληφθῆτω τὸ, Ὅτε ἀντὶ τῆς, Ἐπειδὴ· ὁ δὲ Ρ'εῖσκιος, ὅ γε
 ἠξίωσε γράφεσθαι. (4) πάσας δὲ ἐπινοίας σκύλλει] σκύλ-
 λει, ἐφευρήσκει, λαβεύει· σκύλλειν γάρ ἐστι τὸ τοῖς ὄντι
 σπᾶν· καὶ μεταφορικώτερον, πράγματα ἔχειν· κατὰ τῆτο
 Ματθαῖος Εὐαγγελιστῆς, μὴ σκύλλει τὸν διδάσκαλον. (6)
 πολλὰ δὲ φοβημένη] προσέθηκα ταῦτα, ἵνα ἀναπληρωθῇ πᾶς
 ὁ λόγος, ἀξιώσαντος καὶ τῆ Ρ'εῖσκίου. (14) ὅμως δὲ θειό-
 τερον] ὥς καὶ βασιλεὺς δηλονότι τῶν ἀρχομένων μὲν, μὴ πα-
 νούτων δὲ ἐκ τῆ ἴσε.

τοῖς δὲ ἀνδράσι προσήκει μὲν στρατεύεσθαι, προσήκει
 δὲ πλεῖν, προσήκει δὲ ναυτίλλεσθαι, ἀνάγκη δὲ ἐν
 ὑπαίθρῳ τὰ ἔργα διαπονεῖν. ἀλλ' ἔτι διὰ τῶτο μάλ-
 λον ἅν τις μακαρίσειε τῶν ἀνδρῶν τὰς γυναῖκας. ὅ-
 5 σοι δ' αὖ δι' ἀδένειάν τε καὶ μαλακίαν ἐζήλωσαν τὸν
 ἐκείνων βίον, ὥσπερ Σαρδανάπαλος, διαβόητοι μὲν
 νῦν εἰσιν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.

κδ'. Τὸ δὲ μέγιστον, ὁρᾷς τὸν ἥλιον, πόσῳ μὲν
 τῶν ἀνθρώπων ὑπερέχει μακαριότητι, θεὸς ὢν· ὅτι
 10 δὲ ἐκ ἀναινέται δι' αἰῶνος ἡμῖν ὑπεργῶν, καὶ τῆς ἡμε-
 τέρας ἔνεκα σωτηρίας πράττων ἅπαντα. τί γὰρ
 ἄλλοτις εἶποι τὸν ἥλιον ἐργάζεσθαι δι' αἰῶνος, ἢ ὅ-
 πόσων ἀνθρώπων δέονται; ποιεῖντα μὲν καὶ διακρίνοντα
 τὰς ὥρας, αὐξάνοντα δὲ καὶ τρέφοντα πάντα μὲν ζῶα,
 15 πάντα δὲ φυτὰ, χορηγῶντα δὲ τὸ κάλλιστον καὶ ἡδίστον
 ὀραμάτων φῶς, καὶ χωρὶς ὧδε τῶν ἄλλων ὄφελος ἐ-
 δὲν τῶν καλῶν, ἔτε θεανίων, ἔτε ἐπιγείων, ἀλλ' ὧδε
 τῷ ζῆν· καὶ ταῦτα ἐδέποτε κάμνει χαριζόμενος.
 ἥτις γε δελεῖαν δελεύειν φαίη τις ἂν, πάντῃ ἰσχυράν!
 20 εἰ γὰρ καὶ σμικρὸν ἀμελήσειε, καὶ παραδῶν τῆς αὐτῆς

(2) Ναυτίλλεσθαι] ἔτι μετέβαλον αὐτὴ τῇ, ναυτιλίας,
 ἢ ἡ σύμφωνον τοῖς ἡγεμένοις ἀπαρεμφατικῶς, συνειδότης
 ἔτι καὶ Ρ' εἰσκή· ὅς καὶ τὸ κατωτέρα, διαβόητοι μὲν νῦν εἰ-
 σιν εἰς τὸ, διαβόητοι μένουν ἀξιοῖ μετατρέψαι, διὰ τὸ
 ἀναπόδοτον ἀμέλει τῇ Μέν.

(17) Ἀλλ' ἔτι τῇ ζῆν] ἔτις ἔτρεψα τὸ ἄρθρον αὐτὴ,
 Τὸ ζῆν. (19) ἢ τίς γε δελεῖαν δελεύειν... πάντῃ ἰσχυράν!
 ἔτις ἔγραψα θαυμαστικῶς αὐτὴ τῇ, ἥτις γε..., πάντῃ ἰσχυ-
 ράν; ἐρωτηματικῶς καὶ ἐπομένως μετέβαλον τὸν, Κᾶν εἰς τὸν
 Καί, ὧδε, καὶ μικρὸν ἀμελήσειε.

τάξεως, ἔδεν κωλύει πάντα μὲν ἄνθρωπον, πᾶσαν
 δὲ γῆν, πᾶσαν δὲ θάλατταν οἴχεσθαι· πάντα δὲ
 τῆτον τὸν εὐεῖδῃ καὶ μακάριον κόσμον, τὴν αἰσχίστην
 καὶ χαλεπωτάτην ἀκοσμίαν φανῆναι. νῦν δὲ, ὥσπερ
 5 ἐν λύρα φθόγγων ἀπτόμενος ἐμμελῶς, ἐδέποτε ἐ-
 ξίσταται τῆς καθαρᾶς τε καὶ ἁγρᾶς ἀρμονίας, μίαν καὶ
 τὴν αὐτὴν ἀπιὼν ὁδόν.

κθ'. Ἐπεὶ δὲ δεῖται μὲν ἀλέας ἢ γῆ γενεῆσαι τὰ
 φυόμενα, καὶ ὥσε αὐξῆσαι, καὶ ὥσε ἐπιτελέσαι· δεῖ-
 10 ται δὲ τὰ ζῶα καὶ σωτηρίας ἕνεκεν τῶν σωμάτων,
 καὶ ἡδονῆς τῶν κατὰ φύσιν· δεόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς
 πάντων μάλιστα, ἅτε πλείους χερήζοντες βοηθείας,
 θεὸς ἐποίησεν, αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐγγυτέρω προσιὼν τῆς
 ἡμετέρας οἰκήσεως, ἵνα πάντα μὲν φύσῃ, πάντα δὲ
 15 θρέψῃ, πάντα δὲ τελειώσῃ, θεῖαν δὲ καὶ θαυμαστὴν
 παράχῃ τοῖς ἀνθρώποις εὐφροσύνην τε καὶ εὐορτίην.
 ἐπεὶ δὲ αὖτε πάλιν πολλὰ καὶ ἡμεῖς ἐν χρειᾷ γινόμε-
 θα τῆς ἐναντίας κρείσσεως· δεῖται μὲν γὰρ ὑπὸ τῇ
 ψυχῆς τὰ σώματα συνίστασθαι, δεῖται δὲ πυκνώσεως
 20 τὰ φυτὰ, δεῖται δὲ ὁμβριῶν ἢ γῆ, πάλιν ἅπειςιν
 ἀφ' ἡμῶν ἀφιστάμενος μέτριον. ἔτω δὲ πάνυ ἀσφα-
 λῶς καὶ ἀεραρότως τηρεῖ τὰς ὁρμὰς πρὸς τὸ ἡμῖν συμ-
 φέρον, ὥσε εἴτε προσιὼν ὀλίγον ἐγγυτέρω γένοιτο,
 πάντα ἂν συμφλέξειεν, εἴτε ἀπιὼν σμικρὸν ὑπερ-
 25 βάλλοι, πάντα ἂν ἀποφυγεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀδενέσσεροι
 φέρειν ἐσμέν τὴν μεταβολὴν ἀδερόαν γινομένην, κατ'

(11) Καὶ ἡδοῖς τῶν (ἴσως τῆς) κατὰ φύσιν· δεόμεθα
 δὲ καὶ ἡμεῖς] ἔτω διώρῳσα κρίσεως, ὥς καὶ ἄλλοις ἔδοξε, ἀντὶ
 τῆς, καὶ ἡδοῖς τῶν κατὰ φύσιν δεόμεθα· καὶ ἡμεῖς κ. τ. λ.

ὀλίγον ταῦτα μηχανᾶται, καὶ τρόπον τινὰ ἡμᾶς
λανθάνων, συνεδίξων μὲν τῷ ἥeros ὑπενεγκεῖν τὸ θέ-
ρος, προγυμνάζων δὲ τῷ μετοπώρει χειμῶνα ἀνε-
χεῖται, ἐκ μὲν τῷ χειμῶνος αὖθις θάλλων κατ' ὁ.

5 λίγον, ἐκ δὲ τῷ θέρει ἀναψύχων, ὥς αὐτόπως ἀ-
φικεῖσθαι πρὸς ἐκατέραν τὴν ὑπερβολὴν.

κς'. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸ φῶς, ὁρᾶται μὲν ἡδισον,
πράττειν δὲ ἀδύνατον ὅτιν χωρὶς αὐτῷ· κοιμώμε-
νοι δὲ πᾶσαν ἡσυχίαν ἄγομεν, ἐδὲν δὲ χρώμεθα τῷ
10 φωτὶ, ὅσον μὲν ἱκανὸν ἐγρηγορέναι, ἡμέραν ἐποίη-
σεν· ὅσον δὲ κοιμᾶσθαι ἀναγκαῖον, νύκτα ἀπέδειξε,
περί τε πᾶσαν ἰὼν γῆν, ἄλλοτε ἄλλας ἀναπαύων τε
καὶ ἀνίσας, περιπτάμενος μὲν ἀπὸ τῶν μηκέτι δεομέ-
νων φωτὸς, τοῖς δὲ οὖν δεομένοις ἐπιφαινόμενος· καὶ
15 ταῦτα μηχανώμενος δι' αἰῶνος, ὁρᾷποτε κάμνει.

κς'. Ὅπερ δὲ θεὸς ὁ πάντων κάλλιστος καὶ φανερώ-
τατος ἔχ' ὑπερῶν τὸν ἅπαντα χρόνον ἀνθρώπων
ἐπιμελέμενος· ἢ πᾶ γε ἀνθρώπων θεωρίῃ καὶ φρόνι-

(1) καὶ τρόπον τινὰ ἡμᾶς λανθάνων, συνεδίξων μὲν τῷ ἥeros·
ἔτω μετέβαλον αὐτὴ τῷ, καὶ τρόπον ἡμᾶς λανθάνων· καὶ συνε-
δίξει τινὰ τῷ ἥeros, ἐκ συναίνεσεως Ρεῖσεϊα· προσέζηκα δὲ
κατωτέρω καὶ τὸ, αὖθις, διὰ τὸ εὐφωνότερον καὶ πληρέστερον.

(18) Ἡ πᾶ γε] ἄρά γε· ἢ ἡ ὁ νῆς· ὅταν ὁ θεὸς αὐτὸς
καὶ παραβλέπῃ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀνθρώπων, βαρυνθήσεται
ἄρα ὁ ἀνθρώπος, τὸ προσήκον αὐτῷ τῷ ποιῶν· ὁμοίον δὲ
καὶ τὸ τῷ Ἰσοκράτης· ὅπερ γὰρ τῆς λόγῳ μόνῃ ψευδομένης
ἀποδοκιμώμεν, ἢ πᾶ τῆς τῷ βίῳ παντὶ ἐλαττωμένης καὶ φαύ-
λης εἶναι φήσομεν· τὸ δὲ ἐπόμενον, Ἀλλὰ μὴ, διώρθωσα,
αὐτὴ τῷ, Ἀλλὰ μὴν, καὶ ἐξέτεμα τὸ ἐρωτηματικὸν μέχρ'

- μον χρεὴ βαρύνεσθαι τὸ τοῖστο; ἀλλὰ μὴ, καθ' ὅσον οἷός τέ ἐστι, μιμεῖσθαι τὴν ἐκείνη δύναμιν καὶ φιλανθρωπίαν; ταῦτα δὲ λογιζόμενος, ἐκ ἄχθεται καρτερῶν, κατανοεῖ δὲ τὰς μὲν πόνους, ὑγείαν τε παρέχοντας καὶ σωτηρίαν, ἔτι δὲ δόξαν ἀγαθὴν. τὴν δὲ αὐτὴν τρυφὴν, ἅπαντα τέτων τάναντία. ἔτι δὲ οἱ μὲν πόνοι, αὐτὰς ἐλάττους αἰεὶ ποιοῦσι, καὶ φέρειν ἐλαφροτέρως· τὰς δὲ ἡδονὰς μείζους καὶ ἀβλαβέστερας, ὅταν γίνωνται μετὰ τὰς πόνους. εἰ γὰρ μὴ τῆτο, τὰς πόνους αἰεὶ χαλεπωτέρως ποιεῖ φαίνεσθαι· τὰς δὲ ἡδονὰς ἀπομαραίνει καὶ ἀδυνεῖς ἀποδείκνυσιν. ὁ γὰρ αἰεὶ τρυφῶν ἄνθρωπος, μηδέποτε δὲ ἀπτόμενος πόνου μηδενός, τελευτῶν πόνου μὲν ἐκ ἂν ἔδεναι ἀνάχκοιτο· ἡδονῆς δὲ ἔδεμιάς ἂν αἰσθόιτο, ἔδὲ τῆς σφοδρστάτης· ὥστε ὁ φιλόπονος καὶ ἐγκρατής, ὁ μόνον βασιλεύειν ἱκανώτερός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἡδίων βιοτεύειν πολὺ τῶν ἐναντίων. ἐγρηγόρσεως δὲ καὶ ὕπνε τοῖς μὲν σρατιώταις ἐξ ἴσου μέτεσι, τῶν μὲν φυλαττόντων ἐν μέρει, τῶν δὲ ἀναπαυομένων· ὁ δὲ σρατηγὸς ἀγρηπνυότερός ἐστι τῶν αἰεὶ φυλασσόντων.

καὶ. Φίλιαν γεμὴν νερόμικεν ἀπάντων τῶν αὐτῇ κτημάτων κάλλισον καὶ ἱερώτατον. ὁ γὰρ ἔτως αἰχρὸν εἶναι τὸ βασιλεύειν, ἔδὲ ἐπικίνδυνον, χρημάτων ἀπορεῖν, ὡς φίλων. ἔδ' ἂν ἔτω τῇ χρηνηγίᾳ καὶ τοῖς σρατοπέδοις, καὶ τῇ ἄλλῃ δυνάμει διαφυλάττοι

τῇ, φιλανθρωπίαν, μεταγράφας καὶ τὸ, ἐκείνη, ἀντὶ τῇ, ἐκείνων,

(22) Οὐ γὰρ αἰχρὸν εἶναι τὸ βασιλεύειν] ἴσως γραπτέον, τῇ βασιλεῖ· τὸ δὲ, εἶναι, ἐξαρτάσθω ἀπὸ τῇ νερόμικεν,

- τὴν εὐδαιμονίαν, ὡς τῇ πίσει τῶν φίλων. μόνος μὲν γὰρ ὑδεῖς πρὸς ὑδέν, ὑδὲ τῶν ἰδίων, ἱκανός ἐστι· τοῖς δὲ βασιλεῦσιν, ὅσω πλείω τε καὶ μείζω πράττειν ἀνάγκη, τοσούτῳ πλείονων δεῖ καὶ τῶν συνεργούντων,
- 5 καὶ μετ' εὐνοίας πλείονος. ἀνάγκη γὰρ τὰ μέγιστα καὶ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, ἢ πισεῦειν ἑτέροις, ἢ προῖεσθαι. καὶ τοῖνυν τοῖς μὲν ἰδιώταις οἱ νόμοι παρέχουσι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι ῥαδίως ὑπὸ τέτων, οἷς ἂν συμβάλωσιν, ἢ χρήματα πισεύσαντες, ἢ οἶκον ἐπι-
- 10 τρέψαντες, ἢ ἔργα τινὸς κοινωήσαντες, ζημιῶντες τὸν ἀδικούντα· τοῖς δὲ βασιλεῦσι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι πισεύσαντας, ἐκ ἑσὶ παρὰ τῶν νόμων ζητεῖν, ἀλλὰ παρὰ τῆς εὐνοίας. καὶ γὰρ ἰσχυροτάτους μὲν εἰκὸς ἀπάντων εἶναι τὰς ἐγγύς των βασιλείων, καὶ
- 15 τὴν ἀρχὴν συνδιακούντας. ἀπὸ δὲ τέτων ἐκ ἑσὶν ἄλλη φυλακὴ, πλὴν τῆ ἀγαπᾶσθαι. ὡς τοῖς μὴ τυχεῖσιν ἐκ ἀσφαλὲς εἰκὴ μεταδιδόναι δυνάμεως. ὅσω δ' αὖτις τὰς φίλους ἰχυροτέρους ποιῇ, τοσούτῳ ἰχυρότερος αὐτὸς γίνεται.
- 20 κθ'. Ὅρα δὲ, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων κτημάτων, τὰ μὲν ἀναγκαῖα μόνον καὶ χρήσιμα δοκεῖ πῖτι, τέρψιν δὲ ὑδεμίαν παρέχεται· τὰ δὲ, ἡδέα μόνον, συμφέροντα δὲ ὄ. τέναντίον δὲ τὰ πλείεκα τῶν ἡδέων, ἀ-

(4) τοσούτῳ] προσέδεται μοι τῆτο ἐς τὸ πληρέστερον, ἐλλείπον πρότερον ἐν ἀηδία τῇ λόγῳ· ὁμοίως δὲ μετέβαλον καὶ τὸ, συμβάλωσι κατωτέρῳ εἰς τὸν Ἀόριστον ἀντὶ Ἐννεσώτος. (46) πλὴν τῆ ἀγαπᾶσθαι] ἔτιω ἔγραφα ἀντὶ τῆ, πλὴν τὸ, κ. τ. λ. (16) ὡς τοῖς μὴ τυχεῖσιν] εὐνοίας δηλοῦν· ἔτιω δὲ μετέβαλον τὸν, Μὲν εἰς τὸ, Μή· τὸ δὲ, Εἰκὴ, τὸ ἄνευ ἀνάγκης καὶ ἀπλῶς, σημαίνει.

σύμφορα εὐρίσκεται. καὶ τοίνυν ὅσα μὲν ἀναγκαῖα
 καὶ χρήσιμα τῶν κτημάτων, ἢ πάντως ἔδ' ἡδονὴν τι-
 να ἔχει τοῖς κεκτημένοις· ὅσα δὲ τερπνὰ, διὰ τὸτο
 ἢ ἐὺθυς καὶ συμφέροντα. τὴναντίον γὰρ τὰ πολλὰ
 5 τῶν ἡδέων, ἀσύμφορα ἐξελέγχεται. αὐτίκα τείχη
 μὲν καὶ ὅπλα καὶ μηχανήματα, καὶ στρατόπεδα τῶν
 ἀναγκαίων κτημάτων τοῖς κρατῆσιν. ἄνευ γὰρ τέ-
 των ἔχουσιν οἶον τε σώζεσθαι τὴν ἀρχήν. τέρεψιν δὲ ἔχ-
 οῦν ποίαν γε δίχα τῆς ὠφελείας ἔχει. καλὰ δὲ ἄλ-
 10 ση, καὶ οἰκίαι, καὶ πολυτελεῖς ἀνδριάντες, καὶ γρα-
 φαὶ τῆς σπεδαίας τε καὶ ἄκρας τέχνης, καὶ χρυσοῖ
 κρατῆρες, καὶ ποικίλαι τράπεζαι, καὶ πορφύραι, καὶ
 ἐλέφας, καὶ ἡλεκτρος, καὶ μύρων ὀσμαι, θαυμά-
 των τε παντοίων καὶ κινησμάτων τέρψεις διὰ τε φω-
 15 νῆς καὶ ὀργάνων· πρὸς δὲ αὐτοῖς, γυναῖκες ὡ-
 ραῖαι, καὶ παιδιὰ ὡραῖα· ζύμπαντα ταῦτα ἐδεμῖας
 ἕνεκα χρείας, ἀλλ' ἡδονῆς εὐρημένα φαίνεται. μόνῃ
 δὲ τῇ φιλῇ συμβέβηκεν, ἀπάντων μὲν εἶναι συμφο-
 ρώτατον, ἀπάντων δὲ ἡδισον. εὐθυς δὲ οἶμαι τῶν
 20 ἀναγκαίων τὰ μέγιστα, ὅπλα, καὶ τείχη, καὶ στρα-
 τεύματα, καὶ πόλεις ἄνευ τῶν διοικόντων φίλων,
 ἢτε χρήσιμα, ἢτε συμφέροντα· ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπι-
 σφαλῇ· οἱ δέ γε φίλοι, καὶ δίχα τέτων ὠφέλιμοι.

Λ'. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν πολέμῳ μόνῳ χρήσιμα·

(1) Καὶ τοίνυν ὅσα] παρέλκον τῷτότινες ἐνόμισαν. ἐκ-
 ληφθέν ὅμως ἀντὶ τῆς, καὶ τοι, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω (§. ε'.)
 εὐδοῦνται· ἔγω γὰρ πολλαχῇ χρῆται τῷ μορίῳ τετρωπὶ κατ'
 ἐμέ. καὶ ἐς ταῦτα πάντα, Καὶ τοίνυν — ἔχει, ὡς ἐν πα-
 ρενδείσει.

- τοῖς δὲ αἰεὶ βιωσκομένοις ἐν εἰρήνῃ, ἂν ἡ δυνατόν, ἀ-
 χρεῖα καὶ βαρέα· ἄνευ δὲ φιλίας, ἢ ἐν εἰρήνῃ ζῆν,
 ἀσφαλές. καὶ μὴν ὧν εἶπον ἡδέων, τὰ μὲν κοινωνεῖν
 φίλοις τερπνότατον· μόνον δὲ ἀπολαύειν ἐν ἐρημίᾳ,
 5 πάντων ἀηδέσατον, καὶ ἡδείς ἂν ὑπομείνειεν. ἔτι δὲ
 λυπηρότερον, εἰ δεήσειε κοινωνεῖν τοῖς μὴ ἀγαπῶσι.
 ποία μὲν γὰρ εὐφροσύνη προσφιλῆς, εἰ μὴ καὶ πάντα
 παρείη τὰ μέγιστα; ποῖον δὲ συμπόσιον ἡδύ, χωρὶς
 εὐνοίας τῶν παρόντων; ποία δὲ θυσία κεχαρισμένη
 10 θεοῖς, ἄνευ τῶν συνευωχυμένων; εἰ γὰρ καὶ τὰ ἀ-
 φροδίσια ταῦτα ἡδίστα καὶ ἀνυδριότατα, ὅσα γίνε-
 ται μετὰ φιλίας τῶν συνόντων; καὶ ὅσα μασεύουσιν
 εὐνοίαν ἀνθρώποις, ἐπὶ ἡλθε παρὰ παιδικῶν, ἢ παρὰ
 γυναικῶν. πολλοὶ μὲν γὰρ ἐπωνυμιοῦσι τῆς φιλίας,
 15 ὥσπερ ἀμέλει καὶ χρεῖται. ἡ δὲ μετὰ κάλλους καὶ ὥρας
 γιγνομένη φιλία δικαίως ἔρως ἀνόμας, καὶ δοκεῖ
 κάλλιστος τῶν θεῶν. καὶ μὴν τά γε ὠφέλιμα φάρ-
 μακα, τοῖς μὲν νοσῶσιν ὠφέλιμα· τοῖς δὲ ὑγιαίνουσι
 περιττά. φιλίας δὲ αἰεὶ μὲν δεῖ καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι,
 20 σφόδρα δὲ καὶ τοῖς νοσῶσι. καὶ συμφυλάττει μὲν
 πλεόν· ἐπαρκεῖ δὲ πενία. καὶ λαμπρύνει μὲν δό-
 ξαν· ἀμαυροῖ δὲ ἀδόξϊαν. μόνον δὲ τῆτο, τὰ μὲν
 δυσχερῆ πάντα μειοῖ, τὰ δὲ ἀγαθὰ πάντα αὖξει.

(12) Καὶ ὅσα μασεύουσιν] ἔγω μετέβαλον τὸ, Ὅσοι εἰς
 τὰ, Ὅσα. ὁ δὲ Ρ' εἰσικός μεταβάλλει καὶ πλέον τί ἔγω, ὅσοις
 μασεύουσιν εὐνοίαν ἄνθρωποι, καὶ ἐπὶ ἡλθεν ἐπωνυμία. (19) φι-
 λίας δὲ αἰεὶ μὲν δεῖ καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι, σφόδρα δὲ καὶ τοῖς νο-
 σῶσι.] ἔγως ἔγραψα ἀντὶ τῆς, φιλίας δὲ αἰεὶ μὲν καὶ τοῖς ὑ-
 γιαινοῦσι, σφόδρα δεῖ καὶ τοῖς νοσῶσι, σκολιῷ.

- λά. Ποία μὲν γὰρ συμφορὰ δίχα φιλίας ἐκ ἀ-
φόρητος; ποία δὲ εὐτυχία χωρὶς φίλων ἐκ ἄχαρις.
εἰ δὲ σκυθρωπὸν ἐρημία, καὶ πάντων φοβερώτατον,
ἐ τὴν ἀνθρώπων ἐρημίαν χερὶ τοιούτων νομίζειν, ἀλλὰ
5 τὴν τῶν φίλων· ἐπεὶ τῶν γε μὴ εὐνοούντων πολλά-
κις ἐρημία κρείττων. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐδ' εὐτυχίαν
νενόμικα ἐκείνην, ἢ μηδένα ἔχει τὸν συνηδόμενον.
ῥᾶσον γὰρ ἄν τις συμφορὰν τὴν χαλεπωτάτην φέροι
μετὰ φίλων, ἢ μόνος εὐτυχίαν τὴν μεγίστην. ὥς
10 ἐκεῖνον ἀφελιώτατον ἐγὼ κρίνω δικαίως, ἔς ἐν μὲν
ταῖς συμφοραῖς πλείους ἔχει τὸς ἐφηδόμενους· ἐν δὲ
ταῖς εὐτυχίαις, ἐδένα τὸν συνηδόμενον. ᾧ γὰρ πλεί-
οι μὲν καὶ ἄριστοι φίλοι, δυσμενὲς δὲ ὅτις ἄρα ἐστὶ,
καὶ πολλοὶ μὲν οἱ ἀγαπῶντες, πλείους δὲ οἱ ἐπαινῶν-
15 τες, ψέγειν δὲ ἐδεῖς ὁ δυνάμενος, πῶς ὁ τοιούτος οὐ
τελέως εὐδαίμων; ὁ γὰρ τοιούτος ἀνὴρ, πολλὰς μὲν

(7) Ἡ "μηδένα ἔχει τὸν συνηδόμενον] μετέβαλον τὸν
Εἰ εἰς τὸ, Ἡ" ἄρδρον διὰ τὴν προηγημένην δεικτικὴν Ἀν-
τωνυμίαν, πρὸς ἣν ἀναφέρεται· ἄλλως δὲ καὶ τὸ, Εἰ ἔρρω-
ται αἰτιολογικῶς· ὥς καὶ Λεκιανὸς ἐν προοίμῳ τῆς Ἀποκη-
ρυττομένης κινδυνεύει τιμωρίαν ὑποχεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης,
εἰ μὴ πάντα δύναται. (11) τὸς ἐφηδόμενους] ἐπιχαιρεκα-
κίας, ὥς καὶ τῷ Λεκιανῷ αὐτόδι· τὸν ἐφηδόμενα ἂν δικαίως,
ἐφ' οἷς ἀδίκως ἐξεβέβλητο. (16) πολλὰς μὲν ἔχει τὸς συ-
νηδόμενους] τετραγωνίζει πως ἡ φράσις αὕτη ἑτασί.

πολλὰς μὲν ἔχει τὸς
συνηδόμενους

ἐδένα δὲ τὸν
ἐφηδόμενον

καὶ διὰ τὸ εὐτυχεῖν
ἐφ' ἅπασιν

καὶ διὰ τὸ μηδένα
ἔχειν ἐχθρόν.

ἔχει τὰς συνηδόμενας· ἑδένα δὲ ἐφιδόμενον. καὶ διὰ τὸ
 εὐτυχεῖν ἐφ' ἅπασιν καὶ διὰ τὸ πολλὰς μὲν ἔχειν φί-
 λους, μηδένα δὲ ἐχθρόν. εἰ δὲ ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶτ-
 ται, καὶ χεῖρες ἀνθρώπων τῷ παντός ἄξια, ἢ μόνον
 5 πρὸς τὸ ἡδεῖσθαι ζώντας, ἀλλὰ καὶ δύνασθαι ζῆν, τέ-
 των ἕκ ἑλαττον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φίλοι χρήσιμοι.

λβ'. Διὰ μὲν γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν μόλις ὁρᾶν ἐστὶ
 τὰ ἐμπροσθέν· διὰ τε τῶν φίλων καὶ τὰ ἐπὶ γῆς πά-
 ρεσι θεᾶσθαι. καὶ διὰ μὲν ὧτων ἕκ ἄντις ἀκέ-
 10 σαι ἢ τῶν σφόδρα ἐγγύθεν· διὰ τε τῶν εὐνοούντων,
 ἑδενός τῶν ἀναγκαίων ὅποιδήποτε ἀνήκοός ἐστι. καὶ τῇ
 μὲν γλώσση, μόνοις τοῖς παρῆσι σημαίνει, καὶ ταῖς
 χερσίν, εἰ καὶ σφόδρα εἰς κρατερός, ἕκ ἂν ἐργάσατο
 πλεῖον ἔργον, ἢ δύο ἀνδρῶν· διὰ τε τῶν φίλων, δύ-
 15 νάται καὶ πᾶσι διαλέγεσθαι, καὶ πάντων τῶν ἔργων
 ἐφικνεῖσθαι. οἱ γὰρ εὐνοῦντες πάντα ἐκείνῳ συμφέ-
 ροντα καὶ λέγουσι καὶ δεῶσι. τὸ δὲ δὴ πάντων πα-
 ραδοξότατον, ἓνα γὰρ ὄντα, ἐγχωρεῖ, ὅστις πολύ-
 φίλος, πολλὰ μὲν ἐν ταύτῳ χρόνῳ πράττειν, περὶ

(5) ἀλλὰ καὶ δύνασθαι ζῆν] προσέθηκε τὸν Καί, ὁμοίως καὶ
 κατωτέρω ἐν τῷ, Ἀλλὰ Καὶ μᾶλλον.

(8) Διὰ τε τῶν φίλων καὶ τὰ ἐπὶ γῆς πάρεσι] τὸν μὲν
 Τε ἐκ ἐκίνησα εἰς τὸν Δε, ὅτι καὶ κατωτέρω δις ἔτιωσιν κα-
 τὰ τι ἰδίωμα, ὡς ἔοικεν ἴδιον αὐτῷ ἐπιφέρεται. τὸ δὲ, Πά-
 ρεσιν, ἔγρεψα ἐκ τῆς Πέρας· καὶ ἦν ἴσως τύπη ἀμάρτημα.

(13) ἕκ ἂν ἐργάσαιτο] ἕκ ἂν ἐργάσῃται, ἢν πρότερον. (15)
 τῶν ἔργων] προσέθειταί μοι τὸ, Τῶν. (18) ἓνα γὰρ ὄντα]
 περιπέπλεκται, καὶ διάλυσον ἔτω. τὸ δὲ δὴ πάντων παρα-
 δοξότατόν ἐστιν ἐκεῖνο· ἓνα γὰρ ὄντα τὸν πολύφιλον ἐγ-
 χωρεῖ (ἔξεσιν) πολλὰ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ κ. τ. λ.

- πολλῶν δὲ ἅμα βελεύεσθαι, περὶ πολλῶν δὲ ὄραν,
 πολλὰ δὲ ἀκέειν, ἐν πολλοῖς δὲ ἅμα εἶναι τόποις, ὃ
 καὶ τοῖς θεοῖς χαλεπὸν, καὶ μηδαμῆ μηδὲν ἔξημον
 ἀπολείπεσθαι τῆς ἐκείνῃ προνοίας. καὶ τοίνυν ἐχ
 5 ἦττον αἱ τῶν φίλων εὐπάθειαι τὸν ἀγαθὸν πεφύ-
 κασιν εὐφραίνειν τῆς αὐτῆς τινος τέρεψως. πῶς γὰρ
 ἔμακαρισὸν, ὅτῳ πάρεσι πολλοῖς μὲν σώμασιν ἡδέ-
 μενον εὐφραίνεσθαι, πολλαῖς δὲ διανοαῖς φροντίζον-
 τα βελεύεσθαι, πολλαῖς δὲ ψυχαῖς εὐτυχῆντα
 10 χαίρειν; εἰ δὲ δόξα τοῖς φιλοτίμοις περισπέδασον,
 πολλακίς ἂν εὐδοξοίη, τῶν φίλων ἐπαινεμένων. εἰ δὲ
 πλεῖτος πέφυκεν εὐφραίνειν τὰς κτωμένες, πολλακίς
 ἂν εἴη πλέσιος ὁ τοῖς φίλοις μεταδιδὸς τῶν παρόν-
 των. καὶ τοίνυν ἡδὺ μὲν χαρίζεσθαι τοῖς ἐλευθέ-
 15 ροις, ἀφθόνων ὄντων, ἡδὺ δὲ λαμβάνειν δῶρα, δι-
 καίως λαμβάνοντα καὶ δι' ἀρετήν· ὁ τοίνυν τοῖς φίλοις
 χαριζόμενος, ἡδεταὶ διδὸς, ἅμα δὲ ὡς αὐτὸς κτώ-
 μενος. καὶ γὰρ δὴ παλαιός ἐστιν ὁ λόγος, ὁ κοινὰ
 ἀποφαίνων τὰ τῶν φίλων. ἐκὼν ἀγαθῶν παρόντων
 20 τοῖς ἀγαθοῖς, ἐχ' ἥκιστα ἂν εἴη ταῦτα κοινά.

Λγ'. Ἐν μὲν ἔν τοις ἄλλοις, καὶ πάντως ὑπερ-
 βάλλειν τὰς ἰδιώτας, ὁ τοιοῦτος βασιλεὺς βέλεται,
 πολλαχῆ δὲ καὶ ἔλαττον ἔχειν ἐκείνων, οἷον σχολῆς,
 ῥαθυμίας, ἀνέσεως· ἐν μόνῃ δὲ φιλίᾳ βέλεται πλεο-
 25 νεκτεῖν. καὶ ἄλλο μὲν ἐδὲν ἡγεῖται ποιεῖν ἄτοπον,

(25) Καὶ ἄλλο μὲν] ἴσως καὶ ἄλλως· ἢ ὡς ὁ Κασαβῶνος,
 καὶ τὸτο ποιῶν· τὸ δὲ ἐξῆς τετρακίς ἐπιφερόμενον Η", ἔλ-
 λειψιν ἔχει. ὁ ἔτῳς ὁ αὐτὸς ἀνεπλήρωσεν ὀρθῶς· μᾶλλον
 μὲν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἀγαπώμενος, ἢ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν γο-

- ἀλλὰ καὶ ἀγάλλεται, μᾶλλον μὲν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἀγαπώμενος, ἢ τῶν γονέων, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, ἢ τῆς παιδᾶς ἀγαπῶσι, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν συνόντων, ἢ τῆς ἐξ ἴσου συνόντας ἀγαπῶσι, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν ἀκοῇ μόνον ἀκεόντων ἀπ' ἀλλήλων, ἢ σφόδρα ἐγγύς ὄντες ἀγαπῶσι· φιλασυγενέσιτος δὲ ὢν, καὶ φιλοικειότατος, ἔσθ' ὅποι καὶ μεῖζον ἀγαθὸν νενόμικε τὴν φιλίαν. τῆς συγγενείας· ἀνευ μὲν γὰρ συγγενείας, οἱ φίλοι χреΐσιμοι· ἀνευ δὲ φιλίας, ἐδὲ οἱ σφόδρα ἐγγύς ὠφέλιμοι. τοσούτοι δὲ ἀξίαν κρίνει τὴν φιλίαν, ὥς ἐδένα ἡγεῖται τῶν πώποτε ἡδικῆσθαι ὑπὸ φίλου, ἀλλὰ τῆτο δὴ τῶν λεγομένων ἀδυνάτων εἶναι, ὥς καὶ παθεῖν ὑπὸ φίλου κακῶς, τῶν ἀδυνάτων εἶναι κέκρικεν. ἅμα γάρ τις ἀδικῶν πεφώραται, καὶ δῆλον πεποίηκεν, ὅτι ἐκ ἡν φίλος. ὅσοι δὲ πεπόνθασι δεινὸν, ὑπ' ἐχθρῶν πεπόνθασι, λεγομένων μὲν φίλων, ἀγνωσμένων δὲ, ὅτι ἦσαν ἐχθροί. δεῖ ἔν καὶ μέμφεσθαι τὴν αὐτῶν ἀγνοίαν, ἀλλὰ μὴ ψέγειν τὸ τῆς φιλίας ὄνομα. καὶ τοι πατέρα γε ὄντα, ἐκ ἀδύνατον υἱὸν ἀδικῆσαι, καὶ παιδᾶ περὶ τῆς γονέας ἐξαμαρτεῖν· ὁμοίως δὲ ἀδελφὸς ἀλλήλων κακόν τι ἀπολαῦσαι. ἔτος δὲ πάντες τὴν φιλίαν ἱερὸν νενόμικεν, ὥς καὶ τῆς θεῆς αὐτῶν πειράται ποιεῖν φίλους.

νέων· μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, ἢ αὐτοὶ τῆς παιδᾶς ἀγαπῶσι· μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν συνόντων, ἢ αὐτοὶ τῆς ἐξ ἴσου συνόντας ἀγαπῶσι· μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν ἀκοῇ μόνον ἀκεόντων ἀπ' ἀλλήλων, ἢ ἀλλήλους οἱ σφόδρα ἐγγύς ὄντες ἀγαπῶσι.

λδ'. Ἐν ἅπασιν μὲν ἔν τοῖς εἰρημένοις ἐστὶ συν-
 νοεῖν, ὅτι πάντα τὰναντία τοῖς τυράννοις κακὰ πρό-
 σεσιν, ὧν ἐμνήσθημεν ἀγαθῶν, ἐχ' ἥκιστα δὲ ἐν τῷ
 νῦν λεγομένῳ. πάντων γὰρ ἀπορώτατός ἐστι φίλος
 5 τύραννος. ὑδὲ γὰρ δύναται ποιεῖσθαι φίλος· τὸς
 μὲν γὰρ ὁμοίως αὐτῷ πονηρὸς ὄντας, ὑφορεῖται· ὑπὸ
 δὲ τῶν ἀνομοίων καὶ ἀγαθῶν, μισεῖται. ὁ δὲ μισέ-
 μενος, ἐχθρὸς μὲν τοῖς ἀγαθοῖς, ἐχθρὸς δὲ καὶ τοῖς
 ἀδίκοις, ἀδικος ὢν. οἱ μὲν γὰρ δικαίως μισοῦσιν αὐ-
 10 τόν· οἱ δὲ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμῶντες, ἐπιβλεψέουσιν.
 ὥστε ὁ μὲν Πέρσης ἕνα τινα ἔχεν, ὀφθαλμὸν βασι-
 λέως λεγόμενον, καὶ τῆτον ὑ σπεδαῖον ἀνδρωπον,
 ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων, ἀγνοῶν, ὅτι τὰ ἀγαθὰ
 βασιλέως οἱ φίλοι πάντες εἰσὶν ὀφθαλμοί. φιλο-
 15 κειος δὲ καὶ φιλοσυγγενὴς, πῶς ἔκ ἂν εἴη διαφερόντως;
 ὅς γε τὸς οἰκείους καὶ τὸς συγγενεῖς, μέρος νενόμικε
 τῆς αὐτῆς ψυχῆς; καὶ προνοεῖγε ὑ μόνον, ὅπως με-
 τέχωσι τῆς λεγομένης εὐδαιμονίας, πολὺ δὲ μάλλον,
 ὅπως ἄξιοι δοκῶσι κοινωνεῖν τῆς ἀρεχῆς. καὶ τῆτο
 20 ἐσπέδακεν ἐξάπαντος, ὅπως μὴ διὰ τὴν συγγένειαν
 αὐτὲς, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρετὴν φαίνεται προτιμῶν.

(7) Ο' δὲ μισόμενος] εἶχε δ' ἐκείνως τὸ κείμενον πρό-
 τερον· ὁ δὲ μισόμενος, ἐχθρὸς, καὶ τοῖς ἀδίκοις, ἀδικος.
 ἐξ ὧν ὑδὲν προκύπτει ὕγιες· ἔντινι δὲ ὑποσημειώσει εἶχε
 ἔτω· ὁ δὲ μισόμενος ἐχθρὸς. ἐχθρὸς δὲ καὶ τοῖς δικαίοις,
 καὶ τοῖς ἀδίκοις ὁ ἀδικος. ἀλλὰ καὶ τῆτο ἐχ' ἥκιστα σκολιόν.
 διὸ δὴ τολμηρότερον ἢ ἔδει, εἰλείναί πως τὸν λόγον, ἵνα
 μὴ ἔχῳσιν οἱ νέοι ἐντεῦθεν πράγματα. τὸ δὲ, ὅπως ποτὲ
 εἶχε τὸ κείμενον, ἀδιάφορον ὢν, ζητητέον.

Τόμ. Α'.

G

- λέ. Καὶ τὲς μὲν ἐγγίζοντας μάλισα πάντων ἀ-
 γαπᾶ, καὶ φίλος ἀναγκαίως νενόμικε. τὲς μὲν γὰρ
 φίλος ἐστὶ διαλύσασθαι, δυσχέρειάν τινα ἐν αὐτοῖς ἐνι-
 δόντα· πρὸς δὲ τὲς συγγενεῖς, ἔχουσιν τε διαλύσα-
 5 σθαι τὴν συγγένειαν, ἀλλ' ὁποῖός ποτ' ἂν ᾖσιν, ἀνάγκη
 τῷτο ἀκρίβειν τὸ ὄνομα. γυναῖκα δὲ, καὶ κοίτης μό-
 νον, ἢ ἀφροδισίων κοινωνὸν νενόμικε, βελῆς δὲ καὶ
 ἔργων, καὶ τῷ ξύμπαντος βίᾳ συνεργόν, μόνος δὲ
 τὴν εὐδαιμονίαν, ἔχουσα πάθειαν νενόμικε, πολὺ δὲ
 10 μᾶλλον καλοκαγαθίαν· τὴν δὲ ἀρετὴν, ἐκ ἀνάγκης
 κινῶν, ἀλλὰ βέλῃσιν· τὴν δὲ καρτερίαν, καὶ τολαιπω-
 ρίαν, ἀλλ' ἀσφάλειαν. καὶ τὰς μὲν ἡδονὰς αὖξει
 τοῖς πόνοις, καὶ μείζους διὰ τῷτο καρπύεται· τὲς δὲ
 πόνους ἐπελαφρύνει τῷ ἔδει· ταῦτα δὲ ἡγεῖται συγ-
 15 φέροντα καὶ ἡδέα. ὅρα γὰρ τὲς μὲν ἰδιώτας, εἰ μέλ-
 λουσιν ὑγιαίνειν καὶ παραμένειν εἰς γῆρας, ἔποτε ἀρ-
 γῶ καὶ ἀπόνῳ τῷ σώματι τροφὴν προσφέροντας·
 ἀλλὰ τὲς μὲν, τέχνας ἐργαζομένους, ἐνίας δ' αὐτῶν
 καὶ πολὺν ἐχέσας κάματον, καὶ τὲς μὲν χαλκίας,
 20 τὲς δὲ ναυπηγὲς, τὲς δὲ οἰκοδόμους. ὅσοι δὲ κέκτην-
 ται γῆν, διαπονέοντας πρότερον τὰ περὶ γεωργίαν·
 ὅσοι δὲ ἐν ἄσει διάγουσι, τῶν κατὰ πόλιν τι πράτ-
 τουντας. τῶν τε σχολῆν ἀγόντων τὰ γυμνάσια με-
 σᾶ, καὶ τὰς παλαίστρας, καὶ τὲς μὲν τρέχοντας ἐν τοῖς
 25 δρόμοις, τὲς δὲ αὖ παλαίοντας, τὲς δὲ ἄλλοι περὶ
 τὴν ἀγωνίαν, ἐκ ὄντας ἀθλητάς.

(1) Καὶ τὲς μὲν ἐγγίζοντας] τὲς συγγενεῖς. ἔχει δὲ
 ὁ Μὲν ἀκόλουθον τὸν Δὲ κατωτέρω εἰς τὸ, γυναῖκα δὲ· τὰ
 δ' ἄλλα ἐν παρεμβάσει. (25) τὲς δ' ἄλλοι περὶ τὴν ἀγω-

λς'. Ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν, ἐκάσω τέτων τῶν μὴ σφόδρα ἀνοήτων, καὶ σιτίων, καὶ λετρωῶν, καὶ ὑγιεινῶν. καὶ πάντων ὁ ἄρχων διαφέρει, τῷ μὴ μάτην ποιεῖν, μηδὲ τὸ σῶμα μόνον αὐξεῖν, ἀλλ' ἕνεκα πράξεων·
 5 ἢ γὰρ ἤλθε πρὸς τι τῶν δεομένων προνοίας, ἢ ἔφθασεν ὅπου δεῖ τάχως, ἢ κατήνυσέ τι τῶν ἐρᾶδιων ἀνυδῆναι, ἢ στρατιὰν ἐξέταξεν, ἢ χώραν ἡμέρωσεν, ἢ πόλιν ὤκισεν, ἢ ποταμὸς ἐξευξεν, ἢ γῆν ὁδῶσιν

νίαν·] ἄλλο τι ἀσκήσας ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οἷον ὑπηρετῶντας, μὲν καὶ διακοσμεύοντας τὰ περὶ τῆς ἀγῶνας, μὴ οὕτως δὲ αὐτὰς ἀβλητάς.

(1) Ἐκάσω τέτων τῶν μὴ σφόδρα ἀνοήτων, ἴσως ἀνοήτων·] εἶχε δὲ πρῶτον ἡ περίοδος ὕτως· ἐκάσω τῶν μὴ σφόδρα ἀνοήτων καὶ σιτίων, καὶ λετρωῶν, καὶ ὑγιεινῶν, καὶ πάντων ὁ ἄρχων ἀπάντων τέτων διαφέρει τῷ μὴ μάτην κ. τ. λ. ὅπερ μὴ δυνάμενος καὶ ἔνοιαν εὐρεῖν, καὶ δὲ σύνταξιν λύσαι, μετέβαλον ταῦθ' ὡς ὀρέας, ἵνα φῶς τι εἴη τῷ λόγῳ. πρόσκειται δὲ τὸ, ἀνοήτων, διὰ τὴν ὑπερβολὴν, οἶμαι, τῶν εἰς κόρον ταῦτα χρωμένων. τῷ δὲ ἀγαθῷ βασιλεῖ μετὰ μετριοτήτος ταῦτα δίδωσιν ὁ συγγραφεὺς, ὡς εἴρηται αὐτῷ ἄνωτέρῳ, ἵνα ἔχη αὐτοῖς ἡδονὴν ἐν αὐτοῖς ἐκ τῆς μετρίας· ὁ δὲ νῦν ὁλος ἐκεῖνος ἂν εἴη· ὁ ἄρχων διαφέρει πᾶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκάσω τέτοις καὶ σιτίοις, καὶ λετρώσιν, καὶ ὑγιεινοῖς καὶ πᾶσι, διὰ τὸ μὴ μάτην ποιεῖν (ὡς οἱ ἰδιῶται ἐοῦσιν ὅτε ἀσκήσιν μεταιοτεχνίας, ἢ μόνον τὸ ἴδιον σῶμα ὠφελῦντες, ποιεῖσιν) μὴ δὲ τὸ σῶμα μόνον αὐξεῖν, ἀλλ' ἕνεκα πράξεων· αἵτινες εἰς εὐτυχίαν τῶν ἀρχομένων ἀφορῶσι κοινῇ. ἐν συντόμῳ· οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι ἀπολαμβάνουσιν ταῦτα, σιτία, καὶ τ. λ. ἵνα περὶ τι ἴδιον καὶ ἐς μάτην πολλάκις ποιεῖσιν, ὁ δὲ βασιλεὺς περὶ μεγάλα ἔχη καὶ τὰ πρὸς ἄλλας. (7) ἢ στρατιὰν ἐξέταξε·] ὕτως ἀντὶ τῆς ἐξέταξιν, ἀπὸ τῆς ἐκτάτῃ· εἰ δὲ μὴ, γραπτῶς ἐξήταξε.

- ἐποίησε. καὶ ἔχ' ἔτος δ' ἡγεῖται μακάριον, ὅτι ἔ-
 ξεσι κεκτηῖσθαι καλλίστας μὲν ἵππους, κόλνισα δὲ ὀ-
 πλα, καλλίστην δὲ ἐδῶντα, καὶ τὰλλα ὁμοίως· ἀλλ'
 ὅτι φίλως τὰς καλλίστας. καὶ πολὺ γε αἰσχίον φι-
 5 λίας ἐνδᾶξεσθαι ἔχειν τῶν ἰδιωτῶν, ἢ τέτων τινός. ὧ
 γὰρ ἐξ ἀπάντων ἀνθρώπων ἐκλέξασθαι τὰς πισοτά-
 τας ὑπάρχει, καὶ σχεδὸν ἐδείξεν, ὅς ἐκ ἀν' ἁσμενος
 ὑπακέσειεν αὐτῷ, βελομένῳ χρεῖσθαι, πῶς ἔ κατα-
 γέλασον τὸ μὴ χρεῖσθαι τοῖς σπεδαιοτάτοις;
- 10 λζ'. Οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ τῶν δυναστῶν τὰς ὁπωσ-
 δήποτε πλησίον γενομένους, καὶ τὰς κολακεύειν ἐθέ-
 λοντας, τέτῃς μόνος ὀρῶσι, τὰς δὲ ἄλλας πάντας
 ἀπελαύνουσι, καὶ τὰς γε βελτίους ἔτι μᾶλλον. ὁ δὲ
 ἐξ ἀπάντων ποιεῖται τὴν ἐκλογὴν, ἄτοπον ἡγέμενος
- 15 Μυσῶν μὲν ἵππους μεταπέμπεσθαι, ὅτι βελτίους εἰσὶ
 τῶν Θεσσαλῶν, καὶ κύνας Ἰνδικὰς, ἀνθρώποις δὲ μό-
 νοις χρεῖσθαι τοῖς ἐγγύς. πάντα γὰρ ὑπάρχει τέ-
 τῳ, δι' ὧν ἐσι φιλίαν κτᾶσθαι. προσάγεται γὰρ εἰς
 εὐνοίαν, τὰς μὲν φιλοτίμους, ἔπαινος· τὰς δὲ ἡγε-
 20 μονικὰς, τῶν ἄλλων μεταλαμβάνειν· τὰς δὲ αὖ πο-
 λεμικὰς, τὸ πράττειν τι τῶν παλεμικῶν· τὰς δὲ

(15) Μυσῶν] ἄλλοι Μυσῶν ἀξιῶσι γράφειν. ἐξ ἧς ἦσαν
 ἵπποι καλοὶ Νυσσᾶιοι, ἢ Νυσσαῖοι ὀνομαζόμενοι. Νυσσα
 δὲ ἦν πόλις τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὰδε τῇ Ἰνδῇ ποταμῷ· περὶ
 ἧς, καὶ περὶ τῶν ἵππων αὐτῆς ἐπιβι τὸν Ἀβρίανόν Ἰς. Ἀλεξ.
 Βιβλ. 7. 13. (20) τῶν ἄλλων μεταλαμβάνειν] τὸ ἀρχῶν
 μεταλαμβάνειν εἰκασέτις δεῖν γράφεσθαι, ἐκ ἔξω τῇ εἰκό-
 τος, ὅσον ἐκ τῶν ἡγεμένων καὶ ἐπομένων ἐστὶν εἰκάσαι. φησὶ
 γὰρ παρακατιῶν· τίς ἐν δυναταὶ μᾶλλον ἀρχοντας ἀπο-
 λαμβάνειν;

- ἐπιμελεῖς, πράγματα διοικεῖν· τὲς γεμὴν φιλοσόφους, ἢ συνήθειαι, τίς ἐν δύναται μᾶλλον ἄρχοντας ἀποδεικνύειν; τίς δὲ πλειόνων δεῖται τῶν ἐπιμελεσμένων; τίς δὲ κύριος πλειόνων μεταδῆναι πραγμάτων;
- 5 τίς δὲ ἕξειν ἑτέρῳ πισεύειν τὰ πρὸς πόλεμον; αἱ παρὰ τίνος δὲ τιμαὶ φανερώτεραι; ἢ παρὰ τίνι δὲ εὐδοξότερα τράπεζα; εἰ δὲ ὠνιτὸν ὑπάρχει φιλία, τίς εὐπορώτερος χρημάτων, ὥς μὴδὲν ἔχειν τὸν ἀντιπαισόμενον;
- 10 λή. Ἐπεὶ δὲ δεῖ ἄνθρωπον ὄντα φύσει, τῶν ἐν τῷ βίῳ διαφερόντων, καὶ τῶτον τῶν ἄλλων τι ὥς περ παραμύσιον ἔχειν. (ὁθεν δὴ πολλὰ πολλοῖς προσέπεσε νοσήματα ἀγενεῖ καὶ λυμαινόμενα τὰς ψυχὰς, ἔτι δὲ καθαιρέντα τὰ ἀξιώματα τῆς βασιλείας. ὁ
- 15 μὲν ὑπὸ ψόδης ἀλῆς, μινυρίζων διετέλει, καὶ θρηνῶν ἐν τοῖς θεατροῖς, ἀμελήσας δὴ τῆς αὐτῆ βασιλείας, τὲς παλαιᾶς ὑποκρινόμενος ἡγάπα βασιλείας· ὁ δὲ αὐλήσεως ἐραστὴς ἐγένετο.) ὁ δὲ ἀγαθὸς βασιλεὺς, τῶν μὲν ἐδέπατε ἀκροᾶται συνεχῶς·
- 20 κάλλισον δὲ εὐεξία ἡγήσατο κυνηγεσίαν, καὶ τέτω

(1) Τῶν ἄλλων τι ὥς περ παραμύσιον ἔχειν] ἐπεὶ δὲ, φησι, δεῖ καὶ τὸν βασιλέα ἔχειν τι τῶν ἐν τῷ βίῳ διαφερόντων (ἡδονικῶν δηλαδὴ ὡς ἐγῶμαι) πρὸς παραμυσίαν τῶν ἄλλων (τῶν σπευδαίων, ἐπιπόνων) ὁ ἀγαθὸς βασιλεὺς καὶ τλ. ζήτει τὴν ἀπόδυσιν ταύτην κατωτέρω· τὰ δὲ ἄλλα ἐν παρενθέσει· ὁ δὲ νῦν ἐν συντόμῳ· ἐπειδὴ δεῖ καὶ τὸν βασιλέα ποτὲ εἰς ἡδονὰς τρέπεσθαι εἰς ἄνεσιν τινὰ ἀπὸ τῶν σπευδαίων, ἐξερχέσθω εἰς θήραν. (15) ὑπὸ ψόδης ἀλῆς] περὶ τῆ Νέρωνος ταῦτά φησι. ἐπὶ τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν τῷ Εὐτροπίῳ, ἐμὴ ἐκδόσει. (19) τῶν μὲν] τῶν μουσικῶν· διώρῳσα δὲ ἔτω τὸ

μάλισα χαίρει· δι' ὃ τὸ μὲν σῶμα γίνεται ῥωμα-
 λεώτερον· ἡ ψυχὴ δὲ ἀνδρείοτέρα, τὰ πολεμικὰ δὲ
 ἅπαντα ἀσκεῖται. καὶ γὰρ ἱππεῦσαι καὶ δραμπεῖν
 ἀναγκαῖον, καὶ ὑφίστασθαι πολλὰ τῶν ἀλκίμων θη-
 5 ρίων, καὶ καῦμα ἀνέχεσθαι, καὶ ψύχος ὑπομένειν,
 πολλάκις δὲ καὶ λιμὸς καὶ δίψας πειραθῆναι. διὰ τὴν
 τῆς θήρας ἐπιθυμίαν ἐθίζοντα καρτερεῖν μεθ' ἡ-
 δοῆς. ὁ μὲντοι τὴν γε Περσικὴν θήραν. ἐκεῖνοι μὲν
 γὰρ παραδείσοις περιλαβόντες, ὁπότε ἐπιθυμή-
 10 σειαν, ὥσπερ ἐν εἰρετῇ, τὰ θηρία ἔκτεινον, ὥς μή-
 τε ζητῶντας ποιεῖν, μήτε αὖ κινδυνεύοντας, ἅτε
 ἀδελφῇ καὶ δεδελωμένα. ὁμοίως δὲ ἀφηρεῖντο τὴν ἐπὶ
 τῷ εὐρεῖν χαρὰν, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ φθάσαι σπῆδόν,
 καὶ τὴν ἐπὶ τῷ συμβῆναι ἀγωνίαν. ὅμοιον γὰρ ἐ-
 15 ποίειν, ὥσπερ εἰ πολεμικοὶ φάσκοντες εἶναι, ἀφέν-
 τες τὸ τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, τὰς αἰχμαλώτους
 οἴκοι λαβόντες ἔκτειναν.

κείμενον ἀντὶ τῆς, τῶν μὲντοι τέτων, τραχείος ὄντος. (6)
 διὰ τὴν τῆς θήρας ἐπιθυμίαν] γνώμη καὶ Ρ' εἰσὶν διώρδωσα
 ἔτω ἀντὶ τῆς, διὰ τε τὴν θήραν ἐπιθυμίας. εἰ δὲ μὴ πιθα-
 νόν, γραφῶς, κρατεῖν ἀντὶ τῆς καρτερεῖν. (11) ἅτε ἀδε-
 νῇ καὶ δεδελωμένα] ἄμεινον ἢν πρὸς γενικὴν ἀπόλυτον· εἰ δὲ
 μὴ, προδετέον μετὰ τὸ, κινδυνεύοντας τὸ, πρὸς αὐτά·
 πρὸς γὰρ τὸ, ζητῶντας δυσχερῶς ἀποδίδεται, ἅτε δὲ πρὸς
 τὸ, κινδυνεύοντας κατ' ἐννοίαν ἄμφω ἀναφερόμενα.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ Δ΄.

α. Φασί ποτε Ἀλέξανδρον Διογένηι συμβαλεῖν, ἢ πά-
 νυ τι χολάζοντα, πολλὴν ἄγοντι χολήν· ἦν γὰρ ὁ
 μὲν βασιλεὺς Μακεδόνων τε καὶ ἄλλων πολλῶν· ὁ δὲ
 φυγὰς ἐκ Σινώπης· ταῦτα δὲ λέγουσι καὶ γράφουσι
 5 πολλοί, τὸν Ἀλέξανδρον ἐχ' ἥττον θαυμάζοντες, ἢ
 ἐπαινῶντες, ὅτι τούτων ἀρχῶν, καὶ τῶν τότε μέγι-
 στον δυνάμενος, ἐχ' ὑπερεώρα πένητός ἀνθρώπου συν-
 σίαν, νῦν ἔχοντας καὶ δυναμένους καρτερεῖν· οἱ γὰρ ἄν-
 θρωποι χαίρουσι φύσει πάντες τιμωμένῃν ὀρώντες
 10 φρόνησιν ὑπὸ τῆς μεγίστης ἐξουσίας τε καὶ δυνάμεως·
 ὥς ἢ μόνον τάληθ' ἡδηγῶνται περὶ τῶν τοιούτων,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ πλάττεσιν ὑπερβαλλόντως, προσέτι
 καὶ τάλλα ἀφαιρέμενοι τῶν φρονίμων, οἷον χεῖματα
 καὶ τιμὰς, καὶ τὴν τῷ σώματος δύναμιν, ὅπως διὰ
 15 μόνην δόξῃσι τιμᾶσθαι τὴν ξύνεσιν· ὥς δὲ εἰκὸς ἐ-
 κείνοις γενέσθαι τὴν ξυνουσίαν ἐκείνην, εἰποίμ' ἂν, ἐ-
 πειδὴ καὶ τυγχάνομεν χολὴν ἄγοντες ἀπὸ τῶν ἄλλων
 πραγμάτων.

β'. Ἦν μὲν γὰρ, ὥς φασιν, ὁ Ἀλέξανδρος ἀν-
 20 θρώπων φιλοτιμότητος, καὶ μάλιστα δόξης ἐραστῆς, καὶ
 τῷ καταλιπεῖν ὡς μέγιστον αὐτῷ ὄνομα ἐν πᾶσιν

(13) Ἀφαιρέμενοι] ἀνάγνωσι δὲ ἔτω τὰ τῆς συνθήκης·
 οἷον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ πλάττεσιν ὑπερβαλλόντως, ἀφαιρέμενοι
 προσέτι καὶ τάλλα.

- Εἴησι καὶ βαρβάροις· καὶ ἐπεθύμησε τιμᾶσαι χα-
 δὸν, ἔχ' ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων μόνον πανταχῶ, ἀλλ'
 εἴπως δυνατόν ἦν, καὶ ὑπό γε τῶν ὀρίθων καὶ τῶν ἐ-
 τοῖς ὄρεσι θηρίων· τῶν μὲν ἐν ἄλλων ἀπάντων κα-
 5 τεφρόνει, καὶ ἑδὲνα ᾤετο ἀξιόμαχον αὐτῷ περὶ τέτ-
 τε πρᾶγματος· ἔτε τὸν Πέρσιν, ἔτε τὸν Σκύθην
 ἔτε τὸν Ἰνδόν, ἔτε ἐν τοῖς Εἰλησιν ἑδὲνα ἔτε ἄνδρα
 ἔτε πόλιν· ἠδᾶνετο γάρ, ὅτι μικρῶ διεφθαρείνο
 πάντες εἰσὶ τὰς ψυχὰς, ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀργίας
 10 τότε κερδαίνειν, καὶ ἡδονῆς ἥττονες.
 γ'. Περὶ δὲ τῷ Διογένης πυνθανόμενος, τῶν τ-
 λόγων ἕς ἔλεγε, καὶ τῶν ἔργων ὧν ἔπραξε, καὶ ὅπως
 διήνεγκε τὴν φυγὴν, ἐνόησε μὲν κατεφρόνει τῆς πε-
 νίας τάνδρος καὶ τῆς εὐτελείας, ἄτε νέος ὢν, καὶ τρα-
 15 φεῖς ἐν βασιλικῷ τύφῳ· πολλάκις δὲ ἐθαύμαζε καὶ
 ἐζηλοτύπει τῆς τε ἀνδρίας τῆτον, καὶ τῆς καρτερίας
 καὶ μάλιστα τῆς δόξης· ὅτι τοῖστος ὢν πᾶσι τοῖς Εἰ-
 λησι γινώσκαιτο καὶ θαυμάζοιτο, καὶ ἑδὲς ἐδύνατο
 τῶν ἄλλων οἷος ἐκεῖνος γενέσθαι τῇ φιλοτιμίᾳ· κα-
 20 ὅτι αὐτῷ μὲν ἔδει τῆς Μακεδόνων φάλαγγος, καὶ τῆς
 Θετταλῶν ἱππικῆς, καὶ Θρακῶν καὶ Παιόνων, καὶ ἄλ-
 λων πολλῶν, εἰ μέλλει βαδίζειν ὅποι βέλαιοτο, καὶ
 τυγχάνειν ὧν ἐπιθυμεῖ· ὁ δὲ μόνος ἀπῆγει πάντῃ ἀσ-

(3) Καὶ ὑπό γε τῶν ὀρίθων] προσέθηκε τὸν Καὶ δια-
 τὸ εὐφρονότερον καὶ πληρέστερον. (7) Οὔτε ἄνδρα] προσέθηκε
 καὶ ταῦτα τὸ, Οὔτε, ὡς καὶ ἐτέρῳ ὑποσημαίνεται. (8) μι-
 κρῶ] τὸ δὲ πλεονεξία, μικρῶ δὲ, ὃ καὶ παρὰ μικρὸν λέγεται·
 τὸ δὲ δεῖν, δεῖν ἐστὶν· οἷον ἀπόλυτος Αἰτιατική κατὰ συναί-
 ρεσιν, ὡς τὸ, πλέον πλεῖν,

φαλῶς ὃ μόνον ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ νυκτὸς, ἔνθα αὐτῷ ἐδόκει· καὶ ὅτι αὐτὸς μὲν χερσὶν καὶ ἀργυρίῳ παμπόλιν ἐδέιτο, ὥστε ἐπιτελέσαι τί ὧν ἐβόλετο· ἔτι δὲ εἰ μέλλοι πειθαυμένους ἔξιν Μακεδόνας, καὶ τὰς ἄλ-

- 5 λας Ἑλλήνας θεραπευτέον αὐτῷ, τὰς τε ἄρχοντας καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον, λόγοις τε καὶ δώροις πολλάκις· ὁ δὲ ἐδένα ἀνθρώπων ὑπὲρ θεραπεύων, ἀλλὰ τάλιθ' ἢ πρὸς ἅπαντας λέγων· καὶ ἐδεμίαν δραχμὴν κεκτημένος, ὡς ἐβόλετο ἔπραττε· καὶ τῶν προκειμένων ἐδενός
10 ἀπετύγχανε· καὶ τὸν βίον ἔζη μόνος, ὃν ἡγείτο ἄριστον καὶ εὐδαιμονέστατον· καὶ ἔκ ἂν ἠλλάξατο τὴν ἐκείνου βασιλείαν, ἐδὲ τὸν τῶν Περσῶν τε καὶ Μήδων πλεῖστον ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ πενίας.

- δ'. Διὰ ταῦτα δὴ δακνόμενος, εἴ τις αὐτῷ διοίσει,
15 ῥαδίως ἔτως καὶ ἀπραγμόνως ζῶν, καὶ προσέτι ἔχ' ἥττον ὀνομαστός ἔσοιτο· τυχὸν δέ τι καὶ ὠφελιθ' ἴσσεσθαι νομίζων ἀπὸ τῆς συνουσίας τάνδρος, πάλαι μὲν ἐπεθύμει θεάσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ συγγενέσθαι αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ τὰς τε πρεσβείας ἀ-
20 πεδέξατο τὰς παρὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰλλα τὰ τῶν συμμάχων διώκησεν, ἔφη τοῖς περὶ αὐτὸν, ὅτι χολάσαι τι βόλοιτο, καὶ ὥχετο ἔκ ἐπὶ θύρας τῆ Διογένης· ἡ γὰρ ἦσαν αὐτῷ θύραι, ἔτε μείζους ἔτε ἐλάττους, ἔτε οἶκος ἴδιος, ἐδὲ ἐς αἶα, καθάπερ τοῖς
25 μακαρίοις· ἀλλὰ οἰκοῖς μὲν ἐχρῆτο ταῖς πόλεσι, καὶ ἐνταῦθα διέτριβεν ἐν τοῖς κοινοῖς τε καὶ ἱεροῖς, ἅπερ

(14) Εἴ τις αὐτῷ διοίσει] ὑπερβαλεῖ τῇ δόξῃ καὶ εὐδαιμονίᾳ. (16) τυχὸν δέ τι] ἔτως ἔγραφα ἀντὶ τῆς, τυχὸν δέ τις, (19) ἦλθεν εἰς Κόρινθον] ἴδε Ἀθήναι. βιβλίῳ Α', α', 1.

ιδεύονται τοῖς θεοῖς· ἐσίαν δὲ ἐνόμιζε τὴν γῆν ἅπα-
σαν, ἥπερ ἐστὶ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ καὶ τροφός·
καὶ τότε ἐτύγχανεν ἐν τῷ Κρανίῳ διατρεῖδον μόνος·
ἐδὲ γὰρ μαθητάς τινας, ἐδὲ τοιοῦτον περὶ αὐτὸν ὄχ-
5 λον εἶχεν, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ καὶ αὐληταί, καὶ οἱ δι-
δάσκαλοι τῶν χορῶν.

Εἰ. Προτῆλθεν ἔν αὐτῷ καθεμένῳ, καὶ ἡσπάσα-
το· καὶ ὡς ἀνέβλεψε πρὸς αὐτὸν γαστρὸν, ὥσπερ οἱ
λέοντες, καὶ ἐκέλευεν ἀποσηναί σμικρόν· ἐτύγχανε
10 γὰρ ἀλειυνόμενος πρὸς τὸν ἥλιον· ὁ ἔν Α'λέξανδρος,
εὐθύς ἠγάδη τὴν ἀνδρὸς τὸ θάρσος, καὶ τὴν ἡσυ-
χίαν· ὅτι ἐ κατεπλάγη ἐπιστάτος αὐτῷ· καὶ γάρ πως
πεφύκασιν οἱ μὲν θαρρῶνταί τὰς θαρρῶντας φιλεῖν·
οἱ δὲ δειλαί, τὰς μὲν ὑπερῶνται καὶ μιτῶσιν ὡς ἐχ-
15 θρας, τὰς δὲ ἀγενεῖς προτίενται καὶ ἀγαπῶσιν· ὁ-
θεν τοῖς μὲν ἀλήθεια καὶ παρρησία πάντων ἐστὶν ἡδι-
σον· τοῖς δὲ καλακεία καὶ τὸ ψεῦδος· καὶ ἀκέραιον ἡ-
δέως, οἱ μὲν τῶν πρὸς χάριν ὁμιλούντων· οἱ δὲ τῶν
πρὸς ἀλήθειαν.

20 Εἰ. Ὁ ἔν Διογένης ὀλίγον ἐπιχῶν, ἤρετο αὐτὸν,
ὅσας εἴη, καὶ τί βεβλόμενος ἦκοι πρὸς αὐτὸν, ἢ, ἔφη,
τῶν ἐμῶν τι ληψόμενος; ἢ γὰρ, ἔφη, χρήματά ἐσί-
σοι, καὶ ἔχῃς ὅτε ἂν μεταδῇς, πολλὰ γε, εἶπε, καὶ
πολλὰ ἄλλα, ὧν σὺ ἐκ οἶδας εἴ ποτε δυνήσῃ μεταλα-
25 βεῖν· ἐ μέντοι ἄσρας, ἐδὲ λέοντας, ἐδὲ κρατήρας,
ἐδὲ κλίνας καὶ τραπέζας τυγχάνω κεκτημένος, ὡς τι-
νὲς φασι κεκτηῖσθαι Δαρεῖον ἐν Πέρσῃς· τί δὲ, ἔφη,
σὺ ἐκ οἶδας Α'λέξανδρον τὸν βασιλέα; τό γε ὄνομα,
ἔφη, ἀκέρως πολλῶν λεγόντων, ὡς κολοῶν πετωμέ-
30 νων· αὐτὸν δὲ ἐ γινώσκω· ἐ γάρ εἰμι ἔμπειρος αὐτοῦ

- τῆς διανοίας· ἀλλὰ νῦν, ἔφη, ὅψι ἐκ τὴν διάνοιαν·
 ἤκω γὰρ ἐπ' αὐτὸ τῆτο, ἐμαυτὸν γε παρέξω σοι
 καταμαθεῖν, καί σε ὀφόμενος· ἀλλὰ χαλεπῶς, ἔ-
 φη, με ἂν ἰδοὺς σὺ, ὥσπερ τὸ φῶς, οἱ τὰ ὄμματα
 5 ἀδενεῖς· τὸ δὲ δέ μοι εἶπε· σὺ ἐκείνος εἶ ὁ Ἀλέξαν-
 δρος, ὃν λέγουσιν ὑποβολιμαῖον; ἐκ ὅς ἀκέσας, ἡρυ-
 θρίασε μὲν ἐκ ὠργισθῆ· κατέχευε δὲ ἑαυτὸν· μετενόει
 δὲ, ὅτι εἰς λόγους ἡξίωσεν ἐλθεῖν ἀνδρὶ σκαιῷ τε ἐκ
 ἀλαζόνι, ὡς αὐτὸς ἐνόμιζεν.
- 10 Ζ'. Οἱ ἂν Διογένης καταμαθὼν αὐτὸν τεταραγ-
 μένον, ἐβλήθη μεταβαλεῖν αὐτὸν τὴν ψυχὴν, ὥσπερ
 αἱ παῖδες τοῖς ἀσραγάλοις· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, πό-
 θεν δέ σοι ἐπῆλθεν ἡμᾶς ὑποβολιμαῖες εἰπεῖν; ὁπό-
 θεν, ἔφη, ἐκ τὴν μητέρα σε ἀκύνω ταῦτα περὶ σὺ
 15 λέγειν· ἢ ἐκ Ὀλυμπιάδων ἢ εἰπῶσα, ὅτι ἐκ ἐκ
 Φιλίππου τυγχάνεις γεγονώς, ἀλλ' ἐκ δράκοντος, ἢ
 Ἀμμωνος, ἢ ἐκ οἷδα ὅτε ποτὲ θεῶν, ἢ ἀνδρώπων,
 ἢ θηρίων; ἐκ τοιούτου ὡν ὑποβολιμαῖος ἂν εἴης· ἐν-
 ταῦθα ὁ Ἀλέξανδρος ἐμειδίασε, ἐκ ἧδη ὡς εἰδέποτε,
 20 ἐκ εἰδοῦ αὐτῷ ὁ Διογένης ἐκ μόνον ἐκ σκαιῶς, ἀλλὰ
 ἐκ δεξιότατος ἀπάντων, ἐκ μόνος εἰδὼς χαρίζεσθαι.
 ἢ. Τί ἔν, ἔφη, πότερον ἔν ἀληθὲς ἢ ψευδὲς εἶ.

(12) Ὡς περ οἱ παῖδες τοῖς ἀσραγάλοις] μεταβάλλονται
 τὴν ψυχὴν δηλονότι· ἄμεινον δέ μοι δοκεῖ γράφειν τὰς παῖ-
 δας, ἢ τῶν παίδων· ἢ ἢ ὁ νῦν, ἐβλήθη μεταβαλεῖν αὐ-
 τῷ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ αἱ τροφαὶ τὰς παῖδας τῇ τῶν ἀσρα-
 γάλων παιδίῳ.

(22) Τί ἔν; πότερον ἔν;] παρέλκει τὸ δεύτερον οὖν,

- ναι δοκεῖ ὁ λόγος, ἢ ἔτι; ἀδελόνεςιν, ἔφη· ἀδελον,
 ἔφη, ἐσίν; ἐὰν μὲν γὰρ ἦς σώφρων καὶ ἀνδρείος καὶ
 τὴν τῷ Διὶ ἐπιστάμενος τέχνην τὴν βασιλικὴν, ἐδέν
 σε κωλύει τῷ Διὶ εἶναι ἕόν· ἐπεὶ τὸτόγε καὶ Ὀμη-
 5 ρόν φασι λέγειν, ὅτι πατήρεςιν ὁ Ζεὺς, ὥσπερ τῶν
 θεῶν, καὶ τῶν ἀνδρῶν· ἀλλ' ἢ τῶν ἀνδραπόδων, ἐδὲ
 τῶν φαύλων τε καὶ ἀγεννῶν ἄδενός· ἐὰν δὲ δειλὸς ἦς καὶ
 τρυφερός καὶ ἀνελεύθερος, ἔτε σοὶ θεῶν, ἔτε ἀν-
 δρώπων τῶν ἀγαθῶν προσήκει· ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐν
 10 Θήβαις Σπαρτοῖς ποτε λεγομένοις σημείον λέγεται
 εἶναι τῷ γένει, λόγχῃ τις, οἶμαι, ἐπὶ τῷ σώμα-
 τος· ὅς τις δὲ τῷ τὸ σημεῖον μὴ ἔχει, ἢ δοκεῖ τῶν
 Σπαρτῶν εἶναι· τοῖς δὲ τῷ Διὶ ἐκγόνοις ἔκ οἱ ση-
 μεῖον εἶναι τῇ ψυχῇ, ἐξ ὧ φανεροὶ εἰσονται, τοῖς δυ-
 15 ναμένοις χωρίζειν, εἴτε ἐξ ἐκείνων γεγονότες εἰσιν,
 εἴτε μὴ· πάντῃ ἔν ἡδὴ τάτῳ τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος.
 Θ'. Μετὰ δὲ τῷτο ἤρετο αὐτόν, πῶς αὖν, ἔφη,
 ἄριστα βασιλεύσω; καὶ ὅς δεινὸν ὑποδύψας, ἀλλ' ἢ-
 δὲ, ἔφη, ἐστὶ βασιλεύειν κακῶς, ἢ μᾶλλον, ἢ κα-
 20 κῶς ἀγαθὸν εἶναι· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἀνδρώπων ἄρι-
 στον ἐσίν, ἀνδρείοτατος ὢν, καὶ δικαιοτάτος, καὶ φιλαν-
 θρωπώτατος, καὶ ἀνίκητος ὑπὸ παντὸς πόνου, καὶ
 πάσης ἐπιθυμίας· ἢ σὺ οἶε τὸν ἀδύνατον ἡνιοχεῖν,

κατὰπερ καὶ τὸ, Οὐκ, κατωτέρω. (9) τοῖς ἐν Θήβαις Σπαρ-
 τοῖς] ἐντεῦθεν τὸ, Πελοπίδας μὲν ὤμος, Σπαρτὸς δὲ λόγ-
 χῃ γνωρίζει· τῷ Κάδμει φονεύσαντος τὸν δράκοντα, καὶ συμ-
 βελῇ Ἀθηνᾶς, σπείραντος τῆς οἰούτας, ἔφυσαν ἐκ τῆς ἀν-
 δρες οἱ ἐν Θήβαις Σπαρτοὶ· ὅρα ἀπολλοδ. βιβλ. Β'. ιγ', ovid.
 metamor. l. 3. fabu. 1, ἐπιδι δὲ κατωτέρω λόγῳ κγ'. β'.

ἡνίοχον τέτον εἶναι; ἢ τὸν ἄπειρον τοῦ κυβερνᾶν, κυβερνήτην; ἢ τὸν οὐκ ἐπισάμενον ἰᾶσαι, ἰατρεόν; οὐδ' ἂν πάντες φῶσιν Ἕλληνες καὶ βάρβαροι, καὶ πολλὰ διαδήματα καὶ σκῆπτρα καὶ τιάρας προσάψωσιν αὐτῷ,
 5 καθάπερ τὰ δέραια τοῖς ἐκτιθεμένοις παιδίοις, ἵνα μὴ ἀγνοῶνται.

Ι. Καθάπερ ἔν ἐκ ἑσσι κυβερνᾶν μὴ κυβερνητικῶς· ἔτῳς ὑδὲ βασιλεύειν μὴ βασιλικῶς· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος φοβηθεὶς, μὴ ἄρα ἄπειρος ἀναφανῇ τῆς βασιλικῆς
 10 ἐπισήμης, καὶ τίς, ἔφη, σοι δοκεῖ τὴν τέχνην ταύτην παραδίδοιαι; ἢ ποῦ δεῖ πορευθεῖντα μαθεῖν; ὁ ἔν Διογένης εἶπεν· ἀλλ' ἐπίσασαι αὐτὴν, εἶπερ ἀληθὴς ὁ τῆς Οὐλυμπιάδος λόγος, καὶ γέγονας ἐκ τῆ Διός· ἐκεῖνος γάρ ἐστιν, ὁ τὴν ἐπισήμην ταύτην πρῶτος καὶ
 15 μάλιστα ἔχων, καὶ οἷς ἐθέλει μεταδίδῃς· οἷς δὲ ἂν μεταδῷ, πάντες ἔτι Διὸς παῖδες εἰσὶ τε καὶ λέγονται· ἢ σὺ οἶε τὲς σοφιστὰς εἶναι τὲς διδάσκοντας βασιλεύειν; ἀλλ' ἐκείνων μὲν οἱ πολλοὶ ἔχ' ὅπως βασιλεύειν, ἀλλ' ὑδὲ ζῆν ἴσασιν. Οὐκ οἶδα, ἔφη, ὅτι
 20 διττῆ ἑσσι παιδείᾳ, ἡ μὲν τις δαιμόνιας, ἡ δὲ ἀνθρωπίνῃ;

ΙΑ. Ἡ μὲν ἔν θείᾳ μεγάλη, καὶ ἰχυρὰ, καὶ ῥαδία· ἡ δὲ ἀνθρωπίνῃ, μικρὰ, καὶ ἀδυνάτης, καὶ πολλὰς

(5) Καθάπερ τὰ δέραια] ἔτῳς ἔγραψα ἀντὶ τῆ δέραια· περὶ γὰρ τὸν τράχηλον τῶν ἐκτιθεμένων παιδίου περιήπτῳσι, τότε ὄνομα, οἶμαι, καὶ τὲς γεννητορες ἐπιγράφοντες, ἵνα μὴ ἀγνοῶνται· καθάπερ καὶ νῦν ἐδ' ὅπε τῶν νόθων ἐπιγράφουσι τὲν ὄνομα, δηλώντες, ὅτι βεβαπτισμένον ἐστὶ τὸ ἐκτιθεμένον ἐκεῖνο παιδίον.

(22) Καὶ ῥαδία] ἀσφαλὴς, μηδένα κίνδυνον ἔχουσα· ὥς

- ἔχουσα κινδύνους, καὶ ἀπάτην ἐκ ὀλίγην· ὅμως δὲ ἀναγκαίᾳ προσγενέσθαι ἐκέλευε, εἰ ὀρθῶς γίνοιτο· καὶ καλῶσιν οἱ πολλοὶ ταύτην μὲν παιδείαν, καθάπερ οἶμαι παιδείαν, καὶ νομίζουσι τὸν πλεῖστα γράμματα εἶ-
 5 δότα, Περσικὰ τε καὶ Ἑλληνικά, καὶ τὰ Σύρων, καὶ τὰ Φοινίκων, καὶ πλείστοις ἐντυγχάνοντα βιβλίοις, τῶτον σοφώτατον, καὶ μάλιστα πεπαιδευμένον· πάλιν δὲ ὅταν ἐντύχωσι τῶν τοιούτων τισὶ μοχθηροῖς, καὶ δειλοῖς καὶ φιλαργύροις, ὀλίγους ἄξιόν φασι τὸ πρᾶγμα,
 10 καὶ τὸν αἰσχροπῶνα· τὴν δὲ ἐτέραν, εἴτε μὲν παιδείαν, εἴτε δὲ ἀνδρείαν, καὶ μεγαλοφροσύνην· καὶ ἔτω δὴ δίχα παιδείας ἐκάλουν οἱ πρότερον τὰς τῆς ἀγαθῆς παιδείας ἐπιτυγχάνοντας, καὶ τὰς τὰς ψυχὰς ἀνδρείους καὶ πεπαιδευμένους, ὥς Ἡρακλέα ἐκείνον.
 15 ιβ'. Οὐκ ἔστιν ὅς τις ἂν ἐκείνην τὴν παιδείαν ἔχει καλῶς πεφυκῶς, ῥαδίως καὶ ταύτης γίνεταί μετοχος, ὀλίγα ἀκούσας, καὶ ὀλιγάκις, αὐτὰ τὰ μέγιστα καὶ κυριώτατα, καὶ μεμύηται καὶ φυλάττει ἐν τῇ ψυχῇ· καὶ ἕδεις ἂν αὐτὸν ἔτι τέτων ἀφέλοιτο ἔτε καίερος, ἢ
 20 τε αἰσχροπῶνος, ἢ τε σοφιστῆς, ἀλλ' ἔδ' ἂν πυρίτις ἐγκαῦσαι βελόμενος· ἀλλὰ καὶ ἐμπρήση τις τὸν ἀν-

εἰκάζεται ἐκ τῶν ἐπομένων τῆς ἐναντίας μερίδος. (3) καθάπερ οἶμαι παιδείαν·] τῷτο ἐκ οἷδα τί βέλεται λέγειν· ὅθεν καὶ Ρ' εἰσκιος, παιδείαν ἀντὶ τῆ παιδείαν εἰκάζει δεῖν εἶχεν τὸ κείμενον· ὁ δὲ Κασαβῶνος μεταβάλλει εἰκάζει εἰς τὸ, καθάπερ οἶμαι πάντα εἰδῆαν· ἢ εἰς τὸ, καθάπερ οἶμαι παῖδα Διὸς ἦσαν· καὶ κατωτέρω ὁμοίως τὸ, δίχα παιδείας ἐκάλουν, Διὸς παῖδας, ἀξιοῖ γράφεσθαι πιθανῶς.

θρωπον, ὥσπερ τὸν Ἡρακλέα φασὶν αὐτὸν ἐμπρῆ-
 σαι, μένει αὐτῇ τὰ δόγματα ἐν τῇ ψυχῇ· καθά-
 περ, οἶμαι, τῶν κατακαιομένων νεκρῶν τὸς ὁδοίτας
 φασὶ διαμένειν, τῇ ἄλλῃ σώματος δαπανηθέντος ὕ-
 5 πὸ τῇ πυρός· ὃ γὰρ μαθεῖν, ἀλλ' ὑπομνηθῆναι
 δεῖται μόνον· ἔπειτα εὐθὺς εἶδέ τε καὶ ἐγνώρισεν, ὥς
 ἂν ἐξ ἀρχῆς τὰ δόγματα ἔχων ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ
 διανοίᾳ· προσέτι δὲ, εἰ μὲν ἀνδρὶ περιπέσῃ, ὥσπερ
 ὁδὸν ἐπισαμείω, ῥαδίως ἐκεῖνος ὑπέδειξεν αὐτῷ, καὶ
 10 μαθὼν εὐθὺς, ἅπεισιν· εἰ δὲ ἀγνοῦντι καὶ ἀλαζόνι
 σοφιστῇ, κατατρίψῃ περιάγων αὐτὸν, ὅτε μὲν πρὸς
 ἀνατολάς, ὅτε δὲ πρὸς δύσιν, ὅτε δὲ πρὸς μεσημ-
 βρίαν ἔλκων, ὅθεν αὐτὸς εἰδὼς, ἀλλὰ εἰκάζων, καὶ
 πολὺ πρότερον αὐτὸς ὑπὸ τοιούτων ἀλαζόνων πεπλα-
 15 ημένιος· ὥσπερ αἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀκόλαστοι κύνες, ἐν
 τῇ θύρᾳ μηδὲν ξυνιῆσαι, μηδὲ γνωρίσασαι τὸ ἵχνος,
 ἐξαπατῶσιν ἄλλας τῇ φωνῇ καὶ τῇ χύματι, ὥς εἰ-
 δυῖσθαι τε καὶ ὁρᾶσαι, καὶ πολλαὶ συνέπονται ταύταις,
 αἱ ἀφρονέσονται χεδὸν, ταῖς μάτην φθεγγομέναις·
 20 τέτων αἱ μὲν ἀφθογοὶ καὶ σιωπῶσαι, μόνον αὗται
 ἐξαπατῶνται· αἱ δὲ προπετέςονται καὶ ἀνοητόταται
 μιμνόμεναι τὰς πρώτας, θορυβῶσι, καὶ μιμνῶνται ἄλ-
 λας ἐξαπατᾶν· τοιούτων εὖροις ἂν καὶ περὶ τὸς καλε-
 μένους σοφιστὰς πολὺ ὄχλον ἐνόητε συνεπόμενον ἀν-

(1) Τὸν Ἡρακλέα ἐμπρῆσαι ἑαυτὸν] ἴδε Ἀπολλόδορον καὶ Σοφοκλ. ἐν τραχινίαις.

(2) Μένει] ἔτραφα ἔτω εἰς ὀριστικὴν ἀντὶ ἀπαρεμφάτε.

(22) Καὶ μιμνῶνται ἄλλας ἐξαπατᾶν] ἀτελής ἡ φράσις· ὁ δὲν ἀντὶ τῇ μιμνῶνται γραπτέον φιλοτιμῶνται, ἥτι τοιῦτα.

θρώπων ἡλιθίων· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἔδεν διαφέρει σοφισ-
τῆς ἀνθρώπου εὐνέχῃ ἀκολάστῃ.

- ἢ. Καὶ ὃς ἀκήσας, ἐθαύμασε, κατὰ τί σοφισ-
τὴν εὐνέχῃ παρῆβαλε, καὶ ἤρετο αὐτόν· ὅτι, εἶπε,
5 τῶν εὐνέχων φασὶν οἱ ἀσελγέσασθαι, ἄνδρες εἶναι καὶ
ἐρεῖν τῶν γυναικῶν, καὶ συγκαθεύδειν αὐταῖς καὶ
ἐνοχλεῖν, γίγνεται δ' ἔδεν πλέον, ἐδ' ἂν τὸς τε
νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας συνῶσιν αὐταῖς· καὶ παρὰ τοῖς
σοφισταῖς πολλὰς εὐρήσεις γηράσκοντας ἀμαθεῖς,
10 πολὺ κάκιον πλανωμένους ἐν τοῖς λόγοις, ἢ τὸν Ὀ-
δυσσεῖα φησὶν Ὀμηρος ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πρότερον
εἰς ἄδῃ ἂν ἀφίκοιτο, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἢ γένοιτο ἀνὴρ
ἀγαθός, λέγων τε καὶ ἀκούων· καὶ σὺ, ἐπεὶ περ ἔτω
πέφυκας, εἰς τύχης ἐπισαμένους ἀνδρὸς, ἱκανήσοι ἐς
15 μία ἡμέρα, πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν τέχ-
νην, καὶ ἔδεν ἔτι δέησιν ποικίλων σοφισμάτων ἢ λό-
γων· εἰ δὲ μὴ τύχης διδασκάλῃ τῷ Διὶ, ἢ ἄλλῃ
τοιούτῃ, ταχὺ καὶ σαφῶς φράζοντος ἂν δεῖ ποιεῖν, ἔδεν
σοι πλέον, ἐδὲ ἂν ὅλον κατατρέψῃς τὸν βίον ἀγρυ-
20 πνῶν τε καὶ ἀσιτῶν, παρὰ τοῖς κακοδαίμοσι σοφισταῖς·
τῷτο δὲ ἐκ ἐγὼ λέγω νῦν, ἀλλ' Ὀμηρος ἐμὲ πρότε-
ρος· ἢ ἐκ ἔμπειρος εἴ τῶν Ὀμήρου ἐπῶν·
ιδ'. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μέγιστον ἐφρόνει, ὅτι ἠπί-
στατο μὲν τὸ ἕτερον ποίημα ὅλον τὴν Ἰλιάδα, πολ-

(12) Εἰς ἄδῃ ἂν ἀφίκοιτο, ὥσπερ ἐκεῖνος] ὁ Ὀδυσσεύς·
ἴδε Ὅμ. Ὀδ. λ'. 20. (14) ἱκανήσοι ἐς μία ἡμέρα] διώρῳ-
ταί μοι τὸ, ἐπὶ ἀντὶ τῷ, ἔτι, ὥς καὶ Ρ' εἰσκήψῃ ἔδοξε. (15)
πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν τέχνην] τὸ ἄρχειν καὶ
τὴν ἀρχικὴν τέχνην.

λὰ δὲ καὶ τῆς Οὔδυσσεας· θαυμάσας ἔν ἔφη· καὶ πῶς
 διελέχθη περὶ τῆς Ὀμήρου; ἐκεῖ, ἔφη, ὅπου τὸν
 Μίνω λέγει τῷ Διὸς ὁαρισὴν· ἢ ὅτι τὸ ὁαρίζειν ὁμι-
 λῶν ἐστιν; ἔκκεν ὁμιλητὴν τῷ Διὸς φασιν αὐτὸν εἶναι,
 5 ὥσπερ ἂν εἰ ἔφη μαθητὴν· ἄρ' ἔν ὑπὲρ τίνων ἄλλων
 αὐτὸν οἶε μανθάνειν τε καὶ ὁμιλεῖν τῷ Διὶ πραγμα-
 των, ἢ τῶν δικαίων καὶ βασιλικῶν; ἐπεὶ τοι καὶ λέγε-
 ται δικαιοτάτος ὁ Μίνως πάντων γενέσθαι· πάλιν δὲ
 ὅταν λέγῃ διотρεφεῖς τὴν βασιλέας καὶ Διὶ φίλος,
 10 ἄλλοι οἶε λέγειν αὐτὸν, ἢ τὴν τροφὴν αὐτῶν, ἣν
 ἔφη εἶναι διδασκαλίαν καὶ μαθητείαν; ἢ σὺ οἶε λέγειν
 αὐτὸν ὑπὸ τῷ Διὸς τὴν βασιλέας τρέφεσθαι, ὥσπερ
 ὑπὸ τίτθης γάλακτι καὶ οἴνῳ, καὶ σιτίοις, ἀλλ' ἐκ ἐ-
 πισήμῃ, καὶ ἀληθείᾳ; ὁμοίως δὲ καὶ φιλίαν, ἐκ ἄλ-
 15 λῃ, ἢ τὸ τ' αὐτὰ βελεύεσθαι καὶ διανοεῖσθαι, ὁμό-
 νοιάν τινα ἔσαν· ἔτι γὰρ δὴ περὶ τοῖς ἀνθρώποις δο-
 κῶσιν οἱ φίλοι πάντων μάλιστα ὁμονοεῖν, καὶ μὴ δια-
 φέρεσθαι περὶ μηδενός.

ἰ. Ὅς ἂν ἔν τῷ Διὶ φίλος ἦ, καὶ ὁμονοῇ πρὸς
 20 ἐκεῖνον, ἔσθ' ὅπως ἀδίκῃ τινὸς ἐπιθυμήσει πράγμα-
 τος, ἢ πονηρόν τε καὶ αἰχρὸν διανοηθήσεται; αὐτὸ δὲ
 τῷτο ἔοικε δηλῶν, καὶ ὅταν ἐγκωμιάζων τινὰ λέγῃ
 τῶν βασιλέων, ποιμένα λαῶν· τῷ γὰρ ποιμένος ἐκ

(3) Τῷ Διὸς ὁαρισὴν] ἴδε Ὁδ. τ'. 179. (9) διотρε-
 φεῖς καὶ Διὶ φίλος] ὅρα Ὁμηρ. Γ' λ. Α'. 176. Οὔδυσ. 49. καὶ
 Γ' λ. Α'. 74.

(20) Ἐπιθυμήσει] ἔτρεψα τὸ ἐνεσὸς εἰς τὸ μέλλον, ἵνα
 ἢ σύμφωνον κατὰ χρόνον τῷ ἐπομένῳ, διανοηθήσεται· ἢ γὰρ
 τοιαύτη σύνταξις τῷ, ὅπως πρὸς μέλλοντα φέρεται, καὶ ἀ-
 ναλύεται ἕκαστον· οἷον, ἐκ ἑσὶ τρόπος, καὶ ὃν ἐπιθυμήσει

Τόμ. Α'.

Η

ἄλλο τι ἔργον, ἢ πρόνοια, καὶ σωτηρία, καὶ φυλακὴ
 προβάτων· ὥς κατακόπτειν, καὶ μὰ Δία καὶ σφάτ-
 τειν, καὶ δέρειν· καὶ τοι ἐνίοτε πολλὰ πρόβατα ἐλαύνει
 μάγειρος εἰς ὠνησάμενος· ἀλλὰ πλείστον διαφέρει μα-
 5 γειρική, καὶ ποιμενική· χαρὸν ὅσον βασιλική τε καὶ
 τυραννίς.

15. Ὅτε ἔν Ξέρξης καὶ Δαρεῖος ἀνωθεν ἐκ Σύρων
 ἤλυνον πολὺν ὄχλον Περσῶν τε καὶ Μήδων, καὶ Σα-
 κῶν, καὶ Ἀράβων, καὶ Αἰγυπτίων δεῦρο εἰς τὴν Ἑλ-
 10 λάδα, ἀπολέμενον, πότερον βασιλικόν, ἢ μαγειρι-
 κόν ἐπραττον ἔργον, λείαν ἐλαύνοντες κατακοπήσο-
 μένην; καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, σοί, ἔφη, ὡς ἔοικεν, καὶ δα-
 κεῖ βασιλεὺς εἶναι, ἐδὲ ὁ μέγας βασιλεὺς; καὶ ὁ Διο-
 γένης μειδιάσας, καὶ μᾶλλον, εἶπεν, ὦ Ἀλέξανδρε,
 15 ἢ ὁ σμικρὸς δάκτυλος· ἢ ἐδ' ἄρα ἐγὼ, ἔφη, κατα-
 λύσας ἐκεῖνον, μέγας βασιλεὺς ἔσομαι; καὶ τότε γε
 ἕνεκα, εἶπεν ὁ Διογένης· ἐδὲ γὰρ τῶν παίδων ὁ νι-
 κήσας, ὅταν παίζωσιν, ὡς αὐτοὶ φασὶ βασιλέα,
 τῷ ὄντι βασιλεὺς ἐστίν· οἱ μὲν τοι παῖδες φασιν, ὅτι ὁ
 20 νενικηκὼς, καὶ λεγόμενος βασιλεὺς, σκυτοτόμη ἦος
 ἐστίν, ἢ τέκτονος, καὶ δεῖ μανθάνειν αὐτὸν τὴν τῷ πα-
 τρὸς τέχνην· ὁ δὲ ἀποδράς, παίζει μεθ' ἑτέρων, καὶ

ἄτος ἀδίκη τινὸς πράγματος. (2) ὥς κατακόπτειν, καὶ μὰ
 Δία] ἀνάγνωσι ἔτω φυσικώτερον, καὶ μὰ Δία, ὥς κατακόπ-
 τειν, καὶ σφάττειν, καὶ δέρειν.

(19) Οἱ μὲντοι παῖδες] οἱ μὲντοι παρόντες ἕτερός τις ἀ-
 ξιοὶ γράφεσθαι· ἀλλ' ἐκ ἐξ ἀνάγκης· ὁ γὰρ νῆξ· ὁ μὲν παῖς
 βασιλεὺς λέγεται ἐκ τῆς παιδείας ἀναχωρῶν· οἱ δὲ ἄλλοι
 παῖδες πρὸς τῆς παριούτας καὶ ἐρωτῶντας περὶ αὐτῶν, σκυτο-
 τόμη φασὶν εἶναι ἦόν· Ρ' ἴσκιος.

τότε μάλισα οἶται σπεύδειν· ἐνίοτε δὲ καὶ δῆλος καταλιπὼν τὸν δεσπότην.

13. Ἴσως ἔν καὶ ὑμεῖς τοιούτων ποιεῖτε, ἐκάτερος ὑμῶν παῖδας ἔχοντες τὰς φιλονεικύντας, ὁ μὲν Πέρσας, καὶ τὰς ἄλλας τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν· σὺ δὲ Μακεδόνας τε καὶ τὰς Ἑλλήνας· καὶ ὥσπερ ἐκεῖνοι σφαίρα σοχάζονται ἀλλήλων, ὁ δὲ πληγείς ἡττῆται· καὶ σὺ νῦν Δαρεῖον σοχάζῃ, καὶ σὺ ἐκεῖνος, καὶ τυχὸν ἂν πλήξαις τε καὶ ἐκβάλῃς αὐτόν· ἐπισκοπώτερος γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς· ἔπειτα οἱ μὲν ἐκείνῃ πρότερον ὄντες, μετὰ σὺ ἔσονται, καὶ ὑποκύψῃσι, καὶ σὺ ὀνομαδῆσῃ βασιλεὺς πάντων.

14. Οἱ ἔν Ἀλέξανδρος πάλιν ἐλυπεῖτο καὶ ἤχθετο· ἔδὲ γὰρ ζῆν ἐβόλετο, εἰ μὴ βασιλεὺς εἴη τῆς 15 Εὐρώπης, καὶ τῆς Ἀσίας, καὶ Λιβύης, καὶ εἴπε τις ἐς νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ κειμένη· ἐπεπόνθει γὰρ τένακτιον, ἥ φησιν Ὀμηρος τὸν Ἀχιλλεῖα νεκρὸν πεπονθέναι· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔλεγεν, ὅτι ζῶν βέλοιο θετεύειν ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίωτος πολὺς εἴη, 20 Ἡ' πᾶσι νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος δοκεῖ μοι ἐλέσθαι ἂν καὶ τῷ τρίτῳ μέρει τῶν νεκρῶν ἄρχειν ἀποθανόντων, ἢ ζῆν τὸν ἅπαντα χρόνον θεὸς γενόμενος, μόνον εἰ μὴ βασιλεὺς γένοιτο τῶν ἄλλων θεῶν· μόνον δ' ἴσως ἔκ ἂν ὑπερεῖδῃ

(17) Ἡ' φησιν Ὀμηρος τὸν Ἀχιλλεῖα νεκρὸν πεπονθέναι] ἴδε Ὁδ. λ'. 488. (24) μόνον ἴσως ἔκ ἂν ὑπερεῖδῃ τῇ Διὶ] ὑπερορᾶν πρὸς μὲν κίττιαντικὴν παρορᾶν ἐς καὶ ἀμελεῖν, πρὸς δὲ γενικὴν καταφρονεῖν ὡς ἐνταῦθα· ἔγω καὶ Ξενοφῶν· ὑπερορᾶν ἵποιοι (ὁ Σηκράτης) τῶν καθεστῶτων νόμων τὰς συνόρ-

τῷ Διὶ, εἰ καὶ βασιλέα καλῶσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι·
 ὅθεν καὶ ἐκόλαζεν αὐτὸν ὁ Διογένης· σὺ μέντοι καί-
 ζεις, ἔφη, δοκεῖς· ἐγὼ δὲ ἂν Δαρειῶν ἔλω, καὶ ἔτι
 τῶν Ἰνδῶν βασιλέα, ἐδὲν με καλύει τῶν πώποτε
 5 βασιλέων μέγιστον εἶναι· τί γὰρ ἐμοὶ λοιπόν ἐστι κρα-
 τήσαντι Βαβυλῶνος, καὶ Σέσων, καὶ Εὐδατάνων, καὶ
 τῶν ἐν Ἰνδοῖς πραγμάτων;

ΙΘ'. Καὶ ὅς ὁρῶν αὐτὸν φλεγόμενον ὑπὸ τῆς φι-
 λοτιμίας, κακίστη ψυχῇ ὅλον τεταμένον καὶ φερόμε-
 10 νον· ὥσπερ αἱ γέραναι, ὅποι ἂν ὀρμήσωσιν, ἀποτεί-
 νασαι ἑαυτάς, πέτονται· ἀλλ' ἐδὲν ἔξεις, ἔφη,
 πλέον ἐδενός, ἐδὲ τῷ ὄντι βασιλεύσεις ἐφ' ἧς ἔ-
 χεις ταύτης διανοίας, ἐδὲ ἂν ὑπεραλλάμενος τὸ ἐν
 Βαβυλῶνι τείχος, ἔλῃς τὴν πόλιν, ἀλλὰ μὴ διορύτ-
 15 τω· ἔξωθεν καὶ ὑπορύττων· ὁμοίως δὲ τὸ ἐν Σέσοις,
 καὶ τὸ ἐν Βάκτροις· ἐδ' ἂν ἑτέραν προσλάβοις μείζω
 τῆς Ἀσίας ἡπειρον, τὸν ἁκεανὸν διανοηξάμενος· ἐδ'
 ἂν Κῦρον μιμησάμενος κατὰ τὸν ποταμὸν εἰσδρῆς,

τας· ὁ δὲ νῦν· μόνον τῷ Διὶ φείσασθαι ἂν, ὥστε μὴ αὐτῇ
 βασιλεῦσαι, καίτοι βασιλέα καλῶσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, ὅ-
 περ Ἀλεξάνδρῳ βαρὺ ἦν, καὶ πρὸς ἑτερόν τινα ἀποδιδόμενον,
 ἀλλὰ μὴ μόνον πρὸς αὐτόν.

(9) Κακίστη ψυχῇ] ἐκ ἔξω τῷ εἰκότος εἰκάσειέ τις, ὅτι
 δεῖ γράφεσθαι ἔτω· ὁρῶν αὐτὸν φλεγόμενον ὑπὸ τῆς φιλο-
 τιμίας κακίστα, καὶ πρὸς δόξαν τῇ ψυχῇ ὅλον τεταμένον· ἄλ-
 λως γὰρ, ὡς ἔχει τὸ κείμενον, ἐδ' ὑγιὲς ὅλως, ἐδὲ πρὸς
 τῷ Διῶνι ἔτω κατὰ ψαλῶν Ἀλεξάνδρου. (12) ἐφ' ἧς ἔχεις
 ταύτης διανοίας] ἁμεινον ἢ ἴσως, ἀφ' ἧς. (13) ἐδ' ἂν ὑπερα-
 λάμενος] ἔτρεψα εἰς Ἀόριον ἀπὸ τῷ Εὐρεσῶτος· ἐν ἄλ-
 λοις δὲ, ὑπεραλλάμενος φέρεται ἐν κακῇ. (18) κατὰ τὸν

ὥσπερ ὕδρος· ἡ σὺ τῆς ἀλεκτρυόνας ἢ καλεῖς νό-
θες, οἱ ἂν ὥσιν ἐξ ἀνομοίων; ἡ ἢ μείζων σοι δοκεῖ
διαφορὰ θεῶν πρὸς γυναῖκα θνητὴν, ἡ γενναῖα ἀλεκ-
τρυόνας.

- 5 κ'. Εἰ ἐν γέγονας ἔτως, καθάπερ φασί, καὶ σὺ
νόθης ἂν εἴης, ὥσπερ ἀλεκτρυόν· τυχὸν δὲ καὶ μα-
χιμώτατος ἔσῃ τῶν ἄλλων διὰ ταύτην τὴν νοθείαν·
καὶ τίς, εἶπεν, ἔτι μοι καταλείπεται πόλεμος, ἂν
ἔλω τέτρες, ὅς εἶπον; ὁ πάντων, ἔφη, δυσμαχώτα-
10 τος, ὁ Περσίζων, ὁ Λυδίζων τῇ φωνῇ, καθάπερ οἴ-
μαι Δαρεῖος, ἀλλὰ Μακεδονίζων τε καὶ Ἑλληνίζων·
καὶ ὅς ἐταράχθητε καὶ ἠγωνίασε, μή τινα ἐπίσαιτο ἐν
Μακεδονίᾳ, ἡ ἐν τῇ Ἑλλάδι παρασκευαζόμενον ὡς
πολεμήσαντα· καὶ ἤρετο, τίς ἔστος ἐστὶν ἐμὸς πολέ-
15 μιος ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἡ Μακεδονίᾳ; σὺ, ἔφη, ἀγνοεῖς,
πάντων μάλιστα γινώσκεις οἰόμενος; ἔπειτα, ἔφη,
ἐκ ἐρεῖς αὐτὸν, ἀλλὰ κρύψεις; πάλαι γάρ, εἶπεν,
λέγω, σὺ δὲ ἐκ ἀκέρεις, ὅτι σὺ σαυτῷ μάλιστα ἔχ-
20 θεις εἶ, καὶ πολεμιώτατος, μέχρις ἂν ᾗς κακὸς καὶ
ἀνόητος· καὶ ἤτος, ἔφη, ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν σὺ ἀγνοεῖς,
ὡς ἔδεναι ἄλλον· ἔδεις γὰρ τῶν ἀφρόνων καὶ πανηρέων
ἐπίσεται ἑαυτὸν· ὁ γὰρ ἂν τῆτο πρῶτον προσέτατ-
ται ὁ Ἀπόλλων ὡς χαλεπώτατον ἐκάσῃ γυνῶναι
ἑαυτὸν· ἡ ὁ τὴν ἀφροσύνην ἠγῆ μεγίστην καὶ τελεωτά-
25 τιν πασῶν νόσον καὶ βλάβην τοῖς ἔχουσιν, καὶ τὸν ἀφρο-
να ἄνδρα αὐτὸν αὐτῷ βλαβερώτατον; ἡ ὁ τὸν βλα-
βερώτατον ἐκάσῃ καὶ πλείων κακῶν αἰτίαν τῆτον ἔχ-

ποταμὸν εἰσρυῆς] ὥπερ ὁ Κῦρος δηλονότι, ἀποξηράνας τὸν
ποταμὸν, εἰσῆλθεν ὑπὸ τὰ τείχη· ὅρα Ἡρόδοτον. Κλειώ.

θῖσον καὶ πολεμιώτατον ἐκείνῳ ὁμολογεῖς εἶναι; πρὸς ταῦτα χαλέπαινε, καὶ πῦδα, ἔφη, καὶ μιαινώτατον ἀνθρώπων ἐμὲ νόμιζε, καὶ λαιδόρει πρὸς ἅπαντας, ἐὰν δέ σοι δόξη, τῷ δορατίῳ διαπερόνησον, ὥς ἀκέσῃ
 5 παρὰ μόνον ἀνθρώπων ἐμὲ τάληθῃ, καὶ παρ' ὑδενὸς ἄλλου ἀνθρώπων ἀν' μάθοις· πάντες γάρ εἰσι χεῖρους ἐμῆ, καὶ ἀνλευθερώτατοι.

κά. Ταῦτα δὲ ἔλεγεν ὁ Διογένης, παρ' ὑδὲν μὲν ἠγόμενος, εἰ καί τι πείσεται, πλὴν σαφῶς γε εἰδὼς,
 10 ὅτι ὑδὲν ἔσοιτο· ἠπίσατο γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον δέλυν ὄντα τῆς δόξης καὶ ὑδέποτ' ἀν' αἰμαρτόντα περὶ ἐκείνον· ἔφη ἔν, μὴδὲ τὸ σημεῖον τὸ βασιλικὸν ἔχεις· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος θαυμάσας, ἐκ ἄρτι ἔλεγες, ἔφη, ὅτι ὑδὲν δεῖ σημείων τῷ βασιλεῖ; ναὶ μὰ Δί,
 15 εἶπεν, τῶν γε ἔξωθεν, οἷον τιάρας, καὶ πορφύρας· τέττων γὰρ ὑδενέσιν ὄφελος· τὸ δὲ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῷ δεῖ προσεῖναι πάντων μάλιστα· καὶ τί τέττό ἐστιν, ἔφη ὁ Ἀλέξανδρος; ὁ καὶ τῶν μελισσῶν, ἥ δ' ὅς, τῷ βασιλεῖ πρόσσεσιν· ἥ ἐκ ἀκήκοας, ὅτι ἐς
 20 βασιλεὺς ἐν ταῖς μελίτταις φύσει γιγνόμενος, ἐκ ἐκ γένους τέττο ἔχων, ὥσπερ ὑμεῖς φατε, ἀφ' Ἡρακλέους ὄντες; τί ἔν τέττό ἐστιν, εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος, τὸ σημεῖον; ἐκ ἀκήκοας, εἶπε, τῶν γεωργῶν, ὅτι μόνῃ ἐκείνῃ ἡ μέλιττα ἀνευ κέντρου ἐστίν, ὥς ὑδὲν
 25 αὐτῇ δεόν ὄπλις πρὸς ὑδένα; ὑδεμία γὰρ αὐτῇ τῶν ἄλλων μελιττῶν ἀμφισβητήσῃ περὶ τῆς βασιλείας,

(4) Ὡς ἀκέσῃ] ἐπειδὴ ἔτω παρ' ἐμῆ τάληθῃ ἀκέσῃ· ὅπερ μέσῳς ἐκληφθέν συνήθως ἑρμῆται ἐν μέλλοντι χρόνῳ.

ἔδὲ μάχεται τῷτο ἐχέσης· σὺ δέ μοι δοκεῖς, ἢ μόνον
 περιπατεῖν, ἀλλὰ καὶ καθεύδειν ἐν ταῖς ὅπλοις· ἐκ
 οἷδά, ἔφη ὅτι φοβούμενε ἐσὶν ἀνθρώπων ὅπλα ἔχειν;
 φοβόμενος δέ, ἔδέποτ' ἂν εἴδεις γένοιτο βασιλεὺς, ἢ
 5 μάλλον ἢ δῦλος· ἀκέσας δὲ ὁ Ἀλέξανδρος, ὀλίγη
 ἐκ τῆς χειρὸς ἀφῆκε τὰ δοράτιον· ταῦτα δὲ ἔλεγεν
 ὁ Διογένης, προτρέπων αὐτὸν εὐεργεσίᾳ πιστεύειν καὶ
 τῷ δίκαιον παρέχειν αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ ταῖς ὅπλοις·
 σὺ δέ, ἔφη, καὶ τὸν θυμὸν ἐν τῇ ψυχῇ φρεῖς ἡκον-
 10 μένον, χαλεπὸν ἔτω καὶ βίαιον κέντρον· ἐκ ἀπορρί-
 ψας ἔν ταῦτα, ἃ νῦν ἔχεις, ἐξωμίδα λαβὼν, λα-
 τρεύσεις τοῖς αὐτῇ κρείττοσιν, ἀλλὰ περιελεύσῃ διά-
 δημα ἔχων καταγέλασον; μικρὸν δὲ ὕψερσιν ἴσως λό-
 φον φύσεις, καὶ τιάραν, ὥσπερ οἱ ἀλεκτρυόνες; ἐκ
 15 ἐννεονήκας τὴν τῶν Σακῶν ἐρετὴν, ἣν Πέρσαι ἀγε-
 σιν, οὗ νῦν ὥρμηκας στρατεύεσθαι; καὶ ὅς εὐδύς ἡρώ-
 τα, ποῖαν τινα· ἐβέλετο γὰρ πάντα εἰδέναι τὰ τῶν
 Περσῶν πράγματα· λαβόντες, ἔφη, τῶν δεσμωτῶν
 ἕνα τῶν ἐπὶ θανάτῳ, καθίζουσιν εἰς τὸν θρόνον τοῦ
 20 βασιλέως, καὶ τὴν ἐδῆτα διδῶσιν αὐτῷ αὐτήν, καὶ
 τρυφᾶν, καὶ ταῖς πολλακαῖς χερῶναι τὰς ἡμέρας ἐ-
 κείνας ταῖς βασιλέως, καὶ εἴδεις ἔδεν αὐτὸν κωλύει

(1) Τῷτο ἐχέσης] τῷτο σημείον, τὸ ὅκεντρον· ὁ δὲ
 Μέγας Βασίλειος εἰς τὴν Εἰρημότητα· 8· ἔτω· ἐκ φύσεως
 ἔχων τὸ κατὰ πάντων πρᾶξιον, καὶ μεγάλῃ διαφέρειν καὶ χή-
 ματι, καὶ τῇ τῷ ἡδὺς πραότητι· ἐστὶ μὲν γὰρ κέντρον τῷ βα-
 σιλεῖ· ἀλλ' ἢ χρῆται τῷτο εἰς ἄμυναν. (20) καὶ ἐδῆτα δι-
 δῶσιν αὐτῷ αὐτήν] γραπτέον ἴσως βασιλικὴν ἀντὶ τῆς αὐ-
 τῆς· ἄλλως δὲ εἰς ἐδὲν ἀναφέρεται ἡ Ἀντιωνυμία ἐπανα-

ποιεῖν, ὧν βέλεται· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποδύσαντες καὶ
 μασιγώσαντες, ἐκρέμασαν· τίνος οὖν ἡγῆ τὸτο εἶ-
 ναι σύμβολον; καὶ διὰ τί γίγνεσθαι παρὰ ταῖς Πέρ-
 σαις; οὐχ ὅτι πολλάκις ἀνίστηται ἄνθρωποι καὶ πονη-
 5 ροί, τῆς ἐξουσίας ταύτης καὶ τῆ ὀνόματος τυγχάνου-
 σιν, ἐπεὶτα χρόνῳ τινὰ ὑβρίζαντες, αἰχίσα καὶ τά-
 χισα ἀπόλλυνται; ἔκῃν τότε, ἐπειδὴν ἄρῃσι τὸν
 ἄνθρωπον ἐκ τῶν δεσμῶν, εἰκὸς ἐσιν τὸν μὲν ἀνόν-
 τον καὶ ἄπειρον τοῦ πράγματος χαίρειν καὶ μακαρί-
 10 ζειν ἑαυτὸν ἐπὶ ταῖς γιγνομένοις· τὸν δὲ εἰδότα οὐδύ-
 ρεσθαι καὶ μὴ θέλειν ἑκόντα συνακολουθεῖν, ἀλλὰ
 μᾶλλον, ὥσπερ εἶχε, μένειν ἐν ταῖς πέδαις.

κβ'. Μὴ οὖν πρότερον, ὧ μάταιε, βασιλεύειν ἐ-
 πιχειρεῖς πρὶν ἢ φρονῆσαι· τέως δὲ, ἔφη, κρεῖττον
 15 μηδὲν προσάττειν, ἀλλὰ μόνον αὐτὸν ζῆν, διφθέραν
 [ἱμάτιον γεωργικόν, σερεὸν, πρὸς ὄμβρων μάλιχα
 ἀποφυγὴν ἱκανόν] ἔχοντα· σὺ δὲ, ἔφη, κελεύεις με
 διφθέραν λαβεῖν τὸν ἀπ' Ἡρακλέους γεγονότα, καὶ
 τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνα, καὶ Μακεδόνων βασιλέα;
 20 πάννυγε, εἶπεν, ὥσπερ ὁ πρόγονός σε· ποῖος, ἔφη,
 πρόγονος; Ἀρχέλαος· ἢ οὐκ αἰπόλος ἦν ὁ Ἀρχέ-
 λαος, οὐδὲ ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν αἶγας ἐλαύνων;
 πότερον οὖν ἐν πορφύρᾳ μᾶλλον ἢ ἐν διφθέρᾳ οἶε
 τὸτο ποιεῖν; καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἀνέσθη τε καὶ ἐγέλα-

ληπτικῶς. (6) Ἐπειτα χρόνῳ τινὰ] χρόνον Ρ' εἰσκιος ἀξιοῖ
 γράφεσθαι, καὶ πιθανῶς γε.

(16) Ἱμάτιον γεωργικόν, σερεὸν, πρὸς ὄμβρων μάλιχα
 ἀποφυγὴ] ἐπεξηγήσεις τῆς διφθέρας ὅτι τὸτο, ἔμοι δοκεῖ
 γνήσιον εἶναι, ἀλλ' ἐτέρου τινὸς παρασημειώσαντος, εἰσφρη-
 σαι. (24) ἀνέσθη] καὶ ἀνέστη πλεονασμῷ τῷ 1. διώρεσθαι δὲ

- σε, καὶ ἔφη· τὰ περὶ τὸν χρησμὸν, ὃ Διόγενες, λέγεις· ὁ δὲ στυφνῶ τῷ προσώπῳ, ποῖον, εἶπε, χρησμὸν, οὐκ οἶδα ἔγωγε· πλὴν αἰπόλος ἦν Ἀρχέλαος· ἀλλ' ἂν ἀπαλλαγῇς τῆ τύφῃ, καὶ τῶν νῦν
 5 πραγμάτων, ἔσῃ βασιλεὺς, οὐ λόγῳ τυχὸν, ἀλλὰ ἔργῳ· καὶ κρατήσεις ἐ μόνον τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων, ἀλλὰ καὶ τῶν γυναικῶν, ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς, ὃν σὺ φῆς πρόγονον εἶναι· καὶ ὅς, ποῖον ἔφη γυναικῶν, ἢ τυχὸν ἔφη, ὅτι τῶν Ἀμαζόνων λέγεις;
 10 ἀλλ' ἐκείνων, ἢ δ' ὅς, ἐδὲν ἦν κρατῆσαι χαλεπὸν· ἑτέρου δὲ τινος γένους, δεινὸ καὶ ἀγρίαι παντελῶς· ἢ ἐκ ἀκήκοας τὸν Λιβυκὸν μῦθον; καὶ ὅς ἐκ ἔφη ἀκηκοέναι· διηγείτο δὲ μετὰ ταῦτα προθύμως καὶ ἠδέως, βεβλόμενος αὐτὸν παραμυθῆσασθαι, καθάπερ αἱ
 15 τίτθαι τὰ παιδία, ἐπειδὴν αὐτοῖς πληγὰς ἐμβάλλωσι, παραμυθόμεναι καὶ χαριζόμεναι, μῦθον αὐτοῖς ὕψεραι διηγῆσαντο.
 καὶ. Εὐ δὲ ἴδρι, ἔφη, ὅτι οὐ πρότερον ἔσῃ βα-

μοι ἀντὶ τῆ, ἀνέξει, ἐκ τῆ ἀνίεμαι, ὅ ἐστιν, εἰς χαρὰν τινὰ τρέπομαι. (2) ποῖον χρησμὸν; ἐκ οἶδα ἔγωγε] διορθῶσι δὲ καὶ τῆς ἔτω· ποῖον χρησμὸν, ὃν ἐκ οἶδα ἔγωγε; πλὴν ὅτι αἰπόλος καὶ τ. λ. π. (9) ἢ τυχὸν, ἔφη, ὅτι τῶν Ἀμαζόνων] τυχὸν, ἔφη, ὅτι πάντα παρέλευσιν ἐν τῇ χρειᾷ τῆ λόγῃ· ἐν δ' ἐν τῷ διαλόγῳ συνηθῶς ἐπαπαλαμβαίνονται τὰ τοιαῦτα, καὶ μάλιστα τὸ, ἔφη παρὰ Ξενοφῶντι. (12) τὸν Λιβυκὸν μῦθον] ὅς ὁ πέμπτος τῆς βίβλου ταύτης λόγος ἐστίν. (15) ἐπειδὴν αὐτοῖς πληγὰς ἐμβάλλωσι] διώρθωταί μοι τὸ μὲν Ἐπειδὴν ἀντὶ τῆ, Ἐπειδὴ· καὶ τοι συνηθῶς ἔτω συντάσσει τὸ Ἐπειδὴ πανταχῶς ἐν τοῖς ἐξῆς· τὸ δὲ, Ἐμβάλλωσιν ἀντὶ τῆ, Ἐμβάλλωσιν ἐνεσῶτος,

- σιλεύς, πρὶν ἂν ἰλάσῃ τὸν σαυτῷ δαίμονα, καὶ θε-
 ραπεύσας ὡς δεῖ, ἀποδείξεις ἀρχικόν τε καὶ ἐλευθέ-
 ριον, καὶ βασιλικόν· ἀλλὰ μὴ, ὃν νῦν ἔχεις, δέλον,
 ἀνελεύθερον, καὶ πονηρόν· ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἀλέξανδρος
 5 ἐκπεκληγμένος τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἀνδρεῖον, καὶ τὸ ἀ-
 δεές, νομίσας πλέον τί τῶν ἄλλων ἐπίσασθαι αὐτόν,
 παντοδαπὸς ἦν ἱκετεύων, μὴ φθονῆσαι μηδένα τρέ-
 πον, ἀλλὰ φράσαι, τίς ἐστὶν ὁ δαίμων αὐτῷ, καὶ πῶς
 χρὴ ἰλάσκεσθαι αὐτόν· ἤλπιζε γάρ ὄνομά τι ἀκέ-
 10 σέσθαι δαίμονος, καὶ θυσίας τινὰς ἢ καθαρμῶς, ὅς
 δεῖ ἐπιτελέσθαι· κατιδὼν ἔν αὐτόν ὁ Διογένης τεθο-
 ρυδημένον, καὶ σφόδρα τῇ ψυχῇ μετέωρον, προσέ-
 παιζε καὶ περιῆλθεν, εἰ πῶς δύναται κινήθεις ἀπὸ
 τῷ τύφῳ καὶ τῆς δόξης μικρόν τι ἀνανεῦσαι· καὶ γὰρ
 15 δὴ ἠδῴετο αὐτόν, νῦν μὲν ἠδόμενον, νῦν δὲ λυπώ-
 μενον ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἄκριτον ἔ-
 σαν, ὥσπερ τὸν ἀέρα ἐν ταῖς τροπαῖς, ὅταν ἐκ τῷ
 αὐτῷ νέφους ᾖ ἢ τε καὶ λάμπῃ ὁ ἥλιος· συνίει δὲ, ὅ-
 τι καὶ τῷ τρόπῳ κατεφρόνει, ἐν ᾧ διελέγετο πρὸς
 20 αὐτόν, ἅτε ἐδέποτε ἀκηκοὼς δεινῷ λέγειν ἀνδρὸς,
 ἀλλὰ τὸς τῶν σοφιστῶν θαυμάζων λόγους, ὡς ὑψη-
 λές τε καὶ μεγαλοπρεπεῖς.

- καὶ Βυλόμενος ἔν χαρίσασθαι αὐτῷ, ἅμα τε ἐ-
 πιδείξαι, ὅτι ἐκ ἀδύνατός ἐστιν ὥσπερ ἵππον εὐμα-
 25 θῆ καὶ πειθόμενον, ὅταν αὐτῷ δοκῇ, τῷ λόγῳ ἐ-
 παῖραι, λέγει πρὸς αὐτόν ἔτω περὶ δαιμόνων, ὅτι
 οὐκ εἰσὶν ἔξωθεν τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ καὶ ἀγα-
 θοὶ δαίμονες, οἱ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς εὐτυχίας
 φέροντες αὐτοῖς· ὁ δὲ ἴδιος ἐκάσῃ νῆς, ἑτὸς ἐστὶ δαι-
 30 μων τῷ ἔχοντος ἀνδρός· ἀγαθὸς μὲν ὁ τῷ φρονίμῳ

καὶ ἀγαθῶν δαίμων· πονηρὸς δὲ ὁ τῷ πονηρῷ· ὡσαύ-
 τως δὲ ἐλευθέρους μὲν, ὁ τῷ ἐλευθέρῳ· δῦλος δὲ, ὁ
 τῷ δούλῳ· καὶ βασιλικὸς μὲν, ὁ τῷ βασιλικῷ καὶ με-
 γαλόφρονος· ταπεινὸς δὲ, ὁ τῷ ταπεινῷ καὶ ἀγενεὺς·
 5 ἵνα δὲ, ἔφη, μὴ καθέκασον ἐπιὼν πολὺ τι πληθὺς
 ἐπάγωμαι λόγων, ἐρῶ τὰς κοινοτάτας καὶ φανερω-
 τάτας δαίμονας, ὑφ' ὧν ἅπαντες, ὡς εἰπεῖν, ἐλαύ-
 νονται τύραννοι, καὶ ἰδιῶται, καὶ πλεῖστοι, καὶ πένητες,
 καὶ ὅλα ἐθνη, καὶ πόλεις· ἐνταῦθα δὴ πάντα ἀνεί-
 10 κάλων, μάλα ὑψηλῶς καὶ ἀδεῶς τὸν ἐξῆς διεπέ-
 ραινε λόγον.

κέ. Πολλοὶ μὲν, ὧ παῖ Φιλίππε, περὶ πάντα
 κακίαι τε καὶ διαφοραὶ τῶν ἀδελφῶν ἀνθρώπων, καὶ
 τοσαῦται χεδὸν, ὅσας ἔστι δυνατόν διελθεῖν· τῷ ὄντι
 15 γὰρ κατὰ τὸν ποιητὴν,

Οὐκ ἔστιν ἑδὲν δεινόν, ὧδ' εἰπεῖν, ἔπος,

Οὐδὲ πάθος, ἑδὲ συμφορὰ θεήλατος,

Ἦς ἕκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.

Τριῶν δὲ ἐπικρατύντων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, βίων, εἰς
 20 ἑς μάλιστα ἐμπίπτουσιν οἱ πολλοί, μὰ Δί' ἔτι μετὰ
 λογισμῷ σκεψάμενοι ἢ δοκιμάσαντες, ἀλόγῳ δὲ ὄρ-

(15) Κατὰ τὸν ποιητὴν] Εὐριπίδης ἐν γ'. ὀρέξη 1. (19)
 τριῶν δὲ ἐπικρατύντων βίων.] ὁ δὲ Πλούταρχος ἔτι ἐν τῷ
 περὶ παιδων ἀγωγῆς. Τριῶν γὰρ ὄντων βίων· ὧν ὁ μὲν ἐστὶ
 πρακτικὸς· ὁ δὲ, θεωρητικὸς· ὁ δὲ, ἀπολαυστικὸς· ὁ μὲν
 ἐκλυτός καὶ δούλος τῶν ἡδονῶν, ζωῆς τε καὶ μεροπρεπείας ἐ-
 στί· ὁ δὲ θεωρητικὸς, τοῦ πρακτικοῦ διαμαρτάνων, ἀναφε-
 λής· ὁ δὲ πρακτικὸς, ἀμοιρήσας φιλοσοφίας, ἄμειρος καὶ
 πλημμελής· τὸ τρίτον δὲ μέρος τῆς παρὰ Πλουτάρχου διαι-
 ρίσεως λαβὼν ὁ Δίων ὑποδιεῖλεν αὖθις τριῶν.

μῆ καὶ τύχη προσερχθέντες, τασύτες φατέον εἶναι
 καὶ δαίμονας, οἷς συνέπονται καὶ λατρεύουσιν ὁ πολὺς
 καὶ ἀμαθὴς ὄμιλος, ἄλλοι ἄλλω, καθάπερ πανηρέ
 ἡγεμόνι καὶ μαινομένῳ, πανηρὸς καὶ ἀσελγὴς θιάσος·
 5 ἔσι δὲ τέτων, ὧν ἔφην βίων, ὁ μὲν ἡδυπαθὴς, καὶ
 τρυφερός, περὶ τὰς τῷ σώματος ἡδονάς· ὁ δ' αὖ
 φιλοχρήματος καὶ φιλόπλετος· ὁ δὲ τρίτος ἀμφοτέ-
 ρων ἐπιφανέσερός τε καὶ μᾶλλον τεταραγμένος, ὁ φι-
 λότιμος καὶ φιλόδοξος, ἐκδηλωτέραν καὶ σφοδροτέραν
 10 ἐπιδεικνύμενος τὴν ταραχὴν, καὶ τὴν μαρίαν, ἐξαπα-
 τῶν αὐτὸν, ὥς καλῶ δῆτινος ἐρασὴν.

κς'. Φέρε ἔν, καθάπερ οἱ κομῆσαι τῶν δημιουργῶν
 ἐπὶ πάντα ἐν βραχεὶ φέρουσι τὴν αὐτῶν ἐπίνοιαν καὶ
 τέχνην, οὐ μόνον τὰς τῶν θεῶν ἀπομιμήμενοι φύ-
 15 σεις ἀνθρωπίνους εἶδουσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἑκα-
 τόν, ποταμὸς τε ἐνίοτε γράφοντες, ἀνδράσιν ὁμοίους,
 καὶ κρήνας ἐντισὶ γυναικείοις εἶδουσι, καὶ νήσους, καὶ
 πόλεις, καὶ τὰ ἄλλα μικροῦ δεῖν ξύμπαντα, ὁποῖον
 καὶ Οἶμηρος ἐτόλμησεν, ἐπιδείξας Σκάμανδρον φθεγ-
 20 γόμενον ὑπὸ τῇ δίνῃ· κακεῖνοι φωνὰς μὲν οὐκ ἔχουσι
 προδιδεῖναι τοῖς εἰδώλοις· εἶδη δὲ οἰκεῖα, καὶ σημεῖα
 ἀπὸ τῆς φύσεως· οἷον τοὺς ποταμοὺς κατακειμένους
 γυμνοὺς τὸ πλεόν, γένειον πολὺ καθεϊκότας, μυ-
 ερίκην, ἢ καλὰ μιν ἐσεφανωμένους· οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς μὴ
 25 χεῖρους μηδὲ φαυλότεροι περὶ τοὺς λόγους φανώμεν,
 ἢ περ ἐκεῖνοι περὶ τὰς αὐτῶν τέχνας, τῷ πλαττεῖν
 καὶ ἀφομοιοῦν τοὺς τρόπους τοῦ τριπλατοῦ δαίμονος, τῶν

(19) Δείξας Σκάμανδρον φθεγγόμενον] Γλ. φ': 213.

(26) τῷ πλαττεῖν] ἔτραψα τὸ, Τῷ εἰς τὸ, Τῷ· ἢ ἔν

τρίων βίων τὴν ἐναντίαν ἕξιν καὶ ἀντίστροφον ἐπιδεικνύμενοι τῆς τῶν λεγομένων φυσιογνωμόνων ἐμπειρίας καὶ μαντικῆς.

- καὶ· Οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς μορφῆς καὶ τῆς εἶδους τὸ
 5 ἦθος γινώσκουσι καὶ ἀπαγγέλλουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀπὸ
 τῶν ἡθῶν καὶ τῶν ἔργων, χαρακτῆρα καὶ μορφήν ἀ-
 ξίαν ἐκείνων σπάσσωμεν, εἰ ἄρα οὕτω μᾶλλον ἄφα-
 θαι δυνησόμεθα τῶν πολλῶν καὶ φαυλοτέρων, πρὸς
 τὸ ἀποδείξαι τὴν τῶν βίων ἀτοπίαν· οὐδὲ γὰρ ἄ-
 10 χημον, οὐδὲ νεμεσητόν καὶ ποιηταῖς παραβαλλομέ-
 νες, καὶ χειροτέχναις, καὶ καθαρταῖς ὀρεῖσθαι, εἰ
 δέοι σπεύδειν πανταχόθεν εἰκόνας καὶ παραδείγμα-
 τα πορίζειν, ὅπως ἂν ἰχύσωμεν ἀποτρέψαι κακίας
 καὶ ἀπάτης, καὶ πονηρῶν ἐπιθυμιῶν, εἰς ἀρετῆς
 15 δὲ φιλίαν προαγαγεῖν, καὶ ἔρωτα ζωῆς ἀμείνουτος· ἢ
 ὡς εἰώθασιν ἔνιοι τῶν περὶ τὰς τελετὰς καὶ τὰ

τῇ ἑρμηνείᾳ κατὰ τὸ πλέττειν· εἰδὲ μὴ, ἐννοεῖσθαι ἔξωθεν
 ἢ, Ἐπὶ, ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ περὶ καὶ ἔτω δυσχερῶς ἐφαρμοζέσθαι.

(7) Εἰ ἄρα ἔτω μᾶλλον] προσέειπται μοι τὸ, ἔτω, διὰ
 τὸ σαφέστερον ἀναπληρωθῆναι, συνδόξαν ἔτω καὶ Ρεῖσκιω· ἢ δὲ
 περίοδος ὡς ἐν παρενθέσει ἀναγινωσκέσθω. (11) καὶ καθαρ-
 ταῖς] ἢ σύνταξις ἔτω· ἢ δὲ γὰρ ἄχημον ὀρεῖσθαι παραβαλ-
 λομένους (ἀμιλαμένους) ποιηταῖς, καὶ χειροτέχναις, καὶ καθαρ-
 ταῖς· ποιηταῖς μὲν διὰ τὸν Ὅμηρον, τὸν Ἐκάμανδρον ποτα-
 μὸν ἐμψυχώσαντα· χειροτέχναις δὲ, διὰ τὰς ζωγράφους, καὶ
 λιθοξόους μορφὰς ἀνθρωπίνας τοῖς ἀψίχοις περιέψαντας·
 καθαρταῖς δὲ, διὰ τὰς τελετὰς· οἵτινες ὡς ἀγύρται τιμὴς
 περιϊόντες, καὶ τὴν μωρίαν τῆς χυδαίας λατρείας πραγματευόμενοι,
 ἐργασίαν ἐποιοῦντο καθαίρειν αὐτὰς, ὡς καὶ κατωτέρω φανήσε-
 ται. (16) ἔνιοι τῶν περὶ] μετέβαλον τὸ, Τὸ εἰς τὸ, Τῶν·

καθάρεσθαι, μῆνιν ἑκάτης ἱλασκόμενοι τε καὶ ἐξάντη
φάσκοντες ποιήσιν· ἔπειτα, οἶμαι, φάσματα πολ-
λὰ καὶ ποικίλα πρὸ τῶν καθαρῶν ἐξηγούμενοι καὶ
ἐπιδεικνύντες, οἳά φασιν ἐπιπέμπειν χολομένην τὴν
5 θεόν.

- κῆ. Εἶεν ὁ μὲν δὴ φιλοχρήματος δαίμων, χρυσῶ
καὶ ἀργύρῳ, καὶ γῆς, καὶ βοσκημάτων, καὶ συνοικιῶν,
καὶ πάσης κτήσεως ἐρασῆς. ἄρα ἔκ ἂν σκυθρωπός τε
καὶ συννεφής ἰδεῖν, εἰ ἐν σχήματι ταπεινῷ καὶ ἀγενεῖ
10 πλάττεται ὑπὸ δημιεργῶ μὴ φαύλου τὴν τέχνην;
αὐχμηρὸς καὶ ῥυπῶν, ὅτε παῖδας, ἢ γονέας, ὅτε πα-
τερίδα φιλῶν, ἢ συγγένειαν ἄλλοτι νομίζων, ἢ τὰ
χρήματα· τὸς δὲ θεὸς πλέον ἐκ εἶναι λογισόμενος,
ὅτι μὴ πολλὰς αὐτῷ μηδὲ μεγάλας θησαυροὺς πα-
15 ραδεικνύσιν, ἢ θανάτους οἰκείων τινῶν, καὶ συγγενῶν,
ὅπως ἔχει κληρονομεῖν· τὰς δὲ ἐορτάς, ζημίαν ἄλ-
λως ἡγούμενος, καὶ ματαίαν δαπάνην· ἀγέλαστος καὶ
ἀμειδίαςτος, ὑπερώμενος ἅπαντας, καὶ βλαβερὸς ἡγέ-
μενος, καὶ ἀπιστῶν πᾶσιν· ἀεπαντικὸν βλέπων, αἰεί
20 κινῶν τὸς δακτύλους, ἥτοι τὴν αὐτῆς λογισόμενος ἐ-
σίαν, ἢ τῶν ἄλλων τινός, τᾶλλα δὲ ἀναίσθητος,
καὶ ἀμαθής· παιδείας καὶ γραμμάτων καταγελῶν,
πλὴν ὅση περὶ λογισμὸς καὶ σύμβολα, τυφλῶ δι-

τὸ δὲ ἑξάντης, ὑγιῆς σημαίνει, οἷον ὁ ἔξω ἁτὴς γενόμε-
νος· μεσολαβεῖ δὲ τὸ ν διὰ τὴν εὐφωσίαν.

(9) Εἰ ἐν σχήματι ταπεινῷ] ἐν ἄλλοις ἐ κεῖται τὸ Εἰ.
(23) πλὴν ὅση] διώρρωταί μοι ἀντὶ τῆς, ὅσης, ἀναφορικόν
γὰρ ἐστὶ, καὶ διὰ τῆτος ἀνορθοῦ τὰ τῆ λόγου· ὁμοίως δὲ ἐπο-
μίνης ἐν τῷ, τυφλῶ δικαίως καὶ λεγομένα, μετακτίζεται μοι

καίως ἐ λεγομένῃς ἐ γραφομένῃς τῇ πλέτῃ, τυφλό-
τερος ἐρασίης, περὶ πάντα λυτῶν κτήματα, καὶ
ἔδεν ἀπόβλητον ἡγόμενος· ἔχ ὥσπερ τὴν μαγνή-
τιν λίθον ἔλκειν φασὶ πρὸς αὐτὴν μόνον τὸν σίδη-

5 ρον, ἀλλὰ ἐ χαλκὸν, ἐ μόλυβδον προσαγόμενος,
καὶ ψάμμον, ἢ λίθον δίδωῃς· πανταχῇ καὶ περὶ
πάντα σχεδόν τι τὸ ἔχειν τῇ μὴ ἔχειν λυσιτελέσε-
ρόν τε ἐ ἄμεινον ἡγόμενος, μάλιστα δὲ περὶ τὴν τῇ
ἀργυρίῃ κτήσιν ἔμφρων ἐ συντεταμένος· ὅτι δὴ τά-

10 χισα, ἐ ἀδαπανώτατα προϊῶν, σὺν ἡμέρᾳ ἐ νυκτὶ
προβαίνων, ἐ φθάνων, οἶμαι, τὰς τῆς σελήνης γε
ὁδούς· τὸ δὲ τῆς ἀπεχθείας, ἐ τὸ τῇ μίσεως, καὶ
βλασφημιῶν ἔδαμῃ λογιζόμενος· ἔτι δὲ τῇ μὲν ἄλ-
λη κτήσει καλλωπισμόν τινα προσεῖναι ἐ διατρίβειν
15 ἡγόμενος· τὸ δὲ ἀργύριον ὡς ἐν βραχυτάτῳ συνει-
ληφείναι τὴν τῇ πλέτῃ δύναμιν. τῆτο ἔν διώκει καὶ
ζητεῖ πανταχόθεν, ἔδεντι μετασσεφόμενος, ἔτ' εἰ
μετ' αἰσχύνῃς ἔτε εἰ μετ' ἀδικίας γίγνοιτο, πλήν
ὅσον τὰς κολάσεις ὑποφώμενος.

20 κθ'. Οὗ δὲ δὴ δοκῶν ἀσφαλέςερος, δειλὴ κρατη-
θεὶς, καὶ ἀχαρίστῃ ψυχὴν ἔχων, τὰ μὲν ἀεπάζον-
τος, ἐν ἐλπίσι λήσεσθαι· τοῖς δὲ ἐπιβλέποντος ἐ

ὁ καὶ, πρὸ τῆς, δικαίως κείμενος πρότερον. (4) μόνον τὸν
σίδηρον] προσέθεται μοι τὸ, μόνον, ἀπαιτήσης τῆς ἐννοίας.
(10) προϊῶν] ἔτως ἔγραψα ἀντὶ τῆς, πρόεισι. διακόπτει
γὰρ πως τὸ ῥῆμα περὶ τὴν τῇ λόγῳ συνέχειαν, ἔτω μακρο-
σκελῶς διὰ τῶν μετοχῶν κατιόντος.

(20) Οὗ δὲ δὴ δοκῶν ἀσφαλέςερος] ἄμεινον ἐμοὶ δοκεῖν
γράφεσθαι ἀντὶ τῆς, Οὗ δὲ δὴ, ἔτος δὴ ὁ· ἵνα ἢ ἔτος ἔχων
ἔτος δὴ δοκῶν ἀσφαλέςερος. . . . ἔσω βραχὺς ἰδεῖν (ῥωγρα-

- ἄκοντας ἀπεχομένε δια τὰς ἐφεσηκότας φύλακας.
 ἔσω δὴ βραχύς ἰδεῖν, δειλοπρεπής, ἄγρευτος, ἐδέ-
 πατε μειδιῶν, αἰεί τω λαιδορῆμενος καὶ μαχόμενος,
 πορνοδοσκῶ μάλισα προσεοικώς τό, τε σχῆμα καὶ τὸν
 5 τρόπον ἀναιδεῖ καὶ γλίσχρω, βαπτὸν ἀμπεχομένω τρι-
 βώνιον, μνάς τινος τῶν ἐταίρων ὧν ἴσμεν. ὁ δὲ δαί-
 μων, αἰχρὸς καὶ ἀπρεπής, τὰς αὐτῆ φίλως τε καὶ
 ἐταίρες, μᾶλλον δὲ δούλους τε καὶ ὑπηρέτας λωδόμε-
 νος, καὶ καταιχύνων πάντα τρόπον, εἴαν τε ἐν ἰδιώτε
 10 σχήματι λάβῃ τινὰς, ἂν τε ἐν βασιλέως. ἡ δὲ πολ-
 λὲς τῶν καλυμένων βασιλέων ἰδεῖν ἐσι καπήλους, καὶ
 τελώνας, καὶ πορνοδοσκές; ἀλλὰ Ἐρώμωνα μὲν καὶ
 Σάραβον, ὅτι ἐν Ἀθήναις καπηλεύεσσι καὶ ὑπὸ Ἀθη-
 ναίων τῷτο ἀκέεσσι τὸ ὄνομα, δικαίως φάμεν ἀκείν.
 15 Δαρεῖον δὲ, τὸν πρότερον, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι καὶ Σέσσοις
 ἐκαπήλευε, καὶ Πέρσαι αὐτὸν ἔτι καὶ νῦν καλῶσι κά-
 πηλον, οἷσι ὡς καὶ δικαίως κεκληῖσθαι; ἰδίον γεμὴν
 τέτω συμβέβηκεν παρὰ τὰς ἄλλας δαίμονας· ἐνίστε
 μὲν γὰρ ἔχει καὶ κρατεῖ τῆς ψυχῆς, ἐνίστε δὲ ἐκείνη
 20 συνέπεται, διὰ τὸ πάσης ἐπιθυμίας καὶ σπεδῆς ὑπη-
 ρέτην τε καὶ διάκονον ἀπροφάσιον εἶναι τὸν πλεῖστον.
 ἀλλ' ἐγὼ λέγω νῦν, ἡγόμενοι τὸν αὐτὸν, καὶ προσε-

φόμενος δηλονότι.) (5) βαπτὸν ἔχων τριβώνιον] ποικίλον
 δηλονότι, καὶ ἔχ' ἀπλῆν, διὰ τὸ παντοῖος τοῖς ἡδέσι γίγνε-
 σθαι. (6) τῶν ἐταίρων, ὧν ἴσμεν.] οἷον τῶν ἐπιβοήτων ἐκεί-
 νων, Λαῖδος, Φρύνης. (13) Σάραβον] ἴδε Ἀριστίδην τόμ. γ',
 σελ. 317. καὶ ἱελ. λόγ. β' σελ. 85. (21) καὶ διάκονον ἀπροφά-
 σιον εἶναι τὸν πλεῖστον] ἔτω διώρῃται μοι ἀντὶ τῆς, καὶ διάκονον,
 καὶ ἀπροφάσιον, εἶναι τὸν πλεῖστον. εἰ δὲ μὴ, προσδετέον τὴν
 ἱστιασικὴν ἄλλα εἰς τὸ, ἀπροφάσιον. (22) ἀλλ' ἐγὼ λέγω
 νῦν ἡγόμενοι τὸν αὐτὸν] τὸν φιλοχρήματον δαίμονα δηλοῦν

ἐνικότα τῆς τῆ δυσυχῆς ἀνδρώπῃ διανοίας, ἥτε ἐφ' ἡδονὴν τινα, ἥτε εἰς δόξαν ἀναφέροντα τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν, ἡδὲ ὡς ἀναλώσοντα καὶ χρησόμενον ξυνάγοντα· ἀνέξοδον δὲ καὶ ἀχρεῖον φυλάττοντα τὸν
5 πλετόν, τῷ ὄντι κατάκλεισον ἐν τισὶ κρυπτοῖς καὶ ἀφελγέσι βαράθροις· εἶεν.

Λ'. Ο' δὲ δὴ δεύτερος ἀνὴρ τε καὶ δαίμων ἐκεῖνα τῆ ἀνδρός, ὃ τὰ τῆς ἡδονῆς ἀναφαίνων ὄργια, καὶ τὴν Θεὸν ταύτην θαυμάζων, καὶ προτιμῶν ἀτεχνῶς γυ-
10 ναικειᾶν Θεόν, ποικίλος καὶ πολυειδής, περὶ τε ὁσμὰς καὶ γεύσεις ἀπλήρωτος· ἔτι δὲ, οἶμαι, περὶ πάντα μὲν ὁράματα, πάντα δὲ ἀκέσματα πρὸς ἡδονὴν τινα φέροντα, πάσας δὲ ἀφὰς προσηνεῖς τε καὶ μαλακάς, λουτρῶν δὲ ὁσημέραι θερμῶν, μᾶλλον δὲ δις τῆς
15 ἡμέρας, καὶ χρίσεων, καὶ κάματον ἰωμένων· πρὸς δὲ αὐτὸ τέτοις ἐσθλήτων τε μαλακῶν· καὶ ἐλίξεις καὶ κατακλίσεις ἡσημένιας, διακονίας ἀκριβεῖς καθ' ἐκά-

νότι, ὅτι ἡγεῖται καὶ προέεικε τῆς τῆ ἀνδρώπῃ διανοίας· ἀσαφῶς δὲ εἰσιν εἰρημένα καὶ τὰ περὶ τὸ πρόσωπον συγκεχυμένα.

(11) Περὶ πάντα μὲν ὁράματα] προσέθεται μοι ὁ Μέν, ὡς εἶκος. (15) καὶ κάματον ἰωμένων] συνεχώρησε γὰρ τὰ λυτρά καὶ τῷ τρίτῳ λόγῳ τοῖς μετὰ κάματον ἀνέσεως δεσμένοις. τῷ δὲ πρὸς ἡδονὴν τέτοις χρωμένῳ ἀπείργει· ἡ δὲ γενικὴ ἰωμένων κτητικῶς ἀποδοτέα εἰς τὸ, Ἀφὰς, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ, Ἐσθλήτων τε· ἔνθα καὶ τὸ Τε μάλιστα παρέλκει, καὶ διὰ τὸ τοῦ προδετέον, φησὶν ὁ Ρ' εἰσικός, τὸ, καὶ τρωμένων. (16) ἐλίξεις καὶ κατακλίσεις] ἐλίξεις παρὰ τὸ ἐλίσσω, ὡς μέλων ἐλίξα, ἐλίξεις. τὰς γὰρ περιστροφὰς καὶ κατακλίσεις τῆ τρυφῆ καὶ γυναικάδε βέλεται λέγειν· ἔτω καὶ ἀλξίμοσ

Τόμ. Α'.

Ι

σιν ἐπιθυμίαν τε ἔχ' ἡρείαν, περὶ πάντα ταῦτα δεινῶς ἐπτοημένους, μάλιστα δὲ ἔχ' ἀκρατέστατα περὶ τῶν ἀφροδισίων ὀξείαν ἔχ' διάπυρον μανίαν θηλυκῶν τε ἔχ' ἀρρενικῶν μίξεων, ἔχ' ἔτι πλείονων ἀρρήτων καὶ
 5 ἀνωνύμων αἰχθεργιῶν· ἐπὶ πάντα ὁμοίως τὰ τοιαῦτα φερόμενος, ἔχ' ἀγόμενος, ἐδὲν ἀπάμοτον, οὐδὲ ἀπρακτον ποιούμενος.

λά. Νῦν γάρ δὴ εἶα τέτων τίθεμεν, τὸν ἀπάσας τὰς τοιαύτας παρειληφότα νόσους, καὶ ἀκρ-
 10 σίας τῆς ψυχῆς, ἵνα μὴ πολὺν τινα ἀθροίσωμεν ἐσ-
 μὸν τινῶν μοιχικῶν δαιμονίων, φιλοψύχων ἔχ' φιλοί-
 νων, ἔχ' ἄλλων δὴ μυρίων· ἀλλ' ἀπλῶς ἓνα δαίμονα τιθῶμεν, τὸν ἀκόλασον, ἔχ' δεδωλωμένον ὑφ' ἡδονῆς.
 εἰ μὲν ἐπὶ ῥῆγ' ποθὲν ἀνελλιπὲς τὸ τῆς χορηγίας
 15 χεῖμα, τῶν βασιλικῶν, ἢ τινος μεγάλης ἰδιωτικῆς
 ὑπέσης ἑσίας, ἐν πολλῇ ἔχ' ἀφρόνῳ κυλινδούμενον ἀ-
 σελγείᾳ μέχρι γήρεως· εἰ δὲ μὴ, ταχὺ μάλα ἐξα-
 ναλῶσαντα τὰ παρόντα, πένητα ἀκρατῇ, ἔχ' ἀκό-
 λασον, ἐν σπάνει ἔχ' ἡμέρῳ, δεινῶς τῶν ἐπιθυμιῶν
 20 λειπόμενον. εἰ δὲ τινος ἕτος τῶν ὑπ' αὐτῷ κρατεμέ-
 νων εἰς γυναικεῖον μετέβαλε βίον τε ἔχ' σχῆμα· ὥς-

Τύριος λόγ. κβ'. §. 3'. (2) μάλιστα δὲ] ἕτως ἔγραψα ἀντὶ
 τῆς, μάλιστα μὲν.

(20) Εἰ δὲ τινος ἕτος τῶν ὑπ' αὐτῷ κρατεμένων] εἰς τὸν
 δαίμονα ἀναφέρεται ταῦτα, εἰς διάφορα σχήματα τῆς ὑπ'
 αὐτῷ κρατεμένης αἰεὶ μεταβάλλοντα. ἐν δὲ τῷ, πάλιν δὲ
 κῆνταῦθα, κατωτέρω, παρέλκει ὁ Δε', ἢ μεταβλητέος εἰς
 τὸ Δη'. μετεμορφώθησαν δὲ εἰς μὲν ὄρνιθας, Ἀλκυόνη,
 Κηϋξ, Δαιδαλίον, Πρόκνη, Φιλομήλη· εἰς θηρία δὲ, Ἀτά-
 λαντη, Ἰνώ, Λυκάων.

περ αἱ μῦθοι φασὶ τὰς μεταβαλόντας ἐξ ἀνδρῶ-
πων εἰς ὄρνιθας, ἢ θηρία· ἐὰν τύχῃσι τοιαύτης
ἡττηθέντες ἡδονῆς· πάλιν δὲ κἀνταῦθα ἐν τῇ χορη-
γίᾳ πέφηνεν.

- 5 λβ'. Οἱ μὲν γὰρ ἀσθενῆς τε καὶ ἄτολμος ἐκ τῆς
τῷ γένει δαίμων ἐπὶ τε τὰς γυναικείας νόσους, καὶ
ἄλλας αἰχύνας, ὁποῖαις πρόσσει ζῆμια καὶ ὀνειδή,
προσάγει ραδίως· ὅπερ δὲ ἡδονῶν τινῶν τιμωρεῖται πρό-
σεισι, θανάτοις ἢ δεσμοῖς κολάζεσθαι τὴν ἑξαμαρ-
10 τάνοντας, ἢ χρημάτων πολλαῖς ἐκτίσειςιν, ἐπ' αὐτῷ τι
πρὸς ταῦτα πρόεισιν. ὁ δὲ ἀγενέστερός τε καὶ θρα-
σύτερος, πάντα ἀπλῶς ὑπερβαίνειν ἀναγκάζει, τὰ
τε ἀνδρώπινα καὶ τὰ θεῖα. ἀλλ' ὁ μὲν ἀσθενῆς τε
καὶ ἄτολμος ἔνθα προσθέμενος, τὴν τοιαύτην αἰχύ-
15 νην ὁμολογεῖ, ἔδενός ἀνδρεῖς πράγματος ἀπτόμενος,
ἀλλὰ παραχωρήσας τῶν κοινῶν καὶ πολιτικῶν πρά-
ξεων τοῖς ἄμεινον βεβιωκόσιν. ὁ δὲ ἰταμὸς καὶ ἄτρο-
πος, πολλὰς ὕβρεις τε καὶ αἰχύνας ὑπομείνας, ὁσρά-

(11) Οἱ δὲ ἀγενέστερος] ἴσως γραπτέου, ὁ γενναιότερος·
ἵνα ἢ ἀντιδιαίρετον πρὸς τὸ, ἀσθενῆς καὶ ἄτολμος. ἐπιφε-
ρει γὰρ καὶ κατωτέρω· ὁ ἰταμὸς καὶ ἄτροπος (ἴσως δὲ καὶ τῷ
τὸ ἄτροπος) καὶ ὅλως ἀντίθετα τὰ τῷ λόγῳ. (14) ἔνθα
προσθέμενος] ὥστιν ἂν προσεδῇ (ὁ δαίμων), ὁμολογεῖ τὴν αἰ-
σχύνην, κἀντεῦθεν, ἔχ' ἀπτεται ἀναιχύντως τῶν κοινῶν
πραξεῶν. ἀλλ' εἰ τῷ, τὸ μετοχικόν, Προσθέμενος, ἐκ
ἑρῶται, πρὸς μηδὲν ἀποδιδόμενον. ὅθεν ἄμεινον ἢν γρα-
φῇν· ἀλλ' ὁ μὲν... ἐνταῦθα προσθέμενος, ἢ προσθεσιμε-
νος, ἢ ἐκ οἷδα τι φῶ. (18) ὁσράκε μεταπεσούτος] παροι-
μία, φασὶ, ἐπὶ τῶν ἀδρόως καὶ ἀνελπίως ὕφισταμένων, ὁ δὲ
Σκίδας, ὁσράκε περιστροφῇ, φησὶν, ἐπὶ τῶν ταχέως τὲ

κε φασὶ μεταπεσόντος, στρατηγὸς ἢ δημαγωγὸς πέ-
φικεν, ὃξὺ καὶ διάτορον βοῶν, ὥσπερ οἱ τῶν δραμά-
των ὑποκρεταί· ἀπορρίψας μεταξὺ τὴν γυναικείαν
κολήν, ἔπειτα στρατιώτε τινὸς ἢ ῥήτορος κολήν ἀρ-
5 πάσας, περιέρχεται συκοφάντης, καὶ φοβερός, ἀντίον
πᾶσι βλέπων. ἄρ' ἐν ἀρρενωπὸν τι καὶ σεμνὸν εἶδος
τῷ τοιούτῳ δαίμονι πρέπει, ἢ μᾶλλον ὑγρόν τε καὶ
μαλθακόν;

- λγ'. Οὐκὲν τὸ οἰκεῖον αὐτῷ σχῆμα προσθήσο-
10 μεν, ἐχ' ὃ πλαττόμενος ἐνδύεται πολλάκις, ἀν-
δρεῖον καὶ φοβερόν. προΐτω γεμὴν διατεφυῶν τε, καὶ
μύρην καὶ οἷον ἀποπνέων, ἐν κροκωτῷ, μετὰ πολλῆ καὶ
ἀτάκτῃ γέλωτος, μεθύοντι προσεοικώς, καμᾶζοντι
μεθ' ἡμέραν ἀσελγῇ κῶμον· σεφάνης τινὰς ἐσεφανω-
15 μένος ἐώλης, τὴν τε κεφαλὴν καὶ περὶ τῷ τραχήλῳ καὶ
πλάγιος φερόμενος, ὀρχόμενός τε καὶ ἄδων θήλυ καὶ
ἄμβροτον μέλος. ἀγέδῳ δὲ ὑπὸ γυναικῶν ἀναισχύντων
καὶ ἀκολάσων, ἐπιθυμιῶν τινα λεγομένων, ἄλλων ἐπ'
ἄλλα ἐλκεσῶν, μηδεμίαν αὐτῶν ἀπωθέμενος, μηδὲ
20 ἀντιλέγων, ἀλλ' ἐτοίμως δὲ καὶ προθύμος συνεπόμε-
νος. αἱ δὲ, μετὰ πολλῆ καμάτῃ, κυμβάλων τε καὶ
αὐλῶν, φέρεσθαι μαινόμενον αὐτὸν σπεδῇ προΐτωσαν.
ὁ δ' ἐκ μέσων ἀναδοάτω τῶν γυναικῶν, ὃξύτερον καὶ
ἀκρατέστερον· λευκὸς ἰδεῖν, ἐντερυφερός, αἰθρίας καὶ
25 πόνων ἄπειρος, ἀποκλίνων τὸν τράχηλον, ὑγροῖς τοῖς
ὄμμασι μάχλον ὑποβλέπων, αἰεὶ τὸ σῶμα κατα-
θεώμενος, τῇ ψυχῇ δὲ ἐδὲν προσέχων, ἐδὲ τοῖς ὑπ'

ποιούντων· χρῆται δὲ ταύτῃ καὶ Λυκιανὸς ἐν Ἀπολογία περὶ
τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων.

αὐτῆς προσασσομένοις . τῆτον ἀγαλματοποιός ἢ
 γραφεὺς ἀναγκαζόμενος εἰκάζειν, ἐκ αὐτομοίτερον
 ἄλλω ἐργάσασθαι, ἢ τῷ Σύρων βασιλεῖ μετ' εὐνού-
 χων καὶ παλλακῶν ἔνδον διαβιῶντι, στρατοπέδουτε καὶ
 5 πολέμῳ καὶ ἀγορᾷ ἀθεῖαν τὸ παράπαν. προηεί-
 σω δὲ καὶ τέτων, ἀπάτη, πᾶν ὥραία καὶ πιθανή,
 κεκοσμημένη κόσμοις πορνικοῖς, μειδιῶσα καὶ ὑπι-
 σχνεμένη πληθὺς ἀγαθῶν, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἄγυστα
 τὴν εὐδαιμονίαν, ἕως ἂν εἰς τὸ βάραθρον καταβά-
 10 λη λαθῇσα, εἰς πολύν τε καὶ ρυπαρὸν βόρβορον·
 ἔπειτα ἐάσῃ κυλινδεῖσθαι, μετὰ τῶν σεφάνων καὶ
 τῷ κροκωτῷ. τοιῷτῳ δεσπότη λατρεύουσαι, καὶ τοιαῦ-
 τα πάχουσαι, πλανῶνται κατὰ τὸν βίον, ὅσαι ψυ-
 χαι πρὸς μὲν πόνοις δειλαὶ καὶ ἀδύνατοι, δεδωλωμένοι
 15 δὲ ἡδοναῖς, φιλήδονοι καὶ φιλοσώματοι, βίον αἰσχερὸν
 καὶ ἐπονείδισον ἔχοντες ἐλόμεναι ζῶσιν, ἀλλὰ ἐνεχθεῖσαι
 πρὸς αὐτόν.

Λδ'. Οὐκὲν μετὰ τῆτον ὁ λόγος, ὥσπερ ἐν ἀ-
 γῶνι Σφρητῶν, τρίτον εἰσάγει χαρὸν, ὃς ἔχει τὸν
 20 φιλότιμον, οὐ πᾶν προθυμῶς τὸν νῦν ἀγωνιέμενον·
 καίτοι φιλόνεικον ὄντα τῇ φύσει περὶ πάντα καὶ
 πρωτεύειν ἀξιοῦντα· πλὴν ὁ περὶ δόξης ἢ τιμῆς ἢ
 κρείστος αὐτῷ τανῦν ἔσκηκεν, ὑπὲρ δὲ πολλῆς καὶ δικαίας
 ἀδοξίας. φέρε δὴ ποῖόν τι πλάττωμεν τά τε σχῆ-
 25 μα καὶ εἶδος τῷ φιλοτίμῳ δαίμονος; ἢ δηλονότι πτερω-
 τόν τε καὶ ὑπηνέμιον, κατὰ τὸ ἦθος αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπι-
 θυμίαν, ἅμα τοῖς πνεύμασι φερόμενον· ὁπρὶς τὰς
 βορεάδας ἐνεθυμήθησάν τε καὶ ἔγραψαν οἱ γραφεῖς·

(28) Βορεάδας] καὶ βορρῆται ἢ καὶ βορρῆται. ἦσαν δὲ

- ἐλαφρὺς τε καὶ μεταρσίεις, ταῖς τῷ πνεύματος αὔραις
 συνθέοντας. ἀλλὰ ἐκεῖνοι μὲν ὅποτε βυβληθεῖεν,
 ἐπεδείκνυντο τὴν αὐτῶν δύναμιν, τέως δὲ μετὰ τῶν
 ἄλλων ἡρώων ἐν τῇ ἀργοῖ συνέπλεον ναυτιλλόμενοι,
 5 καὶ τᾶλλα πράττοντες ὑδενὸς ἦττον. ὁ δὲ τῶν φιλο-
 δόξων ἀνδρῶν προσάτης, αἰετὶ μετέωρος, ὑδέποτε γῆς
 ἐφαπτόμενος, ὑδὲ ταπεινῷ τινος, ἀλλὰ ὑψηλὸς καὶ
 μετάρσιος. ὅταν μὲν αἰθέριος τύχη καὶ γαλήνης, ἢ
 ζεφύρου τινὸς ἐπιεικῶς πνέοντος, αἰετὶ μᾶλλον ἀγαλ-
 10 λόμενός τε καὶ ἰὼν εἰς αὐτὸν τὸν αἰθέρα, καὶ πολλά-
 κισ δ' ἐν σκοτεινῷ νέφει κρυπτόμενος, ἀδοξίας τι-
 νὸς συντρεχέσης, καὶ φόβου, παρὰ τῶν πολλῶν ἀν-
 θρώπων, ὅς ἐκεῖνος θεραπεύει καὶ τιμᾷ, καὶ τῆς εὐ-
 δαιμονίας τῆς αὐτῷ κυρίως ἀπέδειξεν. ὑδὲν γεμῖν
 15 προσέοικεν ἀσφαλείας ἕνεκεν, ὅτε ἀετοῖς, ὅτε γε-
 ράνοις, ὅτε ἄλλῳ τινὶ πτηνῷ γένει τὴν φύσιν· ἀλ-
 λά μᾶλλον ἄντις αὐτὸν προσεικιάσειε τῇ Ἰκαρίῳ
 βιαίῳ καὶ παρὰ φύσιν φορῷ, οὐ δυνατόν τέχνημα
 ἐπιχειρήσαντος Δαιδάλεω τεχνήσασθαι.
 20 λέε. Τοιγαρὲν ὑπὸ νεότητος καὶ ἀλαζονείας ἐπιθυ-
 μῶν ὑψηλότερος τῶν ἄσρων φέρεσθαι, χρόνον μὲν τι-
 να ἐσώζετο βραχὺν, χαλωμένων δὲ τῶν δεσμῶν, καὶ
 τῷ κηρῷ ρέοντος, ἐπωνυμίαν ἀπὸ τῆς πελάγει

ἔτσι Κάλαις καὶ Ζῦθος Ἀπολ. Ἀργ. 1. Ἰω. Τζέτ. Χιδ. α. 7.
 ἡρώας δὲ λέγει τῆς ἀμφὶ τὸν Ἰάσωνα. (17) τῇ Ἰκαρίῳ φο-
 ρῇ] ἡττας ἀντὶ τῆς, τῇ Ἰκαρίῳ φορῇ. Ἰκαρος δ' ἔτος ὁ υἱὸς
 Δαιδάλεω· ὅς περιζόμενος πτερὰ ἐκ κηρῶ, καὶ ὑψὲς ἀναπτὰς
 ἐξ' ἐπὶ τὸν ἡραῖον, κατέπεσε, διαλυθέντος τῷ κηρῷ ὑπὸ
 τῷ ἡλίῳ.

παρέχεν, ἔπερ ἠφανίσθη πεσών. καὶ κείνος ἄδυνέσι
 καὶ κέφοις τῷ ὄντι πισεύσας πτεροῖς, λέγω δὲ τι-
 μαῖς τε καὶ ἐπαῖνοις ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολλῶν,
 ὡς ἔτυχε γιγνομένοις, ἐπισφαλῶς καὶ ἀσαθμήτως φέ-
 5 ρεται καὶ φέρεי τὸν ἄνδρα τὸν αὐτῷ ζηλωτὴν τε καὶ
 ὑπηρετήν· νῦν μὲν ὑψηλὸν καὶ μακάριον πολλοῖς φαι-
 νόμενον, πάλιν δὲ αὖ, ταπεινόν τε καὶ ἄθλιον, ἀλλὰ
 πρώτῳ καὶ μάλιστα αὐτῷ δοκῶντα. εἰ δὲ τῷ οὐ φίλον
 πτηνὸν αὐτὸν διανοῆσαι καὶ παιεῖν, ὥδε ἀφομοιέτω
 10 αὐτὸν τῇ τε Ἰξίονος χαλεπῇ καὶ βιαίῳ φορᾷ τε καὶ
 ἀνάγκῃ, τροχῷ τινος ῥύμη, κύκλῳ κινεμένῳ τε καὶ
 φερομένῳ. ὃ γὰρ ἀπεικός, εὐδὲ μακρὰν δὴ τῶν σο-
 φῶν τε καὶ κομψῶν εἰκασμάτων εἴη ἂν καὶ ὁ τροχὸς
 δόξη παραβαλλόμενος, τῇ τε κινήσει καὶ μεταβολῇ
 15 πάνυ ῥαδίως περιθέων, ἐν δὲ τῇ περιφορᾷ παντοῖα
 σχήματα τὴν ψυχὴν ἀναγκάζων λαμβάνειν μάλλον,
 ἢ ὁ τῶν κεραμέων τὰ ἐπ' αὐτῷ πλαττόμενα.

λς'. Ἄνδρα δὴ τοιούτον εἰλέμενον αἰεὶ καὶ περιφερό-
 μενον, κόλακα δῆμων τε καὶ ὄχλων ἐν ἐκκλησίαις, ἢ
 20 ἐπιδείξεσι βασιλέων, ἢ τυράννων λεγομένων φιλίαις
 καὶ θεραπείαις, τίς ἐκ ἂν ἐλεήσσει τῆς φύσεως καὶ
 τῆς βίας; λέγω δὲ ἔχ ὅς ἂν ἀπὸ τοῦ βελτίστου
 προσηκῶς, πολὺ τι πλήθος ἀνθρώπων, πειθοῖ καὶ
 λόγῳ μετ' εὐνοίας καὶ δικαιοσύνης πειρᾶται ῥυθμίζειν
 25 τε καὶ ἄγειν ἐπὶ τὰ βελτίω. ἐχέτω δὴ καὶ ἔτος ἡμῶν
 ὁ δαίμων τέλος, ἵνα μὴ νῦν σολᾶς τε καὶ μορφᾶς προ-
 σιθέντες αὐτῷ, καὶ τᾶλλα τὰ προσήκοντα, πολὺν
 καὶ ἄπειρον εἰσφερώμεθα λόγων ὄχλον. εἴη δ' ἂν
 αὐτῷ τὸ ἦθος, ὡς ἐν βερχεῖ περιλαβεῖν, φιλόνοι-
 30 κον, ἀνόητον, χαῦνον, ἀλαζονεῖα καὶ ζηλοτυπία καὶ

πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἐγγίσα, χαλεποῖς καὶ ἀγροῖς
 πάθεισιν. ἅπαντα γὰρ ταῦτα, φιλοτίμῳ τρόπῳ
 ψυχῆς, ἀκονώμεντα καὶ ἄγρια καὶ χαλεπὰ ἀνάγκη πᾶ-
 σα συνέπεδαι. ἔτι δὲ αὐτὸν πολὺ μᾶλλον ἄττειν καὶ
 5 ἀνώμαλον ἔχειν τὴν διάνοιαν, ἅτε ἀνωμάλῳ δελεού-
 τα καὶ προσέχοντα πρᾶγματι, πυκνότερόν τε καὶ συ-
 νεχέσερον, ἢ τῆς κυνηγέτας φασί, χαίροντα, καὶ λυ-
 πόμενον· ἐκείνοις γὰρ δὴ μάλιστα τῷτο πλείστον καὶ
 συνεχέσατον συμβαίνειν λέγουσι, φαινομένης τε καὶ
 10 ἀπολλυμένης τῆς ἄγρας.

λζ'. Ὅταν μὲν γὰρ εὐδοκίμησεις ἔπαινοί τε συμβαί-
 ωσιν αὐτοῖς, ἡ ψυχὴ τῷ τοιούτῳ ἀνδρὶ αὖξει καὶ
 βλαστᾷ, καὶ θαυμαστὸν ἴσχει μέγεθος· καθ' ἅπερ
 Ἀθηναῖοι φασὶ τὸν ἱερὸν τῆς ἐλαίας θαλλὸν ἐν ἡμέ-
 15 ρᾳ μιᾷ βλαστῆσαι καὶ πλείονα γενέσθαι. ταχὺ δὲ αὖ
 πάλιν συζέλλεται, καὶ ταπεινῶται, καὶ φθίνει, ψό-
 γη τινὸς προσπεσόντος, ἢ θυθυμίας. ἀπάτη δὲ καὶ
 τέτῳ παρέπεται τῷ δαίμονι ἀπασῶν πιθανωτάτη.
 ἔ γὰρ ὡς ἡ τῷ φιλαργύρῳ καὶ φιληδόνῃ, λαμπρὸν
 20 μὲν ἔδεν λόγῳ ἐδύναντο ὑποχέσθαι. οὐδ' ὡς ἐπὶ σε-
 μνὰ καὶ λαμπρὰ προήγαγον τῆς ἀπατωμένης ὑπ' αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ μόνον τὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ὄνομα ἐπε-
 φήμιζον καὶ προσετίθεσαν, ἔτω καὶ ἡ τῷδε ἀπάτη,

(19) Ἡ τῷ φιλαργύρῳ καὶ φιληδόνῃ ἀπάτη ἐδύναντο...
 προήγαγεν... ἐπεφήμιζον, καὶ προσετίθεσαν.] πληθυντικῶς
 ἐπάγονται τὰ βήματα εἰς τὴν εὐθείαν ἀπάτην, ἐνοσημένην
 καὶ ταύτην ἀπὸ τῶν πρῶτων πληθυντικῶς. δύο γὰρ εἰσιν
 ἀπάται, μία μὲν τῷ φιλαργύρῳ· περὶ ἧς ἔδεν φανερόν εἴ-
 ρηκεν, ἑτέρα δὲ ἡ τῷ φιληδόνῃ· περὶ ἧς εἰρηται αὐτῷ ἀνω-
 τέρῳ §. λζ'. (23) ἔτω καὶ ἡ τῷδε ἀπάτη.] προσετίθεται μοι

ἀλλ' ἐπάδυσσα καὶ γοιτεύουσα, φησὶ φιλόκαλον αὐτὸν εἶναι. καὶ, ὡς ἐπ' ἀρετὴν τινα ἢ εὐκλειαν ἄγειν τὴν δόξαν.

- λή. Πάλιν ὅν ἐνθάδε κινδυνεύομεν τὸ δεύτερον,
 5 εἰς τὸν αὐτὸν πεσεῖν μῦθον τῷ Γ' ἱκόνος. καὶ γὰρ ἐκεῖνόν φασιν, ἐπιθυμήσαντα τῶν Ἡ' ρας μακαρίων γάμων, νεφέλῃ τινὶ συγγενόμενον σκοτεινῇ καὶ ἀχ-
 λυώδει, ἄχρηστα καὶ ἀλλόκοτα γεννηῖσθαι τέκνα, τὸ
 τῶν Κενταύρων γένος, ποικίλον καὶ συμπεφορημέ-
 10 νον. ὁ γὰρ εὐκλείας ἔρωτι διαμαρτῶν, ἔπειτα δόξης ἐπιθυμία συνῶν, τῷ ὄντι νεφέλῃ λελήθην ἀντὶ τῆς
 θείας καὶ σεμνῆς ὁμιλίας συνῶν. ἐκ δὲ τῶν τοιούτων συνουσιῶν ἢ γάμων ὠφέλιμον μὲν ἢ χρησίμον ἔδεν ἂν
 γένοιτο· θαυμασὰ δὲ καὶ ἄλογα, προσεικότα τοῖς
 15 κενταύροις, δημαγωγῶν τινων πολιτεύματα, καὶ συγ-
 γράμματα σοφισῶν. ξεναγοὶ γὰρ καὶ σοφισταὶ καὶ
 δημαγωγοί· (λέγω δὲ διακρίνων στρατηγὸς τε καὶ σο-
 φιστὴς, καὶ πολιτικὸς ἄνδρας ἀπὸ τῶν νῦν εἰρημένων·)
 ἔτσι πάντες ἐκείνῳ τῷ δαίμονι προσνέμεσθαι ἄξιοι,
 20 καὶ τῆς ἐκείνης μερίδος τε καὶ ἐταιρείας ἀριθμεῖσθαι.

λθ'. Καὶ δὴ νῦν μὲν ἐπεξήλθον τὸς ὑφ' ἐνὸς ἐκά-
 στε τῶν εἰρημένων δαιμόνων ἐλαυνομένους· πολλάκις

ὁ Καὶ, ἀπαιτήσης τῆς ἐννοίας· οἷον, ὅχ' ὡς αἱ τῶν ἄλλων ἀπάται, ἔτσι καὶ ἡ τῇδε ὑποκρίνεται.

(4) Κινδυνεύομεν τὸ δεύτερον] εἰρηται γὰρ αὐτῷ καὶ
 ἀνωτέρῳ (β. λγ'.) περὶ τῶ μύθῳ τῷ Γ' ἱκόνος. ἴδε καὶ Σοφοκ.
 Φιλοκτ. 688. Λακκιανόν, καὶ Πίνδαρον. Πυθ. εἰδ. β'. τὸ δὲ,
 κινδυνεύομεν, διώρδωται μοι αὐτὴ τῇ, κινδυνεύου. (15) καὶ
 συγγράμματα σοφιστῶν] ἴσως ξεναγῶν, ὅσον ἐκ τῶν ἐπομέ-
 νων εἰκάσαι. (18) σοφιστῶν] ἀντὶ φιλοσόφων ἐνταῦθα λεγόμενων.

- δὲ καὶ δύο τὸν αὐτὸν ἢ πάντες εἰλήχασι, τάναντία
 ἀλλήλοις πράττοντες καὶ ἀπειλῶντες, εἰ μὴ πείθαι-
 το, μεγάλας τις περιβαλεῖν ζημίαις. ὁ μὲν φιλή-
 δονος, ἀναλίσκειν εἰς τὰς ἡδονὰς κελεύων, καὶ μήτε
 5 χρυσὸν, μήτε ἀργύρεα, μήτε ἄλλα κτήματος φειδεσ-
 θαι μηδενός· ὁ δ' αὖ φιλοχρήματος καὶ μικρολόγος,
 ἐκ ἑῶν, ἀλλὰ κατέχων τε καὶ ἀπειλῶν, εἰ πείσεται
 ἐκείνῳ, λίμῳ τε καὶ δόλῳ, καὶ ἀπάσῃ πενία τε καὶ ἀπο-
 ρία διαλύειν αὐτόν. πάλιν δὲ ὁ μὲν φιλόδοξος συμ-
 10 βουλευεῖ καὶ παρακαλεῖ προΐεσθαι τὰ ὄντα τιμῆς ἕνε-
 κα· ὁ δὲ, καὶ πρὸς τῷτον ἀπομάχεται καὶ ἀντιτάττει.
 καὶ μὴν ὅ γε τῆς ἡδονῆς φίλος, καὶ ὁ τῆς δόξης,
 ὅποτε δύνανται συναῖσαι, ἕδὲ τὸ αὐτὸ εἰπεῖν. ὁ μὲν
 γὰρ καταφρονεῖ τῆς δόξης καὶ λῆρον ἡγείται, καὶ
 15 τὸ τῷ Σαρδαναπάλῃ προφέρεται πολλάκις ἐλεγείον.
 Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύδρισα καὶ μετ'
 ἐρώτων
 Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ὅλβια πάντα
 λέλειπται.
 20 καὶ μάλιστα τὸν θάνατον αἰεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν δείκνυ-
 σιν, ὡς ἕδενός ἐστι τῶν ἡδέων δυνησόμενος μεταχεῖν.
 ὁ δὲ φιλόδοξος ἀπάγει τε καὶ ἀφέλκει τῶν ἡδονῶν, τὰ

(11) Ὁ δὲ] ὁ δὲ φιλοχρήματος διλονότι. (15) τὸ τῷ Σαρδαναπάλῃ ἐλεγείον.] ὁ δὲ Ἀβρίανος (β'. ε', 5.) ἐκεῖν' αἰσιῶν εὐφραίνειν ἐπὶ τῇ τάφῃ τῷ Σαρδαναπάλῃ, Σαρδαναπάλος ὁ Ἀρκαδιναῖος παῖς Ἀγχιάλου, καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐδείματο. σὺ δὲ, ὡς ξένης, ἔθις, καὶ πίνας, καὶ παῖς, ὡς τὰλλα τὰ ἀνθρώπινα ἐκ ὄντα τέττα ἄξια. (21) Ὡς ἕδενός ἐστι... δυνησόμενος] ὅπως ἔγραψα, ἀντὶ τῆς, ἐξ ἧς ἕδενός. ὁμοίως καὶ κατωτέρω, ἀπάγει ἀντὶ τῆς, ἄγει.

τε ὀνειδῇ καὶ ταῖς λοιδορίας ἐπανατεινόμενος.

μ'. Οὐκ ἔχων ἔν ὃ ποιήσει, καὶ ὅποι τρέπηται,
καὶ καταδύσεται, ἀποδιδράσκει πολλάκις εἰς τὸ σκό-
τος, καὶ πειρᾶται λανθάνων τῷ ἑτέρῳ χαρίζεσθαι
5 καὶ ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ ἀπακαλύπτει, καὶ εἰς τὸ μέσον
αὐτὸν ἔλκει. ἔτω δὲ ψυχὴν διαφρεσμένην τε καὶ δια-
σπῶμένην, αἰέ ποτε ἐν μάχῃ καὶ σάσει διηνεκῇ πρὸς
αὐτὴν ἔσαν, ἀνάγκη πρὸς πᾶσαν ἀφικνεῖσθαι δυ-
συχίαν. ὥσπερ γὰρ τὰ νοσήματα, ἀλλήλοις ἐπι-
10 πλεκόμενα, τάναντία δοκῶντα πολλάκις, χαλεπὴν
καὶ ἄπορον ποιεῖ τὴν ἰάσιν· τὸν αὐτὸν οἶμαι τρόπον,
ἀνάγκη γίνεσθαι, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς συμμιγνυμένων
τε καὶ συμπλεκομένων εἰς τὸ αὐτὸ παθῶν. ἀλλὰ
δὴ μεταβαλλόμενοι καθαρεύον τε καὶ κρεῖττω τῆς πρό-
15 τερον ἀρεμονίας, τὸν ἀγαθὸν καὶ σώφρονα ὑμνῶμεν
δαίμονα καὶ θεόν, ὅσοις ποτ' ἐκείνῃ τυχεῖν ἐπέκλω-

(4) Καὶ πειρᾶται λανθάνων] ἕτως ἔγραψα ἐκ διορθώ-
σεως Ρ'εῖσκίε ἀντὶ τῆ λανθάνειν, ἵνα τὸ μὲν, πειρᾶται,
ἀποτελεῖται εἰς τὸ, χαρίζεσθαι καὶ ὑπηρετεῖν· τὸ δὲ, λαν-
θάνων, ἐπεξήγησις ἢ τῆ, σκότος ἀνωτέρω. (12) καὶ τῶν
τῆς ψυχῆς... παθῶν] ἐννοητέον ἀναθεῖν τὸ, ἰασιν εἰς ἀπό-
δοσιν τῆς γενικῆς. (16) ὅσοις ποτ' ἐκείνῃ τυχεῖν ἐπέκλω-
σεν ἀγαθὴ μοῖρα παιδείας ὑγιᾶς καὶ λόγῃ μεταλαβῆσι] ἕτως
ἔγραψα ταῦτα γνώμῃ καὶ Ρ'εῖσκίε ἀντὶ τῆ, οἵποτε ἐκείνῃ τυ-
χεῖν ἐπέκλωσαν ἀγαθὴ μοῖρα καὶ τλ. πλὴν ὅτι ὁ Ρ'εῖσκίης
τὸ μὲν, ἐπέκλωσαν, ἐκινεῖ, τρέπει δὲ τὸ, μοῖρα εἰς τὸ
μοῖραι πληθυντικόν· ἐπεὶ οὖν δὲ ταύτῃ τῇ διορθώσει ἐκ παλ-
λῶν, πρῶτον μὲν τῆς δοτικῆς λαβῆσι, ἢ ἢ συμφωνῶν τὸ,
Ὅσοις· δεύτερον δ' ὅτι αἱ μοῖραι ἐπέκλωσαν, καὶ τρίτον ἐκ
τῆ, δαίμονα ἀνωτέρω ἐνικῶς γεγραμμένον, πρὸς ὃν ἀνατρέπει

σεν ἀγαθὴ μοῖρα παιδείας ὑγιᾶς καὶ λόγῳ μεταλαβῆσι. καὶ δὴ πεπερωμένον αὐτοῖς ἐκ θεῶν ἐγένετο.

ΛΙΒΥΚΟΣ ΜΥΘΟΣ.

ΛΟΓΟΣ Β΄.

Α. Μῦθον Λιβυκὸν ἐκπονεῖν, καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα κατατρίβειν τὴν περὶ λόγους φιλοπονίαν, ἐκ εὐτυχῆς μὲν· οὐ γάρ ἐσι τῶν πρὸς ζῆλον τοῖς ἐπιεικεσάτοις ἀνθρώπων ἀπισέντων, ἀλλ' ὅμως ἐκ ἀφεκτέον, ὁ-
 5 λιγωρέα τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀδολεσχίας. τάχα γάρ ἄν ποτε καὶ ἡμῖν χρειάν ἐ φαύλην παράσχοι ἐλκόμενά πη πρὸς τὸ δέον, καὶ παραβαλλόμενα τοῖς ἔσι καὶ ἀληθέσιν. ἡ δὲ τοιαύτη δύναμις καὶ ἐπιχειρησις ὁμοία δοκεῖ τῇ τῶν γεωργῶν ἐμπειρίᾳ περὶ
 10 τὰ φυτὰ, ἐάν περ ἱκανῶς γίγνηται· ἐκεῖνοι γάρ ἐνίστε τοῖς ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ἐνθεντες καὶ ἐμφυτεύ-

ται τὸ Ἀντωνυμικόν, ἐκεῖνα. κἀντεῦθεν τὸ, οἱ ποτε μένει ἀργόν,

(1) Μῦθον Λιβυκόν] ὁ μῦθος ἄτος ἔχεται τῇ τετάρτῃ λόγῳ. ὅρα ἀνωτέρω §. κγ'. (3) οὐ γάρ ἐσι τῶν πρὸς ζῆλον τοῖς ἐπιεικεσάτοις... ἀπισέντων] ἔγω διώρωμαι μοι ταῦτα γνωμὴ καὶ ἐτέρη ἀντὶ τῆς, καὶ γὰρ ἐ τῶν πρὸς ζῆλον... ἀπισεύοντων. εἰ μή τι τὸ, ἀπισεύοντων ἔγω χωρικῶς ἐχημάτισεν ὁ συγγραφεὺς, ὡς καὶ τῷ τρίτῳ (§. α.) τὸ χρύσειμα καὶ κατωτέρω τὸ μύθευμα. ἡ δὲ ἔννοια αὕτη γ' ἂν εἴη· ἐκ ἔστιν εὐτυχὲς μῦθον συγγράφειν. καὶ γὰρ ἐσι τῆτο τοῖς φρονήμοις τῶν ἀνθρώπων ἔργον τῶν ζηλωτῶν· ἀπισῶσι γὰρ τοῖς τοιέ-

σαντες τὰ ἡμερα καὶ καρποφόρα, χεήσιμον ἀντὶ ἀ-
 χρήστου, καὶ ἀφέλιμον ἀντὶ ἀνωφελὲς ἀπέδειξαν τὸ
 φυτόν. ἔτω δὴ καὶ τοῖς ἀνωφελέσι μυθεύμασι λό-
 γος ἐμβληθεὶς χεήσιμος, καὶ συμφέρον, ἐδὲ ἐκεῖνα
 5 εἶασε μάτην λελεγμένα. τυχὸν δὲ καὶ οἱ πρῶτοι
 συντιθέντες αὐτὰ, πρὸς τι τοιῦτον συνέθεσαν, αἰ-
 νιπτόμενοι καὶ μεταφέροντες τοῖς δυναμένοις ἀεθῶς
 ὑπολαμβάνειν. τόδε μὲν δὴ προοίμιον, ὡς ἔφητις,
 τῷ νόμῳ. τὸ λοιπὸν δ' ἂν, αὐτὸν εἰη τὸν νόμον ἢ
 10 τὸν μῦθον λέγειν τε καὶ ἄδειν, ὁποῖω μάλιστα ἀφο-
 μοῖμεν εἰκάσματος τὰς ἐπιθυμίας.

β'. λέγεται γὰρ πάλαι ποτὲ θηρίων εἶναι τι
 γένος, χαλεπὸν καὶ ἄγριον, πλείστον καὶ μάλιστα γι-
 γνόμενον ἐν τοῖς ἀοικήτοις τῆς Λιβύης. ἦδε γὰρ ἡ
 15 χώρα καὶ νῦν ἔτι δοκεῖ παντοδαπὰς φέρειν ζώων φύ-

τοισ. (8) τόδε προοίμιον τῷ νόμῳ] προανακρίσματος τῆς ᾧ-
 δῆς. ὅρα δὲ περὶ νόμου ἀνωτέρω λόγῳ πρώτῳ §. α'.

(15) Παντοδαπὰς ζώων φύσεις] ὑπεσημείωσε τις ἐκεῖνα ἐκ
 τῶν τῷ Ἀριστοτέλει περὶ ζώων γενέσεως. γίνεσθαι τὸν συ-
 διασμὸν τοῖς ζώοις κατὰ φύσιν μὲν τοῖς ὁμογενέσιν· καὶ μὴ
 ἀλλὰ καὶ τοῖς μὲν ἐγγύς τὴν φύσιν ἔχουσιν, ἐκ ἀδιαφόροις δὲ
 τῷ εἶδει. εἶτα προσέτις· λέγεται δὲ καὶ τὸ περὶ Λιβύης
 παροιμιαζόμενον, ὡς αἰετὶ τῆς Λιβύης τρεφῆσθαι καὶ
 διὰ τὸ μίγνυσθαι καὶ τὰ μὴ ὁμόφυλα ἀλλήλοισι, λεχθῆναι
 τῷτο· διὰ γὰρ τὴν σπάνιν τῷ ὕδατος ἀπαντῶντα πάντα
 πρὸς ὀλίγας τόπας τὰς ἔχοντας τὰ νάματα, μίγνυσθαι καὶ
 τὰ μὴ ὁμογενῆ. κατωτέρω αὖτις. Φασὶ τὴν Λιβύην ἁ-
 νυδρον εἶναι· εἶτα ἐν οἷς τύχῃ πηγὴν τινα ὕδατος ἐκφανῆ-
 ναι, συντρέχειν ἐκεῖ πλῆθος θηρίων πεζῶν καὶ ἐρπόντων, τὴν
 δίψαν ἀρκέσασθαι. ἐκ δὲ τῆς συνδρομῆς ταύτης καὶ τῷτο συμ-

σεις, ἐρεπετῶν τε καὶ ἄλλων θηρίων. ἐν οἷς εἶναι καὶ
 τῆτο τὸ γένος, ὑπὲρ ἧ νῦν ὁ λόγος. σύνθετον τὴν
 τῷ σώματος ἰδέαν σχεδὸν ἐκ τῶν πλείστον διαφερόν-
 των, παντελῶς ἄτοπον. πλανᾶσθαι δὲ αὐτὸ μέχρι
 5 τῆς δε τῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Σύρτιν τροφῆς ἕνεκα.
 θηρῶν μὲν γὰρ καὶ τᾶλλα θηρία, τέες τε λέοντας,
 καὶ παρδάλεις, ὡς ἐκεῖνα τάς τε ἐλάφας καὶ τὰς ἀ-
 γρίδας ὄνους, καὶ τὰ πρόβατα· μάλιστα δὲ ἡδεδόται
 τῇ τῶν ἀνθρώπων ἄγρᾳ. ὧν δὴ καὶ ἕνεκα ἐγγὺς ἀ-
 10 φικνεῖσθαι τῶν οἰκνύμενων μέχρι τῆς Σύρτιος. ἔστι
 δὲ ἡ Σύρτις, κόλπος θαλάττης, εἰσέχων ἐπὶ πολὺ
 τῆς χώρας, καὶ τριῶν ἡμερῶν, φασί, πλεῖς ἀκωλύ-
 τως πλέουσι. τοῖς δὲ κατενεχθεῖσιν ἐκ εἶναι τὸν ἐκ.
 πλεον δυνατόν. βράχεια γὰρ καὶ διθάλαττα, καὶ

βαίνειν, ὀργῶντά τινα πρὸς Ἀφροδίτην, ἐπιμίγνυσθαι τοῖς
 ἑτερογενέσι πρὸς γένεσιν, ἀφ' ὧν τὰ τέρατα τίκτεσθαι, πε-
 φυχότα εἰς ἅπαν λείψανον ὅρειν τῶν συνδεδραμηκότων εἰς
 γέννησιν, τὰ ἐξ αὐτῶν τικτόμενα ζῶα· οἷς συνάδει καὶ τῶν
 περιηγητῶν ἡ γνώμη, τὰς πιθανὰς ὀργῶν πρὸς τὰς γυναῖ-
 κας, καὶ διὰ τῆτο ἐπικίνδυνον γίνεσθαι αὐταῖς ἐξελεῖν, φέ-
 ρεται δὲ καὶ δέξιχον Γαμβικὸν περὶ τέτα ὧδ' ἔχον.

„Ἡ Μασικὴ, ὥσπερ Λιβύη, πρὸς [τῶν] Θεῶν

„Ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν [θηρίον] τίκτει.

(14) βράχεια καὶ διθάλαττα] ἄλλοι δὲ βράχεια ἐκ τῆ βρα-
 χύ λέγουσι· τῆτο δὲ ἐκ τῆ βράχος. ἔτω καὶ Πλέταρχος
 ὅπως ἐκ ἐνχεθήσεται βράχεσιν, καὶ δὲ εἰς τέταρος· καὶ Πο-
 λύβιος· ἢ τοῖς βράχεσι περιπίπτου· ὁ δὲ Ἀρρίανος ἐν με-
 τῇ Ἀττικῇ συγγραφῇ (B. ιη', 5.) βράχεια λέγει. ἐν δὲ
 τῇ Ἰνδικῇ (κδ', 2.) βράχεια. τὸ δὲ διθάλαττα, τὸ ἐκατέ-
 ρωθεν θάλασσαν ἔχειν σημαίνει ὅσον ἀμφίπλοα, καθάπερ
 Κόρινθος κειμένη ἐν τῷ ἰσθμῷ. ἐνταῦθα ὁμοίως ἐκ τῆτο βράχεια

- ταινίαι μακραί μέχρι πολλῆ διήκουν παντάπασιν
 ἄπορον καὶ δύσκολον παρέχουσι τὸ πέλαγος. ὃ γὰρ
 ἐστὶ κατ' ἐκεῖνα τὰ τῆς θαλάττης ἀγγεῖον καθαρόν.
 κοῖλος δὲ καὶ ψαμμώδης ὁ τόπος ὧν, ἐκδέχεται τὸ
 5 πέλαγος, ὃδὲν ἔχων σερεόν. ὅθεν οἶμαι θῆές τε με-
 γάλαι, καὶ χώματα ἐν αὐτῷ γίνονται τῆς ψάμμου·
 καθάπερ ἐν τῇ χώρᾳ συμβαίνει τὸ τοῖστον ἀπὸ
 πνευμάτων, ἐκεῖ δὲ μᾶλλον ὑπὸ τῆ κλύδωνος. ἐστὶ
 δὲ καὶ τὰ κύκλω τοιαῦτα σχεδόν, ἐρημίαι, καὶ θῖνες.
 10 ἀλλὰ γὰρ δὴ τέστε ναυηγῆς ἀπὸ τῆς θαλάττης
 ἐπανιόντας, καὶ εἴτινας τῶν λιθῶν κατ' ἀνάγκην
 διεξιόντας ἢ πλανωμένους ἐπιφαινόμενα ἤρπαζε τὰ
 θηρία. ἢ δὲ φύσις αὐτῶν τῆ σώματος καὶ ἡ ἰδέα
 τοιάδε.
- 15 γ'. Τὸ μὲν πρόσωπον γυναικεῖον εὐεῖδές γυναι-
 κός· μαροὶ δὲ καὶ σῆθη πολὺ τι κάλλισα, καὶ τράχι-
 λος ὅποια ἔτε παρθένος θητῆς γέναιτ' ἂν, ἔτε νύμ-
 φης ἀκμαζέσης, ἔτε πλάττων ἢ γεράφων ἑδείς δυνή-
 σεται ἀπεικάσαι· τότε χεῶμα λαμπρότατον, καὶ
 20 ἀπὸ τῶν ὀμμάτων φιλοφροσύνη καὶ ἥμερος ταῖς ψυ-
 χαῖς ἐνέπιπτεν, ὅποτε προσίδοις. τὸ δὲ λοιπὸν
 σῶμα, σκληρόν τε καὶ ἄρρηκτον φολίσι· καὶ τὸ κά-
 τω πᾶν ὄφιν. ὑσάτη δὲ κεφαλὴ τῆ ὄφως, μάλα
 ἀναιδής. τὰ δὲ θηρία αὐτὰ, πτερωτὰ μὲν ὃ λέγε-

ται λέγειν, ἀλλὰ δύσπλοκα μάλισα. ὅθεν μήτι γραπτέον
 δυθάλαττα αὐτὶ τῇ διθάλαττα; τὸ δὲ ἀγγεῖον κατωτέρω,
 τὸν περιέχοντα τὸ ὕδωρ τόπον σημαίνει ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
 οἰκιστῶν ἀγγείων. (13) καὶ εἴ τινας] ἄμεινον γράφειν, καὶ
 τινας· ἢ ἔτω, καὶ εἰ τύχοι τινάς.

ται γενέσθαι, καθάπερ αἱ σφίγγες, ἐδὲ διαλέγε-
 σθαι, ὡς ἐκεῖναι· ἐδὲ ἄλλην ἵεναι φωνήν. ἀλλὰ συ-
 ρίττειν μόνον, ὥσπερ οἱ θεάκοντες, ὄξυτάτα. τῶν
 δὲ πεζῶν ἀπάντων τάχιστα· ὡς μηδένα ἂν ποτε ἐκ
 5 φυγεῖν αὐτά. καὶ τῶν μὲν ἄλλων, ἀλκῇ κρατεῖν,
 ἀνδρῶπων δὲ ἀπάτῃ παραφαίνοντα τὰ σήθη, καὶ
 τὲς μαστὲς, καὶ ἅμα προσθλέποντα, καταγοητεύειν
 τε, καὶ ἔρωτα ἐμβάλλειν δεινὸν τῆς ὁμιλίας, καὶ τὲς
 προσέναι καθάπερ γυναιξί· τὰ δὲ μένειν ἀτρεμῶν
 10 τὰ, καὶ κάτω πολλάκις βλέποντα, μιμέμενα γυ-
 ναῖκα κοσμίαν. γενόμενον δὲ ἐγγυὺς συνάρπάζειν·
 ἔχειν γὰρ καὶ χεῖρας θηριώδεις, ἃς ὑποκρύπτει
 τέως. ὁ μὲν ἔν ὄφιν εὐθύς δακῶν, ἀπέκτεινεν ἀπὸ
 τοῦ ἱε· τὸν δὲ ἱερὸν κατεσθίενσιν ἅμα τε ὁ ὄφις καὶ
 15 τὸ ἄλλο θηρίον.

δ'. Οὗδε μὲν δὴ ὁ μῦθος, ὃ παιδίῳ πλασθεῖς,
 ὡς ἂν ἦττον ἢ θρασυὺς καὶ ἀκόλαστος, ἀλλὰ τοῖς
 μείζονσι καὶ τελειότεραν ἀφροσύνην ἔχουσιν, ὑφ' ἡμῶν
 δεῦρο μετενεχθεῖς, τάχ' ἂν ἱκανῶς ἐπιδείξαι δύναι-
 20 το, ὁποῖόν ἐστι τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν γένος, ὅτι ἄλσγοι
 ἔσαι καὶ θηριώδεις, ἔπειτα, ἠδονὴν τινα παραδεικνύε-
 σαι, προσαγόμεναι τὲς ἀνοήτους ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ,
 διαφθείρεσθιν οἰκτίστα καὶ ἐλεεινότατα. καὶ χρὴ δε-

(7) Καταγοητεύειν τε] ἔτιωσ ἔτρεψα τὸν Διὶ εἰς τὸν Τε.
 τὸ δε, Καὶ τὲς, κατωτέρω ἐκληφθῆτω ἀντὶ τοῦ, Ἐκείνης.
 ἔτω καὶ Ἀρριανὸς πολλαχῇ, καὶ τῷ Α'. α'. 12. τὲς δὲ καὶ
 συγκλιθεῖσαι τὰς ἀσπίδας. (12) ἔχειν γὰρ καὶ χεῖρας] ἐξή-
 λειψα τὸν, Διὶ· εἶχε γὰρ ἔτω· ἔχειν γὰρ δὲ καὶ χεῖρας.
 (14) ἅμα τε ὁ ὄφις] προσέθηκα τὸ ἄρδρον ἐν εἰόντι.

δίεναι, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας· ὥσπερ αἱ τίτθαι
 τὲς παῖδας, ὅποταν παρὰ καιρὸν τροφῆς ἢ παιδείας,
 ἢ ἄλλῃ τινὸς ὀρέγωνται· ἔτω καὶ ἡμᾶς, ὅποταν ἢ
 5 τρυφῆς, ἢ χρημάτων, ἢ ἀφροδισίων, ἢ δόξης, ἢ ἄλ-
 λης τινὸς ἡδονῆς ἐρῶμεν, μήποτε προσιόντες ταῖς
 πανῶργοις ταύταις, συναρπαδῶμεν ὑπ' αὐτῶν ἐπ'
 ὀλέθρῳ καὶ διαφορᾷ πασῶν αἰσχίῃ. καὶ γάρ ται
 καὶ τὸ λοιπὸν τῷ μύθῳ ταύτῃ τρέπειν ἢ χαλεπὸν
 ἀνδρὶ ἀδολέσχῳ, καὶ πλείῳ σχεδὸν ἢ δεῖ σχολὴν
 10 ἄγοντι.

Ε. Προσιθέασι γὰρ, ὡς δὴ βασιλεὺς τις τῶν Λι-
 βύων ἐπεχείρησεν ἀνελεῖν τὸδε τὸ φύλον τῶν Θηριῶν,
 ἀγανακτῶν τῇ διαφορᾷ τῷ λαῷ. καὶ γὰρ τυγχά-
 νειν αὐτῶν πολλὰς αὐτῷ κατωκισμένας, τὸν ὑπὲρ

(1) Ὡςπερ αἱ τίτθαι τὲς παῖδας] δεδίττεσιν ἢ πρὸ
 ὀφθαλμῶν παριστᾶσι, ἢ τοιῆτό τι ἐννοητέον. (3) ἔτω καὶ
 ἡμᾶς] χρὴ δεδίεναι. ἔτω δὲ διώρδωσα γνώμη καὶ Ρ'εῖσκίε
 ἐκ μέρους, ἵνα ἡ εὐσύναια πρὸς τὰ ἀνωτέρω. εἵχε γὰρ ἔτω
 τὸ κείμενον πρότερον. Καὶ ἡμεῖς, εἰς εὐθείαν δυσαπόδο-
 τον. ὁμοίως δὲ καὶ κατωτέρω, τρυφῆς ἀντὶ τῷ, τροφῆς.
 (8) ταύτῃ τρέπειν] ἢ χαλεπὸν, φησιν, ἀνδρὶ ἀδολέσχῳ
 (ἑαυτὸν δὲ φησιν ἔτις ὁ συγγραφεὺς ὡς ἀπὸ μέρους τῶν
 ἐπισκευάτων, μὴ ἀνεχομένων ἀκέννι μύθῳ) προσαποδέναι
 καὶ τὸ λοιπὸν τῷ μύθῳ, ἀφαρμόζοντα αὐτὸν ἔτω πρὸς τὸν σκο-
 πὸν τῷ λόγῳ.

(14) Πολλὰς κατωκισμένας] θηλικῶς προφέρει ἐνταῦθα
 τὰ θηρία, μὴ παραθεῖς καὶ τὸ κύριον αὐτῶν ὄνομα, πρὸς ὃ
 τὰ ἐπίθετα ταῦτα· ὁμοίως δὲ λέγει καὶ παρακατιῶν, ἀνα-
 ντίς, καὶ ἀπολειψθεῖσας, παρασιωπήσας κἀνταῦθα τὸ κύ-
 ριον. τὸ δὲ, συναγαγόντα κατωτέρω διώρδωταί μοι ἀντὶ τῷ
 συναγαγόντος, ἵνα ἡ ὁμοφώνως ἔχον τῷ, περιχόντα, ἐκ πρώ-

Τόμ. Α΄.

Κ

- τὴν Σύρτην δρυμὸν καταλαβέσας, πυκνὸν τε καὶ ἄ-
 γριον. συναγαγόντα δὲ πλῆθος στρατῷ πολὺ· εἶναι
 γὰρ ἔκ ἀφανεῖς τοῖς τε σύμμασι τῶν ὄφρων, καὶ ὁσμῆς
 αὐτόθεν δεινῆς φερομένης, ἔτω περισχόντα παντα-
 5 χόθεν, πῦρ ἐμβαλεῖν· καὶ τὰς μὲν ἀπολειφθείσας,
 ἀπολέσθαι μετὰ τῶν σκύμνων, τὰς δὲ Λίδους φεύ-
 γειν κατὰ τάχος ἀπὸ τῆ χωρία, μήτε νύκτα μήτε
 ἡμέραν ἀναπαυομένους, μέχει νομίζοντες πολὺ προει-
 ληφέναι, κατέζευξαν παρὰ ποταμόν τινα. τῶν δὲ
 10 θηρίων ὅποσα ἀπὴν κατὰ θῆραν, ἐπειδὴ τάχιστα
 ἤδοντο ἀπολωλότας τὰς φωλεάς, καταδιώξαντα τὴν
 στρατίαν πρὸς τὸν ποταμόν· τὰς μὲν ὕπνω κατα-
 ληφθέντας, τὰς δὲ ἄλλους ἀπειρηκότας ὑπὸ τῆ κό-
 πης, διέφθειραν πανσυδί.
 15 εἴ. Τότε μὲν ἔν ἀτελὲς αὐτῷ γενέσθαι τὸ ἔργον τῆς
 διαφθορᾶς τῆ γένους. ὕσερον δὲ τὸν Ἡρακλέα τὴν
 σύμπασαν γῆν καθαιρόντα ἀπὸ τε τῶν θηρίων καὶ
 τῶν τυράννων, κακείσσε ἀφικέσθαι· καὶ τόν τε τόπον
 ἐμπρῆσαι· καὶ τὰ φεύγοντα ἐκ τῆ πυρὸς, τὰ μὲν
 20 τῷ ῥοπάλῳ παίοντα κατακαίνειν, ὅποσα ὁμοίως ἦεν.
 τὰ δὲ ἀποδιδράσκοντα, τοῖς βέλεσι. τυχὸν ἂν ἔν

τε ἀπαρημφατικὴ εἰς τὸ, Ἐμβαλεῖν, ὅπερ καὶ αὐτὸ διώρω.
 καὶ μοι ἀντὶ τῆ, Ἐμβάλλειν. τὸ δὲ ὁσμῆς... φερομένης,
 ἀπόλυτος ἂν εἴη μᾶλλον γενικὴ, τὸ ποιητικὸν αἰτιολογίας.
 (5) ἀπολειφθείσας] ἄμεινον γράφεσθαι, ἀποληφθείσας.
 (12) τὰς μὲν ὕπνω καταληφθέντας] ἕτας ἔγραψα ἀντὶ τῆ,
 τὰς μὲν ὕπνω καταλαβόντας. εἰ δὲ μὴ, διορθωτέον ὥδε·
 τὰς μὲν ἐν ὕπνω καταλαβόντα.

(19) Τὰ μὲν... κατακαίνειν]. ἔτω διώρωται μοι ἀντὶ
 τῆ, τὸ μὲν... κατακαίνειν, ὡς καὶ Ρ'εῖσκιω εἵκασαι. εἰ δὲ

ὁ μῦθος αἰνίττεται λέγων, τῶν πολλῶν μὲν εἶπε
 τις ἐπεχείρησε καθ'ἄραι τὴν αὐτὴ ψυχὴν, ὥσπερ ἄ-
 βατον καὶ μεσόν τινα θηρίων χαλεπῶν τόπον, ἐξελῶν
 δὲ καὶ ἀπολέσας τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν γένος, εἴ-
 [5 ἐλπίσας ἀπηλλάχθαι καὶ διαπεφευγῆναι, ἐκ ἰσχυ-
 ρῶς ἀποδράσας, ὀλίγον ὕσερον ὑπὸ τῶν λειπομένων
 ἐπιθυμιῶν ἀπολέσθαι καὶ διαφθαρῆναι. Ἡ ῥακλία
 δὲ τὸν Διὸς καὶ Ἀλκμήνης ἐπεξελθεῖν καὶ ἀποφῆναι
 καθαρὰν καὶ ἡμερον τὴν αὐτὴ διάνοιαν· καὶ τὺτο
 10 αὐτῷ βέλεσθαι δηλῆν τῆς γῆς τὴν ἡμέρωσιν.

Ζ'. Βέλεσθε ἔν βραχύ τι καὶ τῶν νεωτέρων λόγων
 ἐπιχαρισώμεθα τῷ μυθολογήματος; ἔγω γὰρ πά-
 νυ πείθονται αὐτῷ, καὶ νομίζουσιν ἀληθεῖς, ὥς ὅτε ὕσε-
 ρόν ποτε φασὶν ἐπιφανῆναι τῷ γένει τῷτε βαδίζοντι
 15 εἰς Ἀμμωνος Ἐλλήσι θεωροῖς μετὰ πολλῆς δυνά-
 μεως παραπέμπσης, ἱππέων, καὶ τοξοτῶν. δόξαι
 γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ θινός τινος κατακεῖσθαι γυναῖκα,
 διφθέραν ἐπιβεβλημένην ἄνωθεν, ὥσπερ αἱ Λίδυσ-
 σαι, ἐπιδεικνύειν δὲ τὰ σήθη καὶ τὰς μαστὰς, καὶ τὸν
 20 τράχηλον ἀνακλῶσαν. κατὰ ὑπολαβεῖν ἐκ τινος κό-
 μης τῶν ἐταίρουσιν τινὰ γυναικῶν ἐνταῦθα ἰέναι πρὸς
 τὸν ὄχλον. δύο δέ τινες νεανίσκας, ἐκπλαγεντας τὸ

μή, γραπτέον τὸ πρῶτον, τὸ μὲν τι. (1) τῶν πολλῶν εἶπε
 τις] τὸν βασιλέα τῆς Λιβύης αἰνίττεται. (5) ἐλπίσας] δο-
 ξασικῶς ἀντὶ τῆς, νομίσας ἐκληφθῆναι· πρόσθε δὲ, εἰ βέ-
 λει, τὸν Διὸς, εἰς τὸ ἐπόμενον μετοχικόν, ὡς· ἐκ ἰσχυρῶς
 δὲ ἀποδράσας. (8) ὃ ὅλη ἀφανίσαντα τὰ θηρία, ὃ εἰς τὰς
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σώματος ἐπιθυμίας.

(15) Θεωροῖς] θεωροὶ ἦσαν οἱ εἰς τι μαντεῖον ἢ τὰν θεῶν
 τινὸς ἐν ἐορτῇ ἀφικνέμενοι, ἥτοι χρησώμενοι τῇ μαντείᾳ.

- εἶδος, ἰέναι πρὸς αὐτήν, τὸν ἕτερον φθάνοντα· τὸ δὲ θηρίον ὡς ἔλαβεν αὐτὸν, κατασύρειν εἰς κοῖλόν τι τῆς ψάμμου, κατεδίειν· καὶ τὸν ἕτερον νεανίσκον ὑπερβαλόντα, θεάσασθαι καὶ ἀνακραγεῖν· καὶ ἔτιως ἐπιβουθῆσαι τὸ λοιπὸν πλῆθος· τὸ δὲ θηρίον ἐφορμήσαι τῷ νεανίσκῳ, προϊχόμενον τὸν ὄφιν, καὶ ἀποκτεῖναν, οἷχεσθαι μετὰ συριγμῶ· τὸν δὲ νεκρὸν εὐρεθῆναι σαπρὸν δὴ καὶ μυδῶντα· καὶ τὰς Λίβυας τὰς ἡγεμόνας τῆς οὐδ' ἐκ ἑᾶν ἄπτεσθαι τῷ σώματι, ὡς
- 10 ἅπαντας ἀπολαβέντες.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ Η ΠΕΡΙ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ.

ΛΟΓΟΣ Σ΄.

- α. **Δ**ιογένης ὁ Σινωπεὺς, ὅτε ἔφυγεν ἐκ Σινώπης, ἀφικόμενος εἰς τὴν Εὐμάδα, διῆγε ποτὲ μὲν ἐν Κορίνθῳ, ποτὲ δὲ Ἀθήνησιν· ἔφη δὲ μιμεῖσθαι τῷ Περσῶν βασιλέως τὴν διαίτην· καὶ γὰρ ἐκεῖνος τῷ μὲν
- 5 χειμῶνι ἐν Βαβυλῶνι καὶ Σέσαις, ἐνίστε δ' ἐν Βάκτροις διῆγεν, ἐν ταῖς εὐδιενοτάτοις τῆς Ἀσίας· τῷ δὲ θεῶς ἐν ἑκατάτοις τῆς Μηδικῆς, ὅπου ψυχρότατος ὁ ἀνὴρ αἰεὶ ποτὲ ἐστὶ, καὶ τῷ περὶ Βαβυλῶνα χειμῶνι τὸ θέρος ὁμοιον· ἔτω δὲ καὶ αὐτὸς μεταλάττειν τὴν
- 10 οἰκῆσιν, κατὰ τὰς ὥρας τῷ ἔτι· τὴν μὲν γὰρ Ἀττικὴν μήτε ὄρη μεγάλα ἔχειν, μήτε ποταμὸς διαρ-

ἢ ἀκαδησόμενοί τι, καὶ ἀπλῶς προσκυνησόντες. (1) τὸν ἕτερον φθάνοντα] ὃν ὁ ἕτερος πρῆλαβε τὴν ὁδὸν, πρὸ τῆς ἐξέσεως ἐλθόν· ἢ δὲ σύνταξις ἑρμῶται.

ρέοντας, καθάπερ τήν τε Πελοπόννησον ἔθιστα-
 λίαν· εἶναι γὰρ τὴν χώραν ἀραιὰν, ἔτι τὸν αἶρα κῆ-
 φον, ὡς μήτε ὕδασι πολλάκις, μήτε ὑπομένειν τὸ
 πινόμενον ὕδωρ, περιέχεσθαι τε ὀλίγη πᾶσαν αὐτὴν
 5 ὑπὸ τῆς θαλάττης· ὅθεν δὴ ἔτι τέναμα λαβεῖν, οἷον
 ἀκτὴν τινα ἔσαν· τὴν δὲ αὖ πόλιν ἐν τῷ χθαμαλῷ
 κεῖσθαι, ἔτι πρὸς μεσημβρίαν· σημείον δὲ· τὰς γὰρ
 ἀπὸ τῆς Σενίης καταίροντας εἰς τὸν Πειραιᾶ μὴ δύνα-
 σθαι ἄλλως, ἢ νότῳ, κατᾶραι· εἰκότως ἔν τὸν χει-
 10 μῶνα γίγνεσθαι πρᾶον.

β'. Ἐν δὲ τῇ Κορίνθῳ, τὸ θέρος εὐπνευ, διὰ τὰς
 εἰσέχοντας κόλπους, αἰεὶ ποτε τῶν πνευμάτων ἐκεῖ
 συρρέοντων· ὅτε Ἀκροκόρινθος ἐπισκιάζει, ἔτι αὐ-
 τὴ μᾶλλον ἐπὶ τὸ Λεχαιῶν ἔτι πρὸς τὴν ἄρκτον ἀπο-
 15 κλίνει· πολὺ δὲ καλλιόνας ὑπάρχειν τὰς πόλεις ταύ-
 τας Ἐκβατάων, ἔτι Βαβυλῶνος, ἔτι πολὺ ἄμεινον
 κατεσκευάσθαι τῶν ἐκεῖ βασιλείων τό τε Κράνιον ἔτι
 τὴν Ἀθήνησιν ἀκρόπολιν, ἔτι τὰ προπύλαια· μεγέ-
 θει δὲ λείπεσθαι μόνον· καί τοι διακοσίων σαδίων εἶναι
 20 τὴν περίμετρον τῶν Ἀθηναίων τῇ Πειραιεύς συντιθε-

(2) Εἶναι γὰρ τὴν χώραν ἀραιὰν] ὑπόλινον σπογγώδη· ὥστε
 διὰ μὲν τὸ κῆφον ἔτι ξηρὸν τῇ αἰέρι· μὴ ὕδασι πολλάκις· διὰ δὲ
 τὸ ἀραιὸν ἔτι ὑπόλινον μὴ σίγειν, μήτε ὑπομένειν τὸ πινό-
 μενον ὕδωρ, ἀλλ' ἀπορροῦν ἔτι διαρρεῖν· κἀντεῦθεν κατὰ
 τὸν Θεκυδίδην (Α'. β'). ἔτι ἀκαρπον εἶναι.

(11) Διὰ τὰς εἰσέχοντας κόλπους] ἄμεινον ἢν λέγειν,
 διὰ τὰς εἰσέχοντας, ὡς ἀνωτέρω λόγῳ ε. §. β'. (13) ὅτε
 Ἀκροκόρινθος] ἢ Ἀκροκόρινθος τηλικῶς ἐν ἄλλοις· ἥτις ἐστὶν
 ἡ ἀκρόπολις τῆς Κορίνθου. (19) διακοσίων σαδίων τὴν περί-
 μετρον] ἐπὶ τοῦ Θεκυδ. Β'. ιθ', ἔνθα φησὶ περί τε ἑκατὸν ὄγ-

μένε, ἡ τῶν διὰ μέσσε τειχῶν πρὸς τὸν περίβολον
 τῆ ἀσεως· οἰκεῖσθαι γὰρ πάσαι ἡ ταῦτα ξύμπαντα·
 ὥσε τὸ ἡμισυ ἔχειν Ἀθήνας Βασιλῶνος, εἰ τυγχά-
 νει ἀληθῆ λεγόμενα περὶ τῶν ἐκεῖ· ἡ μὴν τό γε
 5 τῶν λιμνῶν κάλλος, ἔτι δὲ ἀνδριάντας ἡ γεραφὰς ἡ
 χρυσὸν τε ἡ ἄργυρον ἡ χαλκόν· τό τε νόμισμα, ἡ
 τὰ ἐπιπλά, ἡ τὴν τῶν οἰκιῶν κατασκευὴν, ὑπερ-
 βάλλειν μὲν τὰ ἐνταῦθα· πλὴν αὐτῷ γε ἡ πολὺ μέ-
 λειν τῶν ταύτων· τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος ἐκείνῳ μὲν
 10 ὥσε μεταδῆναι, πάλμπου γίνεσθαι· χεδὸν ἂν αὐτὸν
 μὲν ἐν ὁδῷ διάγειν τῷ χειμῶνος, καὶ τῷ θέρους τὸ
 πλεόν· αὐτὸν δὲ πλησίον καταλύσαντα Μεγαράδε
 Ἀθήνησι γενέσθαι τῇ ὑπεραία πάνυ βραδίως, εἰ μὲν
 βύλοιτο, ἐπ' Ἐλευσίνος· εἰ δὲ μὴ, βραχυτέραν διὰ
 15 Σαλαμῖνος, δι' ἐρήμων σαθρῶν πορευόμενον· ὥσε
 πλεονεκτεῖν βασιλέως, ἡ μάλλον τρυφῇ· ἁμεινον
 γὰρ κατεσκευαῖσαι τὴν οἰκισιν.

γ'. Ταῦτα δὲ εἰώθει μὲν παῖζων λέγειν· ὅμως
 δὲ ἐνεδέκνυτο τοῖς θυμάζεσι τὸν πλεόν τῷ Πέρ-
 20 σε, ἡ τὴν λεγομένην εὐδαιμονίαν, ὅτι ἑδὲν ἐσι τῶν
 ἐκείνης πραγμάτων, οἷον νομίζουσι· τῶν μὲν γὰρ ἑδὲν
 ὄφελος εἶναι· τὰ δὲ ἡ σφόδρα πένησιν ἐξεῖναι ποιεῖν.

δοῦναι τὰς ἀδίδας. (3) ὥσε τὸ ἡμισυ ἔχειν] διωρδωταί μοι
 ἀντὶ τῆ, ἔχων· ὁμοίως ἡ κατωτέρω· τό τε νόμισμα ἀντὶ τῆ,
 τὸ δὲ νόμισμα. (10) αὐτὸν μὲν] ἐκεῖνον μὲν τὸν Πέρσην
 αὐτὸν δὲ, τὸν Διογένην. (14) ἐπ' Ἐλευσίνος.] διὰ τῆς Ἐ-
 λευσίνος.

(21) Τῶν μὲν γὰρ ἑδὲν ὄφελος εἶναι] τῷ χρυσῷ, ἡ ἀρ-
 γύρῳ, ἡ χαλκῷ, ἡ νομίσματος, ἡ ἐπιπλῶν, ἡ κατασκευῶν
 τῶν δὲ ἡ τοῖς πένησιν ἐξεῖναι ποιεῖν, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον

- ἐδὲ γὰρ, ὡς ἐνόμιζον ἔνιοι τῶν ἀφρόνων, ἀμελὲς ἦν αὐτῷ περὶ τῆ σώματος· ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὀρώντες ῥιγῶντα καὶ θυραυλῶντα, καὶ διψῶντα πολλάκις, ἡγῶντο ἀμελεῖν τῇ ὑγιαίνειν, καὶ τῇ ζῆν· ὁ δὲ, ταῦτα πάντων, μᾶλλον μὲν τῶν αἰεὶ ἐμπιπλαμένων, μᾶλλον δὲ τῶν ἔνδον μενόντων, καὶ μηδέποτε, μήτε ψύχους μήτε καύματος πειρωμένων, ὑγιαίνει τε καὶ ἔζη· ἔτι δὲ ἥδιον μὲν ἀλεαινόμενος ἠδῴαντο, ἥδιον δὲ σιτίοις προσεφέρετο, πολὺ δὲ μάλιστα ταῖς ὥραις ἐχαιρε·
- 10 καὶ τῆτο μὲν εὐφραίνεται θέρους προσιόντος, ὅποτε ἤδη διαχέοι τὸν αἶρα· τῆτο δὲ ἐκ ἡχθετο καυσόμενος, ἅτε ἀπαλλακτόμενος τῇ σφοδρῇ καύματος· ταῖς δὲ ὥραις ξυνεπόμενος, καὶ κατ' ὀλίγον αὐτῶν πειρώμενος, ἀλύπως ἀφικνεῖτο πρὸς ἑκατέραν τὴν ὑπερδο-
- 15 λύν· πυρὶ δὲ, ἢ σκιᾷ, ἢ σκέπῃ σπανίως ἐχεῖντο, προλαμβάνων τὸν καιρὸν.

δ΄. Οὐδὲ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ὅτι μὲν ἔξουσιν αὐτοῖς αἰεὶ πῦρ καίειν, εὐπαρῶσι δὲ ἐδῆτος ἔχουσι δὲ οἰκίας, εἰς καὶ μικρὰν αἰδῶνται ψύχους, εὐ-

20 θὺς ἀποδιδράσκουσι τὸν αἶρα, καὶ τὰ σώματα ἄχρη-

κατὰ τε χειμῶνα καὶ θέρους μεταβαίνειν. (8) ἥδιον δὲ σιτίοις προσεφέρετο] τρῶσιν τῇ τραπέζῃ· οἱ δ' ἔν παλαιότεροι, σιτία προσφέρουσαι, λέγουσιν, ἀντὶ τῇ ἐδῆσι, πρὸς αἰτιατικὴν δηλονότι τὸ ῥῆμα συντάσσοντες. Ἀριστ. ἐν προβλ. ἰχθυῖας προσφέρουσαι, καὶ φάρμακον προσφέρουσαι.

(17) Οὐ δὲ] ἐποίει δηλονότι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ποιοῦσι· τὰ δὲ ἀκόλυθα ἀνακόλυθα δοκεῖσιν ἐν τῇ συντάξει τῇ προσεχῆς· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, εὐπαρῶντας καὶ ἔχοντας, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ἀπαρεμφατικῶς εἰς τὸ, καίειν· μᾶλλον δὲ μεταβαλεῖν πάντα εἰς ἀπαρέμματα· ἀλλ' ἐννοούμενα ἐπὶ πάν-

- 5 α ποιῆσι καὶ ἀδύνατα ἀνέχεσθαι χειμῶνος· ὅτι δὲ ἔ-
 ξεσιν αὐτοῖς οἰκία μὲν ἀφθόνης χρεῖσθαι τῷ θεῷ,
 πίνειν δὲ οἶνον ὅσον βύλονται, διὰ τῆτο ἄπειροι μὲν
 ἡλίκ διατελῆσιν, ἄπειροι δὲ τῷ διψῆν κατὰ φύσιν
 10 οἰκίαν· καὶ τροφῇ μὲν ἔχ ἥττον τῶν γυναικῶν, ἄ-
 πονοι δὲ καὶ ἀργοὶ τὰ σώματα, κραιπάλης δὲ καὶ λή-
 θης τὰς ψυχὰς γέμοντες· ὅθεν δὴ καὶ ἐπιμηχανῶν-
 ται αὐτοῖς καὶ σιτία πονηρὰ, καὶ βαλανεῖα τέττε χά-
 ριν· τῆς δ' αὐτῆς ἡμέρας πολλάκις, δεῖνται μὲν αἱ
 15 νέμει, δεῖνται δὲ ἐδῆτος, δεῖνται δὲ ὁμῶ χιόνος καὶ
 πυρός· τὸ δὲ πάντων ἀταπώτατον, ἐπιθυμῶσι καὶ
 λιμῶ, καὶ δίψης· ἀκόλαστοι δὲ ὄντες ἔχ ἥδονται ἀφρο-
 δισίοις, διὰ τὸ μὴ περιμένειν ὁρέγεσθαι αὐτῶν· ὅθεν
 20 ζητῶσιν ἀχαρίστους καὶ ἀτερπεῖς ἡδονάς· ὁ δὲ λιμῶ μὲν
 ἐχεῖτο καὶ δίψῃ πρὸ τῆς τροφῆς ἐκάστοτε· καὶ ἐνόμιζε
 τῆτο ἰκανώτατον καὶ δριμύτατον τῶν ὄψων.
 ε. Τοιγαρὲν ἡδίων μὲν προσεφέρετο μάζαν, ἢ οἱ
 ἄλλοι τὰ παλυτελέεστατα τῶν σιτίων· ἡδίων δὲ ἔκινε
 τῷ ρέοντος ὕδατος, ἢ οἱ ἄλλοι τὸν θάσιον οἶνον· κα-
 20 τεγέλα δὲ τῶν, ὅποτε διψῶν, τὰς μὲν κρήνας πα-
 ρερχομένων· ζητούντων δὲ, ὅπόθεν πάντως ὠνήσαιντο

των τῷ, ὅτι, ἔρρωται καὶ ἔτω. (5) οἰκίαν· καὶ τροφῇ μὲν
 ἔχ ἥττον.] διέφθαρται τὸ χωρίον τετὶ, καὶ θεραπεῖαν εἰς εἰ-
 κασίας ἐκ ἔχει· ὁ δὲ Ρεῖσκιος εἰκάζει, ἐκεῖνό ἐστι· — κα-
 τὰ φύσιν· οἰκείας καὶ τροφῆς μεσὶ ἔχ ἥττον τῶν γυναικῶν·
 ὁ δὲ Κασαβῶνας πιθανώτερον καὶ συντομώτερον ἔτω· — κα-
 τὰ φύσιν· οἰκοτρόφοι μὲν ἔχ ἥττον καὶ τ. λ. π. κατὰ τῆτο
 ἐν διερμηνευθῆτα πρὸς τὸ παρόν. (14) ζητῶσιν ἀχαρίστους
 καὶ ἀτερπεῖς ἡδονάς] ἡ γὰρ πολλὴ χρῆσις ποιεῖ αὐτὰς ἀδυ-
 νάτως πρὸς αὐτάς, ὡς ὁ αὐτὸς εἰρηκεν ἐν τῷ πρώτῳ §. 5.

- Χῖον ἢ Λέσβιον· ἡ πολὺ ἔφασκεν ἀφρονεσέμεν εἶναι
 τῶν βοσκημάτων· ἐκεῖνα γὰρ εὐδέποτε διψῶντα,
 κρήνην, εὐδὲ ρεῦμα καθαρὸν παρελθεῖν, εὐδὲ πεινῶν-
 τα, ἀπέχεσθαι τῶν ἀπαλωτάτων φύλλων, ἡ πόας
 5 τῆς ἱκανῆς τρέφειν· οἰκίας δὲ τὰς καλλίσας ἡ τὰς
 ὑγιεινοτάτας, ἐν ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν ἔχειν ἀνα-
 πεπταμένας, τὰ τε ἱερὰ, ἡ τὰ γυμνάσια· ἱμάτιον
 δὲ ἐν ἐξήκει τῷ θέρει αὐτῷ, ἡ τῷ χειμῶνος· τῷ
 γὰρ αἶρος ἠνείχετο ῥαδίως, ἅτε δὴ συνήθης αὐτῷ
 10 γενόμενος· τὲς δὲ πόδας εὐδέποτε ἔσκεπεν· ὁ γὰρ
 ἔφη τρυφερωτέρους εἶναι τῶν ὀφθαλμῶν ἡ τῷ προ-
 σώπῃ· ταῦτα γὰρ, ἀδενέστατα πεφυκότα, μάλι-
 στα ἀνέχεσθαι τὸ ψύχος, διὰ τὸ γυμνῆσθαι αἰεὶ· μὴ
 γὰρ εἶναι τοῖς ἀνθρώποις δυνατόν καταδυσσάμενους τὰ
 15 ὄμματα βαδίζειν, ὥσπερ τὲς πόδας· ἔφη δὲ τὲς πλε-
 σίους ὁμοίως εἶναι τοῖς νεογνοῖς βρέφεσι· δεῖδαι γὰρ
 αἰετοῦτε σπαργάνων· ὑπὲρ ὃ δὲ πλεῖστα μὲν πράγ-
 ματα ἔχουσιν ἄνθρωποι, πλεῖστα δὲ χρήματα ἀνα-
 λίσκῃσι· πολλαὶ δὲ ἀνάστατοι πόλεις διὰ ταῦτα γε-
 20 γόνασι, πολλὰ δὲ ἔθνη τέτων ἐνεκὲν οἰκτρῶς ἀπό-
 λωλεν, ἀπάντων ἐκείνῳ χρημάτων ἀτοπώτατον ἦν,
 ἡ ἀδαπανώτατον· ὁ γὰρ ἔδει αὐτὸν ὑδαμόσε εἰλθεῖν

(6) Ἐν ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν ἔχειν] ἐπαναληπτίον τὸ
 ἔφασκεν ἄνωθεν εἰς ἐξάρτησιν τῷ Ἀπαρεμφάτῃ, καὶ τοι ἐν
 κάκῃ, τῷ προσώπῃ ἑτέρῳ ὄντος. (17) ὑπὲρ ὃ δὲ] τὴν σαρ-
 κικὴν ἐννοεῖ μίξιν· ὃ ἦν αὐτῷ ἀδαπανώτατον ἡ ἀτοπώτα-
 τον· ἀδιανόητον ὅμως ἐνταῦθα τὸ ἀτοπώτατον· ὅθεν γραπ-
 τέον ἴσως, κατὰ Μορέλλον, ἡ εὐπορώτατον ἡ ἀπονώτατον,
 ἀντὶ πραγμάτων τῶν χρημάτων ληφθέντων.

ἀφροδισίων ἔνεκεν, ἀλλὰ παίζων ἔλεγεν, ἀπανταχῶς
παρεῖναι αὐτῷ τὴν Ἀφροδίτην προῖκα· τὸς δὲ ποι-
τὰς καταψεύδεσθαι τῆς θεᾶς, διὰ τὴν αὐτῶν ἀκρα-
σίαν, πολύχρυσον καλῶντας.

- 5 5. Ἐπεὶ δὲ πολλοὶ τῶτο ἠπίσαν, ἐν τῷ φανερῷ
ἐχεῖτο, καὶ πάντων ὁρώντων· καὶ ἔλεγεν, εἴπερ οἱ ἄν-
θρωποι ἔτιωσ ἔρχον, ἐκ αὐτῶν ἑάλω ποτὲ ἡ Τροία, ἔδ-
αυ ὁ Πρίαμος, ὁ Φρυγῶν βασιλεὺς, ἀπὸ τῆς Διὸς
γεγονώς, ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Διὸς ἐσφάγη· τὸς δὲ
10 Ἀχαιοὺς ἔτω φανῆναι ἄφρονας, ὥστε καὶ τὰς νεκρὰς νο-
μίζειν προσδεῖσθαι γυναικῶν, καὶ τὴν Πολυξένην σφάτ-
τειν ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆς Ἀχιλλέως· ἔφη δὲ τὸς ἰχθυό-
χεδόντι φρονιμωτέρως φαίνεσθαι τῶν ἀνθρώπων· ὁ-
ταν γὰρ δέωνται τὸ σπέρμα ἀποδαλεῖν, ἐλθόντας
15 ἔξω προσκινᾶσθαι πρὸς τὸ τραχύ· θαυμάζειν δὲ τῶν
ἀνθρώπων, τὸν μὲν πόδα μὴ θέλειν ἀεργεῖν κινᾶ-
σθαι, μηδὲ τὴν χεῖρα, μηδὲ ἄλλο μὴδὲν τῆς σώματος,
μηδὲ τὸς πᾶν πλεσίτερος ἀναλῶσαι ἂν ὑπὲρ τέτ-
ραρχμῆν· ἐν δὲ ἐκεῖνο τὸ μέρος πολλάκις πολλῶν τα-
20 λάντων, τὸς δὲ τινὰς ἤδη καὶ τῇ ψυχῇ παραβαλλο-

(9) Τὸς δὲ Ἀχαιοὺς ἔτω φανῆναι ἄφρονας.] ἔτιωσ ἔγρα-
ψα φαῖναι αὐτὴ τῇ φάναι· εἰ δὲ μὴ, προσθετέον καὶ τὸ εἶ-
ναι· Ρεῖσκιος δὲ, φῦναι ἀξιοῖ γράφεσθαι, καὶ πάντοτε ἔμοιγε
πιθανῶς. (11) τὴν Πολυξένην] ἐπιθεὶ Εὐριπ. Ἐκάβη. (16)
μὴ θέλειν] προσθετέον τὸ ἄρδρον τῷ, ἵνα καὶ, ἐπὶ τῷ, ἐλ-
λειπτικῶς εἰς ἐξάρτησιν τῆς Ἀπαρεμφάτου. (19) ἐν δὲ ἐκεῖνο
τὸ μέρος] ἔτρεψα τὸ, Δὴ εἰς τὸν, Δὲ ἐφόμενον εἰς τὴν
Μέν· ἡ δὲ γενικὴ, πολλῶν ταλάντων, ἐλλειπτικὴ εἰς τῆς
Διᾶ· ὁ δὲ νῦν Ραδιῶργος καὶ αἰχρὸς καὶ κυνικῶ ἀνδρὶ προσ-
φυκῆς (29) καὶ τῇ ψυχῇ παραβαλλομένης] κινδυνεύοντας, ρι-

μένους· ἔλεγε δὲ παίζων, καὶ τὴν συνεσίαν ταύτην
 εὔρεμα εἶναι τῷ Πανός, ὅτε τῆς Ἠΐχες ἐραδαίης ἐκ
 ἐδύνατο λαβεῖν, ἀλλ' ἐπλανᾶτο ἐν ταῖς ὄρεσι νύκτα
 καὶ ἡμέραν· τότε ἐν Ἑρμῇν διδάξαι αὐτόν, οἰκτείραν-
 5 τα τῆς ἀπορίας, ὥς γε ἦν αὐτῷ· καὶ τὸν, ἐπεὶ ἔμα-
 θε, παύσασθαι τῆς πολλῆς ταιλαιπωρίας· ἀπ' ἐκεί-
 νου δὲ τὸς ποιμένας χρῆσθαι μαθόντας.

ζ'. Τὰ μὲν τοιαῦτα ἐνίστο τῶν ἄλλων κατινγε-
 λῶν ἔλεγε τῶν τετυφωμένων καὶ ἀνοήτων· μάλιστ' αὖ
 10 ὕβριζε τὸς σοφιστὰς, τὸς σεμνὺς εἶναι φέροντας, καὶ
 πλεον τὶ τῶν ἄλλων εἰδέναι οἰομένους· ἔλεγε δὲ, διὰ
 τὴν μαλακίαν τὸς ἀνθρώπους ἀθλιώτερον ζῆν τῶν
 θηρίων· ἐκεῖνα γὰρ ὕδατι μὲν πατρὶ χρώμενα, τρο-
 φῇ δὲ βοτάνῃ, τὰ πολλὰ δὲ αὐτῶν γυμνὰ οἷτα δι-
 15 ἔσθης, εἰς οἰκίαν δὲ ἐδέποτε εἰσιόντα, περὶ δὲ ἐδὲν
 χρώμενα· τῆτο μὲν ζῆν ὁπόσον ἡ φύσις ἐκάτοισ ἐ-
 ταξε χρόνον, εἰ μὴ μὴδὲς ἀναιεῖν· τῆτο δὲ ἰχυρία, καὶ
 ὑγιαίνοντα διάγειν ὁμοίως ἅπαντα, δεῖσθαι δὲ μηδὲν
 ἰατρῶν, μηδὲ φαρμάκων· τὸς δὲ ἀνθρώπους ἔτι μὲν
 20 πάνυ φιλοζῶες ὄντας, τασαῦτα δὲ μηχανωμένους
 πρὸς ἀναβολὴν τῷ θανάτῳ, τὸς μὲν πολλὰς αὐτῶν
 μηδὲ εἰς γῆρας ἀφικνεῖσθαι, ζῆν δὲ νοσημάτων γέ-
 μοντας, ἃ μὴδὲ ὀνομάσαι ῥάδιον· τὴν δὲ γῆν αὐτοῖς
 μηδὲ ἐξαρκεῖν παρέχεσαν φάρμακα· δεῖσθαι δὲ καὶ
 25 σιδήρε, καὶ πυρός· καὶ μήτε Χείρωνος, μήτε Ἀσκλη-
 πιδος, μήτε τῶν Ἀσκληπιαδῶν ἰωμένων, μηδὲν αὐτοῖς
 ὄφελος εἶναι, διὰ τὴν αὐτῶν ἀκολασίαν καὶ πονηρίαν,

Ψοκινδυνεύοντας· ἔτι καὶ Θεοκυδίδης (Γ'. ξε'.) πολιτικοὺς αὐτοὺς
 καὶ πλείους παραβαλλόμενοι.

μηδὲ μάντεων μαντευομένων, μηδὲ ἱερέων καθαιρόν-
των· εἰς δὲ τὰς πόλεις συνελθόντας, ἵνα μὴ ὑπὸ
τῶν ἔξωθεν μηδὲν ἀδικῶνται, τήναντίον αὐτῆς ἀδι-
κεῖν, καὶ τὰ δεινότατα πάντων ἐργάζεσθαι, ὥσπερ ἐ-
5 πὶ τέτῳ ξυνεληλυθότας· διὰ ταῦτα δὲ δοκεῖν αὐτῷ,
καὶ τὸν μῦθον λέγειν, ὡς τὸν Προμηθεῖα καλᾶσαι ὁ
Ζεὺς, διὰ τὴν εὐρεσιν καὶ μετάδοσιν τῆ πυρὸς, ὡς ἀρ-
χὴν τῆτο ὄν, καὶ ἀφορμὴν τοῖς ἀνθρώποις μαλακίας
καὶ τρυφῆς· ἡ γὰρ δὴ τὸν Δία μισεῖν τῆς ἀνθρώ-
10 πης, οὐδὲ φθονεῖν αὐτοῖς ἀγαθῶ τινος.

ἢ. Ἐπεὶ δὲ ἔλεγόν τινες ἡ δυνατόν εἶναι ζῆν τὸν
ἀνθρώπον ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ζώοις, διὰ τὴν ἀπα-
λότητα τῶν σαρκῶν, καὶ διότι φιλός ἐστιν, ὅτε θριξί-
σκεπόμενος, ὥσπερ τὰ πολλὰ τῶν θηρίων, ὅτε πετε-
15 ροῖς, ὅτε δέρμα ἰχυρὸν ἐπαμπέχεται· πρὸς ταῦτα
αἰντέλεγεν, ὅτω μὲν σφόδρα ἀπαλὸς εἶναι διὰ τὴν
δαίτην· φεύγειν μὲν γὰρ ὡς τὸ πολὺ τὸν ἥλιον,
φεύγειν δὲ τὸ ψύχος, τὴν δὲ φιλότητα τῆ σώμα-
τος μηδὲν ἐνοχλεῖν· ἐπεδείκνυε δὲ τῆς τε βατράχης,
20 καὶ ἄλλα ἢ ὀλίγα ζῶα, πολὺ μὲν ἀπαλώτερα ἀν-
θρώπων, πολὺ δὲ ψιλώτερα, καὶ ἕνια τέτων ἀνεχό-
μενα, καὶ τὸν αἶρα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ψυχροτά-
τῳ.]

(4) Τὰ δεινότατα πάντων ἐργάζεσθαι, ὥσπερ ἐπὶ τέ-
τῳ.] τὸ μὲν, πάντων, ὅπως ἔγραψα ἀντὶ τῆ, πάντα ἀσυνή-
θης· εἰ δὲ μὴ, γραπτέον γινῆναι, πάντας· τὸ δὲ, ἐπὶ τέτῳ
ἀντὶ τῆ, ἐπὶ τῆτο, ἀδοκίμη καὶ τέτῳ ὄντος. (7) ὡς ἀρχὴν
τέτῳ ὄν.] προσέθηκε τὸ, ὄν, εἰς σαφήνειαν, εὐρεθεῖν καὶ ἐν
ἄλλοις· ὅρα δὲ περὶ τῆ Προμηθεῖος ἡσίοδ. ἐργ. καὶ ἡμερ. 48
καὶ Διχύλ. προμ. δισμ.

τῷ ὕδατι ζῆν δυνάμενα τῷ χειμῶνος· ἐπεδείκνυε δὲ
 τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, τὲς τε ὀφθαλμοί, καὶ τὸ
 πρόσωπον, ἔδεν δεόμενον σκέπης· καθόλου δὲ ἐν μη-
 δεινὶ τόπῳ γίνεσθαι ζῶν, ὃ μὴ δύναται ζῆν ἐν αὐ-
 5 τῷ· ἢ πῶς ἂν ἐσώθησαν οἱ πρῶτοι γενόμενοι ἄν-
 θρωποι, μήτε πυρὸς ὄντος, μήτε οἰκιῶν, μήτε ἐ-
 δῆτος, μήτε ἄλλης τροφῆς, ἢ τῆς αὐτομάτης; ἀλ-
 λά τὴν πανουργίαν τοῖς ὕπερον καὶ τὰ πολλὰ εὗρίσκειν
 καὶ μηχανᾶσθαι πρὸς τὸν βίον, ἢ πάντι συνενεγκεῖν·
 10 ἢ γὰρ πρὸς ἀνδρείαν, ἔδὲ δικαιοσύνην χρῆσθαι τῇ σα-
 φείᾳ τῆς ἀνθρώπου, ἀλλὰ πρὸς ἠδονήν· διώκοντας ἔν
 τὸ ἡδὺ, καὶ ἐξάπαντος αἰεὶ ζῆν ἀνδρέερον καὶ ἐπιπονώ-
 τερον· καὶ δοκῦντας προμηθεῖσθαι σφῶν αὐτῶν, κάκι-
 σα ἀπολλύσθαι, διὰ τὴν πολλὴν ἐπιμελείαν τε καὶ
 15 προμήθειαν· καὶ ἔτω δὴ τὸν Προμηθεῖα δικαίως λέ-
 γεσθαι, δεδεμένον ἐν πέτρᾳ, κείρεσθαι τὸ ἦπαρ ὑπὸ
 τῷ ἀετῷ.

5'. Οἷοσα μὲν ἔν πολυδάπανα καὶ δεόμενα πραγ-
 ματείας, καὶ ταλαιπωρίας, ταῦτα μὲν ἀφήρει, καὶ
 20 βλαβερά τοῖς χρωμένοις ἀπέφαινε· ὅσα δὲ ῥαδίως καὶ
 ἀπραγμόνως ἐσὶν ἐπικυρεῖν τῷ σώματι καὶ πρὸς χει-
 μῶνα, καὶ πρὸς λιμὸν, καὶ πρὸς τὸ παῦσαί τινα ὄρε-
 ξιν τῷ σώματος, ἢ παρέπεμπεν ἔδεν αὐτῶν· ἀλλὰ
 καὶ τόπως ἡρεῖτο τὲς ὑγιεινὰς μάλλον, ἢ τὲς νοσώ-
 25 δεις, καὶ τὲς εὐφόρους ἐκάσῃ τῇ ὥρᾳ· καὶ τροφῆς ὅπως
 εὐπορήσει τῆς ἱκανῆς ἐπεμελεῖτο, καὶ ἐδῆτος τῆς με-

(25) Ὅπως εὐπορήσει] ἔρρωται, οἶμαι, τὸ Ὅπως ἐν-
 ταῦθα πρὸς τὸ μέλλον ἀποδιδόμενον· ἀναλύεται γὰρ ἔτα·
 ἐπεμελεῖτο, εἴτ' ἔν εὐκόπῃ, ἐφρόντιζε, πῶς μέλλει ἔξειν

τρίας· πραγμάτων δὲ καὶ δικῶν, καὶ φιλονεικίων, καὶ
 πολέμων, καὶ σάσεων ἐκτὸς ἦν· καὶ μάλιστα ἐμιμείτο
 τῶν θεῶν τὸν βίον· ἐκείνες γὰρ μόνες φησὶν Ὁμηρος
 ῥαδίως ζῆν, ὡς τῶν ἀνθρώπων ἐπιπόνως καὶ χαλε-
 5 πῶς βιέντων· τὰ δὲ τοιαῦτα ἔφη καὶ τὰ θηρία δεῖν·
 τὴς μὲν γὰρ πελαργὸς τὰ θερμὰ τῷ θέρους ἀπο-
 λείποντας, εἰς τὸν εὐκρατον ἀεὶ ἀφικνεῖσθαι, καὶ
 διαγαγόντας ἐνταῦθα ὅποσον ἡδίστον τῷ χρόνῳ, με-
 τὰ ταῦτα ἀθρόως ἀπιέναι, τὸν χειμῶνα ἀποχωρεῖν-
 10 τας· τὰς δὲ γεράνους ἐπιφοιτᾶν τῷ σπύρῳ, χειμῶ-
 να μετρίως φερέσας, καὶ τῆς τροφῆς ἕνεκα· τὰς δὲ
 ἐλάφους καὶ τὴς λαγῶς, τῷ μὲν ψύχους, εἰς τὰ πε-
 δία, καὶ τὰ κοῖλα καταβαίνειν ἐκ τῶν ὄρεων· κἀνταῦθα
 ὑποσέλλειν τοῖς ἀπηνέμοις καὶ προσηέσι· τῷ δὲ καύ-
 15 ματος, εἰς τὴν ὕλην ἀποχωρεῖν, καὶ τὰ βαρειότατα
 τῶν χωρίων.

1. Ὁρῶν δὲ τὴς ἄλλης ἀνθρώπου ἀπαντα μὲν τὸν

τὰ ἐπιτήδεια· ἔτι δὲ καὶ Πλάταρχος· ἐν μόνον φυλάττον-
 τες (σκοπεῦντες, φροντίζοντες) ὅπως ἐξήκουτα καὶ τριακοσίων
 ἡμερῶν ἐν αὐτοῖς ἔσαι· καὶ αὐτῷ μελήσειν ἔφη, ὅπως ἐκ πο-
 δῶν ἔσαι τὸ γεννηθῆναι (4) ῥαδίως ζῆν] ἀπόνως· παρῳδηται
 δὲ ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας Δ', 805. οἶον,

„Οὐ μὲν σ' ἐδὲ ἰῶσι θεοὶ ῥεῖτα ζῶντες

„Κλαίειν, ...

(5) τὰ δὲ τοιαῦτα] τὰ δὲ τοιαῦτα εἰκάζει Ρεῖσκιος δεῖν
 γραφεῖσθαι· ἀλλ' ἐκ ἀναγκῆς· ὁ γὰρ νῦν, τὰ τοιαῦτα,
 οἷα ἐποίει ὁ Διογένης, τὴς εὐφορωτέρας τόπης ἐκάστη ὥρα διώ-
 χων. (13) κἀνταῦθα ὑποσέλλειν τοῖς ἀπηνέμοις, κἀνταῦθα
 ὑποσέλλειν ἑαυτὰ, εἴτ' ἐν περιορίζειν ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς
 ἀμοιρῆσιν ἀνέμων,

- βίον ταραττομένους, ἅπαντας δὲ ἀλλήλοις ἐπιβ-
 λέοντας, αἰεὶ δὲ ἐν κακοῖς ὄντας μυρίοις, μηδέποτε
 δὲ ἡσυχίαν δυναμένους ἄγειν, ἀλλὰ μηδὲ ἐν ταῖς ἱερο-
 μνηαῖς, μηδὲ εἰς ἐκεχειρίαν ἐπαγγέλλωσι, καὶ ταῦ-
 5 τα ξύμπαντα δι' ἑδὲν ἕτερον τὰ μὲν δρωῦντας, τὰ δὲ
 πάχοντας, ἢ ὅπως ζῆν δυνήσονται, καὶ μάλισα δὴ
 δεδιότας, μήποτε αὐτὲς ἐπιλίπη τὰ ἀναγκαῖα δὴ
 λεγόμενα, ἔτι δὲ φροντίζοντας καὶ ζητεῦντας, ὅπως
 παισὶ καταλείπωσι τοῖς αὐτῶν πολλὰ χρήματα, ἐ-
 10 θαύμαζεν, ὅτι μηδὲν αὐτὸς πράττων τοῖσιν, ἀλλὰ
 μόνος δὴ τῶν ἀπάντων ἐλεύθερός ἐστι, καὶ ἑδὲς ἄλλος
 συνίστη τῆς αὐτῆς μάλισα εὐδαιμονίας· ὥς ἐκ ἑδ'·
 αὐτὸν ἡξίε τῷ Περσῶν βασιλεῖ παραβάλλειν· πολὺ
 γὰρ εἶναι τὸ μεταξύ.
- 15 ια'. Τὸν μὲν γὰρ ἀθλιώτατον ἀπάντων τυγχά-
 νειν, φοβέμενον μὲν ἐν τῷ τῷ χρυσῷ πενίαν, φοβέ-
 μενον δὲ νόσους, τῶν δὲ νοσεῶν ἀπέχεσθαι μὴ δυνά-
 μενον, ἐκπεπληγμένον δὲ τὸν θάνατον, καὶ πάντας

(3) Οὐδ' ἐν ταῖς ἱερομνηαῖς, μήδ' εἰς ἐκεχειρίαν ἐπαγγέλλωσι.] ἱερομνηαῖ μὲν ἦσαν, ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, ἑορταὶ
 τινὲς κατὰ μῆνα· ἐκεχειρίαν δὲ ἐπαγγέλλειν, ἀποχὴν τῶν
 ἔργων εἰς μῆνιν, ὡς καὶ ἀγωνίας ἢ ἑορτάς, ἢ τῶν ὅπλων ἐ-
 κεχειρίαν, ἢ ἑτέραν τε τῶν πρὸς τὸ κοινὸν ἀφορώντων, καθά-
 περ χθρὸς ἤκεσα, ὅτι Ἡερκυραῖοι (ἀγαθὴ τύχη) ἐπηγγει-
 λαν ἐς τέταρτον ἔτος τὴν ἑξακοσιοστὴν Ὀλυμπιάδα ποιήσιν,
 τὰ πάλαι σεμνὰ καὶ ἐλεύθερα ἀνανεῶσαι βελομένοι· ἔτω δὲ
 καὶ παρὰ Θεκυδίδη Η'. σελ. 22, 16 ἐμὴ ἐκδ. τὰ Ἰοῦμια ἐ-
 πιγγέλλουσαν· καὶ (Ε'. 120, 1.) λέγοντες μὴ ἐπιγγέλλουσαν
 ποτὲ εἰς τὴν Λακεδαιμόνα τὰς σπονδὰς, (10) ἀλλὰ μόνος
 δὴ] ὁ Ἀλλὰ περιττῶς παρεισφῆσαι δοκεῖ.

- ἐπιβελεύειν αὐτῷ νομίζοντα, μέχρι τῶν παίδων καὶ ἀδελφῶν· διὰ δὲ ταῦτα μὴδὲ ἐδίδοντα ἡδεῖσθαι, τῶν ἡδίστων αὐτῷ παρόντων, μήτε πίνοντα ἐπιλανθάνεσθαι τῶν ὀχληρῶν· μηδεμίαν δὲ ἡμέραν διάγειν ῥα-
 5 δίως, ἐν ᾗ βλέπειν αὐτὸν ἦν μὴ τὰ δεινότατα πά-
 χοντα· καὶ τῆτο μὲν νήφοντα ἐπιθυμεῖν μέθης, ὥς τότε ἀπαλλαγισόμενον τῶν συμφορῶν· τῆτο δ' αὖ μεθύοντα, ἀπολωλέναι νομίζειν, ὥς ἀδύνατον αὐτῷ
 τι βοηθεῖν· ἔτι δὲ ἐγγεγοσκότα μὲν εὐχεσθαι καθυ-
 10 πνώσσει, ὅπως ἐπιλάθῃται τῶν φόδων, κοιμώμενον δὲ ἀνασῆναι τὴν ταχίστην, ἅτε ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐνυπνίων ἀπολλύμενον· τῆς δὲ χρυσῆς αὐτῷ πλατάνης, καὶ τῶν Σεμιράμιδος οἰκοδομημάτων, καὶ τῶν ἐν Βαβυλῶνι τειχῶν, μηδὲν ὄφελος γιγνόμενον· τὸ δὲ δὴ
 15 πάντων παραλογιώτατον, φοβεῖσθαι μὲν τῆς ἀνόπλης, πισεύειν δὲ αὐτὸν τοῖς ὀπλισμένοις· καὶ διερευνᾶσθαι μὲν τῆς προσιόντας, μή τις ἔχει σιδήρεον, ἐν μέσῳ δὲ ζῆν τῶν σιδηροφορέων· φεύγειν δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἀνόπλων πρὸς τῆς ὀπλισμένους, ἀπὸ δὲ
 20 τῶν ὀπλισμένων χωρεῖν πρὸς τῆς ἀνόπλης· ἀπὸ μὲν γὰρ τῆ πλήθους φυλάττεσθαι τοῖς δορυφόροις, ἀπὸ δὲ τῶν δορυφόρων, εὐνέχοις· ἐκ ἔχειν δὲ οἷς ἀν

(5) Ἐν ᾗ βλέπειν αὐτὸν ἦν μὴ] ἔτω διώρῳσα γνώμη καὶ ῥηϊσμία, αὐτὴ τῇ, ἐν ᾗ βλέπειν αὐτὴν μὴ· ἄμεινον δὲ ἦν γράφειν μάλιστα, ἐν ᾗ βλέπειν αὐτὸν ἂν εἴη μὴ· ὁμοίως δέ μοι διώρῳσται καὶ κατωτέρω τὸ, ὥς τότε ἀντὶ τῆς, ὥστε ἀπαλλαγ. (12) χρυσῆς Πλατάνης] τοῦτον γὰρ τὸ φυτὸν (εὐηδὲς) ἄκαρπον μὲν, καλὸν δὲ τοῖς σκιατραφεμένοις· διὸ καὶ Πλάτανος ἔσται ἑρμηνεία· ἢ καὶ κοσμήσας νυμφικῶς,

πιεύσας, ἔδδ' ὅποι τρεπόμενος, δυνήσεται ξὴν μίαν
 ἡμέραν ἀφόδως· ὑφορᾶσαι δὲ τὰ σιτία καὶ τὸ πο-
 τὸν, καὶ τὴς προπειράσοντας ταῦτα ἔχειν, ὥσπερ ἐν
 ὁδῷ πολεμίων γεμέσῃ τὴς προερευνῶντας· ἀλλὰ μη-
 5 δὲ τοῖς ἀναγκαίοις θαρρεῖν, μήτε γυναικί, μήτε παι-
 σίν· ἔτω δὲ χαλεπὸν ὄντος τῷ πράγματι καὶ δυσυχὲς
 τῆς μοναρχίας, μὴδὲ ἀπαλλαγῆναι ποτε αὐτῷ, μήτε
 βέλεσθαι, μήτε δύνασθαι· καί τοι πάντα, ὅσα δεινὰ
 τοῖς ἀνθρώποις, παραμυθίαν ἔχει τὸ μικρὸν τυχόν
 10 ἀναπαύσασθαι αὐτῶν.

ιβ'. Καὶ γὰρ ὅσις ὑπὸ δεσμῶν ἔχεται, προσδο-
 κᾷ ποτε λυθῆναι· καὶ τῷ τὴν πατρίδα φεύγοντι ἐκ

ἐνηλλαγίζετο ὑπὸ ταύτῃ· Βαρῖνος. (1) ἔδδ' ὅποι τρεπόμενος
 δυνήσεται] ἀπορηματικῶς ἠγούμενος, ἀμεινον τὸ ὑποτακτικόν·
 γραπτέον ἄρα, δύνῃται ἀντὶ τῆς, δυνήσεται· ἀλλ' ἡ χρῆσις
 τέττε ποικίλη τις ἔοικεν ἥσα· ὁ γὰρ Λεκιανὸς καὶ πρὸς εὐκα-
 τικὸν ὧδε· ἔδδ' ὅποι οἴχοιθε, ἔχοιτε εἰδέναι. (3) τὴς προ-
 πειράσοντας ταῦτα] μετέβαλον τὸν Ἀόριστον εἰς τὸν Μέλλ-
 λοντα ἐκ διορθώσεως Μορέλλου· ἄμεινον δ' ἴσως καὶ τὸ, ταῦ-
 τα τρέψαι εἰς τὸ, τέτων, κατὰ τὸ Ἀστικώτερον, ὡς καὶ
 Θεουδίδης ἐχρήσατο πολλαχῇ· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν ἐπὶ ἑ-
 φωτος μάλιστα ἐκλαμβάνεται, ὡς παρὰ Λεκιανῷ, μὲν ἐπείρα
 τινὰ, καὶ καλὸν σὲ ἔτιως ὄντα ἐπείρα· ὁ δὲ νῦν ὁδε· οἱ βα-
 σιλεῖς δεδιότες, μή τις αὐτὰς ἀπολέσῃ φαρμάκῳ, τάττεσι
 τὴς προγευσόμενες τῶν ὄψων, ἵνα πῖσος ἔχῃσι τὴς μαγει-
 ρες· εἰδείατρεις δὲ τέττες Σεΐδας καλεῖ, τὸ μὲν ὄνομα, λέ-
 γων, Ἑλληνικόν, ἡ δὲ χρῆσις Περσική· ἦν δὲ προγεύσης
 τὸ πρῶτον καὶ προῖοδιεν τῷ βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν· ὅρα Ξε-
 νωφ. Κορ. Παιδ. Βιβλ. Βιβλ. α. κεφ. Γ', ἡ. ὕστερον δὲ ἐνο-
 μίῳ Εἰδείατρου καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ
 παρασκευῆς.

Τόμ. Α'.

L

- ἀδύνατον κατελθεῖν· καὶ τῷ νοσῶντι μέχρι τῆς τε-
 λευτῆς ἐστὶν ἐλπίζειν τὴν υἰείαν· τῷ δὲ ἐκ ἐστὶν ἀ-
 παλλαγῆναι τῷ πράγματι· ἀλλ' ἔδε γ' εὐξαδαί
 γέν, εἰ μή γε ἕτερον· ὅσοις δὲ ἀνιάδαι συμβέβηκε
 5 τῶν φίλων τινὸς ἀποθανόντος, σαφῶς ἐπίσανται,
 ὅτι παύσονται ποτε λυπέμενοι τῷ χρόνῳ· τοῖς δὲ
 τέναντίον ἐπιγίγνεσθαι μᾶλλον τὰ χαλεπὰ· καὶ ἔρ-
 ριδιον μὲν ἄνδρα γηρᾶσαι τυράννον· χαλεπὸν δὲ τυράν-
 νου γῆρας, ἐχ οἶον ἵππου φησὶν· οἷτε γὰρ πεπονθό-
 10 τες κακῶς πλείεις, οἷτε καταφρονῶντες· αὐτὸς δὲ
 τῷ σώματι βοηθεῖν ἀδύνατος αὐτῷ· πάντα μὲν ἐν
 τὰ δεινὰ πέφυκε μᾶλλον ἐκπλήττειν τὰς προσδεχο-
 μένας, ἢ λυπεῖν τὰς πειραζέμεναι, καὶ πεινᾶ, καὶ φυ-
 γῆ, καὶ δεσμοί, καὶ ἀτιμία· τῷ θανάτῳ δὲ εἴ τις ἀ-
 15 φέλοι τὸ δέος, ἐδὲν ὑπολείπεται δυσχερές· ἢ γὰρ
 μόνον αὐτὸς ὁ θάνατος ἐκ ἐνοχλεῖ τὰς παθόντας,
 ἀλλ' ἔδε ἔτι λυπεῖνται· ὁ δὲ φόβος ἔτω χαλεπὸς ἐ-
 σσι, ὥς πολλοὶ ἤδη προέλαβον τὸ ἔργον· οἱ μὲν ἐν
 νῆι χειμαζόμενοι, ὅτε περιέμεναν καταδύναι τὴν ναῦν,
 20 ἀλλὰ πρότερον αὐτὰς ἀπέσφαξαν· οἱ δὲ πολεμίων
 προειληφότων, σαφῶς εἰδότες, ὅτι ἐδὲν κείσονται
 δεινότερον· τῷτο δὲ τὸ χαλεπὸν αἰεὶ πάρεσι τοῖς μο-

(3) Ἀλλ' ἔδε γ' εὐξαδαί γέν, εἰ μή γε ἕτερον] δις ὁ
 Γε περιττὸς ἐκληφθεὶς, ἀδιανοήτος ἂν εἴη· ὁ δὲ νῦν· εἰμή
 τινα ἕτερον ἔχουσιν εὐξαδαί ἀπαλλαγῆναι τῷ θρόνῳ ἐκείνου,
 ἐν αὐτὸς αὐτ' ἐκείνους αὐτὸν κατάχει. (9) ἐχ οἶον ἵππου
 φησὶν] ἡ παραμία δηλονότι. (20) ἐαυτὸς ἀπέσφαξαν] ὡς
 καὶ Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος παρὰ Θεκυδίδη Β'. ηβ'. (21)
 προειληφότων] τὴν φυγὴν αὐτῶν δηλονότι.

νάεχαις, ὁμοίως μὲν ἡμέρας, ὁμοίως δὲ νυκτός· καὶ τοῖς μὲν καταδικαδικεῖσιν ἡμέρα ῥητὴ πρόκειται, ἐν ᾗ δεῖ ἀποθνήσκειν· τοῖς δὲ καὶ τὸτο ἀδελόν, εἴτε μετ' ὀλίγον, εἴτε ἤδη, καὶ ἔδεις καιρὸς, ὅτε ὁ βραχυτάτος
 5 ἀπήλλακται τέττε τῷ δέους· ἀλλὰ καὶ ἐδρίοντα ἀνάγκη δεδιέναι, καὶ θύοντα τοῖς θεοῖς.

ιγ'. Εἰ δέ ποτε ἐπέλθοι τοῖς τοιούτοις παίζειν, καὶ πρὸς ἀφροδισίοις γιγνόμενον, ἐὰν καὶ πάνυ τύχη ἐρωῶν, μεμνηῖται τῷ θανάτῳ, ὥς τυχόν ὑπ' αὐτῶν
 10 τῶν ἐρωμένων ἀπολέμενον, καὶ συμπίνειν τάτῳ τῷ φόβῳ, καὶ συγκαθεύδειν· ὥς μοι δοκεῖ τότε μὲν χαίρειν, ἐπεὶ πλὴγῇ ἀνὴρ τύραννος, ὥς τῷ μεγίστῳ κακῷ ἀπηλαγμένος· τὸ δὲ πάντων ἀτοπώτατον· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἴκασιν ἐν ταῖς ἀνιάτοις γινόμενοι συμ-
 15 φοραῖς, ὥς ὁ πολὺν χρόνον κακοπαθεῖσιν, οἷς ἂν μὴ ἀδύνατον ἦ τὸ ἀποθνήσκειν· οἱ δὲ τύραννοι τὰ μέγιστα κακὰ ἔχοντες, ἐν τοῖς μεγίστοις νομίζουσιν ἀγαθοῖς εἶναι, οἶμαι, τῇ δόξῃ τῶν ἄλλων ἀνδρώπων

(8) Καὶ πρὸς ἀφροδισίοις γενόμενον] ἔρρωται ἕως ἔχον εἰς αἰγιατικὴν, σύμπτωτον ὃν τῷ, Εἰδρίοντα καὶ Θύοντα· τὰ δ' ἄλλα, ἦγεν τὸ, εἶδε ποτ' ἐπέλθοι τοῖς τοιούτοις παίζειν, ὥς προδύσερον ἐκληφθήτω· μετέβαλε δὲ καὶ τὸν ἀριζμόν εἰς πληθυντικόν, ὥς καὶ κατωτέρῳ ἐν τῷ ἐπομένῳ παραγράφῳ πέναντίον ἐποίησε· σύνηδες δ' αὐτῷ τὸ σχῆμα καὶ ἀλλαχῇ. (15) ὥς ὁ πολὺν χρόνον κακοπαθεῖσι] ὥς γε ἀντὶ τῆς, ὥς γε γραπτέον εἶναί φησιν ὁ Ρεῖσκιος, καί γε εἰκότως, ἀντὶ τῆς, Ὅτι ἐκλαμβανομένη· τῆς, Ὡς γε. (18) τῇ δόξῃ τῶν ἄλλων ἀνδρώπων... τῇ πράγματι. ἀμφοτέραι αἱ γενικαὶ κτητικαὶ ἂν εἴεν τῆς, δόξης, ἡ μὲν ἐνεργητικῶς, ἡ δὲ Παθητικῶς· τὸ δὲ πλήρης ἀναλυτικῶς ἕως ἂν ἔχοι· τῇ δόξῃ

ἐξηπατημένοι τῷ πράγματι· ἡ ταύτην ὁ θεὸς αὐτοῖς τὴν ἄγνοιαν συνέζευξεν, ἵνα παρὰ μένῃσι κολαζόμενοι.

- ιδ'. Δοκεῖ δὲ τοῖς μὲν εὖ πράττεσι τῶν ἀνθρώπων, ὁ μὲν βίος ἀμείνων· ὁ δὲ θάνατος διὰ τὸ το
 5 λυπηρότερος· οἱ δὲ αὖ κακῶς ζῶντες, τὸν βίον δοκῶσι
 δυσχερέστερον φέρειν· τὸν δὲ θάνατον ἤδη προσδέχε-
 σθαι· τοῖς δὲ γε τυράννοις ἀμφοτέρω ταῦτα χαλε-
 πώτερα, ἢ τοῖς ἄλλοις· ζῶσι μὲν γὰρ πολὺ ἀνδ-
 10 σερον τῶν πάντων ἐπιθυμούντων τεθνᾶναι· τὸν δὲ θά-
 νατον ἔτι δεδῶκασιν, ὥς ἡδιστα διάγοντες ἐν τῷ βίῳ·
 πεφυκότος δὲ τῷ τὰ μὲν ἡδέα μᾶλλον εὐφραίνειν,
 ὅταν ἢ σπάνια· τοῖς δὲ συνεχῶς χρωμένοις εἰς ἀη-
 15 δίαν περιίσαται· τὰ δὲ κακὰ χαλεπώτερα εἶναι,
 μηδέποτε ἀπαλλαττόμενα· σχεδὸν ἀμφοτέρω τοῖς
 τυράννοις ἡ τὰ ἡδέα ἡ τὰ λυπηρὰ αἰεὶ πάρεσιν· ὥς
 λυπέμενον μὲν, μηδὲ παύσασθαι σχεδὸν, ἡδόμενον
 δὲ μηδέποτε αἰδᾶνεσθαι· δέδοικε δὲ αἰεὶ ποτε τῶν μὲν
 πλεονεξούντων τὴν δύναμιν, τῶν δὲ ἀπόρων τὴν ἐπιθυμίαν
 20 τῷ πλείεσσι· μόνοις δὲ τοῖς μονάρχαις, τῶν μὲν εὖ
 παθόντων ἐδεῖς οἷδε χάριν· ἐδέποτε γὰρ ἡγῶνται
 τῶν ἱκανῶν τυγχάνειν, οἱ δὲ μὴ τυγχάνοντες ὧν βέ-
 λονται, πάντων μάλιστα μισῶσιν αὐτοὺς· ἡ μὲν ἐπι-
 φρονώτατος ἀπάντων ὁ πλείεσσι, καὶ δικαίως, ἔχων

τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἔχουσι περὶ τῷ πράγματι, εἰμὶ τις ἐκ
 τρίτης ἀποδοίῃ εἰς τὸ, ἐξηπατημένοι διαιρετικῶς.

(12) Πεφυκότος δὲ τῷ γενικῇ τῷ το δοκεῖ ἀπόλυτος·
 ἀμείνων δ' ἴσως εἰς αἰτιατικὴν· μᾶλλον γὰρ ἀπροσάπτως ἔ-
 χει ἐνταῦθα· καὶ τοι ἀτελεῶς πως ἡ ἔτι.

ὥς· εἰς τυράννῃ ἐπιφθονώτερός ἐστι· πρὸς δὲ τέ-
τοις, ἀνάγκη μὲν αὐτῷ χαρίζεσθαι τοῖς περὶ αὐτόν·
εἰ δὲ μὴ, τάχιστα ἀπολεῖται· χαρίζεσθαι δὲ πολλά-
κις πολλοῖς ἢ ῥάδιον, μὴ ἄλλων ἀφαιρέμενον· ἔχει
5 δὲ καὶ τὴς ἀφαιρεθέντας ἐχθρὸς, καὶ τὴς εἰληφότες
ὑπόπτως, καὶ ζητῶντας ὅτι τάχιστα ἀπηλλάχθαι.

ἰε'. Τὰ μὲν ἔν πόρρω, διὰ τὸ πολὺ ἀφεσάναι,
φοβεῖται· τὰ δὲ ἐγγύς, ὅτι πλησίον ἐστὶν αὐτῷ· καὶ
παρὰ μὲν τῶν μακρόθεν, ὑφορεῖται πόλεμον· πα-
10 ρὰ δὲ τῶν ἐγγύς, δόλον· καὶ τὴν μὲν εἰρήνην ἀσύμ-
φορον νομίζει, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων σχολήν· τὸν
δὲ πόλεμον, ὅτι ἀνάγκη τὴς ὑπὸ κήδεος ἐνοχλεῖν, καὶ
χρήματα κορίζοντα, καὶ στρατεύεσθαι προσαναγκά-
ζοντα· ταίγαρ ἐν πολέμῳ μὲν ὄντος, εἰρήνης ἐρῶσιν·
15 εἰρήνης δὲ γενομένης, εὐθὺς μηχανῶνται πόλεμον·
καὶ τὴν μὲν, τῶν ἐπιτηδεῶν ἀφθόνων ὄντων, δεδοίκα-
σι τῇ πλῆθους τὴν ὕβριν· τὴν δὲ, εἴτις ἐνδεῖα κα-
ταλαμβάνει, τὴν ὀργὴν· ἡγνῶνται δὲ μήτε ἀποδημεῖν
ἀσφαλῶς, μήτε μένειν, μήτε προϊέναι, μήτε ἐνδοῦ
20 διατᾶσθαι παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ μηδὲ ἐπιβαίνειν, ἢ ἂν
ἐπιβαίνωσιν, ἀσφαλῶς· ἅπαντα δὲ εἶναι μεσὰ ἐνέ-
δρας καὶ δόλων· ἀναλογίζεται δὲ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ
τὴς θανάτης τῶν τυράννων, καὶ τὰς ἐπιβλάς, ὅσαι
πώποτε γεγονάσι, καὶ ξύμπαντα ταῦτα ἐπ' αὐτόν
25 εἶναι νομίζει, καὶ ὅπως ἔχει περιφρόνως, ὡς ξύμπαν-
τας ἐκείνης τὴς θανάτης ἀποθανέμενος· καὶ περιβλέ-
πειν μὲν αἰεὶ καὶ περιστρέφεται βυλεύεται, πανταχό-

(26) Περιβλέπειν μὲν αἰεὶ καὶ περιστρέφεται βυλεύεται] ἢ
τως ἔγραψα, ἔξαλείψας τὸν καὶ τὴν ὑποδιαστολήν· εἶχε

θαν πληγῇσεσθαι οἰόμενος· αὐτὸ δὲ τῷτο ἐκ ἕξεσι ποιεῖν ὑπὸ αἰχύνῃς ἅμα καὶ φόβῳ· ὅσω γὰρ ἂν ἐνδηλότερος ἢ φοβόμενος ἀνὴρ τύραννος, τοσέτω μᾶλλον ἐπιβελεύσει καταφρονῶντες τῆς φειλας.

- 5 15. 15'. Ἔσιν ἔν ὁ βίος ὁμοιος, ὥσπερ εἴ τις καθείρξειέτινα ἐν εἰρκτῇ μικρᾷ, τῶν μὲν ἀνωθεν ξιφῶν κρεμαμένων· τῶν δὲ κυκλόθεν περιπεπηγότεων, καὶ τέτων ἀπταμένων τῇ χρωτὸς· ἐ τῷ σώματι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ τῇ τυράννῃ περιπέπηγε τὰ ξίφη,
10 ὥσε τὸν ἐν ᾧδε Τάνταλον, ὃν φασὶ κεφαλῆς ὑπερέλλοντα δειμαίνειν πέτρον, πολὺ ῥάδιον διάγειν· ἐ γὰρ ὁῦ ἐτι φοβεῖται ὁ Τάνταλος, μὴ ἀποθάνῃ· τῷ δὲ τυράννῳ ζῶντι τῷτο ξυμβέβηκεν, ὁ ἐκείνῳ νεκρῷ λέγεσθαι.

- 15 15. 15'. Ὅσοι μὲν ἔν μιᾷς γεγόνασιν τυράννοι πόλεως, ἢ χώρας ὀλίγης, τέτοις δὲ ἐκ ἀδύνατον ἀποδράσειν

γὰρ ὧδε· περιβλέπειν μὲν αἰεὶ καὶ περιστρέφεται, βηλεύεται δὲ· ἕτερος δὲ τις καὶ τὸ, βηλεύεται τρεπτέον εἶναι φησὶν εἰς τὸ, βῆλεται, ἐκ ἀναγκαίως.

(10) Ὡσε τὸν ἐν ᾧδε Τάνταλον.] ἴδε Εὐρύπ. ἐν Ὁρές. 4. καὶ Πίνδαρ. λέγοντα

„—— Τ'πὲρ κεφαλᾶς γε

„Ταντάλα λίσσον παρὰ τις ἔ

„τρεψεν ἄμμι θεός.

(11) ῥάδιον] ἢ τὸ, πολὺ, ἐξαλειπτέον, ἢ τὸ, ῥάδιον, ὃ καὶ μᾶλλον εἰς τὸ, ῥᾶον τρεπτέον.

(16) Τέτοις δὲ ἐκ ἀδύνατον ἀποδράσειν.] ὁ μὲν Δὲ περιττός ἂν εἴη (ἴδε δὲ περὶ τέτε καὶ τῷ Ἀρρίανῳ. Α'. α. ια.) τὸ δὲ ἀποδράσειν ὀρθῶς ἔφη τις, ἐμοὶ δοκεῖν, γραπτέον εἶναι, Ἀποδρασεῖν ἀπὸ τῆς, Ἀποδρασεῖω ἐφετικῇ· καὶ γὰρ καὶ

- ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀλλαχόσε ποι καταφυγόντας ζῆν·
καίτοι ἔδεις ἄνδρα ἀγαπᾷ τύραννον, ἀλλὰ μισεῖτί τε
καὶ ὑποπτεύουσι, καὶ ῥαδίως ἐκιδίδασι τοῖς ἠδίκημένοις·
ὅσοι δὲ πολλῶν πόλεων ἄρχουσι, καὶ ἐθνῶν, καὶ ἀπειρε-
5 γῆς· ὥσπερ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, τέτοις, ἔδὲ
ἂν ποτε παραστῇ συνεῖναι τῶν κακῶν, καὶ θεῶν τις
ἀφέλῃ τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν, καὶ δυνατόν ἐκφυγεῖν· δο-
κεῖ δὲ ἔδεποτε ἂν ἀσφαλῶς ζῆν, ἔδ' εἰ χαλκῆς, ἢ
σιδηρεῖς γένοιτο· ἀλλὰ καὶ ἔτις ἂν κατακοπεῖς ἢ κα-
10 ταχωνευθεῖς ἀπολέσθαι.

- ἢ. Ἐὰν μὲν ἔν τις αὐτῷ διαλέγηται θαρρῶν, ὁ
δὲ ὀργίζεται, καὶ δέδοικε τὴν παρρησίαν· ἐὰν δὲ θε-
ραπεύων καὶ ὑποκατακλινόμενος, ὑποπτεύει τὴν θε-
ραπείαν· καὶ ὑπὸ μὲν τῶν ἐλευθερίως προσερχομέ-
15 νων οἶεται ὑβρίζεσθαι· ὑπὸ δὲ τῶν ταπεινοτέρως, ἐξα-
πατᾶσθαι· καὶ λοιδορούμενος, πολλαπλασίως ἀνίσταται
ἄλλων, ὅτι δὴ τύραννος ὢν, ἀκόσι κακῶς· ἐπαινέ-
μενος δὲ ἔχ' ἡδέεται· καὶ γὰρ φρονέοντας ἔτις οἶεται
λέγειν· τῷ δὲ καλλίστῃ καὶ λυσιτελεστάτῃ κτήματος
20 ἀπάντων ἐστὶν ἀποσώτατος εὐνοίας καὶ φιλίας· ἐλπί-
σαι δὲ ἔδεν δύναται παρ' ἑδενός, ἀλλὰ πρότερον οἶ
τὰς ἀγρίους λέοντας τρέφοντες ἀγαπήσασιν, ἢ τυ-
ράννης αἱ θεραπεύοντες, καὶ προσιόντες· ἐγὼ δὲ, βα-
δίζω μὲν, ὅποι βέλομαι νύκτωρ, βαδίζω δὲ μεθ' ἡ-

ὁ νῦν αὐτὸς τῆτο βέλεται, ὅσον εἰκάσαι ἐκ τῶν ἐπομένων·
εἰδὲ μὴ, γραφέσθω εἰς Ἀόριον, ἀποδράσαι. (6) ἂν πρᾶσθαι
συνεῖναι] Ἀόριος δεύτερος ἐκ τῆς Συλῆι· ὁ ἐστὶ μαθεῖν· ἢ
δὲ σύνταξις ὡς τῶν κατ' εἰσπομπὴν, πρὸς γενικὴν.

(1, 6) Πολλαπλασίως ἀνίσταται ἄλλων] ἔτις ἔγραφα αὐτὸ

- μέραν μόνος, θαρρῶν δὲ, εἰ δέοι καὶ διὰ στρατοπέδῳ
 πορευόμενος, ἄνευ κηρυκείῃ, καὶ διὰ λησῶν· ὑδεῖς γὰρ
 ἐμοὶ πολέμιος, ὑδὲ ἐχθρὸς ἐστὶ βαδίζοντι· ἂν δὲ ἅ-
 πας ἐκλίπῃ ὁ χρυσὸς, ἅπας δὲ ὁ ἀργυρὸς, ἅπας
 5 δὲ ὁ χαλκὸς, ἐκ ἂν ἐγὼ βλαβεῖην, ὑδὲ μικρόν·
 ἂν δὲ ἅπασαι μὲν αἱ οἰκίαι πέσωσιν ὑπὸ σεισμῷ,
 καθάπερ ἐν Σπάρτῃ ποτὲ· καὶ πάντα διαφθαρεῖ τὰ
 πρόβατα, ὥς μηδένα ἐδῆτος εὐπορῆσαι· μὴ μόνον
 δὲ τὴν Αἰττικὴν, ἀλλὰ καὶ Βοιωτίαν, καὶ Πελο-
 10 πόννησον, καὶ Θετταλίαν ἀπορία καταλάβῃ, ὥς-
 περ ἤδη πρότερόν φασιν, ὑδὲν ἐγὼ χεῖρον ὑδὲ ἀ-
 πορώτερον βιώσομαι· παρὰ πόσον μὲν γὰρ ἔσο-
 μαι γυμνότερος τῷ νῦν; πόσω δὲ ἀοικότερος; ἱκα-
 νὰ δέ μοι τροφὴν παραχεῖν, καὶ μῆλα, καὶ κέγχροι,
 15 καὶ κριθαί, καὶ ὄροβοι τὰ εὐτελέστατα τῶν ὁσπερίων,
 καὶ φυγὰς ὑπὸ τῇ τέφρᾳ, καὶ ὁ τῆς κρανείας καρ-
 πὸς, ἣ φησιν Ὀμηρὸς εὐωχεῖν τὰς τῷ Ὀδυσσεὺς ἐ-
 ταίρῃς τὴν Κίρκην, ὑφ' ὧν ἀντέχει τρεφόμενα καὶ τὰ
 μέγιστα θηρία.

τῷ, ἄλλως· ἐν ἧ μᾶλλον τῶν ἄλλων, (7) καθάπερ ἐν
 Σπάρτῃ ἢ καὶ Θεκυδίδης μέμνηται ἐν τῇ πρώτῃ, §. ρά. (17)
 ἣ φησιν Ὀμηρὸς] Ὁδ. Κ'. 242.

.. τοῖσι δὲ Κίρκῃ
 „ Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλαυόντ' ἔβαλεν καρπόντες κρανείης,
 „ ἔδμεναι, οἷα σῦες χαμαικυυνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

ΕΥΒΟΙΚΟΣ Η ΚΤΗΝΗΓΟΣ.

ΛΟΓΟΣ Ζ΄.

α. Τό δε μὴν αὐτὸς ἰδὼν, ἡ παρ' ἐτέρων ἀκέσας, διη-
γῆσομαι. ἴσως γὰρ ἢ μόνον πρεσβυτικὸν πολυλα-
γία, τὸ μηδένα διωθεῖσθαι ῥαδίως τῶν ἐμπιπτόν-
των λόγων· πρὸς δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ, τυχὸν ἂν εἴη
5 ἢ ἀλητικόν. αἴτιον δὲ, ὅτι πολλὰ τυχὸν οἱ πρεσβύ-
τεροι πεπόνθασιν, ὧν ἔκ ἀνδρῶς μέμνηται. ἐγὼ δ' ἔν,
οἷσις ἀνδράσι, ἢ ὄντινα βίον ζῶσι, συνέβαλον ἐν
μέσῃ σχεδὸν τῇ Ἑλλάδι.

β. Εὐτύχανον μὲν ἔν ἀπὸ Χίῳ περαιέμενος με-
10 τά τινων ἀλιέων, ἔξω τῆς θερμῆς ὥρας, ἐν μικρῷ
παντελῶς ἀκατίῳ. χειμῶνος δὲ γενομένῃ, χαλεπῶς
ἢ μόλις διεσώθημεν πρὸς τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας·
τὸ μὲν δὴ ἀκάτιον, εἰς τραχύν τινα αἰγιαλὸν ὑπὸ
τοῖς κρημοῖς ἐκβαλόντες, διέφθειραν, αὐτοὶ δὲ ἀπε-
15 χώρησαν πρὸς τινὰς πορφυρεῖς ὑφορμύοντας ἐπὶ τῇ
πλησίον χιλῇ, κακείνοις συνεργάζεσθαι διανοῶντο,

(1) Τό δε μὴν αὐτὸς ἰδὼν, ἡ παρ' ἄλλων ἀκέσας.] ἔ-
τως ἔγραφα ἀντὶ τῆς, τὸ δε μὴν, ὡς ἢ ἑτερας τῆτο σύοι-
δε· ὅς ἢ τὸ ἐλλείπον ὀρθῶς ἀνεπλήρωσεν ἡ δε. Καὶ τὰ μὲν
μέχρι τῶν δε παρ' ἐτέρων ἀκέσας, διηγησάμην. τό δε μὴν
αὐτὸς ἰδὼν κ.τ.λ. (4) πρὸς δὲ τῷ πρεσβυτικῷ] ἁμεινοῦ
ἦν, Ἀλλὰ πρὸς τῷ πρεσβυτικῷ· ἵνα ἢ τὸ, Ἀλλὰ, ἀνα-
φερόμενον πρὸς τὸ Μόνον. τὸ δε, Ἀλητικὸν ἐκ τῆς, Ἀλλὰ.
δοι· πολλὰ γὰρ ἀλώμενος ὁ Δίαν, πολλῶν εἶδεν ἄσπεα καὶ
νόον ἔγνω.

- αὐτῇ μένοντες. καταλειφθεῖς δὲ μόνος, ἐκ ἔχων,
εἰς τίνα πόλιν σωθήσομαι, παρὰ τὴν θάλατταν
ἄλλως ἐπλανώμεν· εἴ περ τινὰς ἢ παραπλέοντας, ἢ
ὀρμύοντας ἴδοιμι. προσελλυθὼς δὲ συκὴν, ἀνδρώ-
5 πων μὲν ἐδέξα εἰσῶν· ἐπιτυγχάνω δὲ ἐλάφῳ, νεωστὶ
κατὰ τῇ κρημνῇ πεπτωκότε· παρ' αὐτὴν τὴν ῥα-
χίαν, ὑπὸ τῶν κυμάτων παιομένῳ, φυσῶντι ἔτι. καὶ
μετ' ὀλίγον ἐδοξα ὑλακῆς ἀκῆσαι κυνῶν ἀνωθεν, μό-
λις πως, διὰ τὸν ἦχον τὸν ἀπὸ τῆς θαλάττης.
- 10 γ'. Προελθὼν δὲ καὶ προσβάς πάντῳ χαλεπῶς πρὸς
τι ὑψηλόν, τέσσερες τὴν κύνας ὁρῶ ὑποξημένους καὶ διαθέον-
τας· ὑφ' ὧν εἰκάζον, ἀποβιασθέν τὸ ζῶον, ἀλέεσθαι
κατὰ τῇ κρημνῇ· καὶ μετ' ὀλίγον ἄνδρα, κυνηγέτην
ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ τῆς σολῆς, τὰ γένεια ὑγιῇ, κο-
15 μῶντα, καὶ φαύλως ἐδὲ ἀγεννῶς ἐξόπιθεν· οἷος ἐπὶ
Ἰλίου φησὶν Ὀμηρὸς ἐλθεῖν Εὐβοέας, σκώπτων
ἐμοὶ δοκεῖν, καὶ καταγελῶν, ὅτι τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν
καλῶς ἐχόντων, οἱ δὲ ἐξ ἡμίσεος ἐκόμων. καὶ ὅς
ἀνηρώτα με· ἀλλ' ἢ, ὦ ξένε, τῇ δὲ περ φεύγοντα ἔ-
20 λαφον κατενόησας; καὶ γὰρ πρὸς αὐτόν· ἐκεῖνος, ἔ-

(1) Καταλειφθεῖς] ἕτως ἔγραφα ἀντὶ τῇ, καταληφθεῖς.
(5) ἐλάφῳ καταπεπτωκότε] ἀρσενικῶς τῷ ὀνόματι ἐχρή-
σατο, ὅτι ἀρσενικόν ἦν τὸ ζῶον.

(10) Προελθὼν καὶ προσβάς] ἕτως ἀντὶ τῇ, προσβάς,
ταυτὸν ὄντος τῷ προελθόν. τὰ δὲ προσβάς σημαίνει τὸ, ἐπὶ
τίνας κρημνῶδες ἀναρρίχῶμαι· ὥς καὶ Θεοκυδίδης (ς'. 45.) δι-
νοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν φυλάττειν. (14) τὰ γένεια
ὑγιῇ] ἄνδρα ὑγιᾶ κατὰ τὰ γένεια, ἀξυρίζον ὄντα πάντα·
οἷος ἐπὶ Ἰλίου φησὶν Ὀμηρὸς ἐλθεῖν Εὐβοέας. ἴδε ταῦτα
ἀνωτέρω λόγῳ β'. §. 8.

φην, ἐν τῷ κλύδωνι ἤδη, καὶ ἀγαγὼν ἔδειξα.

- δ'. Ἐλκύσας ἔν αὐτὸν ἐκ τῆς θαλάττης, τότε
 δέρμα ἐξέδειρε μαχαίρα, καὶ μετ' ἑξυλλαμβάνοντας, ὅ-
 σον αἰὼς τε ἦν· καὶ τῶν σκελῶν ἀποτεμῶν τὰ ὀπίσ-
 5 θια, ἐκόμιζεν ἅμα τῷ δερματι. παρεκάλει δὲ καὶ με-
 συνακολουθεῖν, καὶ συνεσιᾶσθαι τῶν κρηῶν. εἶναι δὲ ἔ-
 μακρὰν τὴν οἰκισιν. ἔπειτα ἔωθεν, ἔφη, παρ' ἡμῖν
 κοιμηθεῖς, ἥξεις ἐπὶ τὴν θάλατταν, ὡς τά γε νῦν
 ἐκέτι πλώϊμα. καὶ μὴ τῷτο, εἶπε, φοβηθῆς. βου-
 10 λοίμην δ' αὖ ἐγώ γε καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας λῆξαι τὸν
 ἄνεμον· ἀλλὰ ἔ- ῥάδιον, εἶπεν, ὅταν ἔτω πιεσθῇ τὰ
 ἄκρα τῆς Εὐβοίας ὑπὸ τῶν νεφῶν, ὡς γε νῦν κατει-
 λημμένα ὄρεας. καὶ ἅμα ἡρώτα με, ὁπόθεν δὴ, καὶ
 ὅπως ἐκεῖ κατηνέχθην, καὶ εἰ μὴ διεφθάρη τὸ πλοῖον.
 15 μικρὸν ἦν παντελῶς, ἔφην, ἀλγίων τινῶν περαισμέ-
 νων, καὶ γὰρ μόνος ἐυνέπλυν ὑπὸ σπερδῆς τινος· διε-
 φθάρη δ' ὅμως ἐπὶ τὴν γῆν ἐκπεσόν. ἔκην ῥάδιον,
 ἔφη, ἄλλως. ὅρα γάρ, ὡς ἄγρια καὶ σκληρὰ τῆς νή-
 σου τὰ πρὸς τὸ πέλαγος. καὶ ταῦτ', εἶπεν, ἐσὶ τὰ
 20 κοῖλα τῆς Εὐβοίας λεγόμενα, ὅπε κατενεχθεῖσα
 ναῦς, ἐκ αὐτῶν ἐτι σωθεῖη· σπανίως δὲ σώζονται καὶ

(8) Τά γε νῦν ἐκέτι πλώϊμα] ἀγνοοῦντι, ὡς εἶκε, τῷ Δίῳ διὰ τῆτον τὸν λόγον, ὡς βεβαιώμενα ὅτι τάχις α. ποπλεῖν, ἐπιφέρει καὶ κεῖνα ὁ κυνηγός· μὴ φοβηθῆς τῆτον τὸν λόγον, ὃν εἶπον σοι, ὅτι ἄπλοιά ἐστιν· εἶγε ὅσον σὺ ἔνεκα βελοίμην καὶ μετὰ πέμπτην ἡμέραν λῆξαι τὸ κλυδώνιον, ὡς θᾶττον τῆτ' ἐλπίδος γεγόμενον δηλαδὴ. (14) καὶ εἰ μὴ διεφθάρη τὸ πλοῖον] ἀπορῶν πως τῷτό φησι, ὡς ἄλλως ἐκ αὐτῶν σωθέντα τὸν Δίῳ· καὶ ὅς, ἐσώσεν μὲν ὅτι μικρὸν ἦν, καὶ ἔξην ἐς ἐπὶ τὴν ἀκτὴν αὐτὴν ἡμῶς καταγαγεῖν, διεφθάρη

τῶν ἀνθρώπων τινὲς, εἰ μὴ ἄρα, ὥσπερ ὑμεῖς, ἐλα-
 φροὶ παντελῶς πλέοντες. ἀλλ' ἴθι, καὶ μηδὲν δέσσης.
 νῦν μὲν ἐκ τῆς κακοπαθείας ἀνακτῆσθαι σαυτὸν. εἰ
 σαύριοι δὲ, ὅτι ἂν ἢ δυνατόν, ἐπιμεληθῆσόμεθα,
 5 ὅπως σωθῆς, ἐπειδὴ σε ἔγνωμεν ἅπαξ. δοκεῖς δὲ
 μοι τῶν ἀσυνκῶν εἶναι τις, καὶ ναύτης, καὶ ἐργάτης,
 ἀλλὰ ἄλλην τινὰ ἀσθενεῖαν τῷ σώματι ἀσθενεῖν
 εἰσikas ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἐγὼ δὲ ἄσμενος ἠκολέ-
 θην. καὶ γὰρ ἐπιβεβηυθῆναι ποτὲ ἔδεισα, καὶ ἔδεν ἔχων,
 10 ἢ φαῦλον ἱμάτιον. καὶ πολλάκις μὲν δὴ καὶ ἄλλοτε
 ἐπειράθην ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς, ἅτε ἐν ἄλλῃ συνε-
 χεῖ, αὐτὰρ ἔν δὴ καὶ τότε, ὡς ἐσι πενία χεῖμα τῶ
 ὄντι ἱερὸν καὶ ἄσυνον· καὶ ἔδεις ἀδικεῖν πένιτας, καὶ ἔδεν
 γε ἦττον, ἢ τῆς τὰ κηρύκια ἔχοντας. αἷς δὴ καὶ
 15 τότε θαρρῶν, εἰπόμεν, ἅτε ἔχων καὶ ἔδεν, ἢ φαῦλον
 ἱμάτιον. ἦν δὲ σχεδόν τι περὶ τὰ τετταράκοντα εἰς
 δια πρὸς τὸ χωρεῖον.

εἰ. οἷς ἔν ἐβαδίζομεν, διηγείτο μοι κατὰ τὴν ὁδὸν
 τὰ αὐτῷ πράγματα, καὶ τὸν βίον, ὃν ἔζη μετὰ γυ-
 20 ναϊκὸς αὐτῷ καὶ παίδων. ἡμεῖς γὰρ, ἔφη, δύ' ἐσμέν,
 ὦ ξένε, τὸν αὐτὸν οἰκῶντες τόπον. ἔχομεν δὲ γυ-
 ναῖκας ἀλλήλων ἀδελφάς, καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν υἱὸς
 καὶ θυγατέρας. ζῶμεν δὲ ἀπὸ θήρας ὡς τὸ πολὺ,
 μικρόν τι τῆς γῆς ἐπεργαζόμενοι. τὸ γὰρ χωρεῖον ἐκ

δ' ὁμῶς αὐτὸ ὕψερν. (7) ἀλλ' ἄλλην τινὰ ἀσθενεῖαν] ἀ-
 τελῶς ἔχει ἡ φράσις· καὶ ἀπαιτεῖ, κατὰ γε τὸν Ῥ' εἰσικίον,
 ἐκεῖνο εἰς ἀναπλήρωσιν· οἷον, ἀλλ' ἄλλην τινὰ τέχνην ἐπι-
 σκευεύει· καὶ μὴν καὶ τινὰ ἀσθενεῖαν. (14) οἷς δὴ θαρρῶν]
 οἷς αὐτὸν τῷ, ὅς, ἔγραψα ἐκ διορθώσεως Ῥ' εἰσικίον.

ἔσιν ἡμέτερον, ἥτε πατρῶον, ἥτε ἡμεῖς ἐκτησάμε-
θα. ἀλλὰ ἦσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐλεύθεροι μὲν,
πέννιες δὲ εἶχ' ἦσαν ἡμῶν, μισθὸν βελόλοι, βῆς νέ-
μοντες ἀνδρὸς μακαρίῃ τῶν ἐνθενδε τιπὸς ἐκ τῆς νή-
5 σε, πολλὰς μὲν ἀγέλας καὶ ἵππων καὶ βοῶν κεκτημέ-
νη, πολλὰς δὲ ποιμένας, καλὰς δὲ καὶ πολλὰς ἀγρὰς,
πολλὰ δὲ ἄλλα χεῖματα, ξύμπαντα δὲ ταῦτα τὰ
ὄρη. οὐ δὲ ἀποθανόντος, καὶ τῆς ἐσίας διμευθείσης·
φασὶ δὲ καὶ αὐτὸν ἀπολέσθαι διὰ τὰ χεῖματα ὑπὸ
10 τῷ βασιλέως· τὴν μὲν ἀγέλην εὐθύς ἀπήλασαν,
ὥς κατακόψαι· πρὸς δὲ τῇ ἀγέλῃ καὶ τὰ ἡμέτερα
ἅττα βοῖδια. καὶ τὸν μισθὸν ἐδείς ἀπέδωκε.

ζ'. Τότε μὲν δὴ ἐξ ἀνάγκης αὐτὸν κατεμείναμεν,
ἔπερ ἐτύχομεν τὰς βῆς ἔχοντες, καί τινας σκηναί-
15 πεποιημένοι, καὶ αὐλὴν διὰ ξύλων, οὐ μεγάλην, ἐδὲ
ἰσχυράν, μόσχων ἕνεκεν, ὡς ἂν, οἶμαι, πρὸς αὐτό
πε τὸ θέρος. τῷ μὲν γὰρ χειμῶνος ἐν τοῖς πεδίοις
ἐνέμομεν, νομὴν ἱκανὴν ἔχοντες, καὶ πολλὴν χιλὸν ἀπο-
κείμενον· τῷ δὲ θέρος ἀπηλαύνομεν εἰς τὰ ὄρη. μά-
20 λιστα δ' ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τὸν σαθρὸν ἐποιῶντο.
τότε γὰρ χωρίον ἀπόρρητον. ἐκατέρωθεν δὲ φάραγξ
βαθεῖα καὶ σύσκιος. καὶ διὰ μέσῃ ποταμὸς ἐτρα-
χὺς, ἀλλ' ὡς ῥᾶσος ἐμῆναι, καὶ μόχοις. τὸ δὲ ὕδωρ
πολὺ καὶ καθαρόν, ἅτε τῆς πηγῆς ἐγγὺς ἀναδιδέσσης.
25 καὶ πνεύματα θέρος αἰεὶ διαπνέοντα διὰ τῆς φάραγ-

(20) Εἰσιόντο] πρὸς τῆς πατέρας μετήλλαξε τὰ περὶ
τὸ πρόσωπον. τὸ δὲ, Ἀπόρρητον ἄμεινον ἦν, Εἰσέρρητον
γράφειν, ἢ ὡς κατωτέρω, Κατάρρητον. (25) καὶ πνεύμα-
τα θέρος] ἔτως ἔγραψα ἐξ εἰκασίας καὶ Ρ' εἰσὶν ἀντὶ τῷ, καὶ
πνεῦμα τῷ θέρος.

γος. οἷτε περικείμενοι δρυμοί, μαλακοί, κατάρ-
 ρυτοι, ἥκιστα μὲν οἷσρον τρέφοντες, ἥκιστα δὲ ἄλλην
 τινὰ βλάβην βροσί. πολλοὶ δὲ καὶ πάγκαλοι λειμῶνες
 ὑπὸ ὑψηλοῖς τε καὶ ἀραιοῖς δένδρεσιν ἀνειμένοι. καὶ πάν-
 5 τα μεσὰ βοτάνης εὐθαλῆς δι' ὅλη τῇ θέρῃ· ὥστε
 μὴ πολὺν πλανᾶσαι τόπον.

ζ'. Ὡν δὲ ἕνεκα συνήθως ἐκεῖ καθέσασαν τὴν
 ἀγέλην. καὶ τότε ἔμειναν ἐν ταῖς σκιναῖς, μέχρι
 ἂν εὗρωσι μισθόν τινα, ἢ ἔργον, καὶ διετράφησαν ἀπὸ
 10 χωρίῳ μικρῷ παντελῶς, ὃ ἔτυχον εἰργασμένοι πλη-
 σίον τῇ σαθμῷ. τῷτο ἐπήρκεσεν αὐτοῖς ἱκανῶς, ἅτε
 κόπρη πολλῆς ἐνύσης, καὶ σχολὴν ἄγοντες ἀπὸ βοῶν,
 πρὸς θύραν ἐτράπησαν, τὰ μὲν αὐτοί, τὰ δὲ καὶ με-
 τὰ κυνῶν. δύο γὰρ τῶν ἐπομένων ταῖς βροσί, ὡς
 15 δὴ μακρὰν ἦσαν ἔχ' ὀρεῶντες τὲς νομεῖς, ἐπέσρεψαν
 ἐπὶ τὸν τόπον, καταλιπόντες τὴν ἀγέλην. ἔτσι τὸ
 μὲν πρῶτον συνηκολύθη αὐτοῖς, ὥσπερ ἐπ' ἄλλο τι
 καὶ τὲς μὲν λύκαις ὁπότε ἴδοιεν, ἐδίωκον μέχρι τινός,
 συῶν δὲ ἢ ἐλάφων ἠδὲν αὐτοῖς ἔμελεν. εἰ δέ ποτε
 20 ἴδοιεν τῶν ἀνθρώπων τινὰ ὅψε καὶ πρῶτ', συνισάμενοι,
 ὑλάκτων τε καὶ ἡμυνον, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς ἄνθρωπον
 ἐμάχοντο. γευόμενοι δὲ τῇ αἵματος, καὶ συῶν καὶ ἐ-
 λάφων, καὶ τῶν κρεῶν πολλάκις ἐδίοντες, ὅψε με-
 ταμαθόντες, κρέασιν ἀντὶ μάζης ἡδεῖται. τῶν μὲν

(24) Τῶν μὲν ἐμπιπλάμενοι.] διέφθαρται τὸ χωρίον, καὶ
 διαφόρως περὶ αὐτῆ εἰκάζει Ρ' εἰσκιος διὰ πολλῶν· ἐμοὶ δὲ
 ἔτι μᾶλλον γραπτέον εἶναι δοκεῖ· οἷον, τῶν μὲν (τῶν
 κρεῶν) ἐμπιπλάμενοι, εἴποτε ἀλφῆ τι, σίτη δὲ ἀπεχόμε-
 νοι· ὁπότε δὲ μὴ (ἀλφῆ τι), πεινῶντες μᾶλλον ἤδη, τῷ

ἐμπιπλάμενοι, εἴ ποτε ἀλώητις, σίτῃ, ὅποτε δὲ μὴ, πεινῶντες μᾶλλον ἢ δὴ τῷ τοιούτῳ προσεῖχον. καὶ τὸ φαινόμενον ἐδίωκον, πᾶν ὁμοίως, καὶ ὁσμῆς ἀμην-
γέπη, καὶ ἰχθυὺς ἠδῶντο. καὶ ἀπέδισαν ἀντὶ βελό-

5 λων τοιῶτοί τινες ὀψιμαθεῖς καὶ βραδύτεροι θηρευταί.

ἢ. Χειμῶνος δὲ ἐπελθόντος, ἔργον μὲν ἔδεν ἦν πεφηνὸς αὐτοῖς, ἕτε εἰς ἄστυ καταβᾶσιν, ἕτε εἰς κώμην τινά. φραζάμενοι δὲ τὰς σκηναὺς ἐπιμελέε-
ρον, καὶ τὴν αὐλήν πυκνότεραν ποιήσαντες, ἔτω διε-

10 γένοιντο, καὶ τὸ χαλεπὸν ἐκεῖνο πᾶν εἰργάσαντο, καὶ τῆς θήρας ἡ χειμερινὴ ράων ἐγίγνετο. τὰ γὰρ ἰχθυὶ φα-
νερώτερα, ὡς ἂν ἐν ὑγρῷ τῷ ἐδάφει σημαίνοντα·
ἡ δὲ χιὼν, καὶ πᾶν τηλαυγὴ παρέχει· ὥστε ἔδεν δεῖ
ζητῶντα πρᾶγματα ἔχειν, ὥσπερ ὁδὸν φερέσης ἐπ’

15 αὐτὰ, καὶ τὰ θηρία μᾶλλον τι ὑπομένει, ὀκνῶντα.
ἔτι δ’ ἔτι καὶ λαγῶς καὶ δορκάδας ἐν ταῖς εὐναῖς κατα-
λαμβάνειν. ἔτω δὴ τὸ ἀπ’ ἐκεῖνος διέμειναν, ἔδεν ἔτι
προσδεχθέντες ἄλλα βίβη. καὶ ἡμῖν συνέβησαν γυ-
ναῖκας, τοῖς ἀλλήλων υἱέσιν ἐκάτερος τὴν αὐτὴ θυ-
20 γατέρα. τεθνήκασιν δὲ ἀμφοτέρω περὺσι σχεδόν,
τὰ μὲν ἔτη πολλὰ ἔλεγον, ἃ ἐβεδιώκεσαν, ἰχθυοὶ
δὲ ἔτι καὶ νέοι καὶ γενναῖοι τὰ σώματα. τῶν δὲ μητέ-
ρων ἡ ἐμὴ περίεστιν.

θ’. Οὐ μὲν ἂν ἕτερος ἡμῶν ὑδεπώποτε εἰς πόλιν

τοιούτῳ (σίτῳ) προσεῖχον. ἀλλ’ ἀνακόλυσον ἔτω πᾶς τὸ
ἐπόμενον. διὸ τὸ, ὅποτε δὲ μὴ, ἀναπληρωτέον ἴσως ἔτω.
Ὅποτε δὲ μὴ ἔχοιεν μήτε κρέα μήτε σίτον, τότε πεινῶ-
ντες μᾶλλον ἢ δὴ, τῷ τοιούτῳ (τῷ θηρεύειν) προσεῖχον, καὶ
τὸ φαινόμενον κ. τ. λ.

- κατέβη, πεντήκοντα ἔτι γεγρανάς· ἐγὼ δὲ οἷς μόνον
 ἅπαξ μὲν ἔτι παῖς μετὰ τῷ πατρὸς, ὁπνίκα τὴν
 ἀγγέλην εἶχομεν. ὕστερον δὲ ἠκέτις ἀργύριον αἰτῶν
 ὥσπερ ἔχοντάς τι, κελεύων ἀκολουθεῖν εἰς τὴν πό-
 5 λιν. ἡμῖν δὲ ἀργύριον μὲν ἔκ ἦν, ἀλλ' ἀπωμοσάμε-
 μὴ ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, δεδωκέναι ἂν. ἐξενίσταμεν οὖν
 αὐτὸν ὡς ἐδυνάμεθα μάλιστα, καὶ δύο ἐλάφεια δέμα-
 τα ἐδώκαμεν, καὶ γὰρ ἠκολούθησα εἰς τὴν πόλιν. ἐφ-
 γὰρ ἀνάγκη εἶναι τὸν ἕτερον ἐλθεῖν, καὶ διδάξαι περὶ
 10 τέτων. εἶδον ἕν, οἷα καὶ πρότερον, οἶκος πολλὰς, καὶ
 μεγάλας, τεῖχος ἔξωθεν κατεπὶ, καὶ οἰκήματά τι
 ὑψηλὰ καὶ τετράγωνα ἐν τῷ τείχει, τὰς πύργους, καὶ
 πλοῖα πολλὰ ὀρεμνέντα, ὥσπερ ἐν λίμνῃ, ἐν τῷ λι-
 μένι, κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν. τῷτο δὲ ἐνθάδε ἔκ ἐ-
 15 σιν ἔδαμψ, ὅπερ κατηνέχθης· καὶ διὰ τῷτο αἱ ναῦς
 ἀπέλλυνται. ταῦτα ἔν ἐώρων, καὶ πολὺν ὄχλον ἐν
 τέτῳ συνειργμένον, καὶ θόρυβον ἀμήχανον, καὶ κραυ-
 γήν· ὥς ἐμοὶ ἐδόκει πάντες μάχεσθαι ἀλλήλοις.
 Ἰ. Ἄγει ἂν με πρὸς τινὰς ἄρχοντας. καὶ εἶπε γε-
 20 λῶν· ἔτός ἐστιν, ἐφ' ὃν με ἐπέμψατε. ἔχει δὲ ἑδὲν
 εἰ μὴ γε τὴν κώμην, καὶ σκηπὴν μάλα ἰχυρεῶν ξύλων
 οἱ δὲ ἄρχοντες εἰς τὸ θέατρον ἐβάδιζον, καὶ γὰρ σὺν
 αὐτοῖς. τὸ δὲ θέατρον ἐστίν, ὥσπερ φάραγξ, κοῖλον
 πλὴν ἐ μακρὸν ἐκατέρωθεν, ἀλλὰ στερογύλον ἐξ ἡ-
 25 μίσους, ἐκ αὐτόματον, ἀλλ' ἐκοδομημένον λίθοις
 ἴσως δέ με καταγελαῖς, ὅτι διηγῆμαι σαφῶς εἰδὼς
 ταῦτα. πρῶτον μὲν ἔν πολὺν τινα χρόνον ἄλλα τινα
 ἐπραττεν ὁ ὄχλος, καὶ ἐβόων ποτὲ μὲν πρῶως, κα-
 ἰλαρῶς, πάντες ἐπαινῶντές τινες· ποτὲ δὲ σφόδρα
 30 καὶ ὀργίλως. κατὰ δὲ τῷτο χαλεπὸν τὸ τῆς ὀργῆς

αὐτῶν· καὶ τῆς ἀνθρώπου εὐθύς ἐξέπληττον, οἷς
 ἀνέκραγον· ὥς οἱ μὲν αὐτῶν περιτρέχοντες, ἐδέον-
 το· οἱ δὲ τὰ ἱμάτια ἐρρίπτειν ὑπὸ τῷ φόβῳ. ἐγὼ δὲ
 καὶ αὐτὸς ἅπαξ ὀλίγη κατέπεσον ὑπὸ τῆς κραυγῆς·
 5 ὥσπερ κλύδωνος ἐξαίφνης, ἡ βροντῆς ἐπιρραγείσης.
 ἄλλοι δὲ τινες ἄνθρωποι εἰσιόντες, οἱ δ' ἐκ μέσων
 ἀνιστάμενοι, διελέγοντο πρὸς τὸ πλῆθος· οἱ μὲν ὀ-
 λίγα ῥήματα, οἱ δὲ πολλὰς λόγους, καὶ τῶν μὲν
 ἦκον πολὺν τινα χρόνον, τοῖς δὲ ἐχαλέπαινον εὐθύς
 10 φθεγγαμένοις, καὶ ἐδὲ γρύζειν ἐπέτρεπον.

ἰά. Ἐπεὶ δ' ἐκάθισάν ποτε, καὶ ἡσυχία ἐγένετο,
 παρήγαγον καὶ μέ. καὶ εἶπέ τις· ἕτος ἐστίν, ὃ ἄν-
 δρες, τῶν καρπεμένων τὴν δημοσίαν γῆν πολλὰ ἔτη,
 ἔ μόνος αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ αὐτῷ πρότερον, καὶ
 15 κατανέμβουσι τὰ ἡμέτερα ὄρη, καὶ γεωργῶσι, καὶ θη-
 ρεύουσι, καὶ ἀμπέλους ἐμπεφυτεύκασιν· καὶ οἰκίας ἐνω-
 κοδομήκασιν πολλὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔχουσιν ἀγαθὰ,
 ἕτε τιμὴν καταβαλόντες ὑδενὶ τῆς γῆς, ἕτε δω-
 ρεῖαν παρὰ τῷ δήμῳ λαβόντες. ὑπὲρ τίνος γὰρ ἂν
 20 καὶ ἔλαβον; ἔχοντες δὲ τὰ ἡμέτερα, καὶ πλετύντες,
 ἕτε λειτεργίαν πάποτε ἐλειτέργησαν ὑδεμίαν, οὐδὲ
 μοῖραν τινα ἐπιτελεῖσι τῶν γιγνομένων· ἀλλ' ἀτελεῖς
 καὶ ἀλειτέργηται διατελεῖσιν, ὥσπερ εὐεργέται τῆς
 πόλεως. οἶμαι δὲ, ἔφη, μηδὲ ἐληλυθέναι πάποτε
 25 αὐτὸς ἐνθάδε. καὶ γὰρ ἀνένευσα. ὁ δὲ ὄχλος ἐγέλα-
 σεν, ὡς εἶδε. καὶ ὁ λέγων ἐκείνος ἀργιδίῃ ἐπὶ τῷ
 γέλωτι, καί μοι ἐλοιδορεῖται. ἐπειτα ἐπιστρέψας· εἰ-
 ἔν, ἔφη, δοκεῖ ταῦτα ἔτως, ἐκ ἂν φθάνοιμεν τὰ

(28) Οὐκ ἂν φθάνοιμεν] τῷτο εἰς τὴν νῦν συνήδη διάλε.
 Τόμ. Α΄.

κοινὰ διαρπάσαντες, οἱ μὲν τὰ χρέματα τῆς πό-
λεως· ὥσπερ ἀμέλει καὶ νῦν παιῶσι τινές· οἱ δὲ τὴν
χώραν κατανειμάμενοι μὴ πείσαντες ἡμᾶς· εἴαν ἐπι-
τρέψῃτε τοῖς θηρίοις τέτοις προῖκα ἔχειν πλέον, ἢ
5 χίλια πλέθρα γῆς τῆς ἀρείνης, ὅθεν ὑμῖν ἐστὶ τρεῖς
χοῖνικας Ἀττικὰς σίτε λαμβάνειν κατ' ἀνδρα.

ιβ'. Ἐγὼ δὲ ἀκῦσας ἐγέλασα ὅσον ἐδυνάμην μέ-
γισον. τὸ δὲ πλῆθος ἔκατεγέλων, ὥσπερ πρότε-
ρον, ἀλλ' ἐθουρύβεν. ὁ δὲ ἄνθρωπος ὁ ῥήτωρ ἔχα-
10 λείπει, καὶ δεινὸν ἐμβλέψας εἰς ἐμέ εἶπεν· ὁρᾷτε
τὴν εἰρωνείαν καὶ τὴν ὕβριν τῆ κατ' ἀρεμῆτος, ὡς κα-
ταγέλα πάνυ θρασέως; ὅν ἀπάγειν ὀλίγη δέω καὶ
τὸν κοινωὸν αὐτῶ. πυνθανομαι γὰρ δύο εἶναι τὴς
κορυφαίας τῶν κατελιγμένων ἀπασαν σχεδὸν τὴν ἐν
15 τοῖς ὄρεσι χώραν. οἶμαι γὰρ αὐτὰς μὴδὲ τῶν ναυα-
γίων ἀπέχεσθαι τῶν ἐκάστοτε ἐκπιπτόντων ὑπὲρ αὐ-
τὰς σχεδὸν τι τὰς Καφηρηίδας οἰκῦντας. πάθεν γὰρ
ἔτω πολυτελεῖς ἀγρὲς, μᾶλλον δὲ ὅλας κώμας κα-
πεσκευάσαντες, καὶ τοσῶτον πλῆθος βοσκημάτων,
20 καὶ ζεύγη, καὶ ἀνδράποδα; καὶ ὑμεῖς δὲ ἴσως ὁρᾷτε αὐ-
τὰ τὴν ἐξωμίδα ὡς φαύλη, καὶ τὸ δέρμα ὃ ἐλήλυθε
δεῦρο ἐναφάμενος τῆς ὑμετέρας ἔνεκα ἀπάτης, ὡς
πτωχὸς δηλονότι, καὶ ὅθεν ἔχων· ἐγὼ μὲν γὰρ, ἔφη,

κτον ἔτις ἐκφραζήσεται· δὲν δέλομεν προφάσιν, ποῖος νὰ
διαρπάσῃ πρῶτος τὰ κοινὰ. ἔτω καὶ Λεὺκ πρᾶσ. βίαν. ὡς ἐκ
αὐ φασίους ἀνέμενος· καὶ Τόξ. καὶ αὐ φθάνοιτε πολλὰς ὁ-
μοίας αὐτοῖς ἐξεργασάμενοι.

(12) Ὅν ἀπάγειν ὀλίγη δέω] ἐν ἄλλοις, δεῖ. ὁ δὲ νῦν,
ἀπάγειν τὴν ἐπὶ θάνατον, οἶμαι, βέλτεται λέγειν. ἴδε καὶ
κατωτέρω §. 18. (17) Καφηρηίδας] ἐν ἄλλοις, Καφηρίδας

βλέπων αὐτὸν, μικρὸν δέδοικα, ὡς περ, οἶμαι, τὸν
Ναύπλιον ὁρῶν ἀπὸ τῆ Καφηρέως ἤκοντα· καὶ γὰρ οἶ-
μαι πυρσεύειν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἄκρων τοῖς πλέεσιν,
ὅπως ἐκπίπτωσιν εἰς τὰς πέτρας.

5 ἱγ'. Ταῦτα δὲ ἐκείνους λέγοντος, καὶ πολλὰ περὶ
τέτοις, ὁ μὲν ὄχλος ἠγριεῖτο· ἐγὼ δὲ ἠπόρην καὶ
ἐδεδοίκεν, μή τι με ἐργάσωνται κακόν· παρελθὼν δ'
ἄλλος τις, ὡς ἐφαίνετο ἐπιεικής ἄνθρωπος ἀπὸ τε
τῶν λόγων, ὅς εἶπε, καὶ ἀπὸ τῆ χήματος· περὶ
10 τὸν μὲν ἡγεῖσιν σιωπῆσαι τὸ πλῆθος· καὶ ἐσιώπησαν·
ἔπειτα εἶπε τῇ φωνῇ πρῶτος, ὅτι ἔδεν ἀδικῶσιν οἱ τὴν
ἀργὴν τῆς χώρας ἐργαζόμενοι καὶ κατασκευάζοντες,
ἀλλὰ τὴν ἀντίον ἐπαίνε δικαίως ἂν τυγχάνοιεν· καὶ
δεῖ μὴ τοῖς οἰκοδομοῦσι καὶ φυτεύουσι τὴν δημοσίαν γῆν
15 χαλεπῶς ἔχειν, ἀλλὰ τοῖς καταφθεῖνσι· ἐπεὶ καὶ
νῦν, ἔφη, ὡ ἄνδρες, χεδόντι τὰ δύο μέρη τῆς χώ-
ρας ἡμῶν ὀρεινά ἐστὶ, δι' ἀμέλειάν τε καὶ ὀλιγανθρω-
πίαν· καὶ γὰρ πολλὰ κέκτημαι πλέθρα, ὥσπερ οἶ-
μαι καὶ ἄλλος τις, ἐ μόνον ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἀλλὰ καὶ
20 ἐν τοῖς πεδίοις, ἃ εἴ τις θέλοι γεωργεῖν, ἐ μόνον
προῖκα δόην, ἀλλὰ καὶ ἀργυρίου ἠδέως προσελέσσαι-

ἀπὸ τῆ Καφηρέως. (1) τὸν Ναύπλιον] λέγεισι δὲ περὶ
τέτῃ ἐκεῖνα. Τοσῶτον ἀπεργάσασθαι φθόρον περὶ τὸ Κα-
φηρὲα Ναύπλιον, τῆ ἡμέρας δὲ τῆ Παλαμίδος τῆ φόνος ἀμ-
νομένου τῆς Ἑλληνίας, τῆ νόμῃ (γε. τῆ ἀνέμῃ) αὐτοῖς ἐν-
ζάντος. ἐπεὶ τῆτο διὰ θαλάσσης ἐγέλαν, αὐτὸς ἔτος τὸν
Καφηρὲα καταλαβὼν, εἴτα νυκτὸς πυρσεύων ἀπὸ τῶν ἐκεῖ-
σε πετρωδῶν πάγων, ἠπάτα προχέειν, ὡς τιτι εὐπροσόδω
ἀκτῇ τοῖς ἀποτόμοις κρημνοῖς ἐς βάθος ἐβρίζαμένοις, καὶ χοι-
ράσι διελημμένοις· καὶ ἔτις ἀπρόσπερος ἀπώλοντο.

- μι· δῆλον γὰρ ὡς ἐμοὶ πλέονας ἀξία γίνεται, καὶ
 ἅμα ἡδὺ ὄραμα χώρα οἰκαμένη καὶ ἐνεργός· ἡ δ' ἔρη-
 μος, ἢ μόνον ἀνωφελὲς κτῆμα τοῖς ἔχουσιν, ἀλλὰ
 καὶ σφόδρα ἐλεεινόν τε, καὶ δυσυχίαν τινὰ κατηγορεῖν
 5 τῶν δεσποτῶν· ὥς τε μοι δοκεῖν μᾶλλον ἐτέρες προ-
 τρέπειν, ὅσῃς ἂν δύνῃτε τῶν πολιτῶν, ἐργάζεσθαι
 τῆς δημοσίας γῆς, ἀπολαβόντας, τὲς μὲν ἀφορμὴν
 τινὰ ἔχοντας, καὶ πλείω· τὲς δὲ πένιτας, ὅσῃν ἂν
 ἕκαστος ἢ δυνατός· ἵνα ὑμῖν, ἢ τε χώρα ἐνεργὸς ἦ,
 10 καὶ τῶν πολιτῶν οἱ θέλοντες δύο τῶν μεγίστων ἀπηλ-
 λαγμένοι ὥσι κακῶν, ἀργίας καὶ πείνης.
 ἰδ'. Ἐπὶ δέκα μὲν ἔν' ἔτη, προῖκα ἐχόντων· με-
 τὰ δὲ τέτον τὸν χρόνον, ταξάμενοι μοῖραν ὀλίγην,
 παρεχέτωσαν ἀπὸ τῶν καρπῶν· ἀπὸ δὲ τῶν βοσκημά-
 15 των μηδὲν· ἐὰν δέ τις ξένος γεωργῇ, πέντε ἔτη καὶ
 ἕτοι μηδὲν ὑποτελέντων, ὕστερον δὲ διπλάσιον, ἢ
 οἱ πολῖται· ὅς δὲ ἂν ἐξεργάσῃται τῶν ξένων διακό-
 σια πλέθρα, πολίτην αὐτὸν εἶναι, ἵνα ὡς πλείους
 ὥσιν αἱ προθυμέμενοι· ἐπεὶ νῦν γε καὶ τὰ πρὸ τῶν
 20 πυλῶν ἄγρια παντελῶς ἐστὶ καὶ αἰχρὰ δεινῶς, ὥσπερ
 ἐν ἐρημίᾳ τῇ βαθυτάτῃ, ἐκ ὧς προάξειον πόλεως·
 τὰ δὲ γε ἐντὸς τείχεος, σπείρεται τὰ πλείους κα-
 τανέμεται· ἔκβν ἄξιον, ἔφη, θαυμάσαι τῶν ρητό-
 ρων, ὅτι τὲς μὲν ἐπὶ τῇ Καρηεῖ φιλεργῶντας, ἐν
 25 τοῖς ἐχάτοις τῆς Εὐβοίας, συκοφαντῶσι· τὲς δὲ τὸ
 γυμνάσιον γεωργῶντας, καὶ τὴν ἀγορὰν κατανέμον-
 τας, ἔδεν οἰόνται ποιεῖν δεινόν· βλέπετε γὰρ αὐτοὶ
 δήπεθεν, ὅτι τὸ γυμνάσιον ὑμῖν ἄγεραν πεποιήκα-
 σιν· ὥς τε τὸν Ἡρακλέα καὶ ἄλλους ἀνδρείαντας συχνῶς,
 30 ὑπὸ τῷ θέρει ἀποκεκρύφθαι, τὲς μὲν Ἡρώων, τὲς

δὲ θεῶν· καὶ ὅτι καθ' ἡμέραν τὰ τῷ ῥήτορος τέττε
 πρόσβατα, ἔωθεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλει καὶ κατα-
 νέμεται περὶ τὸ βουλευτήριον, καὶ τὰ ἀρχεῖα· ὥς τε
 τὲς πρώτους ἐπιδημήσαντας ξένους τὲς μὲν καταγε-
 5 λᾶν τῆς πόλεως, τὲς δὲ οἰκτεῖρειν αὐτήν· (πάλιν ἔν
 ταῦτα ἀκέσαντες, ὠργίζοντο πρὸς ἐκείνον καὶ ἐθα-
 ρύβεν·) καίτοι ταῦτα ποιῶν τὲς τάλαιπώρους ιδιώ-
 τας οἶεται δεῖν ἀπαγαγεῖν· ἵνα δηλονότι μηδεὶς ἐρ-
 γάσῃται τὸ λοιπὸν, ἀλλ' οἱ μὲν ἔξω λησεύωσιν· οἱ
 10 δ' ἐν τῇ πόλει λωποδυτῶσιν· ἐμοὶ δὲ, ἔφη, δοκεῖ,
 τέττες ἔαν ἐφ' οἷς αὐτοὶ πεποιθήκασιν, ὑποτελεῦντας
 τολοιπὸν ὅσον μέτριον· περὶ δὲ τῶν ἔμπροσθεν προ-
 σόδων, συγγινῶναι αὐτοῖς, ὅτι ἔρημον καὶ ἀχρεῖον
 γεωργήσαντες τὴν γῆν κατεβάλλοντο· ἐὰν δὲ τιμὴν
 15 θέλωσι καταβαλεῖν τῷ χωρίῳ, ἀποδόδαι αὐτοῖς ἐ-
 λάττορος, ἢ ἄλλοις.

ἰε. Εἰπόντος δὲ αὐτῷ τοιαῦτα, πάλιν ἐξαρχῆς ἐ-
 κεῖνος ἀντέλεγε, καὶ ἐλοιδορῶντο ἐπιπολύ· τέλος δὲ
 καὶ ἐμὲ ἐκέλευον εἰπεῖν, ὅ,τι βέλομαι· καὶ τί με, ἔφην,
 20 δεῖ λέγειν; πρὸς τὰ εἰρημένα, εἵπέ τις τῶν καθη-
 μένων· ἐπεὶ λέγω, ἔφην, ὅτι ὁδὲν ἀληθές ἐστιν, ὧν
 εἰρήκεν· ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐνύπνια ἔμην, ἔφην,
 ὁρᾶν, ἀγρὲς καὶ κώμας, καὶ τοιαῦτα φλυαρῶντος· ἡ-

(13) Ὅτι ἔρημον καὶ ἀχρεῖον γεωργήσαντες τὴν γῆν κα-
 τεβάλλοντο·] σκοτεινὸν τὸ χωρίον, καὶ διεφθαρμένον τυχόν·
 ἐμοὶ δ' ἐν γραπτίῳ ἔτως εἶναι δοκεῖ. ὅτι ἔρημον καὶ ἀχρεῖον
 (χωρίον), γεωργήσαντες τὴν γῆν, κατέλαβον. ἢ ἔτως,
 ὅτι ἔρημον καὶ ἀχρεῖον γεωργήσαντες τῆς γῆς, κατεβάλλον-
 το (ἐν αὐτῇ δηλονότι τὰ σπέρματα.)

- 5 μείς δὲ ἔτε κώμην ἔχομεν, ἔτε ἵππους, ἔτε οἴκους, ἔτε βῆες· εἴθε γὰρ ἦν ἔχειν ἡμᾶς, ὅσα ὕτος ἔλεγε ἀγαθὰ· ἵνα καὶ ὑμῖν ἐδώκαμεν, καὶ αὐτοὶ τῶν μακροτέρων ἦμεν· καὶ τὰ νῦν δὲ ὄντα ἡμῖν, ἱκανά ἐσιν, ἐάν τις βύλεσθε, λάβετε· καὶ πάντα ἐθέλητε, καὶ μείς ἕτερα κτησόμεθα· ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ ἐπύθοντο· εἴτα ἐπληρώσατο αὐτοὺς ὁ ἀρχων, τί δυνήσονται δοῦναι τῷ δήμῳ· καὶ γὰρ τέσσαρα, ἔφην, ἐλάφεια δεκάματα πάνυ καλὰ· οἱ δὲ πολλοὶ αὐτῶν ἐγέλασαν·
- 10 ὁ δὲ ἀρχων ὑγανάνκτησε πρὸς με· τὰ γὰρ ἀρκεία ἐφην, σκληρὰ ἐσιν, καὶ τὰ τράγεια ἐκ ἄξια τούτων· τὰλλα δὲ παλαιὰ· τὰ δὲ μικρὰ αὐτῶν· εἰ δὲ βύλεσθε, καμείνα λάβετε.

- 15 15. Πάλιν ἔν ὑγανάνκει· καὶ ἔφην με ἄγροικον εἶναι παντελῶς· καὶ γὰρ πάλιν εἶπον· καὶ καὶ σὺ ἀγρὸς λαμβάνεις; ἐκ ἀκύεις, ὅτι ἀγρὸς ἐκ ἔχομεν; ὁ δὲ ἡρώτα με, εἰ τάλαντον ἐκάτερος Ἀττικὸν δοῦναι θέλομεν· ἐγὼ δὲ εἶπον, ἐκ ἡκιστα μὲν τὰ κρέα ἡμεῖς· ἃ δ' ἂν ἦ, δίδομεν· ἐσὶ δὲ ὀλίγα ἐν ἁλσί, τὰλλα δ' ἐν κώμῃ.
- 20 20 πυνῶ, ξηρά· ἐκ πολὺ ἐκείνων χεῖρω, σκελίδες ὑμῶν καὶ ἐλαφείοι, καὶ ἄλλα γενναῖα κρέα· ἐνταῦθα ἐδορυόεντες, καὶ ψεύδεσθαι με ἔφασαν· ὁ δὲ ἡρώτα με, καὶ σῖτον ἔχομεν· καὶ πόσον τινά; εἶπον τὸν ὄντα ἁλῆος· δύο, ἔφην, μεδίμνος πυρῶν, καὶ τέτταρας κροτάων.
- 25 25 δύο, καὶ τοσούτους κέγχρων, κυάμων δὲ ἡμίεκτον.

(25) Κυάμων δὲ ἡμίεκτον] πέντε μεδίμνος καὶ ἡμίσεα, ὡς ἐστὶν τοῦ ἑκτον ἡμίσεα εἶναι· ἔγωγε καὶ τὸ παρ' Ἡροδότῳ, ἔβρομον ἡμιτάλαντον. ἀπορεῖται δὲ, ὅπως περὶ τῶν κυάμων ὡς ὀλίγων μεμψιμοιρεῖ, πλείονων ἢ τῶν ἄλλων ὄντων, καὶ

- ὃ γὰρ ἐγένοντο τῆτες· τὰς μὲν ἐν πυρὸς καὶ τὰς κρι-
 θὰς, ἔφην, ὑμεῖς λάβετε, τὰς δὲ κέγχρους ἡμῖν
 ἄφετε· εἰ δὲ κέγχρων δεῖδε, καὶ ταύτας λάβετε· ὑδὲ
 οἶνον ποιεῖτε; ἄλλος τις ἠρώτησε· ποιεῖμεν, εἶπον·
 5 ἂν ἔν τις ὑμῶν ἀφίκηται, δώσομεν· ὅπως δὲ ἥξει,
 φέρων ἄσκόν τινα· ἡμεῖς γὰρ ἐκ ἔχομεν· πόσαι γὰρ
 τινὲς εἰσι ὑμῖν ἄμπελοι; δύο μὲν, ἔφην, αἱ πρὸ
 τῶν θυρῶν, ἔσωθεν δὲ τῆς αὐλῆς, εἴκοσι· καὶ τὸ
 ποταμὸν πέραν, ἃς ἐναγχος ἐφυτεύσαμεν, ἕτεραι
 10 τοσαῦται· εἰσὶ δὲ γεναῖαι σφόδρα, καὶ τὰς βότερος
 φέρουσαι μεγάλους, ὅταν αἱ παριόντες ἐπαφῶσιν αὐ-
 τές· ἵνα δὲ μὴ πρᾶγματα ἔχητε καθέκαστον ἐρω-
 τῶντες, ἐρῶ καὶ τᾶλλα, ἃ ἔστιν ἡμῖν· αἶγες ὀκτὼ
 θήλειαι, βὺς κολοβὴ, μοσχάριον ἐξ αὐτῆς πάν-
 15 καλόν, δρέπανα τέτταρα, δίκελαι τέτταρες, λόγ-
 χαι τρεῖς, μάχαιραν ἡμῶν ἐκάτερος κέκτῃται πρὸς
 τὰ θηρία· τὰ δὲ κεράμεια σκεύη τί ἂν λέγοι τις; καὶ
 γυναῖκες ἡμῖν εἰσὶ, καὶ τέτων τέκνα· οἰκῶμεν δὲ ἐν
 δυσὶ σκιναῖς καλαῖς· καὶ τρίτην ἔχομεν, ἣ κεῖται
 20 τὸ σιτάριον, καὶ τὰ δέρματα· νῆ Δία, εἶπεν ὁ ῥή-
 τωρ, ὅπως καὶ τὸ ἀργύριον ἴσως κατορύττετε· ἔκυν,
 ἔφην, ἀνάσκαψον ἐλθὼν, ὡ μῶρε· τίς δὲ κατορύτ-
 τει ἀργύριον; ὃ γὰρ δὴ φύεται γε· (ἐνταῦθα πάν-
 τες ἐγέλων, ἐκείνῃ μοι δοκεῖν, καταγελάσαντες)
 25 ταῦτά ἐστιν ἡμῖν.

περ ἐκείνων ὀφειλόντων πλείονων ἐν χρειᾷ εἶναι. (5) ὅπως
 δὲ ἥξει] σκοπεῖται δὲ, ὅπως ἥξει φέρων ἄσκόν τινα· ἡμῖν
 γὰρ ἐκ ἔστιν ἄσκος. πολλὴν χάριν ἔχει ἐν τοῖς τοιούτοις ἡ
 ἀσπότης τῆς ἀγροικότητος. (11) ἐπαφῶσιν αὐτὰς] ἀφῶσιν
 αὐτὰς ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν φησὶν ὁ Ρεῖσκιος.

- 12' Εἰ ἔν ἐ πάντα θέλετε, ἡμεῖς ἐκόντες ὑμῖν
 χαρίζομεθα· ἐ ἐδὲν ὑμᾶς δεῖ ἀφαιρεῖσθαι πρὸς
 βίαν, ὥσπερ ἀλλοτρίων ἢ πονηρῶν· ἐπείτοι ἐ πο-
 λῖται τῆς πόλεως ἐσμέν, ὡς ἐγὼ τῷ πατρὸς ἦκαον·
 5 ἐ ποτὲ ἐκεῖνος δεῦρο ἀφικόμενος, ἐπιτυχὼν ἀργυ-
 ρίῳ διδομένῳ, ἐ αὐτὸς ἔλαβεν ἐν ταῖς πολίταις·
 ἐκεῖν καὶ τρέφομεν ὑμετέρας πολίτας τὰς παῖδας·
 καὶ ποτε δέηδε, βοηθήσασιν ὑμῖν πρὸς λησᾶς, ἢ
 πρὸς πολεμίους· νῦν μὲν ἐν εἰρήνῃ ἐσιν· ἐὰν δὲ ποτε
 10 συμβῇ καιρὸς τοιοῦτος, εὐξέσθε τὰς πολλὰς φανῆναι
 ἡμῖν ὁμοίους· μὴ γὰρ δὴ τῷτόν γε τὸν ῥήτορα νομί-
 ζετε μαχεῖσθαι τότε περὶ ὑμῶν, εἰ μή γε λοιδορέ-
 μενον ὥσπερ τὰς γυναῖκας· τῶν μέντοι κρεῶν καὶ
 τῶν δερμάτων, ὅταν μὲν ποτε ἔλωμεν θηρίον, μοῖ-
 15 ραν δάσομεν· μόνον πέμπετε τὸν ληψόμενον· ἐὰν
 δὲ κελεύσῃτε καθελεῖν τὰς σκηνὰς, εἴ τι βλάβη-
 σι, καθελόμεν· ἀλλ' ὅπως δώσετε ἡμῖν ἐνθαδε
 οἰκίας, ἢ πῶς ὑπενεγκεῖν δυνασόμεθα τῷ χειμῶνος·
 ἐσιν ὑμῖν οἰκήματα πολλὰ ἐντὸς τῆς τείχεως, ἐν αἷς
 20 ἐδεῖς οἰκεῖ· τῶτων ἡμῖν ἐν ἀρκέσει· εἰ δὲ ἔκ ἐνθαδε
 ζῶμεν, ἐδὲ πρὸς τῇ σενοχωρίᾳ τοσέτων ἀνθρώπων
 ἐν ταυτῷ διαγόντων, ἐ ἡμεῖς ἐνοχλῶμεν, ἐ δὴ πῃ
 διὰ γε τῷτο μετοικιζεσθαι ἄξιοι ἐσμέν.

11. Ὁ δὲ ἐτόλμησεν εἰπεῖν περὶ τῶν ναυαγίων,
 25 πρᾶγμα ἔτως ἀνόσιον ἐ πονηρόν· (τῷτο γὰρ μικρὴ
 ἐξελαθόμην εἰπεῖν, ὃ πάντων πρῶτον ἔδει με εἰρη-
 κέναι,) τίς ἂν πισεύσειέ ποτε ὑμῶν; πρὸς γὰρ τῇ
 εὐσεβείᾳ, ἐ ἀδύνατόν ἐσιν ἐκεῖθεν ἐ ὅτιον λαβεῖν

(28) Εὐσεβεῖα] ἄμεινον ἴσως, ἄσεβεῖα· τὸ δὲ, λάρης,

ὅπερ καὶ τῶν ξύλων ἑδὲν πλέον ἐστὶν ἰδεῖν, ἢ τὴν τέφραν, ἔτω πάνυ σμικρὰ ἐκπίπτει· καὶ ἐστὶν ἐκεῖν ἡ μόνη ἢ ἀκτὴ, ἀπασῶν ἀπρόσιτος· καὶ τὸς λάρες, ὡς ἅπαξ ποτὲ εὖρον ἐκβεβρασμένους, καὶ τέτθους ἐνέ-
 5 πηξα εἰς τὴν θρυὶν τὴν ἱεράν, τὴν πλησίον τῆς θαλάττης· μὴ γὰρ εἴη ποτὲ, ὦ Ζεῦ, λαβεῖν μηδὲ κερδαίνειν κέρδος τοιούτων ἀπὸ ἀνθρώπων δυσυχίας· ἀλλὰ ὠφελήθη μὲν ἑδὲν πώποτε· ἠλέησα δὲ πολλὰς ναυαγὲς ἀφικομένους, καὶ τῇ σκηνῇ ὑπεδεξά-
 10 μιν, καὶ φαγεῖν ἔδωκα, καὶ πιεῖν· καὶ εἴτι ἄλλο ἐδυνάμην, ἐβόηθησα, καὶ συνηκολούθησα μέχρι τῶν οἰκυμένων· ἀλλὰ τίς ἀνθρώπος ἐκείνων ἐμοὶ νῦν μαρτυρήσειεν; ἔκην ἑδὲ τέτο ἐποίησεν μαρτυρίας ἕνεκεν ἢ χάριτος· ὡς γε ἑδὲ ὅθεν ποθὲν ἦσαν ἠπισάμην·
 15 μὴ γὰρ ὑμῶν γε μηδεὶς περιπέσαι τοιούτω πράγματι.

ΙΔ'. Ταῦτα δὲ ἐμὲ λέγοντος, ἀνίσταται τις ἐκ μέσων· καὶ γὰρ πρὸς ἐμαυτὸν ἐνεθυμήθη, ὅτι ἄλλος ἕτος τυχὸν ἐμὲ καταψευδόμενος· ὁ δὲ εἶπεν· ἄν-
 20 δρες· ἐγὼ πάλαι τέτοιον ἀμφιγυσῶν, ἠπίσεν ὅμως· ἐπεὶ δὲ σαφῶς αὐτὸν ἔγνωκα δεινόν μοι δοκεῖ, μᾶλλον δὲ ἀσεβὲς, μὴ εἰπεῖν, ἂν συνεπίσασμαι, μηδὲ ἀ-

ὡς ἅπαξ ποτὲ, κατωτέρω, ὅπως ἔγραφα, προσθεῖς τὸ, ὡς καὶ τὸ, ποτὲ ἐκ διορθώσεως ἐτέρου· ὁμοίως δὲ προσέθηκα καὶ τὸ, τὴν, εἰς τὸ τὴν θρυὶν [τὴν] ἱεράν.

(20) Εἰγὼ πάλαι ἀμφιγυσῶν, ἠπίσεν ὅμως·] ἀμφιβόλως ἐγίνωσκον, τουτέστι, ἐγίνωσκον μὲν αὐτὸν κατὰ τι καὶ ἐξ ἡμισείας, ἠπίσεν ὅμως αὐτὸν τοῦτου ἐκείνου εἶναι· ἐπεὶ δὲ (ἔτις ἔγραφα ἀντὶ τῆς, Εἴπειδὴ) σαφῶς ἤδη ἔγνωκα, πλέον

- ποδῆναι λόγῳ χάριν, ἔργῳ τὰ μέγιστα εὖ παθὼν
 εἰμι δὲ, ἔφη, πολίτης, ὡς ἴσε, καὶ ὅδε (οἰζὺν
 τὸν παρακαθήμενον, καὶ ὃς ἐπανεστὶ) ἐτύχομεν δι-
 πλέοντες ἐν τῇ Σωκλέους νηὶ τρίτον ἔτος· καὶ διαφ-
 5 θαρείσης τῆς νεὸς περὶ τὸν Καφηρέα, παντελῶς
 ὀλίγοι τινὲς ἐσώθημεν ἀπὸ πολλῶν· τῆς μὲν ἔ-
 πορφυρεῖς ἀνέλαβον· εἶχον γὰρ αὐτῶν τινες ἀργύρια
 ἐν φασκωλίοις· ἡμεῖς δὲ γυμνοὶ παντελῶς ἐκπε-
 σόντες, δι' ἀτραπῆ τινος ἐβαδίζομεν, ἐλπίζοντες εὖ
 10 ῥήσειν σκέπην τινὰ ποιμένων, ἢ βεκόλων, κινδυνεύον-
 τες ὑπὸ λιμῆ τε καὶ δίψης διαφθαρεῖναι· καὶ μόλις
 ποτὲ ἤλθομεν ἐπὶ σκηνάς τινας, καὶ πάντες ἐβωῶμεν
 καὶ Προελθὼν δὲ ἕτος, εἰσάγει τε ἡμᾶς ἐνδόν
 καὶ ἀνέκαε πύρρην ἀφρόον, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον· κα-
 15 τὸν μὲν ἡμῶν αὐτὸς ἀνέτριβε, τὸν δὲ ἡ γυνὴ σέα-
 τι· ἐ γὰρ ἦν αὐτοῖς ἔλαιον· τέλος δὲ, ὕδωρ κατε-
 χεον θερμὸν, ἕως ἀνέλαβον ἀπεισχυγμένους· ἔπειτα
 κατακλίναντες, καὶ περιβαλόντες οἷς εἶχον, παρέ-
 θηκαν φαγεῖν ἡμῖν ἄρτους πυρένους, αὐτοὶ δὲ κέγ-
 20 χρον ἐφθῆν ἡδίστον· ἔδωκαν δὲ καὶ οἶνον ἡμῖν πιεῖν
 ὕδωρ αὐτοὶ πίνοντες· καὶ κρέα ἐλάφεια ὀπτῶντε
 ἀφθονα· τὰ δὲ εἴποντες· τῇ δ' ὑπεραίᾳ βελομέ-

γνωρίσματα αὐτῶ εὐρών κ. τ. λ. (6) τῆς μὲν ἔν πορφυρεῖ
 ἀνέλαβον·] τῆς μὲν ἄλλης ἀποσωθέντας οἱ πορφυρεῖς ἀνέ-
 λαβον ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ ἡγαγον παρ' ἑαυτοῖς· τῆτο δὲ ἐν
 νοητέον μᾶλλον ἐπὶ τῆς ὑπείρε, ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ· τ-
 δὲ, ἀνέλαβον δύναται ἐννοηθῆναι καὶ αὐτὴ τῇ ἀποκατέστησε
 αὐτὸς ὕγιει· ὡς κατωτέρω μικρόν.

(14) Καὶ ἀνέκαε πύρρην] ἔτω διώρσεται μοι αὐτὴ τῇ, πυ-

νες ἀπιέναι, κατέσχαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ἔπειτα
 πρὸς πεμψαν εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἀπὶ τῶσι κρέα ἔδω-
 καν, καὶ δέρμα ἑκατέρω πάνυ καλόν· ἐμὲ δὲ ὄρων
 ἐκ τῆς κακοπαθείας ἔτι πονήρως ἔχοντα, ἐνέδυσσε
 5 χιτῶνιον, τῆς θυγατρὸς ἀφελόμενος· ἐκεῖνη δὲ ἄλ-
 λοτι ῥάκος περιεζώσατο· τῷτο δὲ, ἐπειδὴ ἐν τῇ κώ-
 μῃ ἐγενόμην, ἀπέδωκα· ὥτως ἡμεῖς γε ὑπὸ τέτῳ μά-
 λισα ἐσώθημεν μετὰ τὴν θυσίαν.

καί. Ταῦτα δὲ ἐκεῖνος λέγοντος, ὁ μὲν δῆμος ἡ-
 10 κεν ἠδέως, καὶ ἐπήνυν με· ἐγὼ δὲ ἀναμνηθεὶς· χαῖ-
 ρε, ἔφην, Σωτᾶδῃ καὶ προσελθὼν ἐφίλειν αὐτὸν, καὶ
 τὸν ἑταῖρον· ὁ δὲ δῆμος ἐγέλα σφόδρα, ὅτι ἐφίλειν
 αὐτὴς· τότε ἔγνω, ὅτι ἐν ταῖς πόλεσιν ἡ φιλο-
 σιν ἀλλήλης· παρελθὼν δὲ ἐκεῖνος ὁ ἐπιεικής, ὁ
 15 τὴν ἀρχὴν ὑπὲρ ἐμὲ λέγων· ἐμοί, ἔφη, ὦ ἄνδρες
 δοκεῖ καλέσαι τῷτον εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἐπὶ ξενίᾳ·
 ἡ γὰρ, εἰ μὲν πολέμῳ ἐσωσέ τινα τῶν πολιτῶν ὑ-
 περασπίσας, πολλῶν ἂν καὶ μεγάλων δωρεῶν ἔτυχε·
 νυνὶ δὲ δύο σώσας πολίτας, τυχὸν δὲ καὶ ἄλλης,
 20 αἱ ἡ πάρεισιν, ἢ ἐξ ἑσιν ἄξιος ὑδεμιᾶς τιμῆς· ἀντί-

ρῶν. (6) τῷτο δὲ, ἐπειδὴ ἐν κώμῃ ἐγενόμην] προσέειπε
 τὸν Δε διὰ τὸ εὐσύννοπτον· ὁμοίως δὲ καὶ κατωτέρω ἔτρε-
 ψα τὸν, Τε εἰς τὸν, Γε· ὥτω, ἡμεῖς γε ὑπὸ τέτῳ.

(12) Ὁ δὲ δῆμος ἐγέλω, ὅτι ἐφίλειν αὐτὴς·] σση-
 μείωται δὲ ἐν ἄλλοις εἰς τῷτο ἐκεῖνα· τὸ τῷ σώματι ἐπι-
 τηδεῖας ἀσπάζεσθαι Περσικόν· ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι ἀγροί-
 κων· οἱ γὰρ ἄσικοι χεῖρας ἐνέβαλλον ἀλλήλοις τὰς δεξιὰς·
 ἀπ' ἧ καὶ τὸ, δεξιῶσθαι εἴρηται· ἀλλὰ καὶ παρὰ Πέρσαις
 ἔχ' ὁ τυχὼν τῷ σώματι προέχοντα ἠσπάζετο, ἀλλ' ὁ κατ'
 ἡμίαντος· ὁ δὲ ἐλάττων προσεκύνει· ὁ δὲ πολὺ ἤττω

- δὲ τῷ χιτῶνος, ὃν ἔδωκε τῷ πολίτῃ κινδυνεύοντι
 τὴν θυγατέρα ἀποδύσας, ἐπιδόναι αὐτῷ τὴν π
 λιν χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις περὶ
 γένῃται, δίκαιοις εἶναι, καὶ ἐπαρκεῖν ἀλλήλοις. ψ
 5 φίσσασθαι δὲ αὐτοῖς καρπῶσαι τὸ χωρίον, καὶ αὐτ
 καὶ τὰ τέκνα, καὶ μηδὲνα αὐτοῖς ἐνοχλεῖν· δόναι
 αὐτῷ καὶ ἑκατὸν δραχμὰς, εἰς κατασκευὴν· τὸ
 ἀργύριον τῷτο ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἐγὼ παρ' ἐμοῦ
 τοῦ δίδωμι· ἐπὶ τῷτῳ δὲ ἐπηνέσθην· καὶ τὰ ἄλλα ἐ
 10 νετο, ὡς εἶπε· καὶ ἐκομίδην παραχρῆμα εἰς τὸ θυ
 τρον τὰ ἱμάτια, καὶ τὸ ἀργύριον· ἐγὼ δὲ ἔκ ἐ
 λόμην λαβεῖν· ἀλλ' εἶπεν, ὅτι ἔδυνασαι δειπνεῖν
 τῷ δέσματι· ἔκῃν, εἶπον, τὸ σήμερον ἄδειπνος
 νῶ· ὅμως δὲ ἐπέδυσάν με τὸν χιτῶνα, καὶ περιέβ
 15 λον τὸ ἱμάτιον· ἐγὼ δὲ ἀνωθεν βαλεῖν ἐβελόμην
 δέρμα· οἱ δὲ ἔκ εἴων· τὸ δὲ ἀργύριον ἐκ ἐδεξά
 ἔδονα τρέπον· ἀλλ' ἀπωμοσάμην μὴ λήψεσθαι·
 δὲ ζητεῖτε, τίς λάβῃ, τῷ ῥήτορι ἔφην, δότε,
 πῶς κατορύξῃ αὐτό· ἐπίσται γὰρ δηλονότι·
 20 ἐκεῖνος δὲ ἡμᾶς ἐδεῖς ἠνώχλησε.
 κβ'. Σχεδὸν ἔν εἰρηκότος αὐτῷ, πρὸς ταῖς σ
 ναῖς ἡμεν· καὶ γὰρ γελάσας εἶπον· ἀλλ' ἔντι ἀ
 κρύψω τὴς πόλιτας, τὸ κάλλισον τῶν κτημάτων
 τί τῷτο; εἶπε· τὸν κῆπον, ἔφην, τῷτον, πάντ
 25 λον, καὶ λάχανα πολλὰ καὶ δένδρα ἔχοντα· ἐκ ἧν,
 φη, τότε, ἀλλ' ὕπερον ἐποιήσαμεν· εἰσελθόν

ὑπεξίστατο τῆς οὐδὲ. (9) ἐπὶ τέτοις δὲ ἐπηνέσθην] ἕτως
 ἄρα φησὶ αὐτῷ τῷ, ἀπηνέσθην· ὡς εὕρηται πῃ ἕτως ἔχον κα
 Μωρέλλον.

ἐν εὐωχόμεθα το λοιπόν τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς μὲν κα-
 τακλιθέντες ἐπὶ φύλλων τε καὶ δερμάτων, ἐπὶ εἰδα-
 δος ὑψηλῆς, ἡ δὲ γυνὴ πλησίον παρὰ τὸν ἄνδρα κα-
 θυμένη· θυγάτηρ δὲ, ὠραία γάμου, διηκουέτω,
 5 καὶ ἐνέχει πιεῖν μέλανα οἶνον ἡδύν· οἱ δὲ παῖδες τὰ
 κρέα παρεσκεύαζον, καὶ αὐτοὶ ἅμα ἐδείπνουν παρὰ τι-
 θέντες, ὥστε ἐμὲ εὐδαιμονίζειν τὴν ἀνθρώπων ἐκείνης,
 καὶ οἰεῖσθαι μακαρίως ζῆν πάντων μάλισα, ὣν ἡπιστά-
 μην· καίτοι πλησίων μὲν οἰκίας τε καὶ τραπέζας ἡπι-
 10 σάμην, ἢ μόνον ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ σατραπῶν, καὶ βα-
 σιλέων· οἱ μάλισα ἐδόκνουν μοι τότε ἄθλιοι, καὶ πρό-
 τερον δοκῦντες ἔτι μᾶλλον, ὁρῶντι τὴν ἐκεῖ πενίαν
 τε καὶ ἐλευθερίαν, καὶ ὅτι ἔδεν ἀπελείποντο, ἔδεν τῆς
 περὶ τὸ φαγεῖν καὶ πιεῖν ἡδοῆς, ἀλλὰ καὶ τέτοις ἐ-
 15 πλεονέκτευν χεδόν τι.

καγ'. Ἡ δὲ δ' ἱκανῶς ἐχόντων ἡμῶν, ἦλθε κακεῖ-
 νος ὁ ἕτερος· συνηκολάθει δὲ ὑπὸς αὐτῶ, μετράκιον
 ἐκ ἀγαινέας, λαγῶ φέρων· εἰσελθὼν δὲ ἔτος, ἡρυ-
 θρίασεν· ἐν ὧσιν δὲ ὁ πατήρ αὐτῆς ὑσπάζετο ἡμᾶς,
 20 αὐτὸς ἐφίλησε τὴν κόρην, καὶ τὸν λαγῶ ἐκείνη ἔδω-
 κεν· ἡ μὲν ἔν παῖς ἐπαύσατο διακουμένη, καὶ παρὰ
 τὴν μητέρα ἐκαθέζετο· τὸ δὲ μετράκιον ἀντ' ἐκείνης
 διηκουέτω· καγὼ τὸν ξένον ἠρώτησα· αὕτη, ἔφην,
 ἐσίν, ἧς τὸν χιτῶνα ἀποδύσας, τῷ ναυαγῷ ἔδωκας;
 25 καὶ ὅς γελάσας, ἐκ, ἔφην, ἀλλ' ἐκείνη, εἶπε, πάλαι
 πρὸς ἄνδρα ἐδόθη, καὶ τέκνα ἔχει μεγάλα ἤδη, πρὸς
 ἄνδρα πλείσιον εἰς κώμην· ἐκὲν, ἔφην, ἐπαρκεῖσιν
 ὑμῖν, ὅτι ἂν δέησες; ἔδεν, εἶπεν ἡ γυνὴ, δεόμεθα
 ἡμεῖς· ἐκεῖνοι δὲ λαμβάνουσι, καὶ ὀπηνίκα τι θηραθῇ,

(29) Καὶ ὀπηνίκα τι θηραθῇ] ἔτως ἔγραψα ἀντὶ τῆς, ὁ.

- 5 καὶ ὁπώραν, καὶ λάχανα· ἐ γάρ εἰσι κῆπος παρ' αὐ-
 τοῖς· πυρὸς ἐλάδομεν, σπέρμα ψιλόν, καὶ ἀπεδώκα-
 μεν αὐτοῖς εὐθὺς τῆς θερείας· τί ἔν, ἔφην, κα-
 ταύτην διανοεῖσθε πλεονάζειν διδόναι, ἵνα ὑμῖν καὶ αὐτὴ
 10 πυρὸς δανείσῃ; καὶ ἐνταῦθα μέντοι ἄμφω ἤρυσθαι
 σάτην, ἡ κόρη, καὶ τὸ μεϊράκιον· ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς
 ἔφη· πένητα ἄνδρα λήψεται, ὅμοιον ἡμῖν κυνηγέ-
 την· καὶ μειδιάσας ἔβλεψε πρὸς τὸν νεανίσκον· καὶ
 γὰρ τί ἔν ἐκ ἡδὴ δίδοτε; ἢ δεῖ ποθὲν αὐτὸν ἐλ-
 15 κώμης ἀφικέσθαι; δοκῶ μὲν, εἶπεν, ἐ μακρὰν ἐσιν
 ἀλλ' ἔνδον ἐνθάδε· καὶ ποιήσομέν γε τὸς γάμους ἡμέ-
 ραν ἀγαθὴν ἐπιλεξάμενοι· καὶ γὰρ, πῶς, ἔφην, κρεῖ-
 νετε τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν; καὶ ὅς, ὅταν μὴ μικρὸν
 τὸ σελήνιον· δεῖ δὲ καὶ τὸν αἶρα εἶναι καθαρόν· αἰ-
 20 θεῖαν λαμπραίν· καὶ γὰρ τί δαί τῷ ὄντι κυνηγέτη
 ἀγαθός ἐστιν; ἔφην· ἔγωγε, εἶπεν ὁ νεανίσκος, κα-
 ἔλαφον καταπονῶ, καὶ συνεφίσταμαι· ὅψαι δὲ αὖριον
 ἂν θέλῃς, ὦ ξέने· καὶ τὸν λαγὼν τῆτον σὺ, ἔφην
 ἔλαβες; ἐγὼ, ἔφη γελάσας, τῷ λυαερίῳ τῆς νυκ-
 20 τὸς· ἦν γὰρ αἰθερία πάνυ καλὴ, καὶ ἡ σελήνη τηλὺς
 καύτη τὸ μέγεθος, ἡλικίῃ ὑδεπώποτε ἐγένετο.

καὶ ἐνταῦθα μέντοι ἐγέλασαν ἀμφοτέρω· ἐ μὲν
 νον ὁ τῆς κόρης πατὴρ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκείνους· ὁ δὲ ἡ-
 γχύνθη, καὶ ἐσιώπησε· λέγει ἔν ὁ τῆς κόρης πατὴρ
 25 ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ παῖ, ἐδὲν ὑπερβάλλομαι· ὁ δὲ

πηνίκα τις θηραθῇ· εἰ δὲ μὴ, κινήσειεν ἐπιπλέον τὸ κεῖμενον
 κατὰ τὸν Ρ' εἰσικιον ὧδε, ὁ πηνίκα τις θήρα ἦ. (2) καὶ ἀ-
 πεδώκαμεν εὐθὺς τῆς θερείας] ἐλάδομεν τὸν σπόρον, καὶ ἀ-
 πεδώκαμεν αὐτοῖς ἐκ τῆς θερίσμευ.

πατήρ σε περιμένει, ἔς τ' ἂν ἱερεῖον πρέηται πορευ-
 θείς· δεῖ γὰρ θῦσαι τοῖς θεοῖς· εἶπεν ἄν' οὐ νεώτερος
 ὁ ἀδελφὸς τῆς κόρης· ἀλλὰ ἱερεῖον πάλαι γε ἔτος
 παρεσκεύακε· καὶ ἔστιν ἔνδον τρεφόμενον, ὑπισθην τῆς
 5 σκηνῆς, γενναῖον· ἠρώτων ἄν' αὐτόν· ἀληθῶς; ὁ δὲ
 ἔφη· καὶ πόθεν σοί, ἔφασαν; ὅτε ὦν ἐλάβομεν τὴν τὰ
 τέκνα ἔχουσαν· τὰ μὲν ἄλλα διέδρα· καὶ ἦν, ἔφη,
 ταχύτερα τῷ λαγῷ· ἐνὸς δὲ ἐγὼ λίθῳ ἔτυχον· καὶ
 ἄλλοι τὸ δέρμα ἐπέβαλον· τῷτο ἡλλαξάμην ἐν τῇ
 10 κώμῃ, καὶ ἔλαβον ἀντ' αὐτῆ χοῖρον, καὶ ἔθρεψα ποιή-
 σας ὀπίθεν συμφέον· ταῦτα, εἶπεν, ἄρα ἡ μήτηρ
 σε ἐγέλα, ὁπότε θαυμάζοιμι ἀκέων γευλιζέσης
 τῆς σου, καὶ τὰς κριθὰς ἔτως ἀνήλισκες· αἱ γὰρ
 Εὐβοῖδες, εἶπεν, ἔχ' ἱκαναὶ ἦσαν πιᾶναι, εἰ μή γε
 15 βαλάνης ἤθελον ἐσθίειν· ἀλλὰ εἰ βέλεσθε ἰδεῖν αὐ-
 τήν, ἄξω πορευθεῖς· οἱ δὲ ἐκέλευον.

(6) Ὅτε τὴν 7^{ην} ἐλάβομεν·] τὴν ἀγρίαν ὦν ἐθρεύσα-
 μεν. (8) καὶ ἄλλοι τὸ δέρμα ἐπέβαλον·] διέφθαρται λαμ-
 πρῶς τὸ χωρίον· ὁ δὲ νῦν, ὅσον εἰκάσαι, ἀναπληρωθεῖν
 ἔτω· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἀπέβαλον (ἀντὶ τῆς, ἐπέβαλον) τῆς
 ἀλάσης ὑὸς τὸ δέρμα· ἐγὼ δὲ λαβὼν τῷτο, ἡλλαξάμην ἐν
 τῇ κώμῃ, καὶ ἔλαβον χοιρίδιον ἀντ' αὐτῆς. (13) αἱ γὰρ Εὐβοί-
 δες, εἶπεν, ἔχ' ἱκαναὶ ἦσαν πιᾶναι, εἰμή γε βαλάνης ἤθε-
 λον ἐσθίειν·] ἀμφιγυνοῦται ταῦτα· πότερον γὰρ ὁ πατήρ
 λέγει ταῦτα, ἢ ὁ υῖός; ὁ υῖός ἴσως· καὶ πότερον, αἱ Εὐβοί-
 δες αὐταί, γυναῖκες εἰσιν, ἢ κριθαί; ἐμοὶ δὲ ἐκεῖνο δο-
 κεῖ πιθανώτερον, οἷον, ὁ υῖός εἶπε, ναὶ ἀνῆλθωσα κριθὰς,
 ὅτι αἱ ἐν τῇ κώμῃ τρέφεσαι αὐτήν· ἔχ' ἱκαναὶ ἦσαν πιᾶναι
 αὐτήν, πλὴν εἰμὲν ἤθελον βαλάνης ἐσθίειν· ζητητέον ἀλλ' ὅτι
 ἐστὶ περὶ τῆς.

κέ. Ἀπήσαν ὅν ἐκεῖνός τε καὶ οἱ αὐτόθεν παῖδες
 δρόμῳ, χαίροντες· ἐν δὲ τέτῳ ἡ παρθένης ἀναστᾶ-
 σα, ἐξ ἐτέρας σκηνῆς ἐκόμισεν ὅσα τετμημένα, καὶ
 μέσπιλα, καὶ μῆλα χειμερινά, καὶ τῆς γενναίας σα-
 5 φυλῆς βότρεις σφριγῶντας· καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τὴν τρα-
 πεζαν, καταψήσασα φύλλοις ἀπὸ τῶν κρεῶν, ὑπο-
 βαλῆσα καθαρὰν πτερίδα· ἤκου δὲ καὶ οἱ παῖδες τὴν
 ὅν ἄγοντες μετὰ γέλωτος καὶ παιδιᾶς· συνηκολέθει
 δὲ ἡ μήτηρ τῇ νεανίσκῃ, καὶ ἀδελφοὶ δύο παιδάρι-
 10 ὅτερον δὲ ἄρετεςτε καθαρὸς, καὶ ὡς ἐφθὰ, ἐν ξυ-
 λίνοις πίναξι, καὶ ἐρεβίνθους φρυκτῆς· ἀσπασαμένη
 δὲ τὸν ἀδελφὸν ἡ γυνὴ καὶ τὴν θυγατέρα, καὶ τὴν ἀ-
 δελφίδην, ἐκαθέζετο παρὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα, καὶ εἰ-
 πεν· ἰδὲ τὸ ἱερεῖον, ὃ πάλαι ὅτος ἔτρεφεν εἰς τὰς
 15 γάμους, καὶ τᾶλλα τὰ παρ' ἡμῖν ἑτοιμάεσι καὶ ἄλλοις.

(3) Οὗσα τετμημένα] τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ σόρβα ἐκ τῶν
 Λατινικῶν λεγόμενα· ὑποσημαίνονται δὲ πῇ περὶ τέτων ἐ-
 κεῖνα ἐκ τῶν Διοσκουρίδων· ὅσα τὰ μιλίζοντα, καὶ μῆλα πέ-
 πειρα τμηθέντα, καὶ ξηρανθέντα ἐν ἡλίῳ, σαλτικὰ γίνονται
 κοιλίας ἐσθιόμενα, καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν δὲ ἄλευρον ἀλεσθέντων
 αὐτῶν τῶν ἀλφίτων λαμβανόμενον, καὶ τὸ ἀφέψιμα δὲ αὐτῶν
 πινόμενον τὸ αὐτὸ ποιεῖ· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσπιλα καρπὸς
 ἐστὶ τις· ἢ τὸ φυτὸν Μεσπίλη καλεῖται. (4) τῆς γενναίας
 σαφυλῆς·] καὶ Πλάτων λέγει, ἡ γενναία σαφυλὴ λεγομένη
 ἡ δὲ γενικὴ ἐλλειπτικὴ ἂν εἴη μᾶλλον τῆς. Ἐκ. τὰ γὰρ
 ὀνόματα ἄμφορ συνάνθημα· ὡς εἰ ἔλεγεν, ἐκόμισεν καὶ βότρεις
 ἐκ τῶν γενναίων σφριγῶντας· καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης,
 ἀφ' ἧς κατέψισεν, εἰτ' ὅν ἀπέμαζεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν κρεῶν
 φύλλοις, καὶ ὑπέστρωσε καθαρὰν πτερίδα, τὴν λεγομένην ἐν
 τῇ συνηθείᾳ πτίρην, ἢ φτέρην.

- ρα, καὶ ἄλφιτα πεποιήται· μόνον ἴσως οἶναρίῃ προ-
 σδεησόμεθα· καὶ τῆτο ἢ χαλεπὸν ἐκ τῆς κώμης λα-
 βεῖν· παρεισῆκει δὲ αὐτῇ πλησίον ἔτος, πρὸς τὸν κη-
 δεσὴν ἀποδλέπων· καὶ ὅς μιδιάσας εἶπεν· ἔτος, ἔφη,
 5 ἐσὶν ὁ ἐπέχων· ἴσως γὰρ ἔτι βελεται πιᾶναι τὴν
 ὕν· καὶ τὸ μειράκιον· αὕτη μὲν, εἶπεν, ὑπὸ τῷ λί-
 πῃ διαρρήγῃσεται· καὶ γὰρ βελόμενος αὐτῷ βοηθῆ-
 σαι· ὅρα, ἔφη, μὴ, ἕως πιαίνεται ἢ ὕς, ἔτος ὑμῖν
 λεπτὸς γένῃται· ἢ δὲ μήτηρ· ἀληθῶς, εἶπεν, ὁ ξέ-
 10 νος λέγει, ἐπεὶ καὶ ὕν λεπτότερος αὐτῷ γίγνεται·
 καὶ πρῶν ἡδόμην τῆς νυκτὸς αὐτὸν ἐγενηγοῦσα, καὶ
 προσελθόντα ἔξω τῆς σκηνῆς· οἱ κύνες, ἔφη, ὑλά-
 κτην, καὶ ἐξήλθον ὀψόμενος· ἢ σύ γε, εἶπεν, ἀλλὰ
 περιεπάτεις ἀλύων· μὴ ἔν πλείω χρόνον ἐῷμεν ἀ-
 15 νιᾶσθαι αὐτόν· καὶ περιβαλῶσα ἐφίλησε τὴν μητέρα
 τῆς κόρης· ἢ δὲ πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς, ποιῶ-
 μεν, εἶπεν, ὡς θέλῃσι· καὶ ἔδοξε ταῦτα· καὶ εἶπον·
 εἰς τρίτην ποιῶμεν τὰς γάμους· παρεκάλην δὲ καὶ
 προσμεῖναι τὴν ἡμέραν· καὶ γὰρ προσέμεινα ἐκ ἀνδῶς,
 20 ἐνθυμόμενος ἅμα τῶν πλεσίων ὁποῖά ἐσι τά τε ἄλ-
 λα, καὶ τὰ περὶ τὰς γάμους· προμνηστριῶν τε πέρι,
 καὶ ἐξετάσεων ἐσιῶν τε καὶ γένεσ, πραινῶν τε, καὶ ἐδ-
 νων, καὶ ὑποχέσεων, καὶ ἀπατῶν, ὁμολογιῶν τε καὶ
 συγγραφῶν, καὶ τελευταίων πολλάκις, ἐν αὐτοῖς τοῖς
 25 γάμοις, λαιδοριῶν, καὶ ἀπεχθειῶν.

καὶ. Διόπερ καὶ ἅπαντα δὴ τῆτον τὸν λόγον διήλ-
 θον ἐκ ἄλλως, ἔδ' ὡς τάχ' ἂν δόξαιμί τισιν ἀδο-
 λεχεῖν βελόμενος· ἀλλ' ἔπερ ἐξαρχῆς ὑπεδέμην
 βίῃ, καὶ τῆς τῶν πενήτων διαγωγῆς, παράδειγμα
 30 ἐκτιθεῖς, ὁ αὐτὸς ὑπιστάμην, τῷ βελομείῳ θεάσα-
 Τόμα Α΄.

N

δαι, λόγων τε ἔργων, καὶ καινωνίων τῶν πρὸς ἀλ-
 λήλους· εἴγε δὲ τῶν πλεσίων ἐλαττύνται διὰ τὴν
 πενίαν· πρὸς τὸ ζῆν εὐχημόνως, καὶ κατὰ φύσιν,
 τῷ παντὶ πλεον ἔχουσι· καὶ δῆτα καὶ τὸ τῷ Εὐριπίδῃ
 5 σκοπῶν, εἴ καὶ κατ' ἀλήθειαν ἀπόρως αὐτοῖς ἔχει τὰ
 πρὸς τὰς ξένους, ὥς μήτε ὑποδέξασθαι ποτε δύνα-
 δαι, μήτε ἐπαρκέσθαι δεομένῳ τινί, ἐδάμῃ τοῖσιν
 εὐρίσκω τὸ τῆς ξενίας· ἀλλὰ καὶ πῦρ ἐναύοντας, προ-
 θυμότερον τῶν πλεσίων, καὶ ὁδῶν ἀπροφασίστας ἡγε-
 10 μόνους· ἐπεὶ τοι τὰ τοιαῦτα καὶ αἰχύνονται ἄν· πολ-
 λάκις δὲ καὶ μεταδιδόντας ὧν ἔχουσιν ἐτοιμότερον·
 εἰ γὰρ δὴ ναυαγῶ τις δώσει ἐκείνῳ, ἔτε τὸ τῆς γυ-
 ναικὸς ἀλουργές, ἢ τὸ τῆς θυγατρὸς· ἐδὲ πολὺ ἦτ-
 τον τέτε φόρημα, τῶν χλαίων τινα ἢ χιτῶνων,
 15 μυρία ἔχοντες· ἀλλ' ἐδὲ τῶν οἰκετῶν ἐδενὸς ἱμάτιον·
 δηλοῖ δὲ καὶ τὸτο Ὀμηρος· τὸν μὲν γὰρ Εὐμαίον πε-
 ποίηκε, δέλον καὶ πένητα, ὅμως τὸν Ὀδυσσεά καλῶς
 ὑποδεχόμενον, καὶ τροφῇ, καὶ κοίτῃ· τὰς δὲ μνηστῆ-
 ρας ὑπὸ πλέτῃ καὶ ὕδρεως ἐ πάνυ ῥαδίως αὐτῷ
 20 μεταδιδόντας, ἐδὲ τῶν ἀλλοτρίων· ὥσπερ καὶ αὐτὸς

(3) Πρὸς τὸ ζῆν εὐχημόνως] δοκεῖ δὲ μοι προσδετέον
 εἶναι τὸν Διὸς, ἔτω, πρὸς δὲ τὸ ζῆν· ἢ ἢ ὁ νῦν ἀντιδε-
 τικῶς ὡς ἔχων· οἷον, τῶν μὲν πλεσίων ἐλαττύνται διὰ
 τὴν πενίαν· πρὸς τὸ ζῆν ὅμως καλῶς, κατὰ πάντα πλε-
 νεκτέσιν· (10) καὶ αἰσχύνονται ἄν] μὴ ποιῆν δηλονότι ἐκεῖ-
 να, ῥάδια ὄντα· ἀλλὰ πολλάκις κ. τ. λ. τὸ δὲ, αἰσχύνου-
 σι ἐπληθύνει αὐτὴν τῇ, αἰσχύνουσι. (16) δηλοῖ δὲ καὶ Ὀμη-
 ρος· τὸν μὲν γὰρ Εὐμαίον πεποίηκε δέλον καὶ πένητα· ἴδε
 Ὁδ. Ξ'. διὰ μακρῶν· (20) αὐτὸς] ὁ Ὀδυσσεύς· Ὁμ. Γ' λ.
 Ρ'. 455. τὸ δὲ τρίτον ἔπος ἔτω πῶς ἔχει παρ' Ὀμήρῳ.

,, Σίτε ἀποπροελὼν δόματα, τὰ δὲ πολλὰ πάρεσιν,

πεποιήται λέγων πρὸς Ἀντίων, ἀνειδίξων τὴν ἀνελευθερίαν·

Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σὼ ἐπισάτη ἐδ' ἄλλα δοίης,
Ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, ἔτι μοι ἔτλης

5 Σίτε ἀπάρξασθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων.

κζ'. Καὶ τέτρες μὲν ἔσω διὰ τὴν ἄλλην πονηρίαν εἶναι τοιέτους· ἀλλ' οὐδὲ τὴν Πηνελόπην, καίτοι χερσὴν οὔσαν, καὶ σφόδρα ἠδέως διαλεγομένην πρὸς αὐτὸν, καὶ περὶ τοῦ ἀνδρὸς πεπυσμένην, ἐδὲ ταύτην
10 φησὶν ἱμάτιον αὐτῷ δῆναι, γυμνῷ παρακαθημένῳ· ἀλλ' ἢ μόνον ἐπαγγέλλεσθαι, ἂν ἄρα φανῇ ἀληθεύων περὶ τῷ Ὀδυσσεύς, ὅτι ἐκεῖνος τῷ μὲνός ἥξει, καὶ ὑπερὸν, ἐπειδὴ τὸ τόξον ἔχει, τῶν μνηστῆρων, οὐ δυναμένων ἐπιτείνειν, χαλεπαινόντων ἐκεῖνῳ, ὅτι ἥξις
15 πρὸς αὐτὸς ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀρετῆς, ἀξιοῖ δοθῆναι αὐτῷ· οὐ γὰρ δὴ περὶ τῷ γάμῳ γε εἶναι κακείνῳ τὸν λόγον, ἀλλ' εἰάν τύχη ἐπιτείνας, καὶ διαβαλὼν διὰ τῶν πελέκεων, ἐπαγγέλλεται αὐτῷ δώσειν χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, καὶ ὑποδήματα· ὥς δεῖν αὐτὸν τὸ Εὐρύτου
20 τόξον ἐντείνειν, καὶ τοσάτοις νεανίσκοις ἐχθρὸν γενέσθαι, τυχὸν δὲ καὶ ἀπολέσθαι παραχερῆμα ὑπ' αὐτῶν, εἰ μέλλει τυγχάνειν ἐξωμίδος, καὶ ὑποδημάτων· ἢ τὸν Ὀδυσσεῆα, εἴκοσιν ἐτῶν ἑδὰμ' πεφρῆνота, ἤκοντα ἀποδείξαι, καὶ ταῦτα ἐν ἡμέραις ῥηταῖς· εἰ δὲ μὴ,
25 ἐν ταῖς αὐτοῖς ἀπιέναι ῥάκεσι.

κη'. Ταῦτα περὶ τῆς σώφρονος καὶ ἀγαθῆς Ἰκαρίης

(7) Ἀλλ' ἐδὲ τὴν Πηνελόπην — γυμνῷ παρακαθημένῳ] Ὁ δ. Γ. 310. καὶ τὰ ἄλλα δὲ ἴδε αὐτῇ διὰ μακρῶν. (15) καὶ περὶ τὸ τόξον ἔχει] Ὁ δ. σ. Φ. 275 καὶ ἐξῆς.

θυγατρός βασιλίδος· σχεδὸν δὲ καὶ ὁ Τηλέμαχος-
 τοιαῦτα ἔτερα πρὸς τὸν συβώτην λέγει περὶ αὐτοῦ,
 κελεύων αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν πέμπειν τὴν ταχίστην
 πτωχεύσοντα ἐκεῖ, καὶ μὴ πλείους ἡμέρας τρέφειν ἐν
 5 τῷ σαθμῷ· καὶ γὰρ εἰ ξυνέκειτο αὐτοῖς ταῦτα, ἀλλ'
 ὅ γε συβώτης οὐ θαυμάζει τὸ πρᾶγμα, καὶ τὴν ἀ-
 πανθροπίαν, ὡς ἔδρας δὴ ὄντος οὕτως ἀκριβῶς καὶ
 ἀνελευθέρως πράττειν τὰ περὶ τοὺς ξένους τὰς πέ-
 νητας, μόνους δὲ τοὺς πλεσίους ὑποδέχεσθαι φιλοφρο-
 10 νως ξενίοις καὶ δώροις· παρ' ὧν δηλονότι καὶ αὐτοὶ προσε-
 δόκων τῶν ἴσων ἐντυχεῖν, ὅποια σχεδὸν καὶ τὰ τὸ
 νῦν ἐς φιλανθρωπίας τε πέρι καὶ τῆς προαιρέσεως·
 αἱ γὰρ δὴ δοκῶσαι φιλοφρονήσεις καὶ χάριτες, εἰ
 σκοπῇ τις ὀρθῶς, ὅδ' ἐν διαφέρεσιν ἐράνων, καὶ δανείων,
 15 ἐπὶ τόκῳ συχῶν καὶ ταῦτα ὡς τοπολὺ γιγνόμενα,
 εἰ μὴ νῦν Δί' ὑπερβάλλει τὰ νῦν τὰς πρότερον, ὥς-
 περ ἐν τῇ ἄλλῃ ζυμπάσῃ κακίᾳ.

καθ'. Ἐχὼ γεμὴν εἰπεῖν καὶ τῶν Φαιάκων πέρι,
 καὶ τῆς ἐκεῖνων φιλανθρωπίας, εἴ τω δοκῶσιν ἔτοι ἐκ
 20 ἀγενῶς, ὅδ' ἀναξίως τὴν πλάττει προσερχθῆναι τῇ
 Ὀδυσσεῖ· μεθ' οἷας μάλιστα διανοίας, καὶ δι' αἷς αἰτίας

(3) *Κελεύων αὐτὸν*] Ὀμηρ. Ὀδυσ. Ρ'. 10. (7) *ἀκρι-
 βῶς καὶ ἀνελευθέρως*] ἀναγκαιῶς, ὅσον ἀπαιτεῖ τὰ τῆς χρείας,
 καὶ μὴν δὲ εἰς περιττότητας καὶ ἡδονὰς, ὡς ποιεῖσιν οἱ πλεῖστοι
 ἢ καὶ οἱ πένητες πλεσίσις δωρόμενοι. (16) *ὑπερβάλλει τὰ νῦν
 τὰς πρότερον*] Τὰς ἔγραφα ἀντὶ τῆς, Τοῖς, συνδόξαν καὶ
 Ρ' εἰσκήω.

(18) *Ἐχὼ γεμὴν εἰπεῖν καὶ τῶν Φαιάκων πέρι, καὶ τῆς...*
 ἔτ' ἔγραφα ἀντὶ τῆς ἔχ' ἔχω γεμὴν εἰπεῖν καὶ τῶν Φαιάκων·
 περὶ καὶ τῆς... ὅρα δὲ περὶ τῶν δώρων Ὀμ. Ὀδυσ. Θ'. 390.

- πρὸτρεάπησαν ἀφ' ὁνως καὶ μεγαλοπρεπῶς χαρίζεσθαι·
 ἀλλὰ γὰρ πολὺ πλείω τῶν ἱκανῶν καὶ τὰ νῦν ὑπὲρ
 τῶτων εἰρηκμένα· δῆλον γεμῆν, ὡς ὁ πλῆτος ἔτε
 πρὸς ξένους, ἔτε ἄλλως μέγα τι συμβάλλεται τοῖς
 5 κερκτημένοις· ἀλλὰ τὸναντίον γλίχρους καὶ φειδωλὲς
 ὡς τὸ πολὺ μᾶλλον τῆς πενίας ἀποτελεῖν πέφυκεν·
 ἔδὲ γὰρ, εἴ τις αὖ τῶν πλεσίων, εἰς πε τάχα ἐν
 μυρίοις, δαψιλῆς καὶ μεγαλόφρων τὸν τρόπον εὖρε-
 θεῖη, τῶτο ἱκανῶς δείκνυσι, τὸ μὴ ἔχῃ τὸς πολλὰς
 10 χεῖρας περὶ ταῦτα γίγνεσθαι τῶν ἀπορωτέρων· ἀνδρὶ
 δὲ πένητι μὴ φαύλῳ τὴν φύσιν ἀρκεῖ τὰ παρόντα καὶ
 τὸ σῶμα μετρίως ἀδενήσαντι, τοιούτῳ ποτὲ νοσήμα-
 τος ξυμβάντος, οἷά περ εἴωθε γίγνεσθαι τοῖς ἐκ ἀρ-
 γοῖς ἔδὲ ἐκάστοτε ἐμπιπλάμενοις, ἀνακτῆσθαι, καὶ
 15 ξένοις ἐλθεῖσι δῆναι προσφιλεῖ ξένια χωρὶς ὑποψίας,
 παρ' ἐκόντων διδόμενα ἀλύπως· ἐκ ἴσως ἀργυροῦς
 κρητῆρας, ἢ ποικίλης πέπλος, ἢ τέθειππον, ἢ τὰ
 Εἰλήνης καὶ Μενέλεω Τηλεμάχῳ δῶρα· ἔδὲ γὰρ τοιού-
 τοις ὑποδέχονται ἂν ὡς εἰκὸς ξένους, σατράπας, ἢ βα-
 20 σιλίας, εἰ μή γε πάνυ σώφρονας καὶ ἀγαθούς· οἷς ἔ-
 δὲν ἐνδεὲς μετὰ φιλίας γιγνόμενον· ἀπολάσεις δὲ καὶ
 τυραννικὸς, ἔτε ἂν, οἶμαι, δύναντο θερραπεύειν ἱκα-
 νῶς ξένους, ἔτ' ἂν ἴσως προσδεοῖντο τοιαύτης ξενίας·
 ἔδὲ γὰρ τῷ Μενέλεω δῆπαθεν ἀπέβη πρὸς τὸ λῶσον,
 25 ὅτι ἐδύνατο δέξασθαι τὸν πλεσιώτατον ἐκ τῆς Ἀσίας

(9) Τὸ μὴ ἔχῃ] ἔτρεψα τὸ, τὰ πρὸς τὸ Τὸ, ὡς καὶ ἔτερος
 τῶτο εἰκάσει. (18) Εἰλήνης καὶ Μενέλεω Τηλεμάχῳ δῶρα.]
 Οἷδ. Δ'. 615. καὶ Οἷ. 120. (25) τὸν ἐκ τῆς Ἀσίας ξένον]
 Πάριον τὸν τῷ Πριάμῳ· ὅρα Αἰβάριον πρῶτῳ πρεσβευτικῷ.

ξένον, ἄλλος δὲ ὑδαίς ἱκανὸς ἦν ἐν τῇ Σπάρτῃ, τὸν Πριάμῃ τῷ βασιλέως ἱὸν ὑποδέξασθαι.

Λ'. Ταιγάτοιο ἐξημῶσας αὐτῇ τὴν οἰκίαν, καὶ πρὸς τοῖς χερίμασι τὴν γυναῖκα προσλαβὼν, τὴν δὲ θυγατέρα ὀφρανὴν τῆς μητρὸς εἰσάσας, ὥχετο ἀποπλέων· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Μενέλεως χρόνον μὲν πολὺν ἐφθείρετο πανταχόσε τῆς Ἑλλάδος, ὀδυρόμενος τὰς αὐτῇ συμφορὰς, δεόμενος ἐκάστῃ τῶν βασιλέων ἐπαμῦναι· ἠναγκάσθη δὲ ἰκετεῦσαι καὶ τὸν ἀδελφόν,
 10 ὅπως ἐπιδῷ τὴν θυγατέρα σφαγισομένην ἐν Αὐλίδι· δέκα δὲ ἔτη καθῆξο πολεμῶν ἐν Τροίᾳ, πάλιν ἐκεῖ κολακεύων τὸς ἡγεμόνας τῷ στρατῷ, καὶ αὐτοὺς, καὶ ὁ ἀδελφός· εἰ δὲ μὴ, ὠργίζοντο καὶ ὑπέβλεον ἐκάστοτε ἀποπλευσεῖσθαι· καὶ πολλὰς πόνους καὶ κινδύνους ἀμυχά-
 15 νες ὑπομένων, ὕσερον δὲ ἤλατο, καὶ οὐχ οἷός τ' ἦν διὰ μυρίων κακῶν οἴκαδ' ἀφικέσθαι· ἄρ' οὖν οὐ σφόδρα ἄξιον ἄγαθαι τῷ πλέτε καὶ τὸν ποιητὴν τῷ ὄντι ζηλωτὸν ὑπολαβεῖν; ὅς φησιν αὐτῇ μέγιστον εἶναι ἀγαθὸν τὸ δεῖναι ξένους, καὶ εἰάν ποτέ τις ἐλθῶσι τευ-

(10) Ὅπως ἐπιδῷ τὴν θυγατέρα σφαγισομένην ἐν Αὐλίδι] ἀφοριζέμεν τῶν Ἑλλήνων ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας, ἵν' ἐκεῖθεν ἐπὶ Τροίαν περαιωθῶσι, καὶ τῷ Ἀγαμέμνονος κατατοξεύσαντος αὐτόν· ἐλαφον, ἱερὸν τῇ Ἀρτέμιδι, ὠργί-
 σθαι ἢ θεὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ τὰς ἀνέμους ἐκάλυψε πνεῖν· τῷ δ' Ἀγαμέμνονος ἐπὶ τούτῳ τὴν αὐτῇ θυγατέρα, Κάλχαντος ἐξηγησαμένου, μέλλοντος τῇ θεῷ θύσειν εἰς ἐξίλεωσιν, ἐ-
 λεήσασα ἢ θεὸς τὸ τῆς Παρθένης ἀδῶν, ἀνῆρπασεν αὐτὴν τῶν τῷ ἱερέως χειρῶν, ἐλαφον πάγκαλον ἐπὶ τῷ βωμῷ ἀντι-
 καταστήσασα· καὶ τότε τῶν ἀνέμων λυθύντων, ἀπέπλευσαν ἐπὶ Τροίαν, Εὐριπ. Ἰφιγ., ἐν Αὐλ. καὶ Σοφοκ. Ἡλ. 570.

φῶντες ἐπὶ τὴν αἰκίαν, μὴ ἀδύνατον γενέσθαι παρα-
 χεῖν κατάλυσιν, καὶ προσεῖναι ξένια, οἷς ἂν ἐκεῖνοι
 μάλισα ἡδύνοντο; λέγομεν δὲ ταῦτα μεμνημένοι τῶν
 ποιητῶν, οὐκ ἄλλως ἀντιπαρεξάγοντες ἐκείνοις, ἔδδ'
 5 τῆς δόξης ζηλοτυπῆντες, ἣν ἀπὸ τῶν ποιημάτων ἐκ-
 τήσαντο ἐπὶ σοφίᾳ· οὐ τέτων ἔνεκα φιλοτιμύμενοι
 ἐξελέγχειν αὐτὰς· ἀλλὰ παρ' ἐκείνοις μάλισα εὐξή-
 σειν ἡγούμενοι τὴν τῶν πολλῶν διάνοιαν, ἃ δὴ καὶ τοῖς
 πολλοῖς ἐδόκει, περί τε πλέτε, καὶ τῶν ἄλλων, ἃ
 10 θαυμάζουσι· καί τοι μέγισον οἶονταί σφίσι γενέσθαι
 ἂν, ἐφ' ἑκάστῃ τῶν ταῖστων· δῆλον γάρ, ὅτι μὴ
 συμφωνῶντος αὐταῖς τοῦ ποιήματος, μηδὲ τὴν αὐτὴν
 γνώμην ἔχοντος, οὐκ ἂν οὕτω σφόδρα ἐφίλην, οὐδὲ
 ἐπήνευ ὥς σοφὸς τε καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι καὶ τάληθ' ἡ
 15 λέγοντας.

λά. Ἐπεὶ οὖν οὐκ ἔστιν ἕκαστον ἐλέγχειν ἀπολαμ-
 βάνοντα τὴν πλήθους, ἔδδ' ἀνερωτᾶν ἅπαντας ἐν μέ-
 ρει· τί γὰρ σὺ, ὦ ἄνθρωπε, δέδοικας τὴν πένιν ἔ-
 τω πάνυ, τὸν δὲ πλεῖτον ὑπερτιμάς; τί δ' αὖ ἄσυ-
 20 λόν τινα ἐλπίζεις κερδανεῖν μέγιστον, ἂν τύχῃς πλη-
 τήσας, ἢ νῆ Δία ἔμπαρος γενόμενος, ἢ καὶ βασιλεύ-
 σας; ἀμήχανον γάρ τὸ ταῖστων, καὶ ἑδαμῶς ἀνυσόν·
 οὕτως ἂν ἐπὶ τῆς προφήτας αὐτῶν, καὶ τῆς συνηγά-
 ρης, τῆς ποιητᾶς, ἐξ ἀνάγκης ἰώμεν, ὥς ἐκεῖ φανε-
 25 ρὰς καὶ μέτροις κατακεκλεισμένας· εὐξήσοντες τὰς
 τῶν πολλῶν δόξας· καὶ δῆτα οὐ πάνυ μοι δοκῶμεν
 ἀποτυγχάνειν· τῆτο δὲ σύνηθες δῆπερ καὶ τοῖς σο-
 φωτέροις, ὃ νῦν ἡμεῖς ποιῶμεν· ἐπεὶ καὶ αὐτοῖς τοῖς
 πένησιν ἀντίειρηκε τῶν πάνυ φιλοσόφων τις, ὃν οὐ-
 30 δεῖς ἑμοὶ δοκεῖν φαίη ποτὲ φιλονεικῶντα, τάτοις τε

ἀντειρηκέναι, ἡ τοῖς ὑπὸ Σοφοκλέους εἰς τὸν πλεῖτον
εἰρημένους· ἐκείνοις μὲν ἐπ' ὀλίγον, τοῖς δὲ τοῦ Σο-
φοκλέους ἐπὶ πλεόν, οὐ μὴν, ὥσπερ νῦν ἡμεῖς, διὰ
μακρῶν, ἅτε οὐ πρὸς τὸ χρεῖμα κατὰ πολλὴν ἐξ-
5 σίαν διεξιών, ἐν βίβλοις γεράφων.

- λβ'. Γεωργικοῦ μὲν δὴ πέρι, ἡ κυνηγετικοῦ τε,
ἡ ποιμενικοῦ βίβ, τὰ δὲ πλεῶν διατρεῖθην ἰσῶς πα-
ραχόντα τοῦ μετρίως λελέχθω, προθυμεμένων ἡ-
μῶν ἀμνηγέπη, δεῖξαι πενίαν ὥς οὐκ ἄπορον χρεῖμα
10 βίβ, ἡ ζωῆς προεπούσης ἀνδράσιν ἐλευθέρους αὐτε-
γεῖν ἐθέλεσιν· ἀλλ' ἐπὶ κρείττω πολὺ, ἡ συμφο-
ρώτερα ἔργα ἡ πράξεις ἄγον μᾶλλον κατὰ φύσιν,
ἢ ἐφ' ὅα ὁ πλεῖτος εἶωθε τοὺς πολλοὺς προτρέπειν
εἶεν· νῦν δὲ δὴ περὶ τῶν ἐν ἄσσει ἡ κατὰ πόλιν πε-
15 νήτων σκεπτέον ἂν εἴη τοῦ βίβ καὶ τῶν ἐργασιῶν,
πῶς ἂν μάλιστα διάγοντες, ἡ ποῖ' ἅττα μεταχειρι-
ζόμενοι, δυνήσονται μὴ κακῶς ζῆν, μὴδὲ φαυλότερον
τῶν δανειζόντων ἐπὶ τόκοις συχνοῖς, εὖ μάλ' ἐπισα-
μένων τῶν ἡμερῶν τε ἡ μηνῶν ἀριθμὸν, ἡ τῶν συναι-
20 κίας τε μεγάλας, ἡ ναῦς κεκτημένων, ἡ ἀνδράποδον
πολλὰ, μήποτε σπάνια ἢ τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν ἔργα
τοῖς τοιούτοις, ἀφορμῆς τε ἔξωθεν προσδεόμενα, ὅ-

(12) Καὶ πράξεις ἄγον] ἕτως ἔγραψα ἀντὶ τῆς, ἄγοντα,
δυσερῶς ἀποδιδόμενον εἰς τὸ ἀνωτέρω, Παραχόντα. (14)
εἶεν· νῦν δὲ] προσέθηκεν τὸ, νῦν δὲ, κατὰ Ρ' εἰσκιον. (15)
σκεπτέον ἂν εἴη τῆς βίβ] ἀνάγνωσις ἕτως εἰς τὸ κατὰ φύσιν·
οἶον, σκεπτέον ἂν εἴη περὶ τῆς βίβ τῶν ἐν ἄσσει ἡ κατὰ πό-
λιν πενήτων, ἡ περὶ τῶν ἐργασιῶν. (21) μήποτε σπάνια
ἢ] ἐπαναληπτέον ἀναθεῖναι τὸ, σκεπτέον εἰς ἀπόδοσιν τέττων.

ταν οἰκεῖν τε μῖδου δέη ἔ τ᾽ ἄλλα ἔχειν ὠνεμένους, οὐ
 μόνον ἱμάτια, ἔ σκεύη καὶ σῖτον, ἀλλὰ καὶ ξύλα,
 τῆς γε καὶ ἡμέραν χρείας ἕνεκα τοῦ πυρός, καὶ
 φρυγάνων δέη ποτὲ ἔ φύλλων, ἢ ἄλλε ὅτεν τῶν
 5 πάνυ φαύλων· δίχα δὲ ὕδατος, τὰ ἄλλα ξύμπαντα
 ἀναγκάζονται λαμβάνειν, τιμὴν κατατιθέντες ἅτε
 πάντων κατακλειομένων, ἔ μηδενὸς ἐν μέσῳ φαινο-
 μένε πλην γε οἶμαι τῶν ἐπὶ πράσει πολλῶν ἔ τι-
 μίων· τάχα γὰρ ἂν φανῆται χαλεπὸν, τοιέτω
 10 βίῳ διασκεῖν, μηδὲν ἄλλο κτῆμα ἔξω τοῦ σώματος
 κεκτημένους· ἄλλως τε καὶ μὴ τὸ τυχὸν ἔργον, μη-
 δὲ πάνθ' ὁμοίως συμβαλεύωμεν αὐταῖς, ὅθεν ἐς
 κερδῆναι.

Λγ'. Ὡς ἴσως ἀναγκαδιησόμεθα ἐκβαλεῖν τῶν
 15 πόλεων τᾷ λόγῳ τοὺς κομφούς πένητας, ἵνα δὴ πα-
 ρέχωμεν τῷ ὄντι καὶ Ὀμηρον τὰς πόλεις εὖ ναιε-
 ταώσας, ὑπὸ μόνων τῶν μακαρίων οἰκεμένας· ἐντὸς
 δὲ τοῦ τείχεος οὐδένα ἐάσωμεν, ὡς ἔοικεν, ἐλεύθε-
 ρον ἐργάτην· ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτους ἅπαντας τί δρά-
 20 σομεν, ἢ διασπεύραντες ἐν τῇ χώρᾳ κατακιοῦμεν,
 καθάπερ Ἀθηναῖες φασὶ νέμεσθαι καὶ ὅλην τὴν
 Ἀττικὴν τὸ παλαιόν, ἔ πάλιν ὕσερον τυραννήσαν-

(6) ἀναγκάζονται] ἕτως ἔγραφα ὑποτακτικὸν εἰς τὸ, ὄν-
 ταν, ἀνωτέρω· εἶδ' ἐμὴ, ὃ δὲ ἐκληψήσεται αἰτιολογικῶς
 ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς λόγου παρὰ συνηθειαν. (11) ἄλλως τε καὶ]
 προσέθηκα τὸν, καὶ, γνώμῃ ἔ Ρ' εἰσκή.

(15) Κομφούς] ἀσκήεις, πρὸς διαφορὰν τῶν ἀγροίκων πε-
 νήτιον. (15) ἵνα δὴ] ἔτρεψα τὸ, μὴ εἰς τὸ, δὴ· ὡς καὶ
 ἄλλοις ἔδοξε. (21) φασὶ νέμεσθαι] προσέδεται μοι τὸ, φα-

τος Πεισιράτῃ· οὐκοῦν οὐδὲ ἐκείναις ἀξύμφορος ἡ
 δαίτα ἐγένετο, οὐδὲ ἀγενεῖς ἦνεγκε φύσεις τῶν πο-
 λιτῶν· ἀλλὰ τῷ παντὶ βελτίως ἢ σωφρονεσέμεν τῶν
 ἐν ἄσει τρεφομένων ὕερον, ἐκκλησιασῶν καὶ δικασῶν,
 5 καὶ γραμματέων αὐτῶν ἅμα καὶ βαναύσων· οὐκὲν ὁ
 κίνδυνος μέγας, οὐδὲ χαλεπός, εἰ πάντες οὗτοι κατὰ
 πάντα τρόπον ἄγροικοι ἔσονται· οἶμαι δ' ὅμως αὐ-
 τοὺς οὐκ ἀπορήσειν οὐδὲ ἐν ἄσει τροφῆς· ἀλλὰ ἰδω-
 μεν, πόσα καὶ ἅττα πράττοντες, ἐπιεικῶς ἡμῖν διά-
 10 ξυσιν, ἵνα μὴ πολλάκις ἀναγκαθῶσιν ἄργοι καθή-
 μενοι, πρὸς τι τῶν φαύλων τραπήναι.

Λδ'. Αἱ μὲν δὴ σύμπασαι κατὰ πόλιν ἐργασίαι,
 καὶ τέχναι, πολλαὶ καὶ παντοδαπαί, σφόδρατε λυσι-
 τελεῖς ἔναι τοῖς χρωμένοις, ἐάν τις τὸ λυσιτελές
 15 σκοπῇ πρὸς ἀργύριον· ὀνομάσαι δὲ αὐτὰς πάσας
 κατὰ μέτρος οὐ ῥᾶδιον διὰ τὸ πλῆθος, καὶ τὴν ἀ-
 τοπίαν οὐχ ἦττον· οὐκοῦν ὅδε εἰρήδω περὶ αὐτῶν ἐν
 βραχεῖ λόγος τε καὶ ἔπαινος· ὅσαι μὲν σώματι βλα-
 βεραὶ πρὸς ὑγίαν, ἢ πρὸς ἰχὺν τὴν ἱκανὴν, δι' ἀρ-
 20 γίαν τε καὶ ἐδραιότῃτα· ἢ ψυχᾷς ἀχιμοσύνην τε καὶ
 ἀνελευθερίαν ἐντίκτωσιν, ἢ ἄλλως ἀχρεῖοι, καὶ πρὸς
 οὐδὲν ὀφελός εἰσιν εὐρημέναι· δι' ἀβελτηρίαν δὲ καὶ τρυ-
 φὴν τῶν πόλεων, ἅς γε τὴν ἀρχὴν, μηδὲ τέχνας,

σιν, εἰς τὸ πλῆρες. (6) κατὰ πάντα τρόπον] ἔτρεψα τὸν
 Καὶ εἰς τὴν, Κατὰ, διὰ τὸ σαφέστερον.

(20) Ψυχᾷς] ἔτιω ἔγραψα ἀντὶ τῆ, ψυχῆς· ἢ καὶ
 σύμφωνον τῷ ἀνωτέρῳ κατὰ τὴν σύνταξιν, τῷ σώματι. (22)
 δι' ἀβελτηρίαν δὲ καὶ τρυφὴν.] ἔτρεψα τὸν Τὲ εἰς τὸν Δε,
 ἀξιώσαντος καὶ Ρ'εῖσκέ· προδεδεῖον δὲ καὶ κατωτέρῳ μετὰ

μηδὲ ἐργασίας, τό γε ὀρθὸν καλεῖν· (ὃ γὰρ ἂν ποτε
 Ἡσίοδος, σοφὸς ὢν, ἐπῆνεσεν ὁμοίως πᾶν ἔργον,
 εἴ τι τῶν πονηρῶν, ἢ τῶν αἰχρῶν ἤξῃς ταύτης τῆς
 προσηγορίας.)

- 5 λέ. Αἷς μὲν οὖν ἅντις προσῇ τέτων τῶν βλα-
 βῶν, (καὶ εἴ τις οὖν) μηδένα ἄπτεσθαι τῶν ἐλευθέ-
 ρων τε καὶ ἐπιεικῶν, μηδ' ἐπίστανται, μήτε αὐτὸν,
 μήτε παῖδας τοὺς αὐτοῦ διδάσκειν, ὥς οὔτε καθ'
 Ἡσίοδον, οὔτε καθ' ἡμᾶς, ἐργάτην ἐσόμενον, ἅντι
 10 μεταχειρίζεται τοῦτον, ἀλλὰ ἀργίας τε ἅμα, καὶ
 αἰχροκερδείας ἀνελεύθερον ἔχοντα ὄνειδος, βάνανυσον
 καὶ ἀχρεῖον καὶ πονηρὸν ἀπλῶς ὀνομαζόμενον· ὅσα δὲ
 αὐτὸν μήτε ἀποτρέπει τοῖς μετιῦσι, μοχθηρίαν τε μη-
 δεμίαν ἐμποιοῦντα τῇ ψυχῇ, μήτε νοσώδη, τῶν τε
 15 ἄλλων νοσημάτων, καὶ δῆτα ἀδενείας τε καὶ ὄκνη καὶ
 μαλακίας διὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐγγυνομένης ἐν τῷ
 σώματι, καὶ δὴ χρεῖται γε ἰκανὴν παρέχοντα πρὸς τὸν

τὸ, ὀρθὸν, τὸ Εἰς εἰς ἀπόδοσιν τε Ἀπαρεμφάτε. (3)
 εἴ τι τῶν πονηρῶν ἤξῃς] ὁ νῆς ὧδε· εἴγε καὶ αἱ ματαιοτεχνίαι
 τέχναι καὶ ἐργασίαι ἐκαλῶντο, πονηρὰ καὶ αἰχρὰ ἐπιτιθεύματα
 οὗτα καὶ βλάβαι, ἀλλ' ἐκ ἔργα, ἐκ αὐτοῦ ὁ Ἡσίοδος ἐπῆνε
 τὸ ἔργον ἀπλῶς, ἀλλὰ διελὼν αὐτὸν πρότερον τὰς ἐργασίας
 εἰς χρησίμους καὶ ἀχρείας, ὥτως αὐτὸν ἐπῆνε, ὥς σοφῶς ἀνὴρ,
 τὰς ὠφελίμους μόνον.

(5) Αἷς μὲν ἐν ἅντις προσῇ τέτων τῶν βλαβῶν, καὶ εἴ
 τις οὖν, μηδένα ἄπτεσθαι] σκοτεινὸν τὸ χωρίον ἔμοιγε δοκεῖ,
 καὶ διερμηνευτέον ἐκ τῶν ἐνόντων ὥτως, ἐπαναληπτικῶς τῶν εἰρη-
 μένων· οἷον, Αἷς μὲν (τέχναις) ἅντις προσῇ τις τέτων τῶν βλαβῶν,
 καὶ εἴ τις οὖν (εἴη τοιαύτη) κελεύσμεν μηδένα τῶν ἐπιεικῶν καὶ
 πῶν ἐλευθέρων ἄπτεσθαι (αὐτῶν.) κ. τ. λ. (17) καὶ δὴ χρεῖται

βίον, πάντα τὰ τοιαῦτα πράττοντες προθύμως καὶ φιλοφρόνως, οὐποτ' ἂν ἐνδεεῖς ἔργων καὶ βίῃ γίγνηται, οὐδ' ἂν ἀληθεῖ τὴν ἐπίκλησιν παρέχοιεν τοῖς πλοσίοις καλεῖν αὐτοὺς, ἢ περ εἰώθασιν, ἀπόρους
 5 νομάζοντες, τέναντίον μᾶλλον ἐκείνων ὄντες πορίζοντες καὶ μηδενὸς ἀπορῶντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῶν ἀναγκαζομένων καὶ χρησίμων.

λς. Φέρον οὖν μνησθῶμεν ἀφ' ἑκατέρου τῶν γένων εἰ καὶ μὴ πάνυ ἀκριβῶς ἕκαστα φράζοντες, ἀλλ'
 10 τύπωτε κατιδεῖν τὰ τοιαῦτα, καὶ ὧν ἕνεκα οὐ ποιοῦμεθα· καὶ ποῖα θαρρύντας ἐπιχειρεῖν κελούμεν, μηδὲν φροντίζοντας τῶν ἄλλως τὰ τοιαῦτα προφερόντων, οἷον εἰώθασιν λοιδορούμενοι προφέροντες πολλάκις οὐ μόνον τὰς αὐτῶν ἐργασίας, αἷς οὐ
 15 ἄτοπον πρόσεςιν, ἀλλὰ καὶ τῶν γονέων, ἀντιπαιδευτοῦ ἢ μητρός ἢ πατρὸς ἢ τρυφήτρια ἐξελεῖσθαι ποτε, ἢ μηδὲν τιτθεύσῃ παιῖδα τῶν ὀρφανῶν ἢ πλοσίων, ἢ πατρὸς διδάξῃ γράμματα, ἢ παιδαγωγῇ· μνησθῶμεν οὖν τοιούτων αἰχνονομήνης, ὁμόσε ἵεναι· οὐ γὰρ ἀπο
 20 λως αὐτὰ ἐρῶσιν, ἂν λέγωσιν, ἢ ὡς σημεῖα πενίας καὶ πενίαν αὐτὴν λοιδορῶντες δηλονότι καὶ προφέροντες ὡς κακὸν δῆτι καὶ δυσυχές, οὐ τῶν ἔργων οὐδὲν ὥς ἐπειδὴ οὐ φαρμὰν χεῖρον οὐδὲ δυσυχέστερον πλεονέκτητον

γες] ἕτως ἀντὶ τῆς, καὶ μὴ χρεῖαν γες· ὁμοίως δὲ καὶ μικρὰ κατωτέρω τὸ, ἔπειτα ἂν ἐνδεεῖς ἔργων καὶ βίῃ διωρῶται μὴ ἀντὶ τῆς, ἔργων καὶ βίου.

(23) Ὡς ἐπειδὴ ἢ φαρμὰν χεῖρον.] ὁ νῦν ὁδε· ἐπειδὴ ἢ κατὰ ἡμᾶς ἢ πενία ἐκ ἑσσι χεῖρον τῆς πλείους, διὰ τὸτο χρὴ βαρύνεσθαι τὸ ὄνειδος τῆτο (τῆς πενίας) μᾶλλον τῆς

πενίαν, οὐδὲ πολλοῖς ἴσως ἀξυμφορώτερον, οὐδὲ τὸ
 ὄνειδος τοῦ ὄνειδος μᾶλλον τι βαρυντέον τοῦτ' ἐκείνῃ·
 εἰ γὰρ τῷ δοκεῖ μὴ ὀνομάζοντας καθ' ἡμέραν τὸ
 πρᾶγμα, ὃ ψέγῃ, τὰ συμβαίνοντα διὰ τὸ βλασ-
 5 φημεῖν προσφέροντας, πολὺ πλείω ἂν ἔχοιεν πλέον,
 καὶ τῷ ὄντι, αἰχρὰ διὰ πλεῖτον γινόμενα, ἔχ' ἥμισυ
 δὲ τῷ παρ' Ἡσιόδῳ κεκριμένον ἐπονείδισον προσφέρειν,
 τὸ τῆς ἀργίας φέροντας· ὅτι σε, ἄνθρωπε,

Οὐτε σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, ἔτ' ἀροτῆρα·

10 καὶ ὅτι ἄλλως τὰς χεῖρας κατὰ τοὺς μηνῆρας ἀ-
 τρείπτῃς καὶ ἀπαλὰς.

Λζ'. Οὐκοῦν τόδε μὲν οἶμαι παντί τῳ δῆλον, καὶ

νείδος ἐκείνη (τῇ πλεῖτῃ.) (8) εἰ γὰρ τῷ δοκεῖ — ὅτι σε,
 ὦ ἄνθρωπε.] ὁ μὲν νῦν σαφὲς ὁῖον, εἴ τις τῶν πλεσίων προ-
 φέροι τὰ καθ' ἡμέραν ἀκλεῶς ἐκ τῆς πενίας συμβαίνοντα,
 πολλῷ μᾶλλον ἂν ἔχοιεν οἱ πένητες ἐπονείδισον τοῖς πλε-
 σίοις τὰ ἐκ τῆς πλεῖτης αἰχρὰ, καὶ τὸ παρ' Ἡσιόδῳ κριθὲν ἐ-
 πονείδισον· ὅτι σε, ὦ ἄνθρωπε καὶ τ. λ. τὸ δὲ κεκριμένου ὅμως
 κακῶς πέφρασαι· διὸ καὶ Ρεῖσκιος καλῶς διώρῳσεν ὥδε· εἰ
 γὰρ τῷ δοκεῖ, καθ' ἡμέραν, μὴ ὀνομάζοντα τὸ πρᾶγμα, ὃ
 ψέγει, τὰ συμβαίνοντα δὲ αὐτῷ βλασφημεῖν προσφέροντα·
 πολὺ πλείω ἂν ἔχοιεν οἱ πένητες πλέον, καὶ τῷ ὄντι αἰχρὰ
 διὰ τὸν πλεῖτον γινόμενα, ἔχ' ἥμισυ δὲ τὸ παρ' Ἡσιόδῳ
 κεκριμένον ἐπονείδισον προσφέρειν, τὸ τῆς ἀργίας, λέγοντες·
 ὅτι σε ὦ ἄνθρωπε ἡδὲν θέσαν οἱ θεοὶ κατὰ τὸν Ὀμήρου μαρ-
 γίτην

„Τὸν γ' ἔτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, ἔτ' ἀροτῆρα,

„Οὐτ' ἄλλως τί σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

περὶ δὲ Μαργίτη καὶ τῶν ἐπῶν τετῶν τῶν ὁμήρου περὶ αὐτῆ.
 ὅρα Ἀριστοτ. Ἠθικ. Ε'. 7. καὶ Κλήμ. Ἀλεξ. σερμάσ. Βιβλ. Ι.

πολλάκις λεγόμενον ἴσως, ὅτι βαφεῖς μὲν καὶ
 ψῆς, καὶ βυρσοδέψας, σὺν κερικῇ γυναικῶν τε
 ἀνδρῶν, οὐ πολὺ τι διαφέρεσθαι τανῦν καὶ ποικι-
 λή πάσῃ σχεδὸν, οὐκ ἐδῆτι μόνον, ἀλλὰ καὶ χρω-
 5 τιστῶν, ἀγγύεσθαι καὶ ψιμυθίῳ, καὶ πᾶσι φαρμα-
 κηχανωμένῃ, ὡς ἄρα ψεύδῃ καὶ νόθα εἰδῶλα· ἐ-
 ἢ ἐν οἰκίῳ ὀροφαῖς, καὶ τοίχοις, καὶ ἐδάφει τὰ
 χρώμασι, τὰ δὲ λίθοις, τὰ δὲ χρυσῷ, τὰ δὲ
 λέφαντι ποικιλλόντων, τὰ δὲ αὖ τῶν ταίχων
 10 φαῖς, τὸ μὲν ἄριστον μὴ παραδέχεσθαι καθόλου
 πόλεις· τὸ δὲ, ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι λόγῳ διορί-

(1) Ὅτι βαφεῖς μὲν — τὸ μὲν ἄριστον (ἐς) μὴ π-
 [δέχεσθαι] σκοτεινὸν τὸ χωρίον ἐκ πολλῆς ἐμοὶ δοκεῖ δια-
 ρᾶς· ἐκεῖνο δὲ ἐξ ἐποπολῆς εὐνοῶ· τὸ μὲν βαφεῖς, καὶ
 μυρεψῆς, καὶ βυρσοδέψας θηλυκὰ εἰσὶν ὀνόματα τῶν τὰ σ-
 τα μαλακισθῶν γυναικῶν, πρὸς ἃ συμφωνητέον καὶ τὸ
 φέρεσαι, εἰς τὸ διαφερέσας τρέψαντας· τὸ δὲ, τανῦν,
 πτέον καὶ τέτο, τῶν νῦν· ἡ δὲ ἀγγύεσσα, ῥίζα βοτάνης
 ἐρυδῆς, ἢ τὰ πρόσωπα τὰ γυναῖκα καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν
 μαίῳ πολλοὶ χρωματίζουσι· τὸ δὲ, μηχανωμένη, καὶ τέτο
 τρεπτέον εἰς τὸ, μηχανωμένων, ἢ συμφωνητέον αὐτὸ
 τὸ, ποικιλικῇ· ὥς εἶναι τὸ ὅλον ἔτι διορθωτέον. Ὅτι
 ψῆς μὲν, καὶ μυρεψῆς, καὶ βυρσοδέψας σὺν κερικῇ (τέ-
 γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν, καὶ πολὺ τι διαφερέσας τῶν νῦν καὶ
 κηλικῇ πάσῃ σχεδὸν, ἐκ ἐδῆτι μόνον, ἀλλὰ καὶ χρω-
 τιστῶν ἀγγύεσθαι, καὶ πᾶσι φαρμάκοις μηχανωμένη ὡς
 ψεύδῃ (ἴσως καὶ τέτο, ψευδῇ) καὶ νόθα εἰδῶλα, ἐ-
 ἢ οἰκίῳ ὀροφαῖς, καὶ τοίχοις, καὶ ἐδάφει, τὰ μὲν χρώμασι
 καὶ λίθοις, τὰ δὲ χρυσῷ, τὰ δὲ ἐλέφαντι ποικιλλόν-
 τὰ μὲν ἄριστον (ἐς) μὴ παραδέχεσθαι (τὰς τοιαύτας)

μηδένα τοῖτον γίγνεσθαι τῶν ἡμετέρων πενήτων· ὡς
 πρὸς τὰς πλεσίους ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα ὥσπερ χο-
 ρῶ, τὰν ἔχ' ὑπὲρ εὐδαιμονίας προκειμένους τὴν ἀ-
 γῶνος· οὐ γὰρ πενία τῷτό γε πρόκειται τὸ ἄθλον,
 5 ἐδὲ αὖ πλέτω· μόνος δὲ ἀρετῆς ἐσὶν ἐξαίρετον, ἄλ-
 λως δὲ ὑπὲρ ἀγωγῆς τινας καὶ μετριότητος βίβει· καὶ
 τοῖνυν ἐδ' ὑποκριτὰς τραγικὰς ἢ κωμικὰς, ἢ τινῶν
 μίμων ἀκράτῃ γέλωτος δημιουργῶς, ἐδὲ ὀρχησῶς,
 ἐδὲ χορευτὰς, πλὴν γε τῶν ἱερῶν χορῶν, ἀλλ' ἐπὶ γε
 10 τοῖς Νιόβης ἢ Θυέστε πάθεσιν ἄδοντας ἢ ὀρχομένους,
 ἐδὲ κισσαρωδῶς, ἐδὲ αὐλητὰς περὶ νίκης ἐν θεάτραις
 ἀμιλλωμένους· εἰ καί τινες τῶν ἐνδόξων πόλεων ἐπὶ
 τέτοις ἡμῖν δυσχερῶς ἔξεσι, Σμύρνα, καὶ Χίος, καὶ δῆ-
 τα σὺν ταύταις καὶ τὸ Ἀργεῖον, ὡς τὴν Οἰμένην καὶ
 15 Ἀγαμέμνονος δόξαν ἐκ ἐώντων αὐξεσθαι, τὸ γέν' ἐφ'
 ἡμῖν.

Λή. Τυχὸν δὲ καὶ Ἀθηναῖοι χαλεπαῖν, ἀτι-
 μάζεσθαι νομίζοντες τὰς σφετέρους ποιητὰς, τραγι-
 κὰς, καὶ κωμικὰς, ὅταν τὰς ὑπηρετὰς αὐτῶν ἀφαι-
 20 ρώμεθα, μὴδὲν ἀγαθὸν φάσκοντες ἐπιτηδεύειν· εἰ-
 κὸς δὲ ἀγανακτεῖν καὶ Θηβαῖες, ὡς τῆς νίκης αὐτῶν
 ὑβριζομένης, ἣν προεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος νι-

δόκε τὰς πόλεις. (1) μηδένα τοῖτον] ἐξήλειψα τὸ πα-
 ρέλκον· ἦν γὰρ μηδένα ἂν τὸν τοῖτον. (7) ἐδὲ ὑποκριτὰς]
 θέλωμεν τὰς ἡμετέρας πένητας· τῆτο γὰρ ὁ νῦν ἀπαιτεῖ.
 (15) ὡς ἐκ ἐώντων αὐξεσθαι] ἄμεινον ἦν εἰς δοτικὴν, ἡμῖν,
 ἀποδιδόμενῃ ἀνωτέρω εἰς τὸ, δυσχερῶς ἔξεσι· ὁ δὲ ἔτρε-
 ψεν εἰς ἀπόλυτον γενικὴν.

(22) Προεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος νικᾶν ἐπ' αὐλητι-
 κῇ.] ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ.

- κᾶν ἐπ' αὐλητικῇ· ταύτην δὲ τὴν νίκην οὕτω σφόδρα ἠγάπησαν, ὥς, ἀνασάτε τῆς πάλεως αὐτοῖς γενομένης, καὶ ἔτι νῦν σχεδὸν ὕψους, πλὴν μικρῶ μέρους τῆς Καδμείας αἰκυμένης, τῶν μὲν ἄλλων ἐδενόσθησαν, 5 ἐφρόντισαν τῶν ἠφανισμένων, πολλῶν μὲν ἱερῶν, πολλῶν δὲ σιγῶν καὶ ἐπιγραφῶν· τὸν δὲ Εὐμῆν ἀναζητήσαντες, πάλιν ἀνώρθωσαν, ἐφ' ᾧ ἦν τὸ ἐπίγραμμα τὸ περὶ τῆς αὐλητικῆς· Ἑλλάς μὲν Θῆβας νικᾶν προέκρινεν αὐλοῖς· καὶ νῦν ἐπὶ μέσης τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς ἐν τῷτο ἄγαλμα ἕστηκεν ἐν τοῖς ἐρείπιοις· 10 ἔδὲ φοβηθέντες ἑδένα τέτων, ἔδὲ τὰς ἐπιτιμήσοντας ἡμᾶς, ὥς τὰ σπουδαιότατα τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησι ψέγομεν, ἅπαντα τὰ τοιαῦτα οὐκ αἰδημόνων, ἔδὲ ἐλευθέρων ἀνδρῶπων ἀποφανόμενοι ἔργα, 15 ὥς ἄλλα γε πολλὰ δυσχερῆ πρόσθεν αὐτοῖς, καὶ δὴ μέγισον τὸ τῆς ἀναιδείας, τὸ μᾶλλον τῷ δέοντος φρονεῖν τὸν ὄχλον· ὅπερ μέγισον θρασύνεσθαι καλεῖν ὀρθότερον.

„Ἑλλάς μὲν Θῆβας προτέρως προέκρινεν ἐν αὐλοῖς·

„Θῆβαι δὲ Πρόνομον Παῖδα τὸν Οἰνιάδην·

(11) ἔδὲ φοβηθέντες ἑδένα (ἴσως καὶ τῷτο, ἑδὲν, ἢ ἑδεῖς) τέτων, ἔδὲ τὰς ἐπιτιμήσοντας ἡμᾶς.] ἔτω διώρῳσε ταῦτα εἰς εὐθείαν, ἢ ἢ ἀποδοδομένα ἀνωτέρω εἰς τὸ, ἀνάρῳσαν, μὴ δυνάμενος ἄλλως συρράφαι αὐτὰ, οἷον ῥάκος διαρράγην· εἶχε γὰρ ἔτω τὸ κείμενον πρότερον. Οὐδὲ φοβηθέντας ἑδένα τέτων, ἔδὲ τὰς ἐπιτιμηθέντας ἡμῖν· ἢ δὲ ἐρμηνεία ἢ ἐκ τῆς διορθώσεως ὡς· ἐχέτω· ἀνέστησαν τὸ ἐπίγραμμα, καὶ φοβηθέντες ἑδένα τέτων (τῶν σωφρονιζόντων αὐτὰς· τί γὰρ ἄλλο δι' ἐννοεῖν;) καὶ δ' ἡμᾶς αὐτὰς, οἵτινες ἐμέλλομεν ἐπιτιμῆσαι αὐτὰς, ὅτι τὰ παρ' αὐτοῖς φαινόμενα σπουδαιότατα ψέγομεν. (17) ὅπερ μέγιστον θρασύνεσθαι καλεῖν ὀρθότερον.]

λθ'. Οὐκ ἔν ἐδὲ κήρυκας ὠνίων, ἐδὲ κλοπῶν, ἢ
 δρασμῶν μίνυτρα προτιθέντας ἐν ὁδοῖς καὶ ἐν ἀγοραῖ
 φθ-εγγομένους μετὰ πολλῆς ἐλευθερίας, οὐδὲ συμ-
 βολαίων καὶ προκλήσεων, καὶ καθόλου τῶν περὶ δικας,
 5 καὶ ἐγκλήματα, συγγραφεῖς, προσποιούμενους νόμιμον
 ἐμπειρίαν, ἐδὲ αὖ τῶς σοφῆς τε καὶ δεινῆς δικογράφου
 τε καὶ συνηγόρου, μισθῷ πᾶσιν ὁμοίως ἐπαγγελιομέ-
 νους βοηθήσειν, μὴ ἀδικῶσί γε τὰ μέγιστα, καὶ χετ-
 λιάσειν καὶ βοηθεῖν, καὶ ἱκετεύειν, ὑπὲρ τῶν ἔτε
 10 φίλων, ἔτε συγγενῶν σφίσιν ὄντων, σφόδρα ἐντί-
 μους καὶ λαμπρὸς ἐνὶ εἶναι δοκῶντας ἐν τῇ πόλει· καὶ
 ἀναισχυντήσιν ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων, ἐδὲ
 τοῖσδε τοῖς ἐδὲνα ἀξιῶμεν ἂν ἐκείνων γίγνεσθαι, παρα-
 χωρεῖν δὲ ἑτέροις· χειροτέχνους μὲν γὰρ ἐξ αὐτῶν
 15 τινὰς ἀνάγκη γενέσθαι· γλωσσοτέχνους δὲ καὶ δικο-
 τέχνους ἐδεμῖα ἀνάγκη.

μ'. Τῶν δὲ τῶν εἰρημένων τε καὶ ῥηθισομένων,
 ἔστιν ἃ δοκεῖ χρήσιμα ταῖς πόλεσιν, ὥσπερ ταῖς
 νῦν οἰκουμεναῖς· λέγω δὴ ἴσως, τὸ περὶ τὴν τῶν δι-
 20 κῶν ἀναγραφὴν, καὶ τῶν συμβολαίων, τάχα δ' ἂν
 καὶ κηρυγμάτων ἐνίων, ὅπως ἂν ἢ ὑφ' ἡμῶν γιγνώ-

ὅπερ μεγίστην θρασυτητα καλεῖν ὀρθότερον· ὁ δὲ Ρ' εἰσκιόσ
 ἐξαλείφειν τὸ, μέγιστον, ἀξιοῖ.

(8) Μὴ ἀδικῶσι γε τὰ μέγιστα] ἢ τῇ λόγῃ ἐννοία ἀπαί-
 τεῖ ἅμφοι πάντις τε ἔτω· μὴ ἀδικῶσιτε καὶ ἀδικῶσι τὰ μέ-
 γιστα· εἰρηται γὰρ, πᾶσιν ὁμοίως ἐπαγγελιομένους μισθῷ
 βοηθήσειν. (12) ἐδὲ τοῖσδε τοῖς ἐδὲνα ἀξιῶμεν ἂν ἐκείνων] ἐ-
 κείνων τῶν πενήτων δηλονότι· τὸ δὲ ἀξιῶμεν, γραπτέον ἀ-
 ξιοῖμεν, ἢ ἐξαλειπτέον τὸν, ἂν.

(21) Ὅπως ἂν ἢ ὑφ' ἡμῶν γιγνώμενα] τῆτο διορθοῖ ἔτω
 Τέμ. Α'.

μενα, ὡς ἦκιστα ἂν εἴη βλαβερά, οὐ νῦν καιρὸς δια-
 εἰξεν· οὐ γὰρ πολιτείαν ἐν τῷ παρόντι διατάττο-
 μεν, ὅποια τις ἂν ἡ ἀρεὶα γένοιτο, ἢ πολλῶν ἀμεί-
 νων· ἀλλὰ περὶ πενίας πρὸςθέμεθα εἰπεῖν, ὡς οὐκ
 5 ἄπορα αὐτῇ τὰ πράγματα ἐσιν, ἥπερ δοκεῖ τοῖς
 πολλοῖς, αὐτῇ τε εἶναι φευκτὸν καὶ κακόν· ἀλλὰ μυ-
 ρίας ἀφορμὰς πρὸς τὸ ζῆν παρέχει τοῖς αὐτεργεῖν
 βελομένοις, ἢτε ἀχήμενας, ἢτε βλαβεράς· ἀπὸ
 γὰρ τῆς ἀρχῆς ταύτης, τὰ περὶ γεωργίας καὶ θή-
 10 ρας πρὸςτράπημεν προδιελθεῖν ἐπὶ πλέον πρότερον·
 καὶ νῦν περὶ τῶν κατὰ ἄστυ ἐργασιῶν, τίνες αὐτῶν
 πρέπεται καὶ ἀβλαβεῖς τοῖς μὴ κάκις βιωσομένοις,
 καὶ τίνες χεῖρες ἂν ἀποτελοῖεν τὸς ἀπ' αὐτῶν· εἰ δὲ
 πολλὰ τῶν εἰρημένων καὶ καθόλου χρήσιμά ἐστι πρὸς
 15 πολιτείαν, καὶ τὴν τῷ προσήκοντος αἵρεσιν, ταύτη καὶ
 δικαιοτέρον συγγνώμην ἔχειν τῷ μήκες τῶν λόγων,
 ὅτι οὐ μάτην ἄλλως, ἐδὲ περὶ ἄχρεσα πλανωμένω
 πλείονες γεγόνασιν, ἢ περὶ γεωργιῶν καὶ τεχνῶν

Πῆσχιος· ἃ πᾶς ἂν ὑφ' ἡμῶν γιγνόμενα, ὡς ἦκιστα ἂν
 εἴη βλαβερά· ἐγὼ δὲ λέγω ἔτω· Α' ὅπως ἂν ἡ (ἢ ὅ-
 πως ἔσαι) ὑφ' ἡμῶν γιγνόμενα, ὡς ἦκιστα εἶναι βλαβερά.
 (13) τὸς ἀπ' αὐτῶν] βιωτεύουσας δηλονότι· ὡς τὸ, ἀπὸ
 πολέμου βιωτεύουσι καὶ ἀπὸ λείας, καὶ ἀπὸ θήρας· ὁ δὲ μέλλων
 ἀνωτέρω, βιωσομένοις, καὶ βέλῃσιν ὑπεμφαίνει τινα· ἀναλυ-
 θήσεται γὰρ εἰς τὸ, τοῖς βηλομένοις βῖωναι (18) πλείονες
 γεγόνασιν, ἢ περὶ γεωργιῶν καὶ τεχνῶν σκέψις] πλείους αἱ
 τέχναι καὶ ἐργασίαι γεγόνασιν, ἢ ἀπῆται ἢ περὶ γεωργιῶν καὶ
 τεχνῶν σκέψις· κατὰ τὸ, πλέον, ἢ διπλάσιος τιμῆς ἄ-
 ξιος· τὸ ναυτικὸν πλέον, ἢ εἴκοσι τριήρεις· καὶ ἡ πρῶτος
 καὶ ἀγαθότης τῆς Καίσαρος πλέον, ἢ λόγος.

σκέψις, ἢ καθόλου περὶ βίης προσήκοντος, ἢ μὴ, τοῖς μετρίοις, ἢ εἰ καθ' αὐτὴν ἀξία πέφηνεν πολλῆς καὶ πάνυ ἀκριβοῦς θεωρίας.

μά. Οὐ χρεὶν ἔν τας ἐκτροπὰς τῶν λόγων, ἂν καὶ
 5 σφόδρα μακρὰ δοκῶσι, μὴ μέντοι περί γε φανύ-
 λων, μηδὲ ἀναξίων λόγων, μηδὲ οὐ προσηγόντων,
 δυσκόλως φέρειν, ὡς οὐκ αὐτὴν λιπόντος τὴν τῶν ὁ-
 λων ὑπόθεσιν τῷ λέγοντος· ὡς ἂν εἰ περὶ τῶν ἀ-
 ναγκαίων καὶ προσηγόντων φιλοσοφία διεξῆι· σχεδὸν
 10 γὰρ κατὰ τῆτο μιμέμενοι τὰς κυνηγέτας, οὐκ ἂν
 ἀμαρτάνοιμεν· οἷ γε, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἵχνος ἐκλα-
 βόντες, κακείνῳ ἐπόμενοι, μεταξὺ ἐπιτύχωσιν ἐτέ-
 ρῳ φανερωτέρῳ, καὶ μᾶλλον ἐγγύς, οὐκ ὠκνησαν τέ-

(5) Μακρὰ] διάρχεται μοι ἀντὶ τῆς, μακροί· ἀκολουθεῖ
 γὰρ αὐθις ἡ λέξις, λόγων, εἰς γενικὴν. (8) ὡς ἂν εἰ...
 διεξῆι] ἀντὶ τῆς, ὡς ἂν εἰ, ἕως ἂν, ἀξιοῖ ὁ Κασαβῶνος γρά-
 φεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἕτως ἔκ ἑρῶνται πρὸς Παρατατικὸν ἀποδε-
 δομένον· ἐχέτω δ' ἔν, κατ' ἐμὲ, μᾶλλον ὡς ἔχει, διερμη-
 νεύομενον ὧδε· ὥσπερ ἂν εἰ διεξήρχετο σὺν φιλοσοφίᾳ περὶ
 τῶν ἀναγκαίων, ἕτως καὶ χρεὶν φέρειν δυσκόλως τὰς λόγους·
 ἢ τὸ, Φιλοσοφία γραφέσθω εἰς εὐδεΐαν, καὶ τὸ Εἰ τραπέσθω
 εἰς τὸ, Ἡ ἄρδρον· ἢ ἢ, ὡς ἂν ἡ φιλοσοφία διεξῆι· ὅπερ
 ἐστὶν ἰσοδύναμον τῷ, ὥσπερ ἐδύνατο ἡ φιλοσοφία διεξελεῖν
 περὶ τήτων. (11) ἐπειδὴ... ἐπιτύχωσιν] ἢ τὸ Ε'πειδὴ εἰς
 τὸ, Ε'πειδὴν, τραπτέον, ἢ τὸ, Ε'πιτύχωσιν, εἰς τὸ, Ε'πιτύ-
 χοιεν· ἐπειδὴ ἐχρήσατο ἕτω καὶ τῷ τετάρτῳ λόγῳ β. κα,
 μήτι ἄρα ἰδίωμα ἢ αὐτῆς; (13) ἔκ ὠκνησαν... ἐλόντες]
 ἐκ ἑρῶνται πάντῃ ἡ σύνταξις· ἢ γὰρ γραπτέον ἐκ ὠκνησαν
 συνεξακολουθήσαντες ἐλπεῖν· ἢ ἀντὶ τῆς, ὠκνησαν (οἶμαι) λεκ-
 τέον, ἔφθησαν· ἢ ἢ, ἅμα ἀκολουθήσαντες καὶ ἐλόντες αὐτὰ·

τῷ ξυνακολογήσαντες, καὶ ἐλόντες τὰ ἐμπεσόν ὕ-
 σερον· ἴσως ἔν ἐδὲ ἐκείνῳ μεμπτέον, ὅσις περὶ ἀν-
 δρὸς δικαίᾳ καὶ δικαιοσύνης λέγειν ἀρχόμενος, μνηστὺς
 πόλεως παραδείγματος ἔνεκεν, πολλαπλάσιον λό-
 5 γον ἀνήλωσε περὶ πολιτείας· καὶ οὐ πρότερον ἀπέ-
 καμε, πρὶν ἢ πάσας μεταβολὰς καὶ ἅπαντα γένη
 πολιτειῶν διεξῆλθεν, πάνυ ἐναργῶς τε καὶ μεγαλο-
 πρεπῶς τὰ συμβαίνοντα περὶ ἐκάστην ἐπιδεικνύς· εἰ
 καὶ παρὰ τισιν αἰτίαν ἔχει περὶ τῆ μῆκας τῶν λόγων,
 10 καὶ τῆς διατριβῆς τῆς περὶ τὸ παράδειγμα δῆπερ
 ἄλλως δὲ, ἔδεν ὄντων πρὸς τὸ προκείμενον τῶν εἰρη-
 μένων, καὶ οὐδ' ὁπωσιῶν σαφεσέρος δι' αὐτὰ τῆ ζητε-
 μένου γεγονότος, ἔπερ ἔνεκεν ἐξαρχῆς εἰς τὸν λόγον
 παρελήφθη, διὰ ταῦτα, εἴπερ ἄρα, οὐ παντάπα-
 15 σιν ἀδίκως εὐθύνεται.

μβ'. Εἰ ἂν οὖν καὶ ἡμεῖς μὴ προσήκοντα, μὴδὲ
 οἰκεῖα τῷ προκειμένῳ, φαινόμεθα διεξιόντες, μα-
 κρολογεῖν εἰκότως ἂν φαινοίμεθα· καὶ αὐτὸ δὲ ἄλ-
 λως, ἔτε μῆκος, ἔτε βραχύτητα ἐν λόγοις ἐπαι-

κατὰ τὸ, ἔφθασαν ἀναλώσαντες αὐτὲς, ἢ τυχόντες ὧν ἤλ-
 πισαν· τὸ πρῶτον ἀλλ' ἔν ἄμεινον καὶ ἀπλῆσερον. (11) ἄλ-
 λως δὲ, ἔδεν ὄντων... τῶν εἰρημένων] ἔτως ἔγραψα ἀντὶ
 τῆ, ἄλλως ἔδεν ὄντα... τὰ εἰρημένα, κακῶς πεφρασμένον
 ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ· ὁ δὲ νῦν· ἢ μεμπτέον τὰς τῶν λόγων
 ἐκτροπὰς, ἐπειδὴν εἰς ταῦτα τῆ λόγου φέρωσι τέλος· ἄλλως
 δὲ, ὅταν δηλαδὴ μὴ φέρῃ ταῦτα εἰς τὸ προκείμενον, μὴ δὲ
 φῶς τι τῆ ζητεμένου πρὸς σαφηνεῖαν καταχρῆν, ἄλλως ἂν καὶ
 κάτω πλανώμενα, τότε ἐκ ἀβῶος ἔσαι ὁ λέγων· ἀλλὰ δι-
 καίως πως εὐθυνήσεται.

(18) Εἰκότως ἂν φαινοίμεθα] ἔτως ἔγραψα ἀντὶ τῆ φαι-

- νεῖν ἢ ψέγειν δίκαιον· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τῶν ἐν ταῖς πόλεσι πράξεων χρὴ θάρρυντας διαπερᾶναι τῶν μὲν μιμνησκομένους, τὰ δὲ ἐὼντας ἀρρήτὰ τε καὶ ἀμνημόνευτα· οὐ γὰρ δὴ περί γε πορνοδοσκῶν, καὶ περὶ πορ.
- 5 νοδοσκίας, ὡς ἀμφιβόλων, ἀπαγορευτέον· ἀλλὰ καὶ πάνυ ἰχυρίζεον, καὶ ἀπαρρήτεον, λέγοντι μηδένα προχεῖνδαι, μήτ' ἔν πένητα, μήτε πλέσιον, ἐργασίᾳ τοιαύτῃ μισθὸν ὕβρεως καὶ ἀκολασίας ὁμοίως παρὰ πᾶσιν ἐπονείδισον ἐκλέγοντας, ἀναφροδίτῃ μίξεως
- 10 καὶ ἀνεράς τε τῶν ἐρώντων, κέρδους ἕνεκα γιγνομένης· συναγαγόντας αἰχμάλωτα σώματα γυναικῶν ἢ παίδων, ἢ ἄλλως ἀεγυρεύοντα ἐπ' αἰχυνὴ προΐζαντας ἐπ' οἰκημάτων ῥυπαρῶν, πανταχῇ τῆς πόλεως ἀποδεδειγμένων, ἔν τε παρόδοις ἀρχόντων καὶ ἀγοραῖς,
- 15 πλησίον ἀρχαίων τε καὶ ἱερῶν, μεταξὺ τῶν ὁσιωτάτων· μήτ' οὖν βαρβαρικά σώματα, μήτε Ἑλλήνων, πρότερον μὲν οὐ πάνυ, τανῦν δὲ ἀφρόνως τε καὶ πολλῇ δολείᾳ κεχευμένων, ἐπὶ τὴν τοιαύτην λώβην καὶ

νώμεθα· ὁ δὲ λόγος διπλός. (6) ἀπαρρήτεον] ἀρρητέον, ὡς οἶόν τε χωρήμεναι τῷ λόγῳ. (9) μίξεως... γιγνομένης] ἔτας ἔγραψα, ἀντὶ τῆ, γιγνομένην· ἴσως δὲ προσηυτέον ἂν εἴη καὶ τὸ, Μὴ, πρὸ τῆ, ἐρώντων· ὁμοίως δὲ διώρῳσα καὶ τὸ, συναγαγόντας, ἀκολέως ἀντὶ τῆ, συναγαγῶσαν. (16) μήτ' ἔν βαρβαρικά σώματα, μήτε Ἑλλήνων, πρότερον.] ἐξήλειψα ἐνταῦθα τὸ, Ἄ· εἶχε γὰρ ἔτω· μήτε Ἑλλήνων, ἢ πρότερον· δοκεῖ δὲ μοι προσέτι προσδετέον εἶναι τὸ, Οὐ, πρὸ τῆ ἄγοντας· ἵνα ἢ, μήτε ἔν βαρβαρικά σώματα, μήτε Ἑλλήνων... ἐπὶ τὴν τοιαύτην λώβην καὶ ἀνάγκην οὐκ ἄγοντας· εἰδὲ μὴ τῆτο, γραπτέον ἴσως μᾶλλον ἐκείνως, μήτ' ἔν βαρβαρικά σώματα, εἰμὶ Ἑλλήνων ἐπὶ τὴν

- ἀνάγκην ἄγοντας, ἵπποφορβῶν, καὶ ἀναφορβῶν, πολλὴ
 κάκιον καὶ ἀκαθαρτότερον ἔργον ἐργαζομένους, οὐ
 κτήνεσι κτήνι δίχα βίας ἐκόντα ἐκῆσιν ἐπιβάλλον-
 τας, οὐδὲν αἰχθυομένοις, ἀλλὰ ἀνθρώποις αἰχθυο-
 5 μένοις καὶ ἄκισιν, οἰσζώντας καὶ ἀκολάστους ἀνθρώπους,
 ἐπ' ἀτελεῖ καὶ ἀκάρπῳ συμπλοκῇ σωμάτων φθορὰν
 μᾶλλον, ἢ γένεσιν, ἀποτελέωντων, ὅτε αἰχθυομένους
 ὕδνα ἀνθρώπων ἢ θεῶν· ὅτε Δία γενέθλιον, ὅτε
 Ἡ'ραν γαμήλιον, ὅτε μοῖρας τελεσφόρους, ἢ λοχίαν
 10 Ἀρετμιν, ἢ μιτέρᾳ Ρέαν, ὕδὲ τὰς προεσώσας ἀν-
 θρωπίνης γενέσεως Εἰλειθυίας, ὕδὲ Ἀφροδίτην ἐ-
 πώνυμον τῆς κατὰ φύσιν πρὸς τὸ θῆλυ τῆ ἄρρενος
 συνόδου καὶ ὀμιλίας· μηδὲ ἐπιτρέπειν τὰ τοιαῦτα
 κέρδη, μηδὲ νομοθετεῖν, μήτε ἄρχοντα, μήτε νομο-
 15 θέτην, μήτ' ἐν ταῖς ἄκρως πρὸς ἀρετὴν οἰκησομέ-
 ναις πόλεσιν, μήτ' ἐν ταῖς δευτέραις, ἢ τρίταις, ἢ
 τετάρταις, ἢ ὁποῖαις ἂν, εἰάν ἐπ' αὐτῶν τι ἢ τὰ
 τοιαῦτα κωλύειν· εἰάν δ' ἄρα παλαιὰ ἔθνη καὶ ἐοκίρ-
 ρωμένα νοσήματα χρόνῳ παραλάβῃ, μήτοι γε παν-

λάβειν . . . ἄγοντας. (7) ἀποτελέωντων] τῶν σωμάτων· ἄ-
 μεινον δ' ἦν, ἀποτελέσει, ἀναφερόμενον εἰς τὸ, συμπλοκῇ.
 (11) Εἰλειθυίας] τὰς ἐπὶ τῶν τικτησῶν ἐφόρος θεᾶς λέγει
 Σείδας. (13) μηδὲ ἐπιτρέπειν τὰ] ὅπως ἔγραψα ἐκ διορθώ-
 σεως Ρεῖσκis ἀντὶ τῆς, ἐπιτρέποντα. (12) ἐπώνυμον] ση-
 μαίνει γὰρ τὸ πρὸς μίξιν ὄργανον, τὴν μίξιν αὐτῇ· ὡς καὶ
 Ἀνακρέωντι εἴληπται

„ἀπαλαῖσιν ἔν τε κοίταις

„τελεῖν τὴν ἀφροδίταν·

ἐν τῇ κγ'. ὡδὴ λέγοντι· ἰδὲ καὶ Βαρνέσ. εἰς Εὐριπ. ἰφιγ. ἐν
 Αὐλίδι. 1264.

τελῶς εἶναι ἀθεράπευτα, καὶ ἀκόλαστα· ἀλλὰ σκο-
πῆντα τὸ δυνατόν, ἀμνηστέην σέλλειν καὶ καλᾶζειν·
ὥς ἔποτε φιλεῖ τὰ μοχθηρὰ μένειν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς,
ἀλλὰ αἰεὶ κινεῖται καὶ πρόσεισιν ἐπὶ τὸ ἀσελγέστερον,

5 μηδενὸς ἀναγκαίῃ μέτρῃ τυγχάνοντα.

μγ'. Δεῖ δὴ ποιεῖσθαι τινα ἐπιμέλειαν, μὴ πάνυ
τι πράως, μηδὲ ῥαθυμῶς φέροντας τὴν εἰς τὰ ἄτι-
μα καὶ δόλα σώματα ὕβριν· ἐ ταύτῃ μόνον, ἢ κοινῇ
τὸ ἀνθρώπινον γένος ἅπαν ἔντιμον καὶ ὁμότιμον ὑπὸ
10 τῷ φύσαντος θεῷ, τὰντὰ σημεῖα καὶ σύμβολα ἔχον
τῷ τιμᾶσθαι δικαίως καὶ κατὰ λόγον καὶ ἐμπειρίαν
καλῶν τε καὶ αἰσχρῶν γέγονεν· ἀλλὰ κακείνο ἐνθυ-
μημένως, ὅτι χαλεπὸν ὕβρει τρεφομένη δι' ἐξουσίαν,
ὅρον τινὰ εὐρεῖν, ὃν ἐκ αὐτοῦ ἐτι τολμήσαι διὰ φόβου
15 ὑπερβαίνειν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ἐλάττοσι καὶ ὑφει-
μένους μελέτης καὶ συνηθείας, ἀκάδεκτον τὴν ἰσχὺν
καὶ ῥώμην λαβῆσα, ἕθενός ἐτι φεῖδεται τῶν λοιπῶν·
ἤδη ἐν χερὶ παντὸς μᾶλλον οἶσθαι τὰς ἐν τῷ μέσῳ
ταύτας φανεράς καὶ ἀτίμους μοιχείας, καὶ λίαν ἀναι-
20 χύντως καὶ ἀναίδην γιγνομένης, ὅτι τῶν ἀδύλων καὶ
ἀφανῶν εἰς τε ἐντίμους γυναῖκας καὶ παῖδας ὕβρεων
οὐχ ἥκιστα παρέχουσι τὴν αἰτίαν, τῷ πάνυ ῥαδίως τὰ
ταυτὰ τολμάσθαι, τῆς αἰσχύνῃς ἐν κοινῷ καταφρο-
νιμένης· ἀλλ' ἔχ, ὥσπερ αἰονταί τινες, ὑπὲρ ἀσφα-
25 λίας καὶ ἀποχῆς ἐκείνων εὐρῆσθαι τῶν ἀμαρτημάτων.

(16) ἀκάδεκτον τὴν ἰσχὺν] ἔτιως ἐκ διορθώσεως Ρ' εἰσκή, ἀντὶ τῆς, αἰσχύνῃς. (25) καὶ ἀποχῆς ἐκείνων εὐρῆσθαι τῶν ἀμαρτημάτων.] πότερον, συμφωνῶσιν ἀλλήλοις κατὰ γένος τὸ, ἐκείνων καὶ τῶν, ἀμαρτημάτων; ἢ τὸ μὲν, ἐκείνων ἀναφέρεται

μδ' Τάχ' ἔν λέγει τις ἀγοικότερον ἔτω πως·
 ὃ σοφοὶ νομοθέται καὶ ἄρχοντες οἱ παραδεξάμενοι
 τὰ τοιαῦτα ἀπαρχῆς, ὡς δῆτι θαυμασὸν εὐρήκατε
 ταῖς πόλεσιν ὑμεῖς σωφροσύνης φάρμακον, ὅπως
 5 ὑμῖν μὴ τὰ φανερά ταῦτα καὶ ἀκλεισά οικήματα,
 τὰς κεκλεισμένας οἰκίας, καὶ τὰς ἐνδοθεν θαλάμους
 ἀναπετάσῃ, καὶ τὰς ἐξω καὶ φανερώς ἀσελγαίνοντας
 ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης, ἐπὶ τὰς ἐλευθέρους καὶ σεμ-
 νὰς τρέφῃ γυναῖκας, μετὰ πολλῶν χρημάτων τε καὶ
 10 δώρων, μὴ τὸ σφόδρα εὖνων καὶ μετ' ἐξουσίας ἐκτί-
 ζέγοντας, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τὸ κεκωλυμένον ἐν φόβῳ τε
 καὶ πολλοῖς ἀναλώμασι διώκοντας· ὅψεδε δὲ αὐτὸ,
 ἐμοὶ δοκεῖν, ἀκριβέστερον, ἐὰν σκοπῆτε· παρ' οἷς γὰρ
 καὶ τὰ τῶν μοιχεῶν μεγαλοπρεπέστερόν πως παρα-
 15 πέμπεται, πολλῆς καὶ σφόδρα φιλανθρωπικῆς εὐ-

πρὸς τὸ παῖδας καὶ γυναῖκας, τὸ δὲ, ἀμαρτημάτων μενεῖ κ-
 ναπόδοτον; ἢ καὶ τρίτον τρεπτέον τὸ, Ἐκείνων εἰς τὸ, Ἐ-
 κείνα; ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἢ προδετέον μετὰ τὸ, εὐρῆσθαι, ὅτι,
 τὰ τοιαῦτα, ἢ τὸ, Ἐκείνων τρεπτέον εἰς τὸ, Ἐκείνα; εἴγε
 ὡς ἔχει τὸ κείμενον ὀρθὸν μέν ἐστι κατὰ σύνταξιν, ἀλλ' ἐπεὶ
 δὲ τὸν νῦν· ὅς ἐστιν, ἐκ εὐρίται ἐκείνα (ἢ τὰ τοιαῦτα) τῶν
 ἀμαρτημάτων τοῖς ἀναισχύντοις, ἵνα ἀσφαλῶς ἔχωσιν, ὡς
 οἴονται τινες, καὶ ἀπέχωσιν αὐτῶν οἱ ἐντιμοὶ· ἢ, ὁ αὐτόν
 ἐστιν, ἵνα ἀπέχωσι τῶν τιμῶν οἱ ἄτιμοι.

(4) Σωφροσύνης φάρμακον] ἐκ ἀλεξητήριον, ὅλλὰ φυ-
 λακτήριον μάλιστ'· τὸ δὲ, ὡς δῆτι θαυμασὸν εὐρήκατε, ἄ-
 μεινον ἢν γράφεσθαι, ὡς δῆτι θαυμασὸν εὐρήκόπως· εἰ δὲ
 μὴ, θαυμασικῶς πως μετ' εἰρωνείας ἀναγνωσέον· τὸ δὲ, ὅ-
 πως μὴ... ἀναπετάσῃ, ἐχέτω προηγούμενον αὐτῷ ἐκ κοινῆς
 συνηθείας τὸ, Σκέψασθε, (11) ἀλλ' αὐτὸ δὴ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ

γνωμοσύνης τυγχάνοντα, τὰ μὲν πολλὰ, ὑπὸ χρη-
 σότητος ἐκ αἰδανομένων τῶν ἀνδρῶν· τὰ δέ τινα,
 ἔχ' ὁμολογόντων εἰδέναι, ξένους δὲ καὶ φίλους καὶ ξυγ-
 γενεῖς τὰς μοιχὰς καλεμένους ἀνεχομένων, καὶ αὐτῶν
 5 ἐνίοτε φιλοφρονεμένων, καὶ παρακαλόντων ἐν τοῖς
 ἑορταῖς καὶ θυσίαις, ἐπὶ τε τὰς ἐσιάσεις, ὡς ἂν, οἶ-
 μαι, τὰς οἰκειοτάτας· ἐπὶ δὲ τοῖς σφόδρα ἐκδήλοις
 καὶ φανεροῖς, μετρίας τὰς ὀργὰς ποιημένων· παρ' οἷς
 δὲ, φημί, ταῦθ' ἔτως ἐπιεικῶς ἐξάγεται τὰ περὶ
 10 τὰς γυναῖκας, ἡδὲ περὶ τῶν παρθένων ἐκεῖ θαρρή-
 σαι ῥάδιον τῆς χορείας, ἡδὲ τὸν Ὑμέναιον ὡς ἀλη-
 θῶς, καὶ δικαίως ἀδόμενον ἐν τοῖς παρθενικοῖς γά-
 μοις, πισεῦσαί ποτε.

μέ, Εἰ ἔν ἀνάγκῃ πολλὰ ἐοικότα συμβαίνειν αὐ-
 15 τόθι τοῖς παλαιοῖς μύθοις δίχα τῆς τῶν πατέρων
 ὀργῆς καὶ πολυπραγμοσύνης, ἅτε πολλῶν μιμημέ-
 νων τὰς λεγομένες τῶν θεῶν ἑρωτας, χρυσῶ τε πολ-
 λῷ διαρρέοντος διὰ τῶν ὀρέφων, καὶ πάνυ ῥαδίως, ἅ-
 τε ἐ χαλκῶν ὄντων, ἡδὲ λιθίνων τῶν οἰκημάτων·

γραφα ΔΉ. (4) καλεμένους ἀνεχομένων] ἐκ ἑρῶται· γρα-
 πτέον ἄρα, καλεῖσθαι. (6) ὡς ἂν, οἶμαι, τὰς οἰκειοτάτας]
 ὡς καλοῖεν ἂν τὰς οἰκειοτάτας.

(17) Χρυσῶ τε πολλῷ διαρρέοντος] τὸ τῷ Διὶ αἰνίττε-
 ται, ὑπὲρ τῆς Δαναῆς χρυσοῦ γενομένου· ἰδὲ τέπιγγραμμα·

„Ζεὺς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσός, δι' ἑρωτα

Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δαναῆς

τὰ δὲ ἐξῆς περὶ τῆ ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν κρήναις, αἰνίττεται
 εἰς Ποσειδῶνα μὲν καὶ Τυρῶ, ἃ ἐγένευντο αὐτοῖς περὶ τὸν Εἰ-
 νιπέα· εἰς δὲ Πλέτωνα καὶ Περσεφόνην, Πριάπῶν τε καὶ Δρυό-
 πην, καὶ Ἄκην καὶ Γαλάτειαν τὰ περὶ κρήνας αὐτοῖς γενῆς

καὶ νῆ Δία ἀργυρεῖς σάζοντος κατ' ὀλίγον, ἐδ' εἰς
 τὲς τῶν παρθένων κόλπους μόνως, ἀλλ' εἰς τε μητέ-
 ρων καὶ τροφῶν καὶ παιδαγωγῶν, καὶ ἄλλων, πολλῶν καὶ
 καλῶν δώρων, τῶν μὲν κρύφα εἰσιόντων διὰ τῶν σε-
 5 γῶν, ἔσι δ' ἔφανερός, κατ' αὐτάς πε τὰς κλι-
 σίας, τί δ' ἐν ποταμοῖς καὶ ἐπὶ κρηνῶν, ἔκ εἰκὸς ὁ-
 μοια πολλὰ γενέσθαι τοῖς πρότερον λεγομένοις ὑπὸ
 τῶν ποιητῶν; πλὴν ἴσως γε οὐ δημοσίᾳ γινόμενα,
 ἐδ' ἐν τῷ φανερῷ, κατ' οἰκίας δὲ ἔτις εὐδαίμονας,
 10 κήπων τε καὶ πρασιῶν πολυτελεῖς ἐπαύλεις ἐν τισὶ
 νυμφῶσι κατεσκευασμένοις, καὶ θαυμαστοῖς ἄλσεσιν,
 αἵτε ἔπειχράς ἐδὲ πενήτων βασιλέων, οἷας ὕδρο-
 φορεῖν τε καὶ παίζειν παρὰ τοῖς ποταμοῖς, ψυχρὰ
 λεομένης λητρὰ, καὶ ἐν ἄλσεσιν ἀναπεπταμένοις.
 15 ἀλλὰ μακαρίοις καὶ μακαρίων γονέων, ἐν βασιλι-
 καῖς καταγωγαῖς, ἴδια ταῦτα πάντα ἐχέσαις, πο-
 λὺ κρείττονα καὶ μεγαλοπρεπέστερα τῶν κοινῶν.

μς'. Α'λλ' ἴσως γε ἐδὲν ἦττον ἔμελλεν ἐκείνη τῇ
 πόλει παῖδας προσδοκᾶν ἐσομένους, οἷον Ὀμηρος εἴ-
 20 ρηκεν Εὐδωρον, ὃν Εἰμῶ καὶ Πολυδώρας, ὑποκρυπ-
 τόμενος αὐτὸν οἶμαι τὴν γένεσιν.

Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλῇ Πολυδώρῃ.

μενα. (12) αἵτε ἔπειχράς] αἵτε ἔπει περὶ πενιχράς, γυν-
 ναῖκας δηλονότι γινόμενα· σκοτεινὸν ὅμως τὸ χωρίον, καὶ
 κακοσύνητος· φησὶ γὰρ, κατ' οἰκίας ἔτις εὐδαίμονας
οἷας ὕδροφορεῖν τε καὶ παίζειν παρὰ τοῖς ποταμοῖς, ψυ-
 χρὰ λεομένης λητρὰ· πρότερον, αἱ οἰκίαι ταῦτα ποιεῖσιν, καὶ
 αἱ γυναῖκες; τὸ μὲν πρῶτον ἐναντίον τῇ φύσει, τὸ δὲ δευ-
 τερον ἢ εὐρίσκω ὀρθῶν, εἰμὴ προσεδείη ἢ, Περὶ, ἢ Εἰς.

(20) Ὑποκρυπτόμενος αὐτόν] ὀρθῶς, κατὰ τὸ, ἔκρυπτε

πολλὰς τὰς τοιαύτας· σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ἔτυχόντινες ταύτης τῆς ἐπαννυμίας τῶν ἔτω γενομένων, Παρθέναι κληθέντες συχνῶς· ὥς, εἰ

τὴν θυγατέρα τὸν θάνατον τῆ ἀνδρός· τὸ δὲ ἔπος ἐκ τῶν τῆ Οἰμήρου. Π'. 180. ἀλλ' ἀντὶ Πολυδώρῃ γραπτέου, Πολυμήλη· ἔχει γὰρ ἔτω τὰ ἔπη·

„Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε

„Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,

„Φύλαυτος θυγάτηρ.

παρεϊσέφρησε δὲ τὸ, Πολυδώρῃ ἀντὶ τῆς, Πολυμήλης, ὅτι μικρὸν ἀνωτέρω αὐτῆς μνημονεύει ὁ ποιητὴς ὡς μητρὸς Με-
νεοδῆ

„Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρῃ,

„Σπερχεῖω ἀκάμαυτι θυγὴ θεῶ εὐνηθεῖσα.

Παρθένιοι δὲ παρ' Οἰμήρῳ καὶ παρὰ πᾶσιν αἱ κρύφα τικτόμε-
νοι παῖδες παρὰ τῶν ἔτι νομιζομένων παρθένων, ὡς κατωτέ-
ρω ρηθῆσεται. (3) παρθέναι κληθέντες συχνῶς· ὥς· εἰ
μὴ διαφθεύροντο οἱ πλείους... ἅτε ἑδαμῶς κ.τ.λ.] ἔτως ἔ-
γραψα ταῦτα γνώμῃ Μορέλλου ἀντὶ τῆς, παρθενίαις κλη-
θέντες συχνοί· ὥς· εἰ μὴδε ἐφθεύροντο οἱ πολλὰς... ἄγε ἑ-
δαμῶς· τῆς δὲ τῶν Παρθενίων τέτων ἰσορίας διττὸς λό-
γος κατέχει· οἱ μὲν γάρ φασι Λακεδαιμονίους πολιορκεῦντας
δεκάτῳ ἔτει Μεσσίην, μηδέποτε νοσῆσαι ἐς τὰς ἑαυτῶν
γαμετάς· τὰς δὲ φοβημένας, μὴ ἐκείνων ἀπολλυμένων ἀεὶ
τῷ πολέμῳ ἐκλίψῃ τὸ ἄρρεν ἐν Σπάρτῃ, συμμιγῆναι τοῖς
τυχῶσιν ἐπὶ παιδοποιῖα· τότε δὲ γενομένῃ, τὰς γεννηθέν-
τας ἔτως, ὡς ἀπορῆντας τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ἀποσαλῆναι οἰ-
κίσοντας Τάραντα· λέγει δὲ καὶ Ἀριστοτέλης Ε'. Πολ. περὶ
τῆς πλείους τῶν πεφρουηματισμένων· οἷον ἐν Λακεδαίμονι αἱ
λεγόμεναι Παρθέναι· ἐκ τῶν ὁμοίων γὰρ ἦσαν, ὡς φηρά-
σαντες ἐπιβλεψάντας ἀπέσειλαν Τάραντος οἰκιστάς· ὁ δὲ
Ἡσύχιος ἐκ θερραπεινῶν γενέσθαι φησιν ὥδε· οἱ κατὰ τῶν

μὴ διεφθείροντο οἱ πλείους τῶν ἐν ταῖς ἕτω τευφώ-
 σαις πόλεσι γιγνομένων, ἅτε ὑδαμῶς οἶμαι δαιμο-
 νία τυγχάνοντες ἐπιμελείας, ὑδὲν ἂν ἐκώλυε, πάν-
 τα μετὰ Ἡρώων εἶναι· νῦν δέ, οἱ μὲν ἀπόλλυνται
 5 παραχεῖμα· ὅσοι δ' ἂν καὶ φανῶσι, κρύφα ἐν δόλῳ
 χήματι μένῃσι ἄχρι γήρως, ἅτε ὑδὲν αὐτὰς δυναμέ-
 νων τῶν σπειράντων προσωφελεῖν.

μζ'. Εἶεν δὴ· παρ' οἷς ἂν καὶ τὰ περὶ τὰς κόρας
 ἕτως ἀπλῶς ἔχη, τί χρὴ προσδοκᾶν τὴν κόρη
 10 ποίας τινὸς παιδείας καὶ ἀγωγῆς τυγχάνειν; ἔδω' ὅ-
 πως ἂν ἀπόχοντο τῆς τῶν ἀρρένων λώβης καὶ φθο-
 ρᾶς, τό γε ἀκόλαστον γένος, τῷτον ἱκανὸν καὶ σαφ-
 ποιησάμενον ὅρον, τὸν τῆς φύσεως, ἀλλ' ἐκ ἂν, ἐμ-
 πιπλάμενον πάντα τρόπον τῆς περὶ γυναῖκας ἀκρα-
 15 σίας, καὶ διακορῆς γενόμενον τῆς ὑδονῆς ταύτης, ζη-
 τοίη ἐτέραν μείζω καὶ παρανομωτέραν ὕβριν, ὥς το-
 γε γυναικῶν αὐτῶν σχεδόντι τῶν ἐλευθέρων καὶ παρ-
 θένων ἐφάνη ῥάδια; καὶ ὑδεῖς πόνος θηρῶντι μετὰ
 πλῆτε τοιάνδε θήραν· ὑδὲ ἐπὶ τὰς πάνυ σεμνὰς κα-
 20 σεμνῶν τῶν ὄντι γυναικῶν καὶ θυγατέρων, ὅσις ἂν ἦ

Μεσσηνιακὸν πόλεμον γενόμενοι ἐκ Θερραπυνῶν· οἱ δὲ ἢ ἐ-
 φησαν ἐκ τῶν γαιμητῶν γενέσθαι αὐτὰς, ἀλλ' ἐκ τῶν παρ-
 θένων, ἐπιτραπὲν τοῖς νεανίσκοις συγγενέσθαι αὐταῖς, ὡς οἱ
 Μορέλλος εἰσάγει τινα ἕτω λέγοντα· τῷτο ἐπὶ τῇ Μεσ-
 σηνιακῇ γέγονε πόλεμος, ἐφέντων Λακεδαιμονίων διὰ τὴν ὀ-
 λιγανδρίαν, τῆς τότε νεανίσκου καὶ παρθένης Λακαῖναι
 διὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀχολίαν. (4) οἱ μὲν ἀπόλλυνται
 ἀπὸ τῶν ἀμβλώσεων, καὶ ἄλλων κακῶν.

(16) Παρανομωτέραν] διώρεσθαι μοι ἀντὶ τῆς, παρανο-
 μωτέρω· καὶ κατωτέρω, ἀντὶ τῆς, χεδόντε, χεδόντι· καὶ ἐπὶ

- σὺν τῇ τοῦ Διὸς μηχανῇ, χρυσὸν μετὰ χεῖρας
 φέρων, οὐ μήποτε ἀποτυγχάνοι, ἀλλ' αὐτά που
 τὰ λοιπὰ δηλοῖ παρὰ πολλοῖς γινόμενα, ὥς ὅγε
 ἅπλυσος τῶν τοιούτων ἐπιθυμιῶν, ὅταν μηδὲν εὐ-
 5 ρίσκοι σπάνιον, μηδὲ ἀντιτεῖνον ἐν ἐκείνῳ τῷ γένει,
 καταφρονήσας τοῦ ῥαδίου, καὶ ἀτιμάσας τὴν ἐν
 ταῖς γυναιξὶν Ἀφροδίτην, ὥς ἔτοιμον δῆτινα καὶ τῷ
 ὄντι θῆλυον παντελῶς, ἐπὶ τὴν ἀνδρωνίτιν μετα-
 βήσεται, τοὺς ἄρξαντας αὐτίκα μάλα καὶ δικά-
 10 σοντας καὶ στρατηγήσαντας, ἐπιθυμῶν καταισχύ-
 νειν· ὥς ἐνθάδε που τὸ χαλεπὸν καὶ δυσπόριστον
 τῶν ἡδονῶν εὐρέσων εἶδος, τοῖς ἄγαν φιλοπόταις
 καὶ οἰνόφλυξι τὰυτὸ πεπονθὼς πάθος· οἱ πολλά-
 κισ μετὰ πολλὴν ἀκρατοποσίαν καὶ συνεχῇ, οὐκ
 15 ἐθέλοντες πιεῖν, αὐχμὸν ἐξεπίτηδες μηχανῶνται,
 διὰ τε ἰδρώτων, καὶ σιτίων ἀλμυρῶν καὶ δριμέων
 πρесоφορᾶς.

κατωτέρω, ἀντὶ τῇ, ὅς τις ἂν ἴοι, ὅς τις ἂν ἴκ. (6) τὴν
 ἐν γυναιξὶν Ἀφροδίτην] τὴν κλίσιν καὶ ἐπιθυμίαν πρὸς τὰς
 γυναικας· ἴδε ἀνωτέρω, §. μᾶ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ Η ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

ΛΟΓΟΣ Η'.

- α. **Δ**ιογένης ὁ Σινωπεὺς ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πατίδος, ἔ-
 δεινὸς διαφέρων τῶν πάνυ φαύλων, Ἀθήναζε ἀφίκε-
 το, καὶ καταλαμβάνει [συχνὸς ἔτι τῶν Σωκράτους
 5 ἑταίρων· καὶ Πλάτωνα, καὶ Ἀρίσταν καὶ Αἰχίνην καὶ
 Ἀντισθένην] καὶ τὸν Μεγαρέα Εὐκλείδην· ἕτος δὲ ἔ-
 φυγε διὰ τὴν μετὰ Κύρῳ στρατείαν· τῶν μὲν ἔν ἄλ-
 λων τυχὺ κατεφρόνησεν, Ἀντισθένην δὲ ἐχρῆτο, ἐκ
 αὐτὸν ἕτως ἐπαινῶν, ὥς τὲς λόγους, ἃς ἔλεγεν, ἡ-
 γέμενος μόνος εἶναι ἀληθεῖς, καὶ μάλιστα δυναμένους
 10 ἀνδρῶν ὠφελεῖσθαι, ἐπεὶ αὐτόν γε τὸν Ἀντισθένην
 παραβάλλων πρὸς τὲς λόγους, ἐνίοτε ἡλεγχεν ὥς
 πολὺ μαλακώτερον, καὶ ἔφη αὐτὸν εἶναι σάλπιγγ-
 γα, λοιδορῶν· αὐτὸν γὰρ ἐκ ἡκκε φεγγομένους μέγι-
 στον· καὶ ὁ Ἀντισθένης ὑπέμενεν αὐτὸν, ταῦτα ἀκῶν·
 15 πάνυ γὰρ ἐθαύμαζε τὸ ἀνδράπε τὴν φύσιν· ἔλεγεν
 ἔν ἀμυνόμενος ἀντὶ τῆς σάλπιγγος τοῖς σφῆξιν αὐ-
 τὸν ὅμοιον εἶναι· καὶ γὰρ τῶν σφηκῶν εἶναι τὸν μὲν
 ψόφον τῶν πτερῶν, μικρόν· τὸ δὲ κέντρον, δριμύ-
 τατον.
- 20 β'. Ἐχαιρεν ἔν τῇ παρρησίᾳ τῷ Διογένης, ὡ-
 σπερ οἱ ἵππικοι, ὅταν ἵππον θυμοειδῆ λάβωσιν,

(3) Συχνὸς ἔτι τῶν Σωκράτους] τὸ περικλειδὸν προσέει-
 ται μοι ὡς ἀναγκαῖον ἐκ τῶν ἐξῆς, ὡς εὐρηται ἐντιπινῶν
 κωδίκων· προσθετέον δ' ἴσως, μετὰ τὸν Εὐκλείδην, καὶ τὸν
 Ξενοφῶντα, ἵν' ἡ ἕτος ὁ φυγὼν διὰ τὴν μετὰ Κύρῳ στρατείαν.

- ἄλλως δὲ ἀνδρεῖον καὶ φιλόποισιν, ἐδὲν ἵππον ἀποδύ-
 χονται τὸ χαλεπὸν τῷ ἵππῃ· τὸς δὲ νωθροὺς, καὶ
 βραδεῖς, μισῶσι καὶ ἀποδοκιμάζουσιν· ἐνίοτε μὲν ἐν
 ἐπέτεινεν αὐτὸν, ἐνίοτε δὲ ἐπειρᾶτο ἀνέναι· ὥστε
 5 οἱ χορδοσφόροι τὰ νεῦρα τείνουσιν, προσέχοντες, μὴ
 ῥαγῇ· ἐπεὶ δὲ ἀπέθανεν ὁ Ἀντιθένης, καὶ τῶν ἄλ-
 λων ἑδὲνα ἡγεῖτο συνουσίας ἄξιον, μετέβη εἰς Κόριν-
 θον, καὶ κεῖ διῆγεν, ὅτε οἰκίαν μιᾶσάμενος, ὅτε πα-
 ρὰ ξένῳ τινὶ καταγόμενος, ἀλλ' ἐν τῷ Κρανίῳ θύραυ
 10 λῶν· εἴωρα γὰρ, ὅτι πλείοι ἀνθρώποι ἐκεῖ συνία-
 σι διὰ τὸς λιμένας καὶ τὰς ἐταῖρας· καὶ ὅτι ἡ πό-
 λιν ὥσπερ ἐν τριόδῳ τῆς Ἑλλάδος ἔκειτο· δεῖν ἔν
 τὸν φρόνιμον ἄνδρα, ὥσπερ τὸν ἀγαθὸν ἰατρὸν, ὅ-
 πῃ πολλοὶ νοσῶσιν, ἐκεῖσε ἵεναι βοηθήσοντα, ὅ-
 15 τως ὅπῃ πλείοι εἰσὶν ἀφρονέστεροι, ἐκεῖ μάλις ἀ-
 ποδημεῖν, ἐξελέγχοντα καὶ κολάζοντα τὴν ἀνοίαν αὐτῶν.
 γ'. Ἐπεὶ δὲ ἦκεν ὁ τῶν Ἰδμίων χρόνος, καὶ πάν-
 τες ἦσαν ἐν Ἰδμῳ, κατέβη καὶ αὐτός· εἰώθει γὰρ
 ἐπισκοπεῖν ἐν ταῖς πανηγύρεσι τὰς σπευδὰς τῶν ἀν-
 20 θρώπων, καὶ τὰς ἐπιθυμίας, καὶ πρὸς ἅτινα ἀποδη-
 μῶσι, καὶ ἐπὶ τίσι μέγα φρονῶσι· παρέχε δὲ καὶ αὐ-
 τὸν τῷ βηλομένῳ ἐντυγχάνειν, καὶ ἔλεγε θαυμάζειν,
 ὅτι, εἰ μὲν ἔφη ὀδόντας ἰᾶσθαι, πάντες αὖ αὐτῷ
 προσήεσαν, οἱ δεόμενοι ὀδόντα ἐξελέδαι· καὶ νῆ Δία
 25 εἰ ὑπέχετο ὀφθαλμὸς θεραπεύειν, πάντες ἀνθρώ-
 ποι ὀφθαλμὸς αὐτῷ ἐπεδείκνυν· ὁμοίως δὲ εἰ σπλη-
 νὸς ἢ ποδάγρας ἢ κορυζὺς εἶδεναι φάρμακον· ἐπεὶ δὲ
 ἔφη παύσειν τὸς πεισομένους αὐτῷ ἀγνοίας καὶ πονη-
 ρίας καὶ ἀκολασίας, ἑδὲς αὐτῷ προσεῖχεν, ἐδὲ ἐκέ-
 30 λευσεν ἰᾶσθαι αὐτὸν, ἐδὲ εἰ πολὺ προσλήψεσθαι ἀρ-

γύριον ἔμελλεν ὥς ἦττον ἔτος ὑπὸ τέτων, ἢ ἐκείνων ἐνοχλόμενος, ἢ χαλεπώτερον ὂν ἀνδρώπῳ σπινθὸς ἀνέχιδαι οἰδέντος, ἢ διεφθαρμένῃ οὐδόντος ἢ ψυχῆς ἄφρονος καὶ ἀμαθὲς καὶ δειλῆς καὶ θρασείας καὶ φιληδόνε καὶ ἀνελευθέρῃ καὶ οὐρίλῃ καὶ λυπηρᾷ καὶ παύεργε καὶ πάντα τρόπον διεφθαρμένης.

δ'. Καὶ δὴ καὶ τότε ἦν ὄχλος περὶ τὸν νεὼν τῆ Ποσειδῶνος πολλῶν σοφιστῶν κακαδαμόνων, βοώντων καὶ λαιδορευμένων ἀλλήλοις, καὶ τῶν λεγομένων μαθητῶν.
 10 ἄλλε ἄλλω μαχομένε· πολλῶν δὲ συγγραφέων ἀναγνωσκόντων ἀναίδητα συγγραμματα· πολλῶν δὲ

(7) Καὶ δὴ καὶ τότε ἦν ὄχλος] προσέειπαιμοὶ τὸ ὄχλος, ὡς ὑπεσημειώσατο καὶ ἕτερός τις· ἔχει γὰρ ἄμεινον ἔστω. (11) ἀναγνωσκόντων συγγραμματα] ὅ,τι ποτὲ τις συνέγραψε, ταῦτα φέρων εἰς μέσον ἀναγίνωσκεν, ἵνα ἐπαινεθῇ ὡς καὶ Ἡρόδοτος τὰς Μῆσας Ὀλυμπιάσιν· ἀλλὰ καὶ νῦν ἀγαθὴ τύχη προεκκήρυκται εἰς τέταρτον ἔτος ἀπὸ τῆς ταύτης Ὀλύμπια Κερκυραίοις, ἐν οἷς προκαλεῖται πάντας τῆς ἐλλογιμῆς, εἴτι συγγράψειεν ἕκαστος, πέμψαι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς πανηγύρεως, ἐφ' ᾧ ἀναγνωθῆντων καὶ εὐδοκίμησάντων, λήφεται ἕκαστος ἄξιον ἄθλον τῆς ἐαυτοῦ ἀρετῆς. Ἐλαίας κλάδον εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐκτύπωμα σιδηρὸν εἰς τὸ σῆθος· καὶ γὰρ μὲν ἐπαινῶ ταῦτα, καὶ ἀποδέχομαι μάλιστα· ἀλλ' ἀπορία μ' ἔχει ἐκείνη, ἂνδ' ὅτε ἀξίωσι τῆς νῦν διαλέκτε ποιήσασθαι τὴν ἐπίκρισιν, ἀλλ' ἐχὶ τῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν νῦν ἐπιδόσεως, καὶ πῶ ποτε ἐριδιόμενοι περὶ ἐκείνης κρίνεσιν; καὶ ποῖα κανόνι χρώμενοι, καὶ τίνες, ἐν ᾧ ἀμιλλωμένοι πρῶτον τὴν κρίσιν κατ' ἐαυτοὺς καὶ κατ' ἰδέας ἰδίας ἐπενεγκόντες, ἀποδώσασθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν εὐδοκίμησιν τὸ Ἄριστεον; δέδοικα μὴ τι κατὰ πατρίαν ταῦτά τινας ἐαυτῶν ἐνεκα διαπραττόμενοι, συζητῶσι τοῖς ἐρῶσιν ἐξ

παίματα ἀδόντων, καὶ τέττες ἐπανέντων ἑτέρων·
 πολλῶν δὲ θαυματοποιῶν, θαύματα ἐπιδεικνύντων·
 πολλῶν δὲ τερατοσκοπῶν, τέρατα κρινόντων· μυρίων
 δὲ ῥητόρων, δίκας σρεφόντων· ἔκ ὀλίγων δὲ καπή-
 5 λων διακαπιλευόντων, ὅ,τι ἂν τύχη ἕκαστος· εὐθύς
 ἐν ἡ αὐτῷ τινὲς προσῆλθον, τῶν μὲν Κορινθίων ἑ-
 δεῖς· ἑδὲ γὰρ ἑδὲ ὥοντο ἑδὲν ἀφελθῆσσεσθαι, ὅτι
 καθημέραν ἑώρων αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ· τῶν δὲ ξένων
 ἦσαν οἱ προσιόντες, ἡ τέτων ἕκαστος, βραχύ τι ἁ-
 10 κέσας ἡ εἰπὼν, ἀπῆει, φασόμενος τὸν ἐλεγχον·
 διὰ τῆτο, ἑφη ὁ Διογένης, προσποιεῖται τοῖς κυσὶ
 τοῖς Λάκωσι· ἡ γὰρ τέττες, ὅταν σῶσιν εἰς τὰς
 πανηγύρεις, πολλὰς μὲν εἶναι τὲς καταψήχοντας
 καὶ προσπαίζοντας, μηδένα δὲ ὠνεῖσθαι ῥαδίως, διὰ
 15 τὸ μὴ ἐπίσασθαι χεῖσθαι.

εἰ. Πυθομένη δέ τις, εἰ ἡ αὐτὸς ἦκοι τὸν ἀγῶ-
 να θεασόμενος; ἔκ, ἑφη, ἀλλ' ἀγωνιόμενος· ἡ ὅς
 ἐγέλασέ τε ἡ ἦρετο αὐτὸν, τίνας ἔχοι τὲς ἀντα-
 γωνισάς· ὁ δὲ, ὥσπερ εἰώθει ὑποβλέψας, τὲς χα-
 20 λεπτωτάτης εἶπε ἡ ἀμαχωτάτης· οἷς ἑδεῖς δύναται
 ἀντιβλέψαι τῶν Ἑλλήνων· ἡ μέντοι διατρέχοντας,
 ἡ παλαιόντας, ἡ διαπηδῶντας, ἑδὲ πυκτεύοντας ἡ
 ἀκοντίζοντας ἡ δισκεύοντας, ἀλλὰ τὲς σῶφρονας·

ἀπάτης αὐτὴ τῆς Η'ρας νεφέλην· ἐξ ἧς γεννηθῆσονται νεφε-
 λώδη ἡ ὑπηνέμια ἀμβλωθρίδια. (5) ὅ,τι ἂν τύχη ἕκαστος]
 ἔτρεψα τὸ, ὅταν εἰς τὸ, ὅτι ἂν, ἀπαιτῆντος ἔτω τῇ λόγῃ.

(17) Θεασόμενος] ἔτως ἔτρεψα εἰς τὸ μέλλον τὸν Ε'-
 νεσῶτα θεώμενος, ἡ ἡ σύμφωνον τῷ ἐπομένῳ ἀγωνιόμενος.

(23) τῆς σῶφρονας] τὲς δυναμένης ἡ πεφυκότας σωφρονί-

Τόμ. Α'.

P

- τίνας μὴν; ἤρετο· τὲς πόνης, ἔφη, μάλα ἰχυρὺς τε,
 καὶ ἀνικίτες ὑπὸ ἀνθρώπων ἐμπεπληγμένων καὶ τε-
 τυφωμένων· καὶ τὰς μὲν ἡμέρας ὅλας ἐδιόντων, ἐν
 δὲ ταῖς νυξὶ βεγχόντων· ὑπὸ δὲ ἀνδρῶν ἠττώμενους,
 5 λεπτόν τε καὶ ἀσάρκον, καὶ τῶν σφικῶν τὰς γαστέ-
 ρας μᾶλλον ἐντετμημένων· ἢ σὺ οἶεi τέτων τι ὄφε-
 λος εἶναι τῶν τὰς μεγάλας κοιλίας ἔχόντων; ὅς
 ἐχρῆν περιεγαγόντας καὶ περικαθάραντας ἐκβαλεῖν,
 μᾶλλον δὲ καταθύσαντας καὶ κατατεμόντας εὖω-
 10 χεῖσθαι, καθάπερ οἶμαι τὰ τῶν κητῶν κρέα, τὲς νῦν
 ἔχοντας, ἔψοντας ἐξ ἁλὸς καὶ θαλάσσης, τὴν δὲ
 πιμελὴν τήξαντας, ὥσπερ ἐν Πόντῳ παρ' ἡμῖν τὰ
 τῶν δελφινῶν σέαε, ἀλείφειν τὲς δεομένους· οἶμαι
 γὰρ αὐτὲς τῶν ὕων ἠττονα ψυχὴν ἔχειν.
 15 εἰ. Ὁ δὲ ἀνὴρ ὁ γεναῖος ἠγεῖται τὲς πόνης ἀν-
 ταγωνισὰς μεγίστους, καὶ τέτοις αἰεὶ φιλεῖ μάχεσθαι
 καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν· ἔχ' ὑπὲρ σελίνε, ὥσπερ
 αἱ αἰγες, ἐδὲ κοτίνε καὶ πίτυος, ἀλλὰ ὑπὲρ εὐδαί-
 μονίας καὶ ἀρετῆς παρὰ πάντα τὸν βίον, ἔχ' ὅταν
 20 ἡλῆϊοι προεῖπωσιν, ἢ Κορίνθιοι, ἢ τὸ κοινὸν τῶν
 Θετταλῶν, μηδένα αὐτῶν φοβέμενον, μηδὲ εὐχόμενον

ζεῖν ἀνθρώπους· ἔτω γὰρ καὶ ἄλλα καὶ χρῆται τῇ λέξει (14)
 ἠττονα τὴν ψυχὴν ἔχειν] μικροψυχότεροι γὰρ καὶ τῶν ὕων
 εἰσι, καὶ διὰ τούτο χρήσιμοι, ὡς ἐκεῖναι, τοῖς ἀνθρώποις
 διὰ τὸ σέαε. τῶν ἑμοίγε δοκεῖ εὐνοεῖν.

(17) Ὡς περ αἱ αἰγες] ἔτω διώρθωταί μοι ἀντὶ τῆς, ὥ-
 σπερ αἱ αἰεῖ· ἐρρίδεται δὲ ἡ διόρθωσις καὶ τῶν ἐν τῷ ἐπο-
 μένῳ λόγῳ τῷ Ἰσθμικῷ λεγομένων ὅτι μαλιστα ἐγγυτάτω
 εἰ. (21) μηδένα αὐτῶν] τῶν ἀνταγωνιστῶν δηλονότι·

νον ἄλλω λαχεῖν· ἀλλὰ παρακαλέμενον ἐφεξῆς ἅπαντας, καὶ λιμῷ φιλονεικῶντα καὶ ψύχει, καὶ δίψῃ ὑπομένοντα, καὶ δέη μασιγέμενον κατερεῖν, καὶ τεμνόμενον, καὶ καϊόμενον, καὶ μηδὲν μᾶλλον ἐνδιδόντα.

5 πενίαν δὲ καὶ φυγὴν καὶ ἀδοξίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, μηδὲν ἠγείδωαι δεινὸν αὐτῷ, ἀλλὰ πάνυ κῆφα· καὶ πολλάκις παίζειν ἐν αὐτοῖς τὸν ἄνδρα τὸν τέλειον, ὥσπερ οἱ παῖδες τοῖς ἀσραγάλοις καὶ ταῖς σφαίραις ταῖς ποικίλαις.

10 ζ'. Καὶ γὰρ, δοκῶσι μὲν, ἔφη, δεινοὶ καὶ ἀνυπόστατοι πᾶσι τοῖς κακοῖς οἱ ἀνταγωνισταὶ ἔσθαι· ἐὰν δέ τις αὐτῶν καταφρονήσῃ καὶ προσήθαρρῶν, ὄψεται δειλὸς καὶ ἀδυνάτης ἄνδρας ἰχυρὸς κρατῆσαι· μάστιχα τοῖς κυσὶν ὁμοίως, οἱ τῶς μὲν φεύγοντας ἐπι-
15 διώκοντες καὶ δάκνοντες καὶ διέσπασαν, ἕως κατέλαβον· τῶς δὲ ἐπιόντας, καὶ μαχομένους, φοβῶνται καὶ ἀναχωρεῖσι· τελευτῶντες δὲ σαίνουσιν, ἐπεὶ δὴ συνήθεις γίνωνται· οἱ δὲ πολλοὶ ἀνδρωποὶ ἐκπεπληγμένοι αὐτῶς, καὶ αἰέποτε φεύγοντες, κρῖνουσιν, ἡδέποτε ἐναν-
20 τίον βλέποντες· καὶ γὰρ δὴ, ὥσπερ οἱ πυκτεύειν εἰδότες, ἐὰν μὲν προλάβωσι τὸν ἀνταγωνιστὴν, ἢ παύονται τὴν ἀρχὴν, πολλάκις δὲ καὶ ἐπέβησαν αὐτοὶ καταβαλόντες· ἐὰν δὲ ἀποχωρῶσι φοβέμενοι, τότε ἰ-

τρεψα δὲ τὸ, αὐτὸν εἰς τὸ, αὐτῶν πληθυντικόν· τὸ δὲ, φοβέμενον, πῇ ἐποδοτέον; ἀλλὰ συνήθεις αὐτῷ πολλαχῇ ἐν ταῖς μακροσκελέσι τῶν περιόδων πλαγιάζειν ἀπαρεμφαντικῶς ἐξ ἀπροσδοκήτου τὴν φράσιν ἢ ἐννοεῖσθαι τὸ, ὥς, πρὸ τῆς, μηδένα. (2) φιλονεικῶντα ... καὶ ὑπομένοντα] ἔτις εἴγραφεν ἀντὶ τῆς, φιλονεικῶντας καὶ ὑπομένοντας.

- χυροτάτας πληγὰς λαμβάνεσιν· ἔτις ἐὰν μέν τις
 τὸς πόνας δέχεται καταφρονῶν, καὶ πλησιάζῃ προ-
 θύμως, καὶ πάνυ ἰχύουσι πρὸς αὐτόν· ἐὰν δὲ ἀφιστῇ
 καὶ ἀναχωρῇ, τῷ παντὶ μείζες καὶ σφοδρότεροι
 5 δοκῶσι· τὲτο δ' ἂν ἴδῃς, καὶ ἐπὶ τῷ πυρὸς γινόμενον·
 ἐὰν μὲν σφόδρα ἐπίθῃς, ἐσβέσας τὸ πῦρ· ἐὰν δὲ ὑ-
 ποπτεύων καὶ δεδοικώς, σφόδρα ἐκαύθῃς· ὥσπερ ἐ-
 νίοτε παίζοντες οἱ παῖδες τῇ γλάττῃ τὸ πῦρ σβεν-
 νύουσιν.
- 10 ἦ. Οὗτοι μὲν ἔν οἱ ἀνταγωνισαὶ χεδὸν ὁμοιοίει-
 τι τοῖς πάμμάχοις, παίοντές τε καὶ ἀγχόντες, καὶ
 διασπῶντες, καὶ ἀποκτιννύοντες ἐνίοτε· ἐτέρα δὲ δει-
 νοτέρα μάχη καὶ ἀγών ἐστιν καὶ μικρὸς, ἀλλὰ πολὺ τέ-
 τε μείζων καὶ ἐπικινδυνότερος, ὁ πρὸς τὴν ἡδονήν, ἐκ
 15 ἀντικρυς βιαζομένην, ἀλλ' ἐξαπατᾷσαν καὶ γοντεύου-
 σαν δεινοῖς φαρμάκοις· ἐχ οἷαν Ὀμηρὸς φησιν·
 Αὔθις δὲ δειμέδα μάχη παρὰ ἡυσὶν ἐτύχθη,
 Ὄξεσι δὴ πελέεσσι καὶ ἀξίνοις ἐμάχοντο,
 Καὶ ξίφεσι μεγάλοις.
- 20 Οὐχ ἔτις ὁ τρόπος τῆς μάχης· καὶ γὰρ ἀντικρυς
 βιάζεσθαι τὴν ἡδονήν, ἀλλ' ἐξαπατᾶν καὶ γοντεύειν δει-
 νοῖς φαρμάκοις, ὥσπερ Ὀμηρὸς φησι τὴν Κίρκην τὴν
 τῷ Ὀδυσσεύς ἐταίρῳ καταφαρμάξαι· καὶ πεῖτα τὴν
 μὲν σὺς αὐτῶν, τὴν δὲ λύκῳ γενέσθαι, τὴν δὲ ἄλ-

(23) Ὀμηρὸς φησι] Ὁδ. Κ'. 237.

„Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα

„Ράβδῳ πεπληγῆα κατὰ σφυραῖσιν ἔειργνυ.

„Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε

„Καὶ τρίχας, αὐτὰρ τῆς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ

λα ἅττα θηρία· τοιαῦτά ἐστι τὸ χρήμα τῆς ἡδονῆς,
 ἔχ' ἀπλῶς ἐπιβλευσίης, ἀλλὰ πάντα τρόπον, διὰ
 τε τῆς ὄψεως καὶ ἀκοῆς, ἢ ὁσφρήσεως, ἢ γεύσεως,
 ἢ ἀφῆς, ἔτι δὲ σιτίοις καὶ ποταῖς καὶ ἀφροδισίοις, δια-
 5 φθεῖραι πειρωμένῃς, ὁμοίως μὲν ἐγρηγορότας, ὁμοίως
 δὲ κοιμωμένῃ· ἔδδ' γὰρ ὥσπερ πρὸς τὰς πολεμίας
 εἶναι φύλακας κατασῆσαντας καθεύδειν· ἀλλὰ μά-
 λις αὖθις πάντων τότε ἐπιτίθεται, τὰ μὲν αὐτῷ τῷ
 ὕπνῳ μαραίνουσα καὶ δαλεμένη, τὰ δὲ ἐπιπέμπουσα
 10 ὀνειράτα πανέρεγα καὶ ἐπίβηλα, ἀναμιμνήσκοντα
 αὐτῆς.

Θ'. Οὗ μὲν ἔν πόνος διὰ τῆς ἀφῆς γίνεται ὡς τὸ
 πολὺ, καὶ ταύτῃ πρόσσεισιν· ἡ δὲ ἡδονὴ κατὰ πᾶσαν
 αἰδήσιν, ὅποσας ἀνθρώπος αἰδήσεις ἔχει, καὶ δεῖ
 15 τοῖς μὲν πόνοις ἀπαντᾶν καὶ συμπλέκεσθαι, τὴν δὲ ἡ-
 δονὴν φεύγειν ὡς πορρώτάτῳ, καὶ μηδὲν ὅλως, ἢ τὰ-
 ναγκαῖα ὁμιλεῖν· καὶ ἐνταῦθα ὁ κράτιστος ἀνὴρ· κρά-
 τιστος δὲ χεδόν, ὃς ἂν δύνηται πλεῖστον ἀποφεύγειν
 τὰς ἡδονάς· ἔδδ' γὰρ ἔστιν, ἡδονὴ συνόντα, ἢ καὶ πει-
 20 ρώμενον συνεχῶς, μὴ ἔ πάντως ἀλῶναι· ὅταν ἔν
 κρατήσῃ καὶ περιγένηται τῆς ψυχῆς τοῖς φαρμάκοις,

(2) ἔχ' ἀπλῶς ἐπιβλευσίης] ἔτως ἔγραψα ἀντὶ τῆς, ἐ-
 πιβλευσίης, ἢ ἡ σύμφωνον τῷ, Πειρωμένης κατωτέρω πρὸς
 τὸ, Ἡδονῆς. (6) ἔδδ' γὰρ... εἶναι] ἔτως ἀπαρεμφαυτι-
 κῶς κατ' ἑξὺς ἴδιον ἐπάγει τὸν λόγον· εὐνόει δὲ τὸ, Ε'-
 φη ἔξωθεν εἰς ἐξάρτησιν τῆς ἀπαρεμφαυτῆς.

(12) Ὡς τὸ πολὺ] προσέβηκα τὸ, Τό· ὡς καὶ ἄλλος
 τις ἐσημείωσε. (17) καὶ ἐνταῦθα ὁ κράτιστος] φαίνεται, δο-
 κιμάζεται· τὸ δὲ ἐπόμενον, Σχεδόν, ἢτοι τὸ ἐκ τῆς ἐγ-

γίνεται τὸ λοιπὸν ἤδη τὸ τῆς Κίρκης, ἢ πλήξασα
 ῥαδίως τῇ ῥάβδῳ, εἰς συφεόν τινα ἐλαύνει καὶ καθείρ-
 γνυσι· καὶ τὸ λοιπὸν ἀπ' ἐκείνου ἤδη ὁ ἄνθρωπος δια-
 τελεῖ, σῦς ὢν, ἢ λύκος· γίνονται δὲ καὶ ὄφεις, ὅφ'
 5 ἡδονῆς ποικίλοι καὶ ὀλέθριοι καὶ ἄλλ' ἅττα ἐρπετά·
 καὶ θεραπεύουσιν ἐκείνην αἰεὶ περὶ τὰς θύρας ἰόντες·
 καὶ ἐπιθυμῶντες μὲν τῆς ἡδονῆς, καὶ λατρεύοντες
 ἐκείνη, μυρίες δὲ πόνας ἔχοντες· ἡ γὰρ ἡδονὴ κρα-
 τήσασα αὐτῶν καὶ παραλαβῆσα, τοῖς πόνοις πα-
 10 ραδίδωσι τοῖς ἐχθρίοις καὶ χαλεπωτάτοις.

Ι. Τέτον δὴ τὸν ἀγῶνα, ἐμοὶ κατερεὸν ὄντα, καὶ
 παρὰδοξον πρὸς ἡδονὴν καὶ πόνον, ὅδεῖς· προσέχει
 τῶν ἀθέτων ἀνθρώπων· ἀλλὰ τοῖς ἀνδραπόδοις τοῖς
 πιθῶσι, καὶ τρέχεσι, καὶ χορεύουσι· ὅδε γὰρ τὸν
 15 Ἡρακλέα ἐάρων ἀγωνιζόμενον καὶ πονῶντα, ὅδε ἔμε-
 λεν αὐτοῖς· ἀλλὰ καὶ τότε ἴσως ἀθλητάς τινας ἐ-
 θαύμαζον, Ζῆθον καὶ Κάλαιν καὶ Πηλέα, καὶ ἄλ-
 λους τοιέτους δρομέας τινάς, καὶ παλαισάς· καὶ τὸς
 μὲν ἐπὶ κάλλει, τὸς δὲ ἐπεὶ πλέτῳ ἐθαύμαζον, κα-
 20 θάρπεε Ἰάσωνα, καὶ Κινύραν· περὶ δὲ τῷ Πέλοπος
 ἔλεγον, ὅτι καὶ τὸν ὤμον ἐλεφάντινον ἔχει· ὥσπερ
 τι ὄφελος ὃν ἀνθρώπῳ χρυσῇν χεῖρα ἢ ἐλεφαντίνην
 ἔχοντος, ἢ ὀφθαλμὸς ἀδάμαντος, ἢ σμαράγδῃ, τὴν

γύς, ὡς ἐκ χειρὸς, ἢ ἀντὶ τῆς ἴσως, ἐκλιπτεύον. (4) σῦς
 ὢν] ὅπως ἀντὶ τῆς, σῶς ὢν.

(13) Τῶν ἀθέτων] τῶν ἀτόπων, ματαίων τῶν μὴ δυνα-
 μένων ἐν τῷ αὐτῷ μένειν· ἐξ ἧς ἡ ἀβελαντία λέγεται, ἢ ἀ-
 βελαντία ὡς Πολύβ. ἐπικρύπτειν ἅπασι τὴν ἀβελαντίαν αὐ-
 τῶν καὶ ἀβελαντιότητα.

δὲ ψυχὴν ἔκ ἐγίνωσκον αὐτῷ ὅποιαν τινὰ εἶχε· τὸν
 δὲ Ἡρακλέα πονεῦντα μὲν καὶ ἀγωνιζόμενον ἠλέεν, καὶ
 ἔφασαν αὐτὸν ἀνθρώπων ἀθλιώτατον· καὶ διὰ τῆ-
 το ἄθλος ἐκάλεον τὰς πόνας αὐτῷ καὶ τὰ ἔργα, ὥς
 5 τὸν ἐπίπονον βίον ἀθλίον· ἀποθανόντα δὲ πάντων
 μάλισα τιμῶσι, καὶ θεὸν νομίζουσι. καὶ φασὶν Ἡ-
 ῤη συνοικεῖν· καὶ τέτῳ πάντες εὐχονται, ὅπως αὐ-
 τοὶ μὴ ἔσωνται ἀθλίοι, τῷ πλείῃσιν ἀθλήσαντι·
 τὸν δὲ Εὐρυθεά οἶοντα κρατεῖν τέτῳ καὶ ἐπιτάτ-
 10 τειν, ὃν ἑδενὸς ἀξίον νενομίκασιν· ἑδὲ ἤυξατο, ἑδὲ
 ἔδυσε·ν ἑδέποτε ἑδεῖς Εὐρυθεῖ.

ια. Πλὴν ὅγε Ἡραλῆς περιήει τὴν Εὐρώπην, καὶ
 τὴν Ἀσίαν ἅπασαν, ἑδὲν ὢν τέτοις ὁμοίος τοῖς ἀ-
 θληταῖς· πῦ γὰρ ἂν ἠδυνήθη προσελθεῖν, σάρκας
 15 τοσαύτας ἔχων, ἢ τοσέτων κρεῶν δεόμενος, ἢ βα-
 θύν ἔτιωσ ὑπνον καθεύδων; ἀλλὰ ἀγρυπνος καὶ λε-
 πτός, ὥσπερ οἱ λέοντες· ὅξυ βλέπων, ὅξυ ἀκῶν,
 ἔτε χειμῶνος, ἔτε καύματος φροντίζων· ἑδὲν δεό-
 μενος εὐρωμάτων, ἢ χλανίδων, ἢ ταπήτων· ἀλλὰ
 20 δέρμα ἀμπεχόμενος ῥυπαρὸν, λιμὲ πνέων, τοῖς ἀ-
 γαστοῖς βοηθῶν, τὰς κακὰς καλᾶζων· καὶ Διομήδη δὲ
 τὸν Θρᾶκα, ὅτι ποικίλην εἶχεν ἐδῆτα, καὶ καθῆσο
 ἐπὶ θρόνῳ πίνων δι' ἡμέρας καὶ τρυφῶν, καὶ τὰς ξένους
 ἠδίκει, καὶ τὰς ὑφ' αὐτὸν πωλεῖν προσηρημένους, καὶ
 25 ἵππον τρέφειν, τῷ ῥοπάλῳ παίων διήρραξεν, ὥσπερ
 πίθον παλαιόν· καὶ τὸν Γηρυόνην πλείστας βῆς ἔχον-

(24) Προσηρημένους] ἔτιωσ ἔγραψα ἀντὶ τῆ, προσηρημένου·
 αἰκείνον γάρ· ὁμοίως καὶ κατωτέρω· ἀντὶ τῆ πλείστας βῆς,
 πλείστας· ὅρα δὲ περὶ τῆ Γηρυόνης Αἰρρίανον Γς. Αἰλεξ.

- τα ἔ τὸν πρὸς ἐσπέρας ἀπάντων πλεσιώτατόν τε
 ἔ ὑπερφανώτατον, αὐτόν τε ἀπέκτεινε ἔ τὸς ἀ
 δελφές, ἔ τὰς βῆς ἀπήλασε· τὸν δὲ Βέσιον εὐρὼ
 πάνυ ἐπιμελῶς ἀθλέντα, ἔ δι' ὅλης ἡμέρας ἐδίον.
 5 τα, καὶ φρονέοντα μέγισον ἐπὶ πάλῃ, διέρρηξεν ἐπ
 τὴν γῆν καταβαλὼν, ὥσπερ τὸς θυλάκας τὸς σφό
 δρα γέμοντας· ἔ τῆς Αἰμαζόνος ἔλυσεν τὴν ζώνην.
 θρυπτομένης αὐτῷ καὶ νομιζέσης, ὅτι τῷ κάλλει
 κρατήσῃ· συγγενόμενός τε ἔ δείξας, ὅτι ἐκ ἀνπο
 10 τε ἡττηθεὶν κάλλει, ἐδ' αὖ μείναι χάριν γυναικὸς
 πρὸς τῶν αὐτῆ κτημάτων, ἐδέποτε· τὸν δὲ Προμη
 θεά σοφιστὴν τινα, ἐμοὶ δοκεῖν, καταλαβὼν ὑπὸ δό
 ξης ἀπολλύμενον, ἔ νῦν μὲν αἰδέοντος αὐτῷ ἔ αὐ
 ξοντος τῷ ἡπατος, ὁπότε ἐπαινοῖτο· πάλιν δὲ φθι
 15 νοντος, ὁπότε ψέγοιεν αὐτόν· ἐλεήσας ἔ φοβήσας
 ἔπαυσε τῷ τύφῳ, ἔ τῆς φιλονεικίας· ἔ ἔτως ὥχε
 το, ὑγιᾶ ποιήσας.

ιβ'. Ταῦτα μὲν ἔν ἐπραττεν, ἐδὲν Εὐρυθεῖ χα
 ριζόμενος· τὰ δὲ μῆλα, ἃ χρύσεια ἐνόμισεν, λαβὼν
 20 ἔδωκεν ἐκείνῳ, τὰ τῶν Ἑσπερίδων· ἐδὲν γὰρ αὐτῷ
 ἔδειτο· ἀλλ' ἐκέλευσε κλαίειν ἔχοντα· μηδὲν γὰρ

βιβλ. ζ'. 8. (9) συγγενόμενός τε] ἔτως ἔτρεψα τὸν, Διὶ
 εἰς τὸν Τε· ἔ κατωτέρω τὸ, μείνεις εἰς τὸ, μείναι· το
 δὲ πρὸς τῶν αὐτῆ κτημάτων, Πρόσω γράφεσθαι ἀντὶ τῆ
 Πρὸς, ἀξιοῖ ὁ Ρεῖσκιος.

(19) Α' χρύσεια ἐνόμιζε·] Ἑσπερίδες δ' εἰσὶ θυγατέρες
 τῆς ουκτὸς· αἵτινες ἐβύλαττον τὰ χρυσᾶ ταῦτα μῆλα ἐν
 τῇ Ἑσπερίᾳ· ὥς ἔ Ησίοδος ἐν Θεογονίᾳ. 215.

„Ἑσπερίδας δ' αἷς μῆλα πέρην κλυτῇ Ὀκεανοῖο
 „Χρύσεια καλὰ μέλυσσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

ὄφελος εἶναι ἀνθρώπῳ χρυσῶν μύλων· μηδὲ γάρ
 ταῖς Εὐσπερίσι γενέσθαι· πέρας δὲ, ἐπεὶ βραχύτε-
 ρος ἐγένετο αὐτῷ καὶ ἀδενέσερος, φοβόμενος, μὴ ὃ
 δύνηται ζῆν ὁμοίως, ἔπειτα, οἶμαι, νόσσε τινὸς κα-
 5 ταλαβέσης, κάλλιπα ἀνθρώπων ἐθεράπευσεν αὐ-
 τόν, πυρὰν νήσας ἐν τῇ Οἴτῃ ξύλων ὡς ξηροτάτων,
 καὶ δείξας, ὅτι ὕδεν ἄξιον ἐφρόντιζε τῷ πυρετῷ· πρό-
 τερον δὲ, μὴ δοκῇ σεμνὰ καὶ μεγάλα ἔργα διαπρατ-
 τεσθαι, τὴν κόπρον ἀπελθὼν τὴν κειμένην παρ’ Αὐ-
 10 γεῖε, πολὺ τι χεῖμα πολλῶν ἐτῶν, ἐκείνην ἐκφο-
 ροῖ καὶ ἐκάθηρεν· ἠγεῖτο γὰρ ἔχ’ ἥττον αὐτῷ διαμα-
 χητέον εἶναι, καὶ πολεμητέον πρὸς τὴν δόξαν, ἢ τὰ
 θηρία, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰς κακέργας· ταῦτα δὲ
 λέγοντος τῷ Διογένης, περιΐζαντο πολλοί, καὶ πάνυ
 15 ἡδέως ἠκροῶντο τῶν λόγων· ἐννοήσας δὲ, οἶμαι, τὸ
 τῷ Ἡρακλέει, τὰς μὲν λόγους ἀφῆκε, χαμαὶ δὲ
 καθεζόμενος, ἐποίει τι τῶν ἀδόξων· εὐθύς ἔν πολ-
 λοι κατεφρόνεν αὐτῷ, καὶ μαίνεσθαι ἔφασαν· καὶ πά-
 λιν ἐθορύβεν οἱ σοφισταί, καθάπερ ἐν τέλματι βρά-
 20 τραχοί, τὸν ὕδρον ἔχ’ ὀρεῶντες.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ, Η ΙΣΘΜΙΚΟΣ.

ΛΟΓΟΣ Θ'.

- α. Ἰσθμίων ὄντων, κατέβη Διογένης εἰς τὸν Ἰσθμὸν
 ὡς εἰσιν, ἐν Κορίνθῳ διατρίβων· παρετύγχανε δὲ
 ταῖς πανηγύρεσιν, ἔχων περ οἱ πολλοὶ ἕνεκα, βε-
 λόμενοι θεάσασθαι τὸς ἀθλητάς, καὶ ἵνα ἐμπλ-
 5 ῶσιν· ἀλλ' ἐπισκοπῶν, οἶμαι, τὸς ἀνθρώπους
 τὴν ἀνοίαν αὐτῶν· ἦδει γάρ, ὅτι φανερώτατοί εἰς
 ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς πανηγύρεσιν· ἐν δὲ πολέμῳ
 καὶ στρατοπέδῳ λανθάνουσι μᾶλλον, διὰ τὸ κινδυνεύει
 φοβεῖσθαι· καὶ μέντοι ἐνόμιζε τέτες εὐίατωτέρας εἶναι
 10 καὶ τὰ νοσήματα τῷ σώματι, ὅταν ἐκδηλα ᾖ, ἢ ῥᾶν
 θεραπεύεσθαι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, ἢ μέχρις ὑποσέ-
 λεται· τὸς μέντοι ἀμελεμένους τῶν ἀνθρώπων
 ταῖς τοιαύταις διατριβαῖς τάχιστα ἀπόλλυσθαι· δι-
 ταῦτα παρέβαλλεν εἰς τὰς πανηγύρεις· ἔλεγε
 15 ἐπισκώπων, ὅτι ἐπιπλήττοιο τὸ τῷ κυνός· (δι-
 γὰρ χαλεπότητα καὶ τὸ λοιδορεῖσθαι, κύνα αὐτὸν α-
 πεκάλην·) τὸς γὰρ κύνας ἔπεισαι μὲν εἰς τὰς πα-

(8) Διὰ τὸ κινδυνεύειν φοβεῖσθαι] διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν
 κινδυνεύειν, τετάρτη τὸν κίνδυνον, καὶ διὰ τὴν προσηχοντα
 ἀποκρύπτει τὰ αὐτῶν ἐλαττώματα. (11) ἢ μέχρις ὑπο-
 σέλλεται] κρύπτονται. (15) τὸ τῷ κυνός] ὁρῶς ἐν ὑποσ-
 μειώσει τινὶ τῷ ἀναπληρῆται ὡς· ἔλεγε δὲ αὐτῷ ἐπ-
 σκώπων, ὅτι ὁρῶς ἐπιπλήττοιο τὸ τῷ κυνός· εἴτ'
 οὐκ εἰδίζοιτο τὸ ὄνομα τῷ κυνός· (16) καὶ τὸ λοιδορεῖσθαι]
 τρεψα τὸ, Τῷ εἰς τὸ, Τὸ, κατὰ τὸ προηγούμενον προσηχοντα

υγιῦρεις, μηδένα δὲ ἀδικεῖν τῶν ἐκεῖ γιγνομένων, ὑ-
λακτεῖν δὲ καὶ μάχεσθαι τοῖς κακέργοις καὶ κακίοις·
καὶ ὅταν οἱ ἄνθρωποι μεθυδέντες καθεύδωσιν, αὐ-
τὰς ἐγρηγοροῦσας φυλάττειν.

- 5 Β'. Ὡς δὲ ἐφάνη ἐν τῇ πανηγύρει, Κορινθίῳ μὲν
ἑδείς αὐτῷ προσεῖχε τὸν νῦν, ὅτι πολλάκις αὐτὸν
ἑώρων ἐν τῇ πόλει, καὶ περὶ τὸ Κράνιον· οἱ γὰρ ἄν-
θρωποι, ἕως ἄν αὐτοὶ βλέπωσι, καὶ οἷς νομίζεσθε
ῤῥον εἶναι, ὁπότε βάλονται, προσελθεῖν, τέτῳ
10 καὶ πάνυ φροντίζεσιν· ἕως δ' ἄν διὰ χρόνου ἰδῶσιν, ἢ
μηδέπωποτε ἑωράκασι, πρὸς ἐκείνους τρέπονται· ὁ-
θεν ἤκιστα ὠφελεῖντο ὑπὸ τῷ Διογένης Κορίνθιοι·
καθάρπευ οἱ νοστῆντες, εἰ, ἐπιδημῆντος ἱατροῦ, μὴ
προσῆσαν πρὸς αὐτόν· ἀλλὰ ἐνόμιζον ἱκανὸν εἶναι
15 καὶ τὸ ὄρεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει· τῶν δὲ μακρόθεν,
μάλιστα προσῆσαν πρὸς αὐτόν ἀπὸ τῆς Ἰωνίας τε
καὶ Σικελίας, καὶ Ἰταλίας, ὅσοι παρεῖσαν, καὶ τῶν ἐκ
Διόυης τινές, καὶ τῶν ἐκ Θεσσαλίας, καὶ ἀπὸ Βορυ-
θένος, ἔτι δὲ πάντες ἰδεῖν βελλόμενοι μᾶλλον αὐ-
20 τόν, καὶ βραχύ τι ἀκῶσαι λέγοντος ὡς ἔχοιεν ἀπαγ-
γέλλειν ἐτάρους, ἢ βελτίως γενέσθαι· ἐδόκει γὰρ
ἱκανὸς εἶναι λοιδορεῖσθαι, καὶ τοῖς ἐρωτῶσιν ἀποκρίνε-
σθαι πρὸς ἕπος.

- Γ'. Ὅσπερ ἔν τῃ Ποντικῇ μέλιτος ἀπογεύεσθαι
25 ἐπιχειροῦσιν οἱ ἄπειροι, γευσάμενοι δὲ παραχρῆμα
ἐξέπτυσαν δυσχεράναντες, ὅτι πικρόνεσι καὶ ἀηδές·

(20) καὶ βραχύ τι ἀκῶσαι λέγοντος] τὸ χωρίον τῆς το με-
τὰ τὸ, βελτίως γενέσθαι κείμενον πρότερον, μετέθηκεν ἐν-
ταῦθα, ἵνα ἔχη ὁ λόγος τὸ συνεχές.

- ἔτω καὶ τῷ Διογένης ἀποπειράσθαι μὲν ἠθέλον διὰ
 πολυπραγμοσύνην, ἐλεγχόμενοι δὲ ἀπεσρέφοντο καὶ
 ἔφευγον· καὶ ἄλλων μὲν ἠδόντο λοιδορούμενων· αὐτοὶ
 δὲ εφοβήντο καὶ ἀνεχώρουν· καὶ εἰ μὲν ἔσκωπτέτε καὶ
 5 ἔπαιον, ὥσπερ εἰώθει ἐνίοτε, ὑπερφυῶς ἔχαιρον
 ἀνατειναμένους δὲ καὶ σπινδάσαντος, ἔχ ὑπέμενον τὴν
 παρρησίαν· καθάπερ οἶμαι τὰ παῖδια προσπαίζον-
 τα ἡδεται τοῖς γεναίοις κυσίν· ἐπειδὴ δὲ χαλεπή-
 νη καὶ ὑλάξῃ μείζον, ἐξεπλάγη, καὶ τῷ δέει τέθει-
 10 κεν· ἔτω καὶ τότε ἐκεῖνος ἐποίει ταῦτα, ἔδεν μετα-
 στροφόμενος, ἔδὲ φροντίζων, εἴτε ἐπαινοῖν τις αὐτόν,
 εἴτε καὶ ψέγοι τῶν παρόντων· ἔδὲ εἰ τῶν πλεονέκων
 καὶ ἐνδοξῶν, ἢ στρατηγός, ἢ δυνάστης διαλέγοιτο προ-
 σελθῶν, ἢ τῶν πάνυ φαύλων τε καὶ πενήτων· ἄλλοι
 15 τῶν μὲν τοιούτων ἠνείχετο λησόντων ἐνίοτε· τῶν δὲ
 σεμνῶν εἶναι βυβλομένους, καὶ μέγα φρονούντας ἐπὶ αὐ-
 τοῖς διὰ πλεονεξίαν ἢ γένος, καὶ ἄλλην τινὰ δύναμιν, τέ-
 τες μάλιστα ἐπίεζε, καὶ ἐκόλαζε πάντα τρόπον.
 δ'. Τινὲς μὲν ἔνι αὐτὸν ἐθαύμαζον ὡς σοφώτα-
 20 τον πάντων· τισὶ δὲ μαίνεσθαι ἐδόκει· πολλοὶ δὲ κα-
 τεφρόνουν ὡς πτωχεύετε καὶ εὐδενὸς ἀξίει· τινὲς δὲ ἐλοι-
 πόρουν· οἱ δὲ προπηλακίζειν ἐπεχείρουν, ὥσα ῥίπτειν
 τες πρὸ τῶν ποδῶν, ὥσπερ τοῖς κυσίν· οἱ δὲ καὶ
 τῷ τριβῶντος ἤπτοντο προσιόντες· πολλοὶ δὲ ἐκ εἰσότη-
 25 ἄλλ' ἡγανάκτων· καθάπερ Ὀμηρός φησι τὸν Ὀδυσ-
 σέα προσπαίζειν τὴν μνηστῆρας, κακείνων πρὸς ὀλί-
 γας ἡμέρας ἐνεγκεῖν τὴν ἀκολασίαν αὐτῶν καὶ
 τὴν ὕβριν· ὁ δὲ ὁμοίως ἦν ἐν ἅπαντι· τῷ ὄντι γὰρ
 εἰώκει βασιλεῖ, καὶ δεσπότῃ, πτωχεύειν ἔχοντι·
 30 καῖπειτα ἐν ἀνδραπόδοις τε καὶ δούλοις αὐτῷ σρεφ-

μένε τρυφῶσι καὶ ἀγνοῦσιν, ὅσις ἐστὶ, καὶ ῥαδίως
 φέροντος μεθύοντας ἀνθρώπους καὶ μαινομένους ὑπὸ
 ἀγνοίας καὶ ἀμαθίας, ὅμως δὲ οἷτε ἀθλοθέται τῶν
 Ἰσθμίων καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι ἐντιμοὶ καὶ δυνατοὶ, σφό-
 5 δρα ἠπορῶντο καὶ συνεσέλλοντο, κατ' ἐκείναις ὅποτε
 γένοιτο· καὶ πάντες ἔτοι σιγῇ παρήεσαν, ὑποβλέ-
 ποντες αὐτόν.

Ε. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐξεφανώσατο τῆς πίτυος, πέμ-
 ψαντες οἱ Κορίνθιοι τῶν ὑπηρετῶν τινας ἐκέλευον
 10 ἀποδέδαι τὸν ξέφανον, καὶ μηδὲν παράνομον
 ποιεῖν· ὁ δὲ ἤρετο αὐτὸς, διὰ τί παράνομόν ἐστιν αὐτόν
 ἐξεφανῶνταί τῆς πίτυος, ἄλλες δὲ ἐ παράνομον;
 εἶπεν ἑντις αὐτῶν, ὅτι ἐ νενίκηκας, ὦ Διόγενες·
 ὁ δὲ, πολλὰς γε, εἶπεν, ἀνταγωνισὰς καὶ μεγά-
 15 λους, ἐχ' οἷα ταῦτά ἐστι τὰ ἀνδράποδα, τανῦν ἐν-
 ταῦθα παλαίοντα καὶ δισκεύοντα καὶ τεύχοντα· τῷ
 παντὶ δὲ χαλεπωτέρες, πενίαν καὶ φυγὴν καὶ ἀδοξίαν·
 ἔτι δὲ, ὀργήν τε καὶ λύπην, καὶ ἐπιθυμίαν, καὶ φό-
 βον, καὶ τὸ πάντων ἀμαχώτατον ἢ καὶ δυσμαχώτα-
 20 τον θηρίον, ὑψυλον καὶ μαλθακόν, ἡδονήν· ἢ ἐδεῖς
 ἔτε τῶν Ἑλλήνων, ἔτε τῶν βαρβάρων ἄξιος μάχε-
 σθαι καὶ περιεῖναι τῇ ψυχῇ, κρατήσας· ἀλλὰ πάν-
 τες ἡττηνται καὶ ἀπειρήκασιν πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆτον.
 Πέρσαι καὶ Μῆδοι, καὶ Σύροι, καὶ Μακεδόνες, καὶ Ἀ-

(2) Φέροντος] ἔγω διώρθωσα ἀντὶ τῆς φέροντα· ὁ δὲ
 Ρ' εἰσκιος εἰς δοτικικὴν ἀξιοῖ μετατρέψαι, ἐκ ἀναγκάως·
 τὸ δὲ, Καῖπειτα ἀνωτέρω ἔμοιγε δοκεῖ ἄμεινον εἶναι τρέ-
 ψαι εἰς τὸ, Καίτοι· τὸ γὰρ, ὅμως δὲ, ἐπιφερόμενον
 βεβαίως τὴν ἐμὴν εἰκασίαν.

ζ. Ο γὰρ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ βραδύτατος εἶναι πολλῶν, καὶ μὴ δύνασθαι κατὰ πόδας αἰρεῖν τὰς στρατηγὰς, διὰ τῆτο ἐφόρει τόξα, καὶ τέτοις ἐχρῆτο ἐπὶ τὰς φεύγοντας· καὶ ὅς· ἀλλὰ τὸν Ἀχιλλεῦα, ἔ-
 5 φη, ταχὺν ὄντα, φησὶν ὁ ποιητὴς ἀνδρείότατον εἶναι· καὶ πῶς, ἔφη, οἶδα, ὅτι ταχύς ἦν ὁ Ἀχιλλεύς; τὸν μὲν γὰρ Ἔκτορα ἐλεῖν ἐκ ἐδύνατο, κατὰ τὴν ἡμέραν ὅλην διώκων· ἐκ αἰχμῆς, ἔφη, ἐπὶ πράγματι σεμνυνόμενος, ἐν ᾧ τῶν φαυλοτάτων
 10 θνητῶν χεῖρων πέφυκας; οἶμαι γάρ σε μηδὲ ἀλώπεκα δύνασθαι φθάσαι· πόσον δέ τι καὶ ἔφθασας; παρ' ὀλίγον, εἶπεν, ὦ Διόγενες· τῆτο γάρ τοι καὶ τὸ θαυμαστὸν ἐγένετο τῆς νίκης· ὥς τε, ἔφη, παρ' ἐν μόνον βῆμα εὐδαίμων γέγονας· ἅπαντες γὰρ οἱ
 15 κράτις οἱ ἡμεῖς εἰ τρέχοντες· οἱ δὲ κόρυδοι, πόσω τινὶ θᾶττον ὑμῶν διέρχονται τὸ σάδιον; πτηνοὶ γάρ εἰσιν, εἶπεν· ἐκέν, ἔφη ὁ Διογένης, εἴπερ τὸ ταχύτατον εἶναι κράτιστόν ἐστι, πολὺ βέλτιον κόρυδον εἶναι χεδόν, ἢ ἄνθρωπον· ὥς τε τὰς ἀηδόνας ἔδεν
 20 τι δεῖν οἰκτεῖρειν, ἔδεν τὰς ἑποπας, ὅτι ὄρνιθες ἐγένοντο ἐξ ἀνθρώπων, ὥς ὑπὸ τῷ μύθευ λέλεκται· ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ἄνθρωπος ὢν, ἀνθρώπων ταχύ-

(7) Ἐκτορα ἐλεῖν] ἰδὲ Ἰ.λ. χ. 157. (14) ἅπαντες γὰρ οἱ κράτις οἱ ἡμεῖς οἱ τρέχοντες] ὁ νικητὴς ταῦτα λέγει πρὸς Διογένην ἐπιδεικνύμενος, ὅτι ἐκ ἀκλεῶς αὐτῷ ἔχει τὰ ἀπὸ τῆς νίκης· οἱ δὲ κόρυδοι ὄρνιθιν ὁμοίον πτηνὸν εἶσι, κατὰ τὸν Στίζαν, ἄλλο, οἶμαι, παρὰ τὸν κορυδαλόν· (20) ὅτι ὄρνιθες ἐγένοντο ἐξ ἀνθρώπων] ἰδε Θεοκ. β'. κβ'. ἐμὴ ἐκδόσει.

- τατός εἰμι· τί δέ; ἐχί καὶ ἐν τοῖς μύρμηξιν, εἴ-
 πεν, εἰκός, ἄλλον ἄλλε ταχύτερον εἶναι; μὴ ἐ-
 θαυμάζεσιν αὐτόν; ἢ ἔδοκεῖσσι γελοῖον εἶναι, εἰ-
 τις ἐθαύμαζε μύρμηκα ἐπὶ τάχει; τί δαί; εἰ χω-
 5 λοὶ πάντες ἦσαν οἱ τρέχοντες, ἐχρῆν γε μέγα φρο-
 νεῖν, ὅτι χωλοὺς ἢ χωλὸς ἔφθης;
 ἢ. Τοιαῦτα δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον διαλεγόμενος,
 πολλὰς ἐποίησε τῶν παρόντων καταφρονησάιν τὸ πρᾶγ-
 ματος, καὶ κείνους αὐτὸν λυπόμενον ἀπελθεῖν καὶ
 10 πολὺ ταπεινότερον· τῆτο δὲ ἢ μικρὸν παρεῖχε τοῖς
 ἀνθρώποις, ὅπου ἴδοι τινὰ μάτην ἐπαιρόμενον καὶ
 διὰ πρᾶγμα ἔδενός ἄξιον ἔξω τῷ φρονεῖν, συσείλας
 ἐπὶ βραχὺ, καὶ ἀφελὼν μικρόν τι τῆς ἀνοίας, ὥσπερ
 οἱ τὰ πεφουσιμένα καὶ οἰδῶντα νύξαντες ἢ σιζαντες
 15 ἐν δὲ τῷ θρασυμένῳ ἵππῳ ἐν τῷ αὐτῷ δεδεμένῳ,
 ἔπειτα μαχομένους τε καὶ λακτίζοντας αὐτὰς, καὶ
 πολὺν ὄχλον περιεσώτας καὶ θεωμένους, ἕως καμῶν
 ὁ ἕτερος ἔφυγεν ἀπορρήξας· προσελθὼν ἐσεφάνω-
 σε τὸν μένοντα, καὶ ἀνεκέρυττεν ὡς Ἰθμιονίκη, ὅ-
 20 τι λακτίζων ἐνίκησεν· ἐπὶ τῷ γέλωι καὶ θόρυ-
 βῳ ἦν πάντων· καὶ τὸν Διογένη πολὺ ἐθαύμα-
 ζον, καὶ τῶν ἀθλητῶν κατεγέλων, καὶ τινὰς ἀ-
 πελθεῖν φασὶν ἐκ ἰδόντας αὐτὸς· ὅσοι κακῶς ἐσκή-
 νην, καὶ τέτε ὑπόρουν.

(10) Τῆτο δὲ ἢ μικρὸν] ὄφελος, δίδαγμα· τὸ δὲ, ῥῆμα
 Παρεῖχε, ἔχει εὐθείαν τὸ, Διογένης, ἵν' ἔχη τὸ ὄρον
 ὁ λόγος καὶ τοῖς ἑξῆς. (24) καὶ τέτε ὑπόρουν] καὶ τόπῳ, φέ-
 ρεται ἐν ὑποσημειώσει· ἀλλὰ ταῦτα τὰ τελευταῖα ἐκ οἰ-
 δα τὶ βέλονται τῷ λόγῳ ἐπείσχυόμενα.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΟΙΚΕΤΩΝ.

ΛΟΓΟΣ Ι΄.

- α. Α'πιών ποτε Διογένης ἐκ Κορίνθου Α'θήνας, συνέ-
 βαλε κατὰ τὴν ὁδὸν ἐνὶ τῶν γνωρίμων, καὶ ἤρετο, ποῖ
 ἄπεισιν; ὅς ὥσπερ οἱ πολλοὶ τὰ τοιαῦτα ἐπερω-
 τῶσιν ἐπιδεικνύμενοι, ὅτι οὐκ ἀμελὲς εἶδέναι αὐτοῖς
 5 περὶ τῶν φίλων· ἔπειτα ἀκέσαντες μόνον ἀπηλλά-
 γησαν· ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἰατροὶ ἀνακρίνῃσι τὸς ἀδε-
 νῶντας, ὅ,τι μέλλουσιν ποιεῖν, ἕνεκα τῆ συμβουλευσαι,
 καὶ τὰ μὲν κελεύουσιν, τὰ δὲ ἀπαγορεύουσιν· ἔτως ἀ-
 νέκρινεν ὁ Διογένης τὸν ἄνθρωπον, ὅ,τι πράττοι·
 10 καὶ ὅς ἔφη· ὦ Διόγενες, πορεύσασθαι εἰς Δελφὸς τῷ
 θεῷ χρησόμενος· μέλλων δὲ διὰ Βοιωτῶν ἀπιέναι·
 (ὁ γὰρ παῖς με ὁ μετ' ἐμῷ ἀπέδρα·) νῦν ἐπὶ Κορίν-
 θου ἄπειμι· ἴσως γὰρ ἂν εὔροιμι καὶ τὸν παῖδα· καὶ
 ὁ Διογένης εἶπεν, ὥσπερ εἰώθει, σπυδάσας· ἔπει-
 15 τα, καταγέλασε, ἐπιχειρεῖς θεῷ χρῆσθαι, οὐ δυνά-
 μενος ἀνδραπόδω χρῆσασθαι; ἢ οὐ δοκεῖσσι τέτο ἐ-
 κείνῃς ἦττον χαλεπὸν, καὶ ἐλάττωνα ἔχειν κίνδυνον,
 τοῖς οὐ δυναμένοις χρῆσασθαι ὀρθῶς; τί δὲ καὶ βελο-
 μένος, εἶπε, ζητεῖς τὸν παῖδα, ἢ οὐκ ἦν πονηρός;

(9) Ὅ,τι πράττοι] διώρωταί μοι ἀντὶ τῆ ὅ,τι πράτ-
 τοιεν. (15) ἐπιχειρεῖς θεῷ χρῆσθαι, μὴ δυνάμενος ἀνδραπό-
 δω χρῆσασθαι] παίξει τὰ τῆ λόγου ἀπὸ τῆς συνωνυμίας ἐ-
 πιχειρῶν· τὸ μὲν γὰρ, χρησμὸν παρὰ θεῷ λαβεῖν βέλεται
 λέγειν· τὸ δὲ, τὴν χρῆσιν τῷ ἀνδραπόδῃ ἀπλῶς σημαίνει.

Τόμ. Α'.

Q

πάντων γε, ἔφη, μάλισα· μηδὲν γὰρ ὑπ' ἐμῷ ἀδίκε-
 κέμενος, πρὸς δὲ, καὶ γενόμενος, ἠγεῖτο ποιηρὸν· εἰ
 γὰρ ἀγαθὸν ἠγεῖτο, οὐκ ἂν ποτε ἀπέλιπεν· ἴσως
 ὦ Διόγενες, κακὸς αὐτὸς ὢν· ἔπειτα ἐκεῖνος μὲν
 5 ἔφη, σὲ ποιηρὸν ἠγέμενος ἔφυγεν, ἵνα μὴ βλάβηται
 ταὶ ὑπὸ σὺ· σὺ δὲ ἐκεῖνον ποιηρὸν εἶναι λέγων, ζη-
 τεῖς; οὐ γὰρ ἄδηλον, ὅτι βλάβηται καὶ σὺ ὑπ' αὐτῷ
 βεβλόμενος· ἢ ἐχὶ οἱ κακοὶ ἄνθρωποι βλαβεροί εἰς
 τοῖς ἔχουσι καὶ τοῖς χρωμένοις, εἴαντε φεύγῃς ὥσιν.
 10 εἴαντε Ἀθηναῖοι, εἴαντε ἐλεύθεροι, εἴαντε δούλοι
 καὶ τοὶ κύνα μὲν εἶδεις, κακὸν ἠγέμενος, ζητεῖ ἀπο-
 δράντα· οἱ δὲ καὶ ἐκβάλλουσιν, εἴαν ἐπανεέλθῃ· ἀνδρώ-
 πε δὲ ποιηρὲ ἀπαλλαγέντες, οὐκ ἀγαπῶσιν, ἀλλὰ
 πολλὰ πρᾶγματα ἔχουσι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπισέλλου-
 15 τες, καὶ αὐτοὶ ἀποδιδυμένοι, καὶ χρήματα ἀναλίσκον-
 τες, ὅπως λάβωσιν αὐτῆς; καὶ πότερον οἶει πλεῖον
 ὑπὸ κυνῶν βλαβῆναι ποιηρῶν, ἢ ὑπ' ἀνδρώπων; ὑ-
 πὸ μὲν γε κυνῶν φαύλων ἕνα τὸν Ἀχταῖωνα φασὶ
 ἀπολέσθαι, καὶ τέτων μανέντων· ὑπὸ δὲ ἀνδρώπων
 20 φαύλων εἰδὲ εἰπεῖν ἐστίν, ὅσοι ἀπολώλασι, καὶ ἰδιῶτα
 καὶ βασιλεῖς, καὶ πόλεις ὅλαι· οἱ μὲν ὑπὸ οἰκετῶν,
 οἱ δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ δορυφόρων· οἱ δὲ ὑπὸ φίλων
 τινῶν καλεμένων· οἱ δὲ τινες καὶ ὑπὸ ἰέων καὶ ἀδελφῶν
 καὶ γυναικῶν.

(2) πρὸς δὲ, καὶ γενόμενος] λαμπρῶς διέφασκεται τὸ χαρίων
 καὶ ἴσως διορθωτέον εἰς τὸ, ἀγαπώμενος, ἢ εὐεργετούμενος, ἢ
 τιμώμενος. (8) οἱ κακοὶ ἄνθρωποι] προσέειπεν τὸ ἄρσενος
 Οἱ, ἀπαιτεῖντος τῷ λόγῳ. (13) καὶ ἀγαπῶσιν] καὶ εὐχαρι-
 ζῶνται, ὅτι ἀπέδρα.

β'. Ἄρα ἔν οὐ μέγα κέρδος, ὅτῳ ἂν συμβῇ, ἀπαλλαγῆναι κακῷ ἀνδρός; ἀλλὰ δεῖ τῆτον ζητεῖν τε καὶ ἐπιδιώκειν; ὥσπερ εἴ τις ἀπαλλαγὴν νόσημα ἐζητεῖ, καὶ ἐβύλετο ἀναλαβεῖν εἰς τὸ σῶμα; καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶπε· ταῦτα μὲν ὀρθῶς εἶπας, ὦ Διόγενες· ἀλλὰ χαλεπόν ἐστιν ἀδικηθέντα μὴ τιμωρήσασθαι· ἐκεῖνος γὰρ ἔδεν ὑπ' ἐμῷ παθῶν, ὡς ὄρας, ἐτόλμυσεν ἀπολιπεῖν με· ὅς ἐργον μὲν παρ' ἐμοὶ ἔδεν ἔπραττεν, ὅσα δέλοι ἐργάζονται· ἀργός δὲ ὢν ἔνδον ἑτέρε-

10 φετο, ἔδεν ποιῶν ἢ ἐμοὶ ἀκολεθῶν· ἔπειτα, ἔφη, ἔδεν ἠδίκεις αὐτὸν ἀργὸν ὄντα καὶ ἀμαθῇ τρέφων, καὶ ποιῶν ὅτι κάκισα; ἢ γὰρ ἀργία καὶ τὸ σχολὴν ἄγειν ἀπόλλυσι πάντων μάλιστα τὰς ἀνοήτους ἀνθρώπους.

γ'. Οὐκοῦν ὀρθῶς συνῆκεν ὑπὸ σὺ διαφθειρόμε-

15 νος, καὶ ἀπέδρα δικαίως, ἵν' ἐργάζεταιτι δηλονότι, καὶ μὴ σχολάζωντε καὶ καθεύδων καὶ ἐδίῳν, χεῖρων αἰετὶ γίγνηται· σὺ δὲ ἴσως οἶε μικρὸν ἀδίκημα εἶναι, ὃ ἄνθρωπον ποιεῖ πονηρότερον; ἀλλ' ἔχει τῆτον δεῖν πάντων μάλιστα φεύγειν ὡς ἔχθιστον καὶ ἐπιβελότατον;

20 καὶ ὅς, τί ἔν ποιήσω; οὐ γὰρ ἐσί μοι ἄλλος οἰκέτης· τί δαί, ἔφη, ποιήσεις, ὅταν ἄλλα ὑποδήματα μὴ ἔχῃς, τὰ δὲ ὄντα ἐνοχλῇ, καὶ διακόπτη τὰς πόδας; ἄρα ἐχ' ὑπολυσάμενος ὅτι τάχιστα ἀνυπόδητος βαδίσεις; ἀλλὰ καὶ ἂν αὐτόματον λυθῇ, πάλιν ἐπιδεῖς

25 τε καὶ σφίγγεις τὸν πόδα; καὶ μὲν δὴ, ὥσπερ οἱ ἀνυπόδητοι ἐνίοτε ῥᾶον βαδίζουσι τῶν φαύλως ὑποδεδεμένων, ἔτω πολλοὶ χωρὶς οἰκετῶν ῥᾶον ζῶσι καὶ ἀλυπότερον τῶν πολλὰς οἰκέτας ἐχόντων· ἐχ' ὄρας τὰς

(23) Ὅτι τάχιστα ἀνυπόδητος βαδίσεις.] ἔτως ἔγραψα

- πλοσίες, πόσα πράγματα ἔχουσιν, οἱ μὲν θερα-
 πεύοντες τὰ νοσῶντας τῶν οἰκετῶν, καὶ δεόμενοι ἰα-
 τρῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν παραιμένων; (καὶ γὰρ ὡς
 τοπολὺ πέφυκεν ἀμελεῖν αὐτῶν τε τὰ ἀνδράποδα,
 5 καὶ οὐ προσέχειν ἐν ταῖς νόσοις· τὸ μὲντι ὑπὸ ἀκρα-
 σίας, τὸ δὲ ἡγέμενα, εἴ τι πάθαι, τὰς δεσπότας
 ζημιώσασθαι, ἔχ' αὐτές·) οἱ δὲ μασιγῶντες ὁσημέραι,
 ἕτεροι δὲ δεσμῶντες, ἄλλοι δὲ διώκοντες φεύγοντας;
 καὶ γάρ τοι ἔτε ἀποδημῆσαι δύνανται ῥαδίως, ἔδὲ ὁ-
 10 πότεν δοκῇ αὐτοῖς, ἔτε μένοντες σχολὴν ἄγασι· τὸ
 δὲ πάντων γελοιότατον, ἐνίοτε ἀπορῶσι διακόνων,
 μᾶλλον τῶν πενήτων τε καὶ ἐκ ἐχόντων ἑδὲνα οἰκέτην·
 καὶ ἔσι τὸ πρᾶγμα ὁμοιον τοῖς ἰάλοις· οἶμαι γάρ σε
 εἰδέναι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μυεῖς πόδας ἔχοντες, βρα-
 15 δύτατοι εἰσι τῶν ἐρπετῶν· ἐκ οἷδα, ὅτι τὸ σῶμα ἡ
 φύσις ἐκάσῳ ἐποίησεν ἱκανὸν εἶναι πρὸς τὴν ἑαυτῆ
 θεραπέϊαν; πόδας μὲν, ὥς ἀπιέναι· χεῖρας δὲ,
 ὥς ἐργάζεσθαι, καὶ τῷ ἄλλῃ σώματος ἐπιμελεῖσθαι·
 ὀφθαλμοὺς δὲ, ὥς ὁρᾶν· ὠτα δὲ, ὥς ἀκέειν.
 20 δ'. Πρὸς δὲ τέτοις σύμμετρον ἐποίησε τὴν γαστέ-
 ρα, καὶ ἔδεται πλείονος τροφῆς ὁ ἀνδρεωπος, ἢ δυ-
 νατός ἐστιν αὐτῷ πορίζειν· ἀλλὰ τὸτο μέτρον ἐκάσῳ
 ἱκανώτατον καὶ ἄριστον καὶ ὑγιέσατον· ὥσπερ ἐν ἡ χεῖρ
 ἀδυνεστέρα ἐστίν, ἢ πλείονας δακτύλους ἔχουσα τῶν
 25 φύσει γιγνομένων· καὶ ὁ τοῖστος ἀνδρεωπος ἀνάπηρες

ἀντὶ τῷ, ὅτι τάχιστα ἂν ἀνυπόδητος βαδίσῃς. (7) οἱ δὲ
 μασιγῶντες] ἀποδοῦναι τὴν εὐθείαν αἰωτέρω εἰς τὸ, παυσσον-
 ται· τὰ δ' ἄλλα, ὡς ἐν παρενθέσει. (8) ἄλλοι δὲ διώ-
 κοντες] προσέβηκα τὸν Διό,

καλεῖται τρόπον τινά, ὃ ἂν ἔξωθεν προσφυῇ δάκ-
 τυλος περιττός· καὶ μηδὲ τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι δύναται
 κατὰ τρόπον· ἔτις ὅταν πολλοὶ πόδες καὶ πολλαὶ
 χεῖρες, καὶ πολλὰ γαστέρες ἀνθρώπων τινὶ προσγέ-
 5 νωνται, μὰ Δία ἔκ ἰχυρότερος ἕτος γίνεται, καὶ
 πρὸς ἑδὲν μᾶλλον τυγχάνει ὦν, ὦν δὲ τυγχάνειν
 αὐτόν· ἀλλὰ πολὺ ἔλαττον καὶ δυσχερέστερον· σὺ δὲ,
 ἔφη, νῦν μὲν ἐνὶ ἀνθρώπῳ ζητεῖς τροφήν, τότε δὲ
 δυσὶ, καὶ νῦν μὲν ἓνα νοσιλεύεις, εἰς ἄρα συμβῇ τις
 10 ἀδένεια, τότε δὲ ἀνάγκη θεραπεύειν καὶ κείνον νοσούν-
 τα· καὶ νῦν μὲν, ὅταν αὐτὸς ᾗς ἐν οἰκίᾳ, οὐ φροντίζεις,
 μήτι αὐτὸς ὑφέλῃ, ἑδὲ ὅταν καθεύδῃς, μὴ ἐγρηγο-
 ρῶς ὁ παῖς κακόν τι ἐργάσῃται· πάντα δὲ ταῦτα
 δεῖ σε σκοπεῖν· γυναῖκα τοίνυν εἰ εἴχῃς, τότε μὲν ἔκ
 15 ἂν ἡξίῃ σε θεραπεύειν, ὁρῶσα οἰκίην ἔνδον τρεφό-
 μενον, καὶ τὰ μὲν ἐκείνῳ μαχομένη, τὰ δὲ αὐτῇ τρυ-
 φῶσα, ἐνοχλεῖν σε ἔμελλεν· νῦν δὲ ἦττον μὲν αὐτῇ
 ἀλγίσει, μᾶλλον δὲ σὲ ἐπιμελήσεται· καὶ μὴν ὅπως
 οἰκέτης ἐσίν, εὐθύς διαφθείρονται οἱ γιγνόμενοι παῖ-
 20 δες, καὶ ἀργότεροι γίνονται καὶ ὑπερφανώτεροι, ὄντας
 μὲν τῷ διακονῶντος, ἔχοντες δὲ οὐ καταφρονῶσιν·

(2) Καὶ μηδὲ τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι δύναται] ἔτις ἔγρα-
 ψα ἀντὶ, τῆς Ὑποτακτικῆς δύναται. (6) πρὸς ἑδὲν μᾶλ-
 λον τυγχάνει ὦν, ὦν δὲ...] τὸ, ὦν, ἢ παρέλκον ἐσίν,
 ἢ τρεπτέον εἰς τὸ, αὐτῶν, καὶ τοὶ ἄμφω ἐν ἄλλοις εὐρίθαι·
 τὸ γὰρ, Τυγχάνειν ἐνταῦθα ἐ τὸ Ὑπαρκτικόν ἐσίν, μετ' ἧ
 ἐξ ἰδιώματος ἔπεται τὸ, ὦν· ἀλλὰ κτητικὸν μάλις α ῥή-
 μα, ὡς ἐκ τῆ ἀναφορικῆς, ὦν, δηλονότι· ἐρμηνεύεται γὰρ
 ἔτις· καὶ κατ' ἑδὲν μᾶλλον τυγχάνει ἐκείνων, ὦν δὲ τυγ-
 χάνειν. (21) ἔχοντες δὲ, καὶ καταφρονῶσι] ἔρρωται τὸ ὑπο-

ὅπε δ' ἂν μὴ αὐτοὶ ὥσι, πολὺ ἀνδρείότεροι καὶ ἰχυ-
ρότεροι, καὶ τῶν πατέρων εὐθὺς ἐξαρχῆς κήδεσθαι
μανθάνοντες.

Ε. Ἀλλ', ὦ Διόγενες, πένης τέ εἰμι, καὶ εἰ μὴ
5 συμφέροι κεκτηῖσθαι τὸν οἰκέτην, ἀποδώσομαι αὐτόν.
ἔπειτα, ἔφη, ἐκ αἰχῦνῃ; πρῶτον μὲν ἐξαπατῶ
τὸν ἀνδρωπον, πονηρὸν αὐτῷ ἀποδιδόμενος; ἢ γὰρ
ἐκ ἐρεῖς τάλιθες, ἢ ἐ δυνήσῃ ἀποδόσθαι αὐτόν· πρὸ
δὲ τέτοις, εἴαν τις ἱμάτιον ἀποδῶται κίβδηλον,
10 σκεῦος ἢ κτήνος νοσῶντε καὶ ἄχρησον, ἀνάγκη αὐτὸ
ἀπολαμβάνειν· ὥς ἐδὲν ἔσαι σοὶ πλέον· εἰ δὲ καὶ
δυνήσῃ ἐξαπατησαί τινα, κακείνος ἐκ αἰδήσεται τὸ
ἀνδρῶπι τῆς πονηρίας, τὸ ἀργύριον οὐ δέδοικας;

τακτικόν, διὰ τὸ ἀνορθωτικόν, Οὐ· τὸ δὲ εὐτελὲς ὥς ἐ-
ξεις· ἔχοντες τινα ταπεινότερον, ἵνα καταφρονῶσιν αὐτῷ
τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ, οἶδα τί ποιήσω, ἔχω· ὅπε ἀπέλθω· κα-
τὰ τοιαῦτα. (1) ὅπε δ' ἂν μὴ αὐτοὶ] προσέβηταιί μοι τὸ
Μὴ, ἀπαιτῶντος τῆ λόγῃ· τὸ δὲ ἐπόμενον μετοχικόν τὸ
μανθάνοντες, ἄμεινον μὲν ἂν εἴη εἰς Ὀριστικόν Ρῆμα μετα-
τραπέν, ἐρρώται ἀλλ' ἢ καὶ ἔτω, ἀποδιδόμενον εἰς τὸ, Εἰς

(11) Οὐδὲν ἔσαι σοὶ πλέον] ὑδὲν σοὶ γενήσεται ἐκ τῆ
πωλήσεως ὄφελος· ἀπολήψῃ γὰρ τὸ ἀνδράποδον αὐθις, ὡς
ἄχρησον ἂν γενόμενον τῷ ἀνησαμένῳ· εἶδε καὶ μὴ ἀπολάβῃς
μήτι ἐκ τέττε ἔξεις τὰργύριον· αὐρίου γὰρ ἀνήσῃ ἄλλον
ἔσαι γάρ τις πῆ, ὅς δριμύτερος, εἴτ' ἢν εὐφύεστος ὦσ
τὰ τοιαῦτα, ἐξαπατήσῃ σε ἐν τῇ πράσει· ἴσεν δ' ὅτι τὰ
ἀποδίδομαι μέσως ἀντὶ τῆ πωλείν ἐκλαμβάνεται· ἐνταῦθα
ὅμως δυνατὰ ἴσως καὶ παθητικῶς ἐκληφθῆναι τὸ, ἀποδιδόμενον
εἶδὲ τῆτο, μεταβάλλει πρὸς τὸν δῆλον τὰ τῆς ἐννοίας
ὅσον φαυλότερον ὅσον ἀνήσῃ, εἴαν τύχῃς τέττε δριμύτερον

σως μὲν γὰρ ἄλλον ὠνήσῃ φανυλότερον, εἰάν δριμυ-
 τέρε τύχης ἢ κατὰ σε τῷ ἀποδομένῳ· τυχὸν δὲ εἰς
 ἄλλοτι χερίσῃ λαβὼν ὑφ' ἧ βλαβήτῃ· οὐ γὰρ δὴ
 αἰείποτε τὸ ἀργύριον ὠφελεῖ τὰς κτησαμένους· ἀλλὰ
 5 πολλῷ πλείονας βλάβας καὶ πλείω κακὰ πεπόνθασιν
 ἀνθρώποι ὑπὸ ἀργυρίῳ, ἢ ὑπὸ πενίας, ἄλλως τε ἀ-
 νόητοι ὄντες.

ζ'. Οὐκ ἐκεῖνο ἔν πρότερον κτήσασθαι σπευδάσεις,
 ὡς διήσῃ ὑπὸ παντὸς ὠφελεῖσθαι, καὶ πᾶσι τοῖς
 10 σαυτῷ πράγμασι χρῆσασθαι καλῶς· ἀλλὰ πρὸ τῷ
 φρονῆσαι ζητήσεις ἀργύριον, ἢ γῆν, ἢ ἀνδράποδα, ἢ
 ζεύγος, ἢ πλοῖον, ἢ οἰκίαν, οἷς συνδεδεύσεις, καὶ
 λυπήσῃ δι' αὐτὰ, καὶ πολλὰ ποιήσεις μάτην, καὶ δια-
 τελέσεις ἅπαντα τὸν βίον φροντίζων ἐκείνων, ὀνήσῃ
 15 δὲ ἐδ' ὅτιεν ἀπ' αὐτῶν; ἔχ' ὅρας τὰ θνητὰ ταῦτα
 καὶ τὰ ὄρεα, ὅσω ζῇ τῶν ἀνθρώπων ἀλυπότερον,
 πρὸς δὲ καὶ ἡδίων, καὶ μᾶλλον ὑγιαίνει, καὶ πλείον ἰ-
 χύει, καὶ ζῇ χρόνον ἕκασον αὐτῶν, ὅσον πλείον δύ-
 ναται; καίτοι ἔτε παῖδας ἔχοντα, ἔτε ἀνθρώπου
 20 διάδοικον, ἀλλ' ὅμως ἀντὶ πάντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων
 κακῶν ὑπάρχει μέγισον ἀγαθόν, ὅτι ἀκτῆμονά ἐστιν·
 ἀλλὰ δοκῶ μοι εἰσέειναι, ὡς Διόγενες, τὸν οἰκέτην, ἐ-

ἢ κατὰ σέ. (3) ὑφ' ἧ βλαβήσῃ] ἡτως ἔγραψα ἀντὶ τῆς,
 Ε'φ' ἧ· εἰδὲ μὴ, γραπτέον μᾶλλον, Α'φ' ἧ· ὡς κατωτέ-
 ρω, ὀνήσῃ δὲ ἐδ' ὅτιεν Α'π' αὐτῶν, κατωτέρω δὲ ἔτι· δ. ζ.
 ἀμφοτέρω, ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐχρήσατο· ἐδεῖς τῶν βλαπτομένων
 ἀπὸ τίνος... ὑφ' ἧ βλάπτεται.

(8) Οὐκ ἐκεῖνο ἔν πρότερον κτήσασθαι σπευδάσεις;] τὸ
 φρονεῖν δηλονότι.

ἄν περ μὴ ἀπὸ τύχης ἐμπέσῃ μοι· ναὶ μὰ Δία, εἴ-
πεν ὁ Διογένης, ὥσπερ εἰ λέγοις· δάκνοντα, ἢ λακ-
τίζοντα ἵππον, ἐκ ἂν ζητήσαιοι· ἐὰν μὲν τοι περι-
τύχῃ, προσέλθοιμ' αὖν, ὥς ἐστι διχθῆναι.

- 5 Ζ'. Ταῦτα μὲν ἔασον, ἀλλὰ τῷ θεῷ διὰ τί με
χρηῖσθαι ἐκ ἑᾶς; ἐγὼ γὰρ ἀπηγόρευόν σοι θεῷ χρη-
ῖσθαι, εἰ δύνασαι; ἐ τῆτο ἔφην, ἀλλ' ὅτι χαλεπὸν
ἐστὶ, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον χρηῖσθαι ἢ θεῷ, ἢ ἀνθρώ-
πῳ, ἢ αὐτὸν αὐτῷ, μὴ ἐπισάμενον· τὸ δὲ ἐπιχειρεῖν
10 ἄνευ τῷ ἐπίσασθαι, καὶ πάντων βλαβερώτατον· ἢ οἱ
τις ἐκ ἑσὶν ἔμπειρος ἵππων χρησέως, δοκεῖ σοι ἔτοι-
μα χρηῖσθαι ἂν ἵπποις; ἐκ ἐγώ γε· εἰ δ' αὖ βιάζοιτο
κακὸν ἄντι ἀπολαῦσαι πρότερον, ἢ ἀγαθόν; ἀλη-
θῆ· τί δαί, ὅς τις ἀγνοεῖ χρησὶν κυνῶν, δυνατὸς ἂν
15 εἴη χρηῖσθαι; ἢ οὐ τότε χρηῖσθαι, ὠφελείδαί ἐστι
ἀπ' ἐκείνης; δοκεῖ μοι· ἐδεῖς ἔν τῶν βλαπτομένων
ἀπότμος χρηῖσθαι ἐκείνῳ, ὃς ἔβλάπτεται; ἐ γὰρ
ἔκιν καὶ ὁ κυστὴν πειρώμενος χρηῖσθαι ἄνευ τῷ ἐπίσασθαι
ζημιώσεται ἀπ' αὐτῶν; εἰκός γε· ἐκ ἄρα ἐδὲ χρη-
20 σεται αὐτοῖς, ἐπεὶ ἐκ ἑσὶν χρηστῶν, ὅπως ζημία πρόσε-
σι· καὶ ἔ μόνον περὶ κυνῶν καὶ ἵππων ἔχει οὐ-
τως· ἀλλὰ καὶ βοῶν καὶ ὀρνέων, καὶ ὁ μᾶλλον
θαυμάσαις αὖν, ἐδὲ ὄνῳ ἢ προβατίῳ χρηῖσθαι πάρε-
στοῖς ἀπείροις.
- 25 ἦ. Ἡ' ἐκ οἷδα, τὰς μὲν τινας ὠφελεμένους, τὰς
δὲ βλαβέντας ἀπὸ τε προβατείας καὶ ὀνιλασίας; ἐ-
γώ γε· πότερον οἱ ἄλλοι, ἢ δηλονότι ἀνάγκη τὰς
μὲν ἀπείρους ζημιῶσθαι, τὰς δὲ εἰδότας ὀνίνασθαι καὶ
ἀπὸ ὄνων καὶ ἀπὸ συῶν καὶ ἀπὸ χηνῶν, καὶ ἀπὸ ἄλλων
30 ζῶν παντός; ἔοικε· τί δαί, ἐκ ἐπὶ ταῖς σκεύεσιν

αὐτὸς λόγος; ἀλλὰ κιθάρᾳ χεῖσαιτο ἂν ὁ ἄμεσος,
 ἢ ἐπιχειρῶν ἢ ἂν εἴη καταγέλαστος, πρὸς τῷ μηδὲν
 ἐργάζεσθαι, καὶ τὴν κιθάραν διαφθείρας καὶ ἀπορρή-
 ξας τὰς φθόγγους; τί δαί, εἴτις αὐλοῖς, ἢ ὧν αὐ-
 λητικὸς, ἐθέλη χρῆσθαι, καὶ παριὼν εἰς τὰ θέατρα
 5 αὐλεῖν, ἢ αὐτὸς τε δώσει δίκην βαλλόμενος, καὶ τὰς
 αὐλὰς ἂν προσέτι συντρίψειεν; ὅς δ' ἂν ἐπιχειρῇ
 πηδάλῳ χρῆσθαι, ἢ ἐπισάμενος κυβερνᾶν, ἔσιν ὅπως
 ἢ ἂν τάχιστα ἀνατρέψας τὴν ναῦν, αὐτόν τε ἀπο-
 λέσει καὶ τὰς ἐμπλέοντας; τί δαί, ἢ δόρατος ἢ χρῆ-
 10 σις ἢ ἀσπίδος συμφέρει τοῖς δειλοῖς καὶ ἀνεπισήμο-
 σιν; ἀλλ' ἢ ἂν ἀποβάλοιεν τῇ τοιαύτῃ πείρᾳ τῆς
 χεῖσεως, οὐ τὰ ὅπλα μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοί;

Ζ'. Συγχωρῶ, ἔφη, ὦ Διόγενης· ἀλλὰ καταδύεις
 τὸν ἥλιον, περὶ πάντων ἐπερωτῶν· καὶ πότερον ἄμεινον
 15 εἰπεῖν, ἀκέσαντα ὧν χρὴ καταδύσαι τὸν ἥλιον, ἢ βαδί-
 ζοντα μάτην; ὅμως δ' ἐπὶ πάντων σχεδὸν, ὅσων ἄ-
 πεσιν ἐμπειρία τῷ χρῆσθαι, χαλεπὸν τὸ προθυμεῖ-
 σθαι· μείζω γὰρ τὴν βλάβην γενέσθαι εἰκὸς ἀπὸ τῶν
 20 μειζόνων· ἢ ἔν δοκεῖσσι ὁμοία εἶναι ἢ ἄνευ χεῖσεως ἢ
 ἵππων; πόθεν; τί δαί, ἢ ἀνθρώπων, ἢ θεῶν; ἀλλ' ἐδὲ

(2) Καὶ τὴν κιθάραν διαφθείρας καὶ ἀπορρήξας] ἔτρεψα
 ταῦτα ἀπὸ ἀ' παρεμφάτων εἰς μετοχικά· αἰτιολογεῖται γὰρ
 τὸ ποιητικόν.

(13) Καταδύεις τὸν ἥλιον] τὸ, καταδύειν ἑξέτερον ὄν,
 πάνυ ἀσέβως προσηνεγκεν, ἐνεργητικῶς αὐτῷ περιθήμενος δύ-
 ναμιν διὰ τὴν τῇ φίλῃ ἐκείνῃ ἐπὶ τῇ ῥύμῃ καὶ τῇ φορᾷ τῇ
 λόγῳ ἐκπλαξεν. (14) καὶ πότερον ἄμεινον εἶπεν (ἦτοι γὰρ
 γραπτέον ἀντὶ τῆς, εἰπεῖν) ἀκέσαντα, ὧν χρὴ καταδύσαι]
 πότερον ἄμεινον, καταδύσαι σέ τὸν ἥλιον ἐν τῷ ἀκέειν αὐ-

- λέγειν ἄξιον, ἔρη, ὦ Διόγενες· ἔσιν ἔν' ὅτ' τις χρεῖ-
 ζται δύναται, οὐ γινώσκων αὐτόν; καὶ πῶς; εἶπεν· ὁ
 γὰρ ἀνθρώπον ἀγνοῶν ἀδύνατος ἀνθρώπῳ χρεῖζται·
 ἀδύνατος γάρ· ὁ δὲ αὐτόν ἀγνοῶν ἐκ αὐτοῦ ἔχει αὐτῷ
 5 χρεῖζται; ἡδὴ ἔν' ἀκήκοας τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα τὸ
 ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ; ἐγὼ· ἔκην δηλονότι ὁ θεὸς κε-
 λεύει πᾶσιν, ὡς ἐκ εἰδόσιν αὐτές; ἔοικεν· εἰς ἄρα
 τῶν πάντων καὶ σὺ εἴης ἄν; πῶς γὰρ ἔ; ἐκ ἄρα ἐδὲ
 σὺ γινώσκεις σαυτόν; ἔμοι δοκῶ· σεαυτὸν δὲ ἀγ-
 10 νοῶν, ἀνθρώπον ἀγνοεῖς· ἀνθρώπον δὲ ἐκ εἰδώς,
 χρεῖζται ἀνθρώπῳ οὐ δύνατος εἶ· ἀνθρώπῳ δὲ χρῆ-
 ζται ἀδύνατος ὢν, θεῶν ἐπιχειρεῖς· ὁ τῷ παντὶ μετ-
 ζον καὶ χαλεπώτερον ἐκείνῃ ὁμολογεῖται εἶναι· τί δὲ,
 νομίζεις τὸν Ἀπόλλωνα Ἀττικίζειν ἢ Δωρίζειν; ἢ
 15 τὴν αὐτὴν εἶναι διάλεκτον ἀνθρώπων καὶ θεῶν; ἀλλὰ
 τοσούτον διαφέρει, ὥς τὸν ποταμὸν τὸν ἐν Τροίᾳ,
 Ξάνθον, Σκάμανδρον παρ' ἐκείνοις καλεῖσθαι, καὶ τὴν

Χρῆ, ἢ ἐν τῷ βαδίζειν μάτην (17) Ξάνθον] Οἶκ. Γ' λ. γ'. 73.

„Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,

„Ὅν Ξάνθον καλέεσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

καὶ τὴν Χαλκίδα ὄρνιν. Γ' λ. ε'. 289.

„Εὐδ' ἢς' ὅχοισι πεπυκασμένος εἰλατίνουσιν,

„Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν' τ' ἐν ὄρεσσι

„Χαλκίδα κυκλήσκεισι θεοὶ, ἄνδρες δὲ, Κύμινδιν.

καὶ, ὃν οἱ Τρῶες ἐκάλεον Βαττεῖαν. Γ' λ. β'. 811.

„Εἴς τι δὲ τις προπάρειθε πόλιν αἰπεῖα κολώνη

„Εὐ πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,

„Τὴν ἥτοι ἄνδρες Βατίειαν κυκλήσκεισι,

„Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρδμοιο Μυρίνης.

πρόοδες δὲ τέτοις καὶ τὸ ἐν Γ' λιᾷδι. Α'. 403.

Καλκίδα ὄρεον, Κύμινδιν, καὶ τόπον τινὰ πρὸ τῆς πόλεως, ὃν οἱ Τρῶες ἐκάλεον Βαττεῖαν, τῆς θεῆς σῆμα μυρρίνης ὀνομάζειν· ὅθεν δὴ καὶ ἀσαφῆ τὰ τῶν Χρησμῶν ἐσι, καὶ πολλὰς ἤδη ἐξηπάτηκεν.

- 5 Ἰ. Οἱ μὲν ἔνθα ἀσφαλὲς ἦν ἴσως πορεύεσθαι παρὰ τὸν Ἀπόλλω εἰς Δελφὺς, ἅτε διὰ γλωττῶν ἐπισαμένῳ τὰς φωνὰς, εἴπερ ἀπάσας ἠπίσατο, ἀλλὰ μὴ ὀλίγ' αἶττα· ὥσπερ οἱ δύο ἢ τρεῖς Περσικὰ εἰδότες ῥήματα, ἢ Μηδικὰ, ἢ Ἀσσύρια, τὰς ἀγνοῦν-
 10 τας ἐξαπατῶσιν· σὺ δὲ οὐ δέδοικας, μὴ, ἄλλα τῇ θεῇ λέγοντος, ἄλλα διανοηθῆς; ὥσπερ ἔνθα φασὶ Λαίον ἐκείνον, τὸν γενόμενον Χερσίπτε ἐρασὴν· ὃς ἀφικόμενος εἰς Δελφὺς, ἐπηρώτα τὸν θεόν, ὅπως αὐτῷ ἔσονται παῖδες· ἔχρησεν ἔνθα μὴ γενεῶν, ἀλλὰ
 15 καὶ ἀποκτεῖναι γεννήσαντα· ἔτω δὲ ἀνόητος ἦν ὁ Λαῖος, ὥς ἀμφοτέρω παρακῆσαι τῇ θεῇ· καὶ γὰρ ἐγέννησε καὶ ἔθρεψεν· ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἀπώλετο, καὶ

„Ὅν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες
 „Διγαίωνα.

(14) Ἀλλὰ καὶ ἀποκτεῖναι] ἕτως ἔγραψα ἀντὶ τῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκτεῖναι· δικαιοῖ δέ με τὴν εἰκασίαν τὰ ἀκόλουθα· φησὶ γὰρ, ὥς ἀμφοτέρω παρακῆσαι τῇ θεῇ· καὶ γὰρ καὶ ἐγέννησε καὶ ἔθρεψε, ἀλλ' ἐκ ἀπέκτεινε διλονότι· εἶδ' ἢ μὴ ταῦτα, προσητεύον τὸ, Μὴ, ἵνα ἢ, μὴ ἐκτεῖναι· ἵν' ἢ ἔτω γένεσιν σὺνάδου τῷ, μὴ γὰρ ταῦτα ἀκήσας, τὸν Οἰδίποδα ἐκ αὐτοῦ ἐξέθηκε, καὶ περὶ τῆς χρησμῶς μηδὲν περὶ τούτου λέγοντος· ὁ Χρὶς γὰρ ὧδε

„Μὴ σπεῖρες τέκνων ἄλωκε, δαϊμόνων βία·

„Εἰ γὰρ τεκνώσῃς παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς.

ὅρα Εὐριπ. φοινισ, 18.

πᾶς ὁ οἶκος αὐτῆ, διότι ἀδύνατος ὢν, ἐπεχείρει
τῷ Ἀπόλλωνι χεῖσθαι· μὴ γάρ, ταῦτα ἀκέσας
τὸν Οἰδίποδα ἐκ ἅν ἐξέθηκεν· ὁ δὲ, αἵκαι τραφε
ἐκ ἅν ἀπέκτεινε τὸν Λαῖον, ἐπισάμενος, ὅτι αὐ

5 παῖς εἴη· καὶ τοίνυν τὰ περὶ Κροῖσον ἀκήκοας
Λυδὸν, ὃς ἠγέμενος πείθεσθαι τῷ Θεῷ παντὸς μά
λον, καὶ διαβάς τὸν ποταμὸν τὸν Ἀλυν, τὴν ἀγ
ἀπέβαλε, καὶ αὐτὸς ἐν πέδαις ἐδέσθη, καὶ ὀλίγῃ κα
καύθη ζῶν· ἢ σὺ οἶε φρονιμώτερος εἶναι Κροῖ

10 ἀνδρὸς ἔτω πλεσίῃ καὶ τασέτων ἀνθρώπων ἀρχοντ
καὶ Σόλωνι συγγενομένῃ, καὶ ἄλλοις παμπόλλοις
φισαῖς; τὸν δὲ Οὔρεσιν, καὶ αὐτὸν δήπε ὄρεῃς ἐν τ
τραγωδαῖς ἐγκαλῶντα τῇ Θεῇ καὶ μεμφόμενον,
πότε μαίνοιτο, συμβελεύσαντος ἐκείνου τὴν μητ

15 ἀποκτεῖναι· καίτοι νομίζεις, τὸν Ἀπόλλωνα χα
πόντι ἢ αἰχρὸν προσάξει τοῖς ἐρωτῶσιν αὐτόν; ἀ
ὅπερ εἶπον, χεῖσθαι τῷ Θεῷ ἀδύνατοι ὄντες, ἐπε
ἐπιχειροῦντες, ἔχ αὐτῆς, ἀλλ' ἐκείνου αἰτιῶνται.

16 ἰά. Σὺ ὦν, εἴαν μοι πεισθῇς, φυλάξῃ, καὶ πρότε

20 προθυμήσῃ γινῶναι σεαυτόν· ἔπειτα φρονήσας,
δοκῇ σοι, τότε ἤδη μαντεύσῃ· ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμα
μηδὲν δεήσεσθαι μαντείας, νῦν ἔχοντα· καὶ γὰρ

(7) τὸν ποταμὸν Ἀλυν.] ὁ δὲ χρησμὸς ὅδε, ἐκ τῶν
Ἡρόδοτε βιβλ. Α'.

„Κροῖσος Ἀλυν διαβάς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύ

(12) τὸν δὲ Οὔρεσιν... ἐν ταῖς τραγωδαῖς] Εὐριπ. Οὔρεσιν 2

„... Δοξία δὲ μέμφομαι,

„Ὅστις μ' ἐπ' ἄρας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον

„Τοῖς μὲν λόγοις ἠυφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ.

- ὄρα, εἴαν σε κελεύσῃ γράφειν καὶ ἀναγνώσκειν ἄεθώς,
 μὴ γραμματικὸν ὄντα, ἐδυνήσῃ· γράμματα δὲ εἰ-
 δώς, καὶ μὴ τῷ θεῷ κελεύοντος, κατὰ τρόπον γρά-
 ψεις καὶ ἀναγνώσῃ· ὁμοίως δὲ ἄλλα ὅτιεν πράττειν
 5 εἴαν συμβελεύσῃ σοι μὴ ἐπισαμένω, ἔχ οἷός τε ἔσῃ·
 καὶ ζῆν ὀρθῶς οὐδυνήσῃ, μὴ ἐπισάμενος, ἐδ' ἂν κα-
 τὰ τὴν ἡμέραν ἐκάσῃ τὸν Ἀπόλλω ἐνοχλῆς, καὶ σοὶ
 μόνῳ σχολάζῃ· νῦν δὲ ἔχων, γνώσῃ ἀπὸ σεαυτοῦ,
 ὅτι σοὶ πρακτέον ἐστὶ, καὶ ὅπως· ὃ δὲ ἔλαθε περὶ τῷ
 10 Οἰδίποδος εἰπεῖν, ὅτι εἰς Δελφὸς μὲν ἔκ ἡλθε μαν-
 τευσόμενος· τῷ δὲ Τειρεσίᾳ συμβαλὼν, μεγάλα
 κακὰ ἀπέλαυσε τῆς ἐκείνῃ μαιτικῆς διὰ τὴν αὐτῇ
 ἀγνοίαν· ἔγνω γὰρ, ὅτι τῇ μητρὶ συνεγένετο, καὶ
 παῖδες εἰσὶν αὐτῇ ἐξ ἐκείνης· καὶ μετὰ ταῦτα, δέον
 15 ἴσως κρύπτειν τῷτο, ἢ ποιῆσαι νόμιμον τοῖς Θη-
 βαίοις, πρῶτον μὲν πᾶσιν ἐποίησε φανερόν· ἔπειτα
 ἡγανάκτει καὶ ἐβόα μεγάλα, ὅτι τῶν αὐτῶν πατὴρ
 ἐστὶ καὶ ἀδελφός, καὶ τῆς αὐτῆς γυναικὸς ἀνὴρ καὶ υἱός·
 οἱ δὲ ἀλεκτρούνες ἐκ ἀγανακτῆσιν ἐπὶ τέτοις, οὐδὲ
 20 οἱ κύνες, ἐδὲ τῶν ὄνων ἐδεῖς· ἐδὲ οἱ Πέρσαι, καὶ
 τοὶ δοκεῖσι τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἄριστοι· πρὸς δὲ τέ-
 τοις ἐτύφλωσεν αὐτόν· ἔπειτα ἡλᾶτο τετυφλωμέ-
 νος, ὥσπερ οὐδυνάμενος βλέπων πλανᾶσθαι.

ιβ'. Καὶ ὃς ἀκέσας ἔφη· σὺ μὲν, ὦ Διόγενες,

(1) Εἴαν σε κελεύσῃ] ὁ θεὸς δηλονότι. (2) μὴ γραμ-
 ματικόν.] ἐξήλειψα τὸν καὶ παρέλκοντα πρὸ τῆς Μή. (9)
 ὃ δὲ ἔλαθε] ὅδε ἐτι διέλαθε με εἰπεῖν περὶ τῷ Οἰδίποδος ἐ-
 κεῖνό ἐστιν, ὅτι εἰς κ. τ. λ. ὄρα περὶ τέτων Σοφοκλ. Οἰδίπ.
 τύραννον, καὶ τὸν ἐπὶ Κολωνῷ.

- ἀναιδιητότατον ἀπάντων ἀνθρώπων ἀποφαίνεις τὸν
Οἰδίπην· οἱ δὲ Ἕλληνες οἰοῦνται, οὐκ εὐτυχῇ μὲν γε-
νέσθαι ἀνθρώπων· συνετὸν δὲ πάντων μάλιστα· μό-
νον γὰρ αὐτὸν λῦσαι τὸ αἶνγμα τῆς Σφίγγος· καὶ
5 Διογένης γελάσας, μὴ γὰρ, ἔφη, ἐκεῖνος ἔλυσε τὸ
αἶνγμα; οὐκ ἀκήκοας, ὅτι ἀνθρώπων αὐτὸν ἐκέλευσε
γινῶναι ἢ Σφίγγι; ὁ δὲ, ἀνθρώπων μὲν, ὅ ἐστιν, οὔτε
εἶπεν, οὔτ' ἔγνων· τὸ δὲ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ λέγων,
ᾧ ετο λέγειν τὸ ἐρωτώμενον· ὥσπερ εἴ τις ἐρωτηθεῖς
10 τί ἐστι Σωκράτης; ὁ δὲ μὴδὲν εἶποι πλέον τοῦ ὀνόμα-
τος, ἢ ὅτι Σωκράτης· ἐγὼ δὲ ἤκουσα λέγοντος, ὅτι
ἢ Σφίγγι ἢ ἀμαθία ἐστὶ· ταύτην ἔν καὶ πρότερον διαφ-
θεῖραι τῆς Βοιωτῆς, καὶ νῦν, ἔδεν αὐτὴς εἴδω-
ναι, ἅτε ἀνθρώπων ἀμαθεσάτης· τῆς μὲν ἔν ἄλλῃ
15 μᾶλλον τι αἰσθάνεσθαι τῆς αὐτῶν ἀνοίας· τὸν δὲ
Οἰδίποδα, ὅσῳ σοφώτατον ἠγησάμενον εἶναι καὶ δια-
πεφευγέναι τὴν Σφίγγα, καὶ πείσαντα τῆς ἄλλης
Θηβαίης, τοσέτω κάκιστα ἀπολέσθαι· ὅσοι γὰρ ἀ-
μαθεῖς ὄντες, πεισθῶσι σοφοὶ εἶναι, ὅτοι πολὺ
20 εἰσιν ἀθλιώτεροι τῶν ἄλλων ἀπάντων· καὶ ἐστὶ τοιοῦ-
τον τὸ τῶν σοφιστῶν γένος.

(15) Τὸν δὲ Οἰδίποδα, ὅσῳ σοφώτατον (ἑαυτὸν) ἠγη-
σάμενον κ. τ. λ.] δικαίῳ λόγῳ Ρ'εῖσκιος δι᾿ ἄρβωσε τῆς ἑ-
ταίρας· ὅσῳ ἑαυτὸν σοφώτατον ἠγήσατο εἶναι . . . καὶ ἐπεισε-
ταυτὰ καὶ τῆς ἄλλης Θηβαίης· διεβάλλοντο δὲ οἱ Θηβαῖοι
ἐπὶ ἀμαθίᾳ· εἰς ὃ δὲ καὶ ὁ Corn. Nep. ἐν Εὔπαμ. μοιδοκεῖν
ἀποτελεινόμενος ταῦτα περὶ τοῦ ἀντιζήλου αὐτοῦ λέγει Habuit
obtretractorem Meneclidem quemdam, indidem Thebis
— satis exercitatum in dicendo, ut thebanum scilicet.
etc.

ΤΡΩΙΚΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΛΙΟΝ ΜΗ
ΑΛΩΝΑΙ.

ΛΟΓΟΣ ΙΑ΄.

1. Οἶδα μὲν ἔγωγε σχεδὸν, ὅτι διδάσκειν μὲν ἀν-
 θρώπους ἅπαντας χαλεπόνεςιν· ἐξαπατᾶν δὲ, ῥά-
 διον· καὶ μανθάνουσι μὲν μόγεις, εἴαν τι καὶ μάθωσι,
 παρ' ὀλίγων τῶν εἰδόντων, ἐξαπατῶνται δὲ τάχιστα
 5 ὑπὸ πολλῶν τῶν ἐκ εἰδόντων, καὶ οὐ μόνον γε ὑπὸ
 τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν· τὸ μὲν γὰρ
 ἀληθὲς πικρόν ἐστι καὶ ἀγρὸς τοῖς ἀνοήτοις· τὸ δὲ ψευ-
 δος, γλυκὺ καὶ προσήνης· ὥσπερ γε, οἶμαι, καὶ τοῖς
 νοσέσι τὰ ὄμματα, τὸ μὲν φῶς ἀναιρὸν ἔρᾳ· τὸ
 10 δὲ σκότος ἄλυπον καὶ φίλον, ἐκ ἑῶν βλέπειν· ἢ πῶς
 ἂν ἴχουσιν τὰ ψεύδη πολλάκις, ὄντων ἀληθῶν, εἰ
 μὴ οἱ ἡδονὴν ἐνίκα; χαλεπὸν δὲ, ὡς ἔφην, ὄντος τῷ
 διδάσκειν, τῷ παντὶ χαλεπώτερον τὸ μεταδιδάσκειν·
 ἄλλως τε, ὅταν πολύντινες χρόνον ὥσι τὰ ψευδῆ

(2) Ἐξαπατᾶν ῥάδιον] τὸν Ὅμηρον ἐννοεῖ· περὶ τῆς ἁπλῆς
 Φωτίως ἔκρινεν· Ὁμήρῳ μὲν κατὰ τὸ τραχύτερον προσφέρε-
 ται, τὰναντία τοῖς κατὰ τὴν Ἰλιάδα πραγματευομένοις·
 Ἐν τῷ δ' ὁ λόγος πολλῆς τῆς περινοίας μεσὸς, καὶ μετὰ τῇ
 περιεσκεμμένῃ καὶ νεανικώτερον προΐων· καὶ ὑπὸ τῇ ἀληθείᾳ
 τὸ πεποισμὸς κατακτώμενος· ὅθεν καὶ μακροτέρῳ ἐχρήσατο
 προοιμίῳ· ἀναγκαίως φιλέωντων τῶν ἀποτεταμένων προοιμίας
 τοῖς προκατελιημμένοις δοῦναι τινὲν ἐξανίστασθαι, ἐν δὲ καὶ οἷς
 ἄλλοις, ἃ λέγειν ἢ τῷ παρόντος καιρῷ. (10) ἢ πῶς ἂν
 ἴχουσιν] ἔγωγε διώρωμαι μοι ἀντὶ τῷ, ἴχουσιν· ὁ Ρ' εἰσικός, ἰ.

- ἀκηκοότες, καὶ μὴ μόνον αὐτοὶ ἐξηπατημένοι, ἀλλὰ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ πάπποι, καὶ σχεδὸν πάντες οἱ πρότερον· οὐ γάρ ἐστι ῥᾶδιον τέτων ἀφελῆσαι τὴν δόξαν, οὐδ' ἂν πάνυτις ἐξελέγχῃ· καθά
- 5 περ αἶμαι τῶν τὰ ὑποβολιμαῖα παιδάρια θρεψάντων, χαλεπὸν ὕσερον ἀφελῆσθαι τάλιθ' ἢ λέγοντα ἄγε ἐν ἀρχῇ, εἴ τις αὐτοῖς ἔφρασεν, οὐκ ἂν ποτ' ἔλαιντο· οὕτω δὲ τῷτο ἰχυρόνεσιν, ὥς πολλοὶ τοιαυτὰ κακὰ μᾶλλον πρᾶσποιῶνται, καὶ ὁμολογῶσι καθ
- 10 αὐτῶν, ἂν ὥσι πεπεισμένοι πρότερον, ἢ τάχα θοῦ μετὰ χρόνου ἀκούοντες· ἐκ ἂν ἔνθαυμάσαιμι καὶ ὑμᾶς, ἄνδρες Ἰλιεῖς, εἰ πιστότερον ἠγήσασθε Ὀμήρου, τὰ χαλεπώτατα ψευδόμενοι καθ' ὑμῶν, ἢ ἐμὲ τάλιγ' ἢ λέγοντα· κακείνους μὲν ὑπολάβοιτε
- 15 θείον ἄνδρα καὶ σοφόν, καὶ τὸς παῖδας εὐθύς ἐξαερχῇ τὰ ἔπη διδάσκαίτε, ἐθὲν ἄλλο ἢ κατάρας ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, καὶ ταύτας ἐκ ἀληθείας· ἐμὲ δὲ μὴ ἀνέχουσθε, τὰ ὄντα καὶ γεγόμενα λέγοντος, ὅτι πολλοῖς ἔτεσιν ὕσερον Ὀμήρου γέγονα· καί τοι φασ

οὐχοὶ ἀξιοῖ γράφεσθαι. (3) ἐ γάρ ἐστι ῥᾶδιον τέτων ἀφελῆσαι τὴν δόξαν] ὅ ἐστι, τὴν, ἣ κατέχονται, πρόληψιν περὶ ἧς ἔτι φησὶν Ἐπίκτητος· ὅπερ ἂν εἴη τῷ σώματι ῥύπος, τῷτο ψυχῇ πρόληψις, ἧ ἐστὶ δόξα ψευδής· πρὸς ἣν φέρει καὶ τὸ Θεόγνιδος·

„Ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες ἑθὲν.

Πολλάκι δὲ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι·

(12) εἰ πιστότερον ἠγήσασθε] ἔτις ἔγραψα ἀντὶ τῆς ἠγῆσασθε· ἡ γὰρ περὶ παρωχημένου ὁ λόγος· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἐπόμενα ἔγραψα εἰς Εὐκτικά, ἀντὶ τῆς ὑπολαβεῖν καὶ διδάσκειν, ὃ δὲ λόγος δηλὸς καὶ ἐκ τῆς ἐπομένης, ἀνέχουσθε.

μὲν οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον τῶν πραγμάτων καὶ κρι-
τὴν ἄρῃσιν εἶναι, ὅτι δ' ἂν ἀκύνῃσι μετὰ πολὺν χρό-
νον, διὰ τὸτο ἄπιστον νομίζουσιν.

- β'. Εἰ μὲν ὅν παρ' Ἀργείοις ἐτόλμων ἀντιλέγειν
5 Ὁ μὲν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῆς δεικνύναι ψευδῆ περὶ
τὰ μέγιστα, τυχὸν ἂν εἰκότως ἤχθοντό μοι καὶ τῆς
πόλεως ἐξέβαλον, εἰ τὴν πατρίον ἐκείνων δόξαν ἐ-
φανόμην ἀφανίζων καὶ καθαιρῶν· ὑμᾶς δὲ δίκαιόν ἐστὶ
μοι χάριν εἰδέναι καὶ ἀκροᾶσθαι προθύμως· ὑπερὶ γὰρ
10 τῶν ὑμετέρων προγόνων ἐσπέδακα· προλέγω δὲ ὑ-
μῖν, ὅτι τὰς λόγους τέτρες ἀνάγκη παρ' ἐτέροις ῥη-
θῆναι, καὶ πολλὰς πυθέσθαι· τέτρω δὲ οἱ μὲν τινες καὶ
συνήσουσιν, οἱ δὲ προσποιήσονται καταφρονεῖν, κα-
ταφρονῶντες αὐτῶν· οἱ δὲ τινες ἐπιχειρήσουσιν ἐξελέγ-
15 χεῖν, μάλιστα δὲ οἶμαι τὰς κακοδαίμονας σοφιστάς·
ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαι σαφῶς, ὅτ' ἑδὲ ὑμῖν πρὸς ἡδονὴν
ἴσονται· οἱ γὰρ πλείοσι τῶν ἀνδρώπων ἔτως ἄγαν
εἰσὶν ὑπὸ δόξης διεφθαρμένοι τὰς ψυχὰς, ὥστε μᾶλ-

(1) καὶ κριτὴν] ἐξοβελίζει τὸν Καὶ Ρ' εἰσικός ἢ ἀναγκαίως· ὁ
δὲ νῦν ἔτος ὁ αὐτὸς τῷ Πινδάρῳ· Ἄ. Οὐλυμ.

„Ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι

„Μάρτυρες σοφώτατοι.

(7) Εἰς τὴν πατρίον δόξαν] ἔτις ἐγραψα ἐκ διαρρώσεως
ἐτέρῃ ἀντὶ τῆς τὴν παρ' ἐκείνων δόξαν· ἢ γράπτειν, παρ' ἐ-
κείνοις, μᾶλλον δὲ ἐξαληπτέον τὴν, Παρά· ὁ δὲ νῦν πρὸς
Ἀγαμέμνονα ἀποτείνεται· ὃ ἐκ διαδοχῆς Ὁμηρὸς (I' κ. Β'·
108) παραδίδωσι τὸ σκῆπτρον,

„Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ πάντῃ ἀνάσσειν.

(13) καὶ καταφρονῶντες αὐτῶν] ἀληθῶς δηλονότι, εἰμὴ τῇ
προσποιητῇ. (15) μᾶλλον δὲ οἶμαι τὰς κακοδαίμονας σοφισ-
τάς.

Τόμ. Α'.

Κ.

- λον ἐπιθυμῶσι περιδῶνται εἶναι ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀ-
 τυχήμασιν, ἢ μηδὲν κακὸν ἔχοντες ἀγνοεῖναι· αὐ-
 τὰς γὰρ οἶμαι τὰς Ἀργεῖες μὴδ' ἂν ἐθέλῃν ἄλλως
 γεγονέναι τὰ περὶ τὸν Θυέσην καὶ τὸν Ἀτρεΐα καὶ τὴν
 5 Πελοπίδας· ἀλλ' ἄχθεσθαι σφόδρα, εἴαν τις ἐξελέγ-
 χῃ τὰς μύθους τῶν τραγωιδῶν, λέγων, ὅτι ἔτε Θυέ-
 σης ἐμοίχευσε τὴν τῷ Ἀτρεΐῳ, ἔτε ἐκεῖνος ἀπέκτει-
 νε τὰς τῷ ἀσελφῶ παῖδας, ἔτε κατακόψας εἰσίασε
 τὸν Θυέσην· ἔδὲ Οὔρεσης αὐτόχειρ ἐγένετο τῆς μη-
 10 τρός· ἅπαντα ταῦτα εἰ λέγοι τις, χαλεπῶς ἂν φέ-
 ροιεν ὡς λαιδορῶμενοι· τὸ δὲ αὐτὸ τῆτο καὶ Θηβαίους
 οἶμαι παθεῖν, εἴ τις τὰ παρ' αὐτοῖς ἀτυχήματα
 ψευδῇ ἀποφαίνει, ὡς ἔτε τὸν πατέρα Οἰδίπῳ ἀπέκ-
 τεινεν, ἔτε τῇ μητέρι συνεγένετο, ἔτε αὐτὸν ἐτύ-
 15 φλωσεν, ἔτε τὰς παῖδας αὐτῆς πρὸς τῇ τείχεσσι εἶδεν
 ἀποθανόντας ὑπ' ἀλλήλων· ἔτε εἴ τις, ὡς ἡ Σφίγξ ἀφι-
 κομένη κατεδίει τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐπιδεικνύσι· ἀλλὰ
 τὸναντίον ἡδονταὶ ἀκούοντες καὶ τὴν Σφίγγα ἐπιπεμφ-

σας] ἐπιχειρήσειν ἐξελέγχειν αὐτές. (2) ἔχοντες] ἔγω μάλ-
 λον αὐτὴ τῇ πρότερον ἔχοντας, διὰ τὸ ταυτοπροσωπεῖν τῇ
 Ρήματι τὸ Ἀπαρέμφατον. (15) ὡς ἔτε τὸν πατέρα — εἰ-
 δέν ἀποθανόντας] τὸ παρὸν χωρίον περινενοημένον ὄν, ἔτι
 ἐθερράπευσεν, τολμηρότερον ἢ εἶναι κινήσας τὸ κείμενον· εἶχε
 γὰρ ἔτι· ὡς ἔτε τὸν πατέρα Οἰδίπῳ ἀποκτείναντα, ἔτε
 τῇ μητέρι συγγενόμενον, ἔτε αὐτὸν τυφλώσαντα, ἔτε τὰς
 παῖδας αὐτῆς πρὸς τῇ τείχεσσι ἀποθανόντας· μετέβαλλον δ'
 ἔγω, διότι καὶ τῇ, Ὡς ἐξαλειφθέντος, ἔκ ἂν ἀποδιδῶτο ὁρ-
 θῶς εἰς τὸ, ἀποφαίνει· ἔγω δὲ σολοικοφανῇ καὶ τὰ ἐπόμενα
 εἶναι δοκεῖ, ἡγῆναι τὸ, πεμφθεῖσαν, καὶ ἀναρρεθέντα πρὸς με-
 τοχὴν φερόμενα, δέον εἰς Ἀπαρέμφατον κατὰ τὸ τελευταῖον

θεῖσαν αὐτοῖς διὰ χόλον Ἡρας, καὶ τὸν Λαίον ὑπὸ
 τῇ ἡμέρᾳ ἀναιρεθέντα, καὶ τὸν Οἰδίπουν ταῦτα ποιή-
 σαντα καὶ παθόντα, τυφλὸν ἀλᾶσαι· καὶ πρότερον
 ἄλλε βασιλέως αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως οἰκιστὴν Ἀμ-
 5 φίονος τῆς παῖδας, ἀνδρώπων καλλίστους γενομένους,
 κατατοξευθῆναι ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρετέμιδος· καὶ
 ταῦτα αὐλόντων καὶ ἁδόντων ἀνέχονται παρ' αὐτοῖς ἐν
 τῷ θεάτρῳ· καὶ τιθέασιν ἄθλα περὶ τέτων, ὅς αὖ
 οἰκτρότατα εἶπαι περὶ αὐτῶν ἢ αὐλήσῃ· τὸν δὲ εἰ-
 10 πόντα, ὡς ἔβλεπον ἐδὲν αὐτῶν, ἐκβάλλουσιν· εἰς
 τὴν τοῦ μανίας οἱ πολλοὶ ἐληλύθασι, καὶ ἔτι πάντες οἱ
 τύφος αὐτῶν κεκράτηκεν· ἐπιθυμῶσι γὰρ ὡς πλεί-
 σον ὑπὲρ αὐτῶν γίνεσθαι λόγον· ὁποῖον δὲ τινα, ἔ-
 δὲν μέλει αὐτοῖς· ὅμως δὲ πάχειν μὲν ἔδελαι
 15 τὰ δεινὰ διὰ δειλίαν, φοβέμενοι τῆς τε θανάτου καὶ
 τὰς ἀλγυδίας· ὡς δὲ παθόντας μνημονεύεσθαι, πε-
 ρὶ πολλὰ ποῖνται.

γ'. Εἰ γὰρ δὲ, ἔδ' ὑμῖν χαριζόμενος, ἔδ' Ὀμή-
 ρω διαφερόμενος, ἔδ' τῆς δόξης φθονῶν ἐκείνῳ, πει-
 20 ράσομαι δεικνύναι, ὅσα μοι δοκεῖ ψευδῆ εἰρηκέναι πε-
 ρὶ τῶν ἐνθάδε πραγμάτων· ἐκ ἄλλοθεν ποθεν, ἀλλ'
 ἐξ αὐτῆς τῆς ποιήσεως ἐλέγχων, τῷ τε ἀληθεῖ βοη-
 θῶν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν Ἀθηναίων, ὅπως μὴ δοκῇ

Ἀλᾶσαι. (3) καὶ πρότερον ἄλλε βασιλέως αὐτῶν] τὰ περὶ
 τὴν Νιόβην καὶ τῆς παῖδας αὐτῆς αἰνίσσεται, Γλ. Ω', 602.
 καὶ Ο'βίδ. μεταμ. ζ'. (16) ὡς δὲ παθόντας μνημονεύεσθαι.]
 γραπτέον μᾶλλον παθόντες, ἀξιοῖ ὁ Φεῖσκιος· ἀλλὰ τὴν
 ἀναφέρεται βραδίως πρὸς τὰς ἀρχαίας, καὶ ἔτι εὐδοῦται τῇ
 τῆς συντάξεως.

ἀδίκως διαφθεῖραι τὴν αὐτῆς πόλιν, μὴδὲ ἐναντία
βέλεσθαι τῷ αὐτῆς πατρὶ, ἔχ ἥττον δὲ διὰ τὴν Ἡ-
ραν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην· δεινὸν γάρ, τὴν μὲν τῷ Διὶ
συνῆσαν, μὴ νομίσαι κριτὴν ἱκανὸν τῷ αὐτῆς εἶδους,
5 εἰ μὴ ἀρεῖσαι καὶ τῶν ἐν Ἴδῃ βυκόλων ἐνὶ, τὴν δὲ Ἡ-
ραν ὑπὲρ κάλλους ἐρίζειν τῇ Ἀφροδίτῃ, πρεσβυτά-
την φάσκεσαν εἶναι τῶν Κρόνου παίδων, ὡς αὐτὸς
Ὀμηρος ἀπήγγειλε παίησας·

Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.
10 ἔτι δὲ ἔτῳ χαλεπῶς διατεθῆναι πρὸς τὸν Πάριον,
αὐτὴν ἐπιτρέψασαν τὴν κρίσιν· καί τοι ὑδὲ τῶν ἀν-
δράπων, ὅς ἂν ἐπιτρέψῃ διαιτῶν, ἐχθρὸν ἠγείται
τὸν διαιτητὴν, ἐὰν μὴ δικάσῃ καθ' ἑαυτόν· τὴν δὲ γε
Ἀφροδίτην ἔτις αἰχρὰν καὶ ἀδίκον καὶ ἀσύμφορον δέξαι
15 δωρεάν, καὶ μηδένα ποιήσασθαι λόγον μήτε τῆς Ἑλέ-
νης ἀδελφῆς ὕσης, μήτε τῷ Ἀλεξάνδρῃ τῷ προκρί-
ναντος αὐτήν· ἀλλὰ χαρίζεσθαι τοῖσιν γάμον, δι' οὗ
αὐτὸς τε ἤμελλεν ἀπόλλυσθαι, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῇ καὶ

(3) Ἀδίκως διαφθεῖραι τὴν αὐτῆς πόλιν] τὴν Τροίαν ὡς ἀ-
φιερωμένην αὐτῇ Ἀθηνᾷ, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ Παλλάδιον ἵσως· ἡ δὲ
τοῖς Ἑλλησιν ἐβόηθει ἐναντία τῷ Διὶ. (4) τῷ αὐτῆς εἶδους] τῷ
κάλλους· ἦν γὰρ ἱκανὸς κριτὴς ὁ Ζεὺς τῷ κάλλους τῶν γυναικῶν· καὶ
εἰδεῖτο ὑδὲν πρὸς τῆτο καὶ τῷ βυκόλῳ, ὃ ἐπέτρεψε τὴν περὶ τῆτο
κρίσιν· τὸν δὲ μῦθον ἐπιβίβην Ἀγκιανῶ· Κρίσις Διῶν. (5) τὴν
δὲ Ἡραν] ἥτως ἔγραψα ἀντὶ τῆς, τὴν δὲ ἀρχὴν. (8) Ὀμηρος
ἀπήγγειλε] Ἰλ. Δ'. 59. (14) αἰχρὰν δωρεάν] ἡ γὰρ Ἀφρο-
δίτη προκρίθεισα τῆς Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς τῷ κάλλει ὑπὸ τῷ
Πάριδος, διηπόρξατο ἀντὶ τῆτο λαβεῖν αὐτὸν τὴν Ἑλένην
εἰς γάμον· ἀλλ' ἡ δωρεὰ αὐτῇ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐ-
φάνη ἐπιβλαβὴς καὶ ἀσύμφορος διὰ τὰ ἐκ τῆς πολέμου συμ-

- ἡ πόλις· ἔτι δὲ ἐκ ἄξιον οἶμαι παριδεῖν ἐδὲ τὸ τῆς
 Ἑλένης, ἣ τῷ Διὸς λεγομένη θυγάτηρ, διὰ μὲν τὴν
 ἄδικον φήμην, περιβόητος ἐπ' αἰχύνῃ γέγονε· διὰ δὲ
 τὴν αὐτῆς αἰχύνην, θεὸς ἐνομίσθη παρὰ τοῖς Ἕλλησιν.
- 5 δ'. Ἀλλ' ὅμως ὑπὲρ τηλικέτων ὄντος τῷ λόγῳ,
 τινὲς τῶν σοφιστῶν ἀσεβεῖν με φήσασιν Ὀμήρῳ ἀντι-
 λέγοντα, καὶ ἐπιχειρήσασι διαβάλλειν πρὸς τὰ δύ-
 σινα μειράκια, ὧν ἐμοὶ ἐλάττων λόγος ἐστίν, ἢ πι-
 θύκων· πρῶτον μὲν ἔνφρασι, τὸν Ὀμηρον ὑπὸ πε-
- 10 νίας τε καὶ ἀπορίας προσαιτεῖν ἐν τῇ Ἑλλάδι· τὸν δὲ
 τοῦτον ἀδύνατον ἡγῶνται ψεύσασθαι πρὸς χάριν τῶν
 διδόντων, ὅδ' ἂν τὰ τοιαῦτα λέγειν, ὅποια ἐμελλεν
 ἐκείνοις καθ' ἡδονὴν ἔσεσθαι· τῆς δὲ νῦν πτωχὸς ἐδέν-
 φασιν ὑγιὲς λέγειν, ὅδ' ἐμάρτυρα ἐδεῖς ἂν ἐδένα ἐ-
- 15 κείνων ποιήσαιο ὑπὲρ ἐδενός, ἐδὲ τὸς ἐπαίνους τὸς
 παρ' αὐτῶν ἀποδέχονται ὡς ἀληθεῖς· ἴσασι γάρ, ὅτι
 πάντα θωπεύοντες ὑπ' ἀνάγκης λέγουσιν· ἔπει-
 τα δὲ εἰρήκασι· τὸς μὲν, ὡς πτωχῷ· τὸς δὲ, ὡς
 μαινομένῳ ἀπάρχεσθαι· καὶ μᾶλλον οἴονται τὸς τότε

πάντα κακά. (2) διὰ τὴν ἄδικον φήμην] ἢν προσῆψεν αὐτῇ
 ἄδικως ὁ Ὀμηρος, ὅτι ἀπολιπύσα Μενέλαον, ἠκολούθησεν
 τῷ Πάριδι ἀναιχύντως.

(14) Οὐ δὲ ἐμάρτυρα ἐδεῖς... ποιήσαιο] ὡς καὶ Λιβάνιος·
 (ἐν ἔγκ. πενίας) ἐλευθερίου δὲ μαθήματος οὐκ ἔστι μετε-
 λαμβάνειν πενίαν, ἐκ τῆς εἰρηγορικῆς, ἐκ ἐν φιλοσοφίᾳ δια-
 τρίβειν... πένητες, καὶ φρονήσει διενέγκωσι, καὶ συμβελὴν
 ἔλθωσι κομίζοντες χρησίμην, κατεφρονήθησαν διὰ τὴν τύ-
 χην, καὶ τὸς πειδομένους ἐκ ἔχον. (18) τὸς μὲν, ὡς πτωχῷ...
 ἀπάρχεσθαι] ἀπάρχεσθαι μάλιστα τὸ τοῖς θεοῖς μᾶλλον ἀπαρ-
 χας προσφέρειν· ὁ δὲ Σειδᾶς, ἀπάρχεσθαι, φησιν, ἐστὶν τῷ

καταγνώσθαι αὐτῷ μανίαν, τάλιθ' ἤ δὲ λέγοντος, οὐ
 προσεδείκασιν, ἢ ψευδομένε· ἐ μὴν ὅσον γε ἐπὶ τέ-
 τοις, ψέγω Ὀμηρον· κωλύει γὰρ ἕθεν, ἄνδρα σο-
 φὸν πτωχεύειν, ἕδὲ μαίνεσθαι δοκεῖν· ἀλλ' ὅτι κατὰ
 5 τὴν ἐκείνων δόξαν, ἣν ἔχουσιν περὶ Ὀμήρου, καὶ περὶ
 τῶν τοιούτων εἰκὸς ἐσι μὴθ' ἐν ὑγιᾶς εἶναι τῶν εἰρημέ-
 νων ὑπ' αὐτῷ.

ἐ. Οὐ τοίνυν ἕδὲ τόδε νομίζουσιν, μὴ εἶναι ἐν τῇ
 Ὀμήρῳ φύσει τὸ ψεῦδος, ἕδὲ ἀποδέχεσθαι αὐτὸν τὸ
 10 τοῦτον· πλείστα γὰρ τὸν Ὀδυσσεά πεποίηκε ψευδό-
 μενον, ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ· τὸν δὲ Αὐτόλικον καὶ ἐ-
 πιορκεῖν φησι, καὶ τῆτο αὐτῷ παρὰ τῷ Ἑρμῇ δεδό-
 σθαι· περὶ δὲ θεῶν πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὁμολο-
 γῶσι, μὴθ' ἐν ἀληθὲς λέγειν Ὀμηρον, καὶ οἱ πάντες ἐ-
 15 παινῶντες αὐτὸν, καὶ τοιαύτας ἀπολογίας πειρῶνται
 πορίζειν, ὅτι οὐ φρονῶν ταῦτ' ἔλεγεν, ἀλλ' αἰνιττό-
 μενος καὶ μεταφέρων· τί ἔν κωλύει καὶ περὶ τῶν ἀν-
 θρώπων αὐτὸν ἔτως εἰρηκέναι; ὅσις γὰρ περὶ θεῶν
 καὶ φανερώς τάλιθ' ἤ φησιν, ἀλλὰ τέναντίον· ἔτως ὡ-
 20 σε τὰ ψευδῆ μᾶλλον ὑπολαμβάνειν τῆς ἐντυγχάνον-
 τας, καὶ ταῦτα μὴδ' ἐν ὠφελέμενος, πῶς ἂν περί γε
 ἀνθρώπων ὀκνήσειεν ὅτιον ψεῦδος εἰπεῖν; καὶ ὅτι μὲν
 πεποίηκεν ἀλγύντας τῆς θεᾶς καὶ σένοντας καὶ τιτρω-
 σκομένους, καὶ ἀποθνήσκοντας σχεδόν· ἔτι δὲ μοι-
 25 χείας, καὶ δεσμῶς, καὶ διεγγυήσεις θεῶν, οὐ λέγω,
 πρότερον εἰρημένα πολλοῖς· ἕδὲ γὰρ βέλομαι κατη-
 γορεῖν Ὀμήρῳ, μόνον δ' ἐπιδείξαι τάλιθ' ἐν, ὡς γέ-

τοῖς ἀγύρτοις ἀργύριον ἐμβάλλειν· ἔτως ἔν κἀνταῦθα· δε-
 κεί δὲ τῆτο παρὰ τοῖς ὕστερον εἰδόμεναι.

γονεν· ἐπεὶ τοι ἀπολογήσομαι ὑπὲρ αὐτῷ τὰ ἐμοὶ δο-
κῆντα· ὅτι δὲ τὸ ψεῦδος ἐκ ὧκνει πάντων μάλιστα,
ἐδὲ αἰχρὸν ἐνόμιζε τῷτο λέγων, πότερον ὀρθῶς, ἢ
μὴ, παρήμι νῦν σκοπεῖν.

- 5 ς. Ἀφείς οὖν ὅσα δεινὰ δοκεῖ πεποιημένα περὶ
θεῶν, καὶ οὐ πρέποντα ἐκείνοις, τῷτό φημι μόνον, ὅτι
λόγους οὐκ ὧκνει τῶν θεῶν ἀπαγγέλλειν, ἥς φησιν
αὐτῆς διαλέγεσθαι πρὸς αὐτῆς· καὶ ἐ μόνον γε τῆς ἐν
κοινῷ γινόμενης, καὶ παρατυγχανόντων ἀπάντων τῶν
10 θεῶν· ἀλλὰ καὶ ἥς ἰδίᾳ τινὲς διαλέγονται ἀλλήλοις·
οἷον ὁ Ζεὺς τεθυμωμένος τῇ Ἡῤα διὰ τὴν ἀπάγην
καὶ τὴν ἡτταν τῶν Τρώων, καὶ πρότερον Ἡῤα πρὸς τὴν
Ἀφροδίτην, παρακαλῶσα φαρμάξαι τὸν πατέρα,
καὶ δεῖναι τὸ φίλτερον αὐτῇ τὸν κερὸν ἱμάντα, ὥς εἰ-
15 κός, ἐν ἀπορρήτῳ τῷτο ἀξιῦσα· ἐδὲ γὰρ τῶν ἀν-
θρώπων εἰκὸς ἄλλον τινὰ εἰδέναι τὰ τοιαῦτα, ἀν-
δρὸς καὶ γυναικὸς διαφερομένων καὶ λαιδορῶντων ἐνίοτε
ἀλλήλους· καὶ τὸν Ὀδυσσεᾶ πεποιήκεν ἐπανορθούμενον
τὰ τοιαῦτα, μὴ δόξῃ ἀλαζῶν διηγόμενος τῆς παρὰ
20 τοῖς θεοῖς γενομένης ὑπὲρ αὐτῷ λόγους· ἔφη γὰρ ἀ-
κῆσαι τῆς Καλυψῆς, ἐκείνην δὲ παρά τε πυθέσθαι·
περὶ αὐτῷ δὲ ἕδεν τοιαῦτα εἶρηκεν, ὅτι παρὰ θεοῦ
πύθοιτό τις· ἔτω πάνυ κατεφρόνει τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ἕθεν αὐτῷ ἐμελεν, εἰ δόξει μηθὲν λέγειν ἀλη-
25 θές· οὐ γὰρ δὴ πείσειν γε ἐνόμιζέ τινα, ὥς ἐπίσιχτο
τῆς παρὰ τοῖς θεοῖς γενομένης ὑπὲρ αὐτῷ λόγους·
ἔφη γὰρ ἀκῆσαι ἅπαντα καὶ τῆς πολλὰς ἔπεισε· διη-
γεῖται δὲ καὶ τὴν συνουσίαν τὴν τοῦ Διὸς πρὸς τὴν
Ἡῤαν, ἐν τῇ ἰδίᾳ γενομένην, καὶ τῆς λόγους, οὓς εἶπε
30 πρὸ τῆς συνουσίας, ὥς αὐτὸς ἑωρακώς τε καὶ ἀκηκώς,

καὶ ἔδεν αὐτὸν ἐκώλυσεν, ὡς ἔοικε, τὸ νέφος, ὃ περιεκάλυψεν ὁ Ζεὺς, τῷ μὴ φανερὸς γενέσθαι.

- ζ'. Τύταις δὲ ἐπέθηκε τὸν κολοφῶνα σχεδὸν· ἵνα γὰρ μὴ ἀπορῶμεν, ὅπως ξυνή τῶν θεῶν, ἔτω δια-
 5 λέγεται ἡμῖν σχεδὸν, ὡς ἔμπειρος τῆς τῶν θεῶν γλώττης, καὶ ὅτι οὐχ ἡ αὐτή ἐστι τῇ ἡμετέρᾳ, οὐδὲ τὰ αὐτὰ ὀνόματα ἐφ' ἐκάσῳ λέγουν, ἅπερ καὶ ἡμεῖς· ἐνδείκνυται δὲ ταῦτα ἐπὶ ὀρεῖν τινός, ὃ φησι τὴς μὲν θεῆς Χαλκίδα καλεῖν, τὴς δὲ ἀνδρώπης,
 10 Κύμινδιν· καὶ ἐπὶ τόπῳ τινός περὶ τῆς πόλεως, ἃν τὴς μὲν ἀνδρώπης Βαττεῖαν ὀνομάζειν, τὴς δὲ θεῆς Σῆμα μυρρίνης· περὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ φράσας ἡμῖν, ὅτι οὐ Ξάνθος, ἀλλὰ Σκάμανδρος λέγοιτο παρὰ τοῖς θεοῖς, αὐτὸς ἔτιωσ ἤδη ἐν τοῖς ἔπεσιν ὀνομάζει, ὡς
 15 οὐ μόνον ἐξὸν αὐτῷ τὰς ἄλλας γλώττας μιγνύειν τὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ποτὲ μὲν αἰολίζειν, ποτὲ δὲ δωρίζειν, ποτὲ δὲ ἰάζειν, ἀλλὰ καὶ διασὶ διαλέγεσθαι·

(4) Ὅπως ξυνή τῶν θεῶν.] ἔτω διώρδωταί μοι ἐν παρτατικῷ ἀντὶ τῷ, ξυνῇ· ἐν ᾗ· ἵνα μὴ ἀπορῶμεν, ὅπως ἐν νόει τὴν τῶν θεῶν γλώσσαν· μετὰ δὲ τὸ, γλώσσης, εὐρηται ἐν τινι κώδικι προσδεμένα (ἴσως ἐξ ἑτέρας παρειαγαμένη χειρὸς εἰς σαφηνεῖαν) ταῦτα. Ὡς περὶ γὰρ τοῖς βαρβάροις διαλέγονται οἱ διγλωσσοὶ καλούμενοι, καὶ ἐρμηνεύοντες αὐτοῖς τὰ παρ' ἡμῶν· ἔτιωσ Ὀμηρὸς ἡμῖν διαλέγεται, τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἐρμηνεύων, ὥς περὶ ἐπιστάμενος τὴν θείαν διάλεκτον· πρώτου μὲν, ὅτι ἔχ κ. τ. λ. ὅρα δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ παραγραφῷ. (8) ἐπὶ ὀρεῖν τινός] ἴδε ταῦτα ἀνωτέρω ἐν τῷ περὶ οἰκετῶν §. 8'. (17) καὶ διασὶ.] θειασὶ λέγουσιν ἑτεροὶ· εὐδοῦται ἀλλ' ἐν ἔτιωσ ἔχον ἀπὸ τῷ Διὸς διασὶ· ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ, ἰάζειν ἀπτικίζειν λέγει,

καθάπερ οἶμαι θετταλίζοντα ἢ κρητίζοντα, οἷον εἰ
τὴν ἀγορὰν ἐκάλει λιμένα, θετταλῶν ἀκέσας.

ἢ. Ταῦτα δέ μοι εἴρηται, ὥσπερ ἤδη ἔφην, οὐ
κατηγορίας ἔνεκεν, ἀλλ' ὅτι ἀνδρείοτατος ἦν ἀνδρώ-
5 πων πρὸς τὸ ψεῦδος Ὀμηρος· καὶ οὐχ ἥττον ἐθάρρει
καὶ ἐσεμνύνετο ἐπὶ τῷ ψεύδει, ἢ τῷ τάλιθ' ἡ λέ-
γειν· οὕτω γὰρ σκοπεῖσιν ἡδὲν ἔτι φαίνεται παρὰ.

(7) Οὕτω γὰρ σκοπεῖσιν ἡδὲν ἔτι φαίνεται] ἕτως ἔγρα-
ψα ἀντὶ τῷ φαίνεσθαι ὑποτακτικῶς· ἐν τινὶ δὲ κώδικι φέρεται,
φατιν, ἕτως ἢ ῥήσις αὕτη· Οὕτω μὲν σκοπεῖσι πάνυ μικρὰ
καὶ ὀλίγα ἄξια φαίνεται, ἃ ἐγώ φημι αὐτὸν ἐψεύδει· τῷ
γὰρ οὔτε ἀνθρώπινα ψεύσματα καὶ λίαν πιθανὰ, πρὸς θεῖαν
καὶ ἀμήχανον φύσιν, πέρας δὲ ἐπιτέθεικεν· ὥσπερ γὰρ τοῖς
βαρβάροις διαλέγονται οἱ δίγλωσσοι καλῶμενοι, καὶ ἐρμηνεύον-
τες αὐτοῖς τὰ παρ' ἡμῶν· ἥτω καὶ Ὀμηρος διαλέγεται, τὰ
παρὰ τῶν θεῶν ἐρμηνεύων, ὥσπερ ἐπιστάμενος τὴν θεῖαν διά-
λεκτον· πρῶτον μὲν γὰρ οὐχ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ἡμετέρᾳ· καὶ δὲ
τὰ αὐτὰ παρὰ τοῖς ἐκείνοις καὶ παρ' ἡμῖν τὰ ὀνόματα· ἐπει-
τα, ἐξηγούμενος περὶ τινων, ὅπως οἱ θεοὶ νομίζουσιν, οἷον ὅτι
τὴν Χαλκίδα Κύμινδιν οἱ θεοὶ καλῶσι· τόπον δὲ τινα πρὸ
τῆς πόλεως, Βαττεῖαν ὀνομαζόμενον, σῆμα μυρρίνης· τὸ δὲ
μᾶλυ εἰπὼν, ὅπως οἱ θεοὶ λέγουσιν, ἐκείτι προσέθησι τὸ παρ'
ἀνθρώποις ὄνομα· καὶ τὸν ποταμὸν εἰπὼν, ὅτι ὁ Σκάμανδρος,
ἀλλὰ Φάνδος ὀνομάζεται παρ' αὐτοῖς (ὃν Φάνδον καλέουσι θεοὶ,
ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον, Γ' λ. Γ'. 74.) ἕτως ἤδη ἐν τοῖς ἔπεσι
χρηταί, ὡς ἐξὸν αὐτῷ, μὴ μόνον τὰς τῶν Ἑλλήνων φωνὰς
μιγνύειν, κῆδε τοῖς σφόδρα ἀρχαίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δαιμο-
νίαις χρηταῖ ὀνόμασι· καὶ ποτὲ μὲν αἰσλίζοντα, ποτὲ δὲ θα-
ρίζοντα, πάλιν δὲ ἰαρίζοντα διαλέγεσθαι, καθάπερ οἶμαι θε-
τταλίζοντα, ἢ κρητίζοντα· οἷον εἰ τὴν ἀγορὰν ἐκάλει λιμένα,
θετταλῶν ἀκέσας· ταῦτα δέ μοι εἴρηται — πρὸς θεῖα καὶ

- δοξον ἔδ᾽ ἄπιστον τῶν ὑπ' ἐμῷ δεικνυμένων· ἀλλὰ
 σμικρὰ καὶ ἀνθρώπεια ψεύσματα πρὸς θεῖα καὶ με-
 γάλα· ἐπιχειρήσας γὰρ τὸν πόλεμον εἰπεῖν, τὸν
 γενόμενον ὑπ' Ἀχαιοῖς πρὸς τὰς Τρῶας, οὐκ εὐθύς
 5 ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ὅθεν ἔτυχεν· ὃ ποιῶ-
 σι πάντες οἱ ψευδόμενοι σχεδὸν, ἐμπλέκοντες καὶ πε-
 रिπλέκοντες, καὶ ὅθεν βυλόμενοι λέγειν ἐφεξῆς· ἦτ-
 τον γὰρ κατάδηλοί εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, ὑπ' αὐτῷ τοῦ
 πραγματος ἐξελέγχονται· τῷτο δὲ ἰδεῖν ἐσι καὶ ἐν
 10 τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἄλλως γινόμενον, οἱ μετὰ τέχνης
 ψεύδονται· οἱ δὲ βυλόμενοι τὰ γενόμενα ἐπιδειξάει,
 ὡς ξυνέβη ἕκασον, ἔτως ἀπαγγέλλουσι, τὸ πρῶτον,
 πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον, δεύτερον· καὶ τὰλλα ἐφεξῆς
 ὁμοίως·
- 15 Θ'. Ἐν μὲν τῷτο αἴτιον, τοῦ μὴ κατὰ φύσιν ἄρ-
 ξάδει τῆς ποιήσεως· ἕτερον δὲ, ὅτι τὴν ἀρχὴν αὐ-
 τῆς καὶ τὸ τέλος μάλιστα ἐπεδύλευσεν ἀφανίσαι, καὶ
 ποιῆσαι τὴν ἐναντιαν δόξαν ὑπὲρ αὐτῶν· ὅθεν οὔτε
 τὴν ἀρχὴν ἔτε τὸ τέλος ἐτόλμυσεν εἰπεῖν ἐκ τοῦ εὐ-
 20 θένος, οὐδὲ ὑπέχετο ὑπὲρ τέτων οὐδὲν εἶναι· ἀλλ'
 εἶπε καὶ μέμνηται, παρέργως καὶ βραχέως, καὶ δηλὸς
 ἐστὶν ἐπιταράττων· οὐ γὰρ ἐθάρρει πρὸς αὐτὰ, ἔδ᾽
 ἐδύνατο εἶναι ἐτοίμως· συμβαίνει δὲ καὶ τῷτο τοῖς
 ψευδομένοις ὡς ἐπιτοπολύγε, ἄλλα μὲν τινα λέγειν

μεγάλα. (10) οἱ μετὰ τέχνης ψεύδονται.] αἰνίττεται ἴσως
 τὸν Δημοθένη· ὃς ἐν τῷ περὶ σεφάνῳ, ἔπαινον ἑαυτοῦ προει-
 πῶν καὶ ἐπειπῶν διὰ μακρῶν, ἐν τῷ μέσῳ ἀμελῶς περὶ ὧν ἐ-
 νεκαλεῖτο, ἀπελογίστατο, ἀλλ' ἐν τῷ πρῶτον, καὶ τῷ δευτέ-
 ρῳ ὅπως ἐξῆς, ὡς ἡξία Διχίνης.

- τῷ πράγματι, καὶ διατρέβειν ἐπ' αὐτοῖς, ὅταν μά-
 λιστα κρύψαι θέλωσιν· καὶ προσιδέμενοι δὲ λέγουσιν,
 ἔδὲ προσέχοντι τῷ ἀκροατῇ, ἔδ' ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ
 τιθέντες· ἀλλ' ὡς ἂν λάθοιεν μάλιστα, καὶ διὰ τῆτο,
 5 καὶ ὅτι αἰχύνεσθαι παιεῖ τὸ ψεῦδος, καὶ ἀποκνεῖν προ-
 σιέναι πρὸς αὐτὸ, ἄλλως τε ὅταν ἢ περὶ τῶν μεγί-
 στων· ὅθεν ἔδὲ τῇ φωνῇ μέγα λέγουσιν ψευδόμενοι,
 ὅταν ἐπὶ τῆτο ἔλθωσιν· οἱ δὲ τινες αὐτῶν βαττα-
 ρίζουσι καὶ ἀσαφῶς λέγουσιν· οἱ δὲ, ἔχ' ὡς αὐτοῖτε
 10 εἰδότες, ἀλλ' ὡς ἑτέρων ἀκέσαντες· ὅς δ' ἂν ἀλη-
 θῶς λέγη τι, θαρρῶν καὶ ἔδὲν ὑποσελλόμενος λέγει.
 ἰ. Οὔτε ἔν τὰ περὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Εὐλήνης.
 Ὀμηρος εἰρήκεν ἔκ τῷ εὐθέως, ἔδὲ παρρησίαν ἄγων
 ἐπ' αὐτοῖς, ἔτε περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως·
 15 καίτοι γὰρ, ὡς ἔφην, ἀνδρείοτατος ὢν, ὑποκατε-
 κλίνετο καὶ ἡττάτο, ὅτι ἤδει τὰναντία λέγων τοῖς
 ὄντι, καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῷ πράγματι ψευδόμε-
 νος· ἢ πόθεν μᾶλλον ἀρξάσθαι ἔπρεπεν, ἢ ἀπ' αὐτῆ
 τῆ ἀδικήματος καὶ τῆς ὕβρεως τῆς Ἀλεξάνδρου, δι' ἣν
 20 συνέβη ὁ πόλεμος; ἐπειδὴ ἔν ὡργίζοντο πάντες οἱ
 τῇ ποιήσει ἐντυγχάνοντες, καὶ συνεφιλονείκον ὑπὲρ
 τῷ τέλει, καὶ μηδεὶς ἠλέει τῆς Τρωᾶς ἐφ' οἷς ἔπα-
 χον, ἔτω γὰρ εὐνέστερον καὶ προθυμότερον ἔξειν ἔμελ-
 λε τὸν ἀκροατὴν· εἰ δ' αὖ ἐδέετο τὰ μέγιστα καὶ
 25 φοβερώτατα εἰπεῖν, καὶ πάθῃ παντοδαπὰ, καὶ
 συμφορὰς, ἔτι δὲ ὁ πάντων μάλιστα ἕκαστος ἐ-
 πάθει ἀκούσαι, τί μείζον εἶχεν ἢ δεινότερον εἰπεῖν
 τῆς ἀλώσεως; ἔτε ἀνθρώπου πλείους ἀποθνήσκον-
 τας, ἔδ' οἰκτροτέρου, τὰς μὲν ἐπὶ τὰς βωμὸς τῶν
 30 θεῶν καταφεύγοντας, τὰς δὲ ἀμυνομένους ὑπὲρ τῶν

- τέκνων ἔ τῶν γυναικῶν· ἔ τε γυναικας ἢ παρ
 ἄλλοτε ἀγομένας, ἢ βασιλίδας ἐπὶ δουλεία τε
 χύνη, τὰς μὲν ἀνδρῶν, τὰς δὲ ἀδελφῶν ἀπο
 μένας, τὰς δέ τινας, αὐτῶν τῶν ἀγαλμάτων
 5 ῥώσας μὲν τὰς φιλτάτας ἀνδρας ἐν φόνῳ κει
 ἔ μὴ δυναμένας ἀσπάζεσθαι, μηδὲ καθελε
 ὀφθαλμοὺς, ὀρώσας δὲ τὰ νήπια τέκνα πρὸς
 παιόμενα ὁμῶς· ἔ τε ἱερὰ πορθέμενα θεῶν
 χρημάτων πλήθος ἀρπαζόμενον, ἔ τε κατ' ἀν
 10 λην ἐμπιπραμένην τὴν πόλιν, ἔ τε μείζονα
 κτύπον χαλκῷ τε ἔ πυρὸς, τῶν μὲν φθειρο
 τῶν δὲ ῥιπτομένων· ἂ τὸν Πριάμον πεποίηκε λέ
 ἐπὶ ὀλίγου, ὡς ἐσόμενα, ἐξὸν αὐτῷ ὡς γὰρ
 διελθεῖν, ὅπως ἐβόλετο, ἔ μεθ' ὅσων τᾶν
 15 θει δυνάμεως ἐκπλήττων τε ἔ αὖξων τὰ
 τата.

- ιά. Εἰ δέ γε ἤθελεν ἀνδρῶν ἐπισήμων εἰπεῖν
 νάτης, πῶς ἀπέλιπε τὸν τῷ Ἀχιλλέως ἔ
 Μέμνονος, ἔ Ἀντιλόχου καὶ Αἴαντος, ἔ αὐ
 20 Ἀλεξάνδρου; πῶς δὲ τὴν Ἀμαζόνων στρατιάν,
 μάχην ἐκείνην τὴν λεγομένην τῷ Ἀχιλλέως
 Ἀμαζόνος γενέσθαι, καλὴν ἔ τῳ ἔ παραδόξον
 τε τὸν ποταμὸν αὐτῷ πεποίηκε μαχόμενον
 πρὸς τῷ λέγειν τί θαυμαστόν; ἔ τι δὲ τῷ
 25 σε καὶ τῷ Σκαμάνδρου μάχην καὶ τῶν ἄλλων
 πρὸς ἀλλήλους τρεπάσ τε καὶ ἥττας καὶ
 ματα, ἐπιθυμῶν ὅ,τι εἴποι μέγα καὶ θαυ
 ὑπὸ ἀπορίας πραγμάτων, τοσούτων ἔ τι ἔ
 των ἀπολειπομένων; ἔσι δὲ τοιαῦτα τὰ λεγ
 30 ὑπὸ τῷ Πριάμῳ·

Ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γῆρας ἔδω
 Αἴση ἐν ἀργαλή φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 ῥίάς τ' ὀλυμένους, ἐλκυδείσας τε θύγατρας,
 Καὶ θαλάμους κεραϊζόμενους, καὶ νήπια τέκνα
 5 Βαλλόμενα προποτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δνιότητι,
 Ἐλκομένους τε νυῆς, ὅλοῃς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν τε κύνες πρῶτησι θύεῃσιν
 Ὀμῆσαι ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
 Τύψας, ἢ βαλὼν ῥεθῶν ἐκ θυμὸν ἔλῃται.

- 10 ιβ'. Ἀνάγκη ἔν ἐκ τέτων ὁμολογεῖν, ἢ ἀγνώμο-
 να Ὀμῆρον καὶ φαῦλον κριτὴν τῶν πραγμάτων, ὥσε
 τὰ ἐλάττω καὶ ταπεινότερα αἰρεῖσθαι, καταλιπόντα
 ἄλλαις τὰ μέγιστά τε καὶ σπουδαιότατα· ἢ μὴ δύνα-
 σθαι αὐτὸν, ὅπερ εἶπον, ἰχυρίζεσθαι τὰ ψευδῆ· ἐν
 15 δὲ τέτοις ἐπιδεικνῦναι τὴν ποιήσιν, ἃ ἐδέλετο κρύ-
 ψαι ὅπως γέγονεν· ἔτω γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα, τὰ
 μὲν περὶ τὴν Ἰθάκην καὶ τὸν θάνατον τῶν μνηστῆρων
 αὐτὸς λέγει· τὰ δὲ μέγιστα τῶν ψευσμάτων ἔχ ὑ-
 πέμεινεν εἰπεῖν, τὰ περὶ τὴν Σκύλλαν, καὶ τὸν Κύ-
 20 κλωπα, καὶ τὰ φάρμακα τῆς Κίρκης· ἔτι δὲ τὴν
 εἰς ἄδης κατάβασιν τῆ Ὀδυσσεώς, ἀλλὰ τὸν Ὀδυσ-
 σέα ἐποίησε διηγέμενον τοῖς περὶ τὸν Ἀλκίνοον· ἐ-
 κεῖ δὲ καὶ τὰ περὶ τὸν ἵππον καὶ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας
 διεξιόντα τὸν Δημόδοκον ἐν ᾧδῃ, δι' ὀλίγων ἐπῶν·
 25 δοκεῖ δέ μοι μηδὲ προθέσθαι ταῦτα τὴν ἀρχὴν, ἅτε
 ἔ γενόμενα· προϊύσης δὲ τῆς ποιήσεως, ἐπεὶ εἴρα
 τὲς ἀνθρώπους ῥαδίως πάντα πειθομένους, καταφρα-
 νήσας αὐτῶν, καὶ ἅμα χαριζόμενος τοῖς Ἕλλησι καὶ
 τοῖς Ἀτρεΐδαις, πάντα συγχέαι καὶ μεταστῆσαι τὰ
 30 πράγματα εἰς τὲναντίον. λέγει δὲ ἀρχόμενος·

- Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 Οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
 Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἀϊδι προΐαψεν
 Ἡρώων· αὐτὰς δ' ἑλώρια τεύχε κύνεσσιν,
 5 Οἰωνοῖσι τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
 ιγ'. Ἐνταῦθ' ἀφῆσι περὶ μόνῃς ἐρεῖν τῆς τῆ
 χιλλέως μῆνιδος, καὶ τὰς συμφορὰς καὶ τὸν ὅλεθ
 τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον, καὶ π
 λοι ἀπώλοντο καὶ ἄταφοι ἔμειναν, ὡς ταῦτα μέ
 10 σα τῶν γενομένων, καὶ ἄξια τῆς ποιήσεως, καὶ
 τῆ Διὸς βουλὴν ἐν τέτοις φησὶ τελεσθῆναι, ὥστ
 ἔν καὶ συνέβη, τὴν δὲ ὕψερρον μεταβολὴν τῶν προ
 μάτων, καὶ τὸν τῆ Εὔκτορος θάνατον, καὶ τὰ λ
 ἃ ἔμελλε χαριεῖσθαι, ἔδαμῶ φαίνεται ὑποχόμεν
 15 ἔδὲ ὅτι ὕψερρον ἑάλω τὸ Ἰῆλιον· ἴσως γὰρ ἐκ ἧν
 βεβουλευμένος ἀναστρέφειν ἅπαντα· ἔπειτα βελό
 νος τὴν αἰτίαν εἰπεῖν τῶν κακῶν, ἀφείς τὸν Ἀ
 ξανδρον καὶ τὴν Εὔλениν, περὶ Χρύσει φλυαρεῖ καὶ
 ἐκείνῃ θυγατρὸς.
 20 ιδ'. Εἰγὼ ἔν ὡς ἐκυθόμην παρὰ τῶν ἐν
 γύπτῳ ἱερέων ἑνὸς, εὖ μάλα λέγοντος ἐν τῷ Ο
 φίτῃ, ἅλλα τε πολλὰ τῶν Ἑλλήνων καταγελῶντ
 ὡς ἐθὲν εἰδότεων ἀληθὲς περὶ τῶν πλείστων, καὶ μ
 λιστα δὲ τεκμηρίῳ τέτῳ χρωμένῃ, ὅτι Τροίαν τε ε
 25 πεπεισμένοι ὡς ἀλῆσαν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ὅτι

(13) Καὶ τὸν Εὔκτορος θάνατον . . . ὑποχόμενος·] ἐ
 ράπτουσα ἕως ἐξ ἐτέρας ὑποσημειώσεως ἀναγκαίως· εἶχε γ
 ἔτω τὸ κεῖμενον· — θάνατον ἃ ἔμελλε χαριεῖσθαι, ὑπερ
 μνον.

λένη συνοικῆσα Μενελάῳ ἡράδῃ Ἀλεξάνδρῳ· καὶ
 ταῦτα ἔτως ἄγαν πεπεισμένοι εἰσὶν ὑφ' ἐνὸς ἀνδρὸς
 ἑξαπατηθέντες, ὥς ἐ ὁμῶσαι ἕκαστος· ἔφη δὲ πᾶ-
 σαν τὴν πρότερον ἰσορίαν γεγεράφθαι παρ' αὐτοῖς·
 5 τὴν μὲν, ἐν τοῖς ἱεροῖς· τὴν δὲ, ἐν σήλαις τισὶ,
 τὰ δὲ μνημονεύεσθαι μόνον ὑπ' ὀλίγων, τῶν σηλῶν
 διαφθαρεῖσιν· πολλὰ δὲ ἐ ἀπιστεῖσθαι τῶν ἐν σήλαις
 γεγραμμένων, διὰ τὴν ἀμαθίαν τε ἐ ὁμέλειαν τῶν
 ἐπιγιγνομένων· εἶναι δὲ ἐ ταῦτα ἐν τοῖς νεωτάτοις,
 10 τὰ περὶ τὴν Τροίαν· τὸν γὰρ Μενέλεων ἀφικέσθαι
 παρ' αὐτὸς, ἐ διηγέσασθαι ἅπαντα ὥς ἐγένετο.

ἰέ. Δεομένῃ δὲ με διηγέσασθαι, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ
 ἐβάλετο, λέγων, ὅτι ἀλαζῆνες εἰσὶν οἱ Ἕλληνες, ἐ
 ὁμαθέσασθαι οἷτες, πολυμαθεσάτους ἑαυτὸς νομίζε-
 σι. τότε δὲ μὴδὲν εἶναι νόσημα χαλεπώτερον, μὴ-
 15 τε ἐνὶ, μῆτε πολλοῖς, ἢ ὅταν τις, ἀμαθὴς ᾖ, σο-
 φώτατον ἑαυτὸν νομίζῃ· τὸς γὰρ τοιούτους τῶν ἀν-
 θρώπων μὴδέποτε δύνασθαι τῆς ἀγνοίας ἀπολυθῆναι·
 ἔτω δὲ, ἔφη, γελοῖως ἀπὸ τέτων διάκειδε ὑμεῖς,
 ὥς ποιητὴν ἕτερον Ὀμήρῳ πειθεύοντα, ἐ ταῦτα
 20 πάντα ποιήσαντα περὶ Ἑλένης, Στῆσιχόρον, ὥς
 οἶμαι, τυφλωθῆναι φατὲ ὑπὸ τῆς Ἑλένης, ὥς ψευ-
 σάμενον· αὐτὸς δὲ ἀναβλέψαι τάναντία ποιήσαντα·
 ἐ ταῦτα λέγοντες ἐδὲν ἤττον ἀληθῆ φασιν εἶναι τὴν
 Ὀμήρου ποιήσιν· ἐ τὸν μὲν Στῆσιχόρον ἐν τῇ ὕσε-
 25 ρον ᾧδῃ λέγειν, ὅτι τοπαράπαν ἐδὲ πλεύσειεν ἡ
 Ἑλένη ὑδαμόσε· ἄλλοι δὲ τινες, ὥς ἀρπαδιεῖν μὲν

(25) Τὸ παράπαν ἐ δὲ πλεύσειεν ἡ Ἑλένη] τῆς δὲ τῆς
 Στῆσιχόρου παλινφθίας ἡ ἀρχὴ ἦν τοιαύτη· Οὐκ ἔοδ' ἔτοι-

- Ελένη ὑπὸ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, δεῦρο δὲ παρ' ἡμᾶς εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο· καὶ τῷ πρᾶγματος ἔτις ἀμφισβητούμενε, καὶ πολλὴν ἀγνοίαν ἔχοντος, ἔδδ' ἔτις ὑποπτεῦσαι δύνανται τὴν ἀπάτην· τῆτε δὲ αἴτιον ἔ-
- 5 φη εἶναι, ὅτι φιλήδονοί εἰσιν οἱ Ἑλληνες· ἃ δ' ἂν ἀκῶσιν ἡδέως τινὸς λέγοντος, ταῦτα καὶ ἀληθῆ νομίζουσι· καὶ τοῖς μὲν ποιηταῖς ἐπιτρέψουσιν ὅ,τι ἂν θέλωσι ψεύδεσθαι, καί φασιν ἐξεῖναι αὐτοῖς, ὅμως δὲ πισεύουσιν, οἷς ἂν ἐκεῖνοι λέγωσι, καὶ μάρτυρας
- 10 αὐτὸς ἐπάγονται ἐνίοτε περὶ ὧν ἀμφισβητεῖ· παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις μὴ ἐξεῖναι μηδὲ ἐμμέτρως λέγεσθαι, μηδὲ εἶναι ποίησιν τοπαγράπαν· ἐπίστασθαι γάρ, ὅτι φάρμακον τῆτο ἡδονῆς ἐστὶ πρὸς τὴν ἀκοήν· ὥσπερ ἔν οἱ διψῶντες ἔδδ' ἐσονται οἶνον, ἀλλ' ἀπόχρη
- 15 αὐτοῖς ὕδατος πιεῖν· ἔτις οἱ τάλῃθ' εἰδέναι θέλοντες ἔδδ' ἐσονται μέτρων, ἀλλ' ἐξαρκεῖ αὐτοῖς ἀκῶσαι ἀπλῶς· ἡ δὲ ποίησις ἀναπεῖθει τὰ ψευδῆ ἀκῶειν, καὶ ὥσπερ οἶνον πίνειν μάτην.
15. Ὡς ἔν ἡκῶσα παρ' ἐκείνῳ, πειράσομαι εἰπεῖν, 20 προσιδεῖς ἐξ ὧν ἐδόκει μοι ἀληθῆ τὰ λεγόμενα· ἔφη γάρ, ἐν Σπάρτῃ γενέσθαι Τυνδάρεω σοφὸν ἄνδρα καὶ βασιλέα μέγιστον· τῆτε δὲ καὶ Λήδας δύο θυγατέρας κατὰ ταυτὸ, ὥσπερ ἡμεῖς ὀνομάζομεν Κλυταιμνήστραν καὶ Ελένην, καὶ δύο ἄρρενας παῖδας, καλὰς
- 25 καὶ μεγάλας, καὶ πολὺ τῶν Ἑλλήνων ἀρίστες· εἶναι δὲ τὴν Ελένην ἐπὶ κάλλει περιβόητον, καὶ πολλὰς μνηστῆρας αὐτῆς, ἔτι σμικρὰς παιδὸς ἔσσης· γενέσθαι

μος ὁ λόγος ἔτοι, ἔδ' ἔβας ἐν νηυσὶ εὐσέλμοις, ἔδ' ἔχεθ Πέργαμικ Τροίας· ὅρα Πλατ. Φαῖδ. Μάξ. Τύρ. λόγ. 27.

δὲ αὐτῆς ἀρπαγὴν ὑπὸ Θησέως βασιλέως ὄντος Ἀ-
θηνῶν· τὸς ἔν ἀδελφὸς τῆς Ἑλένης εὐθέως ἐλθεῖν
εἰς τὴν τῷ Θησέως χώραν, καὶ πορθεῖσαι τὴν πόλιν,
καὶ κομίσασθαι τὴν ἀδελφὴν· τὰς μὲν ἔν ἄλλας γυ-
5 ναῖκας ἀφίεναι λαβόντας· τὴν δὲ τῷ Θησέως μητέ-
ρα αἰχμάτῳτον ἄγειν, τιμωρῆμενός αὐτήν· εἶναι γὰρ
αὐτὸς ἀξιομάχος πρὸς ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, καὶ κα-
τασφάσαι ῥαδίως αὐτήν, εἰ ἐθύλοντο· εἶπον ἔν, ὅτι
καὶ παρ' ἡμῖν ταῦτα λέγεται, καὶ προσέτι, ὡς αὐτὸς
10 ἑωρακώς εἶην ἐν Ὀλύμπῳ ἐν τῷ ὀπιθοδόμῳ τῷ νεῷ
τῆς Ἥρας ὑπόμνημα τῆς ἀρπαγῆς ἐκείνης, ἐν τῇ
ξυλίνῃ κιβωτῷ τῇ ἀνατεθείσῃ ὑπὸ Κυψέλλης, τὸς
Διοσκόρους ἔχοντας τὴν Ἑλένην ἐπιβεβηκυῖαν τῇ κε-
φαλῇ τῆς Αἰθρας· καὶ τῆς κόμης ἔλκεσαν, καὶ ἐπί-
15 γραμμα ἐπιγεγραμμένον ἀρχαίοις γραμμασι.

12. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἔφη, φοβόμενος τὸς Τυν-
δαρίδας ὁ Ἀγαμέμνων· ὑπίσατο γὰρ, ὅτι ξείνος ὢν
καὶ ἐπὶ πῶς ἀρχει τῶν Ἀργείων· ἐθύλετο προσλα-
βεῖν αὐτὸς κηδεσᾶς, καὶ διὰ τῶτο ἔγνημε Κλυταιμνή-
20 σεραν· τὴν δὲ Ἑλένην ἐμνήσευσεν μὲν τῷ ἀδελφῷ, ἔ-
πειτα δὲ ἔφασκε τῶν Ἑλλήνων ἐπιτρέψειν· καὶ γὰρ
προσήκειν ἕκαστος αὐτῷ τῷ γένει μάλλον, ἢ Μενε-
λάῳ, Πελοπίδῃ ὄντι· ἤκου δὲ καὶ ἔξωθεν πολλοὶ μνη-
στῆρες, διὰ τε τὴν δόξαν τὴν περὶ τῷ κάλλος, καὶ τὴν
25 δύναμιν τῶν ἀδελφῶν καὶ τῷ πατρός· ἐδόκει ἔν μοι καὶ

(22) Τῷ γένει] τὸς γάμος ἐν ἄλλῳ· ἀλλὰ καὶ ἔτι καὶ ἡ
γενεὶα συνεκδέχεται τὸ, ἕνεκα ἔξωθεν· ὁ δὲ νῦν, ὅτι οὐ
μὲν, Ἑλληνες ἦσαν· ὁ δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς Ἀσίας κα-
τήγετο.

Τόμ. Α'.

5

- τὴν αὐτὴν λέγειν, ὅπως τὴν Πλειδένους θυγατέ-
 ρα, τὴν Σικυωνίαν τυράννην, καὶ τῶν ἀπὸ Ἰταλίας
 τινὰς μνησεύσαι φασίν· ἔτι δὲ Ἰπποδάμειαν τὴν Οἰ-
 νομάδου Πέλωψ ἔγημεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἀφικόμενος·
 5 Θησεύς δὲ ἀπὸ τῆς Θεμώδοντος ποταμοῦ, μίαν τῶν
 Ἀμαζόνων· ὡς δὲ ἐκεῖνος ἔφη, καὶ τὴν Ἰὼ ἀφικέσθαι
 ἐκδοθεῖσαν εἰς Αἴγυπτον, ἀλλὰ μὴ βῆν γενομένην.
 αἷ. Οὕτω δὲ ἔδρας ὄντος ἐκδιδόναι καὶ λαμβάνειν
 γυναῖκας παρ' ἀλλήλων, καὶ τὰς πλεῖστον ἀπέχοντας
 10 καὶ τὰς ἐνδοξοτάτας, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀφικέσθαι κα-
 τὰ μινεσίαν, ἔφη, πεισύνοντα τῇ δυνάμει τὸν πατέρα,
 χεδόν τι βασιλεύοντος τῆς Ἀσίας ἀπάσης, καὶ ἐδὲ
 πολὺ τῆς Τροίας ἀπεχέσης, ἄλλως τε καὶ τὰν Πε-
 λοπιδᾶν ἡδὴ δυναστεύοντων ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ πολλῆς
 15 ἐπιμιξίας γενομένης· ἐλθόντα δὲ μετὰ πολλῷ πλέ-
 τε καὶ πολλῆς παρασκευῆς, αἷς ἐπὶ μινεσίαν, καὶ δια-
 φέροντα κάλλει αὐτόν, εἰς λόγους καταστῆναι Τυν-
 δάρεω τε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τῆς Ἑλένης, καὶ λέγοντα
 περὶ τῆς ἀρχῆς τῷ Περιάμῳ, καὶ τῶν χρημάτων τῷ
 20 πλήθει, καὶ τῆς ἄλλης δυνάμεως, καὶ ὅτι αὐτῷ γί-
 γνοιτο ἡ βασιλεία· τὸν δὲ Μενέλεων ἰδιώτην, ἔφη,
 εἶναι· τοῖς γὰρ Ἀγαμέμνονος παισίν, ἀλλ' ἐκ ἐκεί-
 νῳ τὴν ἀρχὴν προσήκειν· καὶ ὡς Θεοφίλης εἶη, καὶ ὡς
 ἡ Ἀφροδίτη αὐτῷ ὑπόχαιτο τὸν ἄριστον γάμον τῶν
 25 ἐν ἀνθρώποις· αὐτὸς ἔνι προκρίναι τὴν ἐκείνου θυγα-
 τέρα, ἐξὸν αὐτῷ λαβεῖν ἐκ τῆς Ἀσίας τινα, εἰ βό-
 λαιτο, εἴτε τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῶς, εἴτε τῷ Ἰν-
 δῶν· τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀπάντων ἔλεγεν αὐτὸς
 ἄρχ-ιν, ἀρξάμενος ἀπὸ Τροίας μέχρι Αἰθιοπίας· καὶ
 30 γὰρ Αἰθιοπῶν βασιλεύειν τὸν αὐτῷ ἀνεψιὸν Μί-

- μνονα, ἐκ Τιθωνῆ ὄντα τῷ Πριάμῳ ἀδελφεῖ· καὶ ἄλ-
 λα πολλὰ ἔλεγεν ἐπαγωγὰ, καὶ δῶρα ἐδίδοε τῇ τε
 Λήδᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς προσήκεσιν, ὅσα ἠδὲ ξύμ-
 παντες οἱ Ἕλληες ἐδύναντο· ἔφη δὲ καὶ ξυγγεινὴς εἶ-
 5 ναι τῆς Ἑλένης καὶ αὐτὸς· ἀπὸ γὰρ Διὸς εἶναι τὸν
 Πριάμον· πυνθάνεσθαι δὲ, κάκεινος καὶ τὴν ἀδελφὴν
 αὐτῶν Διὸς ὄντας· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι καὶ τῷ Μene-
 λάῳ μὴ προσήκειν ὀνειδίζειν αὐτῷ τὴν πατρίδα· καὶ
 γὰρ αὐτὸς εἶναι Φρύγας ἀπὸ Σιπύλης· πολὺ δὴ χρειτ-
 10 τον τοῖς βασιλεῦσι κηδεύειν τῆς Ἀσίας, ἢ τοῖς ἐ-
 κεῖθεν μετανάσαις· καὶ γὰρ Λαομέδοντα Τελαμῶνι
 δῆναι τὴν ἑαυτῷ θυγατέρα Ἡσιόνην· ἐλθεῖν γὰρ αὐ-
 τὸν εἰς Τροίαν μνηστῆρα μετὰ Ἡρακλῆος, ἄγειν δὲ
 καὶ τὸν Ἡρακλέα φίλον ὄντα καὶ ξένον Λαομέδοντι,
 15 ἰθὺς· πρὸς ἔν ταῦτα ὁ Τυνδάρεως ἐβηλεύετο μετὰ
 τῶν παίδων· καὶ ἐδόκει αὐτοῖς σκοπῶσιν, ὃ χεῖρον
 εἶναι προσλαθεῖν τὸς ἐκ τῆς Ἀσίας βασιλέας· τῶν
 μὲν γὰρ Πελοπιδῶν οἰκίαν ἔχειν Κλυταίμνησσαν συ-
 νοικῆσαν Ἀγαμέμνονι· λοιπὸν δὲ, εἰ Πριάμῳ κηδεύ-
 20 σειαν, καὶ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων κρατεῖν, καὶ μὴδὲνα
 αὐτὸς κωλύειν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ἄρχειν
 ἀπάσης· πρὸς δὲ ταῦτα ἡγωνίζετο μὲν ὁ Ἀγαμέ-
 μνων· ἡττάτο δὲ τοῖς δίκαιοις· ἔφη γὰρ ὁ Τυνδά-
 ρεως, ἱκανὸν εἶναι αὐτῷ κηδεύσαντι· καὶ ἅμα ἐδίδα-
 25 σκεν, ὅτι ἠδὲ συμφέρει τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ τυγχάνειν
 τῶν ἴσων· ἔτω γὰρ μᾶλλον ἐπιβηλεύσειν· ἐδὲ γὰρ
 Ἀτρεΐθου ἐσσην εὖνεν γενέσθαι· μάλιστ' ἐπαθεῖν αὐ-
 τὸν, λέγων, ὅτι ἐκ ἀνέξονται οἱ ἄλλοι μνηστῆρες τῶν
 Ἑλλήνων ἀποτυχόντες, ἔτε Διομήδης, ἔτε Ἀντί-
 30 λoχος, ἔτε Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ πολεμήσεσθαι· καὶ ἔτι

κινδυνεύσει τὲς δυνατωτάτης ποιῆσαι τῶν Ἑλλήνων
πολεμίας· κρεῖττον ὅν εἶναι μὴ καταλιπεῖν ἀρχὴν
πολέμου καὶ σάσεως ἐν τοῖς Ἑλλησι. Τὸν δὲ ἄχθε-
σθαι μὲν, ἐκ ἔχειν δὲ, ὅπως κωλύσῃ τὸν Τυνδάρεων·
5 κύριον γὰρ εἶναι τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ ἅμα φο-
βεῖσθαι τὲς παῖδας αὐτῆς· καὶ ἔτι δὴ λαβεῖν Ἀλέ-
ξανδρον τὴν Ἑλένην ἐκ τῆς δικαίης, πείσαντα τοὺς γο-
νεῖς αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἀφικέσθαι ἄ-
γοντα μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ χαρᾶς· καὶ τὸν τε
10 Πριάμιον καὶ τὸν Ἑκτορα, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαν-
τας ἡδεῖσθαι τῷ γάμῳ, καὶ τὴν Ἑλένην ὑποδέχεσθαι
μετὰ θυσιῶν καὶ εὐχῶν.

κ'. Σκόπει δὲ, ἔφη, τὴν εὐήθειαν τοῦ ἐναντίου λό-
γου, εἴ σοι δοκεῖ δυνατόν εἶναι, πρῶτον μὲν ἐξαδῆ-
15 ναί τινα γυναικὸς, ἣν οὐ πρόποτε εἶδεν; ἔπειτα καὶ
πεῖσαι καταλιποῦσαν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν πατρίδα,
καὶ πάντας τοὺς ἀναγκαιούς, ἔτι δὲ οἶμαι θυγατρὶς
γεγονοῦσαν μητέρα, συνακολυθῆσαι ἀνδρὶ ἀλλοφύλῳ;
διὰ ταύτην γὰρ τὴν ἀλογίαν συνέπλασαν τὸν περὶ
20 τῆς Ἀφροδίτης μῦθον πολὺ τούτων ἀποπληκτότε-
ρον· εἰ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐνεθυμήθη, πῶς ποτε ὁ πα-
τὴρ ἐπέτρεψεν οὐκ ὦν ἀνόητος, ἀλλὰ καὶ σφόδρα
δοκῶν νοῦν ἔχειν, καὶ ἡ μήτηρ; πῶς γὰρ εἰκὸς, τὸν
Ἑκτορα ὕπερον μὲν ὀνειδίζειν καὶ λοιδορεῖσθαι αὐτῷ
25 περὶ τῆς ἀεπαγῆς, ὥς φησιν Ὀμηρος; λέγει γὰρ
οὕτως.

(19) Τὸν περὶ τῆς Ἀφροδίτης μῦθον] ὅτι προκρίθεισά
τῷ κάλλει τῶν ἄλλων ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἐμνήσευσεν αὐτῷ
τὴν Ἑλένην. (21) πῶς ποτε ὁ πατήρ] ἔτις ἔγραψα ἀντὶ
τῆς, πῶς τε ὁ πατήρ.

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ὑπεροπευτά,
Αἰδ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀ-
πολέσθαι.

Οὐ γάρ τοι χαίσμη κίθαρις, τά τε δῶρ Ἀφρο-
δίτης,

5

Ἦ' τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοινήσι μιγείης.
ἐξ ἀρχῆς δὲ πράττοντι συγχωρῆσαι ταῦτα; ὅ, θ.
Ἐλενος πῶς αὐ προέλεγε, μάντις ὢν; ἦ τε Κασ-
σάνδρα θεοφοβούμενη; πρὸς δὲ τούτοις, ὁ Ἀντήνωρ
10 δοκῶν φρονεῖν; ἀλλ' ὕστερον ἠγανάκτεν καὶ ἐπέπλητ-
τον ἐπὶ πεπραγμένοις, ἐξὸν ἀφικέσθαι κωλύειν· ἵνα
δὲ εἰδῆς τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἠλιθιότητος, καὶ ὡς τὰ
ψευδῆ ἀλλήλοις μάχεται· λέγεσι γάρ, ὡς πρὸ
ὀλίγων ἐτῶν Ἡρακλῆς πεπορθέηκει τὴν πόλιν διὰ
15 μικρὰν πρόφασιν ὀργιζοίς, ὑπὲρ ἵππων, ὅτι ὑπο-
χόμενος αὐτᾶ δώσειν ὁ Λαομέδων ψεύσαιτο· καὶ ἐ-
γὼ ἀνεμνήσθην τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτά φησιν.

Ὅς ποτε δεῦρ ἔλθῶν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,

Ἐξ οἷς σύν νηυσί, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,

20 Ἰλίῃ ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

κά. Οὐκ ἔν, εἶπεν, ἡ δὲ τῷτο ἀληθὲς λέγεσι· πῶς
γὰρ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἔτῳ πόλις ἄλῃσα καὶ ἐρημω-
θεῖσα, τσαύτην ἐπίδοσιν ἔχεν, ὡς μεγίστην γενέ-
σθαι τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν; πῶς δὲ ὁ μὲν Ἡρακλῆς
25 σὺν ἑξ ναυσὶν εἶλεν, ἐκ πολλῶ ἀνάλωτον ἔσαν, αἱ
δὲ Ἀχαιοὶ μετὰ νεῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἐλθόντες,
ἐκ ἐδύνατο ἐλεῖν; ἢ πῶς τὸν Πρίμον εἴασε βασι-
λεύειν ὁ Ἡρακλῆς, ἀποκτείνας αὐτῷ τὸν πατέρα,
ὡς πάντων ἐχθρότατον, ἀλλ' ἐκ ἄλλον τινὰ ἀπέ-

δειξεν ἄρχοντα τῆς χώρας; εἰ δ' ἔν' ἔτω πως φασί,
 πῶς ἐκ ἔφριττον οἱ Τρῶες καὶ ὁ Πριάμος τὴν πρὸς
 τὴν Ἑλλάδα ἔχθραν, εἰδότες, ὅτι καὶ πρότερον, ἐπὶ
 τηλικῆτον ἐξαμαρτόντες, ἀπώλονται καὶ ἀνάσσει
 5 ἐγένοντο, καὶ πολλοὶ μνημονεύοντες τὴν ἄλωσιν
 μηδὲν τοιῦτον ἐννοῆσαι; μηδὲ κωλύσαι τὸν Ἀλέξαν-
 δρον μηδένᾳ αὐτῶν· τίνα δὲ τρόπον ἀφικόμενος εἰς τὴν
 Ἑλλάδα συνῆν τῇ Ἑλένῃ, καὶ διελέγετο, καὶ τελευτῶν
 ἀνέπεισεν αὐτήν, μήτε γονέων, μήτε πατρίδος, μή-
 10 τε ἀνδρὸς ἢ θυγατρὸς, μήτε τῆς παρὰ τοῖς Ἑλλησι
 φήμης φροντίσασαν, ἀλλὰ μηδὲ τὴν ἀδελφὴν φο-
 βηθεῖσαν περιόντας, οἱ πρότερον αὐτὴν ἀφείλοντο
 Θησέως, καὶ ἐπεριείδον ἀφαιρεθεῖσαν; τῆτο μὲν γὰρ
 παρόντα τὸν Μενέλεων πῶς ταῦτα ἐλάθε γινόμε-
 15 να; τῆτο δ', ἀπόντος ἀνδρὸς γυναῖκα εἰς ὁμιλίαν
 ἀφικνεῖσθαι ξένῳ ἀνδρὶ πῶς εἰκός; τῆτο δὲ, μηδὲ τῶν
 ἄλλων μηδένᾳ αἰδέσθαι τὴν ἐπιβουλὴν, ἢ αἰδομένους
 κρύψαι, προσέτι δὲ τὴν Αἴθραν, τὴν τῷ Θησέως
 20 μητέρα, συναπᾶραι αὐτῇ αἰχμάλωτον ἔσαν; ἐ γὰρ
 ἦν ἱκανὸν, Θησέως μητέρα ἔσαν ἐν Σπάρτῃ δελεῦεν,
 ἀλλὰ καὶ ἡγεῖτο ἀκολουθεῖν εἰς Τροίαν;
 κβ'. Οὗ δὲ Ἀλέξανδρος ἀδεῶς καὶ μετὰ τοσαύτης
 ἐξουσίας ἔπραττε τὸ πρᾶγμα, ὥς ἐκ ἦν ἱκανὸν αὐ-

(1) Εἰ δ' ἔν' ἔτω πως φασί] εἰ δ' ἔν' φασὶ ταῦτα γενέ-
 σθαι πως· πῶς ἐκ ἔφριττον κ. τ. λ. ἐν ἄλλοις δ' ἔχει ταῦθ' ἢ
 τῷ γραφῆς· οἶον, εἰ δ' ἔν' ἔτω, πῶς φασιν, ὥς ἐκ ἔφριτ-
 τον . . . τὴν ἄλωσιν; πῶς μηδὲν . . . μηδένᾳ αὐτῶν; (6)
 μηδὲν τοιῦτον ἐννοῆσαι] ἀννόει ἔτω εἰς ἐξάρτησιν τῆς Ἀπ-
 ρομνήσεως· πῶς φήσας μηδὲν τοιῦτον ἐννοῆσαι.

τῷ τὴν γυναῖκα ἀπαγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖματα
 προσεπέθετο· καὶ μὴδὲ ἐπαναχθῆναι μὴδὲνα αὐτῷ,
 μήτε τῶν τῷ Μενέλεω, μήτε τῶν τῷ Τυνδάρεω, μήτε
 τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἑλένης· καὶ ταῦτα νεῶν ὁσῶν ἐν τῇ
 5 Λακωνικῇ; ἔτι δὲ ἀπορώτερον, τὰ ἀπὸ Σπάρτης ἐ-
 πὶ θάλασσαν ἀνενόχλητον κατιέναι περὶ πολλοῖς,
 ὡς εἰκὸς, παραχρῆμα περιδοῖτε γενομένης τῆς ἀρ-
 παγῆς· καὶ ἔτι μὲν ὃ δυνατόν ἐλθεῖν Ἑλένην μετὰ
 Ἀλέξανδρον· γάμῳ δὲ παρ' ἐκόντων δοθεῖσαν τῶν οἰ-
 10 κείων· ἔτι γὰρ εὐλογον ἦν, τὴν τε Αἴθεραν ἀφικέ-
 δαι μετ' αὐτῆς, καὶ τὰ χεῖματα κομιδῆναι· ὅθεν
 γὰρ τέτων ἀρπαγῆς, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον γάμῳ,
 σημειόν ἐστιν

κγ'. Ἐπεὶ δὲ, ὡς ἔφην, γαμήσας ὁ Ἀλέξανδρος
 15 ἀπηλλάγη μετ' αὐτῆς, ὅτε Μενέλεως ἠνίατο τῆς
 μνησείας ἀποτυχὼν, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἠτιάτο, καὶ ἔφη
 προδοθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἐκείνῳ μὲν
 ἦτον ἐφρόντιζε, τὸν Ἀλέξανδρον δὲ ἐφοβεῖτο καὶ ὑπώ-
 πτευε, μήποτε ἀντιποιήσεται τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι
 20 πραγμάτων, προσηκόντων αὐτῷ διὰ τὸν γάμον· ἔ-
 τι δὲ καὶ τῆς ἄλλης συγκαλεῖ τῆς μνηστῆρας τῆς
 Ἑλένης, καὶ ἔφη ὑδριδῆναι αὐτὰς ἅπαντας, καὶ τὴν
 Ἑλλάδα καταφρονηθῆναι, καὶ τὴν ἀρίστην γυναῖκα οἴ-
 χεσθαι εἰς τῆς βαρβάρους ἐκδοθεῖσαν, ὡς ἑδενὸς ὄν-
 25 τος ἀξίῳ παρ' αὐτοῖς· ταῦτα λέγων, τὸν μὲν Τυνδά-
 रेω παρηγεῖτο, συγγνώμην ἔχειν ἐκέλευε· παρα-
 λογισθῆναι γὰρ αὐτὸν ὑπὸ δώρων· τὸν δὲ Ἀλέξαν-
 δρον αἴτιον ἁπάντων ἀπέφαινε, καὶ τὸν Πρίαμον· καὶ
 30 ἐλπίδας ἔχειν αἰρήσειν αὐτήν, συναραμένων ἁπάν-

των γενομένων δὲ τότε, πολλὰ χεῖματα διαεπάσειν
αὐτοὺς, καὶ χώρας κρατήσῃν τῆς ἀρείης· εἶναι γὰρ
τὴν μὲν πόλιν πλεσιωτάτην ἀπασῶν· τοὺς δὲ ἀν-
θρώπους ὑπὸ τρυφῆς διεφθαρμένους· ἔχειν δὲ καὶ συγ-
5 γενεῖς πολλὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὰς ἀπὸ Πέλαγος, οἱ
συμπράξουσιν αὐτῶν, μισῶντες τὸν Περίαμον· ταῦτα
δὲ ἀκούοντες, οἱ μὲν τινες ἀφίσταντο, καὶ ἀτιμίαν
τῶν ὄντων ἐνόμιζον τῆς Ἑλλάδος τὸ γεγονός· οἱ δὲ τι-
νες ἠλπίζον ὠφελιθῆσθαι ἀπὸ τῆς στρατείας· δόξα
10 γὰρ ἦν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πραγμάτων ὡς μεγάλων,
καὶ πλεῖτε ὑπερβάλλοντος· εἰ μὲν ἔν ἡττήθησαν ὑπὸ
τῷ Μενέλεω μνησεύοντος τὴν Ἑλένην, ἐκ αὐτῶν ἐφρόν-
τισαν, ἀλλὰ τὴν ἀντίον ἐφῆδεσθαι ἔμελλον αὐτῷ· νῦν
δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐμίσην ἅπαντες, αὐτὸς ἕκαστος
15 ἡγούμενος ἀφρηῆσθαι τῷ γάμῳ.

καὶ οὕτω δὲ τῆς στρατείας γενομένης, πέμψας ὁ
Ἀγαμέμνων ἀπῆλθε τὴν Ἑλένην· προσῆκε γὰρ αὐ-
τὴν, Ἑλληνίδα ἔσαν, γαμηθῆναι τῇ τῶν Ἑλλήνων·
ταῦτα δὲ ἀκούσαντες οἱ Τρῶες, ἡγανάκτεν, καὶ ὁ
20 Περίαμος, καὶ πάντων μάλιστα ὁ Ἑκτωρ, ὅτι, νόμῳ
τοῦ Ἀλεξάνδρου λαβόντος παρὰ τῷ πατρὶ, καὶ τῆς
Ἑλένης βυλομένης ἐκείνῳ συνοικεῖν, οἱ δὲ ἔτις ἀναί-
σχυντον ἐτόλμων λέγειν λόγον· καὶ ἔφασαν γινώσκειν, ὅτι
ζητοῖεν πολέμῳ πρόφασιν· αὐτοὶ δὲ μὴ ἄρχειν πολέ-
25 μῳ, κρείττους ὄντες, ἀμύνεσθαι δὲ ἐπιχειροῦντας· καὶ
διὰ ταῦτα ὑπέμεινον οἱ Τρῶες πολλὴν χρεὶον πολεμέ-
μεινοι, καὶ πολλὰ πάχοντες, ἐχ' ὅσα Ὀμήρος φη-
σιν· ὅμως δὲ καὶ τῆς γῆς αὐτῶν φθειρομένης, καὶ
πολλῶν ἀποδησκότων ἀνθρώπων, ὅτι ἠπίσαντο
30 ἀδικούντας τὰς Ἀχαιεὺς, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἔφεν ἅ-

- τοπον πρᾶξαντα· εἰ δὲ μὴ, τίς ἂν ἠνέχετο αὐτῶν,
 ἢ τῶν ἀδελφῶν, ἢ ὁ πατήρ, ἢ τῶν ἄλλων πολι-
 τῶν, ἀπολλυμένων, πάντως κινδυνεύσεως ἀνασάτε
 γενέσθαι τῆς πόλεως διὰ τὴν ἐκείνῃ παρανομίαν, ἐ-
 5 ζὸν ἀποδόντας τὴν Ἑλένην, σῶσαι αὐτὴς; οἱ δὲ καὶ
 ὕσερον, ὡς φασιν, Ἀλεξάνδρῳ ἀποθανόντος, κατεῖ-
 χον αὐτήν, καὶ Διήφοδῳ σιωπῆκισαν· ὡς μέγιστον ἄ-
 γασθὸν ἔχοντες ἐν τῇ πόλει, καὶ φοβέμενοι, μὴ κατα-
 λῖποι αὐτούς· καίτοι εἰ πρότερον ἐρῶσα τῷ Ἀλε-
 10 ξάνδρῳ ἔμενεν, πῶς ἔτι ἐδύλετο μένειν, εἰ μὴ καὶ
 Διήφοδῳ αὐτὴν ἐραδῆναι λέγῃσιν; εἰκὸς γάρ ἦν πεῖ-
 σαι τὴν Τρῶα ἀποδῆναι αὐτήν, ἐτοίμους ὄντας·
 εἰ δὲ ἐφοδεῖτο τὴν Ἀχαιῶν, διαλύσεις πρότερον εὐ-
 ρέσθαι ἔχρη· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀγαπητῶς ἂν ἀπηλλά-
 15 γησαν τοῦ πολέμου, πλείστων καὶ ἀρίστων τεθνηκότων·
 ἐ γὰρ ἦν ἀληθὲς τὸ τῆς ἀρπαγῆς, εἰδὲ παρέχον αἰ-
 τίαν τῷ πολέμῳ οἱ Τρῶες, ὅθεν εὐέλπιδες ἦσαν πε-
 ριγενέσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, ἐν οἷς ἂν ἀδικῶνται,
 μέχρις ἐσχάτῃ ὑπομένουσιν ἀμυνόμενοι.
 20 κέ. Ταῦτα μὲν μὴ ἄλλως νόμιζε πρᾶχθῆναι,
 ἢ ὡς ἐγὼ λέγω· πολὺ γὰρ πισότερον, ἐκόντα Τυν-
 δάρεων κηδεῦσαι βασιλεῦσι τῆς Ἀσίας, καὶ Μενέ-
 λεων τῆς μνηστείας ἐκπεσόντα βαρέως ἐνεγκεῖν· Ἀ-
 γαμέμνονά τε φοβηθῆναι τὰς Πριαμίδας, μὴ κατά-
 25 χῃσι τὴν Ἑλλάδα, ἀκύναντα καὶ Πέλοπα, τὸν αὐ-
 τῷ πρόγονον, ἐκ τῆς αὐτῆς ὄντα χώρας, διὰ τὸ καὶ
 τῷ Οἰνομάῳ τὴν Πελοπόννησον καταχεῖν, καὶ τὰς
 ἄλλας ἡγεμόνας συνάραδαί τῷ πολέμῳ, μνησικα-
 κῶντας, ὅτι αὐτὸς ἕκαστος ἐκ ἐγγύμεν· ἢ ἐραδῆναι
 30 μὲν Ἀλεξάνδρῳ ἢς ἡγνῶει γυναικὸς, ἐπιτρέψαι δὲ

αὐτῷ τὸν πατέρα πλεῦσαι τοιαύτης ἔνεκα πράξεως.
 καὶ ταῦτα, ὡς φασιν, ἔπαλαι τῆς Τροίας ἀλάσης
 ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ τῷ πατρὸς αὐτοῦ Λαομέδοντος ἀ-
 ποθανόντος· ὕστερον δὲ πολεμμένους καὶ τοσαῦτα κα-
 5 καὶ πάχοντας μὴ θέλειν ἐκδῶναι, μήτε ζώντος Ἀ-
 λεξάνδρου, μήτε ἀποθανόντος, ἑδεμίαν ἐλπίδα εχον-
 τας τῆς σωτηρίας· τὴν δὲ Ἑλένην ἐραδιῆναι μὲν ξέ-
 νη ἀνδρὸς, ὃ τὴν ἀρχὴν ἐκ εἰκὸς αὐτὴν ἐν ὁμίλῳ
 γενέσθαι, καταλιπῶσαι δὲ τὴν πατρίδα, καὶ τὰς οἰ-
 10 κείας, καὶ τὸν ἄνδρα, μετ' αἰχύνης ἐλθεῖν εἰς ἀν-
 θρώπων μισῶντας· πάντα δὲ ταῦτα γινόμενα μη-
 δένα κωλύσαι, μήτε ἐξιῶσαν αὐτὴν, καὶ ταῦτα περὶ
 ἕως θαλάττης, μήτε ἀποπλεύσασαν διῶξαι· συ-
 νάραδαι δὲ τῷ σόλῃ τὴν Θησέως μητέρα προσκυτέ-
 15 ραν, καὶ δὴλον ὅτι μισῶσαν τὴν Ἑλένην· ὕστερον δὲ
 Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος, ὃ λέγεται ἐρᾶν, Διὶ
 φόβῳ συνεῖναι, καθάπερ οἶμαι καὶ κείνῳ τῆς Ἀφρο-
 δίτης ὑποχομένης, καὶ μήτε αὐτὴν ἐθέλειν ἀπιέναι
 παρὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα, μήτε τὰς Τρῶας ἀποδῶναι
 20 τὴν Ἑλένην, μέχρις ἀλῶναι τὴν πόλιν βίᾳ· τῷ τῷ
 ἑθὲν εἰκὸς, ἢ δὲ δυνατόν.

καὶ. Ἔτι δὲ καὶ τότε πρὸς τοῖς εἰρημένοις· τὰς μὲν
 ἄλλας ἅπαντας Ἀχαιοὺς φησὶν Ὀμηρὸς κοινωῆσαι
 οἷς ἦττον ἐμελε, τῆς δυνάμεως. Κάτορα δὲ καὶ Πολυ-
 25 δεύκην μόνους μὴ ἀφικέσθαι, τὰς μάλιστα ὑβρισμέ-
 νους· ταύτην δὲ τὴν ἄγνοιαν κρύπτων Ὀμηρὸς, πε-
 ποίηκε θαυμάζουσαν τὴν Ἑλένην· ἔπειτα αὐτὸς ἀ-

(26) Ταύτην δὲ τὴν ἄγνοιαν κρύπτων Ὀμηρὸς πεποίη-
 κε θαυμάζουσαν τὴν Ἑλένην Γλ. Γ'. 234.

πελογήσατο, εἰπὼν, ὅτι τεθνήκασι πρότερον· ἔκυν
 τό γε ζώντων αὐτὴν ἀρπαδῆναι, δηλόν ἐστιν· ἔπειτα
 Ἀγαμέμνονα περιέμενον δέκα ἔτη διατρέβοντα, καὶ
 συνάγοντα στρατιάν· ἄλλ' ἐκ εὐθύς ἔσωσαν τὴν Ἀ-
 5 δελφὴν, μάλισα μὲν εἰ κατὰ πλὴν ἔλθοιεν· εἰ δ'
 ἔχ, ὡς πολεμήσοντες μετὰ τῆς αὐτῶν δυνάμεως; ἢ
 γὰρ ἐπὶ Θησέα μὲν ἦλθον εὐθύς, ἄνδρα Ἑλληνας
 καὶ τῶν ἄλλων ἄριστον, ἔτι δὲ, αὐτόν τε πολλῶν ἄρ-
 χοντα καὶ Ἡραλέως ἐταῖρον, καὶ Πειρίδου, καὶ Θεττα-
 10 λὸς καὶ Βοιωτὸς ἔχοντα συμμάχους; ἐπὶ δὲ Ἀλέξαν-
 δρον ἐκ ἂν ἦλθον, ἀλλὰ τὸς Ἀτρεΐδας περιέμενον
 δέκα ἔτη συλλέγοντας τὴν δύναμιν; ἴσως γὰρ εἰκὸς
 ἦν καὶ αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Τυνδάρεων, καὶ μηδὲν αὐτόν

„Νῦν ἄλλες μὲν πάντας ὁρῶ ἐλικῶπας Ἀχαιῶς,
 „Οὓς κεν εὔ γνοιῖν, καὶ τένομα μυθήσάμην.
 „Δοιῶ δ' ἐ δύναμαι ἰδεῖν κοσμήτορε λαῶν,
 „Καστοράδ' ἱπτόταμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα
 „Αὐτοκασιγυνήτω· τῶμοι μία γείνατο μήτηρ.
 „Ἡ" ἔχ' ἰσπέδην Λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς;
 „Ἡ" δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
 „Νῦν δ' αὐτ' ἐκ ἐθέλεσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 „Αἴχλια δεδειότες καὶ οὐκ εἶδα πολλὰ, ἃ μοι εἰσὶν;
 ἔπειτα ἀπελογήσατο αὐτὸς, ὅτι τεθνήκασιν πρότερον
 „... τὸς δ' ἤδη κάτεχεν φασίζωνας αἶα
 „Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.

(5) μάλισα μὲν εἰ κατὰ πλὴν ἔλθοιεν] διεφθάρθαι δοκεῖ
 τὸ χωρίον· κατὰ δὲ τῆς ἐμῆς εἰκασίας ἀναγινωσκέσθω μάλ-
 λου ἔτω· μάλισα μὲν, εἰ μετὰ πολλῶν ἔλθοιεν· εἰ δὲ ἢ
 χί· (ὅ ἐστιν, εἰ δεμῇ) ὡς πολεμήσοντες μετὰ τῆς αὐτῶν
 δυνάμεως.

κωλύσαι τὴν ἡλικίαν· ἢ γὰρ δὴ Νέστωρ ἦν, ἐδὲ
 Φοῖνικος· ἐδὲ μᾶλλον ἐκείνους προσῆκον ἦν ἀγανακ-
 τεῖν, ἢ τὸν πατέρα αὐτόν· ἀλλ' ἔτε αὐτός, ἔτε
 οἱ παῖδες ἦκον, ἔτε ἦν αὐτοῖς βελομένοις τὰ τῆς
 5 στρατείας· ἐκόντες γὰρ αὐτοὶ τὴν Ἑλένην ἐξέδωκα
 προκρίναντες τῶν ἄλλων μνησῆρων τὸν Ἀλέξανδρον
 διὰ μέγεθος τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀνδρείαν· ἐδενός γάρ ἦν
 χεῖρων τὴν ψυχὴν. Οὔτε ἐν ἐκείνῳ ἀφίκοντο πολλοί
 μήσοντες, ἔτε Λακεδαιμονίων ἐδείς· ἀλλὰ καὶ τῶν
 10 ψευδός ἐστιν, ὅτι Μενέλεως ἦγε Λακεδαιμονίους, καὶ
 τῆς Σπάρτης ἐβασίλευε, Τυνδάρεω ζῶντος ἔτι·
 γὰρ ἦν δεινόν, εἰ Νέστωρ μὲν, μήτε πρότερον, μήτε
 ὕστερον ἐλθὼν ἀπ' Ἰλίου παρεχώρησε ταῖς ὑπὸ
 τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς διὰ γῆρας· Τυνδάρεω
 15 δὲ Μενελάῳ ἐξέστη· φαίνεται γὰρ καὶ ταῦτα πολλὰ
 ἀπορίαν ἔχοντα.

κζ'. Ἐπεὶ δ' ἐν ἤλθον οἱ Ἀχαιοί, τὰ μὲν πρῶτον
 εἰργοντο τῆς γῆς, καὶ Πρωτεσίλαός γε ἀποθνήσκει
 βιαζόμενος ἀποθῆναι, καὶ πολλοὶ τῶν ὄλων
 20 ὥς ἐπέπλευσαν εἰς τὴν Χερρόνησον, ὑποσπόνδους τὴν
 νεκρὴν ἀνελόμενοι, κακεῖ θάπτεσι τὸν Πρωτεσί-
 λαον· ἔπειτα περιπλέοντες κατέβαινον εἰς τὴν
 χώραν, καὶ τῶν πολισμάτων τινὰ ἐπὶ ὄρεθον· ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος μετὰ τῷ Ἑκτορὶ τὸν μὲν ὄχλον συνῆ-
 25 γεν ἅπαντα ἀπὸ τῆς χώρας εἰς τὸ ἄστυ· τὰς δὲ με-
 κρὰς πόλεις εἶον πρὸς τῇ θαλάττῃ, διὰ τὸ μὴ δύ-
 νασθαι πανταχῶς βοηθεῖν· πάλιν δὲ καταπλεύσαν-
 τες εἰς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα νυκτὸς, ἔλαθον ἀπο-
 βάντες, καὶ ναῦσταθμον περιεβάλλοντο, καὶ τάφρον ὡς
 30 ἐυξαν φοβέμενοι τὸν Ἑκτορα καὶ τὴν Τρῶα, καὶ μάλ-

λον ὡς αὐτοὶ πολιορκηθισόμενοι παρεσπνεύζοντο·
 οἱ δὲ τὰ μὲν ἄλλα συγχωρῶσιν Οἰμήρῳ· τὸ δὲ τεῖ-
 χος ἔφασιν αὐτὸν γενόμενον λέγειν, ὅτι πεποίηκεν
 ὕψερρον Ἀπόλλωνι καὶ Ποσειδῶνα τῆς ποταμῆς ἀφέν-
 5 τας ἐπ' αὐτὸ, καὶ ἀφανίσαντας· ὁ πάντων ἀπιθα-
 νώτατόν ἐστι, κατακλυθῆναι τὰ θεμέλια τῷ τεί-
 χει· ἔτι γὰρ καὶ νῦν οἱ ποταμοὶ λιμνάζουσι τὸν τό-
 πον, καὶ πολὺ τῆς θαλάττης προεχωρήκασι· τὸν
 δὲ λοιπὸν χρόνον, τὰ μὲν ἐποίεν κακῶς, τὰ δ' ἐ-
 10 παχον, καὶ μάχαι μὲν ἐπολλαὶ ἐγίνοντο ἐκ παρα-
 τάξεων· ἐ γὰρ ἐθάρρην προσιέναι πρὸς τὴν πόλιν,
 διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐνδοθεν· ἀκρο-
 βολισμοὶ δὲ καὶ κλωπεῖαι τῶν Ἑλλήνων· καὶ Τρώϊός
 τε ἔτῳς ἀποθνήσκει παῖς ὧν ἔτι, καὶ Μνήστωρ, καὶ
 15 ἄλλοι πλείους· ἦν γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐνεδρεῦσαι δεινό-
 τατος, καὶ νυκτὸς ἐπιθέσθαι· ὁ δὲν Αἰνείαν τε ἔτῳς
 ἐπελθὼν ὀλίγη ἀπέκτεινεν ἐν τῇ Ἰδῇ, καὶ πολλὰς

(2) Οἱ δὲ, τὰ μὲν ἄλλα συγχωρῶσιν Οἰμήρῳ] οἱ Αἰ-
 γυπτιοὶ δηλονότι, (2) τὸ δὲ τεῖχος ἔφασιν αὐτὸν γενό-
 μενον λέγειν·] σκοτεινόν μοι δοκεῖ τὸ χωρίον· ὁ δ' ἐννοῶ,
 ἐκεῖνό ἐστι· τὰ μὲν ἄλλα συγχωρῶσιν Οἰμήρῳ· τὸ δὲ τεῖ-
 χος, φασιν, ἡ δὲ λέγει Οἰμῆρος γενέσθαι αὐτοῖς, εἰ μὴ
 μόνον ὅτι οἱ θεοὶ ἀφέντες τῆς ποταμῆς, ἠφάνισαν αὐτό·
 ἢ γραπτέον ἴσως ἔτω· τὸ δὲ περὶ τὸ τεῖχος κ. τ. λ. ἢ
 ἢ ὁ νῦν· τὸ δὲ λέγειν (τὸν Οἰμῆρον) τὸ περὶ τεῖχος γε-
 νόμενον, ἔφασιν· τετέστιν, ἐ συγχωρῶσιν· (8) προεχω-
 ρήκασι] ἀνέξιστος τῆς γῆς διὰ τῶν ποταμῶν τὴν πρόχω-
 σιν τῆς ἐκ τῆς ἰλῦος, προεχωρήκασι, ὡς εἰκός, οἱ πο-
 ταμοὶ ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης. (13) κλωπεῖαι] παρὰ τὸ
 κλώψ, κλωπεύς, καὶ κλωπεύω, πλωπεῖα.

ἄλλες κατὰ τὴν χώραν, καὶ τῶν φρενῶν ἥρει τὰ
κακῶς φυλασσόμενα· ὑδὲ γὰρ τῆς γῆς ἐπεκράτη-
οἱ Ἀχαιοί, ἀλλ' ἢ μόνον τοῦ στρατοπέδου· τεκμή-
ριον δὲ, οὐ γὰρ ἄν ποτε Τρώϊλος ἔξω τοῦ τείχεος ἐ-
5 γυμνάζετο, καὶ ταῦτα μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως
οὐδ' ἂν ἐγεώργεν τὴν Χερρόνησον, ὡς ὁμολογοῦσιν
πάντες, εἶπερ ἐκράτην τῆς Τρωάδος, οὐδ' ἂν ἐν
Δήμῳ οἶνος ἐκομίζετο αὐτοῖς.

κῆ. Κακῶς δὲ φερομένων τῶν Ἀχαιῶν ἐν τῷ πο-
10 λέμῳ, καὶ μηδενὸς ἀποβαίνοντος ὧν ἤλπισαν, ἄλλοι
συμμάχων ἐπιρρέοντων αἰεὶ τοῖς Τρωσὶ πλειόνων
λοιμός τε καὶ λιμὸς αὐτοὺς ἐπίεσε, καὶ σάσις ἐγένε-
το τῶν ἡγεμόνων, ὥσπερ εἶωθεν ὡς τὸ πολὺ γί-
νεσθαι τοῖς κακῶς πράττεσιν, ἢ τοῖς κρατέουσιν· ὁ
15 μολογεῖ δὲ ταῦτα καὶ Ὀμήρου· ὑδὲ γὰρ ἐδύνατο πάν-
τα τάλῃθ' ἀποκρύψασθαι· ἐν οἷς φησὶ τὸν Ἀγα-
μέμνονα ἐκκλησίαν συναγαγεῖν τῶν Ἑλλήνων, ὡς
ἀπάξοντα τὸ στρατεύμα, δηλονότι τῷ πλήθει χα-
λεπῶς φέροντος, καὶ ἀπιέναι βελομένους, καὶ τὸν ὄχ-
20 λον ὁρμήσαι πρὸς τὰς ναῦς· τὸν δὲ Νέστορα καὶ τὸν
Ὀδυσσεῆα καταχεῖν μόλις, μαντεῖαν τινὰ προβαλ-
ομένους, καὶ ὀλίγον εἶναι χρόνον φάσκοντας, ὃν ἐν-
δέοντο αὐτῶν ὑπομεῖναι· τὸν δὲ μάντιν τέτων Ἀ-
γαμέμνων ἐν τοῖς ἄνω ἔπεσιν φησὶ μηδὲν πάποτε ἀ-
25 ληθὲς μαυτεύεσθαι.

κθ'. Μέχρι μὲν ἔν τέτων ἐφεξῆς ἢ πάντῃ φαί-
νεται τῶν ἀνθρώπων καταφρονῶν Ὀμήρου· ἀλλὰ τρέ-
πον τινὰ ἔχειναι τάλῃθ' εἰ μή γε γὰρ περὶ τὴν

(28) Εἰ μή γε τὰ περὶ τὴν ἀρπαγὴν . . . διηγόμενος] ἢ

ἄρπαγὴν ἐκ αὐτὸς ὡς γενόμενα διηγόμενος, ἀλλ' Ἔκτορα ποιήσας ὀνειδίζοντα Ἀλέξανδρον, καὶ Ἑλένην ὀδυρομένην πρὸς Πρίαμον, καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον μεμνημένον ἐν τῇ συνουσίᾳ τῇ πρὸς τὴν Ἑλένην, ὃ
 5 πάντων σαφέστατα ἔδει ρηθῆναι καὶ μετὰ πλείσσης σπευδῆς· ἔτι δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν μονομαχίαν· ἐγὰρ δυνάμενος εἰπεῖν, ὡς ἀπέκτενε τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Μειέλεως, ὡς κενὰς χαρίζεται χάριτας καὶ νίκην γελοίαν, ὡς τῷ ξίφει καταχθέντος· ἐγὰρ ἦν τῷ
 10 τῷ Ἀλεξάνδρῳ χρησάσθαι, τασυτόν γε κρείττονα ὄντα, ὡς ἔλκειν αὐτὸν εἰς τὰς Ἀχαιῶς ζῶντα μετὰ τῶν ὀπλων, ἀλλ' ἄγχειν ἔδει τῷ ἱμάντι; ψευδὴς δὲ καὶ ἡ τῷ Αἴαντος καὶ τῷ Ἔκτορος μονομαχία, καὶ πάνυ εὐήθης ἡ διάλυσις· πάλιν, ἐκεῖνον Αἴαντος νικῶντος, πέρας δὲ ἔδεν, καὶ δῶρα δόντων ἀλλήλοις, ὥσπερ φίλων.

Λ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἤδη ἀληθῆ λέγει, τὴν Ἀχαιῶν ἥτταν καὶ τροπὴν, καὶ τὰς τῷ Ἔκτορος ἀριτείας,

ἀσόλοικόν μοι δοκεῖ τὸ χωρίον ἐν μετοχῇ προενεχθῆναι· πῶς μὴ τι φησεῖ τις ἕτως ἀναγνωσέον· οἷον, εἴγε τὰ περὶ τὴν ἄρπαγὴν ἐκ αὐτὸς φαίνεται διηγόμενος. (9) ὡς τῷ ξίφει καταχθέντος] Ὀμηρος Ἰλ. Γ'. 363.

„Αἰτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,

„Πλῆξεν ἀναχόμενος κόρυδος φάλλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

„Τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφεῖν, ἔκπεσε χειρός.

(12) Ψευδὴς καὶ ἡ τῷ Αἴαντος... πέρας δὲ ἔδεν] ἕτως ἔγραψα καὶ ἐξ ἄλλων παραλαβὼν· εἴχε γὰρ ἕτω τὸ κείμενον· ψευδὴς δὲ ἡ τῷ Αἴαντος καὶ ἡ τῷ Ἔκτορος μονομαχία, καὶ πάνυ εὐήθης ἡ διάλυσις· πάλιν ἐκεῖνον Αἴαντος νικῶντος, πρὸς ἔδεν, καὶ δῶρε· κ. τ. λ. ὅρα περὶ τέτων τὸ Η'. τῆς Ἰλ.

- καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων, ὥσπερ ὑπέχετο
 εἶναι, τρόπον τινὰ ἄκων, καὶ ἀναφέρειν εἰς τιμὴν
 τῷ Ἀχιλλέως καίτοι θεοφιλήγε εἶναι τὴν πόλιν φη-
 σί, καὶ Δία ἄντικρυς πεποίηκε λέγοντα, πασῶν τῶν
 5 ὑπὸ τὸν ἥλιον πόλεων τὸ Ἴλιον μάλιστα ἀγαπῆσαι.
 καὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν λαὸν αὐτῷ· ἔπειτα, ὅσρα
 καὶ μεταπεσόντος, φασίν, τοσῶτο μετέβαλεν, ὥστε
 οἰκτίσας ἀνελεῖν τὴν ἀπασῶν προσφιλεσάτην, δι' ἐνό-
 ῳ ἀνδρὸς ἁμαρτίαν, εἶπερ ἡμάρτεν· ὅμως δὲ ἔχ' οἷός
 10 τε εἶναι ἀποκρύψαι τὰ τῷ Ἑκτορὸς ἔργα νικῶντος καὶ
 διώκοντος τὸς Ἀχαιοὺς μέχρι τῶν νεῶν, καὶ πάντων
 αὐτὸν ἐκπεπληγμένων τῶν ἀρίστων· ὅτε μὲν Ἀρεῖ
 παραβάλλων αὐτόν· ὅτε δὲ φλογὶ λέγων τὴν ἀλκὴν
 ὁμοίον εἶναι, μηδενὸς δὲ ἀπλῶς ὑπομένοντος αὐτόν.
 15 τῷ τε Ἀπόλλωνος αὐτῷ παρισταμένῳ, καὶ τῷ Διὸς ἄ-
 νωθεν ἐπισημαίνοντος ἀνέμῳ καὶ βροντῇ· ταῦτα γὰρ
 καὶ βεβλόμενος εἰπεῖν ἔτῳς ἐναργῶς· ὅμως ἐπεὶ ἀλκὴν
 θεῶν ἦν, ἀρξάμενος αὐτῶν, καὶ δύναται ἀποσῆναι· τή-
 τε νύκτα ἐκείνην τὴν χαλεπὴν, καὶ τὴν σεαυτοπέδῳ κα-
 20 τήφειαν, καὶ τὴν τῷ Ἀγαμέμνονος ἐκπληξιν, καὶ τὰς
 οἰμωγὰς, ἔτι δὲ τὴν νυκτερινὴν ἐκκλησίαν βελευσ-
 μένων, ὅπως φύγοιεν, καὶ τὰς δεήσεις τὰς τῷ Ἀ-
 χιλλέως, εἴ τι δύναίτο ἐκεῖνος ἄρα ὠφελῆσαι· τῇ
 δ' ὑπεραία τῷ μὲν Ἀγαμέμνονι χαρίζεται τίνα ἀεὶ
 25 σεῖαν ἀνόνητον, καὶ τῷ Διομήδεϊ, καὶ τῷ Ὀδυσσεύϊ

(1) ὥσπερ ὑπέχετο εἶναι] ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος, ἐν
 σάγγων τὴν θεάν· (6) ὅσρα καὶ μεταπεσόντος] πανοιμία ἐ-
 πὶ τῶν ἀπροσδοκήτως μεταβαλλομένων· ἴδε τὸ αὐτὸ καὶ ἀ-
 νωτέρω λόγῳ Δ'. §. λα'.

καὶ Εὐρυπύλῳ, καὶ τὸν Αἴαντα, φησὶ, μάχεσθαι
 προθύμως, εὐθὺς δὲ τὸς Τρῶας ἐπικρατῆσαι, καὶ
 τὸν Ἑκτορα ἐλαύνειν ἐπὶ τὸ τεῖχος τῶν Ἀχαιῶν,
 καὶ τὰς ναῦς· καὶ ταῦτα μὲν λέγων, δῆλόν ἐστιν, ὅτι
 5 ἀληθεῖ λέγει, καὶ τὰ γενόμενα, ὑπ' αὐτῶν τῶν
 πραγμάτων προαγόμενος.

λά. Ὅταν δὲ αὖξῃ τὸς Ἀχαιῆς, πολλῆς ἀπα-
 ρίας μεσὸς ἐσι, καὶ πᾶσι φανερός, ὅτι ψεύδεται· τὸν
 μὲν Αἴαντα δις κρατῆσαι τῷ Ἑκτορος λέγων, ὅτε
 10 μὲν τῇ μονομαχίᾳ, πάλιν δὲ τῷ λίθῳ· τὸν δὲ Διο-
 μίδην, τῷ Αἰνείᾳ· καὶ μηδὲ τέτε μηδὲν πρᾶξαντος,
 ἀλλὰ τὸς ἵππους μόνον λαβόντος, ὅπερ ἦν ἀνεξέλεγκ-
 κτον· ἐκ ἔχων δὲ ὅ,τι αὐτοῖς χαρίσεται, τὸν Ἀρην
 καὶ τὴν Ἀφροδίτην φησὶ τρωθῆναι ὑπὸ τῷ Διομίδῃ·
 15 ἐν οἷς ἅπασιν δῆλός ἐστιν, εὖναι μὲν ὧν ἐκείνοις, καὶ
 βυλόμενος αὐτὸς θαυμάζειν· ἐκ ἔχων δὲ καὶ ὅ,τι εἴ-
 πη ἀληθές, διὰ τὴν ἀπορίαν εἰς ἀδύνατα ἐμπίπτων
 καὶ ἀσεβῆ πράγματα, ὃ πάσχουσιν ὡς τὸ πολὺ πάν-
 τες, ὅσοι τῇ ἀληθείᾳ μάχονται· ἀλλ' ἔτι περὶ τῷ
 20 Ἑκτορος ὁμοίως ἀπορεῖ ὅ,τι εἶπῃ μέγα καὶ θαυμα-
 σόν, ὡς γε, οἶμαι, τὰ γενόμενα διηγόμενος· ἀλλὰ
 φεύγοντας μὲν προτροπάδην ἅπαντας, καὶ κατ' ὄνο-
 μα τὸς ἀρίστους, ὅταν φησὶ, μήτε Ἰδομενέα μένειν,
 μήτε Ἀγαμέμνονα, μήτε τὸς δύο Αἴαντας· ἀλλὰ
 25 Νέστορα μόνον ὑπ' ἀνάγκης καὶ τυτὸν ἀλῶναι παρ' ὀ-
 λίγον· ἐπισηθῆσαντα δὲ τὸν Διομίδην, καὶ πρὸς ὀ-
 λίγον θρασυνόμενον, ἔπειτα εὐθὺς ἀποσραφέντα
 φεύγειν, ὡς κεραυνῶν δῆθεν εἰργόντων αὐτόν· τέλος
 δὲ τὴν τάφρον διαβανομένην, καὶ τὸν ναῦσαθμον πο-
 30 λορκέμενον, καὶ ῥηγνυμένον ὑπὸ τῷ Ἑκτορὶ τὰς πύ-
 Τόμ. Α'.

- λας, ἔ τες Ἀχαιῆς εἰς τὰς ναῦς ἤδη κατειλημμένες,
 ἔ περὶ τὰς σκηναὶς πάντα τὸν πόλεμον, ἔ τὸν
 Αἴαντα ἄνωθεν μαχόμενον ἀπὸ τῶν νεῶν· ἔ τέλος
 ἐκβληθέντα ὑπὸ τῷ Ἑκτορῳ, ἔ ἀναχωρήσαντα.
 5 ἔ τῶν νεῶντινας ἐμπρησθεύσας· ἐνταῦθα γὰρ ἔκ
 εἰς Αἰνείας ὑπὸ Ἀφροδίτης ἀρπαζόμενος, ἐδὲ Ἀχιλλεύς
 ὑπὸ ἀνδρὸς τιτρωσκόμος, ἐδὲ ἄλλα τοιούτων ἐθεῖ
 ἀπίθανον, ἀλλὰ πράγματα ἀληθῆ, ἔ ὅμοια γε
 γυνόσι· μεθ' ἣν ἦταν ἐκέτι ἦν ἀναμάχεσθαι δύνα
 10 τὸν, ἐδὲ θάρρῃσαι ποτε, τες ἔτως ἀπειρηκότας
 ὡς μήτε ὑπὸ τῆς τάφρου, μήτε ὑπὸ τῷ ἐρύματι
 ἀφελήσθαι μηδὲν, μήτε αὐτὰς διαφυλάξαι τὰ
 ναῦς· ποία γὰρ ἔτι τηλικαύτη δύναμις, ἢ τίς ἔτι
 αἰὴς ἄμαχος ἔ θεῶν ῥώμην ἔχων, ὃς ἐπιφανείς ἦ
 15 δύνατο σῶσαι τες ἀπολωλότας ἤδη; τὸ γὰρ τῷ
 Μυρμιδόνων πληθὸς πύσσοντι πρὸς τὴν σύμπασαν
 ἦν στρατίαν; ἢ τὸ τῷ Ἀχιλλέως, ἐ δὴ περ τότε πρῶ
 τον μέλλοντος μάχεσθαι, πολλὰν δὲ ἐν πολλοῖς
 τοῖς ἐμπροσθεν ἔτεσιν εἰς χεῖρας ἔλθόντος, ἔ μήτ
 20 τὸν Ἑκτόρα ἀποκτείναντος, μήτε ἄλλο μηδὲν εἰρ
 γασμένον μέγα, εἰ μὴ Τρώϊλον, παῖδα ἔτι ὄντα τῇ
 ἡλικίαν, ἐλόντος;

λβ'. Ἐνταῦθα δὲ γενόμενος Ὀμήρος, ἐδὲν ἔτι
 τάληθες ἐφρόντισεν· ἀλλ' εἰς ἅπαν ἦκεν ἀναιχυν
 25 τίας, ἔ πάντα τὰ πράγματα ἀπλῶς ἀνέτρεψε
 ἔ μετέστησεν εἰς τὸναντίον, καταπεφρονηκὼς μὲν τῷ
 ἀνθρώπων, ὅτι ἔ τάλλα ἑώρα πάνυ ῥαδίως πειθα
 μένης αὐτὸς, ἔ τὰ περὶ τῶν θεῶν· ἐκ ὄντων δὲ ἐ
 τέρων ποιητῶν, ἐδὲ συγγραφέων, παρ' οἷς ἐλέγετ
 30 τάληθές· ἀλλ' αὐτὸς πρῶτος ἐπιθέμενος ὑπὲρ τῶν

των γράφειν, γενεαῖς δὲ ὕπερον ζυνθεῖς πολλαῖς, τῶν εἰδότην αὐτὰ ἠφανισμένων, καὶ τῶν ἐξ ἐκείνων ἔτι, ἀμαυρᾶς τε καὶ ἀδυνῆς ἔτι φήμης ἀπολειπομένης, ὡς εἰκὸς, περὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν· ἔτι δὲ
 5 πρὸς τὰς πολλὰς καὶ ἰδιώτας μέλλων διηγέσθαι τὰ ἔπη, καὶ ταῦτα βελτίω ποιεῖν τὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς μηδὲ τὰς γινώσκοντας ἐξελέγχειν.

Λγ'. Οὕτω δὴ ἐτόλμησε τὰ ἐναντία τοῖς γενομένοις ποιῆσαι· τῷ γὰρ Ἀχιλλέως ἐπιβοηθήσαντος
 10 ἐν τῇ καταλήψει τῶν νεῶν ὑπ' ἀνάγκης τὸ πλεόν, καὶ τῆς αὐτῆς σωτηρίας ἕνεκα, τροπὴν μὲν τινα γενέσθαι τῶν Τρώων, καὶ ἀναχωρῆσαι παραχρῆμα ἀπὸ τῶν νεῶν αὐτὰς, καὶ σβεδῆναι τὸ πῦρ· ἅτε ἐξαπίνης ἐπιπεσόντος τῷ Ἀχιλλέως, καὶ τὲς τε ἄλλαις ἀ-
 15 ποχωρεῖν, καὶ τὸν Ἑκτορα ὑπάγειν αὐτὸν ἔξω τῆς τάφρου καὶ τῆς περὶ τὸ στρατόπεδον σενοχωρίας, σχεδὸν δὲ καὶ ἐφισάμειον, ὥσπερ αὐτὸς φησιν Ὅμηρος· συμπεσόντων δὲ καὶ μαχομένων πάλιν, τὸν Ἀχιλλέα κάλλιπα ἀγωνίσασθαι μετὰ τῶν αὐτῶν, καὶ πολ-
 20 λὰς ἀποκτεῖναι τῶν Τρώων καὶ τῶν ἐπικέρων, ἄλλως τε καὶ τὸν Σαρπηδόνα, τὸν τῷ Διὸς εἶναι λεγόμενον υἱόν, βασιλέα Λυκίων, καὶ περὶ τὴν τῷ ποταμῷ διαβασιν ἀποχωρέντων γενέσθαι φόνον πολύν· ὃ μὲν τοι προτροπάδην φεύγειν αὐτὰς, ἀλλὰ πολλὰς ἐκάστοτε
 25 ὑποστροφὰς γίνεσθαι· τὸν δὲ Ἑκτορα ἐν τέτῳ παραφυλάττειν, ἐμπειρότατον ὄντα καιρὸν μάχης ζυνεῖναι· καὶ μέχρι μὲν ἤκμαζεν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ νεαλὴς ὢν ἐμάχετο, μὴ συμφέρεσθαι αὐτῷ, μόνον δὲ τὰς ἄλλας παρακαλεῖν· ἐπεὶ δ' ἠδάνετο κάμνοντα ἤδη,

Τ 2

- ἔ· πολὺ τῆς πρότερον ὑφεικότα ὀρμῆς, ἅτε ἔδεν τα-
 μιευσάμενον ἐν τῷ ἀγῶνι, ἔ· ὑπὸ τῷ ποταμῷ κοπω-
 θέντα μείζονος ἐρρυνκότες, ἔ· ἀπείρως διαβαίνοντα,
 ἔ· ὑπὸ τε Ἀΐετοπαΐδῃ τῷ Παίονος εὐῖα τετρωμένον.
 5 Αἰνείαν τε συσάντα αὐτῷ, ἔ· μαχεσάμενον ἐπιπλέον,
 ὁπότε δὲ ἐβλήθη, ἀσφαλῶς ἀποχωρήσαντα, Ἀν-
 τήνορα δὲ ἔ· καταλαβόντα, ὀρμήσαντα διώκειν· κα-
 τοι τάτῳ μάλισα προεῖχεν ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅτι ἐδόκει
 τάχισος εἶναι· καταφανὲς ἔν ἐγγεγόνει αὐτῷ διὰ τῆς
 10 τῶν ἀπάντων εὐάλωτος ὢν, ἅτε δεινῶ τὴν πολεμικ-
 κὴν τέχνην ὄντι· ὥσε θάρρῳ ἀπῆντησεν αὐτῷ κα-
 τὰ μέσον τὸ πεδιον· ἔ· τὸ μὲν πρῶτον ἐνέκλινεν ὡ-
 φεύγων ἀποπειρώμενος αὐτῷ, ἅμα δὲ ἔ· κοπῶσα
 βελόμενος, ὅτε μὲν περιμέναν, ὅτε δὲ ἀποφεύγων
 15 ὥς δὲ εὐῖα βραδὺν ὄντα ἔ· ἀπολειπόμενον, ἔ· τῶς ὡ-
 ποσρέψας αὐτὸς ἦκεν ἐπ' αὐτὸν, ἐδὲ τὰ ὅπλα φέ-
 ρειν ἔτι δυνάμενον, ἔ· συλλαβὼν ἀπέκτεινε, ἔ· τῶν
 ὅπλων ἐκράτησεν, ὥς ἔ· τῷτο Ὀμηρος εἰρηκε· τῷ
 δὲ ἵππεος διῶξαι μὲν φησι τὸν Ἑκτορα· ἔ· λαβεῖν δὲ
 20 κἀκείνων ἀλόντων· τὸ μὲν ἔν σῶμα μόλις διέσωσα

(1) Ἀ' τε ἔδεν ταμιευσάμενον] ἐξήλειψα τὸ, Οὐ, πα-
 ἔλκον· εἶχε γὰρ ἔ· τῳ, ἔδεν ἔ· ταμιευσάμενον· ὁ δὲ ἔ·
 οἶμαι, ἔδεν φεισάμενον ἑαυτῷ, ἀλλὰ ἀγωνισάμενον ἔ· κοπω-
 θέντα. (7) ὀρμήσαντα διώκειν] ἡ δὲ σύνταξις ἔ· τῳ διὰ μα-
 κρῶν· Ἐπεὶ δὲ ἠοδάνετο (ὁ Ἑκτωρ) κάμνοντα (τὸν Ἀχιλ-
 λέα) ἔ· παλὺ τῆς πρότερον... (τότε φασίν) ὀρμήσαντα (τὸν
 Ἑκτορα) διώκειν. (17) ἔ· συλλαβὼν (τὸν Ἀχιλλέα) ἀπέ-
 κτεινε, ἔ· τῶν ὅπλων ἐκράτησεν, ὥς ἔ· τῷτο Ὀμηρος εἰρηκε.
 ἴδε Ἰλ. Ρ'. 195.

ἐπὶ τὰς ναῦς οἱ Αἰάντες· οἱ γὰρ Τρῶες ἤδη θαρ-
 ρύντες καὶ νικᾶν νομίζοντες, μαλακώτερον ἐφείποντο·
 ὁ δὲ Ἔκτωρ, ἐνδυσάμενος τὰ τῷ Ἀχιλλέως ὅπλα
 ἐπίσημα ὄντα, ἔκτεινέ τε καὶ ἐδίωκε μέχρι τῆς θα-
 5 λάττης, ὡς ὁμολογεῖ ταῦτα Ὅμηρος· νῦν δὲ ἐπι-
 γενομένη ἀφείλετε μὴ πάσας ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς.

Λδ΄. Τῶν δὲ ἔτως γενομένων, ἐκ ἔχων, ὅπως
 κρύψαι τάληθές, Πάτροκλον εἰναίφισι τὸν ἐπεξελ-
 θόντα μετὰ τῶν Μυρμιδόνων, ἀναλαβόντα τὰ τῷ
 10 Ἀχιλλέως ὅπλα, καὶ τῶν ὑπὸ τῷ Ἔκτορι ἀποθα-
 νείν, καὶ τὸν Ἔκτορα τῶν ὅπλων ἔτω κρατῆσαι· καί
 τοι, πῶς ἂν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ τῷ στρα-
 τοπέδῳ ὄντος, καὶ τῶν νεῶν ἤδη καιομένων, καὶ ὅσαν
 ἔπω ἐπ' αὐτὸν ἦκοντος τῷ δεινῷ, καὶ τὸν Ἔκτορα ἀ-
 15 κείων, ὅτι φησὶ μηδὲνα αὐτῷ ἀξιόμαχον εἶναι, καὶ
 τὸν Δία βοηθεῖν αὐτῷ, καὶ δεξιὰ σημεῖα φαίνειν· εἴ
 γε ἐβόλετο σῶσαι τὴν Ἀχαιῶν, αὐτὸς μὲν ἔμενεν
 ἐν τῇ σκηνῇ ἄριστος ὢν μάχεσθαι, τὸν δὲ πολὺ χείρα-
 να αὐτῷ ἐπεμπε· καὶ ἅμα μὲν παρήγγελλεν ἐμπεσεῖν
 20 ἰχυρῶς, καὶ ἀμύνεσθαι τὴν Τρῶαν, ἅμα δὲ τῷ Ἔκτορι
 μὴ μάχεσθαι· ἐδὲ γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ ἦν, οἶμαι, προσελ-
 θόντι ἅπαξ, ἔτως ὡς ἐβόλετο μάχεσθαι· ἔτω δὲ
 ὑποκαταφρονῶν τῷ Πατρόκλῳ, καὶ ἀπιστῶν αὐτῷ, τὴν
 δύναμιν ἐπιτρέπει ἐκείνῳ, καὶ τὰ ὅπλα αὐτῷ καὶ τὴν
 25 ἵππων, ὡς ἂν κάκισά τις βυλεύσαιο περὶ τῶν αὐ-
 τῶν, πάντα ἀπολέσαι βεβλόμενος· ἔπειτα ἠύχετο
 τῷ Διὶ ὑποσφύσσει τὸν Πάτροκλον μετὰ τῶν ὅπλων
 ἀπάντων καὶ τῶν ἐταίρων, ἔτως ἀνοήτως πέμπων αὐ-
 τὸν πρὸς ἄνδρα κρείττονα· ὧ προκαλούμενός τὴν ἀ-
 30 ρίστην, ἐδείς ὑπακῆσαι ἠθέλεν· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἄν-

τικρεὺς ἔφη καὶ τὸν Ἀχιλλεῦα φοβεῖσθαι, καὶ μὴ βέλε-
σθαι συμβαλεῖν ἐκείνῳ.

- λέ. Τοιγαρὲν οὕτω βεβουλευσάμενον αὐτὸν, λέγει
τοῦ τε ἐταίρου σεσηθῆναι καὶ πολλῶν ἐτέρων, ὀλίγη
5 δὲ καὶ τῶν ἵππων, καὶ ἄνοπλον γενέσθαι· ἃ ἑδέποτο ἂν
ἐποίησεν Ἀχιλλεὺς, μὴ ἀπόπληκτος ὢν· εἰ δὲ μὴ,
πάντως ἂν αὐτὸν ἐκώλυσε Φοῖνιξ· ἀλλ' οὐ γὰρ ἐ-
βέλετο, φησὶ, ταχέως ἀπαλλάξαι τοῦ κινδύνου τῆς
Ἀχαιῆς, ἕως ἂν λάβῃ τὰ δῶρα, καὶ ἅμα οὐδέπω τῆς
10 ὀργῆς ἐπέπαυτο· καὶ τί ἦν ἐμπόδιον, αὐτὸν προσελ-
θόντα ἐφ' ὅσον ἐβέλετο, πάλιν μινύειν; ξυνεῖς δὲ
τῆς ταιαύτης ἀλογίας, αἰνίττεται δι' ἀπόρρησίν τινα
μένειν αὐτὸν, ὥς εἰ ἐξῆι, πάντως ἀποθανέμενον, ἄν-
τικρεὺς αὐτοῦ κατηγορεῶν δειλίαν· καίτοι ἐξῆν αὐτῷ
15 διὰ ταύτην τὴν ἀπόρρησιν ἀποπλεῦσαι διειεχθέντα
πρὸς τὸν Ἀγαμέμνωνα· οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ περὶ Πα-
τρέοκλη ἐτύγχανεν ἀκηκῶς τῆς μητρὸς, ὅν φησιν ἴ-
σων τῇ ἑαυτῇ κεφαλῇ τιμᾶν, καὶ μηδὲ αὐτὸς ἔτι βέ-
λεσθαι ζῆν, ἐκείνου ἀποθανόντος· ὥς δὲ ἑώρα αὐτὸν
20 οὐ δυνάμενον βασιᾶσαι τὸ δόρυ, τὰ ἄλλα ἐδίδκε, δη-
λονότι προσεικότα τῷ δόρατι, καὶ οὐκ ἐφοβεῖτο, μὴ
οὐ δύνηται φέρειν αὐτά· ὥσπερ ἔν καὶ φησὶ συμβῆναι
περὶ τὰς μάχας· ἀλλὰ γὰρ, εἴ τις ἅπαντα ἐλέγ-
χοι, πολὺ ἔργον ἂν εἴη· τὸ γὰρ ψεῦδος ἐξ αὐτοῦ
25 φανερώτερόν ἐστι τοῖς προσέχεσιν· ὥς ἐδενὶ ἀδῆλον
καὶ τῶν ὀλίγων νῦν ἔχόντων, ὅτι σχεδὸν ὑπέβλητός
ἐστιν ὁ Πατρέοκλης, καὶ τῆτον ἀπήλεγξεν Ὀμηρος διὰ
τοῦ Ἀχιλλεύου, βεβόμενος τὸ κατ' ἐκείνον κρύψαι·
ὑφορώμενος δὲ, μή τις ἄρα καὶ τοῦ Πατρέοκλη ζήτοῃ
30 τάφον· ὥσπερ οἶμαι καὶ τῶν ἄλλων ἀριεστῶν τῶν ἀπο-

- θανόντων ἐν Τροίᾳ φανεραί εἰσιν οἱ τάφοι· διὰ τὸτο
 προκαταλαμβάνων, οὐκ ἔφη τάφον αὐτῷ γενέσθαι
 καθ' αὐτόν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως τεθῆναι·
 καὶ Νέστωρ μὲν οὐκ ἠξίωσε μετ' Ἀντιλόχῳ ταφῆναι,
 5 δι' αὐτὸν ἀποθανόντος, οἶκαδ' ἐτὰρ ὅσα νομίσας· τὰ
 δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ὅσα ἀνεμίχθη τοῖς τοῦ Πατρώκλῃ;
 λς' Μάλισα μὲν οὖν ἐβόλετο Ὀμηρος ἀφανίσαι
 τὴν τοῦ Ἀχιλλέως τελευτήν, ὡς οὐκ ἀποθανόντος
 ἐν Ἰλίῳ· τὸτο δὲ ἐπεὶ ἀδύνατον ἑώρα, τῆς φήμης ἐ-
 10 πικρατέσσης, καὶ τοῦ τάφου δεικνυμένης, τότε ὑφ' Ἑκ-
 τορος αὐτὸν ἀποθανεῖν ἀφείλετο, καὶ τὴν αὐτὴν, ἐ-
 κεῖνον ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἀναιρεθῆναι φησιν, ὅς το-
 σέτον ὑπερεῖχε τῶν ἀνθρώπων πάντων, καὶ προσέτι
 αἰκιδῆναι τὸν νεκρὸν αὐτῷ καὶ συρῆναι μέχρι τῶν τει-
 15 χῶν· πάλιν δὲ εἰδὼς τάφον ὄντα τοῦ Ἑκτορος, καὶ
 τιμώμενον αὐτὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀποδοθῆναι αὐ-
 τὸν λέγει, κελεύσαντος τοῦ Διὸς, λυτῶν δοθέντων·
 τέως δὲ τὴν Ἀφροδίτῃ ἐπιμεληθῆναι καὶ τὸν Ἀπόλ-
 λω τοῦ διαμεῖναι τὸν νεκρὸν· οὐκ ἔχων δὲ, ὅ,τι
 20 ποιήσει τὸν Ἀχιλλέα, ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν ὑπὸ τῶν
 Τρώων τινὸς ἀκρῆσθαι· (οὐ γὰρ δὴ καὶ τῆτος ἔμελλεν,
 ὥσπερ καὶ τὸν Αἴαντα, ὑφ' ἑαυτῷ ἀποθανόντα ποιεῖν,
 φθονῶν τῆς δόξης τῷ ἀνελόντι·) τὸν Ἀλέξανδρον φη-
 σιν ἀποκτεῖναι αὐτόν, ὃν πεποίηκε τῶν Τρώων κακί-
 25 σον καὶ δειλότατον, καὶ ὑπὸ τοῦ Μενέλεω μικροῦ δεῖν
 ζῶν γενθῆναι, ὃν λοιδορούμενον αἰεὶ πεποίηκεν, ὡς μαλ-
 θακὸν αἰχμητὴν, καὶ ἐπονείδισον ἐν τοῖς Ἕλλησι· καὶ,
 ἵνα δὴ τοῦ Ἑκτορος τὴν δόξαν ἀφέλοιτο, καὶ τὸν Ἀ-
 χιλλέα φαίνεται κηθηρικῶς, καὶ πολὺ χείρω καὶ ἁδ-
 30 ῥότερον αὐτοῦ ποιήσας τὸν θάνατον.

- μζ'. Τέλος δὲ προάγει ἤδη τεθνηξόμενον τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ποιεῖ μαχόμενον· οὐκ ὄντων δὲ ὅπλων ἀλλὰ τοῦ Ἑκτορος ἔχοντος, ἐν τούτῳ ἔλαθεν αὐτὸς ἐν τι τῶν ἀληθῶν ῥηθέν· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ ἑρανοῦ φησὶ
- 5 κομίσαι τὴν Θέτιν ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου γενόμενα ὅπλα καὶ οὕτω δὴ γελοιῶς τὸν Ἀχιλλέα μόνον τρεπόμενον τῆς Τρώας, τῶν δὲ ἄλλων Ἀχαιῶν, ὥσπερ ἔδεντο παρόντος, ἀπάντων ἐπελάθετο· ἅπαξ δὲ τολμήσας τοῦτο ψεύσασθαι, πάντα συνέχεε· καὶ τῆς θεῆς ἐ
- 10 ταῦθα ποιεῖ μαχομένης ἀλλήλοισι, σχεδὸν ὁμολογῶν, ὅτι ἔδεν αὐτῷ μέλει ἀληθείας· πάλιν δὲ ἀδυνῶς καὶ ἀπίθανως τὴν ἄριστείαν διελθὼν, ὅτε μὲν περὶ ταμῶν μαχόμενον αὐτὸν, ὅτε δὲ ἀπειλῶντα Ἀπόλλωνι, καὶ διάκοντα αὐτόν· ἐξ ὧν ἀπάντων ἰδεῖν ἐστὶ
- 15 ἀπορίαν αὐτῆς σχεδόν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν ταῖς ἀληθεύουσας ἀπίθανος, ἐδὲ ἀηδής· μόλις δέ ποτε τῶν Τρώων εἰς τὴν πόλιν φευγόντων, τὸν Ἑκτορα πεποιήκε περὶ τοῦ τείχεος ἀνδρείοτάτα ὑπομένοντα αὐτόν, καὶ μή τῷ πατρὶ δεομένῳ, μήτε τῇ μητρὶ πειθόμενον·
- 20 πειτὰ φεύγοντα κύκλῳ τῆς πόλεως, ἐξὸν εἰσελθεῖν καὶ τὸν Ἀχιλλέα, τάχισον ἀνθρώπων αἰείποτε ὑπὸ αὐτῆς λεγόμενον, οὐ δυνάμενον καταλαβεῖν· τῆς Ἀχαιῆς ὁρᾷν ἅπαντας ὥσπερ ἐπὶ θεῶν παρόντας.

(1) Προάγει ἤδη αὐτὸν τεθνηξόμενον] καὶ μὴν ἐτέθνηκεν ἐν ταῦθα κατὰ τὸν Ὅμηρον· (εἰμή τι λανθάνοιμε) διὸ ὁ θεὸς ἐπιδιορθῶσι τινὲς τὸ χωρίον, τρέποντες τὸ, Τεθνηξόμενον εἰς τὸ, Τεθνηκότα· ἢ ἢ ἐν τοιαύτῃ ἐννοίᾳ. Τέλος δὲ προάγει (εἰς μάχην) τὸν ἤδη τεθνηκότα, καὶ ποιεῖ (αὐτὸν) μαχόμενον· τὸ δὲ κατωτέρω, ἐν τι τῶν ἀληθῶν ῥηθέν, εἰρωνικῶς αὐτῷ εἴρηται, ὡς μέγιστον ψεῦδος ὄν.

καὶ μηδένα βοηθεῖν τῷ Ἀχιλλεΐ, τοιαῦτα πεπονθό-
 τας ὑπὸ τῷ Ἔκτορος, καὶ μισῶντας αὐτόν, ὥς καὶ
 νεκρὸν τιτρώσκειν· ἔπειτα Διήφοβον ἐξελθόντα τῷ
 10 τείχεσσι, μᾶλλον δὲ Ἀθηναίων παραλογίζασθαι αὐτόν,
 εἰκαδεῖσαν Διήφοβῳ, καὶ τὸ δόρυ κλέψαι τὸ τοῦ Ἐκ-
 τορος ἐν τῇ μάχῃ, ἔδδ' ὅπως ἀποκτείνει τὸν Ἐκτορα
 εὐρίσκειν δυνάμενος, ἰλιγγίων περὶ τὸ ψεῦδος, καὶ
 τῷ ὄντι ὡς ἐν ὀνείρατι μάχην διηγόμενος· μάλιστα
 15 γὰρ προσέεικε τοῖς ἀτόποις ἐνυπνίοις τὰ περὶ τὴν
 μάχην ἐκείνην.

Λή. Εἰς τῷτο δὲ προελθὼν, ἀπέειπε λοιπὸν, οὐκ
 ἔχων ὅ,τι χρήσεται τῇ ποιήσει, καὶ τοῖς ψεύσμασι
 δυχεραίνων, ἀγῶνα τινὰ προθεῖς ἐπιτάφιον, καὶ τῷ-
 20 το πᾶν γελοῖος, καὶ τῷ Πριάμῳ βασιλέως εἰς τὰ
 ἐρατόπεδον ἀφίξιν παρὰ τὸν Ἀχιλλέα, μηδενὸς αἰ-
 δαιομένε τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τὰ λύτρα κομίσαι τῷ
 Ἐκτορῳ· καὶ ἔτε τὴν τοῦ Μέμνονος βοήθειαν, ἔτα
 τὴν τῶν Ἀμαζόνων, ἔτω θαυμασὰ καὶ μεγάλα, ἐ-
 25 τόλμησεν εἰπεῖν, ἔτε τὸν τοῦ Ἀχιλλέως θάνατον,

(6) ἔδ' ὅπως ἀποκτείνει τὸν Ἐκτορα εὐρίσκειν δυνάμενος.]
 προσέειχα τὸ, Δυνάμενος (Ὀμήρου) εἰς ἐξάρτησιν τῷ Ἀ-
 παρεμφάτε· αἱ δὲ εὐθεῖαι ἀποδοθήτωσαν ἀνωτέρω πολὺ εἰς
 τὸ, πεποίηκε· ὁ δὲ νῦν ἔτι εἰς ἀναλύσεως· ἔδδ' δυνάμενος
 εὐρίσκειν τρόπον, ὅπως ἀποκτείνει τὸν Ἐκτορα, καί τοι τὰ
 τοῦτον ἔχ' Ἱπποτακτικόν, ἀλλὰ Μελλόντα μάλιστα Ὀρισι-
 κὸν ἀπαιτεῖ.

(22) Καὶ τὰ λύτρα κομίσαι] καὶ ταῦτα ἀσυνάρτητά εἰσι]
 διὸ Θεραπευτέον ἔτω πως· ἀγῶνα προθεῖς, (ποίησε) καὶ τὴν
 ἀφίξιν, καὶ κομίσαι· ἤγετο προθεῖς ἀγῶνα, ἔφη ἀφικέσθαι καὶ
 Πριάμον, καὶ λύτρα κομίσαι,

ἔτε τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας· οὐδὲ γὰρ ὑπέμεινεν,
οἶμαι, πάλαι τεθνηκότα τὸν Ἀχιλλεῖα ποιεῖν πάλιν
ἀναιρέμενον, ἔδδ' νικῶντας, τὰς ἡττηθέντας καὶ φεύ-
γοντας, οὐδὲ τὴν κρατήσασαι πόλιν, ταύτην πορ-
5 θυμένην· οἱ δὲ ὕσερον, ἅτε ἐξηπατημένοι, καὶ τοῦ
ψεύδους ἰχθύοντες, ἤδη θαρρύντες ἔγραφον.

Λθ'. Τὰ δὲ πράγματα ἔτως ἔχεν. Ἀχιλλεὺς
τελευτήσας ὑπὸ Ἑκτορος ἐν τῇ βοηθείᾳ τῶν
νεῶν, οἱ μὲν Τρῶες, ὥσπερ καὶ πρότερον, ἐπηνυλίδη-
10 σαν ἐγγυὲς τῶν νεῶν, ὡς φυλάξοντες τὰς Ἀχαιοῖς·
ὑπώπτευν γὰρ αὐτὰς ἀποδράσαι τῆς νυκτός· ὁ δὲ
Ἑκτωρ ἀνεχώρησεν εἰς πόλιν παρὰ τε τοὺς γονέας,
καὶ τὴν γυναῖκα, χαίρων τοῖς πεπραγμένοις, ἐπὶ τοῦ
στρατεύματος καταλιπὼν Πάρι· ὁ δ' αὐτὸς τε καὶ
15 τῶν Τρῶων τὸ πλῆθος ἐκάθευδεν, ὡς εἰκὸς ἦν κε-
κοπωμένους, καὶ μηδὲν προσδεχομένους κακὸν, ἔτι δὲ
παντελῶς εὐπραγίας ἔσης· ἐν τῷ δὲ Ἀγαμέμνων,
μετὰ Νέστορος καὶ Οὐδυσσεὺς καὶ Διομήδης βελευσά-
μενος, σιωπῇ καθείλκυσαν τῶν νεῶν τὰς πολλὰς,
20 ὀρῶντες, ὅτι καὶ τῇ προτεραίᾳ μικρὸν διεφθάρησαν,
ὡς μηδὲ φυγεῖν ἔτι εἶναι, καὶ μέρος ἔκ ὀλίγον ἦν ἐμ-
πέρησμένον αὐτῶν, ἀλλ' οὐ μίαν ναῦς ἢ Πρωτεσι-
λάῳ· ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Χερ-
ρόνησον, τῶν αἰχμαλώτων πολλὰ καταλιπόντες,
25 καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων οὐκ ὀλίγα· ἅμα δὲ τῇ ἡ-
μέρᾳ φανερὸν γενομένη τῷ πράγματι, ὁ μὲν Ἑκτωρ
ἠγανάκτει, καὶ βαρέως ἔφερε, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἐ-
λοιδορεῖ· τὰς γὰρ πολεμίους αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν
ἀφείναι· τὰς δὲ σκηναὶς ἐνέπερσεν οἱ Τρῶες, καὶ
30 δήμεζον τὰ καταλειφθέντα· τοῖς δὲ Ἀχαιοῖς ἐν

- τῷ ἀσφαλεῖ βουλευμένοις· οὐ γὰρ εἶχον οἱ περὶ τὸν
 Ἑκτορα ναυτικὸν ἔτοιμον, ὥς διαβαίνειν ἐπ' αὐτὸς·
 ἐδάκει μὲν ἀπιέναι πᾶσι, πολλῇ πλὴθους ἀπολωλό-
 τος, καὶ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν· κίνδυνος δὲ ἦν, μὴ ναῦς
 5 ποισάμενοι, παραχρῆμα ἐπιπλεύσωσιν ἐπὶ τὴν Ἑλ-
 λάδα· διὰ τῆτο ἐν ἀναγκαῖον μένειν ἦν ὥσπερ καταρ-
 χὰς λησεύοντας, εἴπως τῷ Πάριδι κάμνοντι διαλλά-
 ξειαν αὐτὸς, καὶ πρὸς φιλίαν πράξαντες ἀπελθεῖν.
 μ'. Ὡς δὲ ἔκριναν ταῦτα, καὶ ἐποίησαν πέραν μέ-
 10 νοντες, κἀνταῦθα τοῖς Τρωσὶν ἐπῆλθον, ἐκ μὲν
 Αἰθιοπίας Μέμνων, αἱ δὲ Ἀμαζόνες ἐκ τοῦ Πόντε,
 βοηθαί, καὶ ἄλλο πλῆθος ἐπικέρων, ὡς εὐτυχῆντας
 ἐπυνθάνοντο τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Ἑκτορα, καὶ τὰς Ἀ-
 χαιὰς ὅσον ἐπὶ διεφθαρμένους πάντας· οἱ μὲν τινες
 15 κατ' εὐνοίαν, οἱ δὲ καὶ φόβῳ τῆς δυνάμεως· οὐ γὰρ
 τοῖς ἡττημένοις, ἐδὲ τοῖς κακῶς πράττεσιν, ἀλλὰ
 τοῖς νικῶσι καὶ τοῖς περιγενομένοις ἅπαντες ἐθέλουσι
 βοηθεῖν· μετεπέμψαντο δὲ καὶ οἱ Ἀχαιοὶ παρ' αὐ-
 τῶν, εἴτινα ἐδύναντο, ὠφέλειαν· τῶν μὲν γὰρ ἔξω-
 20θεν ἔθεν ἑδεῖς ἔτι προσεῖχεν αὐτοῖς· ἀλλὰ Νεοπτό-
 λεμόντε τὸν Ἀχιλλέως κομιδῇ τέον ὄντα, καὶ Φιλο-
 κτήτην ὑπεροφθέντα πρότερον διὰ τὴν νόσον, καὶ
 τοιαύτας βοηθείας οἴκοθεν ἀδενεῖς καὶ ἀπίρους· ὧν
 ἀφικομένων, μικρὸν ἀναπνεύσαντες, πάλιν διέπλευ-
 25σαν εἰς τὴν Τροίαν, καὶ περιβάλλοντο τεῖχος ἕτερον
 πολὺ ἔλαττον, οὐκ ἐν ᾧ πρότερον τόπῳ παρὰ τὸν
 αἰγιαλὸν, ἀλλὰ τὸ ὑψηλὸν αὐτῷ καταλαβόντες·
 τῶν δὲ νεῶν αἱ μὲν τινες ὑφώρμεθ' ὑπὸ τοῦ τείχους,
 αἱ δὲ ἐν τῷ πέραν ἔμεινον· ἅτε γὰρ ἑδεμίαν ἐλπίδα
 30 ἔχοντες κρατήσειν, ἀλλ' ὁμολογιῶν-θεόμενοι, καθε-

περ εἶπον, οὐ βεβαίως ἐπολέμην, ἀλλ' ἀμφιβόλο
τρόπον τινά, καὶ πρὸς ἀπόπλους μᾶλλον τὴν γνώμην
ἔχοντες.

- μά. Εὐδραῖς ἔν ὡς τοπολὺ καὶ καταδραμαῖς
5 χερῶντο· καί ποτε μάχης ἰσχυροτέρας γενομένην
βιαζομένων αὐτῶν τὸ φρέριον ἐξελεῖν, Αἴας τε ὑπὸ
Ἑκτορος ἀποδινήσκει, καὶ Ἀντίλοχος ὑπὸ τῷ Μέ
νονος, πρὸ τῷ πατρὸς· ἐτρώθη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Μέ
νων ὑπὸ Ἀντιλόχῃ, καὶ ἀποκομιζόμενος τραυματία
10 τελευτᾷ κατὰ τὴν ὁδόν· συνέβη δὲ καὶ ταῖς Ἀχαιῶν
εὐημερεῖν τότε, ὡς οὐ πρότερον· ὅτε γὰρ Μέ
νων, μέγα ἀξίωμα ἔχων, ἐτρώθη καιρῶς, τὴν
Ἀμαζόνα ἀπέκτεινεν ὁ Νεοπτόλεμος καταδραμῶσα
ἐπὶ τὰς ναῦς ἱταμώτερον, καὶ πειρωμένην ἐμπρῆσα
15 μαχόμενος ἐκ τῆς νηὸς, ναυμάχῳ δόρατι, καὶ Ἀλ
ξανδρος ἀποδινήσκει, Φιλοκτήτῃ διατοξευόμενος·
ἔν ἄθυμιά καὶ παρὰ τοῖς Τρωσίν, εἰ μὴδέποτε πο
σσονται τῷ πολέμῳ, μὴδ' ἔσαι μὴδὲν αὐτοῖς πλέον
κῶσιν· ὅτε Πρίαμος ἄλλος ἐγεγόνει μετὰ τὴν Ἀλ
20 ξάνδρου τελευτήν, σφόδρα ἀνιάθει καὶ φοβόμενος
πρὸς τοῦ Ἑκτορος· πολὺ δὲ φραυλότερον ἔχε τὰ τῶν
Ἀχαιῶν, Ἀντιλόχῃ τε καὶ Αἴαντος τεθνηκότων·
σε πέμπουσι περὶ συμβάσεων, φάσκοντες ἀπίενα
γενομένης εἰρήνης καὶ ὅρκων ὁμοδέντων μηκέτι

(6) Βιαζομένων αὐτῶν] πειρωμένων τῶν Τρώων ἐξελ
τὸ φρέριον τῶν Ἀχαιῶν· ὥς το, αὐτῶν, δυνάμει τὰ π
τὸ πρόσωπον καὶ τὴν σύνταξιν, πρὸς μὲν τῆς Τρώας, εἰ
ποδοδείξῃ, ἀπόλυτον οὐ· πρὸς δὲ τῆς Ἀχαιῆς, κτητικόν
τὸ, Φρέριον. (24) μηκέτι σρατεύσειν] ἔτρεψα τὸ ἐνεστὸς

τεύσειν, μήτε αὐτὲς εἰς τὴν Ἀσίαν, μήτε ἐκείνας ἐπὶ τὸ Ἄργος.

- μβ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν ἔκτωρ ἀντίλεγε· πολὺ γὰρ εἶναι κρείττους, καὶ τὸ ἐπιτείχισμα, ἔφη, 5 κατὰ κράτος αἰρήσειν, μάλιστα δὲ ἐχάλεπαινε τῇ Ἀλεξάνδρῳ τελευτῇ· δεομένε δὲ τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ γῆράς τε αὐτῷ λέγοντος, καὶ τῶν παίδων τὸν θάνατον, τῷ τε ἄλλῃ πλήθους ἀπηλλάχθαι βελομένε, τὰς μὲν διαλύσεις συνεχώρησεν· ἤξιε δὲ τὰς Ἀχαιῆς, 10 τὰ τε χρήματα διαλύσαι τὰ δαπανηθέντα εἰς τὸν πόλεμον, καὶ δίκην τινὰ ὑποχεῖν, ὅτι μὴδὲν ἀδίκηθαι τες ἐσφατεύσαντο, καὶ τὴν χώραν διέφθειραν πολλοῖς ἔτεσι, καὶ ἄνδρας ἀγαθὰς καὶ Ἀλέξανδρον, ἔδεν ὑπ' αὐτῷ παθόντες, ἀλλ' ὅτι κρείττων ἐνομίσθη κατὰ 15 τὰ μνησεῖαν, καὶ γυναῖκα ἔλαβεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, τῶν κυρίων διδόντων· ὁ δὲ Ὀδυσσεύς· (ἔτος γὰρ ἐπρέσβευε περὶ τῆς εἰρήνης·) παρεητέτο, ἐπιδεικνύς, ὅτι ἐχ' ἥττω δεδράκασιν, ἢ πεπόνθασιν, καὶ τὴν αἰτίαν ἐκείνοις ἀντίθει τῷ πολέμῳ· μὴδὲν γὰρ δεῖν 20 Ἀλέξανδρον, τασέτων ὅσων κατὰ τὴν Ἀσίαν γυναικῶν, τὸν δὲ, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντα, μνησεύειν, καὶ ἀπελθεῖν καταγελάσαντα τῶν ἀρίστων παρ' αὐτοῖς, πλέτῳ νικήσαντα· συμβῆναι γὰρ ἐχ' ἀπλῶς τὴν μνησεῖαν ἀλλὰ ἐπιβλεύειν ἂν αὐτὸν τοῖς ἐκεῖ 25 πρῶτα, διὰ τῷτο μὴ λανθάνειν αὐτὸς· ὥς τε τὰ λοιπὸν ἤξιε παύσασθαι, τασέτων κακῶν γεγενομένων

τὸ μέλλον ὡς εἰκός, γνώμη καὶ Ρ'εῖσκιε· ἔτω δ' ἐχέτω τὸ αὐτὸ κατωτέρω §. μγ'.

(10) Τὰ τε χρήματα διαλύσαι] ἔτως ἔγραψα ἄμεινον ἂν.

- ἀμφοτέροις, καὶ ταῦτα ἐπιγαμίας τε ὕψις καὶ συγγενείας τοῖς Ἀτρεΐδαις πρὸς αὐτὰς, διὰ Πέλοπα· περὶ δὲ τῶν χερμάτων, κατεγέλα· μὴ γὰρ εἶναι χερμάτα τοῖς Ἑλλήσιν· ἀλλὰ καὶ νῦν τὰς πολλὰς ἐκόμισαται σφατεῦσθαι, διὰ τὴν οἶκαί πενίαν· ταῦτα δὲ λέγει· ἀποτρέπων αὐτὰς τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα σφατείας· εἰ δέ τινα δίκην γενέσθαι δεῖ τοῦ εὐπρεποῦ χάριν, αὐτὸς εὐρεῖν· καταλείψειν γὰρ αὐτὰς ἀναθήματα κάλλισον καὶ μέγιστον τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ἐπιγροῦσθαι·
- 10 ψεῖν· Ἰλασίηριον Ἀχαιοὶ τῇ Ἰλιάδι· τῆτο γὰρ φέρειν μεγάλην τιμὴν ἐκείνοις· καὶ ἑαυτῶν δὲ γίγνεσθαι μαρτύριον ὡς ἡττημένων· παρεκάλει δὲ καὶ τὴν Ἑλένην ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συλλαμβάνειν· ἡ δὲ συνεπράττε προθύμως· ἤχθετο γὰρ, ὅτι δι' αὐτὴν
- 15 Τρῶες ἐδόκεν πολλὰ κακὰ πάσχειν· καὶ ποιεῖνται τὰς διαλύσεις, καὶ σπονδαὶ γίνονται τοῖς Τρῶσι καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς.

- μύ· Ὀμηρος δὲ καὶ τῆτο μετήνεγκεν ἐπὶ τὸ ψεῖδος, ὡς οὐ γενόμενον· ἀλλ' ἔφη τὰς Τρῶας συγχέειν τὰς σπονδὰς, ὥς ὁμοσάν τε ἀλλήλοις ὅ, τε ἔκτα καὶ Ἀγαμέμνων, καὶ τῶν ἄλλων οἱ δυνατοί, μήτε τὴν Ἑλληνὰς ποτε σφατεύειν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἕως ἂν ἄρχῃ τὸ Πριάμει γένος, μήτε τὰς Πριάμειδας εἰς Πελοπόννησον, ἢ Βοιωτίαν, ἢ Κρήτην, ἢ Ἰθάκην, ἢ Φθίαν,
- 20 εὐβοίαν· ταύτας γὰρ μόνας ἐξαιρέτως ἐποίησεν· περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐκ ἐβόλαντο ὁμνύειν οἱ Τρῶες, οὐδὲ

τὶ τῆ, διαλύσαντας. (7) εἰδὲ τινα δίκην γενέσθαι δεῖ] προσέειπα τὸ, δεῖ, ἀναγκαίως ἀπαιτούμενον· ἄμεινον καὶ τὸ εὐρεῖν, τρέπειν εἰς τὸ, εὐρήσιν.

- τοῖς Ἀτρεΐδαις ἔμελε· τέτων δὲ ὁμοφύκτων, ὅτε ἵπ-
 πος ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπετελέσθη, μέγα ἔργον, καὶ
 ἀνήγαγον αὐτὸν οἱ Τρῆες πρὸς τὴν πόλιν· καὶ τῶν
 πυλῶν οὐ δεχομένων, μέρος τι τοῦ τείχεος καθεῖλον·
 5 ὃθεν γελαίως ἐλέχθη, τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν ὑπὸ
 τῷ ἵππῳ· καὶ τὸ σφάτευμα ὥχετο ὑπὸ σπονδῶν τέτω
 τῷ τρόπῳ· τὴν δὲ Εἰλένην ὁ Ἔκτωρ συνώκισε Διή-
 φόβῳ, ὃς ἦν μετ' ἐκεῖνον τῶν ἀδελφῶν ἄριστος· ὁ δὲ
 πατὴρ αὐτῇ τελευτᾷ πάντων εὐδαιμονέσας, πλὴν
 10 ὅσα λελύπηται περὶ τῶν παιδῶν τῶν τετελευτηκό-
 των· καὶ αὐτὸς βασιλεύσας συχνὰ ἔτη, καὶ πλείσα
 τῆς Ἀσίας κατασφραγίσας, γηραιὸς ἀποθνήσκει,
 καὶ θάπτεται πρὸ τῆς πόλεως· τὴν δὲ ἀρχὴν Σκα-
 μάνδρῳ τῷ παιδί κατέλιπε.
- 15 μδ'. Ταῦτα δὲ ἔχοντα ἔτως, ἐπίσμαι σαφῶς,
 ὅτι ἑδείς ἀποδέξεται· φήσας δὲ ψευδῇ πάντες εἶ-
 ναι, πλὴν τῶν φρονούντων, οὐ μόνον οἱ Ἕλληνες, ἀλ-
 λά καὶ ὑμεῖς· ἡ γὰρ διαβολὴ σφόδρα χαλεπόνεσι, καὶ
 τὸ ἐξηπατῆσθαι πολὺν χρόνον· σκοπεῖτε δὲ τάναντία,
 20 πῶς ἐσι γελοῖα, ἀφελόντες τὴν δόξαν, διὰ τὸ προ-
 κατελιῆσθαι· κρυφθῆναι μὲν ἐν τῷ ἵππῳ σφάτευμα
 ὅλον, τῶν δὲ Τρώων μηδὲνα αἰδάνεσθαι τῷτο, μηδὲ
 ὑποπτεῦσαι, καὶ ταῦτα μάντεως ἔσης παρ' αὐτοῖς
 ἀψευδῆς· ἀλλὰ κομίζειν τὰς πολεμίας δι' αὐτῶν εἰς
 25 τὴν πόλιν· πρότερον δὲ ἓνα ἄνδρα, πάντων ἡττω-
 μένων, ἱκανὸν γενέσθαι γυμνὸν ἐπιφανέντα, τῇ φωνῇ
 τρέψασθαι τοσαύτας μυριάδας, καὶ μετὰ τῷτο ὅπλα

(24) Ἀλλὰ κομίζειν] ἔτω μετέβαλον τὸ, κομίζεσιν, ἢ
 ἢ συμφωνον τοῖς τε ἡγεμένοις καὶ τοῖς ἐπομένοις.

ἐκ ἔχοντα, ἐκ τοῦ ἔραν' λαβόντα, νικῆσαι τὴς μῆ-
 πρότερον ἡμέρας κρατύντας, καὶ διώκειν ἅπαντας, ἕνα
 ὄντα· αὐτὸν δὲ ἐκείνῳ, τοσούτου ὑπερέχοντα, ἀπο-
 θανεῖν ὑπὸ τοῦ πάντων κακίστε τὴν ψυχὴν, ὡς αὐ-

- 5 τοί φασιν· ἄλλωτε ἀποθανόντος, ἄλλον σκυλευθῆ-
 ναι· μόνῳ δὲ ἐκείνῳ τῶν ὑγεμόνων μὴ γενέσθαι τά-
 φον· ἄλλον δέ τινα τῶν ἀρίστων, τοσαῦτα ἔτη πολε-
 μέντα, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων μηδενὸς ἀποθανεῖν·
 αὐτὸν δὲ ὀργιζέμεντα ἀποσφάζαι, καὶ ταῦτα δοκούντα
 10 σεμνότερον καὶ πρεσβύτερον εἶναι τῶν συμμάχων· τὸν
 δὲ παιήτην προθέμενον εἰπεῖν τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον,
 τὰ κάλλιστα καὶ μέγιστα τῶν γεγονότων εἶσαι, καὶ μη-
 δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως διελθεῖν.

- μέ. Ταῦτα γάρ εἰσιν ἐν τοῖς πεποιημένοις καὶ λε-
 15 γομένοις· ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς, προηττημένων τῶν Ἀ-
 χαιῶν οὐκ εἰς ἅπαρ, οὐδὲ τῶν ἄλλων μόνων, ἀλλὰ
 καὶ τῆς ἑαυτῆς στρατίας, μόνος περιγεγόμενος, καὶ το-
 σούτου τὰ πρᾶγματα μεταβαλὼν, αὐτὸς ἔκτορα
 μὲν ἀποκτείνας, ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἀποθνήσκων,
 20 ὃς ἦν ὕστατος τῶν Τρώων, ὡς αὐτοὶ λέγουσι· Πα-
 τρόκλη δὲ ἀποθανόντος, σκυλευόμενος ὁ Ἀχιλλεὺς,
 καὶ τὰ ἐκείνου ληφθέντα ὅπλα· ὁ δὲ Πάτροκλος οὐ
 ταφείς· ἐπεὶ δὲ Αἴαντος ἦν τάφος, καὶ πάντες ἤδε-
 σαν αὐτὸν ἐν Τροίᾳ τελευτήσαντα, ἵνα δὴ μὴ ποιήσῃ
 25 τὸν ἀποκτείναντα ἐνδόξον, αὐτὸς αὐτὸν ἀνελών· οἱ
 δὲ Ἀχαιοὶ φεύγοντες μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας σιωπῇ, καὶ
 τὰς σκηνὰς κατακαύσαντες, καὶ τὸ ναύσκηθμον ἀφ-
 θέν ὑπὸ τῷ ἔκτορῳ, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῶν ἐαλωκός,
 καὶ ἀνάδημα ἀναθέντες τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ἐπιγράψαν-
 30 τες, ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς ἡττημένοις, ὅθεν δὲ ἦττον τὴν

Τροίαν ἐλόντες, ἐν δὲ τῷ ἵππῳ τῷ ξυλίνῳ σράτευ-
 μα ἀνθρώπων ἀποκρυφθέν· οἱ δὲ Τρεῶς ὑποπτεύ-
 σαντες μὲν τὸ πρᾶγμα, καὶ βελευσάμενοι κατακαῦ-
 σαι τὸν ἵππον, ἢ διατεμεῖν, μηδὲν δὲ τέτων ποιή-
 5 σαντες, ἀλλὰ πίνοντες καὶ καθεύδοντες, καὶ ταῦτα
 προειπέσης αὐτοῖς τῆς Κασσάνδρας· ταῦτα ἔκ ἐνυ-
 πνίοις εἰκότα τῷ ὄντι καὶ ἀπιθάνοις ψεύσμασιν;
 ἐν γάρ τοι σοφῶ γεγραμμένοις ὀνείρασιν οἱ ἄνθρωποι
 τοιαύτας ἄψεις ὀρῶσι, νῦν μὲν δοκῦντες ἀποθνήσκειν
 10 καὶ σκυλεύεσθαι, πάλιν δὲ ἀνίστασθαι καὶ μάχεσθαι γυ-
 μνοὶ ὄντες· ἐνίοτε δὲ οἴομαι διώκειν, καὶ ταῖς θεοῖς
 διαλέγεσθαι, καὶ αὐτὰς ἀποσφάττειν, καὶ μηδενὸς δεινῆ
 ὄντος, καὶ, ἔτις εἰ τύχοι ποτὲ, πέτεσθαι, καὶ βαδί-
 ζειν ἐπὶ τῆς θαλάττης· ὥς τε καὶ τὴν Οἰκίαν ποιήσιν
 15 ὀρῶντας ἂν τινα εἰπεῖν ἐνύπνιον, καὶ τῆτο ἄκριτον καὶ
 ἀσαφές.

μς'. Αἴτιον δὲ καὶ κεῖνο ἐνθυμηθῆναι πρὸς τοῖς ὁ-
 μολογημένοις· ὁμολογεῖσθαι γάρ ἅπαντες τὰς Ἀχαιῆς
 ἐκ τῆς Ἀσίας ἀναχθῆναι χειμῶνος ἤδη, καὶ διὰ τῆτο
 20 ἀπολέσθαι τὸ πλεόν τῶ σόλε περι τὴν Εὐβοίαν· ἔτι
 δὲ μὴ κατὰ ταῦτ' ὅσον ἅπαντας, ἀλλὰ σασιάσαι
 τὸ σράτευμα καὶ τὰς Ἀτρεΐδας· καὶ τὰς μὲν Ἀγαμέμ-
 νον, τὰς δὲ Μενέλεω προδίδεσθαι· τὰς δὲ κατὰ αὐ-

(5) Πίνοντες καὶ καθεύδοντες] αἱ εὐσεῖαι αὐταί, καὶ ὅσα
 ἄλλα μεταξὺ δοκῶσιν ἀνεξάρτητα καὶ ἀναπόδοτα εἶναι, ἀπο-
 δοκῶσιν ὁριζῶντες πῶς ἀνωτέρω πολὺ εἰς τὸ, Ταῦτα γάρ ε-
 σιν ἐν τοῖς πεποιημένοις καὶ λεγομένοις· οἷον τὸ, καὶ τό· μέ-
 χρι τέλους. (8) ἐν γάρ τοι σοφῶ γεγραμμένοις ὀνείρασιν]
 τί δὲ βύλεται τῆτο λέγειν, ἐκ οἷδα.

Τόμ. Α'.

U

- τὲς ἀπελθεῖν, ὧν καὶ Ὀμηρος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ μέμνηται· ἀλλὰ τὲς μὲν εὖ πράττοντας ὁμοιοῦν εἰκὸς, καὶ τῷ βασιλεῖ τοπλεῖσον ὑποτάττεσθαι· καὶ τὸν Μαιέλεων μὴ διαφέρεισθαι πρὸς τὸν ἀδελφόν, παραχρῆμα τῆς
 5 εὐεργεσίας· τοῖς δὲ ὑπτιμένοις καὶ κακῶς πράττεσιν ἅπαντα ταῦτα ἀνάγκη συμβαίνειν· ἔτι δὲ, τὲς μὲν φοβούμενες καὶ φεύγοντας ἐκ τῆς πολεμίας ἀπιέναι τὴν ταχίσιν· τὲς δὲ νικῶντας, καὶ διακινδυνεύειν μένοντας, τὲς δὲ κρατῦντας, καὶ πρὸς τοῖς αὐτῶν, ἔχοντας
 10 τοσῶτον πλῆθος αἰχμαλώτων καὶ χρημάτων, περιμένειν τὴν ἀσφαλεσάτην ἄραν, ἅτε καὶ αὐτῆς τῆς γῆς κρατῦντας, καὶ πολλὴν ἀπάντων ἀφθονίαν ἔχοντας, ἀλλὰ μὴ δέκα ἔτη περιμέναντας, διαφθαρεῖναι παρ' ὀλίγον· αἵτε οἴκοι συμφοραὶ καταλαβεῖσθαι
 15 τὲς ἀφικομένους, ἐχ' ἥκιστα δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν ἀδείνειαν αὐτῶν· ἐ πάντα γὰρ εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι τοῖς νικῶσιν, ὑδὲ τοῖς εὐτυχέσιν· ἀλλὰ τέττες μὲν θαυμάζουσι καὶ φοβῶνται· τῶν δὲ ἀποτυχόντων καταφρονέσιν οἵ τε ἔξωθεν καὶ τινες τῶν ἀναγ-
 20 καίων.
- μζ'. Φαίνεται δὲ Ἀγαμέμνων ὑπὸ τῆς γυναικὸς ὑπερφθεῖς διὰ τὴν ἥτταν· ὅτε Αἰγίδος ἐπιθέμε-

(8) Τὲς δὲ νικῶντας καὶ διακινδυνεύοντας] ἐνταῦθα ὑποσημειοῖ ὁ Ῥ'εῖσκιος ταῦτα ἐκ διαφόρων κωδίκων ὡδε·

Τὲς μὲν νικῶντας· καὶ διακιν- δυνεύειν μένοντας, ἅτε καὶ αὐτῆς τῆς γῆς κρατῦντας, καὶ πολλὴν ἀπάντων ἀφθονίαν ἔχοντας.	Τὲς δὲ κρατῦντας, ἅτε καὶ πρὸς τοῖς αὐτῶν ἔχοντας τοσῶτον πλῆθος αἰχμαλώτων καὶ χρη- μάτων, περιμένειν τὴν ἀσφα- λεσάτην ἄραν.

νας αὐτῶ καὶ κρατήσας ῥαδίως, οἷ τε Ἀργεῖοι κατα-
 λαβόντες τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸν Αἰγίδον βασιλέα ἀ-
 ποδείξαντες· ἔκ ἂν εἰ μετὰ τῆς αὐτῆς δόξης καὶ δυνά-
 μεως ἀφικόμενον τὸν Ἀγχιμέμονα ἀπέκτεινε, κρα-
 5 τήσαντα τῆς Ἀσίας· ὅτε Διομήδης ἐξέπεσεν οἴκο-
 φεν, ἑθενὸς ἔλαττον εὐδοκίμων ἐν τῇ πολέμῳ· καὶ
 Νεοπτόλεμος, εἴτε ὑπὸ Ἑλλήνων, εἴτε ὑπὸ ἄλλων
 τινῶν, μετ' ἑ πολὺ δὲ καὶ πάντες ἐξέπεσον ἐκ τῆς
 Πελοποννήσου, καὶ κατελύθη τὸ τῶν Πελοπιδῶν γέ-
 10 νος, δι' ἐκείνην τὴν συμφορὰν· οἱ δ' Ἡρακλεῖδαι,
 πρότερον ἀδελφεὶς ὄντες καὶ ἀτιμαζόμενοι, κατήλθον
 μετὰ τῶν Δωριέων· Ὀδυσσεὺς δὲ ἐβράδυνεν ἐκὼν,
 τὰ μὲν αἰχυνόμενος, τὰ δὲ ὑποπτεῦον τὰ πρᾶγ-
 ματα· καὶ διὰ τῆτο ἐπὶ μυησίαν ἐγράφηται τῆς Πη-
 15 νελόπης καὶ τῶν κτημάτων ἀρπαγὴν, ἡ τῶν Κερκ-
 λήνων νεότης· καὶ ἑδῆς ἐβόηθη τῶν φίλων τῶν Ὀδυτ-
 σέως, ἡδὲ Νέστωρ ἔτως ἐγγύθεν· ἅπαντες γὰρ ἡ-

(1) Καταλαβόντες τὸ πρᾶγμα] τὴν ἐξουσίαν· ἄμεινον
 δ' ἦν, ὥς ἔπος, λέγειν τὰ πρᾶγματα· ἡ εὐδεῖα ἀποδίδεται
 εἰς τὸ, φαίνονται. (3) ἔκ ἂν εἰ μετὰ τῆς αὐτῆς δόξης...
 ἀφικόμενον] ἔκ ἔμοιγε δοκεῖ ἐρῶν θαι τὰ τῆς συντάξεως· ὁ
 γὰρ λόγος ἀπαιτεῖ ἕτως· ἢ γὰρ ἂν, εἰ μετὰ τῆς αὐτῆς
 δόξης καὶ δυνάμεως ἀφίκετο Ἀγχιμέμων, ἀπέκτεινε αὐτόν,
 κρατήσαντα τῆς Ἀσίας· ἄλλως δὲ, ἔτι παρὰ τῶν ὁ· Εἰ
 παντάπασιν· ὅρα δὲ τὸ αὐτὸ κατωτέρω §. μὴ. ἔτι ἔχον·
 ἔκ ἂν, εἰ... ἀφίκετο· καὶ κατωτέρω ἔτι· τὸ δὲ τῷ Θεοκρίδῃ
 καὶ εἰ τινος ἄλλου, ὥς ἀόριστον, ἐρῶν θαι· οἷον τὸ, οἱ δὲ Συρα-
 κέσιοι, τότε Γυλίππῃ καὶ Ἐρμοκράτῃ, καὶ εἰ τιμος ἄλλου,
 πειθόντων, ὡρμηγῇ. (9) κατελύθη] ὁρῶς ἔτι διορᾶται
 τῆτο ἀντὶ τῷ, κατελήθη.

σαν ταπεινοὶ καὶ φαύλως ἔπραττον, οἱ τῆς στρατείας μεταχόντες· τῶναντίον δὲ ἔχρην, ἡ δειλὴς ἅπασι φαίνεται τῆς νενικηκότας, καὶ μηδένα αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν.

- μή. Μενέλεως δὲ τοπαράπαν ἔχ ἦκεν εἰς Πελο-
 5 πόννησον, ἀλλ' ἐν Αἰγύπτῳ κατέμεινε· καὶ σημειᾷ
 τε εἶναι ἄλλα τε τῆς ἀφίξεως, καὶ νομὸς ἀπ' αὐτῷ
 καλέμενος· ἐκ αὐτοῦ, εἰ πεπλανημένος καὶ πρὸς ὀλίγον
 ἀφίκετο· γήμας δὲ τὴν τῷ βασιλέως θυγατέρα, καὶ
 διηγῆσατο τοῖς ἱερεῦσι τὰ τῆς στρατείας, ὅθεν ἀπο-
 10 κρυπτόμενος· οἱ δὲ φασιν, ὅτι καὶ τὴν Εὐλένην ἐκεῖθεν
 ἔλαβε, λόγον ἀπάντων ἀπιστότατον· τέως δὲ ἐλάν-
 θανεν, εἰδῶλον ἐκ τῆς Τροίας ἔχων· ὅτε πόλεμος
 συνεισῆκει περὶ εἰδώλων τὰ δέκα ἔτη· σχεδὸν δὲ καὶ Ὀ-
 15 μνηρος ἐπίσεται καὶ αἰνίττεται, φήσας τὸν Μενέ-
 λεων, μετὰ τὴν τελευταίαν, ὑπὸ τῶν θεῶν εἰς τὸ
 Ἡλύσιον πεδὸν πεμφθῆναι, ὅπως μῆτε νικητὸς γίγ-
 νεται, μῆτε χειμῶν· ἀλλ' αἰθρία δι' ἔτους καὶ πρῶτος
 αἴρ· ὁ γὰρ τῆς Αἰγύπτου τόπος τοῖτός ἐστι· δοκεῖσι
 δέ μοι καὶ τῶν ὕστερον ποιητῶν τινες ὑποπτεῦσαι τὰ

(13) Καὶ Ὀμνηρος αἰνίττεται] Οἱ δ. Δ'. 561. καλὸν δὲ προσιδέναι τὰ ἔπη.

- „Σοὶ δ' ἐξέσφατόν ἐστι, διότρεφες ὦ Μενέλαε,
 „Ἄρχει ἐν ἱπποπότῳ θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 „Ἀλλὰ σ' ἐς Ἡλίσσιον πεδίου καὶ πείρατα γαίης
 „Ἀθανάτοι πέμψουσιν (ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
 „Τῇ περ ῥήϊσι βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισι,
 „Οὐ νικητὸς, ἔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, ἔτε ποτ' ὄμβρος·
 „Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνεύοντος αἴγας
 „Ὤκεανὸς ἀνίσχιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους)
 „Οὐνεκ' ἔχεις Εὐλένην, καὶ σπῖν γαμβρὸς Διὸς ἔσαι.

πράγματα· τὴν γὰρ Ἑλένην ἐπιβελουθῆναι μὲν ὑ-
πὸ Ὀρέσῃ λέγει τις τῶν τραγωδιοποιῶν, εὐθὺς ἐλ-
θῶσαν, γενέσθαι δὲ ἀφανῇ, τῶν ἀδελφῶν ἐπιφανέν-
των· τῆτο δὲ ἐκ ἀνποτε ἐποίησεν, εἰ ἐφαίνετο ἡ
5 Ἑλένη κατοικήσασα ὕσερον ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ τῷ
Μενελάῳ συνῶσα.

μδ΄. Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν πόλεμον

(1) τὴν γὰρ Ἑλένην ἐπιβελουθῆναι μὲν ὑπὸ Ὀρέσῃ λέγει
τις] Εὐριπίδης ἐν Ὀρέσῃ 1625. προσθετέον δὲ καὶ ταῦτα.

„Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθιγμένον·

„Φοῖβός σ' ὁ Λητῆς παῖς, ὃδ' ἐγγυς ὦν, καλῶ·

„Σύθ', ὃς ξιφῆρης τῇ δ' ἐφεδρεύεις κόρη,

„Ὀρές' ἴν' εἰδῆς, ἧς φέρων ἦκω λόγους·

„Ἑλένα μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν,

„Ἡμαρτες, ὀργὴν Μενέλαω ποιήμενος,

„Ἡδ' ἐς τὴν, ἣν ὀρᾷτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,

„Σεσωσμένητε, καὶ ἐδανῶσα πρὸς σέθεν·

„Ἐγὼ νῦν ἐξέσωσα, καὶ ἀπὸ φασγάνου

„Τῆ σὴ κελευθεῖς ἦρπας' ἐκ Διὸς πατρός·

„Ζηνὸς γὰρ ἦσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν,

„Κάσσιό τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς

„Σύνδακος ἔσαι, ναυτίλοις σωτήριος·

„Ἰτ' ἐν κατ' ὁδόν, τὴν καλλίστην

„Θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες, ἐγὼ —

„Δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροισι πελάσας,

„Αἰμπρῶν ἄσρων πόλον ἐξανύσας·

„Ἐνθα παρ' Ἡῤῥα, τῇ δ' Ἡρακλῆος

„Ἡβῇ πάρεδρος θεὸς ἀνδρώποισι

„ἔσαι σπονδαῖς ἔντιμος αἰεὶ,

„Σὺν Τινδαρίδαισι τοῖς Διὸς υἱοῖς

„Ναύταις μηδέεσα θαλάσσης.

εἰς τὸτο ἦλθε δυσυχίας καὶ ταπεινότητος· τὰ δὲ τῶν
 Τρώων πολὺ κρείττονα καὶ ἐπικυδέσερα ἐγένοντο· τῷ-
 το μὲν γὰρ Αἰνείας ὑπὸ Ἑκτορος πεμφθεὶς μετὰ
 εὐλα καὶ δυνάμεως πολλῆς, Ἰταλίαν κατέχευε τὴν εὐ-
 5 δαιμονεσάτην χώραν τῆς Εὐρώπης· τὸτο δὲ Ἐλένος
 εἰς μέσσην ἀφικόμενος τὴν Ἑλλάδα, Μολοττῶν ἐδα-
 σίλευσε, καὶ τῆς Ἡπείρου, πλησίον Θερταλλίας· καί
 τοι, πάτερον εἰκὸς ἦν, τὸς ἠττηθέντας ἐπιπλεῖν ἐπὶ
 τὴν τῶν κρατησάντων χώραν, καὶ βασιλεύειν παρ
 10 αὐτοῖς, ἢ τέναντίον, τὸς κρατήσαντας ἐπὶ τὴν τῶν
 ἠττημένων; πῶς δὲ, εἶπερ, ἀλάσσης Τροίας, ἔφυγον
 οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν, καὶ τὸν Ἀντήνορα, καὶ τὸν Ἐλε-
 νον, ἢ πανταχόσε μᾶλλον ἔφυγον, ἢ εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα καὶ τὴν Εὐρώπην, ἐδὲ τόπον τινὰ ἡγάπων κα-
 15 ταλαβόντες τῆς Ἀσίας, ἀλλ' εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἐκεί-
 νων ἔπλεον, ὑφ' ὧν ἀνάστατοι ἐγένοντο; πῶς δὲ ἑ-
 βασίλευσαν ἅπαντες ἢ σμικρῶν ἐδὲ ἀνωνύμων χω-
 ρίων, ἐξὸν αὐτοῖς καὶ τὴν Ἑλλάδα καταχεῖν; ἀλλ' ἀ-
 πείχοντο διὰ τὸς ὅρκους; ὅμως δὲ Ἐλένος ἐκ ὀλίγων
 20 αὐτῆς ἀπετέμετο, τὴν Ἡπείρου· Ἀντήνωρ δὲ Ἐνε-
 τῶν ἐκράτησε καὶ τῆς ἀρίστης γῆς περὶ τὸν Ἀδρίαν·
 Αἰνείας δὲ πάσης Ἰταλίας ἐβασίλευσε, καὶ πόλιν ὤ-
 κισε τὴν μεγίστην πασῶν.

ν'. Ταῦτα δὲ ἐκ εἰκὸς ἦν προῆξαι φυγάδας ἀν-
 25 θρώπους, καὶ ταῖς οἰκοθεν συμφοραῖς καταβεβλημέ-
 νους· ἀλλ' ἀγαπᾶν, εἴ τις αὐτὸς εἶα κατοικεῖν· ἄλ-
 λως τε μετὰ ποίας ἀφορμῆς ἀφικομένους χρημάτων
 ἢ στρατιᾶς, διὰ μέσων τῶν πολεμίων φεύγοντας,
 ἐμπεπρησμένης τῆς πόλεως, πάντων ἀπολωλότων,
 30 ὅπερ χαλεπὸν ἦν τὰ σώματα αὐτὰ διασῶσαι τὸς

- ἰχθυόοντας καὶ νεκροὺς, ἀλλ' οὐ μετὰ παίδων, γυναικῶν
 καὶ γονέων καὶ χρημάτων ἀπανίστασθαι, καὶ ταῦτα ἀδο-
 κήτως τε καὶ παρ' ἐλπίδας ἀλύσις τῆς πόλεως, ἔχ-
 ῶσπερ εἰώθασι κατὰ σπονδὰς κατ' ὀλίγον ἐκλεί-
 5 πειν; ἀλλὰ τὸ γυνόμενον δυνατόν γενέσθαι· τὸν δὲ
 Ἑκτορα, φασίν, ὥς ἀπέπλευσαν οἱ Ἀχαιοί, πολ-
 λὲς πληθεὺς εἰς τὴν πόλιν συνεληλυθότος, καὶ μηδὲ
 τῶν ἐπικέρων ἀπιέναι βυλομένων ἀπάντων, ἔτι δὲ
 10 ὁρῶντα τὸν Αἰνεΐαν ἐκ ἀνιχόμενον, εἰ μὴ μέρος λά-
 βαι τῆς ἀρχῆς (ταῦτα γὰρ ὑποχέσθαι τὸν Πριάμον
 αὐτῷ διαπολεμήσαντι τὸν πόλεμον, καὶ ἐκβαλόντι
 τὴν Ἀχαιΐαν) ἔτω δὴ τὴν ἀποικίαν σείλαι, χρημά-
 των τε καὶ φεισάμενον, καὶ πληθὺς ὅποσον αὐτὸς ἐβέ-
 λετο πέμψαντα, μετὰ πάσης προθυμίας· λέγειν
 15 δὲ αὐτὸν, ὥς ἄξιός μιν εἴη βασιλεύειν, καὶ μηδὲν κα-
 ταδεεσέραν ἀρχὴν ἔχειν τῆς αὐτῆς, προσήκειν δὲ
 μᾶλλον ἑτέραν κτήσασθαι γῆν· εἶναι γὰρ ἐκ ἀδύνα-
 τον, πάσης κρατῆσαι τῆς Εὐρώπης, τέτων δὲ ἔτω
 γενομένων, ἐλπίδας ἔχειν τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀρχεῖν ἐ-
 20 κατέρας τῆς ἡπείρου, ἐφ' ὅσον ἂν σώζηται τὸ γένος.
 ἰά. Ταῦτα δὴ ἀξιοῦντος Ἑκτορος ἐλέσθαι τὸν Αἰ-
 νεΐαν, τὰ μὲν ἐκείνῳ χαριζόμενον, τὰ δὲ ἐλπίζοντα
 μειζόνων τεύξεσθαι· ἔτω δὴ τὴν ἀποικίαν γενέσθαι
 ἀπὸ ἰσχύος καὶ φρονήματος, ὑπὸ τε ἀνδρῶπων εὐτυ-
 25 χέντων, παραχερῆμά τε δυναθῆναι καὶ εἰσαυθις· ὁ-
 ρῶντα δὲ Ἀντήνορα Αἰνεΐαν σελλόμενον, καὶ αὐτὸν ἐ-
 πιθυμῆσαι Εὐρώπης ἐπάεξαι, καὶ γενέσθαι σὺλον ἄλ-
 λον τοιοῦτον· πρὸς δὲ τέτοις, ἐγκαλῶντα Ἑλένον ὡς
 ἐλαττέμενον Διηϊφόδῳ, δεηθῆναι τῷ πατρὸς, καὶ λα-
 30 βόντα ναῦς καὶ στρατιάν, ὥς ἐφ' ἔτοιμον τὴν Ἑλλάδα

πλευσαι, ἡ καταχεῖν ὅλην ἔκσπονδον· ἔτω δὲ καὶ
 Διομήδῃ φεύγοντα ἐξ Ἀργεος, ἐπειδὴ τὸν Αἰνείαν ἐ-
 πύθετο, σὺλῳ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν, ἅτε εἰρήνης καὶ
 5 φιλίας αὐτοῖς γενομένης, δευθῆναί τε βοηθείας τυ-
 χεῖν, διηγησάμενος τὰς τε Ἀγαμέμνονος ἡ τὰς αὐτῆς
 συμφοράς· τὸν δὲ ἀναλαβεῖν αὐτὸν ἔχοντα ὀλίγας
 ναῦς, ἡ μέρος τι παραδῆναι τῆς σρατιάς, ἐπειδὴ
 πᾶσαν ἔοχε τὴν χώραν· ὕπερον δὲ τῶν Ἀχαιῶν τὸς
 ἐκπεσόντας ὑπὸ Δωριέων, ἀπορῶντας, ὅκοι τρά-
 10 πωνται, δι' ἀδένειαν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθεῖν, ὡς παρὰ
 φίλους τε ἡ ἐνσπόνδους γῆς ἀπὸ Πριάμῃ τε ἡ Ἑκτο-
 ρος λαβόντας, οἰκῆσαι κατὰ φιλίαν Πάροντε, καὶ
 ἄλλα ἢ σμικρὰ χωρία.

11β. Ὅσις δὲ μὴ πείθεται τέτοις, ὑπὸ τῆς πα-
 15 λαιᾶς δόξης, ἐπισάδω ἀδύνατος ὢν ἀπαλλαγῆναι
 ἀπάτης, ἡ διαγινῶναι τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῆ ἀληθείας·
 τὸ γὰρ πισεύεσθαι πολὺν χρόνον ὑπὸ ἀνθρώπων ἡ-
 λιθίων, ἡδένεσιν ἰχυρὸν, ἡδὲ ὅτι τὰ ψευδῆ ἐλέχθη
 παρὰ τοῖς πρότερον· ἐπεὶ τοι ἡ περὶ ἄλλων πολλῶν
 20 ἡ διαφέρονται ἡ τάναντία δοξάζουσιν· οἷον εὐθύς πε-

(1) Οὕτω καὶ Διομήδῃ φεύγοντα ἐξ Ἀργεος] ἴδε Δυκό-
 φρονα περὶ τῆς τε καὶ τῶν γενομένων ἐν Ἰταλίᾳ· σίχ. 512.
 (5) διηγησάμενος] ἡτῶ αὐτὴ τῇ, διηγησάμενον. (12) Πά-
 ροντε ἡ ἄλλα ἢ σμικρὰ χωρία] ἡτῶς ἔγραψα ἐκ διορθώσεως Κα-
 σαβῶν· ἡν γὰρ· ἡ ἐνσπόνδους τὸς ἀπὸ Πριάμῃ ἡ ... κα-
 τὰ φιλίαν, παρέντες ἡ ἄλλα χωρία· εἰ δὲ μὴ, οἱ παρέντες
 εἶησαν, οἱ Αἰγύπτιοι ἔμοιγε δοκεῖ, ἡ ἀποδοτέον ἀνωτέρῳ
 πολὺ σελ. 311. 6. εἰς τὸ, φασί.

(19) Ἐπεὶ τοι ἡ περὶ ἄλλων πολλῶν] προσέειπται μοι ἡ

εἰ τῷ Περσικῷ πολέμῳ, οἱ μὲν φασιν ὕπερον γενέσθαι
 τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν τῆς ἐν Πλαταιαῖς
 μάχης· οἱ δὲ τῶν ἔργων τελευταῖον εἶναι τὸ ἐν Πλα-
 ταιαῖς· καὶ τοιγε ἐγράφη παραχρῆμα τῶν ἔργων·
 5 ἢ γὰρ ἴσασιν οἱ πολλοὶ τὸ ἀκριβές, ἀλλὰ φήμης ἀ-
 κέεσι μόνον, καὶ ταῦτα οἱ γινόμενοι κατὰ τὸν χρό-
 νον ἐκείνῳ· οἱ δὲ ὕπεροι καὶ τρίτοι, τελέως ἀπειροί,
 καὶ ὅ,τι ἂν εἴποι τις, παραδέχονται ῥαδίως, ὁπότε
 τὸν Σκυρίτην μὲν λόχον ὀνομάζουσι Λακεδαιμονίων,
 10 μηδεπώποτε γινόμενον, ὥς φησι Θεκυδίδης· Ἀρμό-
 διον δὲ καὶ Ἀριστογείτονα πάντων μάλιστα Ἀθηναῖοι
 τιμῶσιν, ὡς ἐλευθερώσαντας τὴν πόλιν, καὶ ἀνα-
 λόντας τὸν τύραννον· καὶ τί δεῖ τάνθρωπεια λέγειν,
 ὅπως τὸν μὲν ἔβανον, πείθουσι καὶ τολμῶσι λέγειν,
 15 ὡς ἐκτμηθέντα ὑπὸ τῷ Κρόνῳ· τὸν Κρόνον δὲ ὑπὸ
 τῷ Δίῳ; τῷ γὰρ πρώτῳ καταλαβόντος, ὥσπερ
 εἶωθεν, ἄτοπον τὸ μὴ πειδῆναι ἔτι.

νῦν. Βέλομαι δὲ καὶ περὶ Οἰμήρεος ἀπολογήσασθαι,
 ὡς ἐκ ἀνάγκης ὁμολογεῖν αὐτῷ ψευδομένῳ· πρῶτον

Καὶ, ἀπαιτεμένῃ ἐν τῷ λόγῳ. (4) παραχρῆμα τῶν ἔργων]
 εὐθύς μετὰ τὰ ἔργα, ἢ πλησίον τῶν ἔργων· ἔτω καὶ αὐτοτέ-
 ρω (5. μς.) παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας· καὶ πάνυ δὲ δόκιμον.
 (8) ὁπότε τὸν Σκυρίτην λόχον] καὶ μὴν περὶ Σκυρίτε φησὶ
 Θεκυδίδης, περὶ Πιτανάτε δὲ λόχῳ· ὅρα Θεκ. Α'. κ. ἐκδο-
 σει ἐμῇ· ὁμοίως καὶ περὶ Ἀρμόδιου κ. τ. λ. (16) τῷ γὰρ πρῶ-
 τῳ καταλαβόντος] ἀμείνων ἴσως γράφειν, τῷ πρώτῳ (ἐνός
 ὅταν) προκατελιημένῳ (τῇ φήμῃ τῷ πράγματι) ὥσπερ
 εἶωθεν, ἄτοπον τὸ μὴ πειδῆναι (καὶ τὰς λοιπὰς) ἔτι· ὁ δὲ
 Ρεῖσκιος εἰσάγει τινὰ ἔτω τὸ ἐλλείπον ἀναπληρῶντα· τῷ
 γὰρ πρώτῳ καταλαβόντος τὴν φήμην ἐπιφανὲς ὄντος καὶ τ. λ.

Τομ. Α'.

X

- μέν γὰρ ἔ πολὺ ἐλάττω τὰ ψεύσματά ἐσι τῶν πε-
 ρὶ τῆς θεῆς· ἔπειτα ὠφέλειάν τινα εἶχε τοῖς τότε
 Ἑλλησιν, ὅπως μὴ θορυβηθῶσιν, εἰάν γένηται πό-
 λεμος αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας, ὥσπερ καὶ
 5 προσεδοκάτο· ἀνεμέσσητον δὲ, καὶ Ἑλληνα ὄντα, τὴν
 ἑαυτῷ πάντα τρόπον ὠφελεῖν· τῷτο δὲ τὸ στρατήγι-
 μα παρὰ πολλοῖς ἐστίν· ἔγωγ' ἔν ἀνδρὸς ἤκεσα Μή-
 δα λέγοντος, ὅτι ἔδεν ὁμολογήσιν οἱ Πέρσαι τῶν πα-
 ρὰ τοῖς Ἑλλησιν· ἀλλὰ Δαρεῖον μὲν φασιν ἐπὶ Νά-
 10 ξον καὶ Ἐρετρείαν πέμψαι τὴν περὶ Δάτιν καὶ Ἀρ-
 ταφέρνην, καὶ κείνους τε ἐλόντας τὰς πόλεις, ἀφικέ-
 δαι παρὰ βασιλέα· ὁρμύτων δὲ αὐτῶν περὶ τὴν
 Εὐβοίαν ὀλίγας ναῦς ἀποσκηδαῖναι πρὸς τὴν Ἀτ-
 τικὴν, καὶ πλείους τῶν εἰκοσι, καὶ γενέσθαι τινὰ μάχην
 15 τοῖς ναύταις πρὸς τὴν αὐτόθεν ἐκ τῆς τόπης· μετὰ
 δὲ ταῦτα Ξέρξην, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύσαντα,
 Λακεδαιμονίους μὲν νικῆσαι παρὰ Θερμοπύλας, καὶ
 τὸν βασιλέα αὐτῶν ἀποκτεῖναι Λεωνίδα· τὴν δὲ τῶν
 Ἀθηναίων πόλιν ἔχοντα κατασκάψαι, καὶ ὅσοι μὴ
 20 διέφυγον, ἀνδραποδίσαι· ταῦτα δὲ ποιήσαντα καὶ φό-
 ρους ἐπιθέντα τοῖς Ἑλλησιν, εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπελ-
 θεῖν· ὅτι μὲν ἔν ψευδῇ ταῦτά ἐστιν, ἢ ἀδύνατον, ὅτι
 δὲ εἰκὸς ἦν τὸν βασιλέα κελεῦσαι πισεῦσαι τοῖς Ἀ-
 νωθεν ἔθνεσιν, ἢ ἀδύνατον, ἵνα μὴ θορυβηθῶσιν·
 25 εἰ δὲ καὶ Ὁμήρος ἐποίησε τῷτο, συγγινώσκειν ἄξιον.

(1) Οὐκ ἐλάττω τὰ (περὶ τῆς ἀνθρώπου) ψεύσματά ἐ-
 σι τῶν περὶ τῆς θεῆς ψευσμάτων] ἀπολογία τῷτο ὑπὲρ τῆ
 Ὁμήρου περὶ ἀνθρωπίνων ψευσαμένων πραγμάτων, ὅτι καὶ περὶ
 θεῶν αὐτῶν πλείονα ψεύδονται ἄνθρωποι. (22) ὅτι δὲ εἰκὸς
 ἦν τὸν βασιλέα πισεῦσαι] πισεῦσαι ἔγραψα ἀντὶ τῆ στρα-

ἴδω· ἴσως ἐν εἰποιτὶς ἀνέκοος· ἐκ ὁρθῶς Ἑλ-
 ληνας καθαιρεῖς, ἀλλ' ἐθένεις ἐπὶ τοῦτον, ἐδὲ ἔσαι
 ἴσως· μὴ ποτε ἐπιστρατεύωνται ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τῶν
 ἐκ τῆς Ἀσίας τινές· ἥτε γὰρ Ἑλλὰς ὑφ' ἑτέροις ἐ-
 5 σὴν, ἥτε Ἀσία· τὸ δὲ ἀληθές ἐκ ὀλίγων ἄξιον·
 πρὸς δὲ τέτοις, εἰ ἥδειν, ὅτι πείσω ταῦτα λέγων,
 ἴσως ἂν ἐβουλεύσάμην εἰπεῖν· ὅμως δὲ μείζω καὶ δυ-
 χερέστερα ὀνειδὴ φημι τῶν Ἑλλήνων ἀφελεῖν· τὸ μὲν
 γὰρ μὴ ἐλεῖν τινα πόλιν, ἐδὲν ἄτοπον· ἐδὲ, ὡς ἐ-
 10 λέγετο, στρατεύσαντας ἐπὶ χώρην μηδὲν αὐτοῖς προ-
 σήκωσαν, ἔπειτα εἰρήνην παισαμένους ἀπελθεῖν· ἐ-
 δὲ γε ἄνδρα ἀγαθὸν ὄντα τὴν ψυχὴν ὑπὸ ἀνδρὸς ὁ-
 μοίᾳ τελευτῆσαι μαχόμενον, ἐδὲ τῆτο ὀνειδος· ἀλλὰ
 καὶ ἀποδέξαιτο ἀντὶς μέλλων ἀποθνήσκειν, ὥσπερ
 15 γε Ἀχιλλεὺς πεποίηται λέγων·

Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος.
 τὸν δὲ ἄριστον ὄντα τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῷ φαυλοτάτῃ
 τῶν πολεμίων ἀποθανεῖν, τῷ ὄντι μέγα ὀνειδος· ὁ-
 μοίως δὲ τὸν νῦν ἔχειν δοκῦντα καὶ σωφρονέσατον
 20 εἶναι τῶν Ἑλλήνων, πρῶτον μὲν τὰ πρόβατα καὶ

τεῦσαι· ἡ γὰρ εὐνοία τῷ λόγῳ κατὰ καὶ τὸν Ρεῖσκιον ἔστιν
 ἡδε· ὅτι δὲ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς ταῦτα πιεῦσαι τοῖς ἄ-
 νασιν ἄδυσιν.

(1) Ἀνήκοος] ἀσύνετος, ἀμαθής· προσθετέον δὲ καὶ τὸν
 ἂν, ὥδε· εἴποι τις ἂν ἀνήκοος· ἀλλὰ ταῦτα ἐκ οἶδα ἂν
 ὅτε ἐπεισάγει τῷ λόγῳ, καὶ ταῦτα περιγενομένηα μάλιχα.

(7) ἴσως ἂν ἐβουλεύσάμην εἰπεῖν] ἕτερος διώρων, εἰ δεῖ
 εἰπεῖν. (16) ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι] Ἰλ. Φ'. 279. οὗ
 τὸ αἵτιον·

Τῷ καὶ ἀγαθὸν μὲν ἔπειν, ἀγαθὸς δὲ κεν ἐξαναρίξει.

- τὸς βῆς ἀποσφάττειν· βελόνην ἀποκτείνει τοῦ
 5 βασιλέως, ὕψρον δὲ αὐτοῦ αἰελεῖν· ἀπὸ τῆς
 αἰσχισαν αὐτὸν εἶη· πρὸς δὲ τέτοις, Ἀ
 αἰδρὸς ἀγαθὰ παῖδα, ἔτως ὡμῶς ἀνελεῖν
 τας ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ταῦτα κοινῇ δόξαντα
 στρατοπέδῳ καὶ ταῖς βασιλεῦσι· Πολυξένην δὲ πα
 10 θένον ἀποσφάττειν ἐπὶ τάφῳ, καὶ τοιαύτας χεῖδας
 χαῖς τῇ τῆς θεᾶς ἡεῖ· Κασσάνδραν δὲ, πανευ
 πρεπῇ κόρην, ἱέρειαν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν τῷ τ
 μένει φθαρεῖναι τῆς Ἀθηνᾶς, ἐχομένην τοῦ ἀγᾶ
 ματος, καὶ τοῦτο πρᾶξαι μηδένα τῶν φαύλων
 15 μηδὲ τῶν ἀναξίων, ἀλλ' ὅσπερ ἦν ἐν τοῖς ἀε
 σοις· Πρίαμον δὲ, τὸν βασιλέα τῆς Ἀσίας ἐν
 σχάτῳ γήρᾳ κατατρωθέντα παρὰ τοῦ Διὸς το
 βωμόν, ἀφ' οὗ τὸ γένος ἦν, ἐπ' αὐτῷ σφαγῆναι
 καὶ μηδὲ τῷτο εἰργάσθαι μηδένα τῶν ἀφανῶν, ἀλ
 20 λὰ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἱόν, καὶ ταῦτα ἐσιαθέντ
 παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ σωθέντα ὑπ' ἐκεῖ
 πρότερον· Ἐκάβην δὲ, δύσην τοσοῦτων μητέρ
 παίδων, Ὀδυσσεὶ δοθῆναι ἐπὶ ὕβρει, ὑπὸ τε το
 μεγέθους τῶν κακῶν πάνυ γελοῖως κύνᾳ γενέσθαι
 25 τὸν δὲ βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἱερὰν κόρην ἀπ
 τῇ Ἀπόλλωνος, ἣν ὕδεις ἐτόλμησε γῆμαι διὰ τ
 θεόν, αὐτὸν ἀγαγέσθαι γυναῖκα, ὅθεν ἔδοξε τε
 νηκέναι δικαίως· πόσῳ κρείττω ταῦτα μὴ γενόμεν
 ταῖς Ἑλλήσιν, ἢ Τροίαν ἀλῶναι;

(25) τὴν ἱερὰν κόρην ἀπὸ τῇ Ἀπόλλωνος] ἀναπληρῶσι τῇ
 ἡρώϊ· τὴν ἱερὰν κόρην ἀποσπασθεῖσαν τῶν ἀνακτόρων
 Ἀπόλλωνος· ἐς δ' αὐτὴ Κασσάνδρα· ὅθεν ἡ φθορὰ αὐτῆς
 κυριώτερον ἄλλο τι ἐμὲν ἴσκει.

Αλυσίδα Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίνης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αθήνας